

AUTHOR _____

NO. 4814

TITLE MAHZOR, ITALIAN RITE

RR _____

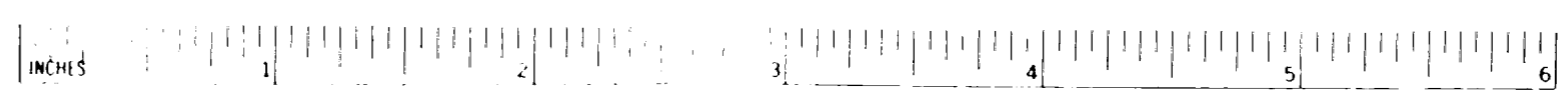
IMPRINT _____

CALL NO. ENA 681

DATE MICROFILMED _____

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

C 2399

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX University Microfilms, Inc.
ANN ARBOR, MICHIGAN

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

22h

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

לדלוק ש' ודלוק ש' ודלוק ש' ודלוק ש' ודלוק ש'
והוא ש' ודלוק ש' ודלוק ש' ודלוק ש' ודלוק ש'
מה וזין כדן לדלוק ש' ודלוק ש'
המדינה היוצאות חוץ הר פדי שנתה
הסמור לשמח חיומן היוצא כן
והוא כמנהג מוליקה מכחוצ' אבר
למה בכל מקום שהוא רחב ומתקן
בדוק ש' מרד שחולל לנגם כהן פקדוננין
ה' ודלוק ש' ודלוק ש' ודלוק ש' ודלוק ש'
לסטים מוליקין ודלוק ש' ודלוק ש'
ש' כנר חנוכה והמוליק נר חנוכה כנר
ש' ודלוק ש' ודלוק ש' ודלוק ש' ודלוק ש'
המוליק ש' ודלוק ש' ודלוק ש' ודלוק ש'
המוליק ש' ודלוק ש' ודלוק ש' ודלוק ש'
והמוליק ש' ודלוק ש' ודלוק ש' ודלוק ש'

מקבן להמוליק ש' ודלוק ש'
ששטה נסים ל' ודלוק ש' ודלוק ש'
בזמן הזה

ש' ודלוק ש' ודלוק ש' ודלוק ש' ודלוק ש'
ל' ודלוק ש' ודלוק ש' ודלוק ש' ודלוק ש'
והוא ש' ודלוק ש' ודלוק ש' ודלוק ש' ודלוק ש'
ש' ודלוק ש' ודלוק ש' ודלוק ש' ודלוק ש'
ש' ודלוק ש' ודלוק ש' ודלוק ש' ודלוק ש'

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

משה ופד שנים ממזרח שהם פד שבחו מהחלל שם יין זה על כל
גודל יין של המים סבוד מי כיון אלהים הנעבדיה לטהור המושפירי
לחיות בשמים ובארץ מקדמי משיח וזו מאד עוה יריד גבון להושיבי
זה גבול שם גרובי שמון מושפירי שקרה בית וים רבינו שמחה הללויה
בבית ושרתו מן המים בית יתקב מנעם וזמן הזה ימחה
לקדש ופדו ממזבדו וזו היט ראה נהום מרחק יסוב לאחור
המרים רחוק ממרים גבנה כבדו שון מיה לך וים כי היום מרחק
הסע לאחור המרים הרקרו כאלים גבנה כבדו שון מלפני מרחק חולי
מרחק חילפני אלה יתקב ההוסכי הסוד אצם מים חלמים למושיבני מים
לא רחוק יין לא רחוק כי לשמך הן יבדו של חסדך ועל אמתך
למדה הגוים איה טו אלהים ואלהים בנימים
כל אשר חפץ שנה בשמים ובארץ מנעביהם כסה וזהב משנה ירי
חדש שם להם יתקב עבדים להם ולא יראו אדנים להם ולא יסמנו
מה ראוי להם יתקב יריהם ולא ימישן רגליהם ולא יהלכו ולא יתגן
בגדנם המות יתקב שושיהם כל אשר בוטח בהם ישמאל בטח כיון
עזרה וקצנב הוא בית אהרן בטחו כיון עזרה וקצנב הוא יראו יין
בטחו כיון עזרה וקצנב הוא
יין זכרונם יבדו יבדו את בית ישראל יבדו את בית אהרן יבדו
יראו יין הקטנים עם הגדולים יוסף יין מלכים שלים
ועל כענין בהכיס מהם ליון מושיה שמים וארץ השמים שמים
ליון והושיה טרן לבני אדם לא המתים יהללו יה ולא כל ידורי רומה
זאתה נבדו יה משנה ועד שום הללויה
אהבה כי ישמע יין את קולי תחטוב כי הטו וקטן וכוונת
אקרא אספנו חבלי מות ומיכרי שומל ממונה
צרה וצפן אמינו ובטח יין אקרא אנו יין מלטה נפטי חטן יין
צדיק ואלהים מרחם מ שומר פתאים יין רדוהו ולי יהושיע שוכי

מבורך ששנה נסים וטהרה וטובין מוכין
מיחה ויין גשמן על פניהן ובחגכה מיס
ללא הסתרת שער מוכן בין ביחוד בין

על הגיבויב

ועל הגבויב

ועל הסודות ושי
ועל חכמתו בימים ההם ובזמן הזה
גדול וחטמוניו ובענין כטעמיה על ימים
לשפחה מתורתך ולהעבירם מחוקי רצונם
הרבים שמדת להם בעת צרתם רבת ואת
נקמת את נקמתם מסרת גבורים ביד חלטי
והמחיים ביד טהורים ורשעים ביד צדיקים ויודים ביד טוים
תורתך ורך עטית טס גדול וקרום בשולם
תשועה גדולה וואחר סך באו בעך לדביר ביער
וטורו את מקדשך ומדליקו טרות בחצרות
ימים בהלל ובחזמה וכטס ששטית שמהם נס
יין מלהיטן פלה וטס בעת הזאת גורה לטמך

על כולם יתברך וט' ובברכת המזון מזכירן על הנסים בהודאה
ובין בברכת המזון ואם טעה ולא הזכיר על הנסים אינו חוזר
בן בטבור קודין הלל גמור כל שמה ימי חטבה ומברכין עליו וסות
פחנה ובטני ימים טובים שלטבוטנת וכתשנת ימי החג קופס גמור
ומברכין עליו טוס זן

ב"י אמרה מקטן לגמור את ההלל
הלל עברי יין הלל את טכ יין יהי טסין מבורך
הדלוקיה

בְּטֵיב וְלִמְתַחֲוֵיבֵי פִי יוֹן צְמֹל שְׁלֵימִים כִּי חוֹלֵם נִשְׁטֵי מִבְּאוֹת רְחוֹק
עֵינֵי מִדְּמִיעָה אֲהֵה רִגְלֵי מִדְּרוֹחַי אֲהֵה מְסֻקֵּן וְלִשְׁמֵי אֵין בְּחֹזֶה מִתְּהוֹמֵי
הַמְּחֻמְטֵי כִּי חֲדָר חֲנִי טִנְיָהּ מִזֶּה הַיָּמִין מִבְּאוֹת שְׁלֵימִים אֲהֵה
כּוֹזֵב

יִצְדַּע הַטֵּיב וְכִשְׁפֵי יוֹן אֲהֵה מִבְּאוֹת שְׁלֵימִים
נִמְלֵךְ לְכָל שְׂמֹן יִיחָד כְּעֵינֵי יוֹן הַמְּחֻמְטֵי וְחֵן הַיָּמִין
עֲבָרָה אֲהֵה עֲבָרָה כִּן אֲמֹרָה עֲתָתָה לְמִזְרָחֵי הַיָּמִין וְעֲבָרָה
וְכִשְׁפֵי יוֹן אֲהֵה כִּדְרֵי לֵינִי אֲהֵה נִגְהָה כִּמְלֵךְ לְשֹׁמֵר בְּחֻמְטֵי

בֵּית יוֹן בְּתוֹכָהּ יִרְוֵטוּלֵהּ הַדְּלוּיָהּ
הַדְּלוּיָהּ אֲהֵה יוֹן כֹּל צְנִיָּה שִׁבְחָהּ כֹּל הַמְּחֻמְטֵי כִּי צֶבֶד שְׁלֵימִים אֲהֵה
וְהַמְּחֻמְטֵי לְעוֹלָם הַדְּלוּיָהּ

הַדְּלוּיָהּ לֵינִי כִּי טוֹב כֹּלֵךְ יִחְמַר כִּי יִשְׁחַלֵּךְ כֹּלֵךְ
יִחְמַר כִּי בֵּית אֲהֵה כֹּלֵךְ יִחְמַר כִּי יִשְׁחַלֵּךְ כֹּלֵךְ

בְּרֵךְ הַמְּחֻמְטֵי קְרָמָה יִהְיֶה עֵטֵי בְּמִרְחָב יִהְיֶה יוֹן לֵינִי אֲהֵה מִזְרָח
יִצְטָהֵל אֲהֵה יוֹן לֵי בְּשׁוֹרְרֵי דַמְטֵי אֲהֵה שְׁלֵימִים טוֹב

לְחֻסָּה בֵּין מְבַטָּח בְּמִרְחָב טוֹב לְחֻסָּה בֵּין מְבַטָּח בְּבֵרֵי בֵּית
כֹּל צְנִיָּה שְׁבִיבֵי בְּטֵס יוֹן כִּי אֲמִירָה שְׁבִיבֵי צֶבֶד שְׁבִיבֵי בְּטֵס יוֹן

כִּי אֲמִירָה שְׁבִיבֵי בְּבִרְוִים דְּעֵבֵי כִּי קוֹצִים בְּטֵס יוֹן כִּי אֲמִירָה
דָּהּ דְּחִיבֵי לְנִסְגֹּל רֵין עֲזָרֵט עֲזִי רִזְמָה יִהְיֶה לֵי לִישְׁנָה

קוֹל רֵבֵה לִישְׁנָה בְּאֲהֵלֵי בְּרִיקוֹס יִמְרֵן יוֹן עוֹנֵה חֵיל אֲהֵה יוֹן
דְּבִרְוִה יִמְרֵן יוֹן עוֹנֵה חֵיל לֵה אֲמִירָה כִּי אֲמִירָה וְחֻסָּה שְׁלֵימִים יִהְיֶה

יִסֵּר יִסְרָט יִהְיֶה דְּלִמְחָה דֵּה נִהְנֵטֵי סִתְחֹן לֵי שְׁעָרֵי בְּרֵךְ אֲהֵה בְּטֵס
אֲהֵה יִהְיֶה זֶה הַטֵּטֵר לֵינִי בְּרִיקוֹס יִבְאֵר בֵּן אֲהֵה כִּי שְׂמֹתֵי

זֶה לִישְׁנָה אֲהֵה אֲהֵה אֲהֵה מִזְרָח אֲהֵה מִזְרָח הַבְּטֵס הִיִּתָּה רֵין אֲהֵה
סִבָּה אֲהֵה מִזְרָח יוֹן הִיִּתָּה זֶה הִיִּתָּה טְעוּלָה בְּעֵינֵיכֶם מִזְרָח

זֶה הִיִּתָּה עֵטֵי יוֹן טְעוּלָה וְכִשְׁפֵי מִזְרָח בֵּן זֶה

במזור

כי אר לטר צבאון פיליפוס	צבאון לטר צבאון פיליפוס
צב מוסר עולה לשגל	צב מוסר עולה לשגל
גומלי בטהבגו ובאיל חיה	גומלי בטהבגו ובאיל חיה
צדע וכלה נצרי תושביה	צדע וכלה נצרי תושביה
צולל כן בשדוקן נחל	צולל כן בשדוקן נחל
ממגדל העיר	ממגדל העיר
דתן שמד וער נאמר	דתן שמד וער נאמר
דבר האגתי על נפשי	דבר האגתי על נפשי
דום כמו האמתתי ומונטי	דום כמו האמתתי ומונטי
רחול אלהי במדמה תמליכי	רחול אלהי במדמה תמליכי
רביך כלה זנחתי מלהפכי	רביך כלה זנחתי מלהפכי
הבחור יוסיק אומין ברפ	הבחור יוסיק אומין ברפ
השל אלה לא תסקוד	השל אלה לא תסקוד
הרויט והרגל והזקן והקדקד	הרויט והרגל והזקן והקדקד
ההטיגה ערה זולטה וטהרמה	ההטיגה ערה זולטה וטהרמה
הלענלמיס תקנת ברבת חלמה	הלענלמיס תקנת ברבת חלמה
והיוקיס ווארויס תמוימי ריעה	והיוקיס ווארויס תמוימי ריעה
ושל כן לא אכלו מזבחון	ושל כן לא אכלו מזבחון
ושיסע נבל באכריות רוחו	ושיסע נבל באכריות רוחו
ויפטיח הראשון נח נח	ויפטיח הראשון נח נח
זיר יהיר כשבת טוחיו	זיר יהיר כשבת טוחיו
זמס אספה השכישי קטט	זמס אספה השכישי קטט
זמתיך לי למטנה קנע	זמתיך לי למטנה קנע
זען הורגני למה תאחר	זען הורגני למה תאחר
זמחם להמליג טיטה מחיו	זמחם להמליג טיטה מחיו
זמחם גבש אלה בתחיו	זמחם גבש אלה בתחיו
זמב אונטייך גוליו נב	זמב אונטייך גוליו נב
זורח השלה הטוב לבח	זורח השלה הטוב לבח

לעצמך

קורא בחנוכה נשיא שלום בלב
 שבת ורח וחנוכה מוזיאון שלש תורות
 וקורץ ששה בפרט היום ושבעי קורא בשלח ומפני קורא בחנוכה נשיא שלום
 ומפני נביא בשלח רבי ושמתי כלל הדבר באותו הדבר שקורא המפני במנה
 באותו הענין הוא מפני נביא ויש נהגין בשבת וחנוכה לקרוא ששה
 בפרט היום ושבעי קורא בשלח נשיא שלום ומפני חזקת קריאת של
 שבעי הקורא אחוץ כדרך שבתות וכן בשבת ורח וחנוכה קורא חמשה בפרט היום
 ושתי קורא ברת ושבעי בשלח נשיא חזקת של קריאת שלש שבעי כדרך
 שאר השבתות והוא העיקר וכן ראוי לעשות כלל הדברים שהמפני לבר קורא
 בחנוכה אין מפסיקין בקריאת בספר ואין שקראו בו בפרט הקריאת או בספר שיש
 שקראו בו בשלח ומקראת המפני בשלח נשיא חזקת מן הקוראין במנה
 קוראין בשלח חזקת המפני והמפני חזקת של קריאת כדרך שאר השבתות
 מפסיקין בקריאת נר של קרא המפני במנה כדרך שאר השבתות ושאר
 כלל אחר יהי בדרך כלל יום שמזכירין בו שתי תורות או שלש תורות קוראין רוב חובת
 היום בספר ואין בספר שיש ובשלישי קוראין אחר אחר

יוצר לשבת וחנוכה

אזהרה

כי אנפה ותשוב

אזנך היתה סודי לקטוב

אזנך היתה סודי לקטוב

אזנך היתה סודי לקטוב

אזנך היתה סודי לקטוב

אזנך היתה סודי לקטוב

אזנך היתה סודי לקטוב

אזנך היתה סודי לקטוב

אזנך היתה סודי לקטוב

אזנך היתה סודי לקטוב

אזנך היתה סודי לקטוב

אזנך היתה סודי לקטוב

אזנך היתה סודי לקטוב

אזנך היתה סודי לקטוב

אזנך היתה סודי לקטוב

קדוש

באז אכן פרי ציס ללשן

בצר להכרית סודי גוסן

בולה בשרי וחיות שרג

בחרי אנה המורה לשלש
 בערה ויהא בפתע
 ביערים חובותי במחנות והתע

מרחוק בסוף שנים מרחוקים מירושלים

מבשרו טעמו בלבוש שנים

מחשבתו דברו ודברו חשבו

מחשבתו שני מחשבתו חשבו

מחשבתו שני מחשבתו חשבו

מחשבתו שני מחשבתו חשבו

מחשבתו שני מחשבתו חשבו

מחשבתו שני מחשבתו חשבו

מחשבתו שני מחשבתו חשבו

מחשבתו שני מחשבתו חשבו

מחשבתו שני מחשבתו חשבו

מחשבתו שני מחשבתו חשבו

מחשבתו שני מחשבתו חשבו

מחשבתו שני מחשבתו חשבו

מחשבתו שני מחשבתו חשבו

מחשבתו שני מחשבתו חשבו

מחשבתו שני מחשבתו חשבו

מחשבתו שני מחשבתו חשבו

מחשבתו שני מחשבתו חשבו

מחשבתו שני מחשבתו חשבו

מחשבתו שני מחשבתו חשבו

מחשבתו שני מחשבתו חשבו

מחשבתו שני מחשבתו חשבו

מחשבתו שני מחשבתו חשבו

מחשבתו שני מחשבתו חשבו

מחשבתו שני מחשבתו חשבו

מחשבתו שני מחשבתו חשבו

מחשבתו שני מחשבתו חשבו

מחשבתו שני מחשבתו חשבו

מחשבתו שני מחשבתו חשבו

מחשבתו שני מחשבתו חשבו

מחשבתו שני מחשבתו חשבו

מחשבתו שני מחשבתו חשבו

מחשבתו שני מחשבתו חשבו

מחשבתו שני מחשבתו חשבו

זכרתי להשתחוות ליל אחד

חס ויחרר מוסר רשע

חוק מוסרתי בל שטע

חנפן הילד אלסובלם שטעטע

חזקה חזקה שטעטע בניה

חננה נפשה עלי טנה

חננה נפשה עלי טנה

חמסי חס גבר לשמר

חמסי חס גבר לשמר

חטן כרתי בלוק וכו

טפס שור מדון קערה

טיפטותי מוסר חס

טימוסו יחני חתי יקרח

טיכס דוכר שמוך חס

טבח וקרוץ כמזק צדי

טדייה ובחזקה לשמר כשלה

טוהר טבילת מוקנה החזק

טסן קוחסיס מוסר חס להכריז

טרה סקרת טס להכריז

ה זכור טוכן טמים

יימון לכרס מוקווחות כרס

יסן חסדין מחרין פעמדיס

יסה ידו להשב המזק

ידדות בית ראיס בזקוק

יטבבה חן תחנה עלי

יחד זמת טסן שפה וגורט

ירחיס מדבעיס מורכבה חוק

יהודה הסיפנה כקן הקודט

כטמוליסטן וטדי חטן

כטטסה לחטמוליסטן

כטטס כמטונה כחופה להמולטן

כל שדיה שחחה חסלה

כט מוקנה לקרוחי הלוח

ככטו עיטתס מוסר חס

כבר טיכק חמק לשמחה

ככדיס קרוחיס פה להטענה

כטטס חיק שמדת סקדיטה נדומה

למז הטייבה כנת יטיפה

לי חיק מוסר כדמיה

לשדל וטמח טטגילוב שדיה

לכטה דוח חן יהודה

לכ מולח צבדה שטדה

לחט ויקבד קנמה כבירה

ליקט חוס וכל חייט בטמים

להטיל כמזק חיל מיטגמים

להתטות לשמול חוקו מוסר חס

אזכור מטלל יד וזקן לד חודיה ממועטה פהיה בימי
מנהיגו ביוחתי בזויה שכינה נרחויה מתוך רמב
הרעה תרצו רחיה

גבר ועלה מלכסגרוס לגרולה במולדת יוון בתחלה היא הקרן
הגרולה דומם לעטר באפילה וכלא היה לו כן להנחילה

חלק מלכה ממוטילה למחבטה בני עוולה
חס היו לסגולה קיץ ורדרת חתולה וצדדו בחימה וכלה תורת משה
לגולה התעץ דה לבטלה ושבתות לחלה ועם נהוג
לקלקלה יבטיס טלח למחלה

זוהמוא וחקיר וטבילה בכח אותם להמכילה בריחי בתים לטילה
ואם לא אותם לקטלה חרות בקרני שוורים תהלה כל בלי היודת
למו נחלה ועמדה בבחלה ומכרף מטיור וער עגלה

טומחה בעילה גדרו על פלה כשיתנטיח לבטלה תפגל מחלה
ישבו חכמי עגלה להטחין במצרוסת מכילה רמז טיטס
ברכת הלולא ונעטטה נס ואחת מהנה לא נפילה

כמו כן עשו בחכמה בעירוח להסמין בני אינמה מינות מילה
לקיימה כשחדי הורה תמימה לחץ יונה תמה ככר שוכן
רומה לכשי בגרי טקמה בצרים להרחמה

מתהיה וחסמונים אז חוצרו בתחנים וכשהרצטו ינעס והנה
עם כל המונים נגר ביתם חופים כלה לטימאות בזננים
ובית רץ יושבים אנונים נוטיאים ברבר ונוהנים

סוקלנות היתה וחכמה נערה וחטה טימה קרטה בגרי רקמה
ועמורה ערומה עיניהם פבטור לארמה והיא קול הרימרה
לפרל תמוסרוני בזימה ורלכס אחיי בושת למה

פיץ מהתיה לחטמוניי אהם כהני יין גאני וטובטה כטי כמטיין
טכניי אמוניי צריי לאכר ומחפיי נרגול כטיס יין פמיד לעזר

צורה לו מיכס טהורה
צודי מוקניצ פבלמה המוסרה
צבאין למטהה שמוטס השיכר

צומי טיה חכין אמלה
צו להעביר קול נגינה
צהל כסוס מוקן וכרבר

קדמיון נמו העברה לפגמו
קמו חיס נסג לחדס
קדמו ניר רבד למסלי סנסכ
קצצה גולגולהו כדאש טייכולת

קיפחבו אז טנת תרמה
קדקדק הטיכוכ וכיסן טרמה
קלו קל מועל מולכס
קדומה יראה יין ומטכלה

קחתו והביאמו להיטיב הזחלת
קצב לאיש בקצסן תלה
קמוט ההמו גרלו טימחות
קורה נמותטקס כהרה למחות
קטן הנטימו לטוח עלילה

קחתו וקחתו להיטיב הזחלת
קחה קלו האומינג לה
קחטי הוא ראשן באולה
קחקד וינגסן קען נאמחות
קקדו מחדו כל חלילה

קצס וסקרס נססוח וחמורה
קאעג לאול מדיר נמור
קיועגיס כטימטס המוקלה ההמון
קצסנהו מות מוטסכב במדמון
קחחון קרעג כסוד נסוכ

קצס וסקרס נססוח וחמורה
קחחר כהקדין והפךד מור
קטימע יסר וול יין לכמוד
קטימעלטיק המוקד וקלמון
קחחטס סנסג לטטימחות

קחחטס וקחחטס
קחחטס וקחחטס תלי תוליס
קחחטס קחחטס מוטפיליס
קחחטס קחחטס ברטנה
קחחטס קחחטס וקחחטס

קחחטס וקחחטס
קחחטס וקחחטס תלי תוליס
קחחטס קחחטס מוטפיליס
קחחטס קחחטס ברטנה
קחחטס קחחטס וקחחטס

קחחטס וקחחטס
קחחטס וקחחטס תלי תוליס
קחחטס קחחטס מוטפיליס
קחחטס קחחטס ברטנה
קחחטס קחחטס וקחחטס

קחחטס וקחחטס
קחחטס וקחחטס תלי תוליס
קחחטס קחחטס מוטפיליס
קחחטס קחחטס ברטנה
קחחטס קחחטס וקחחטס

שם חלש יאמר קגברים בודים
 כה חשית הקיני נגך השיר לרעון
 מעמד ואין מופנה כי המה נשים
 לימוד בני נגדל לכל מהם שכל
 ויבאו לחזיה מוצץ נמוסיי
 מוצץ גברים יד בת הישישי
 חזי כבמכורה שמוזר בין הקדסים
 שמונת ימי חנוכה הישיבי שדות
 למשנה ממוסין זה בודים חבשים
 חפשימו יכלוק גם צדוק של זאת
 הוד לשמו יסאין דפרימק נשים
 קחש כי שנה פלא ורז נשים

פרוה שנת לבזנה סין גבולאין בת
 דוחן גי יבין היה לימד משוך
 כדקן כי הושבע את חזע לח שון
 מודל אחת פסע בתמוך לרוב
 קשעני אחת כעלה הרוב
 מקט כי הקטן בני מלישיא ומרשישי
 ראשו הסירה במדיץ ענבי משישי
 ומרה וקול נורה נבל וכנורות
 מקה קול שמחה כמו קול חכונרות
 שמוטיס מס גודלך מדמק מתלהמה
 ברית כיוז פולס ירחן בעלמות
 קומי מוז תקסן כמדל נשים

סדר ענין העשרה

כסבאין הסבר למחלמות בבימה סליחה כסבאין
 החזן סלח לנג מוח

סדרה מביט
 לנג כי חסונג מחול לנג מולכינג כי פטטנג כי חמה יין טוב
 וסלח ורב חסד לכל קוראייך כי שמך הסליחה לתשן המוח
 למען טמך יין וסלחה לטונטני פי רב הוא כי לא של כדוקותינג ונתנג
 מפיליס מחנטינג לעטך כי על חמייך הרבים ויחמו פסידהון כי
 על חמייך אטג בטוחים ושל כדוקותיך אטג נשענסי וולסליחותיך אטג
 מקדסי חמה הוא יין מולך חמה כדוקות מקדסי משביר טונות עמך
 נמסיד חטאות יריאייך כורה ברית לראסותניס תקקייס שכופסה ואחרותניס
 חמה הוא טידדת בעטן כבודך של הר סיני והרחיית רדכי טובך למטה
 עברך אחרות חסריך צילית לו והורטתו כי חמה ל רחם חטען ויך

הפך רחש הדביי שהוא מרוב וקבלי
קמו כדברים יהודה מכביי ושיור צבדס שחיש חור חבירי
מחנה יונני מופגריס דורכיס ומספרים מחנני עטר
כברי יזה מספר וזה מחריס ירדכיס משכר וזה כמוריס
שחול מחנניסס מיכנה סישהן חכמה וכסמון כנה חמתן לא טכנה
הינאל פיליז לטחנה וקסמותני לטחנה כלי קרב לערוב
בחוזק עס לטחנה
מיכנא המוק נוא גבר חל המונן ויולכש טרוטן וכולה כל פול סמנות
טונג יהודה כפיטיטן וילמוד ירה חץ טטנגן ירך פיל כסדייר
כסטר ונמל וכסטר הוא ויודוטן
המחנן מורן בבכיה המכולל שלי לתחיה וחכמה בית כעו ותיקון
ולא חכמו לו תכניה חילוף מיכרו כלא היה והורר לטחול תחתייה
וכתקול כרוא ככרו טוליא העמון קרנא כמטכוכיא
זמן יחנות חכיס מוחור מבח להכחיד מדיכיס ופג מסיה כול כול
אויכיס וסבה הא ככסליך לכותה טכיס קריאות טמנה הלל טככיס
פי מטכיעת לזכיס לא היתה כזאת לחככיס ועל
זאת טבחון אחוכיס שזרת

פסחה הטלס לסבת וחכמה

חנכרה כמכעני ענת להיות פוטיס	זרצר ברקת יח ביל חוסיס
קדוסי כי טבה פלא ודוב טכיס	קמו חור חקס כבוד ח נטיס
חיכל כול כמי מטה דטעיס סמ	אעילה ואסמחה חסור כי גבר
כדלכ אכיריס כקרוח חס חוסיס	סיעח קוקדור מוטכס כי שבר
טבחון מטטימי מי אה העריס שזוס	כמה אקדמון אקה לאולהי מוחס
נכטיי מאודס רפ מכה איס חמוסיס	שור הסקיט מוסקיט אדף מוחס
יח לא קסרה כקומו לויכות	גמחותין להגיד אך לא לטכוח

קרבניך איליך חוצב להביס
שבנך איליך נערים ושבבים

רבינו בעוללה פריס ושבבים
תמוכים בטוחים על חמירי חרפם

על חמירי

ידן אלהי המלהים וארצי המדונה
גלות חטאים והודחה
הרבות פלל במיטב הגיזונ
זכות גלגל אל שם אביס
טורחם שא ביטקיס אומנים
כמר יוס יוס הס לך נחתים
מלכותך מומליכים מכל המונים
סתר שבתך לפני לפנים
פריטה הודך בכל פינים
קרוצים מחומר הנם טמונים
שיבתם וקיימתם לא מבינים
ממוכץ טיבתך עיניך בכל צפונים
יחד נסקרים בעליל כל תונים
בנאקה ברמיש נהשתרה לחמנים
שוטינו טעה והאין מתחננים

באנו לסנך בשברון רוח ותחננים
דרך לטהר וייטיר רעיונים
נערך שיוע ושיח מוננים
חבולך וחלקך קדומים ובנים
יזכר למו שמיירת אמונים
לפאר שמך בלהקה טמונים
נצח לחודך אחוזים ולא טונים
עלימין נהפך עלי פנים
באתי ובואי והנך לפנים
ראייתם ספר וגילויים מיכונים
תפושים ונלכרים ביר ממונים
אנחנו השחורים ונגטיטה פבאטמונים
תיתים בכך אנן בכל אומנים
מעוזני חמירי לבקש בחננים
היורינו חומים בברית איתנים

חזקינו ואמונינו כי לך לבר אנחנו פונים בטוחים על חמירי ובצדקותיך ששענס
כי על חמירי

פליחות לכל העבית

אזהה תשמוע מן השמים
בית וייטורם בוא בקר
גשנו איליך בעת ריבך
דוה לבינו וחלפינו ורמינו

אנקה מייחרי טמית פנמיים
במך אומנים
גועים מייחרי טמית
דודט

אֵפֶס וְרַב חֶסֶד וְיִמְחָה נְמוּנָה לְחַיִּים וְנִמְנָה אֶת הַשָּׁלֵם כְּוֹךְ בְּמִדְרַג
רַחֲמִים וְכֵן כְּתוּב וְיִזְמֶד אֵת אֲעֻבִיר כֹּל טוֹב עַל פְּנֵי וְקָרָאתִי בְּשֵׁם יְיָ
לְפָנֶיךָ וְחִטֵּהוּ אֶת אִשְׁרֵי אֲחֵי וְרַחֲמֵהוּ אֶת אִשְׁרֵי אֲחֵים יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְדַר אֵפֶס וְאַתָּה בְּעַל הַרְחֵמִים נִקְרָאת וְדַר הַתְּשׁוּבָה הַקְּטָנָה - לְרַחֲמֵיךָ
רַחֲמֵיךָ וְחֶסֶדֶךָ הַקָּדוֹם הַיּוֹם וְכָל יוֹם לְזֵרֵעַ יְרֵדֶיךָ תִּשָּׁן אֱלֹהֵינוּ -
בְּרַחֲמִים כִּי אַתָּה הוּא בְּעַל הַרְחֵמִים בְּמַחֲנֵן וּבְקִפְלָה נִקְרָא כְּמוֹ שֶׁהוֹרְגֵת
לְעֵבוֹר מִקְדָּשׁ מִחֻרָף אֲסֵךְ טוֹב כְּמוֹ בְּתוֹרָתְךָ כְּתוּב כִּי כָל טַעֲבֵיךָ נִחְזָרִים
וְנִהְיִי כִּיֹּם וְיִרְדֵּי יְיָ בְּעַנְן הַשְּׁבֹר עַל כָּל פְּשָׁע וְהַמְחָה אֶת־כִּסֵּף טְהוֹרֵי צַדִּיק
שֶׁמִּפְּשָׁע טוֹהֵף שִׁינֵּי וְתִקְּטִים מוֹחֲמֵד בּוֹיָקְרָא בְּשֵׁם יְיָ וְשֵׁם נִמְחָר
שֶׁמִּפְּשָׁעֵינוּ שֶׁל פָּנֵינוּ וְיִקְרָא יְיָ לְרַחֲמֵים וְחֶסֶד וְחֶסֶד וְחֶסֶד וְחֶסֶד
וְרַב הַסְּבִיחֵי כִּי כִּד חֶסֶד לְאֵלֵינוּ נִשְׂחָא עֵץ וְעִטֵּעַ וְחִטְמָה וְנִקְרָא
וְסִלְחָתְךָ לְעוֹלָמֵינוּ וְלִחְטוֹתֵינוּ וְנִחְלָתְךָ סִלַּח לָנוּ אֲבֵנוּ כִּי חֲטוּתָנוּ
מִחוּל לָנוּ מוֹלִיכֵינוּ כִּי פִשְׁעֵנוּ כִּי אַתָּה יְיָ טוֹב וְסִלַּח וְרַב חֶסֶד לְכָל
קוֹרְאֵיךָ כִּי נִמְחָה הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּזְרַח לְמוֹעֵן שִׁמְךָ יְיָ וְסִלְחָתְךָ
לְעוֹלָמֵינוּ כִּי רַב הוּא

סִדֵּר סִלְחוֹת לְכָל הַעֲבוֹת הַכִּינָה
פְּתִיחָה

<p> כִּי טְהוֹרֵהוּ לְעַמְּךָ טוֹבֵי בְּשֵׁם טוֹבֵי
 דְּרִטְוֵי וְחֵין יְמֵים רַבִּים
 וְעַד אֲנִי נִשְׁעֵנִים וְנִקְרָבִים
 חֲטֵנוּ בְּחֶסֶדֶךָ הַמְּדוּבָרִים
 יְמִינֶךָ פְּטוּנָה לְקַבֵּל טְהוֹרֵים
 לְכֵן אֲנִי מְשִׁיבֵימוּם וְמוֹעֲרֵיבִים
 נִקְיֵנוּ מִחַט וְנִהְרֵינוּ מוֹחֲמֵיבִים
 שְׂטֵנוּ לְמוֹעֵן צוּרֵים הַחַיִּים
 בְּשִׁחֵינוּ לְפָנֶיךָ יְהוָה טְהוֹרֵיבִים </p> | <p> וְהוּא מוֹלֵךְ הַצְּבָאוֹת יוֹשֵׁב הַכְּרוֹבִים
 וְעַד נִחַ אֱלֹהֵי בְּרָכִים מְרֻבִים
 הָלוֹ וְדַרֶּיךָ לְעוֹלָם נִטְבִים
 זְכָרֵינוּ וְפָקְדֵינוּ לְחַיִּים טוֹבִים
 טוֹב אַתָּה לְדַעִים וְלְטוֹבִים
 כִּי לֹא תִחַסֵּף בְּמוֹתֵה חַיִּים
 מִדֶּךָ מוֹחֲלֵל בְּמַחֲנֵה כְרוֹבִים
 סִלַּח לָנוּ כִּי פִשְׁעֵינוּ רַבִּים
 שִׁמְחֵי תְשׁוּבָה אֱלֹהֵינוּ טְהוֹרֵיבִים </p> |
|--|---|

והחולק בנפש הגמול ל הניחשג לומר שלש עשרה זכור
לבו בית שלש עשרה שהורעת לעגון מוקדם וכן כתוב ויחד יין
בטן ויתקב שמן של ויקרא בטה יין וטס נחמד וישכר יין
של שכן ויקרא יין ל רחום ונחשן מרד יעיס ורב חסד ויחיות
כרד חסד לחלפס כרסא פני ופטיע ונחמה ונקה וסלחה
לפונטן ולחטוהיתן ונחלמטן סלח לכן מבינן כי חטונן מחות
לכן מלבינן כי פטיענן כי חותה יין טוב וסלח ורב חסד לכך
יוחיד כי שמך הסלחה למשן הודח למשן שמך יין וסלחה
לפונטן כי רב הח

חמה וקדם תרחם ושל הרעה תנחם כיטה בטני עס זה רעינותה
לחיתקה גחליטן ממש וחרץ והפמב וזה רודר חור
דיטען תרביח ורונה ויהלוק שם כרה הלשון לויס יתח יין
ושמה גרל כח כח יין והמרי חייטן היום נופס כי כחז מים עד טפט
ורכות וסגרות הספר וסכנה לער טפס חטן ורחום טחור
חמול פול פס חסד בחורה טוס טקרא חמה ופנה ל כמה כופה
יהסך חמירך פול עס דלים כי חמה סומך טוסלים כסם סין מדשיות
כי הם שמך ונחורק לחטנך וביח לטן גחול גל שקב יסמך
מלטיטן מפל כה המורה ותפיטן לטס ורחהלה
כחליטן של מי מנחורות ובה טיקט דוחות סל פייט חמה ומסעביט
סלה חטפן בקרביטן עטיטן ביום קוראיתן ובחסודך חוסרה
לפונתיטן ענה מליטן ונחטטן כי יחיריס ופטיס מנחטן כה
ישדעה ישקב והסר מטן לכ השקוב קחליטן השמיט ממדמחיס
עמטה ממשט לטטנקה רחום חמול פול קהליך חסד פדית
כגדלה שחטתיטן תמין הים וכתפניתיטן נמריח פדיום
מחויט יום כרמה והחמד לכין קומד ונחמה
ל חלק

הוֹמֵת לְעֵץ כַּטַּת תְּמָרָה
בְּלִי קַדְמֵנִי אֵל תַּגְדִּים
וְהָיָה לְדֹר וְהָיָה רַגְעַת
חַדֵּר חָג בֵּל תַּסְסוּקָה
טַבְחֵה הַחֶדֶר בְּטוֹב וְחַדְיָן
צִנֵּן הַסֵּר וְהַעֲבֹהה חֲכֹה
כִּסֵּר פֶּלֶחַת וְחַדְיָן
לְחַדֵּר לְחַסְדֵים חַדְיָן
מְחַדֵּר מְחַדְיָן שֶׁן וְחַדְיָן
מִמֶּן חֲבָלִים וְשִׁבְרוֹתַת עַגְלָה
סַבְחֵהוּ הַטַּבְחֵה הַחֶדֶר
סָדֵינֶן פֶּלֶחַת וְחַדְיָן
כִּסְמֵינֶן רַבֵּן סַבְחֵהם סַבְיָים
כֵּן וְחַדְיָן מִמֶּן סַבְחֵהם
קוֹל יַשָּׁן מִמֶּן סַבְחֵהם
דַּבְּרוּת וְחַדְיָן וְכֹסֶר וְחַדְיָן
טַבְחֵה הַחֶדֶר בְּטוֹב וְחַדְיָן
וְחַדְיָן סַבְחֵהם כִּי תַכְרִינֶן
וְחַדְיָן וְחַדְיָן כִּבֵּית הַטַּבְחֵה
חַדְיָן פֶּלֶחַת וְחַדְיָן וְחַדְיָן
וְחַדְיָן וְחַדְיָן
וְחַדְיָן פֶּלֶחַת וְחַדְיָן וְחַדְיָן

הַקֵּם קוֹסְמֵהוּ וְחַדְיָן
וְהָיָה לְדֹר וְהָיָה רַגְעַת
וְחַדְיָן חֶדֶר טוֹב וְחַדְיָן
חַדְיָן חֶדֶר כֵּן וְחַדְיָן
טוֹבֵים מְחַדְיָן מִסִּתּוֹת וְחַדְיָן
וְחַדְיָן וְחַדְיָן וְחַדְיָן
כֹּסֶן חַדְיָן וְחַדְיָן
לְחַדְיָן כְּחַדְיָן חַדְיָן
מְחַדְיָן בְּטוֹב וְחַדְיָן
מְחַדְיָן מִלְחָמַת חַדְיָן
סַבְחֵהוּ חַדְיָן חַדְיָן
עַל דַּבְּרֵי כֶבֶד טוֹב
סָדֵינֶן כִּי רַבֵּן סַבְחֵהם
כִּי יַשָּׁן וְחַדְיָן
חַדְיָן חֶדֶר חַדְיָן
וְחַדְיָן חַדְיָן וְחַדְיָן
טַבְחֵה הַחֶדֶר חַדְיָן
וְחַדְיָן חַדְיָן כִּי תַכְרִינֶן
וְחַדְיָן חַדְיָן חַדְיָן
וְחַדְיָן חַדְיָן חַדְיָן
וְחַדְיָן חַדְיָן חַדְיָן
וְחַדְיָן חַדְיָן חַדְיָן
וְחַדְיָן חַדְיָן חַדְיָן
וְחַדְיָן חַדְיָן חַדְיָן

וְלֹא יִלְוֶהוּ אֵלֶיךָ לֵבְךָ

מִחֲמֹדֶיהָ נִסְכּוּ לִעֲבֹד עֲדָה וְאֶהְיֶינָהּ
 וְרַחֲמֵהּ הַרְחֵם צַדִּיק כְּעַם בְּעַמּוֹת הַדְּרוֹמָה
 יִרְדֶּה עֲקָרְתָּךְ עַל
 כִּלְיֵהּ לֹכְשֵׁת עָרִיב גַּעְזָהּ בְּמִלְכּוֹתֶיהָ אֲחִיר אֲרֻבָּה וְכֹסֶה חַוִּירָה
 וְחִפֵּה יִהְיֶה הַעֲלֹמֹת שֵׁן בְּגֵלוֹת וּבְשִׁבְיָהּ וְתַחֲפֹךְ חֵיק נְבִרָה
 בְּעֲצָמוֹתֶיהָ שְׁלֹחַת אֲחִי מִמֹּדֵס וְיִדְרָנָה וְיִשְׁבֶּה מִדַּם רִשְׁתִּי
 לְקַטְלָהּ וְיִלְכָרְנָה עַד מוֹתִי אֱלֹהִים בְּבוֹד גְּלוֹת הַסְּפִירָה הַפְּסִיחָה בְּרָה
 וְיִשְׁלַחַהּ לְעַשְׂתָּהּ וְיִמְכֹר לָהּ הַמִּזְבֵּחַ
 הַזֹּאת הַמִּזְבֵּחַ הַזֶּה הִיא מִלְכָּה עַל אֲשֶׁר הִיא מִלְכָּה יִנְעַן רֹאשֵׁי
 עָלִיהָ בְּרֹאשֵׁי מִזְבֵּחַ וְיִהְיֶה תְּחִלָּתָהּ חֵסֶד וְיִהְיֶה אֲחֵרֶיהָ
 כִּיחָה עַד עַסֵּר וְיִחַץ מִקִּיס בְּשִׁלְמוֹתָהּ וְעַשְׂתָּהּ קָדֶה סְמִיכָה
 כְּפִלִּים אֲחִיר לְקָתָה וְהִסֵּר בְּעֵשֶׂה מִשְׁלֵי אֲשֶׁר מִלְכָּתָהּ וְהִלְכָּתָהּ
 בְּגָרִי אֶל מִלְכּוֹתֶיהָ
 בֵּה סִמְכָה הַשֶּׁמֶךְ וְאֲסַךְ עָלֶיהָ וְעָלָה
 וְקִיבַעַת כּוֹס הַהַרְטָלָה הַתְּקִיחָה וְחֹנָה וְשִׁכְבָּה מִרְחֵם הַמִּיִּדְרָס
 וְלִשְׁנָה וּבִזְמַן בֵּה הַמִּיִּס הַמִּזְבֵּחַ לִשְׁנֵים בְּעֵשֶׂה בְּטָבָה
 תִּמְדָּ כֹל טוֹבוֹתֶיהָ וְנִשְׁמָרָה כְּכֹל דִּקְוֵה אֶלֶּה וְנִשְׁמָרָה בְּזִימָה
 וְלִמְרִץ הַיְשָׁלָה מִלְכּוֹתֶיהָ זֶה כִּמָּה שֶׁנִּסְכָּה לִלְעַם עַם לְיִשְׂרָאֵל
 וְהַפְּסָה לָהּ נִפְרָתָה אִין חֶפְסָה לָהּ נִרְץ לָהּ יִשְׁכָּה בְּאֶרֶץ
 לָהּ מִצְוָה מִנּוּחַ לִכְתֹּב קְצָלָה אִין מִלְכָּה מִיִּין שֵׁד וְכַבּוֹד אֶרְנָה וְתַחַת
 מִמְּשָׁלָתָה עֹלָם עָלִיהָ עָלָה הַמִּלְכָּה הַפְּסָה לָהּ כִּי נִפְסָה מִרָה
 לָהּ הַסֵּב שִׁבְתָּהּ וְהַקֵּס מִלְכּוֹתֶיהָ וְשׁוֹרְדָה אִסְקָה אֲחֵרָה
 אֵל תּוֹךְ בֵּיתְךָ אֵל קָרִיב מִזְעָרָה וְגִאֲרָה מִיִּד וְהַחֲזִק נָא אֶת יָדָהּ
 הַטָּרֵס הַרְעֵ כִּי אִבְחָה רַעַי נָא רַחֵם מִחַץ מִכְתָּהּ וְשִׁבְרֶיהָ
 כְּבִרְאִשׁוֹנָה הַסֵּב שׁוֹפְטִיָּה מִלְכָּה וְשִׁרְיָה כְּכֹל הַעֲבָה כִּי לִיהָ וְשִׁרְיָה
 קְטִירָה וְשִׁבְבָה אֵל בֵּית אִבְיָה

כְּעֲבָרָה
לְ מִלְכָּה יִשְׁכָּה

באתי מן המדבר ונפש צענה לחליך
 שמוע קול תחנוני בשוועת חליך
 היקם לי מזהרה מדיני
 לחושן טובך יין
 חסוסה נותתני טעם בלוי קליפה
 יחטלים ועקב לחוסה
 נבססה נגס סלה נפסי לחצרותיך
 ועל סמכה חמורה
 חמורך נענה ושרדה בחטוי יריעות מהלי
 נחורכי כל עונות עמלי
 שר חנה יחסי עלי
 טיבי לטמך איה ארהיה
 חסנך הניטנן יאיה ממוענותיהם
 חסנך הניטנן כטיכור
 ברוך חס תזכור
 בניהם מליט מביחולך
 נטבטה טונב ביקך קדוש

אין לי צמחן פי אס עליך
 גילול נעבור מטמי זכרך
 בשוועת חליך דרוש וטור חסנך
 ואל תישן לטענא מלחונך
 יין זרקונך במטסה
 טמחן טורת עירך המחוסה
 לחרסה ירירות מוטבותיך
 למה חשנית כל כך שברתך
 חמורך נענה ושרדה בחטוי יריעות מהלי
 טענה מאת דרוש מעולך
 של עמס לרע כל ימיהם
 נער וערב מרביס נואכותיהם
 ממוענותיהם טענן טענ
 סלימיק לטובה זכור
 תזכור תפחדת שלטת מלחליך
 יראה אל עברך טענך

היכלך
 מלך יושב

ברוך צד רח ומעבודה קשה וכבירה ומיטיב רוח תיילול הפת
 יהודה מוכסה על השננה והמיר סופרה תמעלות
 אטע ירה רננה על אהלה ושל טירה אטיר טוררה ושל
 סבורה כי גלה ומלכותה כי אברה ומטרתה כי טלה מטכמורה
 ונטרה אין מנחס לה מכל נטס ירה רכורה טורק
 ונטטה סופרה והנמה וטיאניה חסן טערה ויאכל חיל וחנמה
 והיא מר לה כי היתה רוח וטוממה והטמ מן המוקוס אטיר היתה
 טמה כיוס הולדה הוטטה והננה טרומה ושל

והבי שופני ובי כה מילול	לוי חמסין כי יחדיו קול
זרבי השיחני וסרת חכמת	חוקד הדור שנה ופוסס נכ
טרתיו מחררין ופובגה מוטבן	שופליס הולכן פנ
כרתני וחיוסר של רוב טותי	כלי בחמוט ויחור דמוני
לכה חסי הצמיד בהיסר וחרמוני	כייסר חן כני מולשי חן
מכרני בלה חן וישי	כטכני מחוד מותי וקדש מדי
סיכר בעדי חוקך מוכגדי	חן חני כטחורת ולכדי
פרני כלה נעלה סכדי	פמדי החובסי וטכני חודי
כרני קטחל וחיך ללוי	כי חיני סדי סמדי
קולי יחדיו מוכחדי מופוכי	כחוס נפחסי כחודית המוככני
נעולתי יחדיו ויסיד חרובני	וטכני לטכד נכוח כחוכני
ידידי זכור וחסדי יעלה	וטכני טיש מהפמקיס ידלה
סביבך יחנה	סן יוסיה להכותני של חלה
קדחתך בכל לב מחין דוע	לדברי יקסיב
ננה יפנה להקטון סככופי	יהיך לדכך חמדי פי
ל מלך יושב לעזר הסליחות חמדיך	

ובשח שיאיו
 חכמתני כמחבר עמד משה רבינו בעולה
 לפניך ובקש רחמיס על עמך בית ישרל
 וכבטי חרין אסך מנחולוק וכן אמר בתפילתו מלכי ואלהי סולת נח
 לשן השם הזה סגודל חסדך וסמטר כטאות לשם הזה חמדי ערבי
 ונר הנה ומהה השיבות לו כדרכי טובך וסליחה ומוחת רל
 סליחתי וכן כמוב ויחמד ילן סליחתי כרכך וליחודלס עיך
 חמורתו לה טני כטעמי אוחך של חמורך ולי חכמותי חמדי
 בוכני כחטטיני ונכרלמני כענותתיני הוסחור סביני חטני
 חטאותיני ככספה קומתיני כוסכ חטאותיני וחיך לכו כרני

ויחיד אומרו כשומע תפילה וחונק באי שומע תפילה ונשינו ונחמיטי
 שלתעבות לאחר שמנה עבודה כושלן על פניהם מיד ואיך צריכין לחזור
 ולומר ונמה ל הודיתגן וכל הסדר שהי סבר אמרנוהן עם סדר הסליחות
 והוא רחוק וחטין זכור ברית ויושב החץ ואומ' תחנה ואבינ' הרחמן
 ואנחנו לא נרע וקדיש עד לעילא וקורין בתורה ויחל משה סלל לך
 בס' כי השו

זכור	ברית אברהם	ושקדת יצחק
זכור ברית אברהם	ושוב ברחמיש על שאידיה ישדאל והושיענו למשן שמך	ושקדת יצחק
והיטב שיבת אהלי יעקב	והושיענו למשן שמך	והושיענו למשן שמך
זכור ברית אב המונני	ואל השפכת אלהים יין	ואל השפכת אלהים יין
אשר בנוקדן שחת לעיני	כי נשבנתי נאום יין	כי נשבנתי נאום יין
זכור נטן הולך בתמות	במצות הורו עמות	במצות הורו עמות
ונם אעקד ואמות	חנה נמשן למות	חנה נמשן למות
והגד יושב באהל הושיעה	החוקק כבסאך הר עלינה	החוקק כבסאך הר עלינה
ועליו רשום כבס יי	כי יעקב בחר לנייה	כי יעקב בחר לנייה
זכור משיני נגילה ונשיא	מוריד אמון לכניסה	מוריד אמון לכניסה
והשיך מוסך רב כניסה	יזקה יין נשיה	יזקה יין נשיה
זכור ירד יין	מקטייר לסנס לסני	מקטייר לסנס לסני
ומכסר גל עם אמונני	הוא ארץ קדוש יין	הוא ארץ קדוש יין
זכור נרסר אמונניס	איה טגן כניגוניס	איה טגן כניגוניס
וינות למסמך תוהיניס	חסדי רוד רגאנוניס	חסדי רוד רגאנוניס

זכור ברית אחר

יקלץ יין אחר
 ככל וזר ורד יומך מזכירה
 באול טיה חזרה מטמאה
 בזכות וציהט ושרה

אֱלֹהֵינוּ וְלֹא מִכַּח לְאֵלֵינוּ רֹאשׁ וְהַיְמִינֵךְ נַעֲזִיב פְּטוּנֵךְ וְתַקְטֵה עַרְפֵּינוּ
 בְּדַבַּר הַזֶּה שֶׁנֶּאֱמַר לְשִׁיבָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ כְּדִיקָיִם
 אֲנַחְנוּ וְלֹא חֲטוּנוּ אֲבָל אֲנַחְנוּ חֲטוּנוּ אֲשֶׁר אֲנִי בְּגִדְתִי צִוִּיתִי
 רַבְרַבְתִּי רַעֲוִי הִעֲוִינוּ וְהִרְשִׁיעֵנוּ יָדְנוּ חֲמוּסֵנוּ טִפְלֵנוּ טָקַד יַעֲזִיבֵנוּ
 רַע בִּזְבָּנוּ לִצְנוּ מִרְדָּנוּ טֹאֲבָנוּ סָרְדָנוּ עֲוִינוּ פְּשִׁיעֵנוּ צָרְדָנוּ
 קָשִׁינוּ עֲוֹנָה רִשְׁעֵנוּ שִׁיחָתָנוּ הִיַּעֲבָנוּ הִעֲוִינוּ הִישָׁהֲנוּ סָרְדָנוּ
 מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל
 הַבָּא עָלֵינוּ כִּי אָמַת נַשִּׁית וְאֲנַחְנוּ הִרְשִׁיעֵנוּ וְרַבִּי
 אֵינִי חַמּוּדוֹת אֲמַר לְשִׁיבָה וְעַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲסֹר הַיְצִיאת עַמְּךָ
 מִיַּד מִצְרַיִם מִיַּד מִצְרַיִם וְהַעֲטֵ לָךְ טֵה כִּיֹּם בְּדוֹה חֲטוּנוּ
 רִשְׁעֵנוּ יְיָ כָּבֹל צְדִיקוֹתֶיךָ יִטֹּב נָא אֲסֹר וְחַמּוּדֶךָ מִצִּירְךָ יְרוּשָׁלַם
 וְעִמְּךָ לְחַסֵּה לְכֹל סְבִיבוֹתֵינוּ וְעַתָּה שִׁמְעֵ אֱלֹהֵינוּ אֵל תְּפִלַּת עַמְּךָ
 וְאֵל תְּחַנְּנֵנוּ וְהִאֲזַן עֲנֶךָ עַל מִקְרָבֶךָ הַשְׁמַע לִמְנוּ יְיָ הַטָּה
 אֱלֹהֵי אֲזַנְךָ וְשִׁמְעֵ סִקַּח שִׁיבָה וְרֹאה שׁוֹמְמוֹתֵינוּ וְהַעֲבִיד אֲסֹר
 נִקְרָא שִׁמְךָ עָלֵינוּ כִּי לֹא עַל צְדָקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַסִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ
 לְשִׁיבָה כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים יְיָ שְׂמַעְהָ יְיָ סִלְחָה יְיָ הַקְשִׁיבָה
 וְעֲשֵׂה אֵל תִּאֲחָר לְמוֹעֲדֶךָ אֱלֹהֵי כִי שִׁמְךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמְּךָ
 עַמְּךָ וְתַחֲרֹתֶךָ רַעֲבִי טוֹבֶךָ צְמִיחֵי צְדָקָה מִרְחֹבֵי
 יִשְׂרָאֵל יִפְרֹץ וַיִּרְעַן כִּי לִי אֱלֹהֵינוּ הַרְחֵמֵנוּ וְהַסְלִיחוּת וְאֵל
 יִשְׁכַּב עַל חַטֵּי וְעַתָּה אֵת תְּפִלַּתֵינוּ בְּאֵי חַטָּן הַמְרַבֵּה לְסִלּוּחַ
 חַטֵּי נָא עֲזִיבֵנוּ עֲזִיבֵנוּ יְיָ עֲזִיבֵנוּ בְּיָדֶיךָ עוֹסֵם
 הַעֲבִיתֵנוּ כִּי בְּצָרָה צְדָקָה אֲנַחְנוּ אֵל תְּפִלַּת אֲזַנְךָ מִשְׁמֹעַ תְּפִלַּתֵינוּ
 וְאֵל תְּהַשְׁלֵם מִבְּקִשְׁתֵינוּ הִיָּה נָא קְרוֹב לְשׁוֹמְמֵינוּ טָרֵם נִקְרָא אֲתָה
 תַּעֲנֶה כְרַבֵּר שִׁמְמוֹת וְהִיָּה טָרֵם יִקְרָא וְאֵי אֲנַחְנוּ עַד הַסְּמִיךְ מִרְחֵבֵינוּ
 וְאֵי אֲשַׁמְעֵ כִּי אֲתָה פִּוְדָה וּמִצִּיל כָּבֹל עַתָּה צָרָה וְצָרָה בְּאֵי הַעֲוֹתָה
 בְּשֵׁת צָרָה וּמוֹשִׁיעַ רַחֲמֵינוּ יְיָ וְרַחֲמֵינוּ וְכָל

הכי קדמך פי פטונו
 בפעולת אבותינו
 ירשם

כי נחמנו לשמך	כט שנתנו בזמנך
כי שמך נקרא של פיוך ושל עמך	גא יתגדלך החמירך מעמך
וזה עש עני ומטיע	חוסה להוסיע
מדבר בנדקה רב להוסיע	כי אזהה רב ומדטיע
חרש ימינו פקדס	זכור ערוך קצת קדס
משנה להי קדס	אשר גאולה כימי קדס
למחכך לשליע	קרב קץ חזיע
טבת שלומים לרב פיך וחסד	ותטיב טבת אפדיע

תחיטה

אל תעזבני יין חוסה לשנתתי
 חלהי אל תחוק מדעתי יין תשדעתי
 יעקב במי יצר ושת ענה ליסוד
 כרמת טהים פלא שעות הוהל אל תחדש ואל תשדעתי ל
 לב עבדיך עזבס וחיל החזיקס תשס לחזקו ובלא כחוס עשקס
 קבא קמאתך בלי טק וחסב ישרא שכנעתי אל חיקס
 ימין וטכחול כיפתי ידעך חסד תהיל מחנפך שכור להעביר
 חרשטס נכח תמדד והזכיר תדבר דעה וחזיק מדמנו עגל חססר
 תפבר ישרא חס יודס ויץ דו מדע לכז היה ושודדים כנו לו
 לתוה ותפל כלה פנו וחיל נדקה יצב חלה הנטח לו
 חילך יפוב עליך כוז מחנפך ותחס רבה מדדיך וליס גוד
 רס חילך סב ושדיך חוזר כי תחס יאזה היית עוזר
 זרעב בלך יולא חסב סבד וכונתחך מי חקיס נהט לתחכוד
 וסכל זוות נח טור ותאמירוק ולבוד יין כבאות חמו מדך הסבור
 קומה עזרתה ולי לקחת כחסות זרני ותבדך ועס בסוף לחסות
 נדח הסגד נודד חוסה לחסות קוס פי עליך חסר לשעות

הכרחים בארץ חשקה	דלה משענה שמועקה
ובטוח כמנהג אלוהים בך ובטוחה	בזכות יצחק וירמיה
חשקה לאלוהים מלישה ובהלילה	ורושך הגדולה והמנוחה
טוהר מכול טהורה שרונה	בזכות יצחק וירמיה וטוב
טוהר קרב למעשים מטהשים	בזכות יצחק וירמיה וטוב
לחמים למוות ורחה מטיים	הפילה בזכות שני שני שני
מירחיים שנהך בארץ שביים	במקתם טעה ל חי וחיים
סוף לשון טובים ים	בזכות משה ויהוה וטוב
שמך אשר לטוב ורחה הטעה	שכמו פה מגלוגע ומחמור
גורמים מותם מוח	מוח ומוח בזכות דוד ושלמה
רחה בלחינות שם בך טטע	
טוהר שורטן מירחיים וטוהר	בזכות יצחק וירמיה וטוב
תמיד ורך מנחם מודים	ועל רוחותיך ושחך שוקדים
טעה וטוהר שם שנים ומודים	בזכות שבעה העבדים
וכל אטעו חסידים	והטב טבות
זכור ברית אחר	

בקר ערסתי ומקראה	עריך מוסה ורחה כל
שם טובה וטובה	הבטי משמים ורחה
טובת יד יי אלהיך קדשך	אל יכלמו ביי מבקשך
יבן עם קדושך	כי לא טובת דודשך
ינבי בטוב פיטיהם	טא אל הטוב ריקם טטהם
כי לך תחיה פיטיהם	טעני טבדי אל יר אדותיהם
מלטי מחץ שניך	עם הכסוף יהמטך
והטבת מוחם תהטך	יין יין לרחוק דחטך
יחד שמים פלוק יין	בהוס ישר עם ברוכי יין
טא תבטן חסדי יין	ויאמר תמיד גדול יין

קודם סעודה והיה ברשת לעשר בהקדשן משנתן או שהתנה קודם שיסן ק
 לשתות כל הלילה מותר כסודר העניות חוץ מן התענות שמעסיקין בן סעודתן
 מבגוד יום שאין תגו מושל בן וביזה התענות רשאי אדם לענות
 הבטיל טעמה מושנת פחות מדביעות ורוקחא לטעם ולפלט אבל לטעם
 ולבלוע אפי' כל שהוא אסור וכתסלת הענות בן מתענות יחיד בן מתענות
 עבור אומ' ענין יחיד ואחרון בסומע תפלה וחומס' כו' סומע תפלה ושלח
 עבור אחרון בן גואל לזכור וחומס' השונה בעת צרה ומוסייב' ובן יחיד
 ובן עבור אם טעה ולא רזכיר ענין אינן חוזה' ושלח עבור שטעה ולא
 הזכיר ענין ובזכר קודם סומע תפלה אחרון בסומע תפלה רשאי' וכל
 והדין הוא להתפלל ענין בערבות שליל' הכוס והשם שיש ל'
 עדין לאכול ולשתות כל הלילה וכן רשאי להתפלל ענין בשחרית לא שיש סתמין
 סלח להתפלל ענין לא במתה סמוך יודע ל' אומס' מן סג' ויכול או יסנה
 וכחיות תפלתן ריקס' והנבון שאין לחוש כל כך לפי שאין אדם נהפס
 על האומס' ושלח עבור בין כך ובין כך אומ' ענין בשחרית שהרי שלח
 עבור הוא ואי איתרד שלח יהיו מבני הכנסת מתענין ושלח עבור
 כשהוא מסריר את התפלה בקול מאריך בברכת סלח ואומ' סמיחות ושלח
 וידוים ומחזיק שלח נטרה מדות כסודר הכתוב לבנין ונעלן עכ'
 ענין ואומ' רחום וחטן זכור ברית ותחינה ואם הוא שינו וחמישי אומ' חבון
 הרחמן ויתחנן לא נרע קדיש שר לעילא וקוין ברוה שלמה בני אדם אין
 פוחזין מהן ואין מוסיפין עליהם ואין מסטידין בבוא וקורין בערש' כי תסוד
 בן קורא ויחל משה שר לשנות לעגוד ולק' מדלג פסל לק' ויסדאל קורין
 אחריו על הסדר' ובקדי' את התורה אין חילוק בין והכנה סמוכות לשון
 העניות בבולן קורין ויחל מנין מהספה באב שחרית שאין קורין ויחל
 משה וכן ביום הספורים אין קורין ויחל

גמ' וקדי' ויחל' מפרטת

בסודר ענינים

ענין ארבעה צומות ושיאר העבודת

ארבעה צומות תקן נביאים ברוחניות להתענות בהם לפי שאירע בהן
צרה לישראל חילת הם' צום הרביעי וצום החמישי וצום השביעי

וצום השמיני' צום הרביעי הוא יום שכנגה ששך בתמוז וחמשה רבירי
קטיס אירען בו ביום נטהברן הלוחה וקטל התמיד והזבקה העיר וטרק
אסוסטומוס המרה והרעמד כלל בדיכ' צום החמישי הוא יום

תשעה באב וחמשה רבירי קטיס אירען בו ביום נגזר על אבותינו
שלא יבטן לארץ וחרב הבית בראשונה ובטיניה ונלברה ביתה וחרטה
העיר צום השביעי הוא יום שלשה במשדי ונקרא צום גרליה שכן

נהג גרליהם מחיקה וקל יתר השם טעמו בירושלם צום השמיני
הוא יום עבודה בטוב שכן סמוך מלך בבל על ירושלם ושור עליה
באסור שאלכסנדריה ולפי שזכרנו ימים הלל הם ימי אשר תקן נביאים

הרוחניות להתענות בהן והם שנהדין להיות ימים טובים שכן מה אמר יין עבודת
ששבעי וצום החמישי וצום השביעי וצום השמיני יהיו
לבות ישראל לששון ולשמחה ולמנוחה טובים והאמות והטלם מהם וכן

נהגו אנשי טובה הקדושה ומימי נביאים הראשונים על כל צרה שלא תבוא
על הצמד היו מתעבדי ומתעללן על עשרה מדות ומסין צדקה נגמילת
חסדים ומכנישין ושלם ודודין בתשובה שלימה והקבה מקבל השל
ומרחם עליהם על קולותיהם פשוטו מתעבה שיהא לבו טבוע למקום

ויחטב שבתון נץ השבירות וישטה השוכה ממה ששטה וישטה צדקה נגמילת
חסדים בדי שיהיו השלם והשבות מקובלים לפני המקום ויש מחמירין שכל
עסקי בבל ארבע צומות הלל להשיק סעודתן מבצור יום ושלא לאוכל בשר

בשנה המשיק בה ושלא לשמות יין וזאת אף לנג לא תשובה בלבד והכל
הולך אחר השבת והמקדיר על עבודת יזכה לחזקת בגשם יין וכלילי
החמשה יתר שהשיק סעודתן וישן לן אסור לעשות כלום אבל אם ישן

מה נמנחו על מכות אשר הם לזכנו נחנן פליטה עם בלוי עתה קומנו
 סבלנו שנים וברכ מוטרם הם נטענו של כן לא רמה קרענו וקצינו נקטנו
 פלאות עושה עד מנה פננו כל ימות ענו צבאות קרמנו על סינך סגירות יסוענו
 קצרי ארץ שטנו וירי סלע נשמנו רצונם ערימו על סמך רצונם סבנו
 שמוע שמוענו נפלאותיך מרחוק ניבנו שיחרנוס וזו מצוננו כוטר נרית
 תחריט ער מתי מוטר פלנו תשיב נא שמים והקס והככות פולו ימננו

ל מלך

אז בעוזבי מקראו הנה מועת מל עתה ככל זמן לא עשה לנפשו שלום
 געלה ארצו המטויתו איבנה ייסנו וספוטנו כוטר עני ככל עת
 היס עליה מוסבם והסווקי שיש יגול יסמו נסיב זרז וסמך
 מל עיר הומיה ויט סוכו

תעיתי אחרי גוללים יכל הבנות יהדים הדיקו אחריי חרב וחנה פלה
 דוחי סתים כמסנה דהמנות לכך נסמס חבך עבסות קדש וקדש הבנות
 מנהי חרטי כחה מהס עמסנו עמסנו עמסנו עמסנו עמסנו עמסנו עמסנו
 פי העשהני כזאת הוכחה פל כי לא עשה עמסנו עמסנו עמסנו עמסנו
 פלחה מחזקנו מרוב עונה עמקה רחוקה רחוקה רחוקה רחוקה רחוקה רחוקה
 חיס בצרה על צרה שונות רחוקה רחוקה רחוקה רחוקה רחוקה רחוקה
 שייחנו אליך בטיב פפס שנה שיחרנוק והלי צחך עמסנו עמסנו עמסנו
 צרה והחוקקינו כפס הסלה לאשר הסודה ארך

ל מלך יושב

מחנה

אריה

מסובבי בעת בעת עליה ביום זה סמך אל עיר ההוללה
 גשה חנה פי פלה ארך נבהלה על כי מלוח מתני חלולה

הנאה והמנונה נעה התנורה	דיק בבנו דחנה חרה
צודים מחזני כידוי וולדה	ויצנע הנביו מני פי נלכה
חרת כל הארץ נמלחה תשואות	זה היס נבאשו וכו תליות

הַבְּנֵי חֹמְזוֹת יְרוּשָׁלַם בְּיַד לַיהוָה הָיָה וְכֹהֵן יְרוּשָׁלַם
 אֵלֶּה שְׁמוֹת רֹדֵי בְּיַד מִמְּזִיחַ סָמוּעַ קוֹלֶטֶן
 יְרוּשָׁלַם סִמְךָ תֵּעַז בְּמִזְחֵי יַעֲרֵי שָׁעָב לְיִשְׂרָאֵל כְּרִים בְּשִׁעַר בְּעֵצֵי הַיָּם
 הַזֶּה טִרְתֵּי עִירָעַר שִׁשִּׁיץ לְפִינֵי עֵתָה יַעֲרֵי וְנִמְזַר עֲנֵה אֶל תְּפִלָּה
 הַשְׂרָעַר בְּיַד שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה רִבֵּה

בְּעֵצֵי הַיָּם הַזֶּה עֲשֵׂנוּ הָרוֹם מִשְׁלֹחַ עֵת נְרוֹתָי כְּרוֹעַ נְלִילֹת
 בְּעֵצֵי הַיָּם הַזֶּה עֲשֵׂנוּ מִשְׁלֹחַ עֵת נְלִילֵיךְ תִּנְהַל כְּעִלְוֹת
 אֲבוֹת בִּזְרָךְ בְּמִזְחֵי בְּיַד שׁוֹמֵעַ לְבָרֵךְ
 בִּירְמֵה נְעִבֹר מִזְרִים מִנְחֵנֵךְ לֵךְ שׁוֹמֵעַ הַיָּם יִן לְהִינֵךְ וְלֵהִי
 וְיִבְרָתֵנִי שֶׁל טוֹבוֹתֵיךְ וְיִסֵּר מִשְׁפָּלֵי יְשׁוּעָה וְהַסְדִּיר אֲסֵר מִיְמֵי קֹדֶם
 הַיָּם פִּינֵי עֵלִי בְּבִאֲוֹתָי שֶׁל שְׁמֵי אֱלֹהִים בְּבִצָּס הַיָּם הַזֶּה
 פִּינֵי עֵלִי בְּחִרְפָּתֵי פִּלִּיטִים יִבְרָתֵךְ שֶׁעָן תֵּם וְשִׁטְתֵי עֲלִיָּה
 לְהִיטִיב אֲוֹתָי בְּיַד הַטוֹב שִׁמְךָ לְהִינֵךְ וְלֵהִי אֲבִיבֵנִי בְּבִרְמֵה שִׁים טִלְסֵם

הַזֶּה סְגִלֵי יִם רַחֲבֵי קָדָם יִבְרָתֵי חֲרוֹב יַחֲרֵבֵךְ בְּעֵצֵי הַיָּם הַזֶּה
 רַחֲמֵיךְ יִטְבֵּן שִׁמְוֹעַ תְּשִׁמְוֵשׁ בְּרַחֲמֵי יִשְׁרָאֵל וְהִאֲמִינָה וְהִשְׁתַּלֵּם
 אֲהַבֵּךְ בְּיַד הַמְּסַךְ

סְלִיחוֹת לְעֵשְׂרֵה בְּטִבְתֵּי

אֲבִיבֵינִי בְּשִׁלְוֹתֵי בְּמִטָּךְ בְּמִטָּה חֲזִיקֵךְ שֶׁכֵּם לֵאמֹר הַטָּף
 גִּדְרֵי לֵהִם יוֹם יוֹם וְחִמְזוֹתֵיךְ נִטְוֵן רִדְךָ שֶׁרִירָתֵךְ
 לֵהִם אֲחִירֵיךְ שִׁטְוֵן

הַסְּעִתָה שְׁלִיָּהִם כְּמִן עֵבֶר וְשִׁלְטֵן וְהַפֵּל סְתוּמֹס עִיר וּבְמִלֹּת וּפְנִיָּהִם לְטָף
 זֶה לְכִי כְּדִיֹּס בְּעִירֵי פְרִיץ שִׁטְוֵן חִמְזוֹתֵי סִבְבֵן וְלֵאמֹר מִטָּף עַד אֲוֹתֵי לִיהִטָּף
 טוֹבִים לֵאמֹר מִיִּמֵךְ כִּי פִי בְּלֹס מִטָּף יִשְׁיִי מִשְׁעַר שִׁבְתֵּךְ וְנִבְרָתֵי טוֹטְטָךְ
 כְּמִבְּלִךְ אֵת שִׁים הַיָּם הַזֶּה מִפְּנֵי הַשִּׁטְוֵן לְמִסְמָךְ בִּלְעָל עִיר סְמִיבְתֵיךְ טוֹטְטָךְ

מדר זכר שחזר וזכר
 מולכי סלטה מזה שמוד שפר
 במחנה מילכות של שים וזכרנו מחד נהתי בידים ובכחות נפחד
 סתה מוט העין והנה מיל מוטל שחזר פרומץ במז מוטל מוטל
 שיטה וצמות כל חפיר וקלש שחזר הכצע ככלי ריק מוטל
 נישחזי והשחזי ראש סף מכור פרע פי שרעה וזכר וזכר
 סתהתי של שים וזכרה מפורד ומשפר במות וסנהת וזכרה ומזר
 זרז מיל כטזרץ שרזן קול התור קידקד והתריב בעת הזמנה
 רענך הסיפס בהכנתו הספור רמזתי ונחתי במז שחזר ומזר
 שכלט וסלחני זה פמה זכר
 תלמות סבלני זה כמה צרכי המזר קדושת סוף שרזן מוטל
 ה שרזן נמוכי כל זמתי חזן ומזר צדוה כן עלינו כן
 סוב נח בחמיה נל צנול הסגול סתה חזר וזכרה חזר
 ביות הדשה כמחנה וזכר דכר שניך כן ומזר וסוף
 כזרזי מוטל וזכר וזכר דכר שניך כן ומזר וסוף
 דפן ריבני מהלי ביוץ תימן סתה וזכר וזכר וזכר וזכר
 חרוב וכל מוטל הכליה קץ וזמן קדושתך חזן יתנו נפש
 הנאמן

ואומ' קריש עד לעילוי וקורין במדה צ' בעז מוטל וקורין מוטל
 כי תשא כן קורא ויחל מוטל עד לעשות לעמך ולמי מדלג
 וקורא פסל לך וישראל קורא אחריו על הסדר ואתו תהלה
 וכו' לזמן ועליו לשיב

סדר מוטל וזכרה שרזים הס מוטל פרטייות

לשלם קורין שרזי טקלים סתה טלמני דחש חורש אור
 ככמה טקלמני כן ראש חורש חזר הסמוך לעסן ופרט

טורה בשנת קוד לזכות להסחות כפניה משכונם נבחרת מרחוק
פריס בסמוך רחמי ישיקתני
תפנה רכבי על סתם שנת
בחרה מופתי בצפן סד פחדה
את נפשו חשקו סס לי לחרה
פה פעין כר טע וחדיק להב
סעך כל בית מופת
רשנה כל המדף בביקור לחנה
על יפוך שמתו יסוד

ג א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ ס ע פ צ

מחנה מופתו כח חסדו
בזיוס המודך ופודס תפסית
בלות נפדוה פתדות מרחוקות
דורקים שש זך כפדי כי חיות
המוט עתה סל קמי יבית
ומודיק של צפי מעבית המחרות
זכורי חחרים ויביאני במעבר
חילי מעס ופוחי בעבר
טרדיס תלס חכלי הבוסר
יוקסתי בגלה בצפן וחוסר
כרנה המומותני עך המפדלות
לכדי ידה ירמה מרתח ומבי קסות

בגור

כִּד כְּהִלְכֵהּ טוֹחַ חַל רַח אַחַד הַסְּמוּךְ לַעֲסֹן בַּיּוֹם בְּאוֹר בְּיוֹם ד' מִקְדִּימוֹן
 וְקוֹרֵץ פֶּרֶס טְקֵלִים בַּשַּׁבָּת שְׁלֹשָׁה רַח אַחַד וְהַסְּסִיקוֹן לַשַּׁבָּת הַבְּנֵיה אַחַד-
 וְזֶהוּ שְׁטַנְטָן חַל לְהִיּוֹת בַּשַּׁבָּת מִקְדִּימוֹן וְקוֹרֵץ פֶּרֶס טְקֵלִים-
 לַשַּׁבָּת שְׁטַנְטָה וְהַסְּסִיקוֹן לַשַּׁבָּת אַחֶרֶת בַּשַּׁבָּת בְּגֵהִים טוֹחַ חַל רַח אַחַד
 בַּשַּׁבָּת קוֹרֵץ בִּן בְּיוֹם פֶּרֶס טְקֵלִים לְפִי שְׁטַנְטָן בְּאוֹר בְּאוֹר מִסְמִיעוֹן
 עַל הַטְּקֵלִים וְעַל הַכְּלָמִים מִהֵן מִסְמִיעוֹן מִכְרִיזוֹן טַחֵן שְׁמוֹלֵן הַלְבוֹת
 הַמּוֹשֵׁר קוֹדֵם לַמּוֹשֵׁר שְׁלֵשִׁים יוֹם וְכֵן נִסָּן צְרִיכִים לְהַבִּיא קוֹרֵץ
 מִתְחַזְמָה חֲרֹסָה לְפִיכָךְ מִקְדִּימוֹן לְהַכְרִיז עַל הַטְּקֵלִים בְּרַח אַחַד וְכֵן
 הַטְּקֵלִים הַלֵּל הֵיוּ לְקוֹרֵץ מֵהֵם קְרֻבָּתֵיהֶם שְׁלֹשָׁבֵד נְמִצְמָה אַחֶר כְּכֹחַ
 רַח אַחַד לְהִיּוֹת בַּשַּׁבָּת קוֹרֵץ בִּן בְּיוֹם פֶּרֶס טְקֵלִים טְהוֹרִים הַחֲרֹסָה
 וְלַשַּׁבָּת הַבְּנֵיה טְהוֹר יוֹם ח' בְּאוֹר קוֹרֵץ זְכוֹר לְפִי טוֹחַ צְרִיכִים לְהַקְדִּים-
 זְכוּרָה לְעִשְׂיָה רַבִּי וְהַיּוֹמִים הַאֵלֶּה נִזְכָּרִים וְנַעֲשִׂים נִזְכָּרִים תְּחִלָּה-
 וְאַחֶר כֵּן נַעֲשִׂים טוֹחַ מִקְדִּימוֹן וְקוֹרֵץ פֶּרֶס זְכוֹר קוֹדֵם הַפְּגוּרִים וְפְגוּרִים
 יִהְיֶה נִקְבַּע בַּיּוֹם ה' שְׁמוֹר פֶּרֶס זְכוֹר וְלְאַחֶר טְהוֹר טוֹ בְּאוֹר מִסְסִיקוֹן
 נְמִצְמָה הַחֲסִיקָה בְּגֵהִים בֵּין אֲרֻבַּע הַפְּרָשִׁיּוֹת טְקֵלִים וְזְכוֹר לְפָנֶיהָ
 פָּה וְאַחֶרֶת לְפָנֶיהָ לְאַחֶרֶת עֶרֶב שַׁבָּת בְּמוֹסֹת טוֹחַ חַל רַח
 בְּעֶרֶב שַׁבָּת מִסְסִיקוֹן טְהוֹ הַחֲסִיקוֹת אַחֶר בֵּין טְקֵלִים לְזְכוֹר וְאַחֶר
 בֵּין זְכוֹר לְפָנֶיהָ וְסִימָן טְהוֹ אֲרֻבַּע כּוֹסוֹת שְׁלֹשָׁה שִׁמּוֹת לְהַסְסִיק
 וְלִשְׁמוֹת בִּינֵיהֶם בֵּין רֵאשִׁין לְשִׁיבִי בֵּין שִׁיבִי לְשִׁלְשִׁי אֲבָל בֵּין שְׁלִישִׁי
 לְרִבִּיעִי מִסוֹר לְהַסְסִיק וְלִשְׁמוֹת טְהוֹ יִשְׁתַּבֵּר וַיִּמְנַע מִקְדִּימוֹת הַלֵּל
 כִּהְיָיו רַחֵב בֵּין הַכּוֹסוֹת אִם רַחֵב לִשְׁמוֹת יִשְׁתַּבֵּר בֵּין שְׁלִישִׁי וְרִבִּיעִי
 לֹא יִשְׁתַּבֵּר נְמִצְמָה מִהֵן סוֹר פְּרָשִׁיּוֹת הַלֵּל לְמֵה טְקֵלִים לְפִי ק'
 טְהוֹ אַחֶר בְּאוֹר מִסְמִיעוֹן עַל הַטְּקֵלִים כָּל עֵרִי יִסְדּוּל לְהַבִּיא-
 לִחְטוֹלֵם לְקִנְיָת בֶּקֶן תְּמִידִין לְטוֹרַךְ כָּל הַסְּטָה וְהֵיוּ צְרִיכִים לְהַקְדִּים בְּמִן
 נִסָּן קוֹדֵם הַבֹּא מִתְחַזְמָה חֲרֹסָה לְפִיכָךְ מִקְדִּימוֹן וְקוֹרֵץ פֶּרֶס טְקֵלִים
 וְאַחֶר כֵּן קוֹרֵץ זְכוֹר כְּרִי לְהַקְדִּים בְּמִדְשָׁנֹת טַחֵן לְזְכוּרָה לְעִשְׂיָה

זכור בשבת שלפני המזרחי ופרט פרה פגמתי קורין מזהה בשבת ראשונה
שלמחר פורים ותעמיד בשבת טעיה ופרט החודש קורין מזהה בשבת שלפני
ראש חודש ניסן או בשבת שנקבע בו ראש חודש ניסן
וזה סדר קדימין והשקלה והן ומסורת שלפני
לשבת לא יבוא חוץ אחר הסמוך לניסן ולא בזכור וסימני הפסקות ז"ן בן
ד"ר ובין והוא לך פירוש סימני כבוד חל חוץ אחר הסמוך לניסן בשבת
קורין פרט שקלים בו ביום ולשבת טעיה שהוא ח' באדר קורין זכור ופורים
יהיה נקבע בטוב הבא יום ו' ולמחר שבת שלישית שהוא ט"ו באדר מפסיקין
ולשבת חמישית שהוא כ"ב באדר קורין פרה ולשבת חמישית שהוא כ"ט
באדר קורין החודש וראש חודש יהיה נקבע למחר יום ה' וסימן להפסקה
ז"ן חל חוץ אחר הסמוך לניסן יום ב' מקדימין וקורין פרט
שקלים בשבת שלפני ולשבת הבאה שהוא ו' באדר מפסיקין ולשבת שלישית
שהוא י"ג באדר קורין זכור ופורים יהיה נקבע למחר יום ה' ולשבת רביעית
שהוא כ' באדר קורין פרה ולשבת רביעית שהוא כ"ג באדר קורין החודש
ורח ניסן יהיה נקבע לשבוע הבא מס' וסימן להפסקה בן חל ראש
חודש אדר הסמוך לניסן יום ד' מקדימין וקורין פרט שקלים בשבת שלפני
ולשבת טעיה שהוא ז' באדר מפסיקין ולשבת שלישית שהוא י"א באדר קורין
זכור ופורים יהיה נקבע לשבוע הבא יום ג' ולשבת רביעית שהוא י"ח באדר קורין
פרה ולשבת חמישית שהוא כ"ה באדר קורין החודש ורח ניסן יהיה נקבע לשבוע
הבא יום ה' וסימן להפסקה ד"ר חל חוץ אדר הסמוך לניסן יום
ו' מקדימין וקורין פרט שקלים בשבת שלפני ולמחר שבת טעיה שהוא כ' באדר
מפסיקין ולשבת שלישית שהוא ט' באדר קורין זכור ופורים יהיה נקבע
לשבוע הבא יום ה' ולשבת רביעית שהוא י"ו באדר מפסיקין טעיה ולשבת
חמישית שהוא כ"ג באדר קורין החודש ולשבת טעיה יהיה ח' ניסן וסימן ו'
להפסקה ובין ויס נחמין לפרטיות הלל ולהפסקה
שלפני סימן אחר ב' כהנה בשבת בנתיב שגב שבת בצמות וזה פירוש

שלום והשקט קודם בשלום והשקט קודם בסדר המאורע כשיקל
 או בהחלט ומפסיקין בקדיש ואחר כך עומד המופטי' וקורא בתורה
 וחוזר על קריאתו שלמהחן כדרך כל שאר הסכנות וכענין שהוא קורא
 במנהג בנות שנין הוא משטיד כבוא וכן בזכור ומה קורא ששה בסדר
 שלום ושקט קודם במאורע בזכור או בטהרה והמפטי' חוזר על קריאתו
 שלשביעי כשאר הסכנות וכן בקריאת שקלים והחדש שלם חל בהם רח
 בזה קריאתו קודם ששה בסדר שלום והשקט קודם כשיקל או במחור
 פירוש שלום ומפסיקין בקדיש ואחר כך עומד המפטי' וקורא במורה
 וחוזר על קריאתו שלמהחן כדרך שאר הסכנות וזהו העיקר הנכון
 לנהוג בו

והגן לשנת כמיטתה במחנה שבתות הלל בשבת שקלים שופע משנת
 שקלים בשבת זכור שופע משנת מקילה בשבת ששה שופע משנת
 ששה בשבת החורש שופע משנת פסחים משנת היא בסדר טהרות
 ושלש משנות הלל בסדר מועד

דמותי שופע שקלים

אשכול אורי תאווה כל נפש	בבול חמדתי שבת מידות נפש
בקריתך ורוא מידותי ופתי נפש	חמק ושבר מלהדריך לי חופי
הלא שקליי מותה כופר נפש	וטבנתה בדי בול בטייט ונפש
אור פנדק עלייך אדון נשא	ושקל אישא בבית נכון וכינשא
ובכחך הגא' כי הנשא	גומטו במקץ אל דם וכינשא
הכופר דמן רבין מעל ספר	כמו הוא חרות באמדי טפר
התישרין בן בני ברמה לנפסר	והזכר להם נס אנבי שפר ואשר
ולא יהיה כסס טקה וחפר	בתעסס מותן זה לטס כופר
דודי זכור לי שקלי עפרין	אשר פנדק איסר שקל איב במכסל עפרין

שך

והחזק קורין כרטי פרה ופשה שנת החורש וכרטי הוא שהקורס פרטי
החורש לעיני פנה שהרי במחור כפיסן הקוס המוסקן סיני דל
בשרשה הפנה ולמה הקור מזה לפי שהיא שהחוק שליטתו סטמוח
מחזקין שוחטין עליו מה הפסח שר שיהחטא בו פה הפנה היטהר
וישטה שסח כטהרה

וזה סדר הפרשיות והפטרותיהן

פרשת שקלים קורין כי תשא ומסטייה במלבי כן טבע טביע
יהושע במלבי

פרשת זכור קורין במקום כי תשא זכור ואתה שטה ומסטייה
בשמואל שקותי

פרשת פה קורין פה אדומה ומסטייה ביהוקל בית ישראל
יוטביע של אדמת

פרשת החודש קורין החודש הזה לעם כפרטי בו ומסטייה ביהוקל
בדמשון במחור לחודש

ראש חודש מחר שחל להיות בשבת מוציאין שלש תרות וקורין
טטה בסדרך שלום ושביעי קורא בשל ד"ח ומסטי

קורא בפני שקלי ואין מסטיין בקדיש עד שיקרא
המסטי במנה ומנה ומסטי כטביע בשקלים

וכן ד"ח כסן שחל להיות בשבת מוציאין שלש תרות וקורין טטה
בסדרך שלום ושביעי קורא בשל ד"ח ומסטי קורא

בפני החודש ואין מסטיין בקדיש עד שיקרא במנה
ומנה ומסטי כטביע בהחודש וכן בזכור וטה קורין

טטנה בסדרך שלום ומסטי קורא בזכור וטה ומסטי
כטביע בהפטרותיהן

ויש טהאין כ"ח מדר ופסן שחל בשבת לקרא חמשה בסדר

כבודי ומרסי רחמי ענה ישבור בראשי וירדתי ויפקטי ק
 דבר בקד ספר וקיים בזמרי שער למיטולי אשר
 היותם כותבים כוער כלי חופי חער כער עונם לכער
 ויחקה לכהוב בסער בזרען הסער למנותם עם נב מימי
 עער ומער

זה לי נב לאבי חזקה והרמהו כמין מטובע במחזה ינב הכל יתנכזה
 ינשת בזה ויחך מהס לא יתבזה וינודע תרזה
 טובות יטובן על זה וישיבנה יזכו לחזה ונני זה לגנים רביס
 וזה

יחיד שוכן רמה התנה בתורה המימה לזנה שהיו תמה
 כל העובר בימה ישקלו כסא בלי מהממה מחיבת השקל הממה
 לטובתם בלי לשלמה ותמה להס בחומה תולה מרץ על
 בלימה

מוכן עשרים שנה יתנהבן בחטינה פני שוכן מעונה
 נשיאים ורכים במשעינה כולס ישון בנתינה בלי שור להתמותה
 סלה יסכית החינה בכל ענה ובכל ענה ויתקיימו
 ברנה

על טפשותיכם יספרו ורחמינותיכם יספרו וכתלק טוב יזכרו
 סודת הפל יספרו ישבח יתנו ויגמורו יהודיה לומר ישורס
 סודיה ימעטו ויספרו ועל עונות יגברו ובטובע שמחות
 יחברו

קהלם להתחזק בתערה בלי שור למערה במקרים זה לעבודה
 רס עמי יתוערה ביהבה ובחמירה בישיבה ובשמירה
 שמים בחנים יתמידה בכל כולל חמה עמי לי לעבודה
 תמיד תהיה לזכרון לחכמת השרען לביסוד ויתרון לפני מרוס
 וקדוים

חוקר שקלי יבוס מ'טכור' חוקר
טעם חץ אשר מקרא בקרן
זכרה לי עור ולרר אחרץ
מחיה מוט ל' לשוב לבי צרץ
מז' פניך

לי יס' מ'מ' נסד'
במקד מוסר' וזן לו הסד'
כמקד מוליץ גמלי טיח יוסר'
מ' מולפנין קן וסבור ועוסר'
לה צדיק אנוש ולה מ' צמח לו כוסר' שית לו פרוס' למי צמח מוסר'
מז' פניך

בכרמי מולץ בין שתי טריו'
נח בטעבטס וצד יס ריו'
מרכע מוזות ועסר' הליכותי טריו'
ובסס והדוס לז נס טריו'
וטעמוז מות רדיו מוטלי'
מז' פניך

עין עינס טע עפרים
סקדס פוקד חמט בחימוט ספרים
מז' פניך

גרי קיסור יריב ברכות ליטא
רטה גריוותן על אבן משמסה
שחור משטה ביר מוטסה
מז' פניך עלטן מדץ כטא
ובצוק הגז שך כי הטא
להיטן ולהי' אכוחיטן רטה במ'מ'היטן
מז' פניך

מז' פניך

המיתטטא לכל' אנוש
בוטה אוקה ררוט
מז' פניך

40
נושב לו לך אל גמולה כטיוח אל סה בלבת ממולה
סדגית שכן מהו לקח המולה ספר חכונות חימה וטטק
מה נמלא רעז כפסץ להצדיק ונאמר לו אל תהי צדיק
ויזכר בצבור רשעים להדיק לולי ריבוי שני אשר עש

הצדיק

וירב שמך פן יתחם עבור כי משחית החיים ריחם
ספגן לארבעה בלי להתרחם סמולו ספגל לשם באורחם
כשק לאקשמה רוחם כבן מנן פועלי אק ואפירוחם
ואפירוחם יולד לכה מדי והוא יטסה אוצר תמורה
ויזכור בזכר להטמירי באין ריי לולי הקיץ טוב טעם
סיר ודיקה

בנחל קיפץ פטע קרא אלהים תעילולו לא טע
תגש הצוץ ברוצי ביר הכטטי ראותו כי הצדיק את הרטע
טורודד מנחץ ומטומטע רמה כי אצטק הסביר ועיניו
הטע הטע יהיר וישוסק הן כיים כעג לבלעי הוססוק
ויזכור בזכר וכל הע איוסוק לולי דובר טלוס היוטב
בסוק להיטן ומהי חכונותינן רימה

יירג נפרשת זכור

זכור

את אשר עשה זיהיה לבן רלמשפרה
קצטן יטק ככניסה ביטה וחטאון אל תטח
כי קפול שיסה ככל צנה חודיסה גש כן לא חסה
ובננות הרדיל שמוסה כהוק חסן מינמוסה חנה
זוסי כטכחיס זכור אום לך מטכחיס וקדנטיה
לסניך מטכחיס קדנטי
זכור רמור שטק ככל שך לחמוק ירך ודנני מסך

דיבא חדץ דאש קיניס אל חוסייה גרים אבי הלייפניס

בטלאים סקד ניניס	בעזבוס חלופים במאץ ויניס
גיגיס להינת סקונניס	צורימך טרס יוהרד לשיניס
ולניניס אץ מחוסב למחנני	המין בן המודהא האנני
ויזכור בזכור אה טניני	לולי ל מקן מכני

תקני

שמואל דרט סויב העקל	דברי ריבות לריב טולי טחל
השקלה השחוסה בטחל	היא בעד חולל מה החויט מחול
ולא דרט עבוסה סחל	ושדיה מוסקדלו דגבי טחל
בחל לוי טכיל לפסוד ספ	ושל דיכולו לך ההעני
ויזכור בזכור דקוד להניס	לולי תקשמיס הקי פק

פטיני עבר

פד קסן סקידה לץ רבה	דיר חוסקד טר לטינת חרבה
חולק לכו אדחה לסחבה	חמול טלין סקרב מעטות מדינה
טוב מניניס ומייס חרבה	טמח לל טנדא בסוד קדוסי רבה
רבה עברה ובה נאניס	כלא בן אדחה ויהבה טס
ויזכור בזכור ענה לדוטיס	לולי פיר וקדיסי יוטב

בראניס

פיר יוטב חקב סקרב	ישב וכיטר צוק סקחל רב
כטובה חסמה מכלי קרב	כיוון ללמד ידוי לקרב
לא גמור וטעקץ כעקרב	להחיות למשן אטיד לא יקרב
יקרב זנוס כריחס מכזרי	ויסולח בן מולאך אכזרי
ויזכור בזכור זרשן להכזרי	לולי זכור וסמור

בסדק עזרי

שמולק מחולל ברית מילה	מדוט נבמד טלין בחמולה
-----------------------	-----------------------

נניס

ל. ל. ל. ל. ל. ל.
הוי בחובה לברשת זכור

אדרון חטוף כל יחדל ממנה לגיר מביער שרון ומקדון
 כי מימי חרבי מוקדמוניי בן זכר רוח יין ופיוס מס גירטונע
 זרלי זויס פריער כל חרונה סי פנה מוקדמוניי זה קויטן לן
 פיוס מביענה חירות מוקדמוניי קזיס נגתידווייט
 נמלא בס המביץ מסוני סודות ייזריי נבטן וטבד לן
 ניהי בימיי מחטורוניי למוקדמוניי פקס נמל פמיוס
 ניווא ורס נמל כל קביץ וראש ייין הטיח לן
 נשנת שלש למולכוהו להראות לשבדיו תכונתן כי מביע
 נזר מוקדמוניי של מרמהו ושפחה זהב לן
 לכל בני טמץ נמץ והקדיש קדמוניי כחמן בחזר גינת בירין
 מזה למושב לן טעם נשוח כל איש וייכר וויץ מוט
 לאיש יץ שבדו ולתת לשוואל די מחסורו אשר יחסר לן
 יחר מוטו כל הנדרשים גם ושתה המולה נשנה משתנה
 נשים ולמשתה הנשים כאנשים טבעה ימיס יספרו לן

טוב לב המוקד ביץ אמר להביא את שתי העץ והמוץ ד
 ברבדו לאמר איץ הנבנה שניה ותאמר לן לקדוים מרלין
 פיוטביס יולי סן טואל וישנהו ממוסף החז הפץ לשורענות הדוכן
 לב יקמץ מען לן מרעננהו כרת נמונת פיו לנגמו
 רשוואה מסוכנת כי לולא נגחה פרושנות שליטה לא פיתה
 לן נונץ וקרוי סבל המוטין להביא את ישרת
 הוואר לסטון והנערה אמר הטיב בעיטן מהד מחדנה לן
 סיטן ליאיד האיר וזרח יטיס כנבד לרניץ מוררח
 טרס מכה צויץ שח כי הסלא יין חסיד לן נמנד

קדושים ויטו בדרך לזכור כל בך לדושי בכוונת קדושתך
 ובמנהג צדק מדתך על רחמיך ויחנך עמך בטהרה
 ויחנך
 ויחנך ויחנך ויחנך ויחנך ויחנך ויחנך ויחנך ויחנך
 כחשי מעלה חיון וישוה סוף ויחנך ויחנך ויחנך ויחנך
 טוב טעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם
 וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם
 זכור יהי בטהרה ויחנך ויחנך ויחנך ויחנך ויחנך ויחנך
 טוב טעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם
 לזכור בדרך וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם
 על טעם

זכור ל מילמדך לחנך וטעם בטעם
 נא זכור יום זכותך יוסוף לו מטעם
 סעריהו בקצת גדולך וכל פה יהלך
 מעטך
 זכור עמך וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם
 פנה נא בהלך ורחם על עמך
 כהלך בטהרה ויחנך ויחנך ויחנך ויחנך ויחנך ויחנך ויחנך ויחנך

זכור קדושת חנה וטעם מי חנה
 חזקוה וחוננה כי באה עונה
 שפת פה וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם וטעם
 תזכור ענה ברחמים ותפיע ברחמים
 ותפיע מוטעי עמים

קדושי
 המזרח

ויסל שר רידו בגורל הרה וירא כי באויד קות חסיה
מבי פתפורה ודא זכר כי הוה פנה ליה חובלי יקורה
באוד דו רוב חודה יבכוהו רבינוכי דיכאל טאילה
קוות חוזנין וגב הוא טכ חרה שינוי דמהלכות לביא ון
הן פט מחור בחדר דה חס טכנות חרת המורה דל
סמורד רחוזרטר טוכתה ין כורן קומה חן ון
הכנה פנה רבית גבדין יעל לחבד זה קצו המעט
כל הכנה כי חסד רח החן ופטר וכו פטה חסד רח טכין
והביו רבין המורד חוסך שפנות חוסה כב
כפה וטכס חנה טל בית וטק טכס חוה חלה מטכה ון
והמור המורד היילן קטיטך וזמת טכנהי פו
והטכ לפשות בר כטוב גגונך יבא פו קט וטין
עוד ון יבא וטכין המורד טקחוד וטכין פליט
קדוד וחל בלש וטכ רכס יבא טדי חוסה חסד ון
היה זכר טוק לחסוד כטס חסוד כיוס אחד לחסוד
כטולה טכד במוד החו וטכוד דל חוסין טוד עכוד ון
קדע חודכי בגרין וטכין ויכטך טכנה
גדרה פולארה ארימל הבנה אץ ריטודל חס יחט אץ ון
טדקה טדקה טכוד החוטבי כדי טך לחוסטה יטוד
לחוטבי ויטראל רכודים הלאין חו חטודו ון
טעיה חסוד הקידרה רכר טכנה טכמט טיטנה
במודר וקודכי בוכוס טין עכד רח יטטין טיה חנה ון
בגדיי טולה ולוביכר ודא קבל חסודיך בלדי ון
חטולו חוק לחוקר ודורטין לחנה פנה יטטה ון
ויוו חר ביא חלין וחרה וקדנית הכנה לפכין טחה ויחטטין

המזנה הרסה תמה היו חסודר בת דודר ברה בחמו
וכמזנה גביה ואמרה וקחה מזדכי לה טענה רצן
והתוך והלוט והתוך אל בית המזוך צורה יהלום ומזרר כי
טנה לה ולי לטרוס כי הוא מרוביץ והסתחוי לו
פרק לבטה כמזוטרונה לא הגדה טמה מזוטרונה
ומזוך מהבה וירב וטמנה כי משין היתה לו
קטב דב קטב סידר המזוך מסריס הסה הקבועים
למזוך והטט חוטבים על המזוך למזוך הבה טמנה
לו רבה המזוך למזוך כפלים מסמורת ומזמורת
חביר טהי ירם והטיט טט טט טט טט טט טט
חזטה חסודר למזוך בטט בטט מזדכי וטמנה בטט
להטטח במזחית טב טמנה כי כול המזים יטמנה לו
טמנה טמנה על השף כי טמנה לטמנה כמזעץ
טמנה למזוך טט המזוך דועץ מזלי יטמנה וטמנה לו
הטמנה חזת לווד מזדכי טמנה על טט
הזבץ למה לו קץ המזוך יתוף כי טמנה לטמנה לו
חזר כל חלה הדברים החטוחים חזת המזך הרים
ויטמנה על כל המזים והטמנה הרים לו טמנה
מזדכי מסמור לטט טט טט טט טט טט טט טט
הזסיה על חטמנה טט לא יאבה יין סלוח לו יוס
טט לו טט המזוך והמזדכי במזוך הולך טיקט לחזת
טט על טט לו מזוך טמנה המזעמד של דים לא לו
יטט תחבולה לטיס כסידר ויבן טטיט כמזעץ
חמודי לטלוח יד במזדכי ולבד כול דים יחבל לו
חובה סטה חזת ולכל רחן וימזוד בולב זה טט
למזוך ויבא טמנה פד למזדכי לוסת מוטמנה וללו

גלה ארון המן בהבדל מזה לעשוה בחיט חסינה
 ביקור ויאמר וינצחט במואמר פי כסיל מחנה לך
 דבר לעד חתן כנדי מלכיס וולתת לסנין אחר מזה נסיכיס
 במחטיכיו הולך חשיכיס ואין טגה לך השיב במלך
 כן רבת לך יגטה כן רכורתי כמטר ממדה כן מטפניך
 חתה חרבת במוטפט הזה יגטה לך וישב מחדכיס
 אל מט מרתן והמן נרתה מל ביתן ויחפנין מזהבין וכל
 חבורתו לבוא לנה לך זרע ישורקן זכרו נבונתן וחס
 יש מודכיס מבניו אשר החילתה לנפול לסנין לך הכול לך
 חכמין ערה מודכיס נמון ופריסי המלך הבהירלהן
 להקיימו וולא ירע כי בא יומן וולן ישחק לך טרס
 כלה מוטתה היץ אמר המלך אל יסת העין שימלי לך
 כי הכל נגדך כמיץ ותבך ותתחטן לך נמטן לך
 נפטי בשמלתו ונמני מדוע במקטתי כי נמוכרט רצו
 להכריתי תאות לכן נתת לך כי מזה חסיני אחר כל זה
 הצער וכלי הקרב שרת שרתן השער היטמאן אריות כי ער
 וטרח אין לך לה ממדה מי הוא מכל נפטי ומי זה
 הוא מכל מנרטיי או מי כוננטיי אשר מוכרתי מתסס לך
 מיהרה לענותן המן הרע פורענות כגני צד ירך
 צדיק טרע מי לרשע רע כי גמול ידיו יגטה לך
 נהמולא חימה ויטב אל גמל וכשונבן רמה נפול על
 כנן יגלו שמדיס טונן וארץ מותקוממה לך סריס
 אחר גלה חרפתו הנה העץ נגטה למודכיס בביתו ויטן ק
 המלך להלותו על העץ אשר הכין לך עמדה אסתר
 לבקש על עמה להשיב ספרי האק והחימה כי נוחס יין ער

שולח ואל אסתר טה לכוז אל המורף להתחנן לו
בתשובה אמרה להשיבו כי כן מזה אשר לא יקרא ויבוא ובר
מוצטט יוטיט לו המורף שרבינו זהב בקרב איש להשתחות לו
יקיר בשמוען רבי הדסה צעק אמה כי מיץ מונסה זעך
יין אטא כי חטאתי לו שולח אליה נגד אל הרמיו
להמולט בית המורף מוכל לחומי כי את הזבד ואולי עמו אחרי
מוכסר גאולה תביה לו מוכוס אחר שולח שלומיו ק
עוטה שולס במרומוי כי לא כלו רחמיו על כן אוחיל לו
והענהו לך כגוס חוכי פדיוס וימוך עלי שלשת ימים
לילה יוס ובקשו רחמים מול איוס ואל תהנ רמי לו
ל נדרט בכל לב ירשנו נבמוד רחמיו על פס יקרמנו
נאמור נוד זכור אוקרטנ על כן המז מועי לו וקבשה
קיסים מלטי ומלך והיקר מור בעיט המורף ויבד בנינו
כל אשר הוא מורף ואת כל אשר יש לו הישר
בנטיס טענ טעק מה שאלהך כי הפל מיזומק ותאמור
יבא המורף והקץ אל המוטהה אשר עשיתי לו למחר
קומתה וסוד מוכמו ויבמ ביוס ההוא נגלוס והוא במולכיס
תקולס ורוננוס שחק לו יבא מוהבין ודרט מוטה
ויסבר להס כבודו ומזוטולתו ונזירה אמרה לענוותהו הרי
המורה לא לו יענוהו נטוה עץ גבוה חמשים
להלות נגלו קרט קרטיס ולהכייט מוסל חרטיס חרט חפט
יבא לו מולטיס נגד יאט בקר והדר טרט
רמורף נגד ימי חוקר נפטר מזכונות וניה בקר ויורט גן
מה נחמד לו במומוי ופג מרדכי מוערטי מה נגטה
יקר נגדולה ורמי זימור כי לא תרטי מה יעמוד לו

משיחה ליון כי גמלה צמח בזמירות נריע לך וישיירך
 גמל מחופי יל סוד שוכן גמלני ועש ענה וחילך מוטעמי יין י
 המזה יכחשן לך דגלים שבך כיבטה היה לשנוה סבור
 נעריך סדרוטה ואמרו בטיחה חרטה בזמירות נריע לך
 הנה נשני חפכה כדת ל ומחד פלטה לטמך
 מסול גדליה חירות לך
 סירה חרטה

סליחות ליום חמשה

אבטורה בקהל יב ומקוה ופודו מלי זה אשר כעור
 נכונה והתנה בקצף הזה בקום והלשיכך
 חגס מישי טי ברה ואף להכרית זוללי הכטיטיות
 הסר והתקוה
 גדלה כשקתי ונעלה לטמי שלייה ונאדע ולקולי בקר
 החתום ולסליה דלותי עלי יחטיט ואיכל רגלי מרחייה
 לא נטמי עלי שני כגלות וכטובה
 הן בכל טעם וטעם בהמשבר של כל לטץ ואומה מוקה זה בעתך
 ואחר כך מכין מולגמח ולי לשני מזורי רסאות תגור
 מוקרמה כי כל מדרתן עלי חסר ורחמים המה
 זה בושד זר המסב נקלגל טלין כי נטה מל ל ידו ורץ במחמד
 מלין חטב לטדש כנס מטימח בסרין בעלין חרסתו תגור
 היס חרוב קלקרלין
 טיבטן בהצע נודה טינת המוך וטוג רסח ססר הקכרונות
 להוך יפני כח פתחיה בהטרמות פטי מוך טימטי מוזרן
 ומחמה נעבריל כותב בהוך

דת והחכמי דורות ^{בגנות} יוטובים בהיותם בכל דורות
גם תיטוקות היתעלטיים באפסות דוויגים ובוכים
של דונג בקירות

הן ביום זה נגזרה גזירה ^{ונחתמו} ספרים בטושן הכירה
קריג יטוודן להפריה מזכירה חננים הרציה בסתב ובטורה
טעם זה כנטימנע בקשר ^{יצן} ונערה ליהודים ומספר
כי גזרו העניה באשר להתרפר ^{לכל} התקיים עינת קופר
מדה הדן קטיגוריה למה ^{נץ} ימיני כלו קטבו בתערה
סער יסלינות אחזזה ברעדה ^{של} כי נהג נץ הסעורה
סלימה ימיה בבגדי אלהות ^{צור} מוי יהגני ויעטרט בטבעים לשונות
קמו רוטה בתחנות ^{רמו} קול היתוקות לשוכן מעונות
טרי סין קול גרייס ^{זוני} טומע תקף רוטה וצוח קול קטני עמך ^{ישראל} עולה ברמנע
טורט וקט חטב אוחס לגמנע ^{מה} תעשה לשמך ^{במקום}

אבות

אשר בניהם נטותמוע
ומיר נהגולל מדה הדן למדה חמנים ^{אכל} נהסך לוחט שספס
וניהחמנים ליהודים ^{היתה} אותה וטקחה וטסס ויהודים
ימים ^{בגזירה} לא מולך יוטב על סא חמנים
^{לא} מולך יוטב

אזהרה הל שניה פלא ^{בכל} חוד ורוד לשם ^{אזהרה}
בבורות חמנים לעד טעם ^{הלים} ומקיס ^{מפני} זאסר
הנהרטים הורגס את הורגהם ^{והנכלבים} צולבים את צולביהם
זר וקני על אומץ הדסה ^{חשב} ליתן יעקב לבן ולמטסה
טה ונטיס מוכן עב תלמיד יום אחד כנענן להרנן לאבר ולהטמיד
סעמיר גורטה היתוקות איסה ^{לפני} אבותס טאירס לטסה
מחויץ אמותס גענת ברענה ^{ניניהם} כנענן כמו סין להרנינה

כְּשִׁמוֹעַ אִמְרוּ מִהֵרָא וְעֲשֵׂה כֵן יִצְחָק וְיִמְחַד וְיִשָּׁן לְהַכֵּן לְפָנָיו
מִיָּמִינוּ יוֹשֵׁב וּמִזְרָחָה קוֹמֵץ בַּיַּת שֶׁכֶן שָׁח בָּא מִיִּשְׁרָאֵל
וְרָחַק אֵת כָּל הַתּוֹכָן

מִזְרָח הַמִּזְרָב וּמִזְרַח הַנְּעָדִי לְפָנֶיךָ וְעָנֵה אֵץ יִכְלֹל עָנִי
אֲחֻזֵּץ בְּחֻזֵּץ וּבִמְחֻזֵּץ נְחִיטָה הַחֲסֵה וְאִסְרָה מִלְּפָנֶיךָ
הַבְּלִטָה וְהַרְדֵּךְ וְשִׁמְרֵה וְעֲשֵׂה חֲחֻס מִלְּתוֹנִים
סוֹפֵר וְעֹנֵת הִיא בְּשׂוֹרְכֵי הַפְּרוֹךְ כִּי לֹא נֹסֶה בְּכֶךָ מִהַתְעַנֵּג
וּמִזְרָחֶךָ עַל גְּבוּיֵן עֲלֵה וּבְשֵׁנִי מִסְּתַקְתֵּן לְפָנֶיךָ לְקַיֵּם
וְאִתָּה עַל בְּמוֹתֵינוּ הַדְּרוֹךְ

עוֹסְעִים בְּהִיוֹתָם סָגִי בַּיַת הַמָּץ וְהַמִּלֵּךְ עֲלֵינוּ בְּתוֹךְ יְהוָה וְהַדְּרוֹךְ
עֲשֵׂה וְהִנֵּה הוּא יִצְטָחָה וּמְחַה לְעַמְּךָ וְעֲרִיחָה אֲבִיר
בְּשִׁלָּה וְחֲשֵׁנִי רֵאשִׁי עַל רוּחַ הַסִּיקָן
קִרְא לְמִידְעֵינוּ וְהַגֵּד לָהֶם אֵת אִסְרֵךְ קְרָהוּ וּבְדַבְרֵי עַמּוֹ סְרִיסִים
הַבְּהִילָהוּ וּבְכֹסֶה עַל מִטְוֵה וּמְלֹכָה הַלְּטִינְתָהוּ וְעַבְדְּךָ
וְחֲשֵׁן וְיִצְרִים וְחֲחֻוֹהוּ

שִׁיבָה וְחִיבָה הַמּוֹשֵׁל וְהַסֵּב בְּחֻמְתֵּנוּ וְהַעֲבֵד חֲטָטִים וּכְרֹתִים כְּרָא
אֲשֶׁרֵי גִבְתֵנוּ הַבַּע שׂוֹב לְעֵינֵי וּמִיָּמִינוּ עַל מִטְוֵהוּ וְיִחַר
עֲלֵינוּ אִשׁוּ וְיִסָּה לְהַלְוֵתָן

בְּחֻמְרֵי טוֹרָה וְגִבְרֵי נַחַש חִיתֵנוּ יֵשֶׁר נָסוּ צִנְעֵן וְאִתְּחַה וְאִתְּחַסֵּעַ
יָדְךָ הַגְּדוּלָה פְּרַסְמוֹן מִשְׁעַר לְשִׁעַר מוֹדִיב בִּסֵּר וּמִחֲסִיב
בְּרָךְ תֵּשֶׁר

נִרְחַמְתָּ בְּסִדֵּךְ תִּנְנִיטֵנִי כְּמִטְוֵהוּ וְלִקְדוּמִים כִּי שָׁחָה לְעַפְרֵי נַפְשִׁי
נֵא לְמִשְׁנֵךְ הַפְּמוֹר יִזְלִיטֵנִי בְּחֻמְרֵי
נֵא סָסֵא חֲחֻמִּים
לְמִלְכֵךְ יוֹשֵׁב

סגן מחולתי
 והקדים רסותי
 המדלסה ושתי
 ותלקח הדסתי
 עבד שתיים נחלפתי
 נל כל טדים ומלופים
 סגרי מלופים
 ביד דנים ורחופים
 והעיר סוכן נבוכה
 ותתחלחל המדלסה
 ועל מה זאת המדבנה
 מקרה רבה ועצובה
 כעצת לבות הוכן
 על יד סגן הסוכן
 שדל סמכות להסן
 ועצותי אצוסי סן
 הודין במסני טבתן
 והכוח עבתן
 והוטב בו רשתן
 כעצת דרס אכזבן
 רצח והכמה
 כעסה ותהלה
 ימי הסודים לתורה
 גלגלת הדר

מדריס חושי
 כהנא מודת
 סודה כמזודת
 פחותה נאוי ציה
 פילפני כהנא
 צורר גדול
 קידס ואברי
 רסומות החתים
 טלוחיב יסון
 תודאמן סקודשן
 כימלה של מה זה
 מודריס הודישנה
 וסודת פנימה
 חמדיס הטיבותי
 וך כטוס היהודים
 סתרון יגב אפי
 רחבי ומעט
 מוחטבות הנץ הפד
 יזה לאברי
 יקטי ותהלה
 וואן ליהודים
 הוכן כיוס זה
 קימו נגליהם
 טיססוס מואן
 נא סאן סן ענה

ספרים גוללים דורב נותנים ער עתה הייטן סבורים

כי כס נאריך ימים
טגי עתה עתה בטתי טינות בלילה ימד פץ כחול גרייס עולה למעלה
קמו מולאכיס ונמון לסני ל לא קול גרייס הס כי ווס קול שמך ושרל

רחמץ רחם וחותם קרע
טינה נרדה ונהפכו פיטינים להחלוח על פץ אב ובנוס
תקסו מותים ומותו חיים כי יין הסיר עינת גוייס

טדי חתה לא טניתה מבני בניהם ונחנן רחם כמון ריחמת
חוכרינו ופקדינו בעקורת ישופה ורחמינו ל מורן

יוטב על כסא רחמים
ל מולך יוטב
מזינה למס חסתר מיוטב

שדבן שלום מורן מסכות עמר דלובט גיוחות חנה ענוור כתר
דוד טיך בסר חננו העמר פאטר עשיות בימי מרחבי ואסתר
הפדות עמך ומוחי כמך קהל ערתי במדעתי טלאיך משפוך שיחת
קדושתך וטעמה בכל פי טעמותי דרכיך יין להוטי עני

במה קדם קדמותי
הוסלמתי בשלום
נעלה ימתי
ושפוקת מלך
חסדי יין מזכיר
שידת בית מוקד טך
הידיים יעני
כמוטט בליתי
לחלי רחמיך

בהוך טעניוס טינה
גזירה מסוכנה
עזרתני עזרה היטינה
בכל נגה ובכל עונה
בטרס טטוק רחם
על גבי לחרוט
במולכות אחפיורוט
מבין אחרית מידאט

ואקרא ויהי הענין
וחנני לזר המזכירני
ואח נעל אח ישימוני
ואצה מוני מרני

מטוני ארך המניני
ביר אכזר המוסרני
ויכן אחתי ישימוני
אבי ראה כי עיני
ואני המוד

בארבעה בשר הסמוך לעין וכרכוס שלמדץ ישראל המוקפים חומה מימות יהושע
ויחנץ הבירה שושן פורים בחמשה עשר וערב פורים טהגן להתענות ואומרוץ
סליחות וטפליץ על פניהם ואם חל פורים באחר בשבת מקדימוץ להתענות
יום חמישי ובמנחה שלש עשר פורים אין טפליץ על פניהם ובפודים
בתעלה ערבית שחרית ומנחה בין יחיד בין עבוד כשמצטעץ ללא הסתרת
פער מוטג מומדץ

על הנסים ועל הגבורות ופול התעוררות על המולחמות על הסודקן על הפרות טעניית עמנו ועפ

אבותינו בימים ההם ובזמן ההוא מרדכי ואסתר צדוקי
הבירה כשעמד עליהם המן הרשע ובקש להסמיד להשיג
ולאכר את כל היהודים מוטג ועד זקן טה עשס כיוס אחת
בשלישה עשר לחרש טעס עטור הוא חודס אדר השליס לכוי
ואתה ברחמיך החגים הסרת את עטנו וקולקלה את מחטבתי
והטיבות לו גמולו בראשו ותלו אותי ואת בני על העץ
וכטס טעניית עמהם גם כן עטה עמנו ניץ להיט פול
ונסיס בעת הזאת ונדה לטמך הגדול סלה
על מלך וטול

אחריתי מראשיתי
אל קרש אדמותי
אל חדר הורהי
כאשר עשית בימי מרובי

חיש מהר וטייב
זריו כמזה להטיב
קרנטיך מן מעריץ
לדורטיך בצר אנו העהר

ואסתר
פחינה אחרת מיושב

תהי ירך לשקרני
שמורה לי ולטני
ביר הרסה ואיש ימיני
אחזת ביר ימיני
שנים כסני מאורות
שמוני עטון גבורות
ויריו היו מסורות
ביר אחיו הטיני

אחר ואין טיני
ברית אמה ביתך וביני
ביום עשית דיני
ואני תמיד עמך
בני שבירה היא למה
ידי ראשון עת במה
וכן פילגש בגמה
ושמחה ראש עפעני

ואני תמיד

גבורים בני חיל
מזנב בא כרוב ליל
ונתס נה מביחיל
באחיבי ראה עני

רחל ילדה שולטה
זרוע בן טען חלוטה
גם בן קיש קשה
יין להושיעני

ואני תמיד

והערה שם נשבר
ומדען ירך נזכר
נשורה מדפיס כפר
ואז הסוב תחייני

העירות ימין
נבצר לו בך האמין
וטוב מחזית שקל מן
עוני לבד ימיתני

ואני תמיד

שכר טהרה שיכול לקרונה בחמשה עשר שהדי מוקדני חמשה
קודני חמשה וזה הוא משהשן ברבר יקרא חמשה וזה כך לא
לפניה ולא לאחריה אבל לקרונה לאחר חמשה עשר אינו כדרך
שהדי הכתוב אומר ולא יעברו ונשים חייבות במקרא מנהל
שאף הן היו בחמשה עשר והקודני חמשה הנקטלה חובר לפניה ולאחריה
ולפניה חובר

ברוך

חמה יין להיטן מורך המורה חסד קדשנו מדי חמשה
והיטן של מקרא מקלה
חמה יין להיטן מורך המורה שמונה כוסיס
לחכותינו במוס המס ובקנין הנה
חמה יין להיטן מורך השנים שהחייטן וקיימתי
והקטנתו לזמן הזה
יבוס אין מברכין שהחייטן וזה לא כן בדרך
שהחייטן בקריאת שרבה מברך שהחייטן כן החייטן
שחורית לאחר קריאתה

מברך

חמה יין חמה יין מורך המורה פה המכ את ריבו
והמורה את טקמותו המורה גמול וכל ארבע
והמורה המורה באי המורה לישראל מכל שרונה
הל המורה

חמה יין חסד בקש לחברי	ברוך מורכבי היפה
חמה יין חסות נוסחדי	ברוכה חמתי בש
ברוך ברוך מורכבי	ברוכה ברוכה חמתי
ברוכים ברוכים כל ישראל	אורי אורי אורי הקטן

והתנן לה מזהנות מיני מוכל ומכסה צב המבול בתיים שזולתן משהלך
לזה דברי אמוראים מות איש לשהן ומתנות מצבותים דאומר כמורה
במרים החד אחר מנהג המוקים ובלחמה נשך במוד אין נסלן על פניהן
ומס חלבים טיני אין אחד ופנה ל הודיתגן ולא וידוי ומו חביטן הרחמן
ואי חס וטעם בעסר מות כיד במוד אין פנה במוד מנהג למו בידוק הדץ
בחד ויחס יחסים טן במוד ומוסר וסלמה טיני בידן לכחוק הדץ והענות
ועבילת ופיה הסס עבילת עבילת

נטייות בפס דמין

אין אסור כן דמיקה חסידים חסידים לסתוקה ולהחזילה
מרבש מתקנה להס טמיה לסתוקה סביד כמאור
להחבקה צם היא כמאור מחזקנה בהוקה ובטנאי
נחקקה מעגון בלי סלקה יסדי מי זאת בהחזקתם
בתורה זאת בעמחי מחזקת קדוש
דרש בער נטייה ועם להביא פרה בעדים בעגור לפסדה
הלא כחטאו בערה חרת להס גזירה והטס באמירת סורה
יוה המוקבל עקירה חטיף מהס עברה וכל צרה וימקה
זכרון פרה ארומה בפי יונה תמה לנד בלי לעלמה יחסד דת
תמימה ישטן בה להתרוממה פני יוצר טימה טימימה
בנינו טמימה בלי היוה לטימה והארץ הנטימה זמרת
חוקת התורה ערוכה וטיממה בה להקדיש לטעמ וקרוש
יקרה והרבה תמימה ומכל מוס טלימה כנקיות ונטימה
מסויימה כתב חקוק רטימה לטימח נפטי טגימה למעלה
לזקקה ולרוממה לטיהר חט מימה ולמחול טני זענמה
עוד בלי להאטימה

בימור מרובה
ועמקה

ומתקן לטבר כלים וקדירות שלחורט ואומן ושיבחה כטבר נבל יוצרים
בהנה לה יחזול ולא יוצאו בני פתח חרט לחתות אש מיקוד ולחטוק מיה
קעבא וכטהקודיא אומן וישד רגלה נבוכד נצר קץ אומן שחוקן עיכמות
וכטהווא אומן וייחודר תוֹבֵנֵא קץ אומן זכור לטוב וקפא למו כל היסוד
יחר ליהודים היתה אורה ושמחה ויהללו את הקץ כי מרחבי היהודים
והחרי כך חוקר הקודא עניניו וקוראים פעם שטיה לפי טבר יוקן שקראו
ומהן היסוד לא יצאו ידי חובטן שהדי על פה קרא אומן וכטקן קורין
ויהללו את הקץ חובטין קגליהן בקרקע ומכין בפניה ידיהן ומטמיטין את
קולן וצריך למו שטחה בני הקץ ועשרת בגטימה אחת ויש מוסיפין ל
למו קץ ואבר עד ואבר בגטימה אחת וצריך להאריך בדין ויזהרו
ומחר קריות המעלה בערב אומן ובא לסיף ואת זאת ברית
ואתה קרוט וכול סיררא וקדיש גמור ואם חל להיות פורים
במוצאי שבת **אש** למחר שהתפללו נזבית בלחש גמורין את הקדיש כולו
וקורין את המעלה ואומן ויהי טעם אחר ימים ואתה קרוט וכול סיררא
ויש טהגין להסיק בקדיש עד לעילוי בין קריות המעלה ליהי
טעם ואומן ויהי טעם ואתה קרוט וכול סיררא וקדיש גמור ואומן וירין
לך וקדיש כטור מוצאי שבתות ובתפלה פורים שחרית בפורים
מתפללין כטור הימים וחוקדין על הנסים בהודיה ואין טעלן עלפנות
ואם הוא שיני וחמישי אין אומן ועשה לך הודיתן ולא הודירי ולא אביטין
הרומץ וקורין בתורה בפורים ג' בני אדם אין פחות מזה ואין מוסיפין
פגליהם ואין מעטידין עליהם בבית וקורין סוקה ויהי בטלח ויבא נמולך
עד סוקה הפרה ואנע שהן תאשה פסוקים אין חושטין שהווסרו טלוח
וקדיש עד לעילוי ומחזקין סה לזוץ ואומן יהללו וקורין את המעלה
ברוך שקרוין בערב ומברכין גליה ונחלה וסוקה ואין מברכין שהחיינו שהרי
טבר בירכו בערב וזאת קריות המעלה וצריכי שלחוריה אומן ובא לסיף
ואת זאת ברית וכול סיררא וקדיש גמור ומחלקין מטות לעניים בפורים

אשר אחריו מנודים טוב טעם מעריבים ולפניך
לב טופפים בראשי ירח ממדליבים
יקובצו טמה מקהלים ביופי תואר כובלילים וטב תשמעך
סודלילים כבור סמך מעלילים ובטיח תקן מתקלילים
מחנבין ראש יגלים לפניך יהיו מסוגלים ככל גדעו
גלילים מטוודרים ומדלילים

מה גדול מעשיים עושה ופעליות וניבים לבנים והחכים ופמוסים
טוילך מיד פמוסים אשר אותם מעשיים והועמותו היודת
ניצנים טונאיר בים הודים וקנת רוטימון חפסים כי
בעורם היו חופים

שולכי בסמחות יגלה ברוב הצלחות ויתמולטן מכל מטחורת
סדה להי החחות המעולה מכל טבחחות וטוילך
לטיחות

קדושי חופק עדרים זכור ברית אכורים אשר לפניך היו בחרים
רץ בבנים מוכחרים מכל צד ושמרים לפניך היות פמוסים
טוקד עליהם בליל שמותים מקטל למענם בבחיים
והו ציוס בחרות מחררים תיטן באני יטינה והצילה
גת ככל מחרטי הטנה קדושי המזיר

יחד לשבת הגדול טיל פסח

אני חומה וצדי כמגדלות
בנת טוילך והודויה מסכרות
יחד טוילך טץ החו
הקויל כני רשע ובחרני בחור
ושימטו באברתו בארץ טוילך וצויה כנתמססתי חוילי במזווד
והודו מוילי בוודלה מול אחור קדושי

משהיה בני יחיה לדמות כש המיוחד אשר כל מה נתייחר
נפסד תורו וכד מסד וראתה כל יעצור בהתגלות לכו
חדד המה ~~לשם המה~~ ~~לשם המה~~ ~~לשם המה~~ ~~לשם המה~~
לשם המה

על יד כהן טהורה ורעבון מתנתה וברקדוק כל פניה
פנימה וקרבתה הוא שקר אמת והוא יחיה אמת
זוכים הכל נזכרה ומתכנה אמת ברובה כל קהל רשימה
קדושה ודאי שכלה בלא חס ושורה קרבן כליל ושורה
רב אמת שורה בחפץ ולא כעצמה קהל בני המשיחה
סוקריה יונברו מתחלה והוא קטע ומחלה כנזכר
טיה חסדה תישן בבקום כדורים אשר שמך מזכרים
קדוק פולחם מים טהורים קדוש
המורה

ידים לפרשת הקדש

את זה הקדש משה מכל הקדש וכו' יטע לחמש כחורב
טבטבים מתוך הקדש ואתה אמת מקדש ג' עש
בקודש גאולה שמה תחפש
וכל מה ירומם ויקודש הקדש הזה רשע בכל מזכריה
גולה בכל קהלם קדוש
דרשהו מכל חרשים והנחלתו לקדושים היוזב בו מקדושים
הזמנה לטלשים ואחרתים מנגלותם לחנות בו ער
סלטיב ג' עש' יהחמול על צאן קדושים
בבית קודש וקדושים
הסוך טעונה כרובים הזכרה למזכורים והוסיינש מיר
חונן וליים זרבים חמולה על פש מזכריה

הַיָּמִים הַזֵּהִם מִשְׁחַדְרֵי שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם וְהַיָּמִים הַזֵּהִם
לֵב בְּחַדְשֵׁי יָרֵחַ מִקְדֵּשׁ

יְקוּבְצוּ שְׂמֵחַ מִקְדֵּשׁ בְּיָמֵי הַיָּמִים הַזֵּהִם וְהַיָּמִים הַזֵּהִם
בְּיָמֵי הַיָּמִים הַזֵּהִם וְהַיָּמִים הַזֵּהִם
בְּיָמֵי הַיָּמִים הַזֵּהִם וְהַיָּמִים הַזֵּהִם
בְּיָמֵי הַיָּמִים הַזֵּהִם וְהַיָּמִים הַזֵּהִם

בְּיָמֵי הַיָּמִים הַזֵּהִם וְהַיָּמִים הַזֵּהִם
בְּיָמֵי הַיָּמִים הַזֵּהִם וְהַיָּמִים הַזֵּהִם
בְּיָמֵי הַיָּמִים הַזֵּהִם וְהַיָּמִים הַזֵּהִם
בְּיָמֵי הַיָּמִים הַזֵּהִם וְהַיָּמִים הַזֵּהִם

בְּיָמֵי הַיָּמִים הַזֵּהִם וְהַיָּמִים הַזֵּהִם
בְּיָמֵי הַיָּמִים הַזֵּהִם וְהַיָּמִים הַזֵּהִם
בְּיָמֵי הַיָּמִים הַזֵּהִם וְהַיָּמִים הַזֵּהִם
בְּיָמֵי הַיָּמִים הַזֵּהִם וְהַיָּמִים הַזֵּהִם

קִדְשׁ חֹדֶשׁ טַיִם יָרֵחַ בְּרֵיחַ מִקְדֵּשׁ וְהַיָּמִים הַזֵּהִם
בְּיָמֵי הַיָּמִים הַזֵּהִם וְהַיָּמִים הַזֵּהִם
בְּיָמֵי הַיָּמִים הַזֵּהִם וְהַיָּמִים הַזֵּהִם
בְּיָמֵי הַיָּמִים הַזֵּהִם וְהַיָּמִים הַזֵּהִם

יְהוָה יִשְׂרָאֵל וְהַיָּמִים הַזֵּהִם

בְּיָמֵי הַיָּמִים הַזֵּהִם וְהַיָּמִים הַזֵּהִם
בְּיָמֵי הַיָּמִים הַזֵּהִם וְהַיָּמִים הַזֵּהִם
בְּיָמֵי הַיָּמִים הַזֵּהִם וְהַיָּמִים הַזֵּהִם
בְּיָמֵי הַיָּמִים הַזֵּהִם וְהַיָּמִים הַזֵּהִם

משהתאריך ודמות שם המיוחד אשר כל סד טעם יחד
נכונה תמיד יחד והמונה כל יתרון בחתנים לח
מחד ויחד ~~מחד ויחד~~
יחד ויחד

על ידי שהן נהייתם ויטבונן מדעתה ופירוקן כל פניה
פעולה וקדעתה הוא קרב אמת והוא יודע אמת
ספיקם הכל נופתה ומתנה את כרמה כל קמן יחד
קדשה ולא פשלה בלא מוס ושורה סתמן כליל ועולה
האמת שורה כרפץ ולא כעולה קהל באומות
טומאה יונקין מחלה נוסל נגד ומחלה בטומאה
שיר חנה יושן בבואו בידים אשר שחק מופדים
יחדון פלהים מים טהורים קדוש
המאיר

יחד לבית המדרש

אות זה המדרש איננו מכל וקדוש וכן יטע לחפש בחור
הנבנים חנה וקדוש ואתה אמת מקודש לעצ
קודש באומות שמה חרטה
וכל סה ירומם ויחדו המדרש הוא רוב פני מוסדות
שמה פני קולט
דרכנו מכל קדושים והתחלתו לקדושים היותנו מקדושים
הזמנו לטובים ולמחותים מאגלים למטה פני
סלטיס יחד ~~התחלתו של~~ קדושים
בבית קדושים
הכרן טהורה ברובים פזרת ומבורכים והושיעם קיר
חונן דלים ורבים חמולה של עם נמוכה

מדר

וְהַיְיָ יְהוָה כְּלָא סוּמְרִין
הַמֵּוֹד כְּהָרִישׁ
וְדָלָה בְּרִישׁ
וְהַיְיָ לֵיל הַיְיָ
וְהַיְיָ הַיְיָ וְהַיְיָ
וְהַיְיָ שׂר גַּוּ
וְהַיְיָ לֵב כְּסֻלֵּג
מִחוּמָר וְהַיְיָ
כְּעֵנִי וְהַיְיָ מוֹד
סִבְל מַחֲזִיק בֵּה
עַר בָּא יוֹמוֹ
פְקֻדָה חֲתֻמָּה
טוֹקֵר אֲסִיר
קֶשֶׁט אֶקְטֹטֵךְ
רַע וְהַיְיָ
שִׂיחַ לָךְ לַהֲתַיְוֹת
תְּלֻבֻזָּה חֲקוּמָה
יְהוָה יִכְשְׁךָ בְּשֵׁי
הַתְּסוֹת כְּגִדֵי מוֹשֵׁי
וְהַיְיָ אַעֲרֹךְ
דָּלָה מְוִשְׁךָ
מִזְנַת בְּעַגְלִים
כְּסוּתָה וְהַיְיָ
רְבִישׁ מוֹסְרֵינִי
חַנּוּ חֵירוּתָהּ
זִיבְלָה כְּעִמָּה

וְהַיְיָ כְּהָרִישׁ
וְהַיְיָ לֵב כְּסֻלֵּג
מִחוּמָר וְהַיְיָ
כְּעֵנִי וְהַיְיָ מוֹד
סִבְל מַחֲזִיק בֵּה
עַר בָּא יוֹמוֹ
פְקֻדָה חֲתֻמָּה
טוֹקֵר אֲסִיר
קֶשֶׁט אֶקְטֹטֵךְ
רַע וְהַיְיָ
שִׂיחַ לָךְ לַהֲתַיְוֹת
תְּלֻבֻזָּה חֲקוּמָה
יְהוָה יִכְשְׁךָ בְּשֵׁי
הַתְּסוֹת כְּגִדֵי מוֹשֵׁי
וְהַיְיָ אַעֲרֹךְ
דָּלָה מְוִשְׁךָ
מִזְנַת בְּעַגְלִים
כְּסוּתָה וְהַיְיָ
רְבִישׁ מוֹסְרֵינִי
חַנּוּ חֵירוּתָהּ
זִיבְלָה כְּעִמָּה
וְהַיְיָ כְּהָרִישׁ
וְהַיְיָ לֵב כְּסֻלֵּג
מִחוּמָר וְהַיְיָ
כְּעֵנִי וְהַיְיָ מוֹד
סִבְל מַחֲזִיק בֵּה
עַר בָּא יוֹמוֹ
פְקֻדָה חֲתֻמָּה
טוֹקֵר אֲסִיר
קֶשֶׁט אֶקְטֹטֵךְ
רַע וְהַיְיָ
שִׂיחַ לָךְ לַהֲתַיְוֹת
תְּלֻבֻזָּה חֲקוּמָה
יְהוָה יִכְשְׁךָ בְּשֵׁי
הַתְּסוֹת כְּגִדֵי מוֹשֵׁי
וְהַיְיָ אַעֲרֹךְ
דָּלָה מְוִשְׁךָ
מִזְנַת בְּעַגְלִים
כְּסוּתָה וְהַיְיָ
רְבִישׁ מוֹסְרֵינִי
חַנּוּ חֵירוּתָהּ
זִיבְלָה כְּעִמָּה

לעבר אשר לא יוסר ברבדים יוצר נגמון בנגעים משופים
 ועבורים מנחה רב וער מכת בכדים ירלו ונה מן
 והמן גדולים וינעירי נכנע ערס והורר גאונב לפעם
 ואז טלחוס ולחוס חכיס ונמוריס פרוי כסך וזה
 וסניטס יקריס ולעני צאנסי המזהר בחיריס קרת כרין
 מוכבלאות נדרים ולאכול על מינות ומורחיס קטלים
 נגולות ומותטס תגריס ואסוריס ונעטסה למן דמורד
 כנפי נגריס וראז ועטן לתחלת עבי מהיריס ואכול סס
 הססח בהלולים וכיריס כי חרסה לארץ ססחיס לא נבטריס
 וכו בלידה טבו לגיו כפתוריס לכן כל ימי הססח קבועיס
 לדורי דוריס כחך מינות להיט וכהנריות מוריס
 מה נעטב בחרוסת מוטבליס וכוריס
 זיכר לעבודת טייט אשר הין חומריס מה נעטב טני תבטילין
 בקעסה סורדיס זיכר למעשה וזהרץ טני טלחיס וכיריס
 מה נעטב טולץ ממוקומן טוקריס כרי טייט אולן מה סונת
 זה נעריס מה נעטב בוטע פפרוסת ככרת חרדיס כי אין
 סבר טליקה בבל ענייס וחסיריס מה נעטב בהסיבר
 טוהיס וגומריס זיכר לעבריס אשר נעטין בני חורין מה
 בלא ברב חכילות מוריס זיכר למקרט החרב בחט וסריס
 מה טעיס כוסות וורבעה טעריס זיכר לארבע גליות בני
 טין היקריס מה נעטב על כוס חמיטי הלל הקרו למומין
 זיכר לכוס יטועות אטיא ואריס ואחרי צאנסי רדסיס
 כמהריס בבלי זיין תגוריס ואזוריס והטיגוס חונט
 על טיפת יס מוגריס ונטיאון טין ונעטין פרת אפיריס
 לגזור יס סוף לגזריס לגזריס כנקרע ונעטסה
 נהיבה נגלה עליו נענימו סני חונט להבה וכו אחרתי

קריאתו לה ומכל בנות להשתגבה

בזרת

חטות לטבת הקדוש שלפסח

וְהָיָה בְּיָמֵינוּ כְּמִיָּמֵינוּ סֵפֶד הַדָּרִיץ גִּזְרֵי בְּבֵית מִקְדָּשֵׁנוּ שִׁיבֵנו
 כְּבִנְיָה וְנִשְׁלַח וְאֵד נִרְאֶה כְּסִיחַ אֲשֶׁר כָּשַׁל
 וְשָׁלוּ מִלִּבּוֹן כִּלְשָׁנוֹת מִסְתַּלְסֵל וְשׁוֹמֵד בֵּין הָאֲנָשִׁים וְקִיבְרֵי
 כְּתֵר וְתַפְסֵד חוֹתֵם עַבְדֵּי וְהִטָּן וְהִקָּטַן הַתְּקֵנָה עֲבָדֵי וְנִדְרָן
 בִּדְרֵי לֵאמֹר גְּדוֹל כִּכְמוֹלֵי וְהִתְקַן לֹא בִּדְרֵי כֹחַ וְלֹא בִּדְרֵי
 פֶסַח וְלֹא גֵהֶן פְּעֻלָּתוֹ וְלֹא מִדְּרֵי רֵאשִׁית הַשָּׁנָה וְסוֹפָה לְשָׁנוֹת
 וְלֹא מִדְּרֵי יוֹם פֶּסַח לְשָׁנוֹת וְמִדְּרֵי שִׁשְׁתֵּי יָמֵי לֶגַע הַמִּצְוָה
 הַזֶּה וְעַל כֵּן וְיִשָּׁר לְעַם עֲבָדֵי וְסִמְחָתָם כֵּן לֵהוֹי שָׁנוֹת
 מִן כְּעוֹלָם שֶׁעָמַד הַדָּרִים כְּכַבְּלֵי עַם
 לִשְׁמֵן הַיּוֹת אֲסוּרֵי גִזְרֵי וְכִלְשֵׁן כְּחֻבֵי וְנִמְדֵי וְכִלְשֵׁן
 כְּמִדְּרֵי גִזְרֵי עֲבָדֵי הַכֹּהֲנִים וְהַטְּוִלָה לִי אֲחִיר וְעַל כֵּן וְחֹק בְּרִית
 מִיָּוֶה מִפְּעֻלָּתוֹ וְהַטְּוִלָה לִי מִכְּפִיל מִדְּרֵי חֲטָט
 הַקְּטִיב מִכְּפִיל מִדְּרֵי טַעַם וְיִדְרֵי וְכֵן לְהַחֲזִיב אֲסוּרֵי יִידְרֵי
 וְכִלְשֵׁן חֵיב וְכִלְשֵׁן כִּסְדֵי נִמְדֵי הַחֵן לְמִוֶּךְ מִדְּרֵי
 לְשִׁלֵּךְ לְהַחֲזִיב רִשְׁעֵי וְטַעַם מִדְּרֵי מִוֶּךְ וְסִרְכֵי לְמִוֶּךְ וְחֵן
 לְהַקְטִיב מִדְּרֵי טַעַם הַחֵן לֵהוֹי הַעֲבָרִים טַעַם לִי סִרְכֵי
 וְהַחֵן כְּבָרִים טַעַם מִדְּרֵי כִכְשֵׁן כְּכַלְשֵׁן עֲבָדֵי
 וְכִלְשֵׁן כְּמִדְּרֵי מִדְּרֵי כִכְשֵׁן מִדְּרֵי מִדְּרֵי כְּבָרִים
 קְטִיב אֲשֶׁר וְחֵן טַעַם וְהַחֵן לְפִירֵי כְּעִירֵי רִאשִׁית
 מִכְּפִיל וְכִלְשֵׁן וְשִׁיחֻתֵי בְּרִיקֵי מִיִּירֵי כְּאֲוֶן מִכְּפִיל
 סִרְכֵי וְהַחֵן הַחֵן תִּקְפֵן וְהַחֵן חֵן וְהַחֵן מִכְּפִיל
 כְּכַל זִמְתָּ לֹא טַעַם וְלֹא חֵן מִכְּפִיל טַעַם טַעַם

קדוהו במתקא וכוונתה בירכה וכוונתה שמה ימים אוכלת לחמה מינה
 ואין אוכלת חמץ כל עיקר לפי שהוא באיסור כרת ואיסורו בכל שהוא
 וזו הרעבותין אסורין ואפי' בהנאה אסור ולכן באכילה ובהנאה
 אסור כל ימי הפסח לא אפי' להסירותו בביתו וברשותו אסור שכל
 יראה לו שאור בכל צבולת ואפי' זה ארבעה עשר בעסק שהוא
 יום ערב רק הפסח אינו רשאי לכל חמץ לא ער ארבע עשר
 ומתחלה חמץ שעות ער תחלת שש אסור באכילה ומותר בהנאה ומתחלה
 שש ולמעלה אסור בין באכילה בין בהנאה ער לתוך הפסח ומתוך
 שאור הכהן לא יראה לו חמץ ולא יראה לו שאור בכל צבולת וסמוך
 ביום הראשון תשבתו שאור מבתים למדע שיצרך אדם לבשר את החמץ
 רמזים ולפנות מביטו ורשותו ולבטל את שאינו נמצא ואינו כן שיפטר
 ומכין שהוא צריך לברוק בכל מקום ויש מקומות שאינו יכול לברוק
 לא למור השב קצין חרין וסדקין וכיום אין אור שלש מבהק לפי
 תיקון וכוונתו לל לברוק כלל ארבעה עשר כמו ששנים או לארבעה
 עשר ברוקן את החמץ לאור הער וזה סוד ביטול חמץ אור
 לארבעה עשר שהוא ערב הפסח וזוהן הבק את הער וברוק בסלים
 ובהיבות ובכלים ובחורים ובברוקן כל מקום הראוי למיטא שם חמץ
 ובכפר ראשונה מז פת רחוקה שהוא מיטא מתוך

פ"ד תורה א"ק ב"ר של בישור חמץ

וברוק בכל מקום שהוא צריך לברוק ולהפיש כל מה שיש לחפש ואחר
 שהסלים לברוק מהגל וזוהו בלשון הזה כל זמורה רחוקה ברשותי
 ולא ידענו ביה לטביל ולחיי כנסתה וכוונתה שלם טהור בין ברסה
 לביטול ואם שח אינו ל צריך לחזור ולברך וכל החמץ שאינו צריך
 מיטא מדעשן יפה פילי יעברו מוטק פירוקן של יד שכבר או שאר
 שרצים וצמחים שר לטפס אחיהם ומותר לו לאכול מולאפיה
 מוטק ולפנות מוטק כל זמין והביתו ער ארבע שעות ביום

וְעִמּוֹד סֵבֵל הַמִּזְבֵּחַ וְעִמּוֹד וְאִישׁ תֵּס מִיָּמִין לְהַתִּיצֵבָה
 וְאִרְבַּע אַמּוֹת מִשְׁמֹאל לְקִרְבָּהּ וְאַחַר הַכֶּבֶד טַעֲמֵי עֲשֵׂר שְׁבַע
 הַמִּזְבֵּחַ וְאִילֻמֵּלֵךְ הַגֹּרֶה קְרוּיָה וּפְתִיבָה אִי מִיִּפְשֵׁר לְשׁוֹחֲחֵה
 וְלִטְוֵבָה טָגַר אֲבוֹתָי שְׂטִיה פְּלֹא בְּקִרְצֵי בַּאֲבָהּ וְקוֹל מִמְרוֹס
 לְמִי הָיִס צוּה הַזְּהָרִי וְהַטְּמָרוֹ בִּינְמַחֵי רַבָּה לְבַל הַזִּיקוֹס
 בְּטִיפֵי דָקָה וְעֵבֶה וְעֵבְרוּ וְעָזוּ בְּהוֹךְ הָיִס בְּחַרְבָּה גַב בְּחֹרֶה
 גַּם בְּתוֹלָה יוֹטָק עַם אִישׁ שִׁיבָה וְיִזְרְפִיָּהִס עֲשֵׂהוּ וְהוֹטִיִּסְבָּן
 לְמַעֲטִיבָה וְעַז יְרִידִיס שִׁיבְחוּ וְרַטְנוּ בְּאֵהָבָה וְחַבָּה לְפַגְגְּרִיץ
 בְּסוֹד קְרוּטִיִּיס רַבָּה רַבָּה תְּפִיחָה הַרְבּוּ לְטַעֲמֵי
 בְּעֵדָהּוּ אֲשֵׁר גַּמְלֵל וְפָרָה מִסְרָךְ אִיִּימָהוּ וְשִׁסְךָ עַל דּוֹדִיָּה
 מִסּוֹ וְחַמּוֹתָי וְכִמּוֹ כֵּן עֲתִיד לְחַטּוֹה זְחִיעַ תְּפִיחָהּוּ וְרִלְכָּס
 צוּץ תְּפִיחָהּוּ וְלִבְנָה הַיִּכָּל קוֹרֵס עַל רוֹס מוֹכֵנָתָי וְיִקְרִיץ
 וְיַעֲזֹר יִשִּׁיט אֲדָמָתָי וְיִזְרִיד חֲטָךְ בֵּן יָרֵךְ מוֹמַעֲנֵן דִּיבְרָתָי
 וְיִשְׁלַח מִהוֹךְ שְׁמוֹל קֶחֶךְ וְכָל עֲדָתָי וְיַעֲזִידֵן יַחַד יַחַד לְהַחֲזֵק
 וְעַז יִחְמַס קֶחֶךְ עַמּוֹ וְעַחְלוֹתָי וְיִקְבְּלוּ כָּל בְּאִי עוֹלָם עוֹלָם
 מִלְכּוֹתָי וְעַחְזוֹ עֵינַי בְּעֵינַי בְּהַגְלוֹתָי וְעַמּוֹרָה לְהִיטֵן וְזָה
 גְּבוּרָתָי גְּבוּרָה וְטַעֲמָה בִּיטוּעָתָי
 וְתַחֲוִישׁ מוֹטְמִיִּיס לְמַחְנֵלֶה מוֹחַנְטֵי אִישׁ חֲכָלִיל עֵינִיס
 וְלִבֵּן שִׁינִיס וְשִׁכְלֵל מוֹטְמִיִּיס מוֹקֹס שֵׁס לֵב וְעֵינִיס בִּימִיטָי
 וּבִימִיִּיס וּבִימִיִּיס כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל וְעַמּוֹרָה מִמֶּנּוּ

עֵינֵי פָּסָה

בְּחַמּוֹתָי עֲשֵׂה בְּנִסָּן חָךְ הַמִּיטוֹת רַבָּה וּבְחַרְטֵי הַרְאִישׁוֹן בְּמִזְבֵּחַ עֲשֵׂר יוֹס
 לְחַרְטֵי פֶּסַח לֵינֵן וּבְחַמּוֹתָי עֲשֵׂה יוֹס לְחַרְטֵי הַזֶּה חָךְ שִׁבְעַת יָמִיִּיס מוֹטוֹת יוֹסְכָל
 וְעַז שִׁבְעוֹלָה עוֹטִיִּיס חָךְ הַמִּיטוֹת טַעֲמָה יוֹסִיס מוֹטוֹס רִשְׁלָחוּ מוֹתָס

מרתח יורה גרולה שלו הדתחך בה המים מעת לעת וכעת שיהיה
דחת כופכין המים לתוכה ושופכין אותה בסוף יפה יפה וחוזרין
ומרתחין שור לתוכה מים אחרים וכעת שיהיה דחת כופכין לתוכה
קצרות שלפין וכך הפחד וסכין ויזרות קטנות ומרתחין לתוכה אחר
אחר או כנס טכס הכל לפי קוטן וגודל שלבלה התגלגל ולפי גודל
היורה התגלגל בתוכה ויזחר בה שלו תגוח היורה מרתחיה כל זמן
שהכלים בתוכה וינחה לתוכה טיפה קלה ויריחום בעוד שהיו חסות
טוח יריחום כשהיו טוח מרתחיה הרי הן חוזרין ובלפין את פלטותן
וכסוף מיריחין אוחן מתוך היורה שופכין אוחן בסוף מיד ואין סוף
להטביל בארבעים סוה סוף שור טכילה לא כל מתכות וכלי זכות
התלקחין מן הקנים הן חדשים הן ישנים שלפין באור או שהתגלגל
אבל אם הם שוחין או ממוטכנים מן הקני אין צריך טכילה שור
שישקדשו בידו של ישראל שפר ואסכלו אם נשתמש בהם חמץ ק
מיטחין כדרך תבמיסין כסות ושלחות שלזכות מיריחין בסוף ודין
ובית שאור שחימוכו קטה ובית חרוסת אם יכל לתגלגל כחמץ
תגלגל ואם הן גדלים שאינם יכל לתגלגל כגון איל הערומה
שמיטין למסן שאור גרסן בסוף ומיריחין יפה יפה ומתגלגל ומיטין
משתגלגל סוף בפסח וכל גלגל וכל מרמזו וכל אכנים התקבשים
מן ההר יש אוחי טיש להם תקנה בהגעה ויש מחמירין בהם והמחמיר
סוף תבוא שלין ברסה וכלי חרס וקדירות שלחש טשתמוט סוף
חמין אין להם תקנה כל שקר ואסור להשתמש בן בפסח ומחבת
של חרש שמוסיקין את לתוכה ואופין בתוכה חמין כל ימות הטנה
מוחר למזפות לתוכה מזה בפסח למה זה רחוק לתגלגל שלחש ק
שמוסיקין אוחי מבפנה ואופין לתוכה חמין כל ימות הטנה שמוחר
למזפות בו מזה בפסח וכל קוניו הן כל חרש שמתכין לתוכה
עופרת או זכות להחליקן דיע כשאר כל חרש ואין משתמשין ק

והתחלת חמדי נבר תחלת שני ריחוי ליהנות בו ולהאכיל לבהמה
 ולמכור לבשר ומבשרו באור ומאכר במים או באור או בכל דבר
 האכר בו ואין בו מטוס בזין אוכלין ואם טרפן קורס שני מותר
 להנות בו בשריסתו לטרפן תחת קריתו ואם אינו מורכב בששת
 בריקה אינו מוכר טעם מה יבדך והוא אינו מורכב כלום לבשר
 מרש לך שהוא כן כהדי אין מוכרין על הבריקה לא על הבישור
 ולפיכך בשר שמשה בזה מן החמץ כגד בשרתי הקדש מן הבית
 וכל מכל מקום כדך לבטל ולהכלל חמירי שיש חמץ ברשות
 אחרי כן לא יעברו עליו בכל יראה וכל ימיה סכין שבטל יכיר
 מדינות ואם שכח ולא בודק כליל ארבעה עשר בודק ביום
 ארבעה עשר ואם לאו שני ששה חבל לבטל אינו יכול לא
 שני שש ששה וחסר ששת ולמעלה אינו יכול לבטל לשווא
 בישור לפיכך כדך חמץ לזהר בבריקה ובביטול כדך של
 יבדך לבשר בכל יראה וכל ימיה ואם חל ארבעה עשר
 בשבת שאינו יכול לבודק כליל שבת בודק כליל שבת ומבשר
 כל מה שיש לו לבשר בשבת שבת וממנו לבעות שבת מה שהוא
 כדך לחסל בשבת ער ארבע שעות ושיורי פתתין הנשיא
 לפניו מאכיל לבהמות ודומין כדך ומבטל בלבן טרם תחלת

ששה שיסית ורין

סדר הגשמה

וסדר אדם לנהר את כליו שהוא מנתמס בהן חמץ כל הסדר
 ולהצטיל כרי שהוא מותר ללכהתמס בהן בשבת וסדר
 השגלה הכלטה שחמסלי ומדויא מותר מה שבלע בתוכו או שכל
 ירי דוחין או על ידי ליבן באור וכיצר סדר הגשמה מדיח ושונת
 יפה את כליו שנתמס ומזכיר את חסדון וכן טעם ואחר כך הוא

וכוס מין שיבולת שועל ושיסין והין לשין את המיסות בחמץ ולא בחמי
 חמץ וכן אין לשין את המיסות כל ימי הפסח במים הנשחבין ביומין לא
 במים שגביעין מזה המזל ולכן בכלם כל הלילה והין מטיילין בה מל
 ובשמים וכן אין לשין את המיסות במים ובמי פירות משורבין שם שמי
 פירות מחממין את המים והיו קרובים להחמץ ויכל במי פירות בליל
 מים מזה שמי פירות בלבד אין מחממין אמנם מכל מקום אפי
 במי פירות בלבד אין לשין אורן ביום ראשון רחוק ליה מזה עשיירה
 וקרא כתי' להם שמי והווי הרץ ללוט ברבט ובכיס ועיסה הטלוטות על
 ידי גוי חרש שוטה וקטן מותר לאכילה בפסח כסלי החמיתה אבל אין
 יוסא ידי חובתו לשים מזה בלילה הראשון ואינה ראויה לשמורים והכל
 עיסה טלמיה יהי קרין בלשמה שכל זמן שהוא מתעסק בה ואינו משהה
 אינה ראויה לבוא לב' לדי חמץ ויצריך לקרן ידיו תמיד במים בשעת
 לשמה ושריפתה וראוי ללוט מזה עיסה שלמיות מועט מועט שכל זמן
 שהלשמה מרובה מיטן יהול להתעסק בה ולעמוד בה היטיב וקרובה
 לבוא לדי חמץ ושישור שאינה אחת יכולה ללוט בפסח צבת אחת הוא
 שישור שחייב בחלה ושישור כג' ביצים וחומש ביצה וכן כולה חלה
 בגמטריה כיצד משערין אותן דבוי סלי מולא מים על כלי
 צרובו ומבוי כג' ביצים וחומש ביצה ביצים ביטניות שלתרגול
 וטהרן בתוך הכלי שלמים אחת אחת לאט ובשישור המים היוצאין
 כן הכלי הוא שישור הקמח לחלה ואין מזה חמץ את השישור הזה
 לא ראוי להרויחן מועט כדי להפריש את החלה בעין יפה ואם לט
 פתורה מכשישור הזה טורף כולם בתוך סל אחד אין בתוך היצה אחת שיפוח
 שסת הסל או דופג התבה שורפים ומוליד למעלה מן הלחם וכן משורפין
 זה עם זה להתחייב בחלה אעפ' שטלוטין טלוט בשישור והמפריש ארז
 החלה כן עיסה כן לחם מוצק
 צ"ו אמרה אקבן להפריש תרומה וכיוצא טוב אופה

בהם לא כחרטום אבל ככנף וסוד להשתמש בהם בפסח וכלכלי חרש
היטוב שנתחמט בן חמץ כל השנה מדיחן יפה יפה ומינישן עד לאחר
הפסח ומשתמש בן לאחר הפסח

לישה המוצה

חטים שלמות זרין וחדס בן שימור לשם מוצה וכתוב
וסמרתה את המוצה ויש שמוטמוץ מוחן לשם מוצה מטבת הקצור
ומכטסין מוחן בשבלים כרי לעניות בן מוצה שלשימורים וחטים
שניחטין מוחן למוצה חמץ שלח לוקח עליהם חיס כשכובצין מוחן
ואעפ שימור ללחם אין המנהג כן ישי טאץ אט בקיץ בלחמה וכן
הורן חממי הישיבות ול והקייט וקורן היסור בלחמה וכבר פשט היסור
בכל ישראל ואפי בזילתה טהצגן בו איסור ואין אדם רשמי לטנות מנהג
מקומו לפקל ונהגן לוקח בייץ טאץ בו מים הקיימו לן מי פירות אין חן
מחמיצין וזה הקולק הטעשה כן היץ אסור לעניות על ידי גני מן על
ידי צורה וזו אפי על ידי עבר וספחה שלא מול ושבל סכין שטנצין כין
טעשה יין טכך ואסור בהנחה ואיסורו בכל שהוא ומה הקטן ירחיק
היץ החלה על החט והרי הוא יץ מבוטל ואיט טאסר בקצנן שלגני ויכול
לזלק מוחן על ידי גני אחמי כן ואפי ברהיחה מועטה דיין וכן נהצגן
לשילת מוח החים לשמרה בטענה טחינה על טס וסמרתה את המוצה
ואעפ טאמורו חממי שמרה רשמי לקנות קמוחיה וסלמות כן קאנים לוח
אמרו לא להתיק באמילה בפסח אבל לשאת ידי חובתן בליה הראשון
לשם שימורים איט יוסא לא במוצה המוטמוחה מוחילה לשם מוצה
ויסרך לשחץ את החטים שלמיטות יוס מו יומים קודם ליסרך ואין
ראוי לילט מוחן ביום טחינתן לפי הטקמות הוא חס ביום טחינתן
ומחמס את המים והס קרובים לבוא לרי מימץ ואין אדם יוסא
לדי חובה מוצה לא מחמשה המיץ בלבד ואילו כן היטין ושעורים

לבטלה ער שלא החמיץ ומרבעה שער שחל להיות בשיבת מותר
 ללכ מכות מערב שבת וכן יזהר שמוא ישגא בשימדתן מותר שהחמיץ
 מדין עריץ אצלן וכן ווס היה כבנע בפסינה או יוסא לרחק
 קורס שר הפסח מותר לאופות מינות להולך עמוך אך שיהא בזהר
 בקן בכמירה היטב והמחמיר עלך שלא ללכ ולמופת מדה שר
 מוצאי שבת תבוא עלך ברה וערב הספח מסוד לכל מדה כל עיקר
 וכן קץ המטה ולמעלה מסוד לכל אפי מדי תרונתהא כרי שיכנס למדה
 בתיאבון והבכורות ראוי להחמיר בערב הספח וכל אודס ראוי להקל
 באכילתו ערב הספח כרי שיכנס למדה בתיאבון

עירובי תבשילין

ווס טוב שחל להיות בשרב שבת עירך אודס להכח
 עירובי תבשילין מערב שבת ובכך הוא מותר למופה ולבטל מיום טוב
 לשבת כל כוס ווס לא הטח עירובי תבשילין מסוד לו למופה לבטל
 מיום טוב לשבת ווס בטל ואפה לצורך יוס טוב והותר מותר
 לאוכל בשבת ובלבר שלא ישרס בכך ווס חל יוס טוב במקמיטי ק'
 ובסיטי עירך לערב בדביעי על ידי תבוא ומתנה ואומ' בלסץ הזה
 אס היוס קורס ולמחר חול אין ברברי כלס ומכח עירבן כשיאר
 הימים ובטני ימים טובים כלאוס הטנה אי איפסד לערב במקמיטי
 ולהתנות כשיהאן קדוטה אחת וכן אס כזכר לו שלא הטח עירובי
 תבשילין לא בערב שבת אין לו תקנה בעירוב ורשמי ליהן מזה טדוזה
 ליהן למופות ולבטל במתנה לאוס אחר שישרב והמקובל אוסה ומבטל
 לעימוך ווס דמה חורז ומתגן לו במתנה ורשמי אודס לערב עירובי
 תבשילין לאחרים מיטל בין מורשען בין שלא מרשען אך עירך לזכות
 להן על ידי אחר ואינו מזכה להן על ידי בגן ובהן הקטנים ועל ידי
 איתרן מיטע שיקן כידו אצל מזכה הוא להן על ידי בניו הגדולים אין

מחנה ומחנה דמיך קורא לה שם חלה עבד למחר אפייה ולמחר אפייה
טוחן חוזה שם שווד הלחם בכל ומקציע אותה אל שווד הלחם כר
להפריש מן המזקה ומבדך עליה ומזמחה במקומה שהרי איך ראוי
לשלוט ובמדינת יוס טוב שודפה אוכל ביום טוב אסור לטעול
ומסור לשודפה למחר שקרא לה שם ובשאר ימים טובים
שאין חובסין לה מחיובין יכול לקרות לה חלה בין קודם אפייה בין
למחר אפייה ומכל מקום אם קרא לה שם קודם אפייה מניחה
בביתו עיסה עבד מדמי יוס טוב ובמדינת יוס טוב שודפה
ועיסה טעולה מערב יוס טוב אסור להפריש ממנה חלה ביום
טוב וכל סך בטבת ואם סכח להפריש חלה מערב טבת או מערב
יוס טוב והוא צריך לכול מדתן בטבת או ביום טוב כיצד עישה
טוחן אות כל הלחם בתוך הסל או בתוך התובה וטוחן אות עיניו
באות מהן להפריש ממנה חלה ואוכל והולך אות שווד הלחם
במדינת טבת או במדינת יוס טוב יפריש את החלה וממחר
הלחם טוחן בן עיניו להפרישה ואיננו שבטעת הפרשת
אין שיפד כלום להתחייב בחלה אינו חושש שיהי במחלה היה
בן שיפד חלה ואלו חכמי תרומת חריפה לארץ אוכל והולך ואחר
כך מפריש וכשה שאין מפרישין חלה ביום טוב מן העיסה
טעולה מערב יוס טוב כך אין מיטופין עיסה טעולה מערב
יוס טוב שם אותה טעולה ביום טוב להפריש ממנה חלה עבד
ידי צדקה ביום טוב לא מיטופין בכל וטוחן עיניו באחת מהן
ואוכל והולך ואחר כך מפריש חלה במדינת יוס טוב והלש
אות המיסות בפסח ישפך המים שהוא מדיח בהן ירין או הפריכה
במקום מדרון וכן ראוי לגרד את העריבה ולהטיל מה שהוא
גורר מימנה לאיבוד ולרדסה בקגל כרי טלח תבוא לרי חימוץ
ואין כהן מביא בזה אוכלן שיהי כותבו למיטה והטבח

ליל שמעוני הוה זה הלילה ונעיתרון ו' אומר בחצות הלילה
 זה מעורר לך יוש ורלן לילה זקן אהבהו יזכור לטוב חלל
 לילה ^{בא"י} אהב את נפשו ישראל

וקורץ קחית טמוע זמות ונחונה

- ליל שמעוני פסח אפרו פתונים ^{בגללות חודים} בימי חג פסח
- פסח בני לטמור הרורות ^{שטורגא להורות} בימי חג פסח
- פסח גזר בני אמונים ^{מזכר מואות פמועס} בימי חג פסח
- פסח דת שבוניס יקלא ^{ויזכ טקס יגלה} בימי חג פסח
- פסח הרג גבוני חס ^{וכן בכורו חס} בימי חג פסח
- פסח ויער לטפוט כודשיעיס ^{ולאשלות מושיעיס} בימי חג פסח
- פסח זכור טנה טהר ^{ולאמור בט איהרן} בימי חג פסח
- פסח חרב חרה ולוחות ^{ביר צח ואדום} בימי חג פסח
- פסח טבחה טיני כוטי ^{להוציא עמון ברכוטי} בימי חג פסח
- פסח זרודת קן שדורה ^{כנס לאום שדורה} בימי חג פסח
- פסח ררה למון טסיס ^{להוציא נגון בניסיס} בימי חג פסח
- ~~פסח~~ ^{זירפאויטו מזמתיץ} בימי חג פסח
- פסח מזמורי פתוך הדוקה ^{והסייע גטן שורוקה} בימי חג פסח
- פסח טגידות נבחרת חסיל ^{וגיל שמון יכפיל} בימי חג פסח
- ~~פסח~~ ^{וריתא נגמון מיטבר} בימי חג פסח
- פסח ^{במר כולט שמונר דקס טגמון כאמונר} בימי חג פסח
- פסח פיהר בתי מיכריס ^{מבין סיווי טיכריס} בימי חג פסח
- פסח סבירה צר בטלוקה ^{כנס לאום חלוקה} בימי חג פסח
- פסח קשר לזר אבירה ^{וגמול ירידיס מושגורה} בימי חג פסח
- פסח יעיס השפילן קניע ^{וגמול בניוסר יתקע} בימי חג פסח
- פסח שיה כל בית יגיל ^{כחיסות ליל} בימי חג פסח
- פסח עמלות ליל טוכן טחוקיס ^{הקשפ הבישן קרוביס ונחוקיס} בימי חג פסח

על ידי אחר וביד טוב חוזר ומודישן ואומ' להם כל מי שלא העח שיהיב
תבטילן יסמוך על עירובי וזה מצדעו מביא כבר להם ובשרי או להם
ודג' או להם וביצה' עליון או מבוטלן ונתתן ביד אחר ואומ' לו תוסב
בשירוב זה חלק ומתנה לכל בט' העיר הזאת ולכל מי שיסבוב בתוסב וידן

בהחומה ומבדק

ב"ה א"מ אוקצין נגל מצות פיודת' בדין יפיו שיהי' לטמ' לבטולו
ולחובתו ולטמיונו ולמיטתו כל מה דהדין לטמ' ולחל' יסודו
הסומכים נגל עירובי זה

וטעם זה העירוב ומצטען במקום שיהא משהמר יפה
שום נאכל או נאכל העירוב טמא אפה וביטול למתן השבת הרי זה כאילו
לא שירב ואסור לו לזופות ולבטול למתן השבת וזה כבר אפה וביטול
או התחיל לזופות ולבטול ואחר כך נאכל או נאכל אין בכך כלום
וכל הבין בשירוב ומשירב לשכמו ואינו מזהל במיסה לסמוך על
אחרים במקן שיש לו פגמי לערב על שכמו יגדלו לו בריכות על ראשו

סדר הפילות שלפני

בערב הפסח שחרית ומנחה אין פוסקן של סבוק ואם הוא כשיש בשבת אין
אומ' ונשה' א' מודהטן ולא הודו' ולא חבוטן מדחמץ ואם הוא שבת אין
אומ' ברוקק' ובמנחה השמנו' הימני' וכתבנו ערבית אומ'
והוא רחוב ופול' ברכו אכר בדברך ואם הוא שבת אומ' מחדר כלה

ל"ה שמורים אומ' ל' ונשה' בת מותנת' וזה' חתן' מותנת' כמות'
בבית' יחזק' כמות' וזה' חתן' מותנת' כמות'
בבית' חתונה' ב"ה א"מ אוקצין

מולך חטן ורחוס אלה
 מהשיאנו יין אלהינו את ברכת
 מועדיך לחיים ולשמחה ולשלוש כבוד אמרת ורצונו
 לברכנו כן תברכנו סלה קרטינו במצוותיך והן חלקינו
 בתורתך שבטינו מינוכך שמחיתנו ביטונתך וטהר לבנו
 לשובך באמת והטחילנו יין אלהינו בשמחה ובטעון מוש
 קרטר באי מקדש ישרא והזמנים
 רב ומוזרים וטיס כלם וקריס צמור

תפלה עובדת ושחרית לשבת יסמח

אתה בחרתנו מכל העמים והבט חותנו ורצית בנו
 ורוממותנו מכל הלשונות קרשתנו במצוותיך
 וקירבתנו מלכינו לשבחה ושמך והקדוש שליט קראת
 ותן לנו יין אלהינו במהבה כבתות למנוחה ומועדינו
 לשמחה וקצים וזמנים לטעון ואת יום הסבת הזה ואת יום
 חג המצות הזה זמן חירותנו מקרא קודש זים ליציאת
 מצרים מלהינו ואלהי אבותינו ישלה ויברך
 ויגיש ויראה וירצה ויסמוע ויסקר ויזכר זכרוננו חפץ
 אבותינו זרע יחילה עיך וזכרון משה כן דוד עבדך
 וזרע כל שמך ביה ישראל לפניך לטובה לחן ולחסד
 ורחמים ולרצון ביום הסבת הזה וכיום חג המצות הזה
 זכרנו יין אלהינו כן לטובה וסמקדנו כן לברכה והושיענו
 כן לחיים טובים ברחמיך יטובה ורחמים וחסד ורחמים
 שליט והושיענו כי אלהי עינינו כי ל חטן ורחוס אתה
 והשיאנו יין אלהינו את ברכת מועדיך לחיים
 ולשמחה ולשלוש כבוד אמרת ורצית לברכנו כן תברכנו
 סלה קרטינו במצוותיך והן חלקינו בתורתך שבטינו מינוכך

תוקף כבודו כיס מחוקקים שיר הושבחות מסודרים

ומושקים כגילה מטה

ליל שמורים סימן הוא לפתור לבוא שליון כי בוא יבוא סקוד

יסקוד עם קרובו כורטן הוא כגילה ונשימחה בו

ליל שמורים ידב קץ גאולה להפקד כי מוש סגור

לכל המוש ^{כמה מוש} כיהו שיארת מחריק קץ ^{כמה מוש} כיהו מוש יבוא וגו

ליל שמורים שמור לאחרונים להגאל בן בראשונים יפוח

כי חבות ובעים המוש שדומך יס כל כנס

כמה מוש סופת סלס ^{כמה מוש} הוא שבת אחו וסמור ומה מוש

מחשבלן בלחץ כקץ ומחיה

האל הקדוש

בחרתנו מוש המוש אהבת אמתנו ור בית בן

ירושליתנו מכל הליטות קריתנו במיחותך

וקיימתנו מלבינו לעבודתך ושימך הגדול שליט קראת

ותוש לנו יין אלהינו באהבה מושרים לשימחה וחגים

וזמנים לטען ומה יום רא המוסרת

הזה זמן חידותינו מוקדא קורטן זיכר ליבוואת משרים

להיטן ומהי אבותינו ישלה ויבוא יצטן וירא

ירעה וישימו ויסקר ויזכר זכרוננו זכרון אבותינו זכרון

ירושלים שירך וזכרון משיח בן דוד שבקר וזכרון כל שמך

בית ישראל לפניך לתובה רחן ולחסד ולרחמים וליושן ביום

רא המוסרת הזה זכרוננו יין אלהינו בן לטובה ושקייטנו בן

למכה והושיענו בן לחיים טובים ברפך ומהנה ורחמי

וחוס וחניט ורחם שליטן והושיענו כי ארץ בנינו כי

על עמך בית ישראל וְיָזַמְךָ לְעוֹבָה וְלֶחֶם וּלְחֶסֶד וּלְחַמּוּס
 וְלִיֵּצֶק בֵּית נְקֻם בְּפִי הַחַיִּים הַזֶּה וְיָזַמְךָ בֵּן מְלָכִים בּוֹ לְטוֹבָה
 וְפִיֵּס בֶּן רֶגֶל מֵוַיְהִי עָמֵךְ בּוֹ וְלֹחֲמֵי חַיִּים כָּרָב וְשׂוֹנֵה
 וְחַמְדֵּי וְחֵמָה וְזוֹנֵי וְזָרוֹת עָמֵךְ וְהַדְּסִינָנִי שֶׁ אֲדִיר מְיֻנֵּן
 בֵּן לְעוֹרֶךְ חֶסֶד וְדָוָה

וְהַשְׂמֵנֵנִי בַּחֲלִיךְ מְיֻנֵּן וְהַשְׂמֵנֵנִי בַּחֲלִיךְ מְיֻנֵּן וְהַשְׂמֵנֵנִי
 בַּחֲלִיךְ מְיֻנֵּן וְהַשְׂמֵנֵנִי בַּחֲלִיךְ מְיֻנֵּן וְהַשְׂמֵנֵנִי בַּחֲלִיךְ מְיֻנֵּן
 וְהַשְׂמֵנֵנִי בַּחֲלִיךְ מְיֻנֵּן וְהַשְׂמֵנֵנִי בַּחֲלִיךְ מְיֻנֵּן וְהַשְׂמֵנֵנִי
 בַּחֲלִיךְ מְיֻנֵּן וְהַשְׂמֵנֵנִי בַּחֲלִיךְ מְיֻנֵּן וְהַשְׂמֵנֵנִי בַּחֲלִיךְ מְיֻנֵּן

וְהַשְׂמֵנֵנִי בַּחֲלִיךְ מְיֻנֵּן וְהַשְׂמֵנֵנִי בַּחֲלִיךְ מְיֻנֵּן וְהַשְׂמֵנֵנִי
 בַּחֲלִיךְ מְיֻנֵּן וְהַשְׂמֵנֵנִי בַּחֲלִיךְ מְיֻנֵּן וְהַשְׂמֵנֵנִי בַּחֲלִיךְ מְיֻנֵּן
 בְּיָמֵי מַלְכוּת דָּוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וְהַשְׂמֵנֵנִי בַּחֲלִיךְ מְיֻנֵּן

סדר מינות הרצף ושמייה ארבעה כסות והסימנים
 והבילת מיסה ומרור כליל השם
 חרוזים על סדר ההגדה

סדר הטייל יהיה לשם
 בורה קדש החיך וטול
 ליל הפקדש ארץ חפזן
 ירח ושמון לחמוז רזון
 ירח הניחא מטה המזון
 וברוך וטבע מפיק ומזון
 ויה פידוש

בורה בורה פרי הגפן קודש היום אשר בחר בך החיך סהקייט
 וטול טייל ידים ירח הוא אכילת כרס או שור ירחות ומכרך סואג פרי
 הגפן וטלון פדה מיסה וחדת לטניס חזייה טומן בן טתי הטלימות וחזיה
 טומן בצהר הסולן וקדוה טמה אפקימון לחמוז רזון מעביהן הקערה ואומה
 הוא לחמוז ירח טיילת ידים תניחא ברסה המורסיון מיטה על אכילת
 מיסה מזון על אכילת מדרור וכרך מיסה בחורה ואוכל יחר ומיטך

שְׂמַחֲתֵינוּ בִּישׁוּעַתְךָ וְנִסְחָד לִבֵּינוּ לְעִבְרַתְךָ בְּאַמֻּתָהּ וְהַתְחַוִּילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
בְּאַהֲבָה וּבְרִיטוֹן בְּשִׂמְחָה וּבְשִׂטְיוֹן סִבְתֹת וּמִדּוֹעַרֵי קִדְשֶׁךָ בְּאֵי
מִקְדָּשֵׁי הַצִּבְעָה וְיִשְׂרָאֵל וְהַדְּחַנְתֵּנוּ

וְאֵין מְזַכְרִין סְלִשְׁתָּהּ בִּישְׁעָה וַיְבוֹא לֹא כִּיּוֹס טוֹב בְּאַתָּה בְּחַתְּנֵנוּ סִבְ
אִבְל בְּחֹלֶן סְלִמְוִשׁוֹר סְאֻמֵּי יִשְׁעָה וַיְבוֹא בְּבִרְכַת רִשָּׁה אֵין מְזַכְרִין כֵּן סְלִשְׁתָּהּ
לְפִי שִׂמְחָן דִּיכֵר לְשִׁבְתָּהּ בְּבִרְכַת רִשָּׁה כֵּל שִׂיחָהּ וְלִלְלֵי סִבְתָּהּ וַיּוֹסֵי טוֹב מִמֶּנּוּ וַיְסַמְּךְ
וְאֵין מְזַכְרִין כֵּן סְלִישִׁים טוֹב וְשׁוֹנֵן פִּיךָ בְּמָה מְדַלְקִין וְאִם חֲלִיטֵי בְּעֵבֶר
סִבְתָּהּ אֵין שׁוֹנֵן פִּיךָ בְּמָה מְדַלְקִין

תְּפִלַּת עַבְדֵיךָ לְמִדְּבַרֵי טִבְתָּהּ

אֵתָהּ בְּחַתְּנֵנוּ מִסָּל הַעַמִּים אֲהַבָה מִוִּהְיֵנוּ וְדִרְשִׁיהּ בְּנֵנוּ
וְדוֹמְמָהּ מִסָּל הַלְּטוֹנֹת קִדְשֶׁהּ בְּמִיִּסְתֵּיךָ
וְקִירְבָהּ מִלִּפְנֵי לְעִבְרַתְךָ וְשִׂמְךָ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ עֲלֵינוּ
קְרִיבָה רַחֲמֵיךָ עָלֵינוּ מִשְׁפֵּטֵי יִצְחָק וְהַלְּמֵדֵינוּ לְעִשְׂוֹת
מִיִּסְתֵּי חֲנֻכֵי רִשׁוֹנֵךָ
וְהִקֵּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה

מִשְׁפֵּטֵי יִשְׂרָאֵל וְהַיְדוּתָהּ אֲמִתָּה חֲנֻכֵי וּמִיִּסְתֵּי טוֹבִים אֲמִתָּה
יִשְׁבֵּה מִוִּתֵּס הַמֵּדִים וְחֵי בְּהֵם וְהַתְחַוִּילֵנוּ זְמוּנֵי שִׂטְיוֹן וּמִדּוֹעַרֵי
קִדְשֶׁךָ וְרַחֲמֵיךָ רַחֲמֵיךָ וְהַיְדוּתָהּ קִדְשֶׁהּ וְכַבּוֹד מִוִּשְׁעֵךָ
וְרַחֲמֵיךָ הַגְּדוֹל וְכֵן קִדְשֶׁהּ סִבְתָּהּ לְקִדְשֶׁהּ יוֹסֵי טוֹב הַבְּדֻלְתָּהּ
וְאִתָּה יוֹסֵי הַסְּבִיבֵי מִשְׁשֵׁ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ מִשְׁשֶׁת יָמֵי הַמִּשְׁשֶׁה
הַבְּדֻלָּה וְקִדְשֶׁהּ וְקִדְשֶׁהּ אֵת עִמְךָ יִשְׂרָאֵל הַקְּדוֹשֶׁהּ

וְהִקֵּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה מִוִּשְׁעֵיךָ לְשִׂמְחָה
וְרַחֲמֵיךָ וְזְמוּנֵיךָ לְשִׂטְיוֹן וְאִתָּה יוֹסֵי חֵן הַמִּיִּסְתֵּי הַזֶּה זְמוּנֵי חִירוֹתֵינוּ
מִקְרָא קִדְשֶׁךָ דִּיכֵר לִי צִיּוֹת מִיִּצְרָיִם
מִוִּתֵּס וְהַיְדוּתָהּ
אֲבוֹתֵינוּ יִשְׁעָה וַיְבוֹא וַיְצִיב וַיִּרְאֶה וַיִּרְעַב וַיִּשְׁמַע וַיִּסְקֶךָ
וַיִּזְכֵּר זְכוּרֵינוּ וְזָכְרֵךָ אֲבוֹתֵינוּ זְכוּרֵי יִשְׂרָאֵל עִירֶךָ וְזָכְרֵךָ

פל עמך בית ישראל וְהַחֲנִיךְ לְטוֹבָה לְחַן וְלַחֲסֵד וְלִרְחֻמִּים
 וְלִרְצוֹן בְּיוֹם נֶקֶט הַמִּדְוָה הַזֶּה וְזָכַרְיָא זֶן מְלָכֵינוּ בִּן לְטוֹבָה
 וּפְחָדְיָא בִּן לְטוֹבָה וְהוּא מִנְּטָן בִּן לְטוֹבָה וְזוֹבֵיבִים בְּרַבֵּי יְשׁוּעָה
 וְרַחֲמֵי וְרַחֲמֵי וְרַחֲמֵי וְרַחֲמֵי עַל יִשְׂרָאֵל וְהוּא מִנְּטָן בִּן לְטוֹבָה
 הֵן לְעַלְיָן חֲסֵן וְרַחֲמֵי
 בְּרַבֵּי מְרַחֲמֵי לְחַיִּים וְלִמְמוֹחֵי מְלָכֵינוּ בְּמִשְׁרַח מְמוֹחֵי ד
 וְרַחֲמֵי לְבָרִים טָן טָן טָן טָן טָן טָן טָן טָן טָן טָן טָן טָן טָן
 חֲלֻקִים בְּמִשְׁרַח מְמוֹחֵי מְמוֹחֵי מְמוֹחֵי מְמוֹחֵי מְמוֹחֵי מְמוֹחֵי
 לְבִיטָן לְעַבְדֵיךְ בְּמִשְׁרַח מְמוֹחֵי מְמוֹחֵי מְמוֹחֵי מְמוֹחֵי מְמוֹחֵי
 וְבִטָּן מְמוֹחֵי קְדֻשָּׁךְ בְּרַבֵּי מְמוֹחֵי מְמוֹחֵי מְמוֹחֵי מְמוֹחֵי
 רַבֵּי וְמוֹחֵי וְשִׁים וְקָדִישׁ גְּבוּר

סדר מינות הרצאה ושתייה ארבעה כוסות והסיכום
 והכילת מינה וחזרה כליל הפסח
 חרות על סדר הקהלה

סדר השני יהיה לכם
 בורא קדוש החיך וטוב
 ירך הניחא נוסח וטוב
 ליל הפקדש מן חפזן
 ירך וטובן לחמא רזון
 וברוך וטובע ופיק ומזון
 ויהי תירובן
 בורא בורא פרי הפסח קדוש היום אשר בחר בך החיך טהחייב
 וטובל טיילת ידים ירך הוא אכילת כרסם מו טאר ירקת ומכרך סאג פרי
 הפסח וטובן פהס מינה וחתת לטעם חצייה טובן כן טתי הטלימות וחצייה
 טובן כשר הטובן וקדוש טמה אפיקימן לחמא רזון מעביהן הקעבה ואחמ
 הוא לחמא ירך טיילת ידים טניחא ברס רמורכיא מינה על אכילת
 מינה מדור על אכילת מחר וברוך כורך מינה בחודת ואוכל יחר ואיך

שְׂמַחֵינוּ בִּישׁוּעָתְךָ וְנִסְחָד לְבֵינוּ לְעַבְדְּךָ בְּאַמֻּתָּה וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 בְּאַהֲבָה וּבְרִיכוּן בְּשִׂמְחָה וּבְשִׂטְיוֹן טוֹבֵהוּת וּמוֹעֲדֵי קִדְשְׁךָ בְּאֵי
 מִקְדָּשֵׁי הַשָּׁמַיִם וְיִשְׂרָאֵל וְהַיְחָזְקֵנוּ
 וְאִין מְזַכְרִין סְלִשְׁתָּה בִּישְׁלָה וַיְבוֹא לָא בְּיוֹם טוֹב בְּאַהֲבָה מְזַחֲטֵנן סְלֵם
 אִכְל בְּחֹלֶן שְׁלִמְוֵהוּ טוֹמֹה יִשְׁלָה וַיְבוֹא בְּבִרְמַת רִיסָה אִין מְזַכְרִין כֵּן סְלִשְׁתָּה
 לְפִי שְׂמִיךְ דְּיִסְר לְטַמָּה בְּבִרְמַת רִיסָה כֵּל שִׁיקָד וְלִיל סַמָּה וְיִסְר טוֹב אִין וְיִסְר
 וְאִין מְזַכְרִין בּוֹ סְלִישׁ טוֹב וְשׁוֹנֵן פִּיךָ כְּמָה מְזַלְקִין וְאִם חֵל יִי בְּעַבְדְּ
 טַמָּה אִין שׁוֹנֵן פִּיךָ כְּמָה מְזַלְקִין

תפלת שבת למזמור שבת

אֵתָה

בְּחַחֲתֵנוּ מִכָּל הַעַמִּים אֲהַבְתָּ אֹתָנוּ וְדָרְשִׁיתָ בְּנוֹ
 וְדוֹמְמֵנוּ מִכָּל הַלְּטוֹנוֹת קִדְשָׁהֵנוּ בְּמִסְתָּרֶיךָ
 וְקִירְבַּתְנוּ מִלְּפָנֶיךָ לְעַבְדֶּיךָ וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ עָלֵינוּ
 קִרְוֵה וְהַרְדֵּינוּ מִשְׁפַּטֵּי צַדִּיק וְהַלְמִדֵנוּ לְעֲשׂוֹת
 מִצְוֹת חֻקֵּי רִצּוֹנְךָ
 מִשְׁפַּטֵּי יִסְרִים וְתוֹרוֹת אֱמֻת חֻקֵּי וּמִצְוֹת טוֹבִים אֲשֶׁר
 יִעֲשֶׂה אֱמֻתֵי הָאָדָם וְחֵי בְּהֵם וְהַנְחִילֵנוּ זְמוֹנֵי שִׂטְיוֹ וּמוֹעֲדֵי
 קוֹדֶשׁ וְחַגֵּי כְּדָבָה וְהוֹדִישֵׁנוּ קְדוּשַׁת שַׁבָּת וּכְבוֹד מוֹעֵד
 וְחַגֵּי הַרְגָל וּבֵין קְדוּשַׁת שַׁבָּת לְקְדוּשַׁת יוֹם טוֹב הַבְּדִלָה
 וְאֵת יוֹם הַטְּבִינֵי מִשְׁטֵי הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ מִשְׁטֵי יָמֵי הַמִּשְׁטָה
 הַבְּדִלָה וְקִדְשֵׁי אֵת שְׁמֶךָ יִשְׂרָאֵל בְּקְדוּשַׁתְךָ
 וְהִקֵּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה מוֹעֲדֵי לְשִׂמְחָה
 וְחַטִּים נְזַמְנֵם לְשִׂטְיוֹ וְאֵת יוֹם חַג הַמִּצְוֹת הַזֶּה זְמַן חִירוֹתֵינוּ
 מִקְרָא קוֹדֶשׁ זִכְרֵי לִי שִׂמְחָה מִיִּסְרִים אֱלֹהֵינוּ וְאֵת
 אֲבוֹתֵינוּ יִשְׁלָה וַיְבוֹא וְנַגִּיעַ וַיִּרְאֵה וַיִּרְסָה וַיִּשְׁמַע וַיִּסְקַן
 וַיִּזְכֵּר זְכוּרֵינוּ וְזַכְרֵי אֲבוֹתֵינוּ זְכוּרֵי יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ וְזַכְרֵי

במהרה שבתות רבות וזמנים רבים ושמחה וקדושים ושמחה
 וזהו זה השבת והוא זה בן המעלות והוא זה זמן חיותנו וזמן
 קדושים וזמנים רבים וזמנים רבים וזמנים רבים וזמנים רבים
 השמחה והשמחה והשמחה והשמחה והשמחה והשמחה
 הנחלתנו ביום קדוש השבת וזמן וזמן וזמן וזמן
 מהחיים והחיים והחיים והחיים והחיים והחיים
 וזמן בהסבת שבת וזמן וזמן וזמן וזמן וזמן וזמן

קדושים למדנו שבת ושבת

ברוך

אמנה יין מלהינו מן השמים ברוח שרי הנשן בן
 חסד חסד בן בן מכל שש וזמן מכל לטן
 וקדושים במדונתך וזמן לנו יין מלהינו באהבה וזמנים
 לשמחה וקדושים וזמן וזמן וזמן וזמן וזמן וזמן
 חיותנו קדושים וזמן וזמן וזמן וזמן וזמן וזמן
 וזמן קדושים מכל השמים והשמחה והשמחה והשמחה
 הנחלתנו ביום קדוש ישראל והשמחה בן
 מזרחי השם בן חסד המכיל בין קדושים לחול בין מזרחי השם
 בין ישראל בין יום השבת לשבת ימי השמחה וזמן
 קדושים שבת וקדושים זה טוב הברכה בן המכיל בין
 קדושים וקדושים וזמן וזמן וזמן וזמן וזמן וזמן
 וזמן בהסבת שבת וזמן וזמן וזמן וזמן וזמן וזמן

קדושים ששבת שבת שבת

ברוך

אמנה יין מלהינו מן השמים ברוח שרי הנשן
 בן חסד חסד בן בן מכל שש וזמן מכל לטן

שבוע

מבין ימי ליקויי סוף השנה וזמן די טובתן יגמורין ששדותן
 אפיק למור קמור ששדותן וזמן די אפיקין מוקן מוקן ברמת המזון מוכן
 ואילך מדת סם רביעי וגומי גלון וזת החלל רבמות והלל הגדול
 מדי שהמקרה בספח לקדש במתה הנהגה ימיון יפסה אילל שטרם
 המוקן מוכמת ספיק שטרם המוקן יין ל רבות לשימוש כלם לא כוס ק
 רביעי וסם חמישי כלב היה יכול לקדש אפי' במתה הנהגה כיצר יפסה
 מוקדס בבת דמון קידוש הזה ופסה לשם כל הסדר כלשנן הספודת וזין
 גמורין ששדותן וזת סוף ימיון לקדש לכמה מתה זה מור זה ואיך אום
 וסוטה פמהס ואיך ממך פמהס ברמת המוקן ופגות אחרין הוא אום
 ומבין ברמת המוקן נגומי סם כל הסדר ואנשן סוף ידס רביעי
 לבין לכות ברמת היין והמורין וטרם פיות לא וזת סוף אומל וסוטה סוף
 ודוקא מכלה וסוטה סל רשות אכל כוס סלקדוס והבדלה והמורין
 כלמדה וסוף ידקות וברמת מורין כין שחופת הזה סוף ידס מבין
 לחבדן אשנן סוף אכל וסוטה סוף לבי סכליטול שרבות זה לזה
 אום ידס אום ק יסך ל ברמת המוקן שאחר חכילת מרה ימיון ומה ברמת
 המוקן שחופת ידס ספיק שחופת ברמת מרה ואי אפסד ל להפטר טלס
 אכל לבי סוף ל אכל ברמת המוקן לין אכל מדי האוכל חומה נכין
 לבין סוף אכל ופמהס וברמת מדי האוכל גלון חומה לבין כוס הימיון אום
 כלל קדוש היום

לה

קדוש לשבת ופסח

המקל

השירים והמורין וכל עבדים ויכל מלהים כיום
 הנהגה ידס מדי אפיקין וזת נפסה וימיון מלהים וזת
 זת הנהגה ידס וזת מדי ברמת מכל קדושין ידס פיו מלהים
 למשנות כתי' חמה ביום ידס ידס ידס ידס ידס ידס ידס
 קדוש נהג וזת מדי אכל וימיון קדושין ביום חמה ידס ידס ידס

ג

ומיני קיזחא ומיניך על היסוד או על הזקוק **באי אמה בורח פ**
האדמה ומטבל ברוסת ומטקען יפה יפה ואוכל בלא הסיבה ונורח
 לכל בני הסעודה וינריך למה במקר החרוסת ובלין היכר לבן קאן שכולת
 נרד וכרנס סקורץ ספיקא ואסקינגי שיהו כעץ הבן וקמץ או שאר
 מיני הבלין ונרעין בה קיזחא על טעם התפוח שוחתך ויסריך לעשותה
 עבה וסמוכה ברוקת דוכר לשיט ויש שימנילן לבוסה משני חומר עב
 טס בחומר ובלבנה **אשע שאין צריכין לכך** מביאין לשני
 סל או קשה ובתוספת שלש מינות וכן התקדמות שימוריס טאן מחטין ו
 המיסומרין מותלה לטעם מינה וחרוסת וחדת וטעם מיני בשר **צלי**
 ומבטל אחר דוכר לשבח ונורח דוכר לתענה ועוד יש בה לתוספת וקובינה
 נמינו שיש בקריחה בשר ורץ ובינה בשר כנגד בהמות רץ כנגד
 ליתן בינה כנגד דין ועוד יש בה קלמה ואגודיס וישאר מיני פירות
 לטדל בהם העגרים כרי טלח והגמגמו ויחרמו וכרי שיטאל על הסטני
 טאן רואין לקיים מינות והגדה לבקר ענה לו פתח כרי שיטאל
 ובכל טאן שיטאלן לחור מה הסטני הזה שאמר עושים ולמה חטן פטין
 פטור לחי מה טענה ועל כן קעביהין את הסל או את הקשרה
 שישי טענה כל הזברים הלל **טעל חדת מן המינות**
 שלשמיוריס ומינע אורה לטעם חסיה נמך הגך השלימות והיורה
 סוך במפה בשר השולחן על טעם שורות בטעלותם וקורא אותה
 אפיקימין ובטיבה שאמר והגדה אין משטידין אחר הפסח אפיקימין
 אורה בירו ומראה איתה לכל בני השולחן ואחר כך מינעיה כרי טלח
 הבא לידו ער לאמר הסעודה עמי שאסור לטעום אחריה כלם טאן אומר
 חסדי' זל כבס שאין משטידין אחר הפסח אפיקימין כך אין משטידין אחר
 מינה ופיקימין
 מחזין כוס שיני ונטל כל אחר ואחר כוסו בימינו ואת הסל או הקשה

תרה

לשון וקדשנו במיזבוחו ותהן לטן זמן באהבה מושגים לשימחה
וחגים וזמנים לשיטען אה יום חג המצות הזה זמן חירותינו
מקרא קדש יישר ליציאת מצרים כי בנו בחרת ואוהבנו קדשת
מכל השמים ומזמירי קדשך בשימחה ובשיטען הגמולתנו באי
וזהו מהחייט

מקדש ישראל ויהי זמנו
ויהי זמנו בהסבת שמל וסימן יקן יין קבוט נר
ובליל שיטען מזבכין מהחייט

וסדר הסיבה שהוא מוסב על שר השמלי וכל פוקדן שמוסב על מזבון וענין
כלפי למעלה או הסיבה ימין שהוא מוסב ומזנה על שר הימני ומה חשונה
הסיבה ולא שר לא שיש בהן סבה כשהוא בא לזקוק את עבדו יקדים קנה
לחוטט וכן הסיבת ימין שידו היא קרובה לעין אם הוא מוסב עליה שמו
כשהוא זקוק את עבדו להביא ידיו ולפיין ומתנוטע לכאן ולכאן יקדים
קנה לחוטט ויבוא לדי סבה ומכאן את למדין שהמטר שאיט שולט בידן
הימנות או מי שידו הימנות ברומה או בעלת מוס שאיט יוכל לאכות
ביד הימנות לא שרין לאכול ביד השמאלית שהן צריכין לאכול ביד
השמאלית להסב הסיבה ימין לפי שהיא חשונה שמל שלהם כן איכל

אבין ושמט איכל רבן צריכין הסיבה תלמיד איכל רבן וזושה איכל
בעלה אין צריכין הסיבה וזושה חשונה היא צריכה הסיבה וזושה
שהו בלא הסיבה אין ברבר השלמות לא שבטל מצות חירות וזושה
לא שול יריהן קודם קידוש גטולץ יריהן עתה לפי שהן צריכין לטבול
בחרוסה ומזבכין על גבולת ידים וזושה לא שול יריהן קודם קדוש אין
צריכין לטבול יריהן עתה שזוין הקדוש מעסיק לטבולת ידים אם לא
הסיבה רעטן מהן

מבוא

ירקות וחרוסה העטוריה מרחומין
לפניו כדעם או שר

כספ הסולת ומעשרים את קולן ואומרים

לחמיה פנייה דין מנול חנה בחדש תדברים כל דספן ית
ויכול כל דברך ית ופסח הוא שתמו הכה לשתא דמתיוון
בחדש דסדר הוא שתמו הסו סכר ישתא דמתיוון בחדש

דישדל בני חורין
ומכחין הסל חר הקשה כדולין ואס שאל בן ופתן וחסוק
פל הנתן שחדין מנהיל עברים היטן ואס לון סחול חורן
לכחון וחוקר

בזה נשתנה הלילה הזה מכל הלילות טובל הלילות ויון
אנן מטבולין אפילו פגע אחת והלילה הזה פו
פגמים טובל הלילות אנן חובלין חמיץ ומיטה והלילה הזה
סוד מטה טובל הלילות אנן חוסלין שמו ירקות והלילה הזה
סוד טובל הלילות אנן חובלין כן וספן וכן מסובין והלילה
הזה כולן מסובין עברים היטן ופרעה במצרים
ויביאין יין מליתן מוסס בד חזקה ובזרוב טעיה סאורין
לח פתיח הקבה את חבתיטן ממצרים הדי אנן בנין ובני
בנין מסוקטברים היטן ופרעה במצרים ואפילו כולן
חכמים כולן נבטים כולן זקנים כולן יודעים את המורה
מינה פליטן לספר ביציאת מצרים טבל המוסר ביציאת
מצרים טבל המוסר ביציאת מצרים הרי זה מצדכין

נִכְוֶנוּ וְנִשְׁעֲרָה צְמוּחַ וְאֵת עֵינָיו וְעָרְוָה
 מוֹתֵנוּ הַמִּצְרִים כְּמֹה טֵב הֵבֵה נִמְחַכְמוֹה לֹן טַן יִרְבֵּה וְהִיָּה כִּי
 תִקְרָאוּהָ מוֹלַחְמָה וְנוֹסָה גַם הוּא עַל סוֹנְמֵינוּ וְנִלְחַס בְּנוּ וְעִלָּה קַן
 הַמִּדְרָץ וְיִצְטַנְנֵנוּ כְּמֹה שִׁנְמוֹר וְיִשְׁימֹר עָלֵינוּ טָרֵי מִסִּים
 לְמוֹטָן שְׁנֹתוֹ בְּסִלְוֹתָם וְיִכָּן שָׂרֵי מִסְכְּנֹת לְפִרְעָה וְאֵת פִּיתוֹס־
 וְאֵת רַעְמוֹסִים וְיִתְנוּ עָלֵינוּ עֲבֹדָה קָטָה בְּחִזְמוֹר
 שִׁנְמוֹר וְיִטְבִּיחוּן מִצְרִים וְאֵת בְּנוּ יִשְׂרָאֵל סִפְרָה וְנִצְנַעַק
 מִלֵּן יִלְּן מִלְּהֵי אֲבוֹתֵינוּ כְּמֹה שִׁנְמוֹר וְיִהִי בַיּוֹמִים הַרְבִּים הָהֵם יוֹמֹת
 מוֹלַחְ מִצְרִים וְיִאֲמָרוּ בְּנוּ יִשְׂרָאֵל קַן הַשְּׁבֻדָּה וְיִצְנַעְדָּן וְתַעֲרֹ
 שִׁינְמָתָם מִלֵּן הַמִּלְּהִים קַן הַשְּׁבֻדָּה וְיִטְמַנְנוּ עַל אֵת קוֹלֵנוּ
 כְּמֹה שִׁנְמוֹר וְיִטְמַנְנוּ מִלְּהֵי אֵת נִמְחַכְמוֹה וְיִזְכֹּר מִלְּהֵי אֵת בְּרִידֵנוּ
 אֵת מְכַרְהֵם אֵת יִצְחָק וְאֵת יַעֲקֹב וְיִרְאֵה אֵת עֲטִינָן זֶן ד'
 כְּרִישׁוֹת דָּרָה אֶרֶץ כְּמֹה שִׁנְמוֹר וְיִרְאֵה מִלְּהֵי אֵת בְּנוּ יִשְׂרָאֵל מִדְּעַ
 מִלְּהֵים וְאֵת עַמְדֵינוּ מִלְּהֵי הַבְּנֵים כְּמֹה שִׁנְמוֹר כָּר
 הַסֵּן הַיְלֹדֵה הַיֹּאנְבָה תְּשִׁלִּיכֹהוּ וְכֹל הַבַּת תַּחֲסִיץ וְאֵת
 לְחִצְיוֹנָן זֶה הַדּוֹחֵק כְּמֹה שִׁנְמוֹר וְגַם רֵאִיתִי אֵת הַלְרֹחֵץ
 אִשֵּׁר מִצְרִים לְחִצְיֵם אֹתָם וְיִוִּצְיָאנוּ גַל מִמִּצְרַיִם
 לֹא עַל יְדֵי מְלָאֲךָ וְלֹא עַל יְדֵי שַׂרְהָ וְלֹא עַל יְדֵי שְׂלִיחַ מִלְּהֵי
 הַקְּבָה בְּעִצְמוֹן שִׁנְמוֹר וְעֲבַרְתִּי בְּמִדְרָץ מִצְרַיִם בְּלִילָה הַזֶּה
 וְהַכִּיֵּיתִי כָל בְּכוֹר בְּמִדְרָץ מִצְרַיִם מוֹאֲדִים וְעַד בְּהֵמָה וּבְכֹר
 מִלְּהֵי מִצְרַיִם אֲעִשֶׂה שִׁפְטִים אֲנִי יִלְּן וְעֲבַרְתִּי
 בְּמִדְרָץ מִצְרַיִם בְּלִילָה הַזֶּה אֲנִי וְלֹא מִמְּלָאֲךָ וְהַכִּיֵּיתִי כָל בְּכוֹר
 בְּמִדְרָץ מִצְרַיִם אֲנִי וְלֹא הַשַּׂרְהָ וּבְכֹל מִלְּהֵי מִצְרַיִם אֲעִשֶׂה
 שִׁפְטִים אֲנִי וְלֹא הַשְּׂלִיחַ אֲנִי יִלְּן אֲנִי הוּא וְלֹא מִדְרָ
 בִּיד חֲזָקָה זֶן הַדְּבָר כְּמֹה שִׁנְמוֹר הֵבֵה יָד יִלְּן הַמִּצְרִי

כה אמר יין אלהי ישראל כעבר הנהר ישבו אבותיכם מעולם תרח
אבי אברהם ואבי נחור ויעברו אלהים מחירים ומקח את אביכם
את אברהם מעבר הנהר ואחרי אונתו בכל ארץ כנען ואחבה את
זרעו ואחרי לו את יצחק ואחרי ליצחק את יעקב ואת עשו ואחרי
לעשו את הר שימיד לרשת אונתו ויעקב ובעון מיצרים
ברוך שומר הבטחתו שלישראל ברוך הוה
שהקבה מחנה את הקץ לעשות מה שאמר לאברהם אבינו
בין הבתרים שגמור ויאמר לאברהם ירונג תרע כי גר יהיה זרעך
בארץ לא להם ועבדום וענן אותם ארבע מאות שנה ואת
אשר יעבדו הן אנבי ואחרי כן יצאון ברכוס גדול
היא שגמורה לאבותינו וילגו שילא אחר בלבך
עמד עלינו מלא בכל דור ודור גומרים עלינו לכלותינו ומקבה
מיצילנו מידים מה נלמד מה בקט לכן המרמי לעשות
ליעקב אבינו שפרעה לא גזר אלא של הזכרים ולכן פרש
לעקור את הכל שגמור ארמי אובר אבי וירד מיצרים
אכוס על פי הדבר ונגר טס מלמד שילא ירד יעקב אבינו
להשתקט במצרים לא לגור טס שגמור ויאמרו לגור בארץ
באנו כי אין מרעה לינוץ אשר לעבדיך כי כבר הרעב בארץ
כנען ועתה ישבו נא עבדיך בארץ אשן במדתי
מיננו כמה שגמור בשבעים נשני ירדו אבותיך מיצרים ועתה
שנת יין אלהיך ככוכבי השמים לרוכ ויהי טס
לגוי מלמד שהיו ישראל מיצרים טס לגוי גדול ועצום כמה
שגמור וכן ישראל פרו וישרבו וירבו ויעצמו בממד מואר
ותמלא הארץ אותם ורב כמה שגמור רבבה כגמור
הסדה נתתיך ותרבי והגדלי ותבואי בערי עריים טיריים

רשעים יבטלה אחרת וְעַם שְׂדֵימָי צַדִּיק מְשַׁלְחַת מְלֹאכֵי
 וְשֵׁם חֲרָבִי וְעִזְזִי מְשַׁלְחַת מְשַׁלְחַת מְשַׁלְחַת מְשַׁלְחַת
 חֶסֶד הַיָּם לְדָן מִזֵּדִים מִכֹּחַ הַיָּם לְדָן מִזֵּדִים מִכֹּחַ
 מִכֹּחַ וְנִסְחָה שְׂהַבִּיחַ הַקָּבֵה שֶׁל הַמַּדְרִיגָה בְּמִדְרֵי הַיָּם שֶׁל
 חֲרָבִי מִכֹּחַ שְׂהַבִּיחַ יִשְׁלַח בְּסֵךְ חֲרָבִי אֶפְסוּ שְׂבֵרָה וְזַעַם וְצַרְהָ
 מְשַׁלְחַת מְלֹאכֵי רַעֲוִים אֶפְסוּ אַחֲרַי שְׂבֵרָה שְׂדֵימָי וְעַם שְׂדֵימָי
 שֶׁהָ אֲרָבִי מְשַׁלְחַת מְשַׁלְחַת רַעֲוִים חֲרָבִי אֶפְסוּ אֲרָבִי מְשַׁלְחַת
 בְּמִדְרֵי לְדָן חֲרָבִי מִכֹּחַ הַיָּם לְדָן מִזֵּדִים וְחֲרָבִי

מכות

כמה מכות שצדקה למקום גליל

דיוקן	הרובותן מכותיהם וְלֹא כִּנְיָה בְּיַם סִינַיִם	דיוקן
דיוקן	כִּנְיָה בְּיַם סִינַיִם וְלֹא כִּנְיָה דִּין מְלֹאכֵימָה	דיוקן
דיוקן	כִּנְיָה דִּין מְלֹאכֵימָה וְלֹא הִקָּוָה אֶת בְּמִדְרֵימָה	דיוקן
דיוקן	הִקָּוָה אֶת בְּמִדְרֵימָה וְלֹא נִקָּוָה לְטֹב אֶת מִכֹּחַמָה	דיוקן
דיוקן	נִקָּוָה לְטֹב אֶת מִכֹּחַמָה וְלֹא קִדְּמוּ לְטֹב אֶת הַיָּם	דיוקן
דיוקן	קִדְּמוּ לְטֹב אֶת הַיָּם וְלֹא הִשְׁבִּירְטוּ מִמֶּנּוּ מִכֹּחַמָה	דיוקן
דיוקן	הִשְׁבִּירְטוּ מִמֶּנּוּ מִכֹּחַמָה וְלֹא שִׁקָּוָה עֲרִיטָה בְּיַם סִינַיִם	דיוקן
דיוקן	שִׁקָּוָה עֲרִיטָה בְּיַם סִינַיִם וְלֹא שִׁקָּוָה עֲרִיטָה בְּיַם סִינַיִם	דיוקן
דיוקן	שִׁקָּוָה עֲרִיטָה בְּיַם סִינַיִם וְלֹא הִשְׁבִּירְטוּ אֶת הַיָּם	דיוקן
דיוקן	הִשְׁבִּירְטוּ אֶת הַיָּם וְלֹא נִקָּוָה לְטֹב אֶת הַיָּם	דיוקן
דיוקן	נִקָּוָה לְטֹב אֶת הַיָּם וְלֹא קִדְּמוּ לְטֹב אֶת הַיָּם	דיוקן
דיוקן	קִדְּמוּ לְטֹב אֶת הַיָּם וְלֹא הִשְׁבִּירְטוּ אֶת הַיָּם	דיוקן
דיוקן	הִשְׁבִּירְטוּ אֶת הַיָּם וְלֹא שִׁקָּוָה עֲרִיטָה בְּיַם סִינַיִם	דיוקן
דיוקן	שִׁקָּוָה עֲרִיטָה בְּיַם סִינַיִם וְלֹא שִׁקָּוָה עֲרִיטָה בְּיַם סִינַיִם	דיוקן

כמרכ

כמקור חכר כסדה בסוסיס בחמוריס כגמוליס בבקר
 ובכחן דבר סבר מחד ובקורע טעניה זו החרב כמה
 טעמוד וחרבן שולפה ביד טעניה על יחשול
 ובמורא גדול זה גלד טכניה כמה טעמוד זה הנטה
 מוליס לבוא לקחת לוגי מקרב גוי במסות באותות ובמופתים
 ובמולחמה ובד חוקה ובקורע טעניה ובמורא גמוליס
 על אשר להם יא מלחמה במוריס לטינך
 ובמזמורת זה המניה כמה טעמוד זה המניה הקי
 תקח בידך אשר הנטה בן את המזמורת ובמופתים
 זה הרי כמה טעמוד וטהי מופתים בסמים ובמורא רס
 ואי ותימדות טען רב אחר ביד חוקה טהי
 ובקורע טעניה טהי ובמורא גדול טהי ובמזמורת טהי
 במזמורת טען חידו טען מכות טהייו הקבה על המוריס
 במוריס וחידו הק רס טענע טטה טחוב רב טחין
 בד אדפה חוסך מכות במדות ר יחודה היה טחין כהס
 סימניה רס טטי באחב ר יוס הגלד חומר
 מטיין חוסה חומר טחין המוריס במוריס טען מכות ועור
 היס לקח חמשים מכות במוריס טחין חוק חומר
 ויחוקר החוטומים אל פטה איטבע מלחיס היז וטל היס
 מהר חומר וידו טראול את היר הקרונה אשר עטה מלחיס
 במוריס כמה לקח באיטבע טען מכות חומר חמור
 במוריס לקח טען מכות וטל היס לקח חמשים מכות
 ר ליטער חומר מטיין טכול מפה ומטה טהייו
 הקבה על המוריס במוריס היטה טל חרבה מכות טעמוד
 יטל ס טחין אט טבה ויטע ויטה מטרות מולחבי רביס

חייב אדם לראות את עצמו כאיורו היום יבוא ממצרים ש"ל
 את אבותינו בלבוך גאל הקבה אלא מה אזהנת גאל שטאמו
 ואזהנת הוציא מטוב למטן הכיז אזהנת בלה לטו את הארץ
 אשר נטבע לאבותינו לפיכך אנו חייבים להודות
 להלל לטבח לרומם להדר ולקדש למי שעשה לנו וללואבותינו
 את כל האותות והמופתים והנסים האילך והוציאנו מעבדות
 לחירות ומצנן לטמחה ומיכל ליום טוב ומאספולה לאור גדול
 ומצמד לסנו הללניה הקדונה הללו עברי
 יין הללו את טס יין יהי טס יין מכנתך מועתה ועדי
 טורס ממוזרח שימש ונד מכואן מההלל טס יין רס על כול
 גוים יין על הטמים סבורי מי כיון אלהינו המקנביהי לטיבת
 המוספילי לראות בטמים ובארץ מקימי מועט רל מאשפות
 יריס אכיון והמטיבי טס טריבו נטי טריבי טס טריבי טמון
 מוטיבי טקרת הבית אס הבנים טמחה הללניה

בימיה ישראל ממצרים ביה יעקב מנטס לועז היתה
 ימיה לקדשו ישראל ממשלותיו הים ראה ונטס היחך יסוב
 לאחור ההרים קדו כאלים גבשות כבני טאן מולט ארץ
 חילי ארץ מולט אלה יעקב הוסיפי הים אגס מים חלמיש
 למנטיט מים

ברך זכה יין אלהינו מורה העולם אשר גאלנו וגאל את
 אבותינו ממצרים והגשנו בילה פנה לאכול כן
 מצה ומרור כן יין אלהינו ואלהי אבותינו יגישנו למועדינו
 ולרגלים הבאים לקראתנו לטלום שימחים כבנין עירך
 ששים בטבורתך ובחירוטי ביה מקדשך וטס נאכל מן הסמים
 ומן הזבחים אשר יגע רמס של קיר מזבחך לרסן יטרה לך

על אחת כמה וכמה נזכה בעולה ומכונתה למקום
שלינו הוסיאנו ממיצרים עשה בהם טעמים עשה
רץ באלהיהם הנה את בבוריהם נהן לנו את ממונם קרע
לנו את היד העבירו מעלם בחרבה שיקע צדינו בתוכן
סיפק צדינו במדבר ארבעים שנה האכילנו את המן נהן
לנו את הטבת קירבנו לפני הד סיני נהן לנו את התורה
הכניסנו לארץ ישראל בנה לנו את בית המקדש בנה לנו
את בית הבחירה לסערה על כל שונתהינו
גמוליל היה מומד כל שלא אמר שלטה יבדים מילך בסעך לא
יבא ידו חובתו ססח מינה יסרורדים ססח טהיו אבותינו
אוכלין בזמן שבית המקדש קיים על טוס מה נהן טוס שססח
הקבה של בני אבותינו במצרים טטאמר ואמרתם זכר ססח הוא
ליזן אשר ססח של בני ישראל במצרים בטנגטנו את מיצרים
ואת בתינו היול ויקד העם וישתחוו

ומחז מרוד בירו ומוח

מינה זו שאנו אוכלין על טוס מה על טוס של אהספיר
כיצקן של אבותינו להחמיץ שר טטלה עליהם מלך מדיכו
המולכים הקבה ונאלן טטאמר ויאסנו את הכסן אשר הוסיאנו
מומצרים ימנה מיסרה כי לא חמיץ כי גורטנו מומצרים וחו
יכלו להתמהמה ונע טידה לא עשין ולהס

ומחז מרוד בירו ומוח

מרוד זה שאנו אוכלין על טוס מה על טוס שימורנו
המיצרים את חיי אבותינו במצרים טטאמר וימדרו את
חיהם בעבודה קטה בחומר וכלכנס וכל עבודה בטרה את
כל עמדתה אשר עברו בהם בעתך וכל רוד ורוד

במחילה שהיה קיבץ פסוק במחילה ובמקום פסוק במחילה ואם שמו
ולא חסד מרת אפי' ימין וסב' בנסן בנסת המזון אפי' כריכין לזוזת
למחלה שהיה היו כריכין לזוזת ולברך פלה המודיע ופירש המדוע
דברוכה מוסיק' של מוסיק' כוסות וחכמי' אל תקטן אדבנה כוסות
ולא יזהר' לזוזת טוהב' מרת אפי' ימין אסור להם לשינוי
כלם לא המסות השמים להטיל בהם חומת הלילה טלל להפא טעם מרת
אפי' ימין כתיב פד' שכן אפי' חסד' אל היו משידין אחר הספר
אפי' ימין אכל לזוזת מים טוהב' חסד' כל הלילה והיו כתיב כלם והיו
חומ' טוהב' חסד' בטוהב' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד'
אמר טוהב' משידין אחר טוהב' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד'
דתיב' דקאמו' כתיב פד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד'
מטוס' חסד' טעם מרת אפי' ימין מוסק' פד' חסד' חסד' חסד' חסד'
כתיב טליל' טעם חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד'
ראיה גדולה פד' טעם חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד'
טוהב' כתיב טעם חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד'
יין טעם חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד'
טוהב' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד'
לחפא טעם חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד'
טוהב' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד'
ואם אכל' בטעמה' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד'
ואין מוסק' על טעם חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד'
קרב פלגבי המוסק' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד'
ידהס' פד' טוהב' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד'
מדיחין וכו' טעם חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד'
יפלה ויכוה' בטוהב' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד'

סדר חורש של גזירות ושל פירות טעמייהו בתי צדוק

שדחול

ומכונן בחד שי יקען וסווקן בהסיבת פמל וזוקרין פדו ופמל
 דיקן ומכונן של שילת ידיס חצפן טטל ידיון קודס קודס
 הקגרה סטיכול דחסק עשי כהידיס פסק צינתון וקריחת הקגרה
 פשוקת כן טעיל דחשונה להמדיסיו ומי טהוד בן לטמור חות ידיו
 טל לטע כובר המי סך חוקק לטול חות ידיו איסטר לבמורן של
 טעיל דחשונה ודין לחור טטל ידיון טטל הסך טע מיטות
 הסדסה והטלמה ומכונן זו של עב זו של טכ לוח סטטה וסכור
 המורסיו ובניטע בערסה מטיס כט לוח טע טע טע טע טע
 סוסנה מכונן של המיטה הטלמה בתי חמה וקוב של חכילת
 מרטה ומרש וחכול כתיקן כחות הפחסה טכנע להמור כיו
 והטלמה טכנע של חכילת מרטה וטוקן לכל המסוכן וחכולן חות
 כהסיבה וקיימיו לן מרטה כריסה הסיבה ויט מכונן טע כרס
 על הסדסה המדיסיו וטע חכילת מרטה ומרש טע יחר לכן ואחר
 כן טעל חזרת ומטבטה בחד חסת יטה וזכר בתי חמור
 חקב של חכילת מרטה וחכול כל הסיבה וחוקן לבול
 וחכולן כל הסיבה וזכר לחכול מחות כזית ואחר כן נטע
 הטלמה הנשחות וטעל מרטה וכונן חות כחור וחכולן יחר מרס
 דכתי של סכות ומדוריס יחכטהו ומיטן מכונן פלוק טהדי פמ
 בוד של טכילת של כל חור וחור בטע פמכון וחכול וזוקן לבול
 וחכולן דכזוקן לטכנע טעס

לחור כהטלמן סכודק טטל חוקן חכ מרטה סודק חותה אפיקי מוק
 וחכול מחטה כהסיבה וטוקן מרטה לכל המסוכן וחכולן חותה כהסיבה
 זכר לחכול הימיתה לכל הפחות כזית לכל חור ואחר ואין לקד

אֵימָה וּבִטְסָה יִזְן אֶתְּרָא נְרַרְי לִיזֵן אֶשְׁלֵם נְגַרָה נָא לְכֹל עַמּוּן יִקְרֵ
 בְּעֵינֵי יִזְן הַמְּוֵתָה לְחַסִּידֵיךָ אֵמָה יִזְן כִּי אֵמָה עֲבָדְךָ אֵמָה עֲבָדְךָ בֶן
 אֶתְרָךְ סַבְחָתָה לְמוֹסְרֵיךָ לֵךְ אֶזְבַּח זֶבַח תּוֹדָה וּבִטְסָה יִזְן אֶתְּרָא
 נְרַרְי לִיזֵן אֶשְׁלֵם נְגַרָה נָא לְכֹל עַמּוּן בְּחַצְרוֹת בַּיִת יִזְן בְּתוֹכְכִי יוֹשְׁלֵם
 הַלְלוּהָ הַלְלוּ אֵת יִזְן כֹּל גּוֹיִם שִׁבְחוּהָ כֹּל הַמְּוֵתָה כִּי
 גָבַר עָלֵינוּ חֶסֶדְךָ וְאַמְתָּה יִזְן לְשִׁנְלֵם הַלְלוּהָ

הוֹדֵךְ לִיזֵן כִּי טוֹב	כִּי לְשִׁנְלֵם חֶסֶדְךָ
יֶאֱמָר נָא יִשְׂרָאֵל	כִּי לְשִׁנְלֵם חֶסֶדְךָ
יֶאֱמָר נָא בֵּית אֱהֲרָן	כִּי לְשִׁנְלֵם חֶסֶדְךָ
יֶאֱמָר נָא יִרְמִי יִזְן	כִּי לְשִׁנְלֵם חֶסֶדְךָ

בְּרַךְ הַמְּוֵתָה קְרָוֵתִי יֵה עֲנֵנִי בְּמִרְחַב יֵה יִזְן לִי לֹא אֵימָה מָה יַעֲשֶׂה
 לִי אֵדָס יִזְן לִי בְּעֵזְרֵיךָ וְאֵמָה אֵדָס בְּשׂוֹמְרֵי טוֹב לְחַסוֹת בֵּינֵךְ
 מִכְּבִטּוּחַ בְּאֵדָס טוֹב לְחַסוֹת בֵּינֵךְ מִכְּבִטּוּחַ בְּנֵרִיבִים כֹּל גּוֹיִם סַבְּבוּ
 בְּטִסָּה יִזְן כִּי אֶמְוִילֵם סַבְּבוּ גַם סַבְּבוּ בְּטִסָּה יִזְן כִּי אֶמְוִילֵם סַבְּבוּ
 כְּדַבְרֵיךָ רֹעֵבִים כֹּאֵשׁ קוֹיִים בְּטִסָּה יִזְן כִּי אֶמְוִילֵם רַחֵם רַחֵם תְּחִיתֵנוּ
 לְפָנֶיךָ יִזְן עֲזָרְנוּ עֲזֵי וְזָמְרָתֵנוּ מֵהִי לִי לִישׁוּעָה קוֹל רַטָּה וַיִּשְׁמָעָה
 בְּאֶהְלֵי צְדִיקִים יִמְצֵן יִזְן עֲשֵׂה חֵיל יִמְצֵן יִזְן רִמְזָה יִמְצֵן יִזְן עֲשֵׂה
 חֵיל לֹא אֶמְוֵתָה כִּי אֶתִּיה וְאֶסְפֵּר מַעֲשֵׂי יֵה יֵה יֵסֵר יֵסֵרְנוּ יֵה וְלִמְוֵתָה
 לֹא נִהְיֵנוּ סִתְחַף לִי שְׁעָרֵי צָרָה אֶבְוֹא בָּהּ אֶמְוֵתָה יֵה זֶה הַשְּׁעָרִים
 לִיזֵן צְדִיקִים יִבְוֹאוּ בָּהּ אֶתְרָךְ כִּי עֲבָדְנוּ וְתֵה לִי לִישׁוּעָה אֶתְרָךְ
 אֶתְרָךְ מִמֶּסֶד הַבּוֹטֵס הִיְתָה לְרֵאשִׁית סֵבָה אֶתְרָךְ מִמֶּתָה יִזְן הִיְתָה זִמְרָת
 הִיא נְסִלְוֵת בְּעֵינֵינוּ מִמֶּתָה זֶה הִיֹּס עֲשֵׂה יִזְן נְעִילָה וְנִשְׁמָחָה בֶן

אֵמָה יִזְן הוֹשִׁיעֵנוּ	אֵמָה יִזְן הוֹשִׁיעֵנוּ
אֵמָה יִזְן הַצְּלִיחָה נָא	אֵמָה יִזְן הַצְּלִיחָה נָא

בְּרַךְ הַבָּא בְּטִסָּה יִזְן בְּרַכְנוּם מִכֵּת יִזְן לֹא יִזְן וַיֵּאֶר לֵטֵן אֶתְרָךְ

קודם שפנתו בהטוב והמטיב וזמור ביום זמור וזמור נקץ מונעדים לזמור
ישורל לשמחה לחות ולברית ביום מקדש ישורל והזמנים נצמו ברב
ואינו חוזר ובשבת אומ' נחמיט ומזכרין בודא פרי הקטן ושונץ
מזעץ כוס רביעי ואומ' בטעמיה

לוא לנג יין לא לנג כי לטמך תן סכר של חסדך ושל זמורך
למה יאמרו הגוים איה נג אלהים ואלהי יג
בטמים כל מסד תפץ עשה עטביהם כסה וזהב מעשה ידי אדם
פה להם ולא יתפר עינים להם ולא יראו זמנים להם ולא יטמנו
אף להם ולא ירחק יריהם ולא ימוטץ קגליהם ולא יבולסו ולא
יהגו בגרונם כמזהם יהיו עוטיהם כל אשר בוטח בהם ישרו
בטח ביין עזרם ומקטנם בית אהרן בטחו ביין עזרם ומקטנם הדור
יראי יין בטחו ביין עזרם ומקטנם הוא יין זכר
יברך את בית ישראל יברך את בית אהרן יברך יראי יין הקטנים
עם הגדולים יוסף יין עליכם עליכם ועל בניכם ברחמים אלהים
ליין עושה טמים וארץ השמים טמים ליין עושה והארץ טף
לכט אדם לא המתים יהלוק זה ולא כל יורדי רומה ואנחתי
טביר יה מעשה ועד עולם הולטה אהבתי כי ישמע

יין את קולו תחננני כי הטה אדם רי רבימו אקרא אספנו
חבלי מות נמסרי שאול מצמוני צה ויגץ אמיצא ובטס יין
אקרא אגא יין מלטה נפטי חנן יין וידיק ואלהיטן מרחס
סומר פטאים יין רחוק ולי יהוטיע טובי נפטי רמונתיכי ט
יין צמל עלייכי כי חלסה נפטי ממות את עיני מן רמוטה ארת
קגלי מרחי אההקך רפט יין בארצות החיים האמנתי כי אדבר
אני עבתי מור אני אמרתי בחסדי כל אדם טוב
מה אטיב ליין כל תגמולהי עלי כוס ישועה

וכל הלכות ייחודך וכל קרב וכליות ייחודך לשמך כרב
 שכיבוד כל עינותי תאמרתנו יין מי כמזכה מי
 ידמה לך ומי יסודה לך ומי יערוך לך ומי יעשה כמעטך
 וכבודותיך הל הגדול הגבור והנורא לעלין קונה שמים
 וארץ הל בתשבושות שרון הגדול והכבוד שמך הגבור והנורא
 כדמותך גמולך ונשמתך ונבחרך מה שם קדשך וידוך
 עבדך אמר לשמך ברכי עמי את יין וכל קרביי את שם
 קדשך מי ציל עמי מתוך מזונך ועמי ואביץ מאגדלך
 ויבנות רגלך כדריקים ביין לישרים נאווה תהלה
 בתי ישראל ותהלה וברברי כדריקים תתברך וכלשון
 כל חסידים תתקדש ובקרב קדושים ותתחזק
 ובמקדשות רבבות שמך בית ישראל יתפאר
 שמך וזכרך מלפנין בכל דור ודור שכן חובת כל ק
 היצורים לשמך יין אלהיטן ואלהי מבתיטן להודות להלל
 לשבח לשאר לרומם ולהדר ולקדש על כל דברי שירדות
 ותשבחות שאמר דוד בן ישי עבדך משייחך
 ישתבח שמך ולמד מלפנין הל המורך הגדול
 והקדוש בשמים ובארץ כי לך נאה יין אלהיטן ואהל הי
 אבותיטן שיר ושכחה חלל וזמרה ברכות והודאות עוז ק
 וממשלה נצח גדולה ונבונה תהלה ותפארת קדושה
 ומלכות מטהה ועד עולם באי א מורך גדול בתושבות
 א ההודאות ארץ הטבלאות הבוחר בשירי זמרה מורך א
 מי העולמים
 הללויה הללך עברי יין הללו את שם יין ששומדיים
 בבית יין בחברות בית אלהיטן הללויה כי טוב

אג בשבתים שר קדשות המזבח מול חמה וחודש חול
 מרומק חודש לבין כי טוב כי לשנים חסר ימרוק מן
 כל משטיף וחסידיך יסכו ונת סמך כי רך טוב והחודש
 ונביא ולסמך הולמד כי משנים ושד טוב חמה ל כתי מול
 מהחול במחשבות

כל חי תברך את סמך יין אלהיטן ורחל כל בשר
 תפנה ונת זמס זכרך מרביטן סך השנים ושד
 השנים חמה החול למובל שרך מן לטן מולך צמוד שדוד ומדשיט
 טודה נפידול קטיט ומחחס בכל פת טהה נטקה מן לטן מולך
 לה חמה ירה הדחש וטס והחודשים ירה כל ברית מן
 כל ועל דת המהחול כרוב המסמחות המטקג טולמך בחסר
 במרומק כדמקדי יין לה יטס חלה ייטן המטקוד יטיטס

וממקוד דמקדי סמך טפלים ודעה חולים מול חכמה מודים
 חול פטן מול טיה פס חלשטטן טה כחמק גר יין
 חלשטטטן טפח סמךבי חדע וטיטטן כחמטי ורח וידיטן
 כחמטי טמס חקליטן כחילות מן חטן מספיקן והחודש
 יין חלהיטן חלה חכמהיטן חלברך חת סמך יין של חת מודול
 חלס חלס חלבי חכמות הטובות טעטיית טמטן ונש חכמהיטן
 חמטטטן חמחטן חכמות טבדים פדיתטן ברטט ונחטטט
 כחלחטטן מחודס חמחטן מחודס חלחטטן ומחחלחטטן רפיט
 רפיט דילחטן ושד חנה טורחטן וחודש חלה טחטטן וחח
 יטחטטן וחמך וחמך יין אלהיטן לטן חכמים כחלחטטן פט
 וחח חכמה כחמחטן בחטיטן חלסן חמח טמחטן חח חן
 וחח חכמה ויסכחן חת סמך יין אלהיטן כי כל סהלך יורה וסל
 לטן כן חכמה וסל ברך לך חכמה וסל חמחה וסמך וסמחה

סלה	זה השמש לממשלת ביום
סלה	זה הירח וכוכבים לממשלת בלילה
סלה	למזכה מצרים בבבוריהם
סלה	ויצא ישראל מתוֹס
סלה	ביר חזקה ובזרוע גבוהה
סלה	לגזר יש סוף לגזרים
סלה	והעביר ישראל בתוכו
סלה	וטער פרעה וחילו בים סוף
סלה	למוחלה עמו במדבר
סלה	למזכה מלכים גרוהים
סלה	ויברח מלכים אדירים
סלה	לסיחץ מלך הממור
סלה	והפגז מלך הכשן
סלה	ונתן ארצם לחלה
סלה	טחלה לישראל עבדו
סלה	שבטיסלנו זכר לנו
סלה	ויסרקינו מצרינו
סלה	נתן לחם לכל בשר
סלה	הורה לנו הנמים

ומברכך ברוח סודי תגמן ושותף בהסיבה
 ומומרץ הדיטץ

אז רוב נסים הסלחה בלילה ככל משמורת זה
 הלילה גר ירח נצחתו ככחלק לו לילה
 ויהי בחי הלילה
 רנתה מוך גר בחלום הלילה הסתרת מרמי באמש

יזן זמרו שמו כי געיס כי יעקב בחר לו ייה ישראל לסגולה
 כי חט ידעתי כי גדול יזן ואדונינו מכל מלהים כל מי
 חסד יזן עשה בטמים ובארץ בימים ובכל ההומות מייגלה
 נשיאים מקינה הארץ ברקיס למטר עשה מוים רוח
 מואויותיו שהפה בכורי מיצרים מורה ועד בהמה
 שלח מותות ומותתים בתוככי מיצרים בסרעה ובכל עבדיו
 שהפה גוים רבים והרף מלכים עיבובים לסיחון מור
 האמורי ולעק מורף הבטן נלכל ממולכות כעטן ונתן מרס
 לתלה נחלה לישראל עמון יזן שמך לעולם יזן זכרך לדור
 ודור כי ידע יזן עמון ועל עבדיו יתנחם עיבבי הגוים
 כסה וזהב מועטה ידי מרס פה להס ולא ירברו עיטס
 להס ולא יראו מועט להס ולא יאזינו מה מיץ יש רוח
 בעיהם כמזהם יהיו עושיהם כל מיטר בוטח בהם
 בית ישראל ברכו את זל בית מפרץ ברכו את זל בית
 הלוי ברכו את זל יראי זל ברכו את זל ברוך זל מיטיץ
 שוכן ירושלים הללנה

וזה הדין לשתות פוס חמישי מוכרץ בברוך פרי
 הגטן ושונע בהסיבה שמוא ועל כנס חמישי מומא הלל
 קדוול וזה הוא

הודו ליזן כי טוב כלח הודו לאפי הלהים
 מודו לארונג המרתנים
 לעוטיה נחלמות גדולות לברו
 לעוטיה השמים בתבונה
 לרוקע הארץ על המים
 לעוטיה מזרים גדולים

כלח
 כלח
 כלח
 כלח
 כלח
 כלח

וּמִצֵּת אֵסֶה בְּקֶץ פֶּסַח טֹאטִייתָה מוֹקֵה וְנֹקֵה בְּעֵבֶר

פֶּסַח וַאֲמַרְתֶּם זִכַּח פֶּסַח

יֵה וְאִישׁ כָּל אִיץ מַחֲצֵת בְּלִיל שְׂמֹרִים בְּפֶסַח כְּבִיד עַל־כֵּן בְּמִד

פֶּסַח בְּרִס פֶּסַח לְבִלְתִּי תֵת מִשְׁחִית לְבוֹז בְּפֶתַח בְּפֶסַח

וַאֲמַרְתֶּם זִכַּח פֶּסַח

מִסְפָּרָה סוּגְרָה בְּעֵתוֹתֵי פֶסַח נְשִׁמְרָה מִדִּין בְּצִלְלֵי שְׂמֹרֵי

שְׂמֹר פֶּסַח שׂוֹרְפוֹ מִשְׁמֵנֵי פֶל וְלֹד כִּי־קֹד יִקֹּד פֶּסַח

וַאֲמַרְתֶּם זִכַּח פֶּסַח

שׂוֹר הַיּוֹם בְּטוֹב לְשִׁמּוֹר עַד גְּנֵה נְטוּת פֶּסַח פֶּס יֵר כְּתִבָּה

לְקַשְׁקֵשׁ צִל בְּפֶסַח צִפָּה הַצִּפִּית עֲרוֹךְ הַשְׂוֹלְרֵץ

פֶּסַח וַאֲמַרְתֶּם זִכַּח פֶּסַח

קָהַל כְּנֶסֶה הַדָּסָה צִס לְשִׁלֹּשׁ בְּפֶסַח רֹאשׁ מִבֵּית רִשְׁעֵי

מַחֲוֹץ בְּפֶסַח חֲמִשִּׁים בְּפֶסַח שְׁתֵּי אֵלֶּה תִכְיֹא לְעוֹץ

בְּפֶסַח תְּרוֹס יֵרֶךְ תַּעֲבוֹז יִמְיֵךְ כִּלִּיל הַתְּקָרֵשׁ תֵּן

פֶּסַח וַאֲמַרְתֶּם זִכַּח פֶּסַח

כִּי לֹא טָמֵא כִּי לֹא טָמֵא אֲדִיר בְּמִלּוֹכָה בַחֲזֵר כְּהִלְכָה

גְּרֵדִין יִמְחֲרוּ לוֹ לֶךְ וְלֶךְ לֶךְ יֵן הַמְּמִלְכָה

כִּי לֹא טָמֵא כִּי לֹא טָמֵא רָגַל בְּמִלּוֹכָה הַרֹד כְּהִלְכָה

וְהַתִּיקִין יִמְחֲרוּ לוֹ לֶךְ וְלֶךְ לֶךְ יֵן הַמְּמִלְכָה

כִּי לֹא טָמֵא כִּי לֹא טָמֵא זֶךְ בְּמִלּוֹכָה חֲסִיד כְּהִלְכָה

טַסְרִין יִמְחֲרוּ לוֹ לֶךְ וְלֶךְ לֶךְ יֵן הַמְּמִלְכָה

כִּי לֹא טָמֵא כִּי לֹא טָמֵא יַחִיד כְּהִלְכָה כְּבִיד כְּהִלְכָה

לְהַקִּין יִמְחֲרוּ לוֹ לֶךְ וְלֶךְ לֶךְ יֵן הַמְּמִלְכָה

כִּי לֹא טָמֵא כִּי לֹא טָמֵא מַחֲס בְּמִלּוֹכָה טָרוֹחַ כְּהִלְכָה

לילה ויש דמל יטור ליל וינכל לילה

זיהי בחיט הלילה

רע במדי פתוחס מחזנת בחי הלילה חילס לחיטוח

בדמס בלילה טיסת טגור חרוסת סילית סכוסכו מור

לילה זיהי בחיט הלילה

פץ מחוקה לנסה מדי והזכנת טגריז בלילה כרע כול

מדיסן באיסף לילה לאיש חמורת טגלה בז מזון לילה

זיהי בחיט הלילה

משתמר בכל קודס טמג בו בלילה טטע מחור מריות

פוקר בענת דילה טטמה טגור וקט וכתב ספרים

בלילה זיהי בחיט הלילה

עודת כמחך פרוי טגור טנת לילה פנה תריוק כטוח

טח מלילה טח כטוח וטח וטח טגור וקט לילה

זיהי בחיט הלילה

טח מלילה טח מלילה טח מלילה טח מלילה

טח מלילה טח מלילה טח מלילה טח מלילה

זיהי בחיט הלילה

דהיט אחר

גבורותה סלוחה כססח כרוט סל מחשית

טטחת ססח גלית למזרחי חכי ליל ססח

ומזרחי זכח ססח

דלתי דסקה כרוס הוס כססח הסעיד טי כיוס טגות

מינת ססח ואל הסקד רץ מב זיכר לטור עוק

ססח ומזרחי זכח ססח

ועמק סודמייס וזרחי כחש ססח חלקי לוי מהס

יִרְדֵּי שָׁמַיִם

קָרַח אֵל יוֹתֵרְךָ רָחוּק
כִּוְטִיִּים נָתַתְּ שִׁבְעוֹן מִמְרוֹר
צִדִּיק אֵת הַלֵּל בְּרוּר
וַיִּשָׂר לְךָ וַיִּזְדָּק
יְרוּץ לְמוֹר לְכַבֹּדְךָ

מִכֹּחַ עֲשִׂיר נִלְעַג עֲבָרִי
רַעֲדוּ מִתַּג רַסוֹ יָרִי
וַיִּצְחֹן שִׁטִּים חֹמְרִי
וַבְּנֶה פֶּן שִׁיר מִקְרֹעַ
כִּי כָל חַח יִזְרֹעַ

יִרְדֵּי שָׁמַיִם

נָתַתְּ רִחַק מֵחֲרִי עֲמֹךְ
וַיַּעֲבֹר בּוֹ כָּל מִזְמֹךְ
אֵת יוֹתֵרְךָ בְּמִזְמֹךְ
חֲחִיצֵה נִפְשֵׁי תוֹדֵךְ
כִּי גִבַר עָלֶי חֶסֶדְךָ
בְּמִקְרַע מֵעִיר מִקְרֹעַךְ

נִסְפָה עָלָיו יָגֵן וַיִּצִיר
לְגִזּוֹר הַיָּם נִמְתָּה לְצִיר
טָבַע בּוֹ הַנֶּץ מֵעֲצִיר
לִכֶּן כָּל שֶׁהָאִמִּצְמוֹךְ
בְּשִׁמּוֹת כָּל כּוֹר מִקְרֹעַךְ

וַיִּזְמַן נִשְׁמֹת קִרְיָשׁ בְּנִגְשׁ וַיִּזְמַן
זֶה הַיּוֹסֵף

מִשְׁפָּטִים וַיִּשְׁרִים
שִׁיר הַשִּׁירִים
בַּר מִנְשִׁיקוֹת
יִשְׁקֵנִי מִנְשִׁיקוֹת
לְכַרֹּחַ לְמִן טִמְחֵנִיךָ
לְרִיחַ שְׁמֵנִיךָ
וַפְרִית מִשְׁחֲרִיךָ
מִשְׁכַּנִּי מִחֲרִיךָ
וַחֲסִדוֹ לִי יָגֵה

אֵיִבֹר מִיִּשְׁרִים
מִחֻלָּל כְּשִׁרִים
מִמְרוֹת חֲשִׁיקוֹת
מִלֶּה הַמֶּנֶץ מִנְשִׁיקוֹת
בִּירְחַת הַמִּזְנֵךְ
בְּמִהֲבָה יוֹמֵנִיךָ
בְּחִרְת בִּתְחִיךָ
בְּבִקְשָׁה בְּאִיס אֵל חֲרִיךָ
זֶה יוֹסֵף אֵת

לך נלך לך נלך לך נלך לך נלך
 ענין זמן במולדסה סורה כהלכה
 לך נלך לך נלך לך נלך לך נלך
 קדוש במולדסה רחום כהלכה
 לך נלך לך נלך לך נלך לך נלך
 מקוה במולדסה תמים כהלכה
 לך נלך לך נלך לך נלך לך נלך

סביבין יאמרו לו
 כי לו נאה כי לו נאה
 סביבין יאמרו לו
 כי לו נאה כי לו נאה
 סביבין יאמרו לו
 כי לו נאה כי לו נאה
 תמימין יאמרו לו

בשחרית משכימין לבית הכנסת ואחריהם הזמירות בנועם
 נסדר השבת ואחרי טוב להורות ואם הוא שבת חורון
 מזמור שיר ליום השבת וכן סידרו
 רשות לנשימות

וכוונתו לכתב אורח
 כי הסלמה לגרונך
 פיה ותכבד מוטי ונעול
 טוב גם בטיט אותם גנעול
 ויאקראו מורד מי שיעול
 הוסף העצום על עבדך
 ונעוהו מעשה הורד

בוקר
 מעיר אקראך
 יורה שמים סלמך
 נדרתי תוך עגלה יפי
 ענות בחומר חרתי
 נדר סקחתי עני ופה
 אנו חוס על קורמך
 וסדרו מיד בראוןך

יורה שמים

יונה בחר מכל לחיה
 מצרים מכל גני ואוס
 אה צדק נוראותי נאוס
 ויקשה ענה נגדך
 ער שלח בן ירד

ירה סוסר אל מעבדך
 חפשי אותה סן אאבד
 מענה נזס גם רבד
 הוסף עניע ונטימך
 ויכבד עול לטלאיך

טוב טעם ארץ
טולת בחבץ כל מחיר

בכזבי לכבדך
אני חבבות השדה

יש מחיר אנוחיס

ויזעבן זמחיס

ישרחו אפרוחיס

כסוטנה בין החוחיס

ישראל נגב

ינחו בנינגב

יה בצלו ישר

כסמח בעמי הישר

כל אלויל כויץ

ותעלה מויץ

כחלילת נגץ

הביומי אל בית היץ

כמהתי בבקטות

לישר מועקבות

כנגה להחיר נשיטות

סמכותי בחשיטות

למודימי לחפטי

אסיף הירופטי

לו חפה נפטי

טכונולו תחת לחופטי

לחלי מולחיס

ויצקת חבותיס

לחשט ורוח לחס

הטכעתי אתחס

מזה לירירי

סבדי והודי

מעץ בעדי

קול רודי

מזחזכתי חסבי

חלטי חסבי

מזחזי מזעניכבי

שנה רודי וחמר לי

נאור מור לי

לי וחמר לי

נדרו מיושן קהלי

רמזה רודי לחבבי

נטחן בר

כי מוזי נטבר

נגהק גבר

כי הנה הסתיך נגבר

סני מקרץ

מכיליץ וחרץ

טאוי עיטיך בערץ

הניצניס נראו בארץ

טאטיץ טרענה

ומטיט ערענה

גם המזל לי תמכה
צדי לי מובחרת
צרי העב ממשחרת
דורי לי
רבו מעד לי
דת הודיעי
רפי יטעי יירעני
הורעתי חיסתי
קן את משדסתי
הוספתי מוחוץ
הולחתי דולחייך
וכל כלי זהב
ותברי בהב
והמו במסיבן
ותמורר מכל סביבן
זאת צו לשמור
זיהרי זכור ושמור
זכור ואל תסר
זמירות אספר
חכמה חספה
חיכס לנכספה
חנב רפא
חמוד ומחפה
טפנין חרוץ
טינתנין פרוץ

שחררה אצי ונמרה
משיחור שחרחרת
אל תחזוני כאצי שחרחרת
יטענן מגדיל לי
הגירה לי
בתחזכות הודיעי
חס לא תרע
לאוס ארוסתי
דימיתך לסוסתי
היטכסיה נכחייך
נמדון לחייך
וסבך מואהב
תורי זהב
בתחכמות הסביבן
נר טהמורך במסיבן
להגור ולומר
כרור המור
חק פרוץ וכופר
אשכול הכופר
פליטה להוסיפה
הנך יפה
פצר לטכס פה
הנך יפה
ורכולתינן ארזים
קורות בתינן ארזים

ותוכן אהל
 חסידיו נשנה לה
 אהבה חוסה
 עמודיו נשנה כסף

תיכץ זמל
 תולה זמל מלל
 תוכן רמק באוסה
 תוכן עמודיו חוסה

סלוק

צאנה וראינה דרך מישורים
 סניף יולבנו כעמר ערדים
 כמגדל דוד בני בספרים
 נר שיסח המטפיל ומרים
 אחי מולבטן כלה נסיר מהררי נמרים
 מה ישו ומחוניק כשרפים מסמרים
 נקדושה קרוי מזכרים
 הנמרי אוסן

שילחך בב מסוללים
 מיניץ גגס רסקו נזוליס
 באתי לגני ושתיתי ייני
 פמטתי חלילי לקול נצנני
 קמתי יחד לקבל מוסר
 מינאוני לבושי בידס נמוסר
 מה מורך מדוד נאנה ומהנבה
 ראסן עמוד כז סוד קדוטיס רבה
 לחיון צסטן בוטיס ערנגת איטפול
 שיקיו רגליו יכילן הפל
 אנה הוך שיהי מבקש בשווקיס
 אנו לרודי אהלל סקול המינולת כרקיס

נשל אוספו אהוליס
 נר וכרכוס גבעות מדוליס
 נדרי צסטן הפיחי גני
 אנו ישינה זרומה וול גנני
 רודי טלה טפסר מיכל הסר
 פתחתי עבר כבוד וסר
 הטבעתי מחוללת כמחוללת אהבה
 רודי סב רגול מהנבה
 עינין סקחחוח מיטוטטוח ככל
 ידיו קדוטיס אמרנות ככל
 חכו ממחוקיס טוכן שחקיס
 רודי יחד תלותי מינעמחוקיס

התאונה חטטה פגה
והרבים יוקלע
יוצתי בהגוי הסלע
יונקים ונגללים
אחזי לטו שונלים
טוערי היכלי
רוחי לי
אגליש כסיר נסוח
עדר שיכוח
חלקי ויצור לבבי
על מטפבי
ושמך ערבני נא
אקנמה נא
לאסנה משודרים
קוצאונט השומרים
הראיתם דברתי
כמעט שעברתי

ורבתי היכבס
הנשכנתי וזהבס
מואך עולה
מי זאה עולה
אמר עטייתך
הנה מטרתך
מלמדתי חוק חורב
כולם אחוזי חרב

טווח על טיס עגוקה
שגמים אכלע
עזכי מוקט ילע
ערוי מעלים
עם חמושים עולים
פתחי לי
פין פודי והוא לי
פונטיס במכוח
פסוח וריח נסוח
פודי ומטפבי
פמוזה לו רוחי בקרבי
פוד שימה נא
פדוקותיך נרנה
קמה בשערים
קול היתי להרים
קרוטיס סיברתי
קולו עין וגברתי

ראיתי בענייכם
רוחו ער בוז עתס
חוטו למעלה
רבוה ומעולה
טמוט בגנותן
שטים בהענותן
טזופי חוס חורב
שבירס פיעיות חרב

יזכר מזרח לעמך לך שבתו כי מיטה מזרח
ענה

אנעים

חידושי שירים

מעברתך ענדות מזוודים

אחת לאחת משיקות

אומר וחרת נח שיקות

בחרבות היכלת נאמנך

בלתם רעטט שמנך

כן עמוס מסחרך

בקטה מעבים לטחרך

גדולה לו נאמה

גדלה כסמעותיו כוונה

גם כרובו בחרת

גדול וחבל נבחרת

חוד אהב רצולי

דרך יסדים מעגדולי

ריעות פידוק מדעי

דרוש וך לירעי

הגהתי אור וארוסת

הברעתין והורעתין תבוסתי

הקרנתי זין סלוחיך

הגות שיטת שיקיך

ורחץ העבוד ליהב

והנחיל לנעם נאהב

וחפץ סירות אהבן

סבר אמות מיסדים

שיד הסידים

בהירות כרמי רשיקות

ישקני מונטיקות

הולעתם כד מסמנך

לדיח שמנך

ירשת טוב סחרך

מטבט מחריך

האמרתיו כערס תמוה

שחורה אני ותמוה

קרנות עפר נבחרת

אל תרמוני שיאני שחרחרת

טעמין הקד לי

הגדה לי

טובס הקהיד לירעי

אכ לא תעי

כזה זרוען חיבסתי

לסוסתי

יסרתי שמתי לנחייך

נאוו לחייך

רמבה מדקגל במהב

תורי זרב

בסנה נגלה בלהבן

והאופנים זולת

איתיה יוס גאלהנז על כמות הרכיבתני לא ירעתי נבטי שמותי
 בקראי קטבי יקרני וחטבי וגם שוכי סלבי
 גהיפתי להחליץ פיכמיין ולהרכות חכמיין מה יפו טנמיין
 רדטתי בני יפהר דת להרכות כנהר שרוך און הסהר
 הוטפי חדיין וכדיח כרדיין סני שריין
 וסרחים במטות שי מעטני רשן סוודך כמגדל השן
 זוקסך כמגדל וכמול יחס וליה יחמול רחוקך פליין סכמול
 חיך נוסה נעמות נהדומה ונעמות מה יפיה ומה נעמות
 טסס ומוד קומוקר חיי ער קייזומוקר זנת קומוקר
 יפוח סתמור כח צרות קורני יסמור אמרתי אעלה בתמור
 כלולה כלוקח טוב קמור יין כי טוב וחכך כיון הטוב
 לירידי והוא סכדי אפיה נרדי מיני לודדי
 מולכוס גמק עדה קן וחסר אערה לכה רודי נכח הסרה
 נראה בעינימיס בטוב כגן כמור רמיס נעבימה לכרמיס
 סעודת כריח לסובי חדיין ומוריו הדוד חייס נענן ריח
 עמי ותמנותן ופוך סכמין סי יתן
 סתחיי כבוקר אפריץ לנשוק חנהקך חכמוך
 בוקר רכסי הודיסי וטינני כסוך תירחיסי שמולן תחת לראסי
 קרב מולחמותניס מולה ענד ער כוז עתניס הטבעת איתניס
 ראות מהבת חולה דקטת כעולה מי זנת עולה
 טכטי חייס תני סקוד להנחותס שימיני כחותס
 תחקה מהבת מהוכסי גס לא מסביס מיס רביס
 מיס רביס לא יסנן מהבה חסויץ לעורה מהבה ונטייד לך
 סידה בחיבה כפל מי תמוס רבה עזרת

מִיָּמֵי רַחֵם מִיָּמֵי
 מִיָּמֵי רַחֵם לְעוֹרְדֵי
 מִכֹּסֶּה צֶדֶק מִחֻסְבֵי
 מִיָּמֵי הַלֵּץ כִּי
 נְעִימוֹת נִצַּח תִּקְרֶינִי
 נְעִימוֹת חֲבִלִים כִּתְּרֶינִי
 נֶאֱמַר בְּעַת עֲבַר
 נִכְסֹל קֵשׁ יִנְעַבֵּר
 סִיגֵר אֵינִי לְקִרְיָ
 סֹלֶה מִכֶּסֶה הַאֲרֵץ
 סִנְיָה סִינְיָה מִפְּגִיָּה
 סִחֹרֵר בְּחֵתֶנְנִי מִוִּגְיָה
 עֵילָק סִיבֵר לְגֵלֵעַ
 עֲלוֹמָה בְּסִחֻיָּה סִלְעַ
 עֵיטֵר כְּעַבְּ עֵלִים
 עֵטֵר גִּי שִׁנְעֵלִים
 פִּי אֲמַר עֵיטֵר כִּלְיָ
 פִּרְדֵי וְעוֹר מִקְרָלִי
 פְּנֵי מִבְּחֹה יֹסֵ
 פְּדִיֹת מִתֵּי וְפִדְיוֹס
 פֶּדֶק נֶאֱלָמְתִּי בְּעֵינֹבֵי
 פִּינְעֵרֹבֵי לִילֹת לְעַכְבֵּי
 פִּנְעֵנֵי קוֹמֹס לֹא
 פִּחְקָה בְּרוֹכְקָה תִּקְיָמוֹה
 קִישָׁמוֹ נְבוּחִים אֲמֹרִים

יָרַד וּפְיֹלָג חֻדֵי
 קוֹל חֻדֵי
 חֲלָל בְּקִירֵת מִקְּסָבֵי
 חֻמָּה חֻדֵי לְסָבֵי
 יִנְסָה וְהִירַד אֲחֵלִי
 עֲנָה חֻדֵי וְחֻמְרֵי לִי
 הִירַדִי בְּנוֹצַב רֹכֵר
 כִּי הִנֵּה הִסְתִּי עֲבַר
 נִירֵס קִרְנֵי בְּעֵרֵץ
 הִנְעִנְסֵנִי נְרָמוֹ בְּאֲרֵץ
 יֹסֵר בֵּית חֲנֻפְיָה
 הִתְאַוְנָה חֲנֻנָה פְּגִיָּה
 גִּירֵרִי וְקִילְעֵן בְּקִלְעַ
 יִנְתֵּי בְּתֻגֵי הַסִּלְעַ
 רִיטֵק עֲנֹפֶתֶת מִיִּשְׁוֹלִים
 אֲחֻזֵּן לֶטֶן שִׁנְעֵלִים
 לִיבְרֵנִי כִּוְתֵרֵנִי וְהִיכֹלֵלִי
 חֻדֵי לִי
 בְּקִשְׁתֵּי פִנֵי אִיֹס
 עֵרֵ שִׁיפֹחַ הַיֹּס
 תְּפִירֵתִי סֵתֵם וְעֵינֹבֵי
 עַל מִשְׁכְּבֵי
 חֲרָנֹת צְדִיק תְּרוֹמְמוֹה
 חֲזַקְתָּהּ נֹא
 דִישָׁם וְחִירֵט לְשׁוֹמְרִים

ושׁר כחולת ומהבן
זיקך מטול חמוד
זכר סמים שמור
זרע נרמה לטפסר
זרע פריץ וכופר
הן אישרתך רעייתי
חבתך בכסל בראייתי
חזרהי גמול לרדתי
חבתך נעמי ירדתי
טיס בחור במרזים
טידים פסלים נגורזים
טפנוקה טעם גרץ
טורה מספן וארץ
ירצה כדמחמחמים
ילקט יקבץ טרומים

יחול באי שטר

כברני מטוטט בנין
כיוץ לז ועץ
כדלני חמוד אטיטות
כילני בשתי איטות
לכי בקן ורדטי
לפני ועבור בראטי
לקבל במהב מוסחותים
לוחץ ולא להקטרותים

עזר שהמורך במסיבן
ייצגי כחו לחמוד
יצרור המור
מוצן לטחה עיפר
אשכול הכופר
טיקן וטוב מדעיתי
הנך יפה רעייתי
הריו בלטיץ חרדתי
הנך יפה חרתי
מזכיס מנלה רוזיס
קורה בתינו ארזיס
ערכתי לראטיץ ואררץ
אני חבילה הראטיץ
ירדיס בסער בחחיס
כטיטנה בין החחמים
קגל יוס מסופר
כתמור בעיני היער

רבותיו עיפרוני יוץ
הביאני אל בית ביץ
וילמוי ממזק ותטיטות
סמכוני באטיטות
מראטי ראטיית הסריטי
שמחורו החת לראטי
ילפתי כטייח טפחותים
הסכעתי אחס

הומסל רוקר במחב היהודים	כפלה רוקר וחדים הדורים
נתנו מרענה אחר למסדרים	ששים המה כששים פדרים
ינה פת נריב הביעי איהודים	אחת מעלמות חסובה בתרורים
רס ומנוטיו אדיר באדירים	למיוסד פרו מפע מוחדרים

חוטף

נענל אושר בחסובי להביס	שלהיך בלוקחס מתעלסים באהביס
טרד וברסס גבעת הלכנה הוביס	מפיין רוזה משלכיס יהביס
עודי הסמה מנמזקי טעוליס	דרך לשבור גאוליס
באתי ושוררהי לחדרי הלוליס	עני יסתי ביונקיס ועולליס
אני יטינה זכורה בעתיקיס מוטלס	פטינתי חוקיס טיולטי מוטלס
דורי טענטי בבנפי נטדריס	קמתי יאבתי להעריסן כטיריס
פתחתי כבודן חמק כסתרס	מיסאותי לחסובי טווא מיסמדרס
הטבעתי מרודי לחדרי לכמה	מה רוקר מרוד טוואס הטיכתי כבאיה
דודי סינכבו סקח הטרוא	ראיטן עטור תק עטרה
טינין כיוניס פונה לפנ מוטעניס	לחיון כערוגה הבוסס כרמחות
ומימיחות פריניס	

ס

ידיו קבל פטוטיות ככנה רעביס	שוקיו דגליך דוככיס תחתוכיס
חפרו ממותקיס שיכל מטלס עתיקיס	אנה הך שהבטחתו מחכיס
דודי תפארת שכתן מעריניס חזקיס	אני תוקק יחודי אספר לשמות
חילי ברקיס	
זולה	

חיותה כנחר מסחר שתוקה מרחס מסחר	מי זאת הנטק כמד נחר
בריווי רת חמדותי בעלס נפטי ידירותי	אל גצת אגון ירדתי
גיטת זקן עירונטי תכה פת חיותני	לא ידעתי נפטי שחתני
רחופיס התכ והכמת יחקטי כסה הרמית	שוכי טוכי השוולמית

קדמתי הכלים משמחיים
 קיים ספר כספתי
 קולעתי ומלכ עבדתי
 רצן בטה חסיתם
 רזן אדם סותם
 רחשתי לרב עלילה
 רחוק רבוע מעלה
 ריזני למחלם מדומן
 שחלילי בדוקים כחלמן
 שומי בלב קרב
 שכל זמירות ערב
 חנה על הסליל
 תחיל עם שול
 תמיד זיקוק כסף
 תוכו עטרי בטובה

מי צונו השומחים
 הילכתי קדושת והטבתי
 כמעט טעבתי
 ומשנה נחת בשותם
 הטבעתי אתם
 בנר הוד המועלה
 מי זאת עולה
 מושב רישמו לרומח
 הנה מנחמי כלכלמה
 ערקות מוגה ערב
 כולם מחנדי חרב
 ונס תפארת כילול
 אפרוק עטה לו
 תוב ועץ להסבך
 עמקרון עטה סבך

סילמן

באתה

ודחינה שמחת יוכ התונה
 שיטיף שך שות לחיטך גאמנה
 כחוצי השני ילדי טעסונו שושנה
 כמארל דוד בני והלפיות משונה
 בני שדיך רבוי מוקן שיטנה
 ער טיעון כסמיה רחם ולבנה
 כמק יפה ברה כחמה ולבנה
 חתי מלבנן הסודי מראש ומנה
 ולבתינו מחות כל שמהתך סבת עינו
 בזה ינו קטניך במלמוד ובמשנה
 נוסת תטושנה ולמך מסונן כל פנה
 ינה כתרם ונחה בהדרים
 ברה כנגלות מיומה בהדרים
 הסיב השלילי ירב וסברים
 למחנול כל משברים
 שיטיף יחמך ולתהרביית פריים
 לזנת כדך בה מתריים

חס לה תרני
בית בקע לבסיתי
לסוסי

רטייה נמי מחייך
גמון לחייך
בני צול צול רהב
תרי זהב

יירע סיג סוכן
ער שחמור בקסיבן
יחור ערי ציס לחמוד
צחור המור
הזיל כרכוס חסר
משכול הכספר
וחפץ חולבי ריעותה
הנך יפה ריג רעיותה
ריץ בריווי חרדי
הנך יפה חרדי

פרים עוקר תהרוס
חורות בתינו מרזיס
יתגב רץ מוסהלת
חני חכסלת
חרושים תוחים תיחוחים
כסויטנה בצ החוחים
יסרח לוי מער
כהפוח בעני היער

רן והזכוח פרני
הרדך סוס למנוסתי
המורו גמולו בפיסתי
התנני מילוי חניך
הזה והבני להחייך
וחנני רץ מוסהב
וסבור הצבור יהב
ילבי גס כן
וסר באיכל עשכנ

יין זמן מזמור
זיבילני בצר לחמוד
זירזול כרוס כפר
זינה חוב מספר
רטיק חנבה ריעותה
חיה לחוסת ירועתה
חש חיסויני מרורתי
חננתו חתני ירירתי

טיילטל פנקטי נהרזיס
טס מיטע מזוזקיס
טיירה ביהו נא צלה
טכסיס חתונה מיסלכלת
יעלה חוס מותחוס
יאים עריכי נוחחוס
יתר טיאת מזער
יציץ לה למינער

הטובה: ויזמר לנגלים: בשילוש גלים: מה יסו סגמייך כנגלים
והעמדתו במצני הר: יוקשי וסדקי הר: שדרך אגן הסהר
זכר טוב אמרים: רדיתוך בשני מורים: שני שרייך כשני עפרים
הן זכרתוך להתרשץ: בפנק פנק רשץ: צוארך כמגדל השן
טבט קיבוץ קהליך: יושר זוהר משכיליך: ראשך עליך
יחירותי כתאבת ופעמות: מאוסה כמאוסה וזעמות: מה יפית ומה נעמות
אני מאויה לטובב כאפיקים: ויפיקים נסו מעצרתך: נת אשר כרך
בעברתך: כצל ירך הסוככט באברך: נשירה ונזמרה צבורותיך

עזרת
יושר אחר שלפסח

שימור זה מוכשרים	ישע מאונשרים
שיר השירים	מהודיט בירדיון כשירים
ליחלוח עיקה שוקקות	מגילה מיווי השוקות
ישקט מנשיקות	מסמי שבע להשקות
מושלל גנזכי מוכמנך	ברכי מעולמות משמנך
לרוח שימנך	כשמות המרוק סממנך
הנב חזר כחורך	בני ביתך וחורך
מטיבנך אחרך	בית מדץ אחרך
חזרי מבנות טוה	צאה ורב עטה
שחורה מיט וטוה	צב כי דה
קרב קגי סחחנות	צחל כי מחחחרת
מל תראוני טוונ שחחנות	צחן קרונות כחרה
טונסת כלילי רגלי	דנלי וככמדלי ברלי
הגדה לי	דנלי טוז מקדלי
טוין רוטה דרדני	דכונני מלמד מרדני

פניס בפניס הסודי
 פועל בס תפוח
 פקוד רר טפוח
 כמרה טפוח מרפכי
 כיפתי פה עיכובי
 סבי קורטי מינה
 כיץ ראש אמנה
 קרעה רעה באומריס
 קלקלה טחטס טמריס
 קניץ כי סיכתי
 קדוסי לחי חוברתי
 רשס אסר בסבאותיהס
 ריחוק דיחוק אתכס
 ריש גלי כהעלה
 רגטי
 שירות ספריר טנתן
 שער סא וטנתן
 שירת עירבוב מלשרס
 שורת ניכוב הרס
 תאכ ססך לך
 תטליל חסה לך
 תיאר פניס מהססה
 תבנת אוח יוסף

רודי לך
 טכר לח קפוח
 ער טיעוח
 יוס חינקר כרכובי
 עול מטיכובי
 מדקוס מבחר מנה
 מקומה נא
 טפתי נפתי כמוריס
 מדאחטי השומריס
 וטוב לך סיכתי
 כמטני טעבתי
 כזינבונע חיל אילמתכס
 השוכנתי מתכס
 יונה תמה טולה
 מי זאת טולה
 מטות וריבוא חטתן
 הנה מטתן
 ומטות אכוב עתכ
 כולס אחונך חרכ
 מלאות כני טרסקור
 אפריון עטה לך
 טעמון ירירות כוסף
 עמחדין עטה טסך

ס. כ. ס.
 סינח

רנה התנעת דוריס גרוינה מטפיל טייר יריריס

מה רודף מדוד	לטהוד שאול נפחדים
אנה	גור ייתורו קושרים
רודי צח	נוחמן עמו מיישרים
צדקתיו	לריוקים מחודים
צפונותיו	צפנה מושרים
צור קולנו	מכתרים
חזה נחזה	בביררים
חי זכינו	במתעוררים

המזיר להרץ

והזמו ברב יוצר אור וכו' סירח כוץ ומחיה
 ומה בחרתנו שים שלום והלל ממור וקריש
 צמור ומזימיץ סת וקורץ ה בני אדם וזה הוא
 שבת קורץ ה בני אדם

נזה סדר הקריאת וההפטרות לשמנת
 ימי הספח

ביום טוב הראשון שלפסח קורץ בפרט בא משכן וקח ומפני
 קורח בער פינחס ובחורש הואשץ ומפני כנבוא ביהושע בעת ההוא
 ביום טוב שני שלפסח קורי שור אז כשב בפרט אמור ומפני קורח
 בער פינחס כיוס ומחול ומפני קורח במלכים ויזון המולך
 יוס שלישי הוא יוס ראשון שלחול שלמועד קורי שלשה קרש לי בער
 בא ורביעי קורח פסוקי שלמוסק בער פינחס ומחול והקרבס
 יוס רביעי הוא יוס טב שלחול שלמועד שלשה קורץ אס סף תלוה
 בפרט אלה המושפטים ורביעי קורח והקרבס
 יוס חמישי הוא יוס שלישי שלחול שלמועד שלשה קורץ פבל לך

הַנֶּגֶד יֵשֶׁה דַּת רֵץ וּשְׁקוּדִים
שִׁיעוּיךָ הַרְחַק בְּיוֹזֵר חֲמוּדִים
כַּחוּט הַשֶּׁנִּי טַעַם זֵיץ יִדְרִים
כַּמֶּגֶדֶל דָּרַךְ יִקְרָה פֶּנֶה יִסְוִים
טַעַם שִׁדְיִיךָ רִיבּוֹק אַחִים חֲסִידִים
עַד שִׁיעוּחַ הַיּוֹם יוֹם יִתְקַהּ לַחֲרִידִים
כַּמֶּלֶךְ יֵשֶׁה בְּלִי מוֹסֵם מִזְכָּבִים
אֲתִי מִלְבָּטֵן כֹּלֵה וַיִּעֲוֶה שְׂכִינָה בְּשִׁיעוּבִים רִיבּוֹק בְּבֹז מֵאֵיבֻבִים
לִפְתָּתִי אַחֲוֵתִי כֹלֵה הַבַּת בַּת טַגְרִים אַהֲבַת חִיבַת אַעֲרִים
מִה יֵשֶׁה דְרִיךְ מִנְחָה וְשִׁמְרָה וַיִּעֲוֶה וַיִּשְׁמַע קְרִיית מוֹעֲבִים
טוֹסֶת תְּנוֹפֶטָה טַסְתִּיךָ כֹּלֵה אַחֲוֵת מִשְׁוֹחִים עֲמֻדִים מִכְרָל
קִנְיָה מִזְכָּבִים
אֲוֶץ

בְּעִמְלֵי נִיזֵה וַאֲיֵן מִנְעִדִים
שִׁלְחִיךָ סָרְסֵם טַסֵר טַמִּים וְהַדְרִים לְטַבְסִים מִלְכִּים אַחֲרִים
נֶרֶךְ וּבְרַכּוּסֵם מִזָּה נִמְזָה סְרִדִים
מִנְעִיץ אַנְסֵם הַרְחַק קָלִים וְחֲמוּדִים
עֲוִרֵי יַעֲבֵן יַחַד לְכַנֵּם נְשִׁיעִים
אַנְי יִשִּׁינָה בְּיוֹת עִיר עִירִים
פְּשִׁטֵּתִי אֵה פֶּתֶנֶתִי רֹבֵתִי וְנִנִּי כְּתִירִים
רִדְרֵי שִׁלְחֵי יִדְרֵי אֵה לְסַעֲד הַזֵּרִים
קָמֵתִי נִסְבֵּתִי בַחֲמוּדֵי הַרִים
סַתְחֵתִי מִזְחִלִי בְּעִטּוֹקָה מוֹרִים
מִיִּבְאוּתִי לְגִזְוֹנָה סַבְבוּתִי כְּנֵהרִים
הַשְּׂכַבְתִּי רַחוּם רַחֵם מִיִּשְׁרִים

סַתְסֵם לְהַלְכוּטָה הַכְּגָרִים
לְטַבְסִים מִלְכִּים אַחֲרִים
הַחוּטֵם הַמִּשְׁוֹלֵטֵם גִּזְרִים
טַבְכוּלָה בְּקִינָה טִימְמוּרִים
גְּלוּתֵם כֹּל טַיִרִים
תוֹחֲלוּתֵם יִסְחַבּוּסֵם יַעֲוִירִים
הַחוּרִים וְתוֹמֵי סְרָרִים
מִזְזִמָּן עֲוֵד לְנִמְהָרִים
וְרִבֵּתִי אֵיבַתִּי בְּזִהָרִים
נְעִישָׁה וְנִשְׁמוּעַ מוֹרִים
עֲמֻדֵם בְּהַרִים כְּהַרִים
סֵם מִדְּוִסִי קְטִירִים

חריפין וגזר ית כפי ישראלי לגבגבת עוולתו וזה הדבר ודין
פרגמוז הנקר יהושע כל עמו ותפקן ממוצרים רמיהו כל גבר
מגזתי קרבן מיהו במודברא באורחא במיפקהין ממוצרים
כי מזליה ארי גזירין הון כל עמו ותפקן וכל עמו האיתילדין
במודברא באורחא במפקהין ממוצרים לא גזרן כי ארבעים
ארי ארבעין שטן הליכון כפי ישראל במודברא ער חכה כל עמו
גברי מגזתי קרבן ותפקן ממוצרים ולא קבילו במימרא דין קיים
להין בריל ולא לאחדיותהין יה ארעו קיים יין לאבהתהין למייתן
לנא ארע עברא חלכ ורבי ואת פניהם וית פניהן וקמן
בהריהן יהון גזר יהושע ארי ערילין הון ארי לא גזרן ירשהין
במודברא ויהי כחשיר והמה כר שלימו כל עמו למיגזר
ויהיון באחריותן במימריהן ער האיתסיון ויאמר יין
ואמר יין ליהושע יומא דין אפריתי יה חיסורי מצרים מעליון
דיקייא ומדינה דימקרא גלגולא ער יומא דדין ויהי כן וסדרו פני
ישראל כגלגולא ועברן יה פיסחא בארבעה עשרה יומא לירחא ברמטא
במטריהן דיריחון ויאכלון ואכול מעיבורא ראשון מבתר
מבתי פיסחא פגיר וקליין בכרן יומא דדין ויסבות ותפקן מנתי
מיומא יבתרתי במיכולהן מעיבורא ראשון ולא הזה פגירי לבג
ישראל מנא ווסקל מעללת ארעא רפגין בשתא הוון
יהי מהות והמה כר הזה יהושע ביריחון וזקק שיטהי וחזרין
הא גבר קאייס לקיבליה וחרכיה כליפא ביריה ואזל יהושע לתיה
ואמר ליה הלא מערעא איתיה אס לבטל דכבנא ויאמר לא ואמר
לא אילתין אגא מלאך גדליח מן קדם יין כנן איתתי ונסל יהושע
על איתיה הפגיר ראשון ליה הזה ריכונא ממליל פני עבריה ויאמר
מלאך גדליח מן קדמי יין ליהושע כד סיכר מימלא ויגלן ארי אתרוז

כפי ש' תשא' והמפטייר קורא והקרבנות
 וזה סיסי' הוא יום רביעי שלחולל שלמועבר שלטיה קורא בע' בהעלותך
 וידבר יין אל משה במדב' סיני' ויבטח בני ישראל ורביעי קור' והקרבנות
 יום שביעי שלפסח הוא יום טוב' קורין ה' בני אדם כפי' ויהי פסלח
 ומפטי' קורא והקרבנות' ומפטי' כנביא בשימול וידבר דוד
 יום שלפסח היום יום טוב האחרץ' אומן שבחות איץ כמוך' וקורין כל
 הכבוד בפרי' חאה' וואס הוא שבת מתחילין כי ימכר' ומפטי' קורא
 והקרבנות' ומפטי' כנביא ביטע' עור היום כטוב' ופוסקי' גרבותן
 בן ביום לשלש פעמים

שימי

וסימן הקדימות

מסך' הורא' קרס' בכספא' פסל' במדברא' טלח' בזכרא'
 וזהו הסוד לכל השנה שהפסח נקבע בה ביום א' או ביום ג'
 ביום ד' וסימן אל' צבת וקצ' וואס יבא פסח בחמישי' בטבת מהפסח
 פרי הקדימות שלחולל שלמועבר' וסימן פסחא בחמישי' פסל'
 וד' טח' כספי' מדברא' לפול' בשבת שלחולל שלמועבר שלפסח קורין
 וזהו חתה' פסל' לך' פד' בחלב' חמור' ומפטייר קורא והקרבנות'
 ומפטייר כנביא ביחוקן היתה פלי יר יין

תרגום המשפחה לימי פסח יום ראשון של פסח
 מפטייר ביהושע כסא גלגל בעת ההיא
 ומתרגמתן

אמיר

ראיתמר על ידי יהושע נגידא' בעירמו ההיא
 חמור יין ליהושע עובר לך מזמולין חריטין ותוב'
 גזר ית בני הנזירות' ונשט' לך' ועבר ליה יהושע מזמולין ק'
 וזהו

ויִתֵּן וְשֹׁמֵר פִּתְגָמָי יוֹשִׁיעֵנִי וְכֹל רֵעִי הִלֵּךְ אִיטָן כְּתוּבִין עַל סֵפֶר
 פִּתְגָמָי יוֹמִיא לְמִלְכֵיָא רַבֵּי יְהוּדָה בִּימֵינִי בִּיזְמוּהֵי סְלִיק פְּרַעְיָה
 חֲגִירָא מִלְכֵי רַמְסֵרִיס עַל מִלְכֵי אֲתוּרָה עַל טַרְסֵי פֶתַח וְאִזְלֵ מִלְכֵי
 יוֹשִׁיעֵנִי לְקִדְמוֹתֶיהָ וְקִטְלֵיהָ בְּחֲצוֹן כִּר חֲמֵי יִתֵּה וְיִרְכָּבֶנָּה
 וְאֲחִתּוֹהֵי עֲבָרֵהֵי כִּר מֵיָה מִקְצֵיָה וְאִתְּהֵי לִירוּשָׁלַם וְאִקְבְּרֵיהֵי
 בְּקִבְרֵתֶיהָ וְרַבֵּי עֲמֵי רֵעֵי יֵה יְהוּאֲחִיז כִּר יוֹשִׁיעֵנִי וְתִבְיֹון וְתִהֵ
 וְאֲמִלְכֵי יֵה תַחַת אֲבוּהֵי עַל רֵי יֵה יֵה וְיִסְתַּבַּח שְׁמוֹ
 דְּאִלְהָא רַבֵּי וְקִדְיֵשָׁא לְעֵלַם וְלְעֵלְמֵי עַלְמֵיָא

בְּסֵבֶת שְׁלֵחוֹת שְׁלֵמוֹת מִסְטֵרִין בְּחֻקֵּי הַיָּמִים
 עַל יָד יָד יָד

דְּאִתְּהֵי עַל יָד יְחֻזָּל נְבִיָּא שְׁרָה עַלֵי רַחֵ נְבוּזַיָה
 מִן קִרְסֵי יָן וְאִתְּהֵי בְּגַן בְּקִשְׁתָּא וְהִיא מְלִיָּא גְרַמֵי בְּנֵי
 אִיטָן וְהַעֲבִירָה וְאִתְּהֵי עַלֵיָה סַחֵר סַחֵר וְהִיא סְגִיָּא לְהַרְדֵּי
 עַל אֲפֵי בְּקִשְׁתָּא וְהִיא יְבִישָׁן לְהַרְדֵּי וְאִתְּהֵי לֵי אִתְּהֵי עַלֵי
 גְרַמֵיָּא הַאֲוִלִין וְתִימֹר לְהֵן גְרַמֵיָּא יְבִישָׁן קְבִילֵי פִתְגָמָא רִיָּן כֵּה
 אֲמֹר כְּרַן אֲמֹר יָן אֱלֹהִים לְגְרַמֵיָּא הַאֲוִלִין הִיא אֲנֵי מִשְׁלֵבֵן רִיחָא
 וְתִיחֻן וְתֵהֵי וְאִתְּהֵי עַלֵיָהן גְדִין וְאִסִּיק עַלֵיָהן בְּשֵׁרָא וְאִקְרִיס
 עַלֵיָהן מִשְׁכָּא וְאִתְּהֵי עַלֵיָהן רִיחָא וְתִיחֻן וְתִיִדְעֵן אֲרֵי אֲנֵי יָן
 וְנִבְאֵתִי וְאִתְּהֵי כִמֹּה רֵי אִתְּהֵי קִל בְּאִתְּהֵי וְהַרְדֵּי
 קִיבֵי וְקִרְיֵבֵי גְרַמֵיָּא לֹת גְרַמֵיָּא וְרֵיָהֵי וְחֵיָתִי וְהִיא עַלֵיָהן
 גְדִין וְבְשֵׁרָא סְלִיק וְקִרְסֵי עַלֵיָהן מִשְׁכָּא מִלְעִילָא וְרִיחָא לִיָה בְּהֵן
 וְאִתְּהֵי וְאִתְּהֵי לֵי אִתְּהֵי לְרִיחָא אִתְּהֵי כִּר וְרֵיָהֵי יָן אֱלֹהִים
 מִאִתְּהֵי רִיחָא אִתְּהֵי רִיחָא וְנִבְאֵתִי בְּקִיָּלִיא הַאֲוִלִין וְתִיחֻן וְהַעֲבִירָה
 וְאִתְּהֵי כִמֹּה רֵיִסְקֵי וְנִבְאֵתִי כִמֹּה רֵיִסְקֵי וְקִמֵן עַל רֵיִסְקֵי

הנה קאים עלוהי אתר קדיש הוא ועבר יהושע כן . ויריחו . ויריחו
אחירא ברסין רפרולא ומתקפא בעברין רחשא . ליה רעפיק מינה
וליה רעליל כגה . ליה רעפיק מינה לאגחא קרבא . ולית רעליל
כגה למישאל בסלמא .

על דא מתברך וישתבח שמוא ראלהא רבא וקדישא
לעלם ולעלמי עלמיא .

יוס שיע שלפסח מטעירין במלכו ויטן המלך
ומתעמדין .

האיתמר על ידי יאשיהו נגרא . ויטן ופקוק
מלכא ית כל עמא למימד עבודו פיסחא קדס יין
אלהבין כמה רבתיב על סיפרא רקימא הדין . כי לא . ארי לר
איתעבוד ספיסחא הדין מימי רימיא ריבן יה ישראל כל יומי מלכיא
דיסראל ומלכיא רביה יהודה . כי אס . אירלין בממונע עטרי טען
למלכא יאשיהו איתעבוד פיסחא הדין קדס יין בירושלים . נגב את
נאק ית בידין ויה זכורו ויה מלמונא ויה הועבהא ויה כל טיקוימא
דיאיתחדיא בארעא דימזרח וכוירושלם עלי יאשיהו בריל לקימון
ית כל פועמי אוריתא רבתיבין על סיפרא ראשכח יאשיהו כהנא
כבת מוקדשא דיין . וכמוהו . ורכוהיה לו המנה קרמוהדי
מלכא רב לרחלמא דיין סבל ליביה וסבל נפשיה וסבל נכסיה
סבל אוריתא רמטה וכתרוהי לא קס כותיה . אק לא . ברס לא
רב יין מתקוקה רעזיה רחקה רעזיה ביהודה על כל ארצות
רארעז קרמוהי מטבה . ויאמר יין אק יה יהודה אגרי
מעל אפי שכינתי כמה ראלתי יה ישראל ואירחוק ית קרתא רדא
ראיתרעתי ית ירושלים ויה כדא ראמרית אטרי שכינתי תמן .

ובכך יהי רצון מולפניך וזב החמץ מולך ישקב שתשוב ותרחם
 עלינו ועל מקדשך ברחמיך הרבים ותבנהו מהרה ותגדלו
 כבוד בימינו אבינו מלכינו אלהינו ואלהי אבותינו גלה
 כבוד מלכותך ומלךך עלינו מהרה והפסע והנטיח עלינו לעיני
 כל חי וקרב פזורינו מביך ותפוחותינו כגם מירפתי ארץ
 והביאנו יין אלהינו לביץ עיורך ברבה ולידו שלם בית מקדשך
 בשמחת שרש ופני עבדיך ועניך את קורבנות חובותינו המדין
 כסודך ומנספין כהלכתך ומנסף יום חג השבת הזה ומוסף יום
חג המצות הזה עשיה וקריב לפניך באהבה כמצות רצונך כמו
שכתבת עלינו בהורוך על ידי משה עבדך מעי סבורך באמור
הביום השבת עני כבשים בני שנה תמימים ועני עשירונים
סולת מצתה בלילה בשמן ונספו עלת שבת בשמן על עלת
התמיד ותסכה

ובחודש הראשון בחדש הזה עשר יום לחודש פסח לילך ובחמשה
 עשר יום לחודש חג שבועה ימים חרות ואכל פנים הראשון מקדשך
 חודש יהיה לכם כל מלאכה שבזרה לא תעשו והקרבנות אשר יביא
 עולה לילך פריה בני בך פניה ואיל אחר ושבעה כבשים בני שנה
 תמימים יהיו לכם ומזרתם ותסכהם כמדות שולשה עשירונים
 ושי ושני עשירונים ושמן ושימן ושימן ושימן ושימן ושימן

תמימים כהלכתך
ישמחו בלכתך שומרי שבת וקוראי וקוראי עמך עם מקדשך
שביעי פני יסבעו ויהענגו מנובך ובשביעי רצית בן וקדשך
חמדת ימים אזהו קרות זיכר למעשה בראשית

אלהינו ואלהי אבותינו מולך רחם עלינו טוב ומטיב הדרש
 לנו טובה עלינו כהמץ החמץ בגלל חבותינו שעשך רצונך בנה

מטריין סמוך לחור ולחור ויאמר ויאמר לי בר חדי גרמיידין
החילין של בית ישראל היטן הא היטן המדון יבינך צי מוכו פסי
סיכרנה חבירנה למו ולט' כסן חיתנב' ומימר להין כר כן
חמור יין חלהים הא חנה פתח ית קם יסן ומסיק יתכן מוקם יסן
פניו ומשיל יתכן ולחנה די שדחל וידענא ותידפן ארי
חנה יין כר חשנה ית קם יסן ומסיק יתכן מוקם יסן פני
ועתה ומוקן חתי בכך ותיחון ומידי יתכן על חיתנב' ותידפן
חדי חנה יין צזרית בממדי ומקיים חמור יין
על דא יתכך וישנב' סמוך חלהו רבא
וקדישא לעלם ולעלמי פלוגא

והואוהיה יהלכו וקדיש פו לעינא ומתעלמן
הפעל מוסף מן ומחיה ובל הקדוש

הפעל מוסף לטבות ושיכי ימים טובים הראשונים
שלשום

בחדהין מכל השנים חבבת חותנך ורביה פני

ורוממהין מכל הלשונות קדשתנך במדנותיך

כגז

וקדישתנך מלבישן ולפדותנך ושימך והקדוש עלישן קדושת

חשך לטן יין בחובה טבחות למינחה רחמיים לשמחה חתנים

הזמנה ולשון חתנים פשטת חתן חתנים חתנים חתנים חתנים

חיותיך מוקדחן קדוש יסר ליבחות מוכרים ומפני

חשיותיך עלישן מוקדחן ובהחוקתן מופל חתנותיך וויין חתני

סוף לשחות חתנים חתנים חתנים חתנים חתנים חתנים

שימך

מגדול ומקדוש סתורח פלין חסני פני טבחות חתנים חתנים

והיך אהוה ויהי על ומתיר עד יום שישים לתקופת השנה

סדר ברכת העומר

ובליל יום טוב שינו מתחילין לברך על העומר עד ליל חמישה בסיון מיט יום
 ומתקן שאין לברך אלא מעומר מיום שנ' מהחל חרמש בקמה תחל לפסח שבועה
 שבועות מה קצרה מעומר והן ספירה מעומר ואין מברכין על העומר
 אלא בלילה שיש שבועות תמימות הרינה אימתה הן תמימות בזמן
 שיאתה מונה מבערב ואם לא בורך על העומר בלילה אין לו השלמות
 לברך ביום ואם לא בורך בהחילת הלילה מברך והולך כל הלילה עד עלות
 השחר ואם שכח והקביר סך הימים שיש לו בעומר קורס ברכה יסור
 ידי ספירה ואינו חוזר ומברך לפי שאין המדעה בברכה אלא בספירה
 בזמן שקיים קצות ספירה מה צורך לברכה ואם חזר וברך חושש אנו לך
 מסוס ברכה לבטלה והרי הוא קרוב לעבור על לא השא לברך נהא להזכיר
 איש לתבוא סך מטין הימים שעברו אבל מטין הימים שנכנס בו שיכלין
 צריך לברך אינו מקביר עד שיברך וכן הוא השיקו והנבין ומינות למנות
 ימים ושבועים וזה סדר ברכת העומר

וספירה

אשר קדשנו במצותיו וצונו על ספירת
 העומר הימים לעומר יום אחד יהי מלפניך יין
 אלהינו ואלהי אבותינו שהשב עמרה בית המקדש במקומה כהנה
 בימינו והן חלקינו בהתקן
 ובכל לילה ולילה מוסיפין יום אחד על החשבון שני ימים שלשה ימים
 ארבעה ימים וכחשלים שבועה ימים אומר היים לעומר שבועה ימים
 שהן שבע אחד וכן בארבעה עשר יום שהן שני שבועות ער שהצניע
 לתשיעה וארבעים יום שהן שבועה שבועות ועד חשבון עשרה אומר

יין

בַּיּוֹם שֶׁבַח הַלְלוּהָ וְכוּן בֵּית מִקְדָּשְׁךָ עַל מִשְׁכַּנְךָ וְהִתְחַיֵּי
 וְשִׁמְחֵינֵךְ בְּתִיקוֹנֵךְ וְהַשֵּׁב הַחַיִּים וְהַחַיִּים יִשְׂרָאֵל לְטוֹבָה
 וְהַשֵּׁב כְּהִנֵּס לְעִבְדֶּיךָ וְלִיכֵי לְשִׁירָה וְלִזְמִירָה וְלִשְׁמֵלָה וְלִשְׁמֵלָה
 וְנִשְׂחָחֶה לְפָנֶיךָ בְּשִׁילּוּשׁ עַמִּי וְהִלֵּינֵךְ כְּמִתְנַבֵּךְ בְּתוֹרֹתֶיךָ וְיִשְׂרָאֵל
 עַמִּמִּים בְּטַעַם יְרֵאָה כֹּל זְכוּךְ מֵהָ עַמִּי יֵלֵךְ אֲלֶיךָ בְּמִקְוֵם אֲשֶׁר
 יִבְחַר בְּרַגְלֵי הַמִּצְוֹת וּבְרַגְלֵי הַשְּׂבוּעוֹת וּבְרַגְלֵי הַסּוּסוֹת וְלֹא יִרְאֶה אֲרֵץ
 עַם יֵלֵךְ רִיקִים אִישׁ כְּמוֹתֵי יָרֵךְ כְּבֹרְכָה יֵלֵךְ אֲלֶיךָ אֲשֶׁר עָלָה לְךָ
 וְהַשִּׁיחֵנֵךְ יֵלֵךְ אֲלֶיךָ אִתְּךָ בְּרַחֲמֵיךָ מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים וְלִשְׁמֵחָה
 וְלִשְׂלוֹם כְּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ וְרִצִּיתָ לְכַרְבֵּינֵךְ כֵּן תְּבָרְכֵנִי סֵלָה קְרִישֵׁינֵךְ
 כְּמוֹתֵיךָ וְתֵן חֲלֻקֵינִי כְּתוֹרֹתֶיךָ שֶׁבְּנֵינִי מִטוֹבֶךָ וְשִׂמְחֵינִי
 כִּי שׂוֹמְרֵךָ וְטוֹהַר לְבִינִי לְעִבְדֶּךָ בְּאֵמֶת וְהַנְחִילֵנִי יֵלֵךְ אֲלֶיךָ
 בְּאֵהָבָה וּבְרִשׁוֹן כְּסִמְחָה וּבְטִישׁוֹן שִׁבְחֶיךָ וְמוֹעֲדֵי קְרִישֵׁינֵךְ
 וְהִירֵסָה לְפָנֶיךָ אֵת הַכּוֹלֵת עַמִּי וְהַתְּמַדֵּי יוֹם וּבְקִרְבֵּינֵךְ
 כְּמוֹסֵךְ בְּאֵי מִקְדָּשֵׁי הַשָּׁמַיִת וְהַיָּדֵיךָ וְהַזְּכוּתֵיךָ
 רִצֵּה וְמוֹרִים וְשִׁים טַעַם

בְּיוֹם שֶׁבַח הַלְלוּהָ שְׁלֵמֶסֶךְ מִזְכִּירֶיךָ מִיָּדֵי הַרְחֹם וּמִזְכִּירֶיךָ
 הַיָּדֵיךָ וּבְמוֹסָף יוֹמוֹ שְׁלֵחַ כְּבוֹד בְּשֵׁמוֹ מִסְדֵּיךָ אֲרֵץ
 הַתְּעַלָּה סְקוֹל וְתֵהָ גִבּוֹר לְעַלְמֵי יָם וְהַיָּדֵיךָ תְּעַלָּה מִוֹסָף
 וְהַיָּדֵיךָ כֵּן אֲרֵמוֹ

הַיָּדֵיךָ יֵלֵךְ אֲלֶיךָ מִיָּדֵי הַרְחֹם וּמִזְכִּירֶיךָ הַיָּדֵיךָ לְכַרְבֵּינֵךְ
 וְלֹא תִקְלָה לְשִׁיבָה וְלֹא תִשְׁבֵּה לְרִיקִים וְלֹא
 לְרִיקִים וְלֹא לְמִוֹת מִמִּיתָ וּמִחַיָּה מִמִּיתָ וּמִחַיָּה וּמִיָּדֵי הַרְחֹם
 לְךָ בְּיָד מִחַיָּה הַמִּתְחַיֵּים
 וְהַיָּדֵיךָ קְרוֹסָה רַחֵם כְּנִשְׁעֵי מִכּוֹן וְהַיָּדֵיךָ אֲרֵץ מִזְכִּירֶיךָ
 מִיָּדֵי הַרְחֹם שֶׁבַח הַלְלוּהָ הַיָּדֵיךָ מִיָּדֵי הַרְחֹם

גמול יס יכחך מזכור לחירות חפשי גפני ליש סוק ולמות חפשי
גמול יס חפשי וזכור בגלי יס חלשי גמול גמול סיד ישועה חפשי סיד מטה
רסק פתחי ישועה בנפש בזרה רחור טנת מעבדות לחירות רחמה
רוח הריחיה בזחפ טנה רובב יתקיס זה לי עזי וזמורת נה
הלכ ברוך הים והמים והס חומה הוליס בתחומות ספקטה חרס ובהמה
הכאים וחרתס דיעס בוק חומה הדרים שיכור לטמור יין חיש מולמה
ויחוק לבן לרוק שס כל יכחך קהל וסש מאות רכב בחור לו
ויורס בחיני חיש והמס והבהיל ותובש ביש סוק מרסבות טרסה חיל
זמור סן יכחך יכחך תול לימור וכו בסוך והסכית עול ימור
זרק לבס טהסך עול ימור וחקי ילוד כמים תחומות יכחך
חודס כל הרי כתר טקמות דיני חולק בגלי יס סגרי מדיני
חוקתני בסך טודרי יכחך יין
טומנו בגוק ככרי טומכך טודרו פנמי חודס המוכך
טובש בלמה תחס טודרי ומוכך טומטו קמך בחוך וכוכ גמור
ירטה חס ופנן חיש רספך יחד של מחנות סכו מחרכך
ישן כי רסן יחר שס מוסך יקפוחה תחס סקח וכרוח חפך
כנס כל כמור יהיר וסכל וכוה העיר לרוק כחוב חורב
כחש כד ולטמור לבן חויב כלה להק יס טוד וטה חמד חויב
לשפט ידירי כמי מוקל יספת לחירי מים כוק יס לרטה חספת
לוחי טמך מיכח על מוכח חוספת לבסות כמי יס כרוחך כספת
חופני יס סוק כשידה קומוך מוסריס מניניך הנטימך
מנטימס סכורך בהולך דומוך מוסכחיס לישוך ימור יין מדי כמוכח
טומרו מעבדות ויחון הטינה טקמה לבסות יקמיה עטינה
טענימור טמרת ומחיס טומיתה טבלתס לבלתגמור ימיתך טמרת
סוכלי טול סבר לחוס רחית סכמי טול כרוך לוח סיחיס רחית

מיום ומאחד פשרה יום ולמעלה אומ' יום וכן דרך כחות לבין הקודם

מעריב שליוסע ל' יהו' טע עה

יה שולח אחד והוספי' כהר הרר' והוסי' עמך כותב' בהעצרת
 מערב וער ערב סוף רפוך באי המעריב ערבים
 המוק' עב שולחים מסוף שולחים בחסר ואמות שולחים במהבת
 וכותב' משולחים באי אזהב
 ולא כחם אלהים דרך שכרי אלוים והדרי' כעגלים נותני זמר
 והלוים על מטה בכור ערלים מי כמותה באלים בגולה כרתה
 שומרי דמות הנלים אסד שמך מאשרים ומגדלים על כבמותם
 יצאו האלים והמוליסו לימים בין גלים זה יצא ישיעין
 עמך מים בחומה למקפלות יזכה תמה ושמחה בטן שרימה כי
 נגולה בימין חוממה באי מוך צור ישראל וגואל
 ירעי הולכה חמרה סלח להם חמה עמר ישיע כמחה תפוש
 שדמך שלש טחא באי פחד סומת שולח
 אלה מוערי ואם הוא שבת אומ' וס מוך אלה מוערי
 ומת' טל' מ' ומחיה וה' הקרוב אתה בחמתך
 וכן סירא ר' ומוריס וש' שלם וקריש
 גמור ועלי' לט' בך

יום ליו' טע

חמה היארת יומם וליה לפע מחני' אחרי ר' מוסבות מעני'
 אכירת גוסם על טפת' ראן עני' אמונם סהר' ביום ההוא יושעין
 ברית בין כתר' הקהיר דיין וגואל
 ס' עב דמך והמך כי המ' כל' עים קחה ים סוף וראי יסר'

והתפללן תכלת מוסף קאן ומחיה ואל הקדוש אתה בחרתן
וכשנאמנע ומוספין סלמין אומי והקרבנא וכול סידרא

ליתר ליתר שמיט טלמין

המוניי נגה לעיני

וישבע ילן	בגת בקע יס וגואל ותגלה כבוד ל
ויחזו יסרל	גער בשוקה מקשה ותגבר עולו הקשה
יצ יסיר משה	ברחמין ליטע והוסייע וטשע
התקדים כסיד ומשע ק	תרה כלה בווירוייה וסמחה בלבשה ערה
עדי וזמרת יה	הפיל על אויבס חמה באה וקשה וחמה
ילן איש מולחמה	ומיריס כול בתוך יס הצלילך
מורסבות פגעה וריחך	משורה ליה כזאת לטיע לחזות
את השירה הזאת ק	זר לבס ושמוך ובחרין אה זענדי
עדי וזמרת יה	חובל מעני ושח מאמיוני
ומחנה דין ילן ק	טובנו כשיאונך ושמקני בחונך
וברוב גמור	

וברוחאשפס ילן	יה עליהם בהניסך זררין בקיסך
ממיר חוכבאשפס	כסל כחם להתמייב לרהוה ולדיעב
נשפה ברפך	להתאזר ככר ולתנות שבתך
מי כמפה באלים	מוטיוע גמוליס משוחרים ומהליליס
נצית ימית	נגר כל מחניך למחויץ ראש מוטך
נהית בוסך	סעמה בעטן ככרך להטרות צאן ידך
שמענ עמייס ידאן	עס כר יעלוזין בתוך היס כגזון
יצ טבהלך	פרעה ועמו כהיכלך ארוס ומחייב חולחלי
תפל עליהם	צח קול באהליהם בנפול הלליהם

סוטינימו סינתי ולהמוס רחיה סמויכיס על טס קדטך בחסוך נחת
טור סערה בטואגת רעמים טוכר זידיס במטכרי ימים
טורץ גיאיס והטפיל רמים עלילה ניסי טראוקין טמעני עמויס
טרוניס לחיחות לגואוס הללו טרוני כטען קטז וחלו
טוהי מוזב ברטד חולחול פחהי אולפי אהיס מז נבהלו
טיד חיטן להטוא חוכרי פסיליהס כוחה פימו לירוס כאיכני מלוליהס
טמוך להטביר עזה גבוליהס סקה פחד ואימחה הפל עליהס
קדלות איטתס ברכות אכ הטביעמו קמץ תפיל ומירס תוטי עמוך
קבץ פזורים יכר טוכר תרעיון קרית הר נחלע תכוימון ותטעמון
רז המלכה יטורין הער יסיה ידים להטביר בה ויער
טואל כחיה וטוכר זרוען רטן וטירה נמו גין ימלך וער
טדטו כרוחקדים והטריען טעטת יס סוק חתב והטקיטן
הוקת ביה ישקב וחדה עטוייס טכ ויסכ רכבו וחיל כי כואוס טר
הטפנות במחולות כעלה מן היס תעורת שירה נמו ותקר מרים
אוסן

להס מרים טיחו ליין כי גאה גאה סיס ורוכבו רמה בוס
אוסר רכבו כטליטי חיל גמולו להטיכ לו ריץ הבהילו סוס
העיר חימה ועב ארדוק זעמי גלי יס חטכ להדיה סוס
טביעת מצולה ירהו טליטין כטופרת צללו לגיזי פרטין סוס
מירכבות פרטה ניטרו בתוך יס סיתמו תהומות עליהס מי יס סוס
פריצת גזרים יטגו חומות קטמו בלב יס רכויט התומות סוס
טלימים טברו טענה בקיטה ההומות רוכו המור גוא קויטה
סוס ורוכבו רמה בוס
והאופנים

יחלוקה כליד חליל המורה
ויסב עמי כנה שולם

כאחד ידן רבי ויפחה
להטיב נפתי על מחמי טרה

יהי יבך

משפחות חסד ואשר במור
חדש טוב לעמו ורוב שולם

מרחיב סביב נחלה גרי
כשיח ונעלה מקץ בערי

יהי יבך

נאמן יבוא וחתן שפר
יחזק במעוזי יעשה שולם

סמוכים במהם בני יששכר
עוללי זמורן בזמל לבקר

יהי יבך

חבדיה על יהודה נבטמן
יסאול חיש לרעהו לטרוס

פליטי יוסף משמול ומדין
סיק ישלח לקץ הימין

יהי יבך

זכרים ועולות תורתם לטרוס
לחמדים בזכרים חמדות וטרוס

קראו ודרשו לטרוס שולם
הגש מחוגגים ושייש ועולם

יהי יבך

קרואים לשולות זבים טחור
וריעי מדברה נה שולם

טרוס פעמי רגלי טכתי
תאמרו כה לחי אחיי

יהי יבך שמו טעלס

יהי יבך לט טעלס

כמתוב ברבי קרשך למשן אחיי ורישי מדברה טעלס
בר ונאמר טעלס ירוסלם יטלח אחיבך ונאמר
יהי עוז לעמך יתן יהי יבך חת עמך בטעלס

וקריש גמור

ואחיי חין כאלהיט ועלינו לשבח וקריש
בלג המקבל

קדושים בסבטך הרעמד ובנוך תרביץ מועימו תבוימו ותיעימו

רומם ביה תפילוק להימינ תהלתך כהר נחלתך

ניכן ירירך באי עריך מוקרטי יין כונגן יריך

תהפוד כשלוש למוקך במחליכו טופים למוקך יין ימלקך

תתקרט בגם עולם במוערייניך בהלולם יין ימלקך לעולם

תוערץ סקרית מוער בסוד מלאכים להער יין ימלקך לעולם וער

חסוד ליה בזאת טיט לחזות את השירה הזאת ק

המחד עיטה הסלה עסח שבטנות וסוכות

יין יספות לטב שלום יין יבך שמך בשלום

מלחכי חעבתי כן אשיר בבטחה טובה יבוא

בית רצונך מואת רכך פיתה זתן החיים והשלוש

גלות שבטי ממזר טכונה יין יבך

רבך מליחמי לקחתי ואמחר לה השלוש וך שלום

הן ביה תפילוק יסודי יסודי יסודי יסודי

ואשמושהגוה ידפי הן יין כי ירצב שלום

בטורה יסודי שמוען יסודי חדר ועמד כן יסי שלום

חסידי בתבטחות וך כן נכונס איטי במסמדות מועמדין

יחורה לחוק תער ומוערדי ער מקומך יבוא בשלוש

ששי סתנה מורה יחוד יין יבך

יחורה לחוק תער ומוערדי ער מקומך יבוא בשלוש

יחורה לחוק תער ומוערדי ער מקומך יבוא בשלוש

שכחות שאול על קריאת התורה בפסח שבועות וסוכות
ביום שקורין בו פסח כל הבקר ומילת הן

אין

כמורב באלהים אין ואין כמחשבת מלכות מלכות כול
 עולמים ומחשבת כל וזה וזה אין מורב אין מורב אין
 ימורב לשלם ועד אין עוז לעמו יין אין ימורב עמו בשלום
 שמוע ישראל אין אלהים אין אחר אחר אלהים ברון
 ארונטן קדוש ונרא שמו אחר אלהים גדול ארונטן קדוש ונרא
 שמו אחר אלהים קדוש ארונטן קדוש ונרא שמו **אב** החמים
 הטיבה בריוטך את אין תבנה חומות ירושלים כי כך בטחטן מורב
 עולמים ועתה קומה אין אלהים למורב אתה וארץ עונך
 כהטך אין אלהים ילכטו תשובה וחסידיך ישמחו בטוב
 בטבור רוד עברך אל תטב פני משיחך אין אלהים אל תטב פני
 פני משיחך זכרה לחסדי רוד עברך ויהי בטבור הארץ ואמר
 מיטה קומה אין ויעיטו אויביך ומסו משיחך מספך קומה
 עזרתה לנו וסריטו למותן חסדך קומה אלהים טפטה הארץ כי
 אתה תחול בכל הגוים קומה אלהים ריבה ריבך זכור חרסתך
 מני טבל כל היס קומה אין קדמה פני הכריעהו פלטה נפשי
 מרענן חרבך קומה אין הושיעני אלהי כי הכית את כל אויבי
 לחי שייט רשעים שבת קומה אין ל גשו יריך חול ותטב עניו
 קומה אין אל ישו אטו יטפני גוים על ספך קומה אין למנחתך
 אתה וארץ עונך סהטך ילכטו צדק וחסידיך ירננו
 בטבור רוד עברך אל תטב פני משיחך על אלהים אל תטב פני
 משיחך זכרה לחסדי רוד עברך הכל הכו גדול לאלהים ותנו
 בטור לתורה כי מוצין הוצו תורה ודבר אין מירושלים אין

בספר ושבועות וסוכות בתעלת מוסף כשקטע החן
בש"ס שלש ע"ד וכל שנה בשלמך אומן

כנתב ומהם הדברים צ"ל אלהים חיים כולכם היום

היום תאמרינו היום תברכינו היום תגדלינו היום

תדרינו לטובה היום תהררינו היום תושרינו

היום תזכרינו ברחמיך היום תחסנינו היום תטבסנינו היום

תיישרינו לשנך היום תכבדינו היום תלכדינו היום תמולטינו

מכל בע היום תנצרינו היום תשמחינו היום תעשרינו

היום תעזרינו היום תצילינו היום תקוממינו היום

תקוממינו היום תשמע שוועתינו היום תתחבדינו

כי יצא הצדק צדקם הנה תבוינו ששים ושמחים בבטן

טלם כבתב והביוותים מל מר קרטי ושמחתים בבית תפלת

שילתיהם חפציהם לרצון על מזבחי כי בתי בית תפלה יקראו

סוף כל המעשה שילתם וצ"ל לטובות את כל החוקים המורה

ליתם את כל המעשה לטוב לטוב כל הימים לחיותנו כהיום הנה

ישמחו כלם אלפי שנים יהיה לנו ב"ו המזכר את עמו

סוף כל המעשה שילתם

וכתוב וצדק אומן מה נאון אשרי תהלה לרוד ובא לטוב

אלה שיהיה שד לעיל ותעלת לחש כול סדר שחרית

ואם שזכורו של ימים טובים האחרונים אין אומן/טהחיינו

ומנהג לקרוא שיר השירים במוצת יום טוב האחרון שלפני

ובמוצאי יום טוב בין לחול שלמועד בין לחול גמור מהפלגן

אזנה הברלת כורך מוצאי ומבילין על הכוס בלא ט ובשמים

יום שלאחר המועד הנקרא יום אסרו חן אין טעמן על פניהם

ואין אום עשה ולא שלש עשרה מדות ולא וירחי ולא אביט המחמ

חפץ למשך כדון יגדיל הורה ויחזיר גדול ליון אתי תרומומה
שמך יחריך רוממו יין חלה יטן והסתחון להרוס רגליו קרוס
הור רוממו יין חלה יטן והסתחון להר קרשו כי קרוס יין
חלה יטן

תהיה טגה תמיד טגה תמיד טגה טגה תמיד ותגה
תבוא חכמה תבוא חכמה תבוא חכמה חכמה תבוא וחכמה
תגיה טהורא תגיה טהורא תגיה טהורא טהורא ותגיה
תורה יופיה תורה יופיה תורה יופיה יופיה תורה ותורה
תטה תטה תטה תטה תטה תטה תטה תטה ככל מיני
תטיב מרחק תטיב מרחק תטיב מרחק מרחק תטיב ותטיב
הזרח כלה הזרח כלה הזרח כלה כלה הזרח ותזרח
תחשה יקרה ותחשה יקרה תחשה יקרה יקרה תחשה כשל ידי חשה
תזוטה טטה תזוטה טטה תזוטה טטה טטה תזוטה כחמה
מיוקרה מיוקרה מיוקרה מיוקרה מיוקרה מיוקרה מיוקרה
מזגטרת מזגטרת מזגטרת מזגטרת מזגטרת מזגטרת מזגטרת
די שזן טבטה רגן להלל לחמד לל יסודן שזמר לסוקר
טמוכיס הטכיס טט שמך מברכיס לפנה עטוקיס מוטטמוקיס
ליחאתק ופקיס עליחה ככל מרהוית כרתה כוהר כרתלית
זוהרת כוהר כוהר רחניה להטטלות יונה מוהר טדהה שר
מחוט כסץ וכור המנה שרהסיו כעברה פת מוך תסין
פרט יותיה כמפיין המוקטב חטרי הטט טול סבה מנץ
וזומד לו מי כמזכה למטפיל גבוהיס שר רכוי ומוריס
טפוליס שר המולכה מתגניה מנכחיס וזומריס לו סבר
מזכוק יומוך קעברתך ירבוך להודיע לבני הודיס גבורותין
וכבוד הוד מזכוק מזכוק מזכוק מזכוק מזכוק מזכוק מזכוק

טוֹעַם טוֹעֵבֶס יִקַּח לֶסֶם
טוֹר וְיִשְׁוֹטֶה יִצְמִיחַ לֶסֶם
צִדְקָה תְרוֹמַם אֶתֶּסֶב
רְאֵייתִי תְחַמְדֶה יִלְוֶה לֶסֶם
תוֹרֶה תְמַיִמָה יִחְוִיכֶס וְיִשְׁיַבֶּס וְיִמְחֶרֶה כָּל הַשֵּׁם אֲמַץ
הַכֹּל הֵבֵן צִדְקָה לְלֵהִיטֵן וְכֹל

טוֹיחַ טַפְתוֹתֶיכֶם יִטְעֶה מִסֶּב
סְרוֹת וְגִזְזוֹת יִשְׁלַח לֶסֶם
קוֹמְמוֹת יוֹלִיכֶס
טוֹמֵן וְכֵטֵחַ יוֹלִיכֶס
הַכֹּל הֵבֵן צִדְקָה לְלֵהִיטֵן וְכֹל

אֲלֶפָא בִּיהֵן לֵוִס אֲשֶׁן שְׁלוֹשֶׁס

וְהוֹה

כִּר קִרְבָּה יִר עֲמֹה וְלֹא תְבִיטֵן יֵן אֲוֹרָה אֲרַע סְלִישִׁתָּי
אֲרִי קִרְבָּה הוּא אֲרִי אֲמִר יֵן דִּילְמָה יִזְעַק עֲמֹה בְּמִיחֻזְיָהן
קִרְבָּה דְּאֲחֻזְיָהן דְּעַסְקוּ מִמִּצְרִים קִרְבָּה קִיִּמָּה דִּינֵן וְיִתְוֹבֵן לְמִצְרִים
אֲרִי מֵאֲתָן אֲלִפִּין צְבָרִין אֲוֹרִי סִיפִין וְיִמְחִיץ בְּעַ הַיִּלְוֹה רַעְסָן מִמִּצְרִים
בְּתַרְסִין וְמֵאֲתָ זֵינָה וְכִתְמוֹחֵן וְכֹלְהֵן בְּנֵי הַיִּלְוֹה הוּא מִשְׁבַּטָּה דְּאֲפִרִים
הֵן הֵן צְרֵמִיָּה יִבִּישׁוּ אֲחִיָּה יִתְבֵּן יֵן עַל יִר יִחְזַקְלָ טְבִיָּה בְּבִקְעָה דְּוֹרָה
מֵהֵן צְרֵמִיָּה הוּא מֵאֲתָ מִשְׁתָּהּ לְטְבוֹכֶר טַרְסֶר רְשִׁיעָה וְכִשְׁעָה
דְּאֲחִיָּה יִתְבֵּן יֵן עַל יִר יִחְזַקְלָ הוּא טַפְתֵּן לְהַהוּא רְשִׁיעָה עַל סוֹמִיָּה
וְמִקְרָבִין צְרֵמִיָּה לִוְהָ צְרֵמִיָּה וְחֵי וְקָמֵן עַל רִגְלֵהֵן מִשִּׁירִיץ סְגִיָּהן
לְחַרָּה לְחַרָּה וְכֹלְהֵן קָמֵן בְּרַ מֵן הַר וְלֹא קָמֵן אֲמִר טְבִיָּה מֵן קִרְבָּה
רִיבֵן עֲלֵמָה מֵה הוּא עוֹכְרֵהִי דְּרִין צְבָרָה רַעְסָן קָמֵן וְרִין צְבָרָה
לֹא קֵס אֲמִר לִיָּה יֵן בְּחִיבּוֹלִיָּה יִהֵב וְרִיבִיתָּ סֵב וְיִרִי לֹא יִהִי וְכִבֵּן
אֲחֻזִּי יֵן לִיחְזַקְלָ אֲתָה דְּרִין שִׁטֵּן עֲבִיד לְאֲחִיָּה מִיָּהּ כְּכֵן אֲמִר יֵן
דִּילְמָה יִזְעַק עֲמֹה בְּמִיחֻזְיָהן קִרְבָּה וְיִתְוֹבֵן לְמִצְרִים
יֵן יִלְוֶה לֶסֶם

אֲרַבֵּעַ כִּיתָן אֲוִיתְעִבִידוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּר הוּא יִתְבֵּן עַל יִמָּה רַסְקָה כִּיתָה

מקבֵה יתְרוֹמֵם זֶה לֵאמֹר וְיִשְׁתַּחֲוֶה בְּסוּד קְדוּשָׁתוֹ וְכִי נִשְׁתַּחֲוֶה
הוּא יִתְעַלֶּה וְיִתְנַשֵּׂא שִׁמּוֹ כְּלִמְדוֹ מִלְכֵי הַמַּלְאָכִים מִקִּבֵּה
יתְרוֹמֵם גְּבוּרָתוֹ לִבְסֵי בְּמַלְאָכָיו רַדְדֵי רַחֲמֵי מַהֲלָלִים
וּמַהֲלִיכִים יִתְעַלֶּה וְיִתְנַשֵּׂא שִׁמּוֹ כְּלִמְדוֹ מִלְכֵי הַמַּלְאָכִים
יתְרוֹמֵם הִיָּה וְהוּא וְהָיָה וְהָיָה וְהָיָה מִלְכֵי עוֹלָם וְהָיָה
הַכֹּל יִשְׁתַּחֲוֶה יִתְעַלֶּה וְיִתְנַשֵּׂא בְּדֶךְ טָס סְבֹד מִלְכֹתָהּ לְעוֹלָם
יתְרוֹמֵם אֶךְ וַיִּסַּר בְּמַחֲמֹמִים חֵי וְקִיּוּם וַיִּמְלֹךְ חַחֲמִים
יִתְעַלֶּה וְיִתְנַשֵּׂא בְּדֶךְ טָס כְּבֹדוֹ לְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים
יתְרוֹמֵם טָס טְדֵי כְרִיבֵי רַבָּה תַמִּים כְּכֹל אֲשֶׁר יִצְחָק
וְאֲשֶׁר בָּא יִתְעַלֶּה וְיִתְנַשֵּׂא בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבּוֹא
כִּרְצוֹן וְכִרְצוֹן יִרְוּיוֹן וְכִרְצוֹן כָּל שִׁמּוֹ יִשְׁתַּחֲוֶה וְהַגְּלוּהוּ
מִלְכֹתָהּ עֲלֵינוּ מִהֲרָה וַיִּחַץ פְּלִיטָתֵינוּ וְפְלִיטָת כָּל שִׁמּוֹ יִשְׁתַּחֲוֶה
לְרַץ וְלְחֶסֶד וְלְחַחֲמִים וְלְרִצְוֹן כְּהַמְצֵן רַחֲמֵי הַרְבִּים וְכִרְצוֹן חֶסֶד
הַגְּלוּלִים וְכִרְצוֹן חֶסֶד רִצְוֹן הַגְּלוּלִים וְהַמְצֵן אֲנִי הַחַחֲמִים
אֲדֹךְ הַכֹּלִים הֵמָּה יִחַס וְעָן וַיִּחַמְדוּ וַיִּחַס עֲלֵינוּ וְעַל כָּל בִּירְתֵי
יִשְׂרָאֵל כְּכֹל מִקְדָּמוֹת הַדְּבִשְׁתֵּיהֶם וְהַמְצֵן אֲנִי וְעַל מִדְּ
רַחֲמֵינוּ וְהַמְצֵן רַחֲמֵינוּ אֲנִי אֲנִי אֲנִי כְּכֹל טְבִיעֵיהֶם בְּנִהַם יִחַץ
כְּכֹסְבֵי הַסְּמִים גַּם תְּלַמִּידֵיהֶם כְּזֹהֵר הַרְקִיעַ חֵה תַעֲמֹד
וְלֹא תִמְוֶה הֵם מִתְקִים מִרְבֵּם וְלֹא יִמְעָנוּ אֲנִי חַכְמֹתָהּ לְרַץ
תִּשְׁכַּח זְכָרָה לְנֶפֶשׁ לֹא יִמְעָנוּ וְנִרְ יִשְׁתַּחֲוֶה לֹא יִסְפֵּה מִרְעָנוּ לְ
לְעוֹלָם וָעַד וְהַמְצֵן אֲנִי
אֲהַבְתִּי יוֹדֵעַ לֵסֵם כִּרְבָּה יִשִּׁים עֲלֵיהֶם גְּלוּל יִחַס לֵסֵם
הַגְּלוּל אֲנִי חֵה הַרְבֵּם כְּכֹל יִחַס חֵה יִחַס חֵה יִחַס חֵה
זַעַק הַטְּטֵן יִסִּד מְעֻלִים טוֹב עֵינֵי יִטִּיב לֵסֵם יִסִּד הַרְבֵּם יִסִּד מְעֻלִים
כָּל הַכְּרֹמֹת יִסְכְּבוּ וְהַמְצֵן חֵה רַץ יִחַץ עֲלֵיהֶם מִטְּוֹלָתֵיהֶם יִמְלֹךְ לֵסֵם

בשימי היזיל והיחזר לימח
 גלי ארחך טפה זעירא
 דנצנצדי דיטקב נרין נקא
 חזיל מטה וקס על ימח
 ופ ימח מן קרס מטה
 חימה ורצוא עלה לימח
 טבו היא לך בריו רעמוס
 יומין תלתא אנח רב מינך
 כר חמא מטה לימח מסתב
 לית שפתא דא כשמה דדימא
 מתיב מטה ואמר לימח
 טתסק ימח כר שימט למילתיה
 סקא נדיליא אמר ימח למטה
 טבה מטה ואמר לימח
 פתח מטה פתחיה כטייה
 דיכניה רעלמח לא תמסור ממך
 כלוקיה דקשה עלת במסך

דאנא שולחיה דדבר כחשית
 ער דיצבין סגוך פריקוי דקוריס
 דכנאיהון דרפין מן כדריהן
 ואמר לימח קס מן קרס ל
 כר חמא כיריה חוטר טסא
 ומה מתרברב למחזור לאתריה
 דאנא מתכביש מן ילוד דאיתא
 והיך את יכיל למיכבש יתי
 ואלגלוגיה מתרברבין עלוהי
 האת לקובלי ואנא לקובלך
 דאנא שולחיה דדבר כחשית
 וקס ליה למיטבר דיטותיה
 לית חמא מתכביש מן ילוד דאיתא
 רב מיני ומינך יכבש יתך
 ודיכרין טבה בתו כחשית
 כירדי דפיעה דסישא
 ובתחנכיס אמר למילתיה

דאיכרין אמרת לי בספר אחייתא
 קל חמא דקוריסא ממליל עב מטה
 רב יהב ליה חטר טסיא
 שימט ימח קל פתחיה דקיריס
 רב ימח מן גלגלוגיה

כסן תחמד מה אשכיד לפרעה
 כל דיכדיא דמלילות לך חמא מן ייס
 לתבלא כיה כל מדדריא
 דהוה ממליל טב מטה חמא כירדי
 ועברו סגויה בני יסדאול

עדי ומתתיה
 תוקסן רב תושבתין דחיל כל גלמייא יין
 אמרין בני יסדאול דין הוא לאן ונכפחיה

אמר כדימרה ומה לי לפתח
 לאח האכהתן וטרומימיניה

חרף הזות חמדה נחזור ולזכרה וכתב חרף הזות חמדה נפול
 לימא וכחמך חרף הזות חמדה נפול לקיבליהון סידרי קרבא
 וכחמך חרף הזות חמדה נלכלב לקיבליהון ונפרכב יתהון כיתא
 דהזות חמדה נחזור ולזכרה אמר להון משה לא תרחלון הון
 מה דחדינתון ית מיכאלי ימא רון לא תפסון למיחדי יתהון תוב
 ער נלמא וכיתא דהזות חמדה נפול לימא אמר להון משה
 לא תרחלון איתגתודך רחמון לסורקנה רון רהוא שביר להון
 ימא רון וכיתא דהזות חמדה נפול לקיבליהון סידרי קרבא
 חמך להון משה לא תרחלון חמך וסתתון והבו יקר ותושכחון
 ללהסן וכיתא דהזות חמדה נלכלב לקיבליהון ונפרכב
 יתהון אמר להון משה לא תרחלון יון גיברא שביר לכן סידרי
 נישכין דכיסין יון שמיה כשמיה כן גבורתיה כן תוקפיה
 כן מלכותיה יהא שמיה מברך לעלם ולעלמי נלמיא
 וזכר יון עמך ופדיון יון ביומא ההוא ית ישראל מן ידיון
 דמיכאלי חמך יון ית מיכאלי מידתון דמאין על סיה ימא
 ויהא ישראל וחמך ישראל ית גבורת ידא הקיסא רעבר יון
 נישין במיכאלי ורחלון נפול ען קדם יון והימינן במימרא דיה
 ונבנותיה דמשה נכריה מן יסיר הא בכין משה
 וכן ישראל ית כבא כידתא דהא קדם יון ואמרוין למימך נרה
 ונשבח קדם יון מורתמא דמקנא על גיורתמא ומתנול ער
 מתנולא וכל מוק דמקנא קדמיה הוא במימרה מתערב מינה
 סוסון ורכביהון נל דמקנא ורעס בתר נמא בני ישראל רמדין
 וטבב יתהן בימא דסוק

אלפא ביתא
 דאמור לימא זעמן קדם

7
 כסמך תיזיל

קרמי במדברא מהלך תלתא יומין . אמר ליה פרעה זיל כשן לך
 והזור קרמי בשעתא אחת . מיד שיגר פרעה לקביל חרשייך וארסן
 כולהי קרמיה . אמר להיץ פרעה אתי גבי יהודאי חד ואמר לוי אלהא
 רשיבראי שיגר יתי קרמך . אמרו לן חרשייך ומה אמר לך . אמר להיץ
 פרעה שיגר ית יהודאי ויפליץ קדס לך במדברא . אמרו ליה חרשייך
 והיך אתה קרמך קן קדס אריותא רבתערך . אמר להיץ פרעה אוילין
 אריותא איתעבידו קרמוהי כתעליא . אמרו ליה חרשייך אוילין
 סימנייך ראת אמר חרשי הוא כוותנא . מיד שיגר פרעה ואיתי מטה
 קרמוהי ואמר ליה כמה אוכלסין אית לאלהך . אמר ליה מטה לא אולסן
 יסמשוניה ורכוה רבן קרמוהי יקומין . אמר ליה פרעה ומה שמוה
 אמר ליה מטה יין גברא שביר קרבו יין שמה . אמר ליה פרעה ומה
 שיכדתיה אמר ליה מטה יסר ית יטקא בכריסא האימיה . והוא ברור
 יתך בכריסא ראמך . אמר ליה פרעה לית כרכא בעלמא כותך ראוה
 בראתי יתי וית נהרא הדן . ואת תימר דין ברא יתי יין לית חבא דרע
 וישרא לית חבא מסגר . מכתבת פרעה . אידתוכי תפרעה ותולדותיה
 סון שליהץ גרין דימא ספר שולמי גיברוהי רמו וטבע יתהץ במדא
 חסוק . תהומה תהומיה ססן שליהץ נחתו ביכולתיה דימא אידתוכי
 רובנא . ימנך . ימנך יין מה משכחא היו בחילא ימנך יין
 תברת שגיה וכעיל רכבה . וברוב ובסגן תיקסר תפגר שור
 בשלי רכבהיך רעמך תפגר בהץ תקנה רגזך ותתכל יתהץ היך נהרא
 יבצר בקשא . וברוח אפך . ובמימר קן קרמך יין איתעבידו
 מיא ערמין שרמך קמו להץ שרדין כזיקיא מיא אילא קס תהומי רי
 בגו פלגוס רימא רבא . אמר אהיב . אמר פרעה רשיעא סגיה
 יבעיל רבא אידתך בת עמי בני ישראל וארע יתהץ שרדין עלגה ימא
 אכז מנהץ ביזא רבא ואפליג יתהץ לעמי עברי קרכא וכר תתמו .

והנה כר איסתעבדון בני ישראל במצרים בתר רמותא יוסף יצחק דין
 גזרו עליהן תלתא גזרין ועקיפין גזירתא קמייתא לאמרה חויהן
 בנינא וכליבנא תביינא בכל פולחן חקלא תליתא לקטלא פולחן
 מתברא כל רכורא כל כרא ריכרא ריהוין וכר חסו חכמתא גזרו
 למירמי יתהן בנהרא וכנתא מה הו עברין כר הון מוטי זמן ק
 מולדיהן נפקן לאפי חקלא ומולחן תמן ושכחן בניהן תמן והרין
 לבתיהן ומלאכא הוה אתי וסקיל יתיה ומסחי יתיה ומולפיה יתיה
 ויהב בידה תרין אבטן קן חרא מייץ רובטא ומן חרא מייץ חלבא
 עד רהו מרביין וכר הו מרביין הדן לבתיהן וכר חזו ההיא ירא
 תקיפא בני גלויא הו ירען יתיה וסתחו כולחן פומהן כהרין
 ואמרין תוקטן ורב תעכחון רחיל כל עלמייא יין אמר במימריה
 והו לי לפרוק אמרין בני ישראל דין הו אלחן ונשכחיה אלהין
 דאכהתין ונרומימיה יין איט מלחמה יין גיברא עביר
 קרבא יין סמיה כשמיה סן צבותיה סן מלכותיה יהא שמיה מבך
 אלפבית

והנה כר איתגלו יין למשה נשעך יהיה קרב פרעה רביעא אמר ליה
 זיל קרב פרעה ואמור ליה אלהא ריהוראי טעך יתי קרמך כר
 שתטעך ית עמיה רישלחון קרמי במדברא ואזל משה בתרע
 פלטיין אריותא רי כל איט רהוה בני למיזל קרב פרעה הו רמי
 להטן בשרא רהו רחיל מן קרמיהן ובתר סן הוה עייל ובטיעתא
 דאתא משה קרב פרעה נפקו אריותא קרב משה בתרוו סגיא
 כבלבא קרב קיריס רידיה כר אתי מן חקלא כההיא טענתא אחז
 התהא כר חזא אריותא אתיין קרב משה בחיזוא אמר ליה משה
 אלהא רעבראי טעך יתי קרמך רי תטעך ית עמי ישראל וישלחון

נגזר האילן דמקת ואחסינתא יתהוץ טור בית מקדשא מדר בית
 טיבת קוטך ^{טיבת} טיבת עמדיה ומיתרין רתיה
 אחת יתהוץ כל דידי ארעהו דפליטתיה ^{הו זביל} הוא כפץ
 חיתביל דכרעו חרמיה הקיעו חרמיה ^{על אחת יתהוץ חרמיה}
 איתמוסיהו לכהו כגיהוץ כל דידי ארעהו רכענא ^{תפל}
 תפל עליהו איתנה רמותה ותברא בהקוק ארע גבורתך
 יתתקין כאבניא ער זקן דיעברין עמך יין ית כחלי ארענא
 ער זקן דיעברין עמך האילן די קפיתת ית מאיטתיה ריובקא
 תבוימו ^{תפיל יתהוץ ותהוץ יתהוץ טור בית מקדשא את}
 מזנהו לבית טיבתך איתקנת יין בית מקדשא תתין ירך טכילין
 יתיה ^{יין ימלך} אמרין בית ישראל מה יאה הוא לך כליל
 מלכותא יין כר חוקן בנך ער נסי פריטתיה דימא וגבורתא כפי
 גליליה בה טעמא סתין כולהו פומהו כחרא ואמרין דיין הוא
 מלכותא לשלמא הדין ודיליה היא הווי לשלמי שלמין
 אלטבט

יין מולך	תתן טכחיה רטליט על כל קוזמאס
יין מולך	טכטיא צוחין ליה על גת ימא
יין מולך	רפיה בחיליה קלסין יתיה
יין מולך	כפיתיה רבא ימולך עלינא לשלמי שלמין
יין מולך	קלסיה רוחין רהוא חי וקייס
יין מולך	צוחליה טמטין דלית אוחין כוותיה
יין מולך	טתו לוי פמיה בסיה
יין מולך	כפיתיה רבא ימולך עלינא לשלמי שלמין
יין מולך	טור גבורתיה יהורה ואמר
יין מולך	טמא יסכר רעו עלם שלמין

נכטי מנהיך מעיך אשוקה רובי ואשיכי יתהיך ביר ימחי
נטימ אשפת ברוח כן קדמך יין כסין עליהן מוי דימח טוקע
באברא בימח תקישא מי במסה מוזן כוזק כאילי יין מוזין
כוזק הדוד בקורטא רחילא בתוטבתא עביר ניסין וסלוי
לעמיה בות ישראל

אלפא ביטא

מוזן כוזק אריא נהמא אומר מטה בקליה נהיב ומדעיש עלמא אומ
מוזן כוזק גיברא ביותא אומ רכוליה עלמא מינה רתותא אומ
מוזן כוזק הדוד בקורטה אומ והוא עביר ניסין כסטרט וברחשא אומ
מוזן כוזק זוקה כסופים אומ חמי מסכנין וזיין סכופים אומ
מוזן כוזק טכא מדיטכא אומ יהב לברייתא מן אוצריה טכא אומ
מוזן כוזק כובש חובין אומ לירובי מוקרב ליריריה תייבין אומ
מוזן כוזק מוזן מלכיא אומ נביב ארכיא מכל אמרכיא אומ
מוזן כוזק סומך נפלים אומ עונה עלובין דהו מוטפלין אומ
מוזן כוזק מדה וחובש אומ כחקה לובש נקמה מתלבש אומ
מוזן כוזק קינולשכך אומ רסכין עובדך וכולא עובדי ירך אומ
מוזן כוזק טליט כוזקסויא אומ יה עביר ניסיא לעמוסויא אומ
מוזן כוזק תקיק באראליס אומ לטמך מה לליס מי כמסה באליס
אמרוין מולאכיא

ימח גאיה פד מוד מדייטן כחרא ימח הזות אמרה לארעא קבילי בניך
וארעא הזות אמרה לימח קבילי קטייליך לא ימח הזה בני למקבלויך
יתהיך וליא מדיט הזות כביא למיבלע יתהיך רחילא הזות ארעון
מיוס דיטא רכא וליא יתבטן מינה לעלמא דאתי קץ יד ארסיט
ימיך יין כסופים על ארעא וקיימת לה רלח תתבע יתהיך לעלמא
דאתי ופסחת ארעא ית פומהא ובלעת יתהיך נחית רבת בתסרך

אמיר ראייהו על ידי חור טגרא

רשבה חור בטבואה קדם ילן יה פיהגמי הושכחא הרז על כל
ימיא רשיזיב ילן ית ישראל מיר כל בעלי רבביהין וואה לרוד
שיזביה מחרבא רשאול ויאמר ויאמר ילן תיקפי ורוחצני ומשיזיב
לי אלהי אלהי דאיתרעני כי קרבני לרהלתיה תקפי רמץ קרמזיה
מתיהיב לי תקנה ופורקן לאיתגברא על בעלי רבבי רוחצני רב
מימריה הוינא חייץ בעידן שקא מעץ עלי מבעלי רבבי ואמר לארמא
קרני בפוקניה סומכני רהיה מימריה סמיר לי כר הניתי ערוק מץ
רדפי שיזבני מץ טגמי וואה מיר כל חניסין שיזיב יתי ומירא רשאול הוה
פריק לי מהולל אמר חור בתושכחא אטא פתח פומי ומצלי קדם ילן
ובכל עידן שקא מבעלי רבבי הוה פריק לי כי יספונא ארי אקפני
שקא כאיהתא דיתבא על מתברא וחיל לית בה למילד והיא מסכנה
ליממה סינא שקרין בינתה יתי חבלי משייריות רשינן אקפני
טרפני רמזיינן במואני קטול בטר לי אמר רוד כר שקא לי אגון
קאי ומצלי קדם ילן וקדם אלהי אטא מצלי ומתהטן ומקבל מהיכליה
צלותי ובנותי קרמזיה מתעברא בעידן צלותי ויתגפני ואיתקפני
ואיתקפני ארמא ואיךדנענת וטיכלילי טרייא זען ואיךדנענן טוריא

ואיתקפני עמקי ימא ארי תקנה רעזיה ראלהא חייא וקיימא
עלה סליק זירונה רפרעה רשינא בתנא באפיהי כסן שלח רעזיה
כאטא בערא רמץ קרמזיה משינא ומזופיתה כגמרין רטר רלון מ
מימריה יטי טמיס וארכין טמיא ואיתגלי יקריה בגבורתיה
ונטן אמיטהא כיכט קרמזיה וירבב ואשרי שכינתיה ער
כרובין קלילין ואיתגלי ביקר ירבר בתקנה על כנפי רוחא יינתה
ואשרי שכינתיה בערפלי ונטן סחור סחור ליה מחית מייץ הקיסין מ
מדינת שגנן קלילין בחס עלמא מנצח ומזין יקריה ראלהא

יבר

יגן מלך

כסודו הוה איתעבי זכור
בביתו רבא ימלוך עלינו לעלמי עלמין

יגן מלך

מלך ודין הוה מוח ליה דן

יגן מלך

ליה אחק כוונה קרא עתה

יגן ימלוך

כל ליה לעלם תנצ

בביתו רבא ימלוך עלינו לעלמי עלמין

יגן מלך

יקרא ריריה אסר שבריה

יגן מלך

טיבותיה ורוממותיה תני יוסף

יגן ימלוך

חרא בנימן רהוא בתחומיה

בביתו רבא ימלוך עלינו לעלמי עלמין

יגן מלך

זקן ליה מטה כליליה ואמר

יגן מלך

ואשרים קם ליה וקליסיה בתקפיה

יגן ימלוך

הוה לשלמא אתה וכשלמא דין

בביתו רבא ימלוך עלינו לעלמי עלמין

יגן מלך

דלפיל ודלע סביל באדרע

יגן מלך

גנונה ימא נר עלם עלמין

יגן ימלוך

בגן גינתא דבזע שב צדוקיה

בביתו רבא ימלוך עלינו לעלמי עלמין

יגן מלך

אוניון הוה בחיל סמיה

יגן מלך

אדרנס הוה על דרי אדקא

יגן ימלוך

אסנתומוס הוה בכרליה שלמא

בביתו רבא ימלוך עלינו לעלמי עלמין

וקורא ער אע יגן חסאך ומפטיה קורא והקרבנ

ער סקא השגין ומפטיה בשמול וירב רור

ומתגמין

כל סכץ תקיפין ה"ל אלהא רביחנא אורחיה אורחיה ריין
בחידא היא תקף הוא לכל המתרחסין על מימדיה כי מי ל' בכך
על טסא ופורקנא דיתעביר למשיחך ולשארה ריפתארתן יודין
כל עממיה אומייה ולישנא וימרן לית אלהא לא יין ארי לית בר
מיכך ועמך יימרן לית אלהי אלא אלהנא ה"ל מעוקי להו
דסעיר לי בחילא ומתקן שלמא ארחי מנזה מסוי ואל"י ק
קלילין כאיילהא ועל בית תוקפי יקיימינני מלמד מליך ירי
לאגמא קרבא ותבר עממיהא דתקיפין כקטתא רנחטא ררשי
ותקן ויהבת לי סעיר ופוקתני בתוקסר ובמימחך אסגיתני
תרחיב אסגיתא פסיפתי קדמי ולא איחדענא רכוכר כי
אדסה דסית בר טמאי וסייכיתנין ולא תבית מנהן ער אגמרתנין
וסייכיתנין אגמרתנין ולא יכילו למקס ועלו קטילין תחורר
פסת רגלי ותקני וסערתני בחילא למישבר קרבא שס עממיהא
דתקיפין וקיימיין לאבטא לי תבת תחותי ואויבי וסמיה יך
מסרתה קדמי מחזרי קרל ובעלי רבבי וסייכיתנין ינש
בטן סעיר ולית להן מריק מכול קדס יין ולא מתקבלא מלותהין
ואסתקס ורסייכיתנין כעטרא רארעא סבוץ טווקין צטיירת
בהין רסבתנין ותפלנין וסייכיתנין מסלוגת עממין תמניני ק
לריש עממיהא עמא דלא ירעית יפלחונני בני נבר בני עממיהא
יתברבון לי למימנע אודן ישתמעני לי בני נבר בני עממיהא
יסוסין ויכרן ויזעון מבירפיתתין ח"י יין בכך על טסא ופורקנא
דיתעביר למשיחך ולשארה רעמך ראיניתארתן יסבחון ויודין
ויימרן קייסי הוא אלהא חייא רבא וגיברא ורחילא וכריך תקף
דמן קדמוהי מתיבב לי תקף ופורקן ומרומא אלה תקף פורקנא
ה"ל הנוקן ויהא רעבר פורענותא לי ותבר עממיהא דתקיפין

ואכיל

חייח וקיימא נבתיקין שמיא ושמייא ומזופתיה כגמור
רטר דלקן ממזורה ייטש אכלי קן שמיא יין ופילוגיה מריס
קליה וישלח ושלח מחתיה כהן כגידין יבדדיטן כבחין מ
וכגטיטן ויידאן ואימחזיאן עמוך ימא ואתגליאן שכולל תבל
במזופית רוח מן קוס יין ממזור תקוף רוגזיה ישלח ישלח
טביאזיה מוך תקוף דיתב בטכיתה בטמדי מזומא רב
שיזבט מזממין סגאין ייילני שיזבט מן סגאי ארי תקפני
ומכעלי רבבי ארי איתגברת עלי יקדמוני שרפתי יקדמוני בוס
עילטולי והוא מימרא דין סמך לי וייטא ואפיק לרוחה יי
שיזבט ארי איתרעי בי יגמולני אמר דוד יגמולני יין בזכור
טביאזת ידי תב לי כי טמזתי ארי נטרית אודין דמקן קוס
יין וליה הלכות ברטפ קוס יין כי כל ארי כל דיני היעותיה גרין
לקיבל למישברתין וקיימאיה לא נרית מנהין ויהיה והייתי טליס
לרחלתי והייתי נטר נפטי מחוכין ייטב ואתיב יין לי בזכור
וכבריותי קוס יין שם אכתה ואיטהכח חסיד קדמך כן אסגיתא
למישבר חסוא שם זרעיה ויכתק רמה טליס לרחלתך כן אסלימחא
למישבר רשותך פימיה שם נבי ישקב דהליך במיחותא קדמך
בחורה כנהי מכל שמיא ואפריטתה זרעיה מכל פסילא שרעה
נדשידיתיה דחסיכו מחסכן ביטן של עמיה כלבולתיטן במחשבתין
ואת שם שני ויהון עמא בית ישראל דאתקרון בעלמא הרין שם
חטיך את עתיד למישרק יהבון ולמיקדי להק שם חביב ובכל עיון
עיינך במכבי רוחא מתיתבא ובמימורך תקיפיון מרגברין עליהן
תמוחין כי אתה נירי ארי את הוא מרי נהוריה דיטוחאל ויין
אסקני מחסוכא לנהורא ואסדיאני בעלמא רשתיר למיתתי ער
נדיקייה כי כך ארי במימורך אכנטי משירין אכנטי ואחבר

ועלה אכבישית כל מדינתו הוא היא זעירא וחלטה מכל כרכי
 עממיון רכבישית בתקנה ירי עלה הזה קא חנד בריסיה מוכיל ומייתי
 בידיה על טור מקדשא רכביץ ועל עזרתא ריבירושלם הנה חלק
 ראיתרבב סנריריב מלכא ראתור הא רבן שלמא ילן רמי קטול במשירייתי
 בבטו רמיתבטי במעצתא ורמי קומה יתקטפע ותקיעי ימאכון
 ונקא ויקטל גברי היסיה רמסירייהו רמתגברין כפרזלא ועברי ק
 קרבא על ארשא רישראל יתרוץ ויטא ויפוק מלכא מכנהי ריטי
 ומשיחא מבני כנהי יתרכי ונחה ותישרי עלוהי רוח טבואה ק
 קרס ילן רוח חכמה וסוכלתט רוח מילך ונבורה רוח מדע ורחלתון
 ריזן והריון ויקריבינה לרחלתא ריזן לא לחיזון עינהי יהו
 ראץ ולא למשמע אורנהי יהא מוסח ושפט וירע בקושטין
 מסכינן ויזכח בהימנותא לחשוכי עמא ארשא ויקטיל הייבי ארשא
 במימד פומיה ובמחלל טפנותיה יהא מאית רשיעא והיה
 ויהע צדיקיא סחור סחור ליה ועברי הימנותא יהע מקרבין ליה
 וצר ביומיה רמיסיהא רישראל יסג שלמא בארשא וירור
 רובא נס אימרא ונימרא נס גריא ישרי ועיגל ואריא ופטיס
 כחרא ויטוק זעיר יהא מדבר להין ותחתא נרובא רעיץ כחרא
 ישרע בנהען ואריא כתורא ייכול תיבנה ושעשע וחייך יטקא
 על חיר חוי סקן ועל חיזו גלגלי חורמן חסילא ירהי יושיט
 לא ירען לא יבא שין ולא יחלטן בכל טורא הקורטי ארי איתמליאה
 ארשא עינה קן קרס ילן כמיא רלימא חטן והיה ביוס ויהי בעירנא
 ההיא כר בריה ריטי רעתיר ריקוס את לעממיוא ליה מלכין ישתמשן
 ויהי אחר בית מיסרהי ביקר והיה ביוס ויהי בעירנא ההיא
 יוסף ילן תנונת גבורתיה למיפרק ית שארה רעמיה ריטתאר
 ראיתרהי ומימרים ומסתרים ומכוש ומיעלס ומכבל ומחמרת

יפה

כקטתא רחמנא תחתיי . ומזיבוי . ומזיבוי קץ טנאיי וואק ער
דקיימין לאכטא לי תטיזבינע קץ גנג וקץ מזיריין פממין חנוסין דאתן
לאגחא קרבא עמי תטיזבינע . גל כן . על כן אורה קרמך יין ולשמך
אימר הוטבתא . מגדול . מסג למיעבר פורחן עס מלכה ועביר
טיבן למטיחיה לרור ולזרעיה ער פלמא .
על דא יתברך שמוא ראלהא רבא וקיימא
לעלב ולעלמי עלמיא .

מסג' יוס טמנע שלפסח ער היום בטוב
ומתקמיין

אמיר דאיתמר על ידי ישעיהו נביא .

כנען יומא רב וסגיא עידן ליה למיעל הא סכחריב מלכין
דאתור נטל ועבר תלת אונקין . ורב עימיה ארבעין ארלפין
גיסטין דרהב רבני מלכין קטירי תגא יתבין בהין . ורב עימיה מאתן
ארלפין אוחדי דייפין ורומחין . ורב עימיה מאתן ושיתין ארלפין מחיבני
גירין . גברין דרהיטין קרמחי מאה ארלפין . אורכה רמזייריתיה ארבע
מאה פרסין . יזואיר סוסותיה ארבעין פרסין . מינין מטייריתיה מאתן
ושייתין ארלפס ריבוא חסר חר . וכן אתו על אברהם כר רמו יהיה לין
אתן טרא יקירתא . וכן עתירין למיתו נס גנג ומנג כר ישלם עלמא
קיניה למיתסקא . מטייריתא קרמייתא כר עברו בירמא שנתן מיר
הון בירמא . מטריתא תגימא כר עברו בירמא רון עיקבי סוסותין
ושתן מיר . מטריתא תליתאה כר עברו בירמא רפרו בירין ושירין
מיר . אתא וקס בטוב קרית כהניא לקביל טורא דירוטלס . עני ואמר
לחילותיה הלא דא היא קרתא דירוטלס רעלה ארגיטית כל מטייריתתי

עיון ממשכה מוסכת אבות לרב הגדול רבי משה
בן מיימון זל נר המערכ

שימואל בן תבין זל זאת המסכתא דל מוסכת אבות ירועה מסודר ישועות בין מסכת
שריות ומסכת עז ולא נמצא לה גמרה והרב הגדול רבינו משה בן מיימון זל
עירסה בלשון הגרי בבבל פירושן ללשון שיחא סידרי שפירסה טעם בלשון ההידי
והרחיב במסכתא הזאת המומחרי להיותה יקרה בעיניה שהיו מרבות במדות האורח
החשובות והישרות השמות והמעוותות אשר החשובות והישרות מהן מופץ דרך
ומסקנן המסלה העולה אל המעלות השכליות כמו שאמר החכם שיקע עיניו וקב
מחור למשן תחם באחריות ובמשלת השכליות ישיג המשיג אל ידיעה בורח
כמו שאמר החכם הכן על החכמה אם תבין שמה ככסף וכמו שמונה תחמסנה חן
תבין יראת יין ורעת קדושים תמוא כלמי במסך החכמה כפפה וחסך חזקה
במחמסנה רובה בזה בן טה וחיסוס בזרקות והשתרלות יתירה שהמבוקש על
דרך הזאת ראוי שימצא לו מחסן ויצע לו תבין ויראת יין וקענא אל ידי שרין
אל בהבנת יראת יין הבנה ריעות יראת התורה שהיא יראת יין שהיו בידו מקובלים
לבר קודם פקשת החכמה ובחכמה ירע ומדותה והרעה בהן קדושה במדיאות
הבורח רעת אלהים שידע מדימות במחמסי מדימותו לא קבלה בלבר כאשר היה
לפי כן שן בחכמה ויריעת השם ין אין ספק בו שהוא תכלית האורח כמה שזמור
הטבוא כי אם בזאת יתהלל המתהלל השכל וירדע אותי ואשע טהור זל פירש זה
הפסוק כירוש טוב שרן נר מן החסן הטלמי מחסר מורה הנבוכים וחדש לנו בן
חידוש לא יערטנה זהב וזמכות והוא מה שתבין במילת בארץ יש לי בני קצרת
מילותיו אחרת והם במילת כי באלה חפצתי יש לי בהם חידוש אין ספק בשום פנים
לי בטובן ובאמיתותן וכמו כן בשנין מלות נחקה ומשפט טראה אצלמה שפירש
בין הרב זל החכם האמתי ואולי הוא יומר טאות והרואים את שפואם ימרוץ
הטוב בעיניהם כי אין חילוק ביניהם בשנין המכון כלל ורואים לבוד מרה
טראה לי בן מחירוש בעניחה זאת טלא תהיה מחידוש מושיל ואם היה קטנה
זהו שפיקר הרמז באמרו כי באלה חפצתי ושב אל השכל וירע אותי נרן בו טעם
למה ראויה להתהלל באילן הטנים לא בטלטה הנזכרים מוטט שאילן הטנים רל
הטעם וירדע השם השם חפצו וחובתו באורח וירעה ממנו לא הטלטה הכן
בסוף ששנין וריים היותם או היות קטנה רך אל התכלית לא אמו הטוב וירע אותי
כלמי אילן הטנים השם תכלית רמז וחסדי מן האורח והתמצע אל רמז השם ית אין סך
למי שהגיע אל רב טדאוי להתהלל בו וקרא הטעם וירדע אותי טנים עלי שאינם
עלי רעה טשוואים במקום הזה על רב אחר טלאו שיהיה השמל בהן אחר והוא
מילת המחמסה בה השם ית פיר שיהיה עינינה השכל וירדע אותי וזה בין שיהיה
השכל וירדע אותי טניהם רלוקים בין טהיה עינינם אחר וזה שאמר

והתגלות יחזק' ונשא' ויזקקה את לבנותיהן ויכנס מבתי ישראל
וגלות יהודה יכנס מארבע זווית ארצו וסרה ויערי קנאותה
מרבית אפרים ורמתיקין לבית יהודה יסתיכון אפרים לא יקטגון
לרבית יהודה ורבית יהודה לא יעיקון לרבית אפרים ונשן ויתחברון
ספק חר למימחי פלישתאי רבמשברא כחור יכזן בני מרינרזו
אדום ומואב יסיעון יריהן ובני שמן יסתמוען להן והחוריס
ויבטי ין ית ליסן עמון רמזרים ויריס מרת גבורתיה על פרת
במימד נביאוהי וימחיניה לסכפה נחליץ ויהכון ביה בסנרלין
הייתה ותהי אודת פביטא לטאה רעמיה ריטנאר מאתוריה
סמה המות לישראל ביום מיסקהן מארשא רמזרים ואמרת
ותימד בעידתו הביא אודה קדמך ין אדי על רחבית קדמך חיר
תענך פלי וסך יתוב רענך מני ומרת עלי הנה לא הא פול
מימד לה פודקני אנה רחיצ ולא איזרענע תוקס ותושבתני
רחילא ין אמר במימדיה וזהו לי לשוק וטאמנתס ותקבלון
אחלש חרת בחוקה מבחירי סדיקיא ואמרתס ותימרין
בעידתו הביא אודת קדס ין וסל בטהיה חור בעממדיא ענברוהי
אידכרן אדי תקיק טמיה זמור סבתו קדס ין

שבד גליא רא פול ארשא סהלי משי וחרי פניטתא ריבון

אדי רבא אמר לאשמה סכינהיה כגון

קדישא רישראל

על הא תברך ויסתבח שמה ראלהא רבא וקדישא

לעלם ולעלמי עלמיא

תהלה לבורא עולם

ענין סבת נשים

החלק הראשון מה הענין הוא שיקראו זכרה והוא רומה למה שהביא החכם האמתני
 זל מאמרו בהשבת משכנן לעני ולך תהיה זכרה כי אחר שגמלהו חסר להלוות רון
 כספו יוסיף לגמלו עוד להשיבו לו בעת צרכו ואיפשר שהזכרה ברוב המקומות
 זהו ענינה כלל טוב שייעשה העושה אחר טוב אחר שייעשהו ואחר חסר שעשה
 זהו הנראה לי כמי שן בשתי המלות האלה רל מיטפט וזכרה איננו שפי החכם
 האמתני בקן טוב ולעני הפירושי יהיה פי בארץ בגו ספק מה שפי בו הרב זל כלל
 שלא יחשוב היורע אותי שאני מחוייב המציאות במיטפט ומעמידו שאילן וממנו
 הס באים מאתי כחן הגלגלים והשכלים הנפרדים ובכלל כחן הנמצאות של
 יצתנו ובהם נמצאות השגחות לא בארץ כמחשבת המזמרים מבני עמינו עובד ידן
 את הארץ וכמוח טבת קסת השילסופים שאין הדבר כן טעם בארץ אני מטעור
 כל מה שאיפשר בכל ענינו לפי שכל עני מה שבחזרה החכם האמתני זל בערך ין קן החל
 השינוי ויהיה אמרו חסר ימיטפט וזכרה בארץ כמחשבת המזמרים למה שהזכרה לי הרב
 זל מבין בוסן אבל לא הרבה לזון לאמרו בארץ מי שישלם ענינו סתם זהו מטעור במחשבת
 ולא יטעור בענינו ריהיה השלמה דאוס חסמון סן ענינו ענינו כחן כחן חסמון
 המזמרים השכל וידוע אותי שאני ין עושה חסרום ענינו זכרה גס בארץ כמחשבת
 דרך הזאת הוא אמיתות מציאותו והיה השלמה סוקה ענינו ענינו ענינו ענינו
 גאס ין ישוב על השכל וידוע אותי הידועה המזמרים ענינו ענינו ענינו ענינו
 שיאמרו בענין למה רחוק להיות לל לא כחן חסן ענינו ענינו ענינו ענינו
 חפץ הישי כללן שיהן חפץ קן הארס לא השלמה חסן ענינו ענינו ענינו ענינו
 השס ית וראוי ראוי להתלל באוסר אין ספק לחכמים שישלם חסן הארס ענינו
 שישתקל להרמות ברכיו אל רכבי הבורא זל עני הישלם ענינו ענינו ענינו ענינו
 כי באלה חפצתי כי כמו שיריעת רכבי השס ית הן רך חסן ידועה סן ההרמות
 ברכיו אל רכבי הבורא מיטבה הרך אל ידועה כי המדות שאיפשר לארס שידמה

בהס למדת קוטן הן היקרות במידות הטובות הנמצאות בנפש הארס אשר
 בלעריהן רחוק להסיף אל המעלות השכליות אשר זכר הרב זל במקומות רבים
 ממארו הנבחר וכן זכרו כל חכמי אמתיו וזה מה שלא הוסיף הנביא לאמרו כי
 התבאר מדברי משה רבינו עה באמרו הודיענו נא את רכבך וארעך כמון שפי
 הרב בצדק נר מן החלק הראשון וכל שכן ששלשיתס מידות עשה רל עשיית חסר
 ומיטפט וזכרה ואוסס אמן באלה חפצתי הוא טוב אל מה שיאמרו ומוילת כי לטעם
 בענין מיטבו אשר כשימעתה בהרבה מקומות כי היא היתה חס כלחי מיטבו שהיתה
 כי נבחרו רחמיך מיטבו טעמורו בכולם הוא לטעם על מה שאמר למעלה והענין
 הזה הוא סמך לפירושי ולפי הרב היה לו לומר ובאלה חפצתי שאינה איננו לטעם
 כמו שיתכן מדבריו ואינו כמישיבו על דבריו כי טען וטען טען הוא כי מבאור
 אנו רותן ומימיו אנו שותין וזכר החכמה והגבורה והעושר לבר יאמן עליהן שאין

ש

יהיה עניינם אחר והוא שיהיו שמות באים זה אחר זה על דבר אחר הם שנים
במקום הזה מזה הנטווי כל מיסד הידוע ואם יהיה שני עניינים חלקים בעצמם
והוא שאין הסכל והריעה דבר אחר בעצמו יהיו שניה משני פנים מיסד עניינים
ומידידיו שאם הם שנים במקום הזה והאחר לא נזכר בו יהיו לגיילת הנקל שעניינה
איסלי הסכל כל מה שבכח שכל האדם להשיג כלום כל הנמצאות שאיפשר להשיג
יריעה מיציאות וסיבה כמה שאיפשר בו און יריעה מיציאות לבר כמה שאיפשר
לרעה בו דולתו כלום שיקנה מן החכמה כל מה שאיפשר ולזה ירע אחתי בעניני
שיגיע משכלו מה שאיפשר להשכיל בנמצאות העולות אל יריעתו כלום יריעתו
מיציאותו ויריעתו מה שהאוי להאמין בו לחיוב או לשלילה והחקה ויהיה ענייני
כעניניו וזו הבין יראת יין המפורס למעלה כי חסד הנן באומר אל יתהלל חסד ריעה
בו בעל המדות הנזכרות לבר כמו שפי' החכם האמיתי זל בפירוש הנן וגם לפירושי
יונתן בן עוזיאל יהיה הנרעה בו חסד בהצננות החכמה ער שתגיע ליריעת דרכי
הטעם ית כיוסל לרעתו ביריעתו ויהיה הנרעה כשלמה כל עור שיהיה בהצננות
ולא הסכל לגמרי שאין ספק שבמדותיו עלה שלמה עה אל החכמה בטבע האדם
עמה וזה אם האמין בשלמה שתגיע בסוף אל יריעת הטעם כנראה בספרו שוקרין
שמין שיר השיג
ואולם אם היה רעת יונתן בן עוזיאל עה בשלמה עה
לא הגיע כלל אל יריעת הטעם לא בטורח והנה החכם זל אמרו עדיין בן זומר
מבחוץ במחשבתו שהיא חסד גדול לא הגיע עדיין למקום שיכול להשיג וכבר
המטייל החכם האמיתי זל מדרגות בחכמה ואמ' שהמגיע אל אחת מהן הוא הולך
סביב לבית שהטעם ית נראה לו לבקש השער והמגיע אל האחרת כבר בא בסער
הבית והוא הולך במדורו כמו שזכר בפירוש שפי' החסד הטליתי יהיה החכם
הנזכר חסד שהגיע אל אחת המדרגות אם חסד קודם הגיע אל הבית הטעם ירד
נראה בו ויהיה אומר כי אני יין עושה חסד מטעם וצדקה בארץ ביאור ביריעת
הטעם הדמיון אלה באמרו וירוע אותי כלום/ ביאור איכות היריעה היא אין צורך
שתהיה ער טירע האדם מאמיתת נדבאות הטעם ית כל מה שאיפשר לו וזהו טירע
מחתי יין עושה מטעם וצדקה בארץ לא שירענו יין לבר כלום/ נמצא מחויי
המדינות לבד מזה שאמ' הרב הגדול זל שהוא ענין הטעם ההוא הנקרא טעם המפורס
אך ירע בו שאם עושה חסד כלום/ גמלתי כל הנמצאות אשר תתי חסד להמציאות
וירע בו גם כן שאם נתתי לבד נמצא חוקו מן המדינות וזהו המספני שאני נתתי
לאדם טכנ' לשוד ולמדי כח וגבורה ולא לפבט ולבעלי חיים נתתי רוח חיים ולו
לעצום ולבצבים צמחה ולא למתכות ושמתי ימי נמצא אחר ארוכה ומרת נמצא
אחר קצרה כל זה היה במטעם ונוד' לא עיוותתי מטעם אחר כמו שהתבאר כל זה
לחכמיק כי כל מן הנמצאות קבל מטעם חסד הטעם ית במדינותו מה שיכול לקבל
ממנו לא מנע טוב למי שיכול לקבלו וירע את יריעתו המדינות הנמצאות כלם
במטעם שאני מעמיד אותם וזהו ענין הצדקה בספיק זהו כולו טעם יחסות
שאמלתי לנמצאות חסד להמציאות על הטוב שאיפשר בהן והן עומדין מעצמם
אחר שהמציאותים כמו שנמצא בו מדינות אחרים שלאחר שימציאו הדבר לו
יצטרך אליו בעמידתו אך הטעם ית עם נמצאין אינו כן שאחרי שהמדינות היו
מעמידים ובענין לא היו יכולין לעמוד קצת אחר כמו שהודיע הרב זל בפירוש סט מן

הכשרות ההם נבטות ויחטב בשבד זה ט"ס לאדם נבטות כמו שחטבו הרופאי
שר ט"ס ראוי החפאים שתחת ספרו נבטות כמנהג בניה חזנות ונבטות
וכפודי שיידאו כוחות וחלקי פד שיאמו כוחות חלקי הנפש וזה הטעם ישנו
הפילוסופים הדבה פשמי ואינם חיים באמרה חלקי כוונת מוחלקת בחלק
הקצות אבל הם מונע פשולתיה החולקות לכל הנפש בחלקים לכל המחוגר מחלקים
ההם ואתה יודע שהיקץ המדות הוא תפואה הנפש וכוחותיה וכמו שהחשון
אשר ירפא הקצות שרץ שידע תחלה הקנה אשר ירפאהו כולו וחלקיו מהם וכל
קנה האדם ושרץ לירש אי זה יחלקו וישמור מומטן ואי זה דבר יברואוהו ויטן
אלהם כן רפא הנפש והחיותה לעץ המדות שרץ שידע הנפש כללה וחלקיה ומה
יחלה אותה ומה יברואה ומסג' זה וימלא מחלקי הנפש הם חמשה הן והוא הטרך
כוחות והמקצ' והמדות והמחשבות והשכלי וכבר הקדמנו בזה השון
שברבינו אינו רק נפש האדם כי כח המוח שיוצן בו האדם על דרך מוסק
אינו כח המוח שיוצן בו החמוד והסוס כי האדם ניוצן בחלק הן מן הנפש המוסק
והחמוד ניוצן בחלק הן מן הנפש המוסק והנבט ניוצן מן החלק אשר לה ואמנם
יאמר על כל ניוצן בשיעור הטעם לבר' לא שהשנין יחד בעצמם וכי יאמר על האדם
ובכל חיים מקצ' בשיעור הטעם לבר' לא שההקצ' אשר באדם הוא הקצ' אשר
באדם בעל חיים ולא ההקצ' אשר בזה הקצ' הוא ההקצ' בעצמו אשר במין האחר
אבל כל מוח ומין מאשר יש לו נפש יש לו נפש וזאת כל נפש האמות ויקראו
מנפש זה פשולות ומנפש זה פשולות אחרות ואי עשיר שהפלות הפשולות לפשולות
ויחטב בכתבי הפשולות שהן דבר אחד בעצמן ואין הדבר כן והמסל בזה שפלות
מקומות חטוכים האחד זרחה שליו הטמס והאיד והשיט האיד היחד שבך
והאיד והטלית החלק בו הער והאיד הנה כל אחד נבטותו האיד והב
סיבת זה האיד ופושט הטמס ופושט האיד היחד ופושט האחר האדם כן
פושט האדם הוא נפש האדם ופושט הקצות החמוד הוא פושט הקצות
החמוד ופושט הקצות הנבט הוא נפש הנבט ואין להם שנין שיקבט
אלא שיתוק הטעם לבר' והבן זה השנין שהוא נבטותו האיד ישלן בה הדבה מן
המחשבות וידייכו מומטן החקות וריעות בלתי אמותיות ואיטוב אלכותיות
בחלקי הנפש ואימו החלק הן מומטן כח המוסק והמחוקיק והמשכל והמדות
למותרות והמקצ' והמוליד למותרות והמקביל הלחות שר טהפוש מה שרץ
להן בו ומה ששרץ לחות כן והמבריש כל אינו הסבבה כוחות ומה ישנו
ואיך ישנו וכו' זה דבר פשולתה יותר טרחה ויותר נגלה ומהם הם נבטות
תמיד ומה יכלה מקן לבר קצות זה סלע הוא במלכות הדפואות ואין שרץ ל
בזה המקום והחלק המקצ' מומטן הסחות החמוסה המפורסמין אשר
המקצ' הראות והשמיני והטעם והריח והמסוס והוא נבטות בכר

דבר

סא טדברטן

הנפטי

מיהס

ההקצ'ט

ראוי להתהלל כמו סוכר הרב בו פרוץ הנז' וכל אילן הסלסה חסובה קצת כיתות
הקורמין הסלות האדם כמו סוכן מספר המרות לחבב אריסטוטיליס

ש"ל מומר שמואל בן תבן ז"ל

ומהנה אתחיל להעתיק דברי הרב ז"ל

אמר

שמואל בן תבן אמר הרב הגדול המובהק רבינו משה בן
הרב ד' מיימון ז"ל הנה ביארנו בפתיחת זה החיבור
מה יצאה הסיבה בשוק המחבר זאת המסכהא בזה הסדר

דכרנו גם כן המעלה והמסמנות וייצרנו סגנון במה שזקדס במה החיבור
לכר מזאת המסמנות שיש בהם מושגים ולמאריך בה קצת אריכות מפני
אשר שומעו מובחנת קל וקל מה שכוללת איתן קל על בני אדם ואין כו
ענינה גם כן מושגים המבטחים שבו הייתה מבינה לסלמות גדול זה עליו
הוא יצא (קטן זה האידע שיש בו המאמר) וכבר אמרנו רבותי ז"ל הוא מאין רבני
לפי שהסמנות הקטנים מן המבטחים היו אצלנו מעלה גדולה כן החסידות לא הטבחה
והוא העשירי ליה שבוטח ביה שיהיה חסידות מבוטח לך רוח הקודש הנה העבאר
מכאן שיש טענות השם שמה המסמנות מבינה ליה שבוטח (והנה שער לכאר
ועל המעלה שישו קומי שהיה סגנון חלק גדול מהמדות רוחותי להקדים קודם
שיומנול בני ההלכה שישו מושגים דכ האדם הקדמות ריהי גם כן במעשה במה
שבוטח ליה שישו שבוטח האדם אומר אומר כאלו הערך ובמה שיבחו כן
הנה איה עניניו בריות אדם מושגות ולי בפירוש שחרשות ואינם הם ענינינו
ליקטנים מרבני רבנים במדרשות ובתלמוד וזולתן מחבורה ומדברי הפילוסופים

גם כן הקדמות והחרישים ומחבורי הדבה בני אדם וקומע האמת ממי שאמר
העסד סוכיו פשמי חומר אחר כולן מספר מפורסם בלשון ואין בכל זה רוע
דאיתו חתמו במה שאמונו שזקדס שאני כבר הורשתי בזה ואנני טעו מזכור אמר פת
שזה אריכות שאין בו תועלת ואישטר שיהיה מביא זכרון מה האדם החמו לחשוב זה
שאין חן לו שהדבר החמו נפסד ובתוכו רע טעו יבנה מושג זה האית טעו לזכור
האומר שבוטח להועיל הקדמו ולבאר לו הענינים הסמנות בזאת המסכתא
ואני אתחיל שמה לזכור הערכים אשר ראיתי להקדימם הנה לבי כונתי והס
טמנה שיקים

הפך היסוד בגוף האדם ובחיותה

טעמי האדם נפש אחת ויש לה פשלות רבות חלקות יקראו קצת

דני

החלקים יהיו העבירות והמחשבות. אמנם החלק הפך והחלק המדמה אין מינה בהן
 ולא עבודה. שאין לשת ולבחייה באחת משניהם מעשה כלל ולא יוכל האדם ברצונו
 לבטל מעשיהם או למעשה מפעולה אחת. הלא תראה ששני החלקים האלו. כל הפך
 והמדמה יענין בנת פ' הטינה מה שאין כן בשאר כוחות הנפש. אבל בכח השכלי יש
 מיכוסה. אבל אינו אומן טייט בזה הכח גם כן מדמה ועבודה. לפי אמונת רעת בטל אין
 לפי אמונת רעת אמיתי. אבל אין כן מעשה שיאמנו עליו טיט מדמה או טיט עבודה.
 ולזה אמרתי למעלה ששני החלקים ההם ימיצאו המדות והעבודות. אמנם העבודות
 הם שני מינוס. מעלות המדות. ומעלות שכליות. וכנגדם שני מיני פחיתויות. אמנם
 מעלות השכליות הם ימיצאו לחלק השכלי. מהן החכמה והיא יריעת מציאות הסבות
 הקרובות והרחוקות אחר יריעת מציאות הדבר אשר נחקרו סביבותיו. ומהם השכל
 אשר השכל העיוני והוא הנמצא בגן בטבע. כל המושכלות היוצאות. וממנו טיט
 נקנה ואין זה מקומות. ומהן זכות התבונה וטוב ההכנה. והוא לעמוד על הדבר
 ולהבינו מהרה בלא דקף או בזמן קרוב. ופחיתות זה הכח. אינו אין שנגרם
 אבל מעלות המדות ימיצאו לחלק המתעורר לבדן. ומחלק המרגיש בזה הענין אין
 חן שמש והחלק המתעורר ומעלות זה החלק רבות מאד בזה ירתת כלתו יראת חני
 והנריבות והיטור והשגחה והשפלה ובהסתפקות והוא שקראו חכמי עשירית באומנם
 מי זהו עשיר השמח בחלקו והגבורה והאמונה וזולתם. והפחיתויות זה החלק הורן
 לחסר מאילן אין להוסיף בהן. אבל החלק הפך והמדמה לא יאמר כן מעלה ולא פחיתות
 אך יאמר שהוא זן על יוסר או בלתי יוסר כמז שיאמנו עליו עיכול טוב או בטל עיכול
 או נסר רמיונו. או הוא מדמה יוסר ואין בזה כולל לא מעלה ולא פחיתות וזהו מה
 שרצינו זכרו ביה הפרק.

פך שלישי במלי הנפש

הקדמונים כי יש לנפש בריאות וחולי. ובריאות הנפש הוא שתהיה
 הכונה ותכונה חלקיה תכונות טהורות בהן היטבות והשפלות
 הנאות וחוליה היא שתהיה תכונה ותכונה חלקיה תכונות טהורות בהן תרייר
 הרעות והשפלות המצטרות. אמנם בריאות הגוף וחליין מלאכת הרפואות מתקן
 עליו. וכמו שחלי הגופות ירמו להפסד והקצרותה במה שהוא מתוק שהוא מר.
 ובמה שהוא מר שהוא מתוק. וייצידו הציאות בצורת בלתי נאות. ותחזק הוואתם
 ותרם הנאות בעינינו אין בהם תגיה כלל לבריאים. ואיפסד שיהיה בהן יסגר
 באכילת העפר והפחית והדברים העפופים מאד והחמורים מאד וכיוצא באילן
 כן המדות אשר לא יתאוו להם הבריאים. אבל ימאסו אותם. כן חולי הנפש ור

שטח הגנה ואין לו אבר מיוחד כמו קיש לר שוחת והחלק המדמה הוא החלק אשר
 יזכור בן רסודי המוחטייב אחר העלמס מהקדמת החוטייב אשר השיגוס ויקריב קצתם
 אל קצתם וישירי קצתם מוקצתם ולזה יתחייב זה הכח מן העיניניס אשר השיגס
 עיניניס שלח השיגס כלל ואי איעטר להשיגס כמו שירמה ארס ספינת ברזל רפה
 באויר וארס שראשן בסמים ותגלו בארץ ובתמה באלה עין על דר מטל והזכר
 מאילן נחשנה ירכיבס הכח המדמה וימינייב ברמין ובכאן טעו המדברים טענת
 גדול ומצונה אשר כען עללה פנת חטאותם בחלוקת המחויב והאפטר והנמנע טיהס
 משבו או הביאו בני ארס לחשוב בן כל מדומה איעטר ולזה ירעו טיה הכח מדכיס
 עיניניס טמדיאיתם נמנע כמו שזכרנו יתחלק המתעורר הוא הכח אשר בן
 יסתוקק הארס לדבר אחר או מוחספי ומזה הכח יבואו מן הסעולות סקסת דבר אחר
 והפריקה ממנו ובחיותו דבר אחר או יתרחק ממנו והכשס והריסון ושחר והגבורה
 והאכזריות והרחמנות והאהבה והטנאה והרבה מאילן הדברים הנעשויס וכל
 אילן הכחות כל אבר יתאוק בסח הדי על לקיחת הדבר ועל נגיעתו וכל הקגל על התלכה
 וסח העין על הראות וכח הלב להקטר או לרחוק וכן שאר אברי הגוף הנראיס
 והנעמריס הס וכוחותיהס כלס לזה הכח המתעורר והס הטכיל הוא הכח
 הנמסו לארס אשר בו ישכל ובו יהי ההסתודלות ובו יקנה החכמות ובו יבדיל בין
 הנצונה ובין הנאה מן הסעולות ואילן הסעולות מהן מעשי ומהן עיוני והמעשי
 מומנו מחוסת מחשבת וממנו מחשבי והעיוני הוא אשר ירע הארס הנמדמור
 שאיט מסתנות ספי מה טהן עליו והס אשר יקראון חכמות סתס והמלאכה מחשבת
 היא אשר ימור בן המלוסת הנצונה ועבורה הארסה והסעולות והמלחמות
 החחחשבי הוא אשר ישתל ברבר אשר ירעה לעצמותו אס איעטר לעטורתו
 אס לו ויס איעטר אין צריך שיעשה זה שיעור מה שיצרך טנדכור מענין העשי
 הנה ורע שזאת העשי הזחת אשר קרס סיפור בחותיה או חלקיה היא כחומר
 והטכיל לה יורה וכסלר הקיע לה היורה יהין באילן מיניאות ההסנה בה לקבל יורה
 ההיו לבולה וכאילן הוא מיניאות הקבל ואי/גס בלא רעת נפש לו טוב יל סמויאות
 נפש סלח הקיע אלה הסנה וכל תהיה נפש בלא רעת לו טוב וכל דברים על
 היורה והחומר נמיט השטל במה הס ואיך נגיען אין זה מקומן ולי נסטרר במה
 טנרסחן לרבר על המדות והוא ראוי יותר כסטר אשר זכרנו ובכאן אעסורך
 בזה הפרק ואתחיל באחר

הכח

פ"ק שי"ב

פחות העשי וביריעת החלק אשר בו ימוצאו המדות הנזכרות
 והרעות רע שהעבירות והמיניות הגוריות אמנסי יאמצאו בשני
 חלקים מחלקי העשי והוא החלק המרעיש והחלק המתעורר לבר ובסני אינן

ואינן מהטוב ברבר ההתנשאות הוא טיהכבר אדם יותר מן הראוי לו
והנבלה ירופה דהוא שיפטה אדם מעשים בלתי הקצנה טייס בהם
פחיתות וחרטה והתנה ממוצע בין ההקטרטה ובין רבות הטוב
בתחת הטוב מה שקודץ בלעז מוטלה והוא מי שיחזק בלא דבר ובל
מעטה לכבירות טבעין וקר מוצק והוא כנגד הקייטיוק שיבוא מחיזק
טבעים וחס מוצק והענה מתרעבה בין הקמה וטעלת הרוח וההסתעקות
ממוצע בין אהבה הממוץ והעילה והסכלות ממוצע בין הכעס והערת
הקצות חרטה ובין נבוסת פנים ממוצע בין הענות והכרייטנות פי
נראה מדברי רבותי אל טכוייטץ אינל מי טייס לו רוב בוסת פנים ובוט
טבס הוא הממוצע מחמורס לו הכרייטץ למד ולו אמר לו בוט פנים למד ואמ
בוט פנים לעץ שץ וכוה סידרתים כן וכך שור המוקת נכטתם טעם לטמור
מזכרית טהס בהס במוה סיהין הענייטס מוכנס הרבה ופעמים יטען בני אדם
בדיטו העשלות ויחטבן אחת מוק כוות טוב ומעלה מחשלת הנפס ופעמים
יחטבן הקסה הראסון טוב כמו שיחטבן המסירה לטכנות טוב מעלה ויקרמו מן
מזכרית פנחס לטכנות גבורים וסויוון מי סהוא סתבלית וזה המורה אל טמור
כמון לטכנות ומור פנמן למיתה בבונה ופעמים יטען במקרה יטחוקן בזה
ויאמר טהה גבור פעמים יחטבן הקסה המחקץ טוב ויאמר טען פחות הנפס
סהוא סבין וטען השכל סהוא כמון בחלקן ועל נפד הקצות המאנה לטוב טבעין
סהוא נהור כמו יראו וטען זה המדץ קץ הטעות יחטבן גם כן הפיקור ויהרץ
טוב הטב קץ העשלות הטובות זה כל טעות ואמרה יטובח באמות המיינות
ואמין כריך למדס סיסק ויסקול פטלותם טעם המד פד שיתמדען ודס טמור
מחשלת והפחיתות אשר למדוהו לו יטען ויהייטב טעם קן בטעול העשלות
יבאות קץ המורה ההיו פעמים רבות כהקץ אחר והקצילטן בקץ ואס יהין העשלות
ההס טובות יהיה הקציע טען מעלה ואס יהין רשות יהיה הקציע לטן פחיתות
ומסני טוין המורה בטבען מתחלת שטייטן בטען מעלה ולו בטען חסרץ כמו קן
טינתכור בטוק הון והוא יקציל בקן בלא טען פעולות מוקטנות כפי מהקצות
קרוכין וזכטי ארסן ואיפטר סיהיד העשלות ההס קמו כשות ואיפטר סיהין
מזה יורה הון קוחסרות כמו טטיטרן ומהיה טעסן חולה וראו טייטן כרפוחתה
כדרך רפוחת הקנה בטוה וכמו טהקנה כסייטת מוסדין טחנה אל מי זה כו
נטה ויבא ויעמוד כנגדן בהפס פד סייטוב אל הטוה וטענה טוה טעסן יריטן
קץ ההסר וטען לעשות לו מה טעמידהן על סדין כן טענה המור
בטוה והמסלס כטחמה אדם טהיתה לו חכמה בטעסן וחסר בה טעסן מס
טובה לרוב הכיות וזה פחיתות משהיהות הנפס והמסלס אשר יטען
מפעלות הרע כמו טבוארן בזה הפוך לעשות וטעסן זה החולין
בסויהן להקציל כגריכות טההן כמי טתרטא מי טעסן פליח המוס ברבר המתוסע

ר"ל הרעים ובעלי המדות הרעות ידמו במה שהוא רע שהוא טוב ' ובמה שהוא טוב
 שיהיה רע ' והאדם הרע יתאוה לעולם העלמות איך באמת הם רעות ' וידמה בעבור
 חולי נפשו שהם טובות ' וכמו שהחולים כשידעו חללים לא ידעו מלאכת הרפואות
 ישאלו הרופאים ויריבם מה שיצריך לעשות ' ויהיה רוע ממה שיירמוהו ויכריחוהו
 לקחת רבים נמוסים המרים עד שיבריאן גופתם וישובו לבחור בניוב ונלחוחם
 ברע ' כן חולי הנפשות צריך להם שיכאלו החכמים אשר הם רופאי הנפשות
 ויהיה רוע נק הרעות ההם אשר יחטבו בהם שכן טובות ' וירפאו אותם בחלוצה
 אשר ירפאו בה מדות הנפש אשר אדברה בסוף אחר זה ' אמנם חולי הנפשות
 אשר לא יקצטין בחללים וידמו בו שהוא בריות ' או יקצטין בו ולא ירפאו בו
 אחריתם למה שיהיה אחרית החולה כשימסך אחר הנאותין ולא יתפא הדו-
 ימות בלא ספק ' אבל המוקצטים והם נמשכין אחר הנאותיהן מקרה בקן החולה
 האחריתית מסתתרת ובריהם כי בשדירות לבי אלק ' ר"ל שהוא ידמה לרעות כמקומו
 והוא מוסק לעצמו שהוא ' אך על סוויטן מקצטין ברוב שלמה החכם אמר עליהם
 דרך ארל יטר בביטן וסומע לעינה חסד ' ר"ל כמעט לעינת החסד ' מעט שהוא
 יודיען הדרך שהוא יטר באמת אשר הוא לא יחטבנהו הוא יטר ' ואולי ידע
 יטר לשב אים ואחריתם רובי מות ' ואמרו בחלי הנפשות האלה בהיותם בל-
 יודעים מה יקום ומה יפילם רך רעבים באשלה לא דעו במה יכטלו ' אך
 מלאכת רפואת הנפשות היא כמין שאסור בזה הפרק הרביעי

סוף רביעי ברפואת חולי הנפש

הטובים הם המצטיים הטוים הממוצעים בין שני קצוות
 ששוריהן רע האחת מהן תוספת ' השנית חסרון ' והמשל
 קן תכונות נפשיית וקניינים ממוצעים בין שתי תכונות
 רעות ' האחת מוסר ' ידעה ' והשנית חסרה ' מהתכונות האלה יתחייבן השפלות
 ההם ' והמושל בזה הזהירות שהוא מורה ממוצעת בין רוב התאוה ' ובין
 הפרד הקצות התאוה ' והזהירות היא מושגות הטוב ' ותכונה הנפש אשר
 יתחייב מונה הזהירות היא מושגת המדות ' אבל רוב התאוה הוא הקיסה הראשון
 והשני הקצות התאוה ' למד ' הוא הקיסה האחרון ' ושניהם רעגמור ' וטו-
 תכונות הנפש אשר מהן יתחייב רוב התאוה ' והיא התכונה היחידה והערה
 הקצוטה והיא התכונה החסיה כותיהן יחד משחיתות המדות ' וכן נרמזה ממוצעת
 בין הכיתות והפוזר ' והקצוטה ממוצעת בין מסיחה לסכנות ובין רך הלב
 והסלסול ממוצעת בין ההתנאות ובין הטבלה ' פי' סלסול הוא שמתסבר בר-
 ורי

21
 יאנו

סוטה ליהי' טעמי הולך בדרך החיוביות יוכל מה שיש לו לאסור בטוה' ריטתה מה שיש
 לו לשתות בטוה' ויבטל מה שמותר לו בסיורי' וייטבון המדינות ביושר ובאמתה לא שייכח
 במדברות ובמדים לא שילבש העמור והשיער ולא שיפנה גופן' והזהירה מזה לפי מה שכתב
 בקבלה: אין/ בנזיר וספר שלח מאשר חטא על הנפש' ואמרו רבותי' אל רבי על אי זה נפש
 חטא כל שמעב שצמח מק' היין' וכי והלא רבים חל וחומר ומה מי טעם שצמח מק' היין
 סוף כפנה' המיטע שצמח מכל דבר על אמת כמה וכמה' וכדברי גבוינו וחכמי ק'
 הוהינו חיינו שהן מכותין על הסיווי ושמירת נפשם ואפס על מה גתחייבנו התורה
 וענה הטעם ית על ידי גבוינו לדי סיטואל לטעם יום אחד בפועל' אם יתמיד עליו אם
 לא והוא אמרם לזכרונן האפסה בחרש החמישי הנזיר' וענה אחת כי צמותה וספק
 יגומ' הלא אזהר החיובים ואזהר השוהים' אחר כן מה אזהר ביישר ובמעלה לבר לר'
 בנים והוא אמרו להם כי אמרו יין שבאות להם לאמור אמת ומטעמי יסור ורחמים עשין
 איש את אחיו' ואמרו אחר כן מה אמרו יין שבאות צום הרביעי ויום החמישי ויום החמישי
 ויום הששי יהיה לבית יהודה לטעון ולשמחה ולמזערים טובים והאמת והטעמים
 אהבו' ירע שהאמת הם המעלות השכליות מטעם שהן אמתיות לא ישתג'
 כמו שזכרנו בערך הסיני' והטעמים הם המעלות המודיות אשר בהם יהיה טעם
 בשלם' ואסור אל כזבתי טוה' יאמרו אילו המתעבים באומות מאתני
 הוהינו טוה' מרב כי אם בהן טוה' שמים מה ששמים אחר מהטורח גופותה
 יפסוק הנאותיהן אלא על דרך הלמוד לכחות הנפש כדי שיהיו טעמים אל צ'
 האחר מעט כפי מה שבוארנו ביה הפך שחאו' יהיה האדם כן זהו טעם מדין
 כאשר אבאר' יהיו שהתורה לא אסרה מה שאסרה ולא שייקה מה שייקה' אלא
 מטעם יאת הסיבה אל כמו שנתרשק על קן הצי' האחר יותר על צד ההרגל שאיננו
 התלאכות האסורים כולם וייסור המעלות האסורות והאזהרה על החריטה ומה
 שצריך סתם אשה יקרוטין' יעם כל זה אינה דייקת המיד' אלא היאסר בערת
 הנחה והלחה' יעם כל זה גיורי רכמי חזיתין למעט המשגל ימטעוהו ביום כמו
 שבוארנו בסנהדרין זה כולו הוא בסנהדרין' אמנם צונוה' ית להתרחק מהמה רב
 התאוה רוחק גדול ולטאת קן המיטע אל צד הערך הקטנה ההנאה מעט כר'
 שהייסור התרחק בנפשותיהם תבונה הזהירות' יכל מה שבתורה מונחית
 המעשיות יתלקט והשכחה והפסיה והפרט והשוללות והין שמיטה וייבל והפחה' הי' מוסר
 זה טל' מיתרון טוב לבב ער טחוק מקנה הנבלה רוחק גדול' וקרב לקנה טוב
 הלבב ער שיתחוק לנו לב טוב' ובזאת הכוונה ברוחן דים המיטות תמימים
 כולם' שהם מלמדות ומאגלות כוחות הנפש כמי שאסרה הנקימה והנגיחה
 וגאולת הדם באמרי' לא תקום ולא תח' תעור' עיב תעזוב' הקס תקום' ער
 שיהלש סח הכעס והרוג' וכן השבתי יעם ער שתסור תבונה הכוונה' וכן מטעם
 סיבה תקום' כבר את אכיר ואת אכיר' ולא הסור מפל הדבר אשר אגיד לך ימין
 ישמח' ער שתסור העוה' והקטע הנבונה הענה יאמר כר הרחוק קן הקצה האחר

44

ס
המיתרים

השנה שלם יברואהו - כי מחולקו אצל יריך טעמי אהו הכל לפזר טעמי אחר טעם
ויכנסו מעטות הפיזור פשוטו רבות עד שהלויב סתמו ממשוץ התכונה המוחריבת
לכילתו. ויהיה קרוב למקצו אל תכונת הפיזור ונכונה להתדיר אל פעולת הנריכות
ויסקוד עליהם ולא יותר ולא זחסר. וכן כטנאיהו מפזר נכונה לעשות פעולת הכילת
ולטנתה וכל לא יטנה פועל הכילת טעמים רבות בטנתו פועל הפיזור. וזה
החידוש הטוב הוא סדר הרפואה וסדרה והוא טיטוב האדם אל הפיזור לבריכות
יותר קל ויותר קרוב מסוכנו אל הכילות לבריכות. וכן טוב עגור הקצות ההנאה
נזהר וירא חט יותר קל ויותר קרוב מטוב בעל התמיה נזהר ולזה נבטל על טעם
התמיות פעולת עור ההנאה יותר קטנתם על עגור ההקצות פעולת התמיה. ו
ונחייב על דך הלבב מסיחה עינמו לסכנות רכות הלבב. ונראית הסכל בירען טוב
יותר מטרגול מי שיש לו יתרן טוב לבב נכונה. זהו סדר רפואת המודור
וזכרו. ולזה הענין לא היו החסידים מנחין תבנית נפשותיהן
תבנה הממוצעת בטוה. אך היו נטוין מעט לזר היתר וכן החסר על דרך הסיני
והטימיה. אל על דרך משל סהין נטוין מן הזהירות לזר העגור הקצות ההנאה
מעט. ומן הקצות לזר מסיחה עינמו בסכנות מעט. ומטוב הלבב לזר יתרן
טוב הלבב מעט. ומן העגור לזר שפלות המוח מעט וכן בטור. ועל זה מוזן
באמרה לפניך מסורת הרץ. אבל מה טעמו מוחן החסידים בקצת הזמנים
וקצת אנשים מהם גם כן מעטות אחר הקצה בנס וקוס בלילות והנחת אכילת
בסר וטהיית יין והרחקת נשים ולבוסי הסגור והטייטר ושכינה ההרים והתגורר
במודעות. לא עשו רבר מזה אלא על דרך רפואה ולהפסד אנשי המדינה גם כן.
סגורו טהין נסודים בחברה וראות שפלותיהם עד טיעחור מהפסד מודותיהן
בשבחה ועל כן בחון להם במודעות ולמקום טאין טס אדם רע. כמאמר ירמיהו
ענה מי יתני במחבר. וכאשר ראו י. טהחסידים טען אלו הספלות
ולא ירעו כונתם חטבן טהין טובות וכיוצא אליהם בחטבם טיהין כמותם ויענו
גופותם בכל מיני עיני ויחטבו טהין קטן לעצמם מעלה ומירה טובה. וטבזה
יתקרב האדם אל הטם טאין הטם ית טונא הקנה ורובה לאברו. והס לא ירעו
טאין הספלות רע וטבין יגע פחיתות המדות משחיתות הטעם. ואין להמטייל
אלו לויט טאין יורע במלכות הרפואות בטיראה הפקדיים מן הדופאים שהשקן
נטים למות סס טען בטרי טחס חטול ובלעז קולקיעטום והאסקמוניאיה.
והסבר ובלעז אלואי וכיזכא טס וססקו מהן המזין ונתפסו מחליים ונמלטו מן
הקוות היכלה גמורה. ואזו הסכל ההוא אחרי טאילג הדברים מדפאים מן החוק
כל טכן טיעמוד הבריא על בריאותו וזו ינסינו בה. והתחיל לקחת אותם תמיד
להתגהג בהתקנת החולים שהוא יחלה בלי ספק כן אלו חולי העפשות בלוחס
הרפואה על הבריאות. וזאת התורה התמימה המטלמה אותנו כמו שהעיד
עליה יורה. תורת יין המדימה מטיבת טעם. לא זכרה רבר מזה. ואמנם

כיוון שכל בן כבוד כבוד שזכההו החסידים וכל מה שיאמר או יעשה יבחנוהו וכוונתו
 רחוקה טבעו אמונתו חזק עליו פחיתות ולעיל כוונתה יורע סקטתו כעם זך
 שלטן בבקשת המידע וסודותיו הכעס כוונתו ית לא היה כעס וחזק לא מדינתו לטעם
 ית טבעו כדברו אליו בזה הענין לא המוקח את המטה ההכה יבאנו מכוונת
 הטעם אבל התרנו ספק מספיקי התורה שיש בו דברים רבים וטעמו של טעמו
 רבים אידי חזק חטאי דראיה מה שיש בו ומה כוונתו בו וכוונתו והאמת יתוה
 דבר וכוונתו לבנותו כי כוונתו היה אדם שיוכל שיעולתו תמיד ומכיון אל טעמו
 מדינותיו יהיה במדקקה העלונה ממוקדות בני אדם וכוה יתקרב אל הטעם
 ית ויטיב אל טובו וזהו הדרך שכללי העבודה וכבר זכר החסידים זה הענין
 וכתבו עליו ואמרו כל הטעם מורחותיו רחוקה וזוהו כי טעמו של טעמו
 דרך אחרת ביטעו להיטיב אל הקדמי ויטיב לא וטעם והטעמו הוא הטיעון
 וזהו הענין אשר פירטנו בזה הענין כולו בטוה וזהו טעמו מה שחידתוהו
 טעמו בזה הענין

פירוש חמישי

האדם בכוחות הטבע לכוונתו מה שכלתו מה שיר
 לאדם שיטעמו כוחות נפשו פוש לבי הדעת סבי
 מה שיקדמונו בספק אשר לפני זה ויטיב לגור עיניו תכלית מורה וזהו ספק
 הטעם ית סבי יסודת האדם רל לך ענת חזק ויטיב פגולותיו סבי וכוונתו
 ומתחזקתו וכל הריון מביאויס לקנות התכלית פד טעמו יהיה טעמו
 מוטעם ההכל רל כועש טעמו יסוד תואת התכלית והמוטע בו יטיב הכוונה
 באכילתו וטהייהו ומטעמו וטעמו ומקייטנו ותנועתו ומתחזקתו וכריאור
 גופו לבר והכונה בבריאות גופו טעמו כנה בריאות וטעמו בחכמות
 וקנות מעלת המדות ומעלות הטכניות ער טעמו לתכלית ההיא וכל זה
 ההקדש לא היה אן כוונתו אל ההנהגה לבר פד שיבחר קן המדק ומטעמו
 הערב וכן בטוה ההנהגה אבל יכוין אל המופעילי וכשידקק טעמו ערב
 יהיה וכשידקק טעמו ערב יהיה אן יכוין אל הערב על דרך חכמות
 הרפואות במי טחלטה האורותיו למאכל ויעידיה במדות המתרבלות העריבות
 טעמו האדם מתאוה להס וכן אם התעורר עליו מדינה טחורה יסדינה
 בטיעושת הטיעושה ובמיני זמר ובטיוול הגנות והפרוסים ובטיעושה הנאים
 וחברת הסורות הנאות וכדיכא בהס ממה שיחייב הנפש ויטיב חולי המדינה
 השחורה מוטעם והכונה בכל זה שיבדיו גופו ותכלית הכונה בבריאות
 גופו לקנות חכמה וכשייתעסק לקנות מוסק יהיה תכלית כוונתו כן יכוין
 שידיאורו במעלות ויטיב יתוה לחוטי גופו ולהמטיך מדיאורו ער טעמו

וישאל רוב הבורות ואמר הריני תוכיח את עמיתך לא תגור מחנך עך שיסור
רוב הבורות עם שן ונשאר בדרך האומנות וכשיבוא האיש הסכל בלא ספק
וישתדל להשיג כל איל הרברים כחן שיאמר המוחכל והמוטות מוסק על מה
שנאמר מן המוחכלים אין יאמר הדיוק מוסק על מה שנאמר מן הבשילות ויתן
כל מחנך לעצמו אך למקדס מוסק על מה שבמורה על ההקדמות וההקדמות
והשבין יורה שוטה קצתים רשם והוא לא ידע וקציע אל הקסה הקדור ויסא
קן המוחכל לקדור ולתבאים בזה השבץ לא שמעתי דבר יותר טמא מקדור
והוא בגמורו רבני מפרמא בסדק תשיע מטרדים רברו בגמרת המקבלין על
שבקן שבמרות ובריהם פיר שיסאור שבין אסוריה טס בזה הלשון ר' אידן
בטס ר' אסורן לא דייך מה שיאסרה תורה לא שאתה אוסר עליו דברים אחרים
וקהר משבץ שיזכרנן בשווא בלא תוספת ובלא הסדור הנה נתבאר לך מכל
מה שזכרנוהו בזה השדק שיסדור לכיון הפעולות המוחכמות וטמא יבא מהם
אל קסה מן הקסמות לא על כן הרבואה ולעמוד כגורו בהסך וכחן שיאמר
היודע מלמדת רפואות בסיראה מוצג טמנתנה קציע שיטי לא ישכח ולא יכח
החולי למחזק עד שיכטרך אל רפואה חזקה בתכלית וכשידע שאמר מחבריו
חלש ישמחה נגמיר ויעדוק קן הדברים המדקדקין לו ויכוין למי שיועיל ויהיו
עד שיכריח החבר ההוא מו טמא יוסק חולשה סן החוים הסוס כריך לו שיזכור
מדותיו תמיד וסקול פעולתו ויכוין הכמת נכסד יוס יוס וכל מה שידאה נשכך
טובה למד קכה קן הקסמות ימחר ברפואה ולא ינח התכונה הרעה למחזקין
בשיטת משפחה הדש כחן שיזכרנן וכן יטיס לבגר שיכוין המדות הפחותות אשר
לו ויכוין לרפואתם תמיד כחן כהקדמות שיאי אפשר לאדם מכלל השדק
שהשיעורפים ומה כבר הוא ורחוק שימוסא מן שהוא בטובע למעלה כסס
ל למעלות המדות ולמעלות סכליות מוסק מוסן וכל ספרי הטבאים נדא זה
בהס הדבר אמרן בעברין לא יאמין מה יסדק אפוס נב ל קמה יזכה ילד
אסה וטלמה נה אמ סתס כי איץ ארס כדיון בארץ אסד יעשה נחב ול
יחנא ואתה יודע שמדק הטבאים הדאסונכס והאחרונים מטה רבוטן עדי
אמ אלן הקכה יטן לא האמנות כי להקד יטע לעיני בני ישראל על אסד לך
קדסו ונה זה כולו ורפואה נה טמנה לכר ארר מן הקסמות מוטעות המדות
והוא הסכלות כאסד טמה לכר הקדמות באמרת כחנך נא המודים קדוק על
הטס כיהיה האדם במותק כשס לעיני רעת יטאל במקום שאין ראוי כן הכשס
וכשידא בזה הדק האיש ההוא חלל השס מוטע כמותגשותי כולס ומדברין
היו למדים והיו מקדים להגיד בהס אל הסלות השס הזה והעולם הבד וויך
ידאה עליו הכשס והוא מוטעות הדש כחן שיזכרנן ולא יבוי כי חס מתכונה
רעה מוטעות הטפס אבל אם כענין מדתס הוא כחן שיזכרנן יהיו טמא היה
מדבר טס סכלים ולא עדי מן שידין לו מעלה אבל אגויה סהקטנה טכנטיהס

ויבט ואז ישוב למחצו הטקה סך צריכה העש גב סך להעשן במרחק
החוטם בעיני עתהים ולעניינים הנאות עד שיכיר מזנה הליחות כמין
שאמר חלטי רבן מעדסו ויחשוב שיעל זה הדר לא יהיו אלה רשות ולא מעשה
הכל ול בעשיית הכיתותים והיחורים בבנינים ובגרים ורע שזאת
המדרגה היא מדרגה עליונה מודד וחכמה לא ישיגה לא מועט ואחרי הקבלה
מודד וכשיקדמן מיציאות אדם טזה עניינו ויצי אומ' שהוא למטה סך הנבואה
לל שישימש כוחות נפשו כולם וישיש תבלית אל ידיעת ה' ית' לבר' ולא
יעשה מעשה גדול או קטן ולען יעשה דבר לא שהסועל ההוא אין הדבר ההוא
נובא לזעלה מן שמוביא למעלה והוא יחשוב ויסתבל בכל פועל והנענה
ויראה אם יביא אל התבלית ההוא או לא יביא וזה מעשהו וזהו אשר בקש ממנו
ית' שיהכונן אליו באמרו וזהה' ית' יין אלהיך בכל לבבך ובכל משךך וכל מאורך
לל בכל חלקי גפריך שהעשה תכלית כל חלק מזמנה תכלית אחת והוא לאהבה את
יין להיך בכל לבבך וכו' וכבר הקדיר הנביא ענה על זה הענין גם סך ואמ' בכל
דרכיך דעה ופרישן חכמ' אפי' לרבר עבירה לל שתקיים הפועל ההוא תכלית
והוא האמת אע"פ שיש בו עבירה מיצר אחר' וכבר כלל החכמ' ענה זה הענין כולו
בקצור במלות מועטות מורות על זה הוראה שלימה מודד עד שזאת כשתברך
קוצר המלות איך ספורן זה הענין העצום ההוא כולו אשר חוברו בו חיבורם
ולא השלימוהו תרע טעם בכה דהי' בלא ספק והוא אמרם בטובותיהם וכל
מעשיך יהיו לשם שמים וזהו הענין אשר בוארנו בזה הפרק וזה
השיעור מה שראינוהו ראוי לזכור הנה לפי זאת ההקדמה

פרק השישי

שבין החסיד המעולה ובין הכובש את יצרו והמושיב
בגפסין את הפילוסופים שהמוטל בגפסין אע"פ שינערה המעשיים

החשובים כי הוא עושה אותם והוא מתאוה אל הפעולות
הרעות ונכספה זוליהם ויכבוש את יצרו ויחלוק בפעולתו כל מה שיציר והן
כתוקיו ותאוותיו ותבונת גפסין ויעשה הטובות ויציטער בעשייתם ונזוק
אבל החסיד הוא נבוטך לפעולתו אחר שיתעוררו אליו תאוותו ותבונתו ויעשה
הטובות והוא מתאוה ועסוק אליהם ובחכמה סך הפילוסופים שהחסיד יותר
חשוב ויותר שלם מן המוטל בגפסין אבל שמוץ אישור שיהיה המוטל בגפסין
חסיד בעיניינים רבים ומעלתו למטה מוטל בהכרח להיות מתאוה לפועל
הרע ואע"פ שאיננו עושה אותם מפני תשוקתם לרע היא תבונה רעה
בגפסין נכן אמ' שלמה נפשי רעע איותה רע' ואמ' בשמחת החסיד
במעשה הטובות והציטער מי שאיננו צריך בעשייתם זה המאמ' שימחה
לצדיק עשות משפט ומחנה לפועלי און' זהו הנראה מדברי הנביאים

וידע את הטעם מה שאפשר לרצותו ועל זה הקדש יש למנוסת הרפואות מבווא
גדול מאד במעלה ובירושלם הטעם ית ובהגיע אל היכלות אמותיה ותהיה למורה
ובקטנה שבחה כן העבודות הגדולות ולו תהיה מן כבודיה והנגרות או נשפר
פעולתה ויטובו פעולותיה אגטיות מביאות אל המעלה האמיתית כי האדם
כשיבוא ויאכל מזון שרוב אל הקיץ טוב הרח טעמי האדם מתאווה לו והוא
מזיק ויפטר טיהיה סבה לחולי קשה או למיתה פתאום זה והבהמות אצל
שנין וזין זה פועל האדם מואטר הוא אדם ואמנם הוא פועל אדם מואטר
הוא אדם בעל חיים נמוך כבהמות נמוך ואמנם יהיה פועל אגטיות כשיאכל
המזון לבד ופעמי יטח הערב ויאכל הנמוך כפי בקשה המזון וזה פועל
לפי הדעת ובה גדל האדם בשמחותיו מוזקתו וכן כשיבטל כשיהאווה
מבטלי נמנו הנזק והתועלת יש לו זה הפועל מואטר הוא בעל חיים לא מאטר
הוא אדם ויפטר טיהיה התגות כנה לפי המזון כמו שקברו לא שישים
הכלהן בריאות גופו ושלמותו מן החולים לבד ואין זה חסיד כי כמו שבחר בזה
הנאות הפריאות בחר בזה האחרת הנאות המואכל או הנאות המטבול וכזה אין
אין הכלות אמיתית לפעולתם וכל העבן שישים הכלות כל מה שיהפסק בו בריאות
גופו והמטרך מביאותו על השלמות כרי שישארו כלי בורות הנפש אשר הכ
אברי הגוף שישארו הפועל נשמו מכלתי מונע במעלות המדות ובמעלות שכליות
וכן כל מה שישארו הפועל נשמו מכלתי מונע במעלות המדות ובמעלות שכליות
כשישארו הפועל נשמו מכלתי מונע במעלות המדות ובמעלות שכליות
המזון שישארו הפועל נשמו מכלתי מונע במעלות המדות ובמעלות שכליות
בחדש המזון שישארו הפועל נשמו מכלתי מונע במעלות המדות ובמעלות שכליות
שיעשה לו דעת אמיתית מביאותו ית וכן ברכי האדם טוב אין צריך שיזכר
לא כמה שיבוא לפועל או יושל או ירחי היזק מנפשו או נפשו או במסורה
או בספק מעשה או משולה או לגנות גנות או קצונה כי קללת בעלי החסרנות
וזכרם לגנות אם יהיה הכונה בו לחסרם איסל בט אדם ער שיהרחקו מהן ולא
ישטו כמנעניהם הוא מחוייב והיא מעלה הלא תראה ית כמנעניה ארץ מזכרם
מטר יעבדו כה וכמנעניה ארץ כענין יספיר הסדומיים וכל מה שבו במקרה
קצנות בעלי החסרנות וזכרם לגנות ושבח הטובים והקללתם אין הכוונה
בו רק מה שזכרתי לך ער שימנעו כע אדם דרך הטובים האלה ויתחזקו הרעים
ההם וכשישים האדם כונתו זה הענין יבטל משמעותו ויחסר ממאמרו הרבה
מאד כי מן שיכין אל זה הענין לא יעמד לפתח הסתלים כזהב או לעשות ריקום
בגדיו האלהים אם לא יכין בזה להחייב נשמו כרי שיהביא ויחזק מומנה חליה
ער שיהיה ברה וקשה לקבל החכמות והוא אמרם אל ריחה נאה אשה נאה ומטה
מניעת לתלמודי חכמים כי הנפש תלמה ותעביר המחשבה בהתחדת עין
הדברים הכעורים כמו שילמה הקנה בשמותן המלאכות הכבודות ער שיכונן

ונגנינה הרבה ימצא במדרשות ובאגרות רישי מומן
 סמך הנביאים מה שיראה השם ית מאחר
 מחיצות רבות ומהם מה שיראה מאחרי מחיצות מושגות
 ולש קדמתם אל השם ית ולפי מעלתם בבואה ער סמוך משה רבי עשה ראה השם
 ית מאחרי מחיצה אחר כלום מזהירה והוא אמרם הסתכל באשפך לריח המזוזה
 עינים אשפך לריח סה המראה הטבעית נענה מזהיר כבזכה וכזכות כמון
 טהור במור בסוף כל ים והכונה בזה השמין כמו שזכר לך והוא מה שזכרנו
 ביארנו בסוף השיב שהמעלות מהן סכליות ומהן מעלות המדות וכן השחיתות
 מהן פחיתות סכליות בסכלות ומעני ההבנה ורחוק התבונה ומהן פחיתות
 מדות ברוב התאווה והגאווה והרצון והכעס והענות ואהבת מוחין והדומה להם
 והם רבות מאד וכבר זכרנו הסדר ביד יעקב בסוף ד' ולו השחיתות טהר
 הם מחיצות המבדילות בין האדם ובין השם ית ומה הנביא מביאר זה כי אם
 פחותים היו מבדילים ביניהם ובין אלהים יאמר ששנותיהם הם וזו הדעת כמו
 שזכרנו והם המחיצות המוחות ביניהם ובין השם ית ורע סכל טהור לא יתבאר
 לא אחר שיהיו לו כל מעלות הסכליות ורוב מעלות המדות והחזקות טהור והוא
 אמרם אין הטובה טהרה לא על חסד גבור וששיר וחכמה הוא הסכל הסכליות
 בלא ספק וששיר הוא המעלות המדות כל ההסתפקות מעני טהור קורין המסתפק
 ששיר והוא אמרם בג' הששיר או קורין ששיר השמות בלשון כל שישפיק לו
 במה שהמדיח לו קורין ולא יבוא במה טהר המדיח לו זמנו וכן גבור הוא
 סן מושגות המדות כל שיהיה פחותין כפי המעלה והענינה כמו שביארנו בסוף
 ד' והוא אמרם אי זהו גבור הכובש את יצרו ואין מתגאי הנביא שיהיו אצל
 כל מעלות המדות ער טהר תפוחיהו פחיתות שיכלמה ענה העיר ענין המעלה
 בגבשושן נראה יין אל שלמה ומצאנו לו פחיתות מדות והיא רוב התאווה בבירור
 בהרבות גשם וזה מעלות תכונות רוב המדות ואמו מוכרח הלא על אלה חטא
 שלמה וכן רוד ענה נביא אמו השם להי יעדו לי הבר צור יעדו ומוצאנו אחר
 בגלל אכזריות והענין טהר כחש בהי ~~בהריגה~~ היה רחמן ליתר
 אכל זה בבירור בתרי הימים שהטעם על הדעה לטובות בזה המוקדש ולא היה ראוי
 בעיניו לזה לרוב מה שהרג אמו אמה לא יענה בית לטמי כי רמים רבים טהרת
 ומצאנו בליהו"ל מדה הקדמות ואש ~~היה~~ היה היה טהר אבל אמו
 חכמי שהטעם לקחו ואי לו שזין ראוי למחול בפני אדם ולהיות להם לבקף מי טהר
 לו קטנה במה טהר לך כי ימותה וכן מוצאנו בסמך שפחד מביאנו וישקב שפחד
 מופאטה עשין ולו המדות וכידעו בהם הם מחיצות הנביאים ענה ומי טהר לך
 טהר או טהר בלתי מחיצות כמו שביארנו בסוף ד' ונאמו בן טהרה השם מאחר

טווחת למה שזכה הפילוסופים וסאנך חקרטן דברי החכמי בזה הענין נבדמו
להם שהמתאווה לעבירות והנבסא אליהם יותר חשוב יותר שלב מאשר לז
יתאווה אליהם ולא יטעו בהנחתם עד שאם יוכלו אשר יהיה האיש יותר חשוב
ויותר שלב תהיה הסוקרת לעבירות והענין בהנחתם יותר גדול והביון בזה
הדברים ואם יוכלו קו סגורל מחבירו יכרו גדול ממנו ולא ריים זה עד שאם יטעו
המוטל בפסד גדול לפי דב שער במסלן בפסון ואמרו לפסד צערו אגרא ויותר
מזה שהם צו להיות האדם מתאווה לעבירות עד שהזהירוהן מלמוד טאנע בטעני
לא מתאווה לזאת העבירה ואינן שלאו תיסריה התורה והוא אמרם רבן שמעון
בן גבולין ואם לא יאמרו אדם אי איפשי לאכול בשר וחלב אי איפשי ללבוש ששנן
אי איפשי לבוא על הערה לא איפשי ואפי שבטמים גזר על ולפי המובן בפסוטי
טע המאמרים במחלת מחטבה הם סותרין זה את זה ואין הסגין כך לא טענהם
אמת ואין מחלוקת ביניהם כלל ולפי שקד יעות אשר הם אינן הפילוסופים
רעות הם אשר אמרו סמו שלאו יתאווה אליהם יותר חשוב מן המתאווה אליהם
ויכבוט יסרו מהם ק העניינים המסודרים אינן כל בני אדם שהם רשוד
כספימות רמים וגדילה ונעמה וזמנה ולהזיק למי שאיננו לו ולגמול ע
למיטיב ולבנות אב ואם וכדומה באייל והם מנחות שאמרו עליהם חכמים
שאמרו שלאו נטען האדם היו להסתב ויקראו אותם החכמי האחרונים
הל חל הדברים קמימות הסכליות ואין ספק שהנפשו אשר תסוק לבר
מהם ותסתוק אלך שהיה חסירה ושהנפש החשובה לא תעזוב לבר מאי
הרעות כלל ולא תנטש בהמנפיה מהם חבל הדברים שאם עליהם הכובט
יסרו מוק יותר חשוב נגמולו יותר גדול הם התורות הסמכותיות וזה חמו
שאמרו המתה לא היו רעות כלל ומפני זה אם יסרו האדם שיכור
נפשו וזמנת חוהם ולא יהיה מהם כי אם המתה וכן חסמותם ובמור
שהמוטיב שהם לא אם לא יאמרו אדם אי איפשי להקד הענין אי איפשי
לגנוב אי איפשי לבזב אבל איפשי וחבו שבטמים גזר על אבל הבין
דברים שמוטיב שיש בשר נחלב ולבשת ששננו ועניות וזו המדמות
וכדומה בהם קדמה חסב ית חוקותי קמ חוקים שחוקתי ק אין ק רשוד
להרר בקן ושמות גפילי מטיבן עמיה והסטן מקטרג בקן נאן שרה
אדמה דטעיר המוסתלח ואשר קדמו חוהם האחרונים טכניות יקר ויק
מדמות כפי מה שבאחד חכמים הנה טכיותם מכל זה שאמרו אי זה מן
העבירות יהיה מי שלאו יסתוק אליהם יותר חשוב מן המסתוקן אליהם
ויטבו יסרו מהם ואין מהם יהיה הענין בו סתם וזה תרוט מופלג
בהשמיר שני מאמרים ולטעם מזה על אמת
מה שאמרוהן סר נטענה
סונת זה הפך

אשר

היובט ויהיה עיני מוחן זך והלחות בו משני יקל עליו לגרום ולכוד ולהבין העינינים
 יותר מאיש בעל לוחה לבנה רב הליחות במוח אבל אם יונח האיש ההוא המוסך במוח
 אל זאת המעלה מבלי למוד כלל ולא ישמחוהו כלל כחותיו ישארה בלא ספק וכן כל
 כשילמדו ויבינו זה העב בעובע רב הליחה ירע ויבין אבל בקושי ועל זה המין
 בשכחו יבינו איש יותר חס ממה שיצריך מעט יהיה צבור ול מוסך לגבורה אם
 ילמדוהו הגבורה יהיה צבור מקרה ואם מרג לבו יותר קר מקרה שיצריך והוא
 מוסך לכך המוסך והפחד וכשילמדוהו ויתגלוהו יקבלם אבל לא במהרה ואם
 יבין בו הגבורה לא יסוב צבור רק בקושי צרול אבל יסוב כשיקלוהו בלא ספק
 ואחרי כן ביארה לך שלח תחשוב כשצננות אשר ישקרו בהם חכמי הסופרים
 אמיתיות באמנם כמולד האדם ישימוהו בעל מעלה או בעל הסרן וטוהאיש
 מוכרח על המשנים ההם בהכרח אמנם את יורע שיהרבר המוסכ עליו מתורתו
 יפילסופי יון כמו שאמרוהו טענת האמת שפעולות האדם כולם נוסדות לו ויון
 מזכיר אתו בהם ולא גורם דולה עצמן כלל שיטהו לכך מעלה אי לכך הסרן ילד
 הכנה מוצאת לבד כמו שביארנו שיקל לו כח ענין או יכבד אבל שייתחייב או יהיה
 נמוטע אין זה כלל ואילו היה האדם מוכרח על פעולותיו היו בטילות מינות התורה
 וצדקותיה והיה הכל שיקר צמוד אחר שאין בחייה לאדם במה שיעשה וכן היה
 מתחייב ביטול הלמוד וההתלמודות ולימוד כל מלאכה מחטבת היה כל זה הכל
 ולבטלה אחר שהאדם אי אפשר לו כלל מוסק הגורם המקריח אותו מחוץ זילתו
 לפי רשת האומרים זה שלא יעשה הפעל הפעל ומבלתי שלא ירע החכמה הפלונית
 ושתהיה לו המדה הפעל והיה הגמול והעונש צב על צמוד הן מוסק קצתים
 לקצתים והן מהסים לנו שזה שמעון ההורג לראובן אחר שזה מוכרח שייהרג
 וזה שיהרג למה בשלש שמעון ואין יתכן צב עליו ית צדיק וישר הוא
 שיעשהו על פועל שאי אפשר לו שלא יעשהו אפי' הגורם השתדל עליו של
 יעשהו לא היה יכול והיי בטילה צב ההכנות כולם עד סוף מבטת הפנים וקטנת
 המוחן ולבדוק בעד השחר וזולתם קץ הרמה להם כי אשר נקד שיהיה אי אפשר
 שיהיה בלי היותו וזה שיקר צמוד וכנגד המוסכ והמורגט והריסת חומות
 ההורה ולגורם בעל הסס בעוף חלילה לו מוסק אמנם האמת אינה אין ספק כן
 שפעולות האדם כולם מסודות לו אם ירצה יעשה אם לא ירצה לא יעשה מבלי הפחד
 יכריחהו עליו ומסע זה היה ראוי לומר אפי' ראה נתתי לפניך את הקיים
 ואת הטוב את המות ואת הרע ואחר כך אמו ובחרה בחיים וטעם בחירה לך
 בהם וחייב העונש לזו שימחה והגמול לזו שיעבור אם תשמעו ואם לא תשמעו
 וחייב הלימוד וההתלמודות ולמדוהו אולם ישמחה לעשותם כל מה שבי
 בלמוד המינות וחייב צב ההכנות כולם שיסמו בתורה ועשיית מצוה לך
 ולא תשים רמים בביתך סן ימות במלחמה במה יסב לא יחבול ריחיים וסב
 והרבה בתורה ובספרי הנבויים כזה הענין ול על ההכנות על מה שצמיחון

סכל

פגלעט

שם חייב טעם

טעם

זינגעט

אבל

שתי מחיצות או שלש ואל תרחיק היות חסרון קצת המדות מומצט במדות
 הטבואה שיאמרו מיאנו קצת פתיות המדות ימנעו הטבואה לגמרי בכעס
 אמרו כל הפועם אם טבוא הוא הטבואה מסתלקת ממנו והביוז ראייה מלי שטב
 אשר נסתלקה ממנו הטבואה כאשר כעס ער כהסיר כעסו והוא אמרו ועתה קחו
 לי מנגן ובאנחה ובקריצה ששייה בישקב והראצה שישקב אבינו עה כל ימי
 האבל על יוסף נסתלקה ממנו רוח הקודש ער שהבטח בחיון אמו ותחי רוח
 ישקב אביהם ואם הרגיס ושרת רוח טבואה על ישקב אביהן ולשון החכמים
 חיון הטבואה שורה לא מתוך עצבות ולא מתוך טענות לא מתוך שמחה וכאשר
 ידע משה רבינו עה שלא נשארה לו מחיפה שלא הסיר אותה וכי נשלחו בן המעלה
 המדות כולם והקשלות השכליות כולם נקט להשיג מהטעם אמתה מיאנו
 אחר אשר נשארו לו מנגן ואמו הראייה נא איה כבודך והודיעו ית שאי אפשר לו
 זה בהיותו טבול נמצא בחומר יל כאשר הוא אדם והוא אמו כי לא יראנו האדם
 וחי הנה לא נשארו לו ביט ובין השגה הסודית על אמתה מיאנו לא מחיפה
 אמת בלבד בהיה והוא הסכל האינטי שאינו נבדל גמול אורו ית הסוד בהתלמן
 ההשגה אחר ששאל יותר ממה שהיה אינן קודם שאינן והודיעו שהתכלית אי
 אפשר לו עטט שהוא בעל גבס וכנה אמתה ההשגה בראות פנים כי האדם
 כסודיותו שני חבדו תהיה סודותו וק בעטטו סודותו ער שלא יתערב לו עם זולתו כל
 בעבורה אינן כסודות אחרת אינן שיהיו מוכרו בחיפה ההיות עשמי יסוסק ענין
 והשגה לו עם זולתו כן השגתו ית על האמת היא ידעת הטעם מאמתה מיאנו
 יחידה טלא ישדוקה במיאותה ההוא זולתו מן הגדמות ער טבואה בעטטו מיאנו
 חזק נבדל למה טבוא בעטטו מיאנו טבוא הטבואות ואי אפשר לחדס להשיג
 זה השיעור מן ההשגה לא שהיה עה השיג למטה מזה משע והוא אשר כינה אותה
 וראיה את אחרת ואני עמד להשלים זה הענין בספר הטבואה וכאשר ידעו החכמי
 עה שטטו מיאנו האלה מן הסודות רל הסכליות והמדות שיכריעו בין האדם ובין
 הטעם ית ופנה הוא ידען מועלת הטבואה אמרו על קצתם בזה כדאון מהכמות
 ומחוקתם ראויים היו שהטרה עליהם טכונה כמטה רבי עה ולא יעלה מתוך ענין
 הדמיון שהן דמויותיו בו ולא שהטרהו אליו חלילה וכן אלו על אחרים כוהטטט על
 הסוד אשר חסרן והיו הענין אשר כווננו לבאר

סוף סמיך טבוב האטשי
 24 אפשר שיחולק האדם מהחלק שינינו בטובט בעל מעלה ילו בעל
 חסרון כמו שאי אפשר שיחולק האדם בטובט בעל חלוקה מן
 החלוקות אינן אפשר שיחולק בטובט מוכן למעלה מן חסרון בהיות פועלת האמת
 מהן יותר קלה עליו משפלות האחרות והמיסל בו כשיהיה האדם מדגו טונה אל

שיחודי' אך כאשר התחדש הדבר בעת הצורך יחשבון הרוואים שעתה
 טחודש ואין הדבר כן וסבר החיוב בזה הענין הרבה במחודש קהלת קזולרען
 ומזמורה בזה הענין עולם כמנהגו הולך ותק' יום תמיד בכל דבריהם ולבוחים
 מותת הרצון בדבר רבו וכעת אחר עת ועל אילן הפנים אמו האדם כתיקום
 וישנה ברצון הט' ית קה ויקב רל שהוסיף בעקב בתחלת בריאות העולם
 שיקום' אין לא יקום כאשר לא רצה עתה בגפילת האבן הזאת שתפול או טלח
 תפל' וכלל הענין שתאמין כי כמו שרצה שיהיה אדם נצב בקדמה ורחב
 החזה בעל איבשות כן רצה שיתקבע ויגח מעצמו ויעשה פעולה
 בבחינתו' אין מסריח אותו עליהם ולא מונע אותו כאשר התבאר במחודש
 האמיתית המבוארת זה הענין באמרה קן האדם היה כאחר מונע לרעת
 טוב ורע וסבר ביאר התעורר שהרצון בו לרעת טוב ורע רל שהיה
 אחר בעולם רל מין טומן כמזה מין אחר שיסתפק שמו בזה הענין אשר
 נמצא לו' וזה הוא שימצימן ומנסח ירע הטוב והרע ויעשה חי זה
 מהם שירצה ואין מונע לו מהן' אחר שהוא כן אפשר שיטלח ידו ויקרח
 מזה ויחל וחי לעולם' ואחר שיתחייב זה במציאות האדם רל שיטעם
 בבחינתו פעולת הטוב והרע כאשר ירצה אם כן התחייב ללמוד הר' כי
 הטוב והרע נשיטותיו וזהיריהו ויעניטוהו בכ' ויצמולוהו והיה כל זה
 יוסר גראוי לו להגות עצמו בפעולת הטוב עד שיהיו לו המעלות ויתחזק
 מושגלות הרעות עד שיסור מן הפחיתות אשר הם נמזמות אחר' ולא
 ולא יאמר שהם ביצולת האדם להטמנות' כי כל ענין אפשר השתגרות
 מן הטוב להרע ומן הרע לטוב והכל בבחינתו' ומשע זה הענין זכרנו
 כל מה שזכרנו מענין המדמות והעבירות והנה נשיאר עלינו לבאר דבר
 אחר מזה הענין והוא שיט' סמוקים יחטבו מהם בני אדם שהט' יקור
 במדי' ומסריח עלת וזה שחר וצריכים אנו לבאר כי הרבה מכם
 אדם התבלבלו בהם כמה מה ט' באברהם ועבדוהו ועצו אהם ארבע
 קמות טנה אמרן הלא תראה שגזר על המצריים שיחמסו אברהם אבינו
 ולמה ענינו' והלא בהכרח בגזירת ה' השתעברו בהם כמו שנגזר
 והתשובה לאילן שיה הענין דומה כאילו אמו הט' ית שהט' לשתק
 יהיה מזה מורד ועבד ורע נחסיד' וזה המאמר התחייב
 פלג' הרע להיות רע' עפע ולא פלג' הצדיק להיות צדיק עפע לא מי שהיה
 רע היה רע בבחינתו' ואילו היה רעה פלג' צדיק היה יכול ואין מונע לו
 וכן כל צדיק אילו רעה להיות רע לא יהיה לו מונע מזה כי הדברים שזכרנו לא
 אחר על ידע שיאמו סבר נגזר עלי' וזמנם באו הדברים בכללם ונשיאר
 כל איש בבחינתו בערך יחידתו וכן איש ואיש מן המצריים אשר חמסו
 והמנ אהם אלו היה בבחינתו כלא יחמסו חיה פלג' כי לא נגזר על איש

צ"ח
 וישב כבחינתו לא שר
 רוצה עתה כעל קומו
 שיקומו

מעטן שלמים יט

גלגל 1

אילג היה רוצה

לחמיה והתקן את הכל ביד סמיה חרץ דירחה שמיה זהו צב חמת והנה לנד
מה שכתב לא שהלכה סמיה טעין ברבני ארס ויחטבין קסל שבעות הארס הבאות
במחוק שהוא מוכרח עליהם בדיוק פלגת או היות זה הממוץ בידן קזה בלד
אמת כי זאת האכה אם לקחה במעבה וידרוסין והיו כשיחה לו ולקחה לשרייה
ורבייה היא מדמה והסס לא יקוד במצוה בעשייתה ואם האכיל סמיה איסור
היא עבירה והסס לא יקוד עבירה וכן זה אשר גדל ממין פלו או צבון ממין
או הנה אותו וכחט בו וטבע עליו לכהד' אם נאמ' שחטה גר על זה הממוץ
לידן נשימה מיד זה האחר סבר גדל על העבירה ואין הענין כן אבל על פעולת
האדם הפחות במחירתו בהס' בלא ששן יקראו המדמות והעבירות כי סבר ביארט נפח
ב' שמות הטרחה וזוהריתה הם בעשות אשר לאדם בחיה בהס' שיעשה ולו
ועשה ובה החלק כן הנפס' תמוצו יראה שמיה' אג' נמסרה לבחירה האדם כמון
טב' יחברו אם כן אמרם הכל אחרת ירצו בו הענינים הטבעיים אשר אין לאדם
בחיה בהס' קלן היותו ארוך או קצר או רחב מטר או עטרה או הפסד או
או זכות וכדומה כן מכל מה טבעו זהו המדמות האדם ומחוקתו ואמנם זה הענין
אשר ביחוד היחסי שהמדות והמדות איתם ביד השם ית' ולא ברובו' אבל ברוב
האדם נמסר בזה אחר דברי המדות והיו אחריו מעי שלשן לא תכח הרשת העובד
שהמדות הם המעשים הרעים והטובות המעשים הטובים ואין שהסס אינו גדל
על האדם לשנות רע או טוב ואחר שהענין כן רוחי הוא לו לאדם שיבנה והמותק על
מה שיעשה כן החמיה העבירות אחר טבעו ברובו' ואינו מה האדם ארס' ח'
צב על חמיה ואחר כן טב' וזמון כוונות זה החולי בדיוק כי כמון טבעו
טב' חמיה כן לו לבדו ממעשינו ואמו אחר זה נחפשה רכינו ונחוקור
והטובה עור יין' אבל המדמד המעשים אצל בני אדם קצב יוסף ממוץ
בבני החמיה וברבי' הטב' ארס' צב' הוא שישיבת האדם יקדמותו וכל הטענות
בר' סוף הסס וחכמו הוא מממד האמת על כל אחר והוא כמו שהשלך א'
כיוון יורה למנה שיחמורו בה טברסן הסס ית' ירה' למטה והוא מומד
אמת שהסס רעה טענה' הארץ כולה כמורכו ומשני זה בכל עת שישי' יין חלון
מחט למעלה יתגמטו על המורכו וכן כל חלק מחוקי האדם יתגמטו למעלה
ברסן השס' כקדם ל' וזוהר' מהמעשים למעלה' לא שהסס רעה בער'
שהתגמטו זה החלק מן הארץ שיחמורו למטה' וכזה חולקיה המדברים כי
שחפשה' זמון כהמ' על דבר' עת אחר עת תמיד ולי כן נמון איתנו אך
הרסן היה מוכנת יח' הארסית וכי' יחמורו בן הדברים כולם על טבעו תמיד
כאשר נאמר מה טהרה הוא שיהיה ומה טבעו הוא שיעשה אין כל חרס'
וחת השמיה ולפי' המדמו החמיה לאמר' ככל המעשים היושבים חרץ
לכבד אשר הן קצב אשר שגדן' להיות מומד' יגד' בהס' הסס' כולם קדם עליהם
הרסן בהס' כמשה ימי בחמיה' והטעם ככבד הדברים אין כמיתה חרש' בהס' מה

הסודות לך ולעיון
עשה כמי שחיים אצל

מטעם ויעגטן החוטא כפי חטאו ויעמוד המטיב כפי הטבתו ואם תשאל למה
בקש מומט לשלח את ישראל פעם אחר פעם והוא נמנע משולחם ולמה לא באו עליהם
המכות והוא עומד במדרך על עקבותיה כמו שאמרנו שיענשין היה שיעמוד על
עקבותיה ולא היה מבקש מומט לבטל הדבר שאי אפשר לו לעשותו כי זה רק כן
היה מחכמה מהטעם שיעדיעומו טההס יבטל בחירתו כשידעה לבטלה ואם לו אב
מבקש מומך שיעלמה ואייל שלחמה היה טיכול חן ירעהי שימה לא תשלחם
עד שתמות והיה צריך שיורה לעלמה עד שיראה הפך הדבר שדבר הנבדון
שיאמ' שהוא יהיה נמנע להורות ולא היה יסול והיה בזה אזהרה גדולה מעורסמדת
איכל כל בני אדם כמו שיאמ' ולמשן ספר שמוי בכל הארץ כלמי יספרו בכל הארץ
שהטעם איפסך שיעגטן האדם שימנעוהו בחירת פעולה ויעדיעומו בזה שלא יוכל
למשן נבטן ולהטיבה אל בחירה ההיא ועל הדרך הזה בעצמה היה נמנע סיוון
מלך חשבון כי למה שקרס במרוי אשר לא הוכרח עליו ענשין הטעם שמנע מהעבד
ישראל בגבול עד שיעלמו עמו והתגהו והוא אמרו ולא אבך סיוון מלך חשבון
העבירנו בו ואשר הביא להיות ענין הסכוק קטה וחמור על המפרשים כולם
מוטע שחשבו כי לא ענשן סיוון לא מטעם שלא הביא את ישראל עבד בארצו ואם
איך לא ענשן והוא מוכרח הקטה את רוחו ואמץ את לבן כאשר חשבן שילך עש
כרעה יעמו לא מטעם שלא שלחו את ישראל מארצה ואין הענין כן לא כמו
שיבארנו וכבר ביאר הקפה על ידי ישיעיהו טביוט שהוא יה שמו ישטש קטה
המורה שימנע מהם התשובה ולא יעזוב בידם הבחירה באמרו השמן לב הטעם הזה
ואין הכבר ועינו הטעם וזה דבר פשוט אין צורך לפרש אבל הוא מופת
למנעמליס רבי ועל זה השיקר הולכים דברי אליהו עה באמרו על הכופרים
מאטשי דרו ואתה הסיבות את לב אחורנות אל כאשר חטאו היה ענשם עליהם
מוחק שהסוב לב אחורנות מדרך התשובה ולא הביח להם בחירה ולא ריבן להעם
החטא ההוא והתמיד מטעם זה על פפרס באמרו חבור עטבים אפרים הטח
ל' אל שהוא מתברר אל העטבים בבחירתו ואהב אותם ענשנהו שיוטח עב
אהבתו וזהו ענין הטח ל' וזה מין הפירושים הטובים למי שיבן דקורה
העניינים ואמנם מאמר ישעיהו עה למה תענינו יין מררכך תקטורין לעב
מיראתך אינו מזה הענין כלל ואינו נתלה בדבר מומט אמנם ענין איך
הכרים ספימה שביארנו לפניו ולאחריו שהנביא ההוא היה מתרעס עב
אלהיטו וצדוהיטו והססן ממשלטיטו ותגבורתו עליוטו ואם על זה דרך
תפלה יין אהיס כשיראו ישראל זה הענין הגבורה יתען מדרך האמת
ניטה לבב מיראתך וכאילו הייה גורס אתה וסיבב ~~הוא~~ יואלה להטיפה
מדרך האמת כמו שאמ' מטה רביט עה ואמרו על כל הגוים אשר שמעו את
שמעך לאמר מבלתי יכולת יין ולפיכך אמ' אחר זה טוב למשן עבדך אל עד שלא
יהיה בענין חלול שמך הקדול וכאשר ברע מאמר הנמשכים אחר האמר

כ"א

בשרי שיחמסה וזאת התשובה בעצמה נשיב על אמרו ית הנך טובב עם
אבותי וקס השב וזנה שאין הפרש בין זה ובין אמרו ית מי שיעבוד עבד יהיה בן כן וכך
שואל לא ימצא לעולם מי שיעבוד אותה והיה ההפך להפך והיו הקללות כולם
לבטלה וכן העונשים אשר בתורה אין להם לאו כמאמר דין סקילה בתורה
טזה אשר חלל שבת היה מוכרח ענין לחלל ולא מסב הקללת אשר במו בתורה נאמן
שיאמר עבד עבד וחלל עליהם הקללת ההם נקזרו עליהם לעברה אבל בבחירתם
עברה כל מי שעבדה וחלל עליו העונש כמו טעם המה בחרך ברכיהם גם מי
אבחר בתעלוליהם אבל אמת וחזקה אמת לב פתשה ואחר כך ענין והמיתו יט ביותן
הענין מקוה לרוב ויעלה מומן לדין שדס גרול והסתכל מואמר בזה הענין
ושיס אילן לבר וחבר אמת אל דברי זולתי ובחר לך הטוב והוא אילן שפרע
וסיעט אילן לא היה להם חט לא טעו טלחו ואת ישראל היה הענין עבט שהרי הקבה
מוטע קולטתן אותה כמו טע והטברתו אמת לב פתשה ואת לב עברין ואיך היה מוסר
מהם לשלם ואיך עטס כמאמר לא טלחו וזה נראה שול בלא ספק וסותר כל מה
שהקדמתו היטבת לא שאין הענין כן אבל פתשה וסיעט מרד בבחירתם
מכלהכרח ומחסן הגרים אשר היו בתוכם ועלון עליהם שול גמור כמאמר נאמן
בבדור ויאמר אל עמן הנה עב בני ישראל רב ועינס מומן הבה נמחכמה לך
וזאת השגולה הרעה היטה קוהם בבחירתם כבלי הסרח חן ברע לבס והיה
הטעם הטס עליהם על זה למוטע מן התשובה עד שיחולל עליהם מן העונשים
מה שהיה ראוי להם מן הדין ומעטתם מן התשובה הוא טעו ישלם וכבר
באר לו הטס זה והודיען שואר רסה למודיען להודיעם לבר היה מואבר וזו
קסיעט והיה יוצאין במהרה מאין אחר וואמנם רסה עב הרבון וזו
לעונש על מה שקדם מחמס טעבורס במה שהבטיח בתחילת הענין ואם וגם
זה הקני אשר יעבדו דן ומבי וואי אישט לעונש אילן היו ענשים תשובה
ועל כן גמטען מן התשובה והחזיקו בהה והוא אמרו כי ענה טלחתי ותידי וואך
אחר וואלס בעבור זה העמודתי ואין לקרקק עליטן מה נאמן טכטהטס
יעט האדם שימטעו מן התשובה ולא יעזבו לבחור בתשובה כי הוא ית ירע
החטאים ולפי חכמתו ויטחן יהיה שיטער העונש פטמי בעלס הבא לבר ופטמי
בעלס הזה ופטמי בטניהם ועונשין בעלס הזה חלק פטמי ישט בגן ג
פטמי ישט במתקן פטמי בטניהם יחר וכמאמר יבטל קיטת תגשוק בני אדם
שהם בבחירתם על דר העונש כביטול ידיו מן המלמכה טעו יוכל לפטות בה
מאומה כמאמר ענה לרבעט בן בטט אולסמוו עטון כמאמר ענה לאטטי סדס
הנאספס על פתח לט כן יבטל מומן בחירת התשובה עד טלח יתמחר וזו
כלל וימות בחטות ואין אטן חייבים לרעט חכמת עד טטטאל למה עטט
זה בזה המין השטט ולא ישטט במין אחר כמאמר לא נרע מה היו הפיטה
להיות לזה המין זו היטרה ולא היטה לו טרה וזוהת אבל הטלל כי כל דרכין

הנה

אסופין

הם הנזכרים טעו טעו

אמר כן

ואינו רבו אחר זולתו על הקדוהו בידיהו אך אחרו כי יין שבאות חיזין וישג
 עשה לטן הנפש הזות הכונה בזה הוא וחיון אחר וסבר התבאר
 גם כן בספר הטן מה שואחר הטבע באין יכולה בריעותה לבין מציאותה ית
 על הכליות וזה מסני שלימות מציאותה ית וחוסר רעותה וסאין למציאותה
 ית סיבות שירע בהם וסקוניה רעותה מהסאין בקורבן אור החיות מהסאין
 אור הסמט שואין לחולשה אור הסמט אלא מסני הזות אור הסמט יותר
 חזק מאור החיות שירצה להסאין וסבר רבו בזה הענין הרבה והס סגולה
 מאמרים אמיתיים מבוארים וראוי מסני זה סגול טרע רעותה גם וסגול
 יכולתו רעותה כלל אחר שהוא רעות ורעותו הוא וזה הענין נפלא מאד
 והוא אשר יבצר מהס אחרו שהס ירעו שמיציאותה ית על הטליות אשר הוא
 עליו לא יסאין וסקוניה להסאין ידעונו נר שירעו אותה וזה מה שאי אפשר
 שאינו תכלית רעותה מדעתו היה מכיל מציאותה אחר שהכל רבו אחר
 שהסגולה על הטליות הוא קיומאן כאסר הוא במציאותה מן היריעה
 והיכולת והחיים והרסן וזולת זה מתאריך הטבירים הנה ביאור
 שהמחשבה ידעתה הסגולה סגולה גמורה אין לך לא שאמנה כרע
 שהוא יורע כמו שטרע שהוא נמצא ואם ישאלנו שזאל אין הוא מורעו
 נאמי לו אמנה לו שישג זה כאסר לו שישג מציאותה על הטליות
 וסבר החיון רבו המשתלל לרעה אמיתית ידעונו רגומי לו החקר
 וזה תמצא אם על תבלית תמצא והבן כל מה שזמרתו טענות האדם
 מסודות אלו וברשות להיות צריך או רעע מבטל הכרחת השם אליו על
 אחת מסני עינינו ומסני זה היה ראוי היצורי הלימוד

אמיתיים

ספס

שרי

וההבנה והגמול והענין ואין כל זה ספק אמנם
 תואר ידעונו ית והסגולה לכל הדברים קצתה
 רעותה להסאין כאסר ביאורו וזהו
 כלל מה שכוננו לטוב אותה כפוק
 זה וסבר הקיפ השת וחסוק
 הנה וזאתה לביד
 פירוש המסמך
 הזות מסך
 הקדמות לה
 אידן
 הפוקים

הכלה לומר נשמות

נשמתו או ההקדמות

המנוסחים בין הקנים בזמן הגלות ומוסר דבריהם ומקורם כל המוסר רע
 טוב שנית יין ובהם הוא חפץ או חיה ויהי המוסר וספר מדבריהם כגון מדובר הגלות
 ומחשבי טוח סבור להיס' ומה בסע כי סמדת מוסדותיו וכי הלכנו קדונית
 מסע יין להיס' ושהה ונחננו מואטרים זרים והבטיחוננו סס שהקנה שנתד לבאר
 האמת ואמר בזה ושבש וראיתם בין סדיק לרשע' מילי הסמוקים המוסופקים
 בעדה ובמקרה נראה מהם שהקנה מכרית על השבירות והנה ביארנו אנחנו
 כי ייטע בלא ספק והוא בואר חמית' עם טוב ההתבוננות תבארנו על טרשיט
 שברשות האדם הם המוסר והעבודה והוא בואר בסעולותיו מה סידרה לעשותו
 יעשה' ומה סמל ידעה לעשותו לא יעשה' חן וזה יעשהו הכס על חטויו שחטו
 שיבטל רשעו כמין שביארנו' וסוקנין המעלות הפחיתות בידו' ולפיכך סדיק
 שיכרתו לקנות לעשות המעלות שאין לו מעיד זולתו שישיהו אליהם' ולכן ומה
 בודות המוסר הוא חס' לי מיל' ולא נסאר מזה הענין לא דבר אחר שיכרד לרשע
 בו משט' שר שושל' כזאת השמן והענין סמל היה ברשעו לומר כן כלל' אכלה סוקר
 הביאנו על זה' והוא ידעת הכס מן השפלות שהיה הענין ש' מוסר יעשהו עליו
 בה החוטבים ס' האדם מוכרח על המוסר והשבירה ויכל פמולת האדם אין לו
 בחיה בהם אחר' שבוחרתו תגיה בבחירת להיס' ואסד גרס לימונה הזמרת
 היה מסע שיסאל הסואל זה האיש ידע בו הכבוד אם יהיה סדיק או רשע' ומה
 ידע מן לא ירע' אם תעמו' ידע ותחייב שיהיה מוכרח על הענין' והוא אסד
 ידע הכס טרס היונק' אם תהיה ידענו בלתי ידעה אמיתות' ומה תעמו' סמל
 ידע הקנה' מה יהיה קנה' התחייב' החקוקת פמולות ונהדסו חומות נסאגרות
 בענין הרע' לכן סמל מוכי' מה כזאת' ל' והסתכל בו מוסר כי הוא האומר
 בלא ספק' וזה סמל בחכמת הלהות' ל' מה שאחר הטבע' בהיס' ית סמו' אילו
 ידע במדע' ולא אילו חו' בחיים' ער' שיהיה הוא והמורע סני' רברים' כאדם
 ודישען שהאדם בלתי המדע' האדם בלתי המדע' וכיון שכן הוא הם שני
 רברים' ואילו היה הכס ידע במדע היה מתחייב הריבוי והיו הנמוסאים
 הקדמונים רבים הכס והמדע' וסר' בו' והחיים מוסר כן הוא חי קהיכות אסר
 בה' על תאריך' ואנחנו זכרתי לך תחילה טענה קרובה וקלה להבין אותה
 ולהטכילה להמין' כי הטענות והראיות שיתיר זה הספק הם חזקות קודר ומופקות
 אמיתות' והתבאר שהוא ית סמו' תאריך ותאריך הוא ער' שיאמי' עליו סוקר
 המדע והוא הידע והוא הידע והוא החי והוא החיים' והוא המוסר' לעצמו
 החיים וכן סמו' התארים' וחילו העניינים קטים לא תקנה להבינם הכנה
 סלימה מוסתי שורות או קנה מדבריהם' ואנחנו יעלה בדרך מהם סיפור
 רברים בלבד' ומה העיקר הארול לא התיר לסק העברים לאמר חי יין' סמו' חי
 סרעה' חי נסאך' ול' סה המוסר' כי המוסר והמיוסרה אלו סני' רברים
 חלוקים ולא יסוקר הדבר לעצמו' ועני' סחי הכס הוא עצמו ועצמו הוא חיין

הטענה

והנה

ידע
וכן

למה

ענה

משיח

קבל תורה מסיני ומסרה ליהושע ויהושע לזקנים וזקנים לנביאים
 ונביאים מסרה לאנשי כנסת הגדולה הם אמרו שלמה דברים היו מתען
 ברין והעמידו תלמידים הרבה ועשו סיוע להגדה
 פירוש רמ"ל

כבר ביארנו בפתיחה מאמרנו ביה הריבוי הקבלה איך חיתה ועין חסומה לא לפני המוסרים
 בלבר ילדי ולקנת קינת המדות מהם שתענלם גדולה יכן טאריך פירוש מידת פתיחות
 שנתקס צדל והשאר אשר המלת לבד וקנת עיני עם מסב שפועלם מבוגרים מלבד
 המעט מהם מתען ברין שיאמר לרמך הדן לא יכסוקנה מהרה ער שיכונה שאיפשר
 שיהגלו להם שעינים שלג היו נגלה בתלת המדשכה ועשו סיוע להגדה אל הגדולה
 והתקנת אשר ירדיו האים מן העבודה כמו שאמר ית ושמחה אל מסמרת יטמ בפירוש
 ענין מסמרת למסמרת

שמעון הצדיק היה משיחי כנסת הגדולה הוא היה אומר על שלמה דברים
 העולם עומד על התורה ועל העבודה ועל גמילות חסדים

יאמר שכר כמה נהיה התורה ובמעלה המדות האם גמילות חסדים
 ובשמירת התורה והם הקבוצה מתמדת תעין השנה נסידרה שפועלם על דרך השלש
 אנוניגוס איש סוכו קבל משיחין הצדיק הוא אזה צומד אל תרדוק
 בעברים המשיחין את הרב על חנה לקבל פירוש אולי הם בעבדינו
 הרשיחין את הרב על חנה שלא לקבל פירוש ויהי חידו שמים עליהם
 פירוש יקרא גמול אשר יגמיל האים מי שאין לו עלי טובה אבל יעשה זה ער
 דרך החסד והרטה כמו שיאמר לעברי אי לבג החטן אי לאשתי עשה טר יקר יאמן ל
 דיער או שנים זהו הפרס שיש בן פירוש וסבר כי השטר הוא העדן ברין ואם שיה הרסיר
 שאתה אל תעברו השם על מנת שיטיב לבם ייגמלם יתקין לגמול תעברו בעברי ואמנם
 עברוהו בעברים המשיחין שאין מקיים להטבה ולא לגמילת חסדים רעה ביה שיהיו
 עבדים מואהבה כמו שאמרנו בעיר עשירי בעהרין יעם כל יא לא פירוש מן היארה

**יהושע בן נחמיה ונתתי הארכלי קבלו מהם יהושע בן נחמיה אומר
ששה לך רב וקנה לך חבר והיו לך את כל הארס לבן זכות**

ששה לך רב וקנה לך חבר והיו לך את כל הארס לבן זכות
שנתמיה בן שהיא מלמד ויעלה בדרך בעבור זה תלמוד פחמה כי אין לימוד הארס
מזכרון בלמוד מוזלמן אבל למדן מחולקת יתקיים ביד יתתי והוא יותר ניבואר וואי היה
כמיהו פרכמה או למטה הימני יסן ביאחי בעי זאת המינותה דאמו קנה לך חבר זכר
פלסין קטן ולא אי ששה לך חבר או התערב לאחרים הכונה שדרך הארס שיקנה אהוב
לעצמו שיתקטן בן כל עשיתו כמו שביארנו או חברו או מיתתו וואי לא ימצאנה צריך
להשתדל בן פל לבן ואי אי יצחק שימסכרן לאהבה נר שיטוב וזהו יבנה עשיתו
תמיד אהר כיטקט נר שמתחזק אהבנו כמו שאם בעלי המוסר סתוהב לא תוהב כל מחזק
אמנם אהב על מדות אהובך ופשיטן כל אחד בנהאומים על זאת הצוהיה יהיה כוננת שיהיה
יחד רב אחר בלא ספק ימה טוב בואל אריסטוטלן האהב אחר הוא אתה והאומים שלטה
מיין אהב תועלת ואהב מטרה ואהב מעלה אמנם אהב התועלת באהבת שר
השומעים ואהבת המלך ומחנהו ואמנם אהב מטרה באהבה שיש מיין מוהב
הטאה ואהב טחין ואמנם אהב הטאה באהבת הזכרים לנקבות וכיוצא בהם ואמנם
אהב טחין הוא סיהיה לארס אהב תבטח נפשו בן ט לא ישמר נמוט לא בקעשה ולך
ברבן קירישהן כל פעיטן הערב מיהם והמקנה מכלה שיחזק שישיגהו בבל זה מסרין לא
איסלן ולא איסל זולתו כי ששיטע לארס בטחין באיש זה השיעור ימסו מערה גמלה כלבין
ובאהבתן ואהב המעלה הוא שיהיה תמול שיהיה יכוננה לעיין אחד והוא הטוב
ויהיה כל אחד להיעזר ברבון בהגע הטוב ההוא לשניהם יחד וזהו האהב אשר יתיר
לקנות והלא באהבת הרב לתלמיד ותלמיד לרב יהיו לך את כל הארס לבן זכות שיהיה
עשיתו פניהיה הארס שלו תרע אם צריך אם רשע ותו אהו שינעשהו מעשה או אם
הוא יאמר רב שאם הפרישהו על ריך וחת יהיה טוב ואם הפרישהו על דרך אחרת יהיה מע
קח אמת על הטוב ולא תישור בו רע אבל אם יהיה הארס נרע שהוא צריך מספרוס
בפעלות הטוב ונראה לן סגל שכל עשיתו מורים שהוא פגועל רע ואין יסל להכניס לטוב
לא בחרון גרל וכאוסטן הוא שהתח ונתן שהוא טוב אחר שיש טס צר אסתרות להיותו טוב
ואין מותר לן לחוסר על זה אמו חסדי כל החסדי לתק בנפשו וכן פניהיה רשע ל
והמפוסס קן משעין וחד כך רחיקהו שינעשה קעשה טכל ראונת מנחות שהוא טוב גיש בן
קר אסתרות כחין רע רחיק להשמר ממנו וטלא יאמין בן שהוא טוב אחר שיש בן אסתרות
רע אמו ט יתן קולן אל תאמץ בן יסיהיה בלתי ירע והמעשה בלתי מכרע לאידך
משע הקטנות צריך בדרך החסידות אי זה שיהיה משע הקטנות

**ותיתתי הארכלי אומר הריק חסכן רע ואל תהי חבר לרשע ואל תתיאש
מן הסודענות**

אל תהי חבר לרשע במקו אחר מדיע האהבה והחברה כרי שלו תלמד מעשיתו וזכר
במדתן בספקי הקדמים שילמד ארס הפחיתות סברות הנשעים וואו בסתמטו אן תגמה
חטוא לא תבנה יתוא שיהיה לך העגטוהו לא בגמלה הבא אבל לא תתאש מהתקס ממנו
מהרה על החט ההוא

יהודה בן טבאי ושמועון בן שטח קבלו מהם יהודה בן טבאי אומר

והוא עבד היתה עבד עובדים מזהבה לא היתה היתה לומר ויהי מורה שמים עליכם
כי עבד לא יבנה בנה המורה ביהמה והוא אמרו את יין להיך תירח ואם חכמים עבד
מזהבה עבד מירוח ואם המורה לא ישיב דבר מה שיטה לעשות והיה לא יעשה
דבר ממה שהורה מלשונות כי למה נכבד לא תעשה וכל שכן המורה השמיעה
והיה לזה החכם שני העמדים שם האחד צדק ושם השני ביותם ואשר ששקטו ושמעו
זה המורה יסוד מלפניו ואם האחד מהם לומר הגה הרב אמר בצדק שאין עורס לא צמוד ולא
עגש ואין תקנה כלל כי לא הביט כמורה עבד וסמך האחד מהם ירי חבור ויסוד מן הכל
והיה המורה והקבוצה לגור בת אחד ולומר בת אחת וקראו חכמי צדקים וכינתו
וכאשר לא היו יכולין לקבץ קהלת לפי מה שהציע להם מן המורה הרעה תפריך הטק בנים כל
שכן שלטו תקבץ העמדים שני להאמין הדבר אשר לא היו יכולין להכיר איכל הקמץ שאמר
היה מוכרח יותר משהם היו הותקם אותם כל דבר המורה והוא כל אחד מהם לסיפת שהיה
מומין בתורה ויחולק על הקבלה שאינה אמיתית וזה לפי שיש מן המינות המקובלות
והאמיתיות והתקנות אחד שלטו לחיות המורה והמקובל ועל שהתרחב להם
הדרך לערוס כי אחד ששם השם לבחירתם היה יסוד לקבל במה שיביאם ולהכריח במורה
שיביאם כפי טיבתו אחר שאינו מומין השיך קולו ואמנם בקט קברים מקיבלים אצל
בני אדם עבד ומוציא במוח הכנות
קרימין ושמיות איכל החכמי צדק וכינתו אשר הם התחילו להשיב אצל הקבלה ולפטר
השמות שם מה שיורה על אחד מכלל הפך אמרו ית על פי התורה
אשר יומך ועל המשפט אשר אמרו לך תעשה לא תסור מן הדבר אשר צידדך ימין ושמאל

דסה בן יושף איש צדורה ויוסי בן יוחנן איש ירוסלם קבלו ממנו יוסי
בן יושף אומר יהי ביתך בית וועד לחכמים והוי מתוכם בעשר רגליהם
והדי טובה בצמח את רבניהם
בית יושף בית מועד כל סתמים ביתך מוכן להקבץ החכמי תמיד בבתי כנסיות
רבבני מדבנות עם כשיצאו ארס למכורו אנה ומתחבר עמך אז אנה הוציא להוועד לך
אמר בבית פעל

יוסף בן יוחנן אומר יהי ביתך פתוח לרוחה ויהיו עניים בני ביתך
אחד הרבה טיחה עם האשה באשתו אמרו קל וחומר באשת
תפוח מוכן אמרו חכמים כל ימך שואר מדכה טיחה עם האשה
גורם העה לשמון יפוטל מדבר תורה וסוכו יורש ציהנם
סמך לחיבה שיביא לו שער שתיח לומר הולב רוכס כל הנלך בדרך כשיצא
לכר או ירעב או יכא יפגע לבית מיד יהיו עניים בני ביתך יאמר שיצדך שיהיו סמסך
העניים והרלים יהיו יותר רחמי מקנות העבדים וכן היו החכמים מקנים קנות העבדים
ימשכרים מן שהעניים שמשיו יבני ביתך ואל תרבה טיחה עם האשה יודע שהטיחה
עם העניים על הרוב הוא משעשע משגל ומסב זה אם שהרבות טיחה עמהן אסור שהיה
אדם רעה לעבדן טיחה שהיות המורה לעשות והוא רוב התורה יפוטל מלכרי מורה
מכבוד שהוא אכר היכן בעסקים אחרים יספד יחייב ציהנם בעבור מה שכתבו יאמר
הטיחה מן המד וימחייב מלכי

יהושע

חוזר למוטב ושב מתלמודיו שלמהן אה השם ית כשמונו בואה המדה הנבחרת בשלום
יבזושה הלך אה ירכס השיב משען ועל זה הענין המפירסם עליו כיוון הלל נאמר צב
כשימטר סס האדם הגדול ויגדל הרבשר בהפסקו יהיה אומ צב מי שאיננו מירבה בקריאה
ימיתוהו השם אכל מי שלע ילמד כלל האני להקצ ימו שישתמש בקצו הלך לל למי
שגפרם ברצה ומקבל ממנה הנעלה וימות היתה כוננתו בזה המונח כמו שהתבאר
בזאת המסכתא ונאמר בו על דרך הסימן קצו הלמוד צברו אחריתו הלל שאין מותר
ל ללמוד חכם לקבל שמוט משהו אדם לא מתלמודיו

הנה היה אומר אם אין אני לי מי לי וכשיאני לעצמי מה אני אם לא עבדין

אומרת
אמר אם לא אהיה בעצמי את המעורר ל עשני ל
למעלה כיו יבדקה שאין שם מעורר מבין כמו
שבארנו בערך הסמיט ואחר שבארנו שברשיהו להטות עשני לעזיה יר שארצה או
יה מעטף עשיתי מן המעטים הטובים כאלו היה מעורר עצמו ואז כזה אע הל מה בא
ממנו ואיננו שלם ואעפ ששטיה הענין ואחר כך שב ואמר אם לא אקנה ענה המעלות
בימי הכרות מותי אקנה בימי הזקנה לא כי קשה סיה התבוננת בעת ההיא מקנ
שהקנינו והמדות נחזקו ונהיטבו אם מעלת אס פתיית ואם החכם העך לעצ על
מי דבר צב כי יקץ לא יסור ממנה

שמעון אומר עשה תורתך קבע אומר מעט יעשה הרבה יהו מקבל פל האדם בכפר פנים יפות

אם עשה תלמוד גורה השורש יהשיך וכל שור עסקיך יהו גושכים אחריו אם הזמן ואם
אין בהם טיך בהכרח ואם צדיקים איה מעט יעמטין הרבה כאברהם שיער נפת להם
אחת והביא המאה וחלב וכן הנקר ושלא סאן קמה סולה ורשעי איה הרבה ואפי מעט
אין עמטין כעמטין טמן הכל ברבוי וכמעשה לא הט איהל מפיל פזונה אחר
מן הדמים

דבן צביליאל אומר עשה לך רב והסתלק מן הספק ואל תרפה לפני

אומרת
זה אשר ינה הנה לעשות רב אינו לענין הלמוד אבל לבחירה שיה לך חפצת ממון
עליו כגיסור ופתייה והסתלק אה מן השיקות בומדס בגושלם זיל איותי ל
יקן מן השוק ואסמך עליה ואישרי לך וכן פירש מהאיש אגלעסות כואמר מפע
שהוא מן הספק
שמעון בנ אומר כל ימי צבילתי בין הרמיה קלל לביאני לנה טיוב
אלא שהיקה ולא המדרש הוא העקר אלוס מעשה יכל המרבה דברים
מבוי חט

טב אם החכם בחב דברים לא יחיל פשט וסיבת יה בריב הדברים תספת ומותר כמו

אל תעש עיניך כערכי הדייטן וכשיהיו בעלי הדין עומדין לפניך יהיו
בעיניך כרשעים וכשנעמדוין מלפניך יהיו בעיניך כזבאים כשקבלו עליהם

ערכי הדייטן הם אנשים שלמדוים
הטענות והדייטן עד שיהיו פקידו בני אדם
כדייטתם שהם שאילת כשיאמרו הדיין כך ישנהו כבר וכשיטעון הנגל דין כך יהיה השיבוע
כך כאלו הם שרצו את הדין וכעל הדין לפניהם וליה קראו ערכי הדייטן כאלו ערכי הדייטתם
לפניהם והזהיר מהראית בהם כל ללמוד אחד מבעלי הדין טענה שהעלהו ויאמרו לו כך אמר
או הכרש כך וכך אעפ שידע שהיא העשרה ושחביתו טענת עליו טרד לפי מה שהיא חושב
באמת ועם כל זה אין מותר לו שילמדוהו טענה שהעלהו כלל

כמוצן בן שטח אומר הוי מרבה להקור את הערים והיו יהודי ברבדיך שמור
מתוסב ילודו לטרד

אומר אהוב את המלאכה ושטח את הרבנות ואל תמורה לרשות

רשות השולטנות אילו הג' מידות שיש בקן תקון האמינה יהעילם כי בהערה יסרו לו יונת
ויצולו יבקש השורה והרבנות יאמר לו נביינת בעולם ידעוהו כי משע שיקנאו בו בני אדם
יחלקו עליו יפסידו אמונתו כמי שזר כיון שנתרמה אדם פתם מלמטה טענה רשע מלמעלה
יכן ידעת המלך וקרבנו דרוק מחד להנצל ממנה בעולם היה והיא מפסדת אמונתו כי לא ישנה
ברב רק מה שיקריבו עליה ואתה יודע ענין דואג הארומי ואעפ שהמלך אשר הירב עליה היה
משיח יין ובריה יין וטבוא יין

יאכטליון אומר חכמים הזהרו ברבדיכם שמי רבוב חובת גלות ותגלו למקום

מיס הרעים וישתו התלמידים הכאים אחריהם וימיתו ונמוצא שיש

טורים מתהלל
במך ההמון ולא יהיה ברבדים מהם שיסכסכו פומס
אמר שמוא יהיו סס אנשים כגשמים יגשו איהם כס
יהיה שמוא יהיו סס אנשים כגשמים יגשו איהם כס
יהיה שמוא יהיו סס אנשים כגשמים יגשו איהם כס
יהיה שמוא יהיו סס אנשים כגשמים יגשו איהם כס

הלל ושמאי קבלו מהם הלל אומר הוי מתלמידין של אהרן אהב שלום

ורודק שלום אהב את הבדיה ומקרבן לתורה

טור שמוא אבר שמה ודלא מיסיה יוסף ודלא יליה קטלא חייב ורשתתם

במא חלק

מתחיל לשלם והיה מתאבה עליה והיה מרבה לספר עמו והיה האיש ההוא מרביש משע וזמ
אילו היה יודע אהרן עבון לבי ורוע מעללי לא היה מתר עימיו להסתבל כי כל שכן שידע עמי
ואמנם ויש אצל בליקת אדם חסוב לכן מאמת רביו ומרשבת שאהיה חזיר במצובה נהיה

רנטן דריקיס בייגן לטריס נמה תהלה והרבר החחק הקיינר ושיינדנד לחרכות הענייני
במישט רבנים לא שיהיה השניץ בהסך והוא אמרו לעולם יטעו אדם חרף קצרה ורע שהסיד
המחברים באיין לטען שיהיה סידר שייכתנג בענייניהם והם הולכים על דרך הדיבור אשר
חלקנהו ואמנם ביחודי זה אשכנז שהוא מבואר משב שרואה דריקיס גרסידיס ואשכנז
עוררנו במסיבת יין בחופה אל בזולתה וידעה אדם לטיר שיר שרבי ואפילו היה השניץ השיר
הוא סבך הקבורה או הנריכות והוא מן הנריכות והוא מן החלק המהובל וכן משכחי היין
ירחק מזה כל סדר מן ההרחקה ואין מותר לשמוע וכן יעורר המשוור פוטו אחר מן הפזונה
העבריים לא ירחיקוהו ולא ירע שבינו שם היות ברבים ההם המוזהר מוטו או הנמוס וזה
סכלת גמורה לו יוסר ויחזר ויחזר ויחזר ויחזר ויחזר ויחזר ויחזר ויחזר ויחזר ויחזר ויחזר
ואם מייר פנינו טווס היה ענין הסיר משולה יתחייב לעמוד באי זה לטען שיהיה גב יס
בזה תוספת כי כשיהי' סני פיוטיס ולעניהם רב אחר מהעיד סח העמקה וסבך אותה ושמו
הנפש סח והוא פרוצת מחלק הדיבור הנמוס מוטו שהוא מוזק ומשורר על מידה פחותה כמו
שהתבאר מדבריט בפסוק חרכיני ויהיה האחר מוטו פיוטיס עברי והאחר ערבי או לעצד
יהי שמישט העברי והדיבור בו יותר נמוס אצל התורה למשל הלשון שאין סידר שייכותם
בה אלא משמעות כל טען אס יצטרף אלך פסוק מן התורה או משייר הסידיס בענין ההוד
דסאז יסא מחלק הנמוס לחלק הנמוס ומזהיר מוטו שהתורה חסרה לעשות רברי העבודה
דיני זמר בפחיתות וברבים קאנעם ואחר שקטרט לטען הרב ברסן הדיבור האסור חזרת
לברוך ולומר כי קצת מה שנקמר סבב אדם בן בשורק גדול והוא החל הקהל סבב אדם המיר
וכל טען סבב סאם חכמי שמוסן לטען הרב לא יעלה ממנו אדם כל זה ומי יתן שיצטרף
מלשון הרב שכוון ולטען הרב הוא סיפור רעות האדם ומזמין ולעגות אדם קייסרלי באי זה
סד שיהיה מן הקבוצה ואפי' היה קאנעו ברביין כוון לטען הרב שייכות של האדם ויחס לו
מה שלטו יעשה כי זה ידעו מרביא שר על רבינו אחר לטען הרב הוא קבוצה וישל פשוטם
אשר יעשה באמה שהחומר ירטו ואסר ישמשו עליו ואחר המקבל יותר מן החומר
ואסן לטען הרב הוא זכרון מוזי האדם מכלי כוון אל סליה בזכור מזמני האדם ומכאן
שאיין לדיעה כמה שהוכן מדבריין ושהוא לא כיון זה ואמנם כיון ענין אחר כמה שאין
במחלבה היתה זיקים חייבים ומות כן איס מהה מה דברו וזהו הלך משחק אפי' זכב
שיבח חסב מן החסמי סבת הסוסר ההוא וזהו ל' כל מלשון הרב ל' טווחה תכב
קבוצה בסבך חזק פסוק ההמון סמוך מי שיהיה סמוך מי שיהיה סמוך מי שיהיה סמוך
שומע כשישמש סבכו לזכור מזמני והמחנה זה הסבת מהחוק מלשון הרב וזהו
המוטנה לא נמלץ קצר דין על אבות לא על לטען הרב ל' שכן המקלים אשר נמלך סח
וידעו רבתי הורף ומחנה שם זהו אילן שלא פוצימו שר רב אלא שם הפנים והחכמים
התחייבו מן השמש מה שנתחייבן כן מה סדיבר קבוצת הבירך על אחת כמה דמה
ולטען התוספתא על טענה דברים נפשוין מן תמיד בפירוש הזה וזוין ל'
חלק לעולם המו גלגי קריות וספיכות רמים ולטען הרב כגד כולס וזמור
כגמור כי כעין בא לטען גדלי והוא אמרו וזהו חשף הזה חטויה גדולה וכחט
גלגי שיות בא גב לטען גדלי וקומו אמרו וזוין אששפה הרשב הגדולה הזאת וכחט
ספיכות רמים בא גב לטען גדלי והוא אמרו גדול שני משמור ובלשון הרב
בא בלשון גדולה ל' שהיו שקולה כגד שלטון והוא אמרו לטען מוכרת גדולה
ואמרו כחט זה המוזהר הרב מוזר וסוק מה טענה כל המשפר לטען הרב כוסר
בבוקר ס' אסר אמרו ולסונוטן כגבר שפנינו אנתג מי מוזק לג' אמנם ספידי מה
ססמו בזה החטי ואשכנז שהארכתי בן כרי שיתרוק מחט האדם סכל יעלמו ויטיס ושען
לשמוק מזה הדיבור

דין שישקן כן גמליאל אמרו על כלטה דברים העולה עמוד על הרין

שכבוד שמה כי כשידעה לאמרוך ומזונותי החכמו מישקט דברים ומזונותי הסכלים
ברוב דברים יקול סיל ברוב דברים ונאמ ביחיסורא שרין ורוא ססר
המרוך שאחד מן התלמידים נראה שותק הרבה עד שלא היה מוכר ולא מנע מזער
ונאמ לך מה קימת לוב שתיקוהך אמר ברבתי הדברים נמצאתי נחלק לך חלקים
החלק הראשון הוא כולן כן מכלי נקללת בני אדם ומדבר נבנה וכינסו כן
שהדברים בהם שנות צמור והחלק השני יש כן כן מיצר אחד והושל
מיצר אחד בספר אחד לקבל בן תועלת ויהיה נשכח ההוא מה שיכשיר שנו
וידין לבי ששכחו וידין להטח הדברים בגלל הסיבה הזאת ולא ידבר בה החלק השני
והחלק השלישי דברים שאין בהם תועלת והיו כדברי ההמוץ אך נבנה
החומה על וידין נבנה היכל פלג ובספר יופי בית פלג ורוב מיני מזונות מדינת פלג וכינסו
בין מדברי המזונות אלו הדברים בהם כן מותר אין תועלת בהן והחלק הרביעי
דברים יש בהם תועלת ברבים ובמזונות ודבר פאוס במה שהוא מזונות בן מן הדברים
שהיו תענין בהם ובהם ימטר מיצונות וביה יריך לרבר אלו נבל עת שאשמת דברים
אז כן מותר וזהו חזק בהם היה החלק הרביעי אדבר בהם והם יהיו מיצונות החלק
אשמת בהם וזהו כנצל המדות כן זה בתכונות שהיו חסר שלשת רביש הדברים
וזאת החכמה שידין לעמדה וזהו אדם שהדבר יחלק לפי חייוב התורה לחמש
חלקים מיצונה כן נצטרך מומת ונמאס ונאהוב ומותר והחלק החמישי
והוא המיצונה כן והוא קריות התורה ולמדה וקריות התורה וזאת הוא מיצונה
דברת בה והוא סקולה כגון כל המינות וכבר נאמר מן האזהרה בלימוד מה שלא
יביל זה המצב קצתן והחלק השני הוא הדבר הנאסר ונצטרך מומת
בצרות שיקר ורוב שיקר והחכמות וקללה ורבי התורה מודים על זה החלק וכן נבנות
השם ולפיך הרש והחלק השלישי הוא הדיבור הנאסר שאין בו תועלת
אדם נאסר ולא נבנה ולא מרי ברוב סיפור ההמוץ כגון שאירע ומה שאהיה ומה
הם מנהג החלק על בריכה ואין היתה מותר סגן או התנבטר סגן ואילו חמאס
אמנם חכמו שמה כעולה והחלקים השתתתו בעצמות לפיכך זה הדיבור ונאמר
על יב תמיד טעם חיה טעם שח שיחה כעולה מימין ומזה החלק גם כן שיגבר
אדם משהו מדיכוח שיחית יהוד בסודות חן שכליות והחלק הרביעי
והוא הנאהב הוא הדיבור כשהם המשגות הסכלות או משגות המדות ונבנה
הסחיתורה מסת המיין יחד ובהשך העש כמעלות נסיפורים ונציירים ולמוטטר
מן הסתמלות הדברים והם בעצמות דם נאסר החסודים בעצמות כרי שייטכן
זיתנם כשנו בט אדם וילב ברבחה ולגות הרשע נפחיתותם כרי שיתגן שגלותם
זכרם כשנו בט אדם ויתרחק מהם ולא יתהגן כמנהגם וזה החלק לל למיד
המשגות המדות ויתרחקן מן המדות הסתמלות יקרא דרך אכיל
והחלק החמישי והוא המזונות הנא דריבור במה שמונכר לבני אדם מסתמנות
וקרסו לחוסר ונאסר ולנאסר ונאמר מה שידין על זהו מותר אין מהכה כן
אנא מיאוס אכל אש ירסה ידבר כן מה שידינה ואם לא ירסה לא ירבר ובה החלק
ישגות המזונות בעצמות קרבים כן נהיה ימאס המוסר נפגרות דברים
אכל המוסר והנאסר אין יריך לעמדה ולא למינות שרואן לשהוק מומת לגמרי
אכל המינות כן והחומר גימאס יתיאורם רחמי לרבר כן כל ימדיחין והיה טוב
צבר יריך להיזהר משני דברים האחד מהם שיהיו משגיח מסכימין לרבר כגון
שימוח נאלי הרבר שינסאין מפי עשירה ושל זה הנה לא המדרש הוא השחר אלא
המשטה אהיה יאמר גכדין שינמר המשגות דרוש דלך נאה לדרוש ונאמ הנבוא

לע

לא תשים רחיס בביתך ומוזה תרע ששכר שביעה כשיבת יותר גדול משכר מילה
ושכר מילה יותר גדול מכל השם משכר ששיית משקה והוא ענין אמור הוי מחשב
הפסד מיצה כנגד שכרה ואמ' צב שכר עבירה כשלא תעשה אותה שזה צב לו
התבודד מה עושה שהחט אשר עשה עושהו גדול שכר הנחתו כפי הערך ההוא
מן הגדול כמי שהתבודד בקירושין באמרוס כל היושב ולא עבד עבירה נהנה כפי
שכר כאלו עושה מיצה וכבר באמרוס שם ימבואר הוא שהמעשים הירושיים
אצל השם ית' כמו שמורה עליו אמרוס מספרך אשר כתבת

רפן גמליאל בנ' של' יהודה הנשיא אמר יפה תלמוד תורה עם דרך
אריץ שיציעה שניהם משכרה עין וכל תורה שאין עמה מלאכה
סוטה בעילה וגוררת עץ כל העוסקין עם הצבור יהיו שוסקין
עמהם לשי' שמים שזכות מסייעתן ויחזקתם עומדת לעד ואתם
מעלה את עלכם שכר כאלו עשיתם

רוצה העסק בדרך ארץ הנה העסק במעשה וגוררת עין כמו שבארנו במקום אחר
אז סופה שיהיו מולקטים את הבריות ואמ' ואתם מעלה את עלכם שכר כאלו עשיתם
הוא רב השם לשמלון עם הצבור שיעשהו שימנעו מיצה כנגד התעסקו ביצרכי צבור
ואמ' שהשם ישלה עלכם שכר מיצה ההיא ואמ' שלא עשן אותה אחר שיהתעסקו
ביצרכי הצבור לשם שמים

היו זהירין ברשות שומן מקדכון לו לאדם מלא לימוד עממן טרין כמנהגן
בשעת הנידון ואין עמדין לו לאדם בשעת דוחקו

כג' ביארנו שהרשות היו השולטנות והיא מספר כדמתיקן ומיהיר אותם

היא היה אמור עשה רצונו כרצונו כדי שיעשה רצונו כרצונו בעל
רצונו מפני רצונו כדי שיכטל רצון אחרים מפני רצונו

הלל אמר אל תפחם מן הצבור ואל תזמן בעצמך ער יוס'
מיתך ואל תרין אתה חבירה ער טרגיע למקומי ואל תזמר רבר שאיפטי
לשחית ססופו להישימע ואל תזמר לכשאפנה אענה שמיא לא תפנה

כג' הורענו במקד הכישי שומן צורך להפדה מן הצבור אל' לפי הפסידים
כמו שביארנו שם ואמ' אע"פ שמהיה תבנה הסוכה כגפשו והתחזקה לג' יסלן ירו מולפנר
עשיית הטובה לביסוף החייוק ולא יבנה ויאל' יאק' המעלה כג' עלתה בירי וני' איפשר לה ששור
הוא אמרוס ער יוס' מותר שדבר שאי אפשר לו לשחית הוא שיהיה פשוטי הדבר מזהיר
מזר יבטל וכסיסתכל בו האדם היטב יראה שהרבר' נבגטס יהיו מיהיר מן הדבר שהיון מנה
לא יהיה דבר צריך לעינות חסוק והשתדלות יתנה ימי' יביע השומע לכשאפנה הל' כשיענה
מה העסק וזה דומה למה שקדם ממנו שדמי' זכרינו עשה תורתך קבג

המדות יד זסי הסך במעלות סליות וד' שמעון בן עטל בזהיות וירדות חט' וד' לכוך כן
שך כגוב הכנה והיות כל שכן קל אצלן ומבטל מוסר על השכן

הוא היה אומר אם יהיו כל חכמי ישראל ככה מוחזים ולישור כן הודקנוס
ככה שטייה מכריע הוא את כולם
אבא שאול אומר חסמו
אם היו כל חכמי ישראל ככה מוחזים וד' לישור כן הודקנוס אף עמהם
וד' לישור כן שך ככה שטייה מכריע הוא את כולם
אמר להם
אמר וראו איך היו חך טובה שידכן בה האדם ד' לישור אומר שכן
טובה ד' יחטט אומר חבר טוב ד' יזסי אומר שכן טוב ד' שמעון אומר
הרואה את הנולד ד' לישור אומר לכ טוב אמר להם רואה את רבי
לישור כן שך מדברים סבכלל דברך את דברים
אמר וראו איך היו חך רעה שיהחוק מחזיה המדס ד' לישור אומר שכן
רעה ד' יחטט אומר חבר רע ד' יזסי אומר שכן רע ד' שמעון אומר הלוא
ואיננו חסדים אחר לזה קן האדם כלה קן המקוים בדרך הוא טל לזה
רעה ולא יסלק ויכריח חוטן ונתן ד' לישור אומר לכ רע אמר להם רואה
את רבי לישור כן שך מדברים סבכלל דברך את דברים

שכן טובה ההסתפקות שיש על האדם והוא ממשלת המדות עין רעה הסבה ול
קטנת הרב והחריבות על התוספת ואמ' הנה רואה את הנולד ששטייג שילמד מה ששטור
ליות ממה שהיא נדבך ענה אינו במדות ער שזהיה משלה סלית ויהיה פרושו שילמד
השטר כן הקלה אבל רואה בה שנה פנין בצניעו האדם משפך אסר דבן המוסר
מדידות שישן באחרית שטייג וסגד זה הבחן משל אחר והוא אומר הענה ואיך משל
שך ילמד רב ודברך והוא שחיתות המידה וסר כיוצא בו השייב אסר הקוראנו
כפי זאת המסקנה שמשפלות המדות כולם ימצאו לחן המהמדר מחלקי הנפש לבר ול
גב יחסן פחיתות המדות וכאודע בצד הסביבי שהשפלות טהם טובות הס השפלות
המדות קשות וסר סודן ממשלות המדות וכן יודע אצל הפילוסופי שהעב' היא טלב
והיא בליה וולג' הנחם נאשם שהפלות כלה מחפשיטות קן הלב והוא התחלם על הרע
האמיתי אבל הסח המהמדר לו טפסט מחט לאסר אחר כדרך התפסט הכח הקן ול
החלק היאמוח אסר ששטהו טלב טוב דרסה טו השפלות הטובות והם השפלות המדיעות
והם משפלות המדות והוא כולל ההסתפקות ואהבת הטובים רזולת זה קן השפלות והוא אומר
סבכלל דברך את דברים וכן לב רע פחיתות המדות והוא כולל גב כן כל מה
שהקבירן מחט

ט"ה

הם אחר טלטה טלטה דברים ד' לישור אומר יהי כבוד חבירך חביב
עליך כסוף ואל תהי טח לכשנס טוב יוס אחר לפני מינתך והר' מוחזים

הוא היה חומר אין כח דהו חט ולא עב הארץ חסיד ולא המושץ למד
 ולא מקפץ מלמד ולא כל המורה בסחורה מחכים ובמקום שוין
 חכמים הסתדר להיות איש
 כח הוא שוין ל לא חמה ול
 מידות ופב הארץ שוין למעלה
 טבלות אבל יהי ל מק סת מעלת המדות וביישן ירע וקושן מי שמקפד על כל
 דפי וכוש וצוץ הסתדר הקבל נפטר ומסור ומה לקנות המעלות ואחד שוין
 טב חכמים שילמדו היה ומה מלמד לבטוח ונפגל ויוצק איש שמו ווי שטרל וברא
 איך שהמורה לא תמיד באשוי הקונה והצות ולא בהלבים כל צדקות רחוקות וכמבן זה לפסוק
 על סר המליצה לו במחיים היו ולו מעבר לים היו ואחד לו כגבי המוח הוא ולא במחשבי
 לבב לים היו

אך הוא ראה גדל גדולה ומה סשה על סני המים ואמר לה על דוטיסת
 אטיפך יסוף מטיפיה יטופן
 כל שומה טהרה בעבור שהתקת
 זולתך ואותך שהתקן עמד ליהק
 הכונה בזה המורה שפעלות הרעות יסובן כראש ענשיהן כמו טוח שומותיו ילכדו
 הרעע נאגמו כור טרה וירערהו ויפול בשחת יפגל ואלו חכמים במירה שאדם
 מורד בה מדרך בני וזה רב טוח לעין נבל זמן ובכל מקום טכל מי שיטטה הרעה
 ייחורט מידי חמס ופחיתות טחור טחור ירוק מן הן הרעות ההם בעצמן אשר חודט
 מטט טחור למד מלמדה שחנשה על נלמטה וכן כל מלמד חנשה ומי שיקרש פועל טוב
 מן הטובות יצט על העטל הסוטל ההווי מיטט טחור מלמד רב טיעטה על ולחטטן ורברי
 הכטן בזה נחבים ומה כי פועל ומה יטטה על

הוא היה חומר מורה כשר מורה רמה מורה נבטס מורה ורעה מורה
 נטיס מורה בטטיס מורה טטחות מורה דימה מורה עברה מורה
 גדול מורה תורה מורה חייס מורה חכמה מורה יטיבה מורה עיטה
 מורה רבונה מורה כחקה מורה טחור קטה טסי טוכ קטה לפכמו
 קטה לו דבר תורה קטה לו חיי השקול הבא רכן ירחן כן זמ
 קבל מהלל ומשמחי הוא היה חומר אכ הנחקר מורה מל מחזיק טוכה
 לשכמד כי ולך טופת חמסה תלמידים היו לו לרבן ירחן כן
 זכאי ואילו הס' ר' ליעוד כן הורקטוס ו' יהושע כן חנניה ו' יוסי
 הסקן ו' שמעון כן טהטל ו' לעוד כן שרן הוא היה מורה
 סכמן ליעוד כן הורקטוס כור סוד טחוט מוכר טיעה לעוד כן שרן
 מטיץ החוקער יהושע כן חנניה חסד יולדתו יוסי הסקן חסד שמטן
 כן טהטל ירח חט טיעה ר' ליעוד כימנות יסיכח ל' יהושע במעלות

עכ"ל

אלהימנו ירום מן האומות ונחלק עליהם ושיבב מן יקסו לך וואו לא שטן לא אפיקוחים
מפני זה מן ירחיק לרוב
שטן כל באיה לא ישובקו לנו ישיגו ורחוק
חיים וממרו אנש אנשיווד רשת רחוק לרשע אויך תשיב אליהם השמר לא ישגו כלבך
מן הדיעות ההם ורע שמי שתעבוד לפני ירע ירע לך והוא ממרו לפני מי ומה עמול

ל' טרפץ אומי היום קינר והמלאכה מרובה והפועלים עיזלים והיכר
הרבה יכשל הבית דוחק
זה משל לקינר השנים ורוב הרמורה
ועינות בג אדם למקטס עם השכר עליך
ועם רוב התריות התורה ונראה לך
חכמה וללמוד

הוא היה אומר לא עליך המלאכה לגמור ולא אתה בן הדין ליכשל ממנה אם
למדת תורה תדבר נותן לך שכר הרבה ונאמן הוא בשל מלאכתך שישלם
לך שכר פעולתך ורע ממן שכרן של מלמדים ללמוד
אל השלם הנא וטב דברו בענין השלם הכא במק הששיר מסנהדרן
כמו שהיו ליכרי לפי קנינר יה הפירוש

עקב בן מהלוא אומר הסתפל בשלשה רכריב ואין אתה בא להו
בבניה רע מאין באתה ולאין אתה הולך ולפע מי אתה
שהיה לידן דין והשבין מאין באתה מטיסה סדמה ולאין אתה הולך למקום
דימה ותוליעה ולפע מי אתה עתה לידן דין והשבין לפע מלך המלכים
הקבה

זה הסתכלה מביא האדם לרי שנה בזכו מאין בא והסתכל באחריתו ביארו לבנות קטיב
השלב והסתכל לגל המינות יקארו לנהר ולסמיט מינותיו וסמיטלו ברו אילו השלשה לא ירעו
לשום
ל' חנה סגן הכהנים אומי הוי מהפלא בשלומה של מלכות שאלמה מידאר
איש את רשמי חייס בלשנו
ל' חנה בן הרדיון אומי שנים שיישבין
ואין ביניהם דברי תורה הוי זה מיטב ליכיס שטן ובמוטב ליכיס לא יטב
אכל שנים שיישבין ויש ביניהם דברי תורה כאילו שכינה
שדניה ביניהם שטן אז נרבו יראי יין איש אל רשמו ויקטב יין ויטרע ויטרב בסע

כנגד אונן שלחכמים והוי זהיר בגזלותן שמו תכזה שגשגין נשיית
 שושל ושייטן שקייסת שקרב ולחייבין לחיטת שדה ונאכל רביהם

בגזלי אדם

אל תהי נח לבגנא כל תסן עסקך לבגנא ולגזלות וסבב הפלגן לגנות הפגם והחזק שברבחה
 אמחה כל מי שפגם בגנב וסמכהו לגזמרו לגנא יהיה לך אל זר ולא השתחוק לא גב אל שטנ
 הרבים אחר וישוב יום אחר לבג מיתקן יהוא איט יורע מתי ימות ויהי כל ימין כשזכר
 אבל אמרו הוי מתחמה כנגד אונן שלחכמי איט מסומחה אשר הוכח בהם אבל הוא ממה
 ששמעו מזולתו והיה מספר אונן ומשג זה לא נמנה מכלל רבין והכונה בזאת היסודות
 שהוא אונן שהחבר לחכמי ואנשי המעלה אל התענגג עמהן ואל תקגיה עליהם אבל תהיה
 חכמת להם שמתקרב כנגד שיקרבך ואל תנסף להתקרב אליהם יותר ממה שיקרבך שלא תפסד
 כונתם כן ותהפך והכתם לטמא ולא תגער מהם התעלה אשר תקוה מהם והמשיג זה
 בני שיתחמה לאש שזאם ישב רחוק ממנו נהנה ברומן ויקבל התעלה במוחו ואם יפגע בעסק
 יינסף להתקרב אליו יסוף אל התעלה לטון והוא ענין אמרו על כי המסל הוי מתחמה
 כנגד אונן שלחכמי והוי זהיר בגזלתן שמו תכזה ונאמר כן היסוף ונאמר לא תחשוב שזאם
 יפסדך כלשמה תשוב ותפסד ברבים ויתפסדך אבל לא ישמע לקול מלחש כמן שלא ישמע
 אלפי הסדה כענין שזכר י זה לא יפסדך ויתפסדך ואתה רע זה מעשין גחזי עם רבו

ה' יהושע אונן שין דרע ייטר דרע וסמכהו את הפרות מוכיואין אחר
האדם בין השווה

אונן שהחריטת למען יוכיח המצווה ורע הפגם והוא חול המרינה הסחורה שיכיו האדם
 למאוס ראות עינו ויסטוהן והטיב לו חברת החיות וקתבורר במרבות ועמרת ויכח לו מקום
 שזיט מוסב אליו ימית האדם בלא כסף

ה' יוסי אונן יהי ממין חבירה חביב עליך כשולך התקן עיניך ללמוד תורה
 שזינה ירושה לך וכל כושטיך יהיך לטס שמים
 ענין ההכנה והזימן
 שטיך מיה לרסן עיניך למעלה כפי החטישי ענין אוננו וכל מעשיך יהיך לטס שמים
 ה' שמוען אונן הוי זהיר בקרית שמוע וכתפלה ובשזינה מתפלל אל רשע
 תפלה קבע אלא רחמים ותמנעם לפג המקום ברך הוא שט כי חטן ורחוב
 הוא ארך אפים ורב חסד ונחס על הרעה ואל תהי כפג עיניך
 כשיחשב אדם עיניו חסר ופחות לא צול כעניו חסדן שיששהו יכבר כיוצו ששנין קבע ה'
 שרבר עליו התעלה ויחסמה כמי שינה לעשות עסק אחר ויפס ממנו

רשיע

ה' אלתור אונן הוי שקור ללמוד תורה מה שתשיב ליסיקורום ורע לפג
 מי אנה עמול ומי הוא כשל בריתך וטומן הוא כשל מלחכתך שישלך לך
 שם פטולתך און שיכרך שתלמוד שלטה דבי שתשיב כהן

וישמע ויפתח בספר זכרון לסבו ומנעו את אחר שכל מקום אשר
אזכיר את שמי אכחז אליך וברסדיך
הנה בחזקת בתחילת
טברדין ששדה אינה נסלה
על פחות מעשרה וטס באורג טיב לא יהיה פחות מטלפה והס שטקראין לשני המושב
יש' אגורה מה שאמר ארס בודן אחר' והד' יש בן חמש איצטגות שבין יאגל וכל
החמשה איצטגות יקרו אגורה גב

ר' לעזר בן יהודה איש ביתרומא אמר רן רן מטול שמה וסוף שלן וסן ?
ברוך הוא אומ' כי ממך הכל ומירך טהנן רן ר' ישכב אומר
המהלך בדרך וטנה ומסין ממשנתו ואומ' מה כוזה אילן זה ומה נמה
טיר זה מטלה עליך הסהוב כאילן מתחייב בטענין ר' רוסה' בר
ינאי אומ' משום ר' חייב הלחיד חכס טהומ יוטב וטנה וטוסה דבר
אחר ממשנתו מעלין עליו הסהוב כאילן מתחייב בטענין טכ' דין הטוח
לך וסחור טטןך חור טן הטסח אה הדברים אשר רוח עיניך יכול אתי
הקסה שליו מיטנת הל' וסן יסורו מלבסך כל ימי חי'ך הוא אינו מתחייב
בטענין טר טיטב לו ניסיוס מלבן ר' חנינא טן חסא אומ'
כל טידמה חטוא קורמת לחכמתו חכמתו מתקיימת וכל טחכמתו
קורמת ליראת חטוא אין חכמתו מתקיימת

זה דבר מוסס עליו מן הפילוסופי' גב שהקל המשלות טטיגול לחכמה
טר טיהא קטין חזק גלס ילמד החכמה אשר יזרזהו על הטובות ההס יוסיה טמחה
ואהבה בחכמה וחי'ימת להוסיף מטה אשר טתעוררהו למה שהורקל וטטי'קדמו קטיט
הריעות גלס ילמד וכהיה החכמה מוטעה אומר כמה טימאמה בהקבג הקבר עליו ניטרה

הוא היה אומ' כל טמעטיו חריבין מחכמתו חכמתו מתקיימת וכל טחכמתו
מחוסה מוטעטיו אין חכמתו מתקיימת הוא היה אומ' כל טחה
הכריות נחה הימנ רוח המקוס נחה הימנ וכל טאין רוח הכריות
נחה הימנ אין רוח המקוס נחה הימנ ר' חסא בן הקיטס
אומ' טינה טולטחיות ריין טולטחיות וטיחת הילדים וטיימת כטסיות
טולטחי הארץ מדכואין אסת האוס מן הטולס
יאו' טאילן הדברים מכלן משלות האוס טר טייטא מן הטולס והוא אומר
ר' לעזר המורטי אומר כר

וסוף לפניו ליהוי יין ולחושבי טמן אין לי אלא טנים ומצין אפילו אחד
 טיורב וטורה טחשלה שליו הסמך כמילין קיים כל התורה כולה טע
 יטב כדד וירוס כי נטול עליו
 ראויתני על טחשכ לנים יקרא כל
 מוטב טלו ירפך בן דברי תורה מצוה
 השוק אשר אמר כי אם בתורת יין חפצו כמילין אמר טחשכ שהיא חפצו בתורת יין לומר
 יטב במוטב לנים אשר אין בן תורת יין ופי' וירוס מדכור הטפל מחול דממה דקה
 וממנו פי' התקנים וירוס אהק ושוק אהק וראיתני ההיא כמי שמקיימה את כל
 התורה כולה כמבאר
 לב

ר' שמואל אומר וכל טרטה טחשכ של טחשכ אחר וזה אמרו עליו רבי תורה
 סאילו אסל מקבני מתים טע כר כל טחשכות מלוח קיח טורה כלי מקום
 אכל טרטה טחשכ של טחשכ אחר וזה אמרו עליו רבי תורה
 סאילו אסל מטחשכ של מקום טע וירוס אהק זה הטחשכ אשר לפני יין
 דברי מוהם יקראן תקדמת המד טחשכה הטע יאמר טב מוטב כמבאר
 קדמה גב יטש' עה קיח טורה לבקורה כמבאר שוקרא
 וקדם לפני זה הסוק שוק טחשכה של הטחשכ במאכל ובמטרה והטרת המורה
 והלמודה ומשע' זה קיח הטחשכ במילין אכלו עליום רבים מזהמים והטחשכ
 הוא אחר לפני זה הסוק קדם אלה בין טעג וטסס רעג טקן טלילה

חנניו בן חכמי אמו הטעור בליקלה והמחולך בדרך יחידה והמטעה דלכ
 לבטלה הדיקה מחמיצ' כמספר
 ר' טחשכ בן הקנה אומר טל
 המוקבל עליו טול תורה משבדך מחנניו טול מלכות ועול דרך ארץ וכל השוק
 מחנניו טול תורה נגודך מחנניו טול תורה ועול דרך ארץ
 שול תורה המעדות הקדומה ושל מלכות טחשכ המלך וחילוף
 ועול דרך ארץ טחשכ המלך יאמר כי כמבאר לקחן טול תורה יטלהו הטע מוחלך
 המקבלים ויקל טעג ואמו טורק טול תורה טחשכ קן השמים ואיט סובלה אמי חרות
 טול העבודה דל החירות מתעלות הזמן ועיניו המלבים פי' טעסה ומקבל מה טעמב
 טע הלמחמ

ד' חלשטו איט כסר המדותו אמו טורה טהיך וטכך וטסוקן כמבאר
 טכטה בינהן טע' ולהים כנכ' כמדתה ל' כקרב' ולהים יטשט' ומצין אפילו
 חמטה טע' כקרב' ולהים יטשט' ומצין אפי' טרטה טע' וקערוטו על ארץ
 יסרה' ומצין אפי' טנים טע' אן נרמדי יראי יין איט אול רעמו וקטב' יין

המעשה

אבל לא שלפי המעשה : זה המאמר כולו פנינים גדולות מאד ורואה היה זה הרב שיהיה על שקיפה
 וזה פירושו בקצרה : ושל רגלי שחרש כל מה שקודם במקומו הקודמו : אמר כל מה שבעולם ידוע
 איסורו ית והוא משיען אונת והוא אמרו הכל עבדי : ונחר את לוי תחשוב שבהיותו יודע המעשה
 יתנייב ההכרח עליו שיהיה האדם מוכרח על מעשה מן המעשים אין השען כן : אמר
 הרשות ביד כל אדם במה שיפשהו אמרו והרשות נתנה : כל רשות כל אדם נתנה לו כמו
 שבאירו במקו שמיני : ואמר שדיון הסם עשה אדם : אמרם הוא כחסד וכבוד לא כפי
 הדיון הראוי עליהם : שכן שבוחר ית מדרבנן : ואמר אחר אפיס ורב חסד : ואמר רבותי זול
 אחר אפיס לרשעים ולצדיקים : ואמר הנבוי מספר תלמי טוב יול לכל : ואמר את שהמעלות
 לא יצאו לאדם לפי גדול המעשה : אבל לפי רוב מספר הסם המעשים : והוא שהמעלות
 אמרם יצאו לאדם כפעול מעשה הטוב פעמי רבות : וזה יצא קטן חזק : לא כשיעשה
 אדם פעול אחד מפעולות הטוב כי כיה לבדו לא יצא לו קטן חזק : והמטל ביה שהאדם יתן
 כסידן למי שחיוו לקרובים בפעם אחד : ואמר אחר לא יעלה בידו מעלת הנריכות במה
 המעשה האחר הגדול כמו שהצא למי שהגדיר לקרוב : בלא שגב ונמן כל זהוב מן עול
 יר הנריכות מפעם סיה מעשה הנריכות לקרוב : והצא לו קטן חזק : וזה שגב אחר לבד
 המעשה נפשו המעוררות גדולה לפעול טוב : ואמר כן מסקה מזה : וכן במה אמן שכל מי
 טפסה אסור במה דוק או עשה דקה לעב במה לית שהיא דין מחסורו כמו שפירש
 עשרה אסורים או הטלים חסרון עשה עבירה מעשה דומה : ועל זה התקש והו הענין לפי
 רוב המעשה : אבל לא לפי המעשה

הוא היה אומר הכל נתון בערבין ימי צורה סודותה על כל החיים החנות פתחה
 והרנו כקוף הסתקס סעורה יהיה כותבה : וכל הרוסה ללוחה כח ולוחה
 והגבאין מהדיון תמיד בכל יום יעברעין מן האדם מרעהו יחליף מרעהו
 יוש להם על מה שיוסמכו והדיון דין אמת והכל מהתקן לסעורה

מקוף מי שמואיר חוב : ולי יבקשה לאר : ויה המטל מבואר וכוננו
 ירעה ואמר : וכל הכניסה לענות צו לענה : מחזק מענין הקודם שאין שם קמה : אבל
 בבחינת האדם ישנה מה סודותה : ואמר הגבאין מהדיון הוא מטל על המות וסאר
 השמשים הנאמן של האדם : והכל מהתקן לסעורה : כגלה הבליה סגונה כל זה חיו העולם
 הנא

ל אשר כן שמרה אמת : אם אין דרך אמת אין תורה : אם אין תורה אין
 דרך אמת : אם אין חכמה אין תורה : אם אין יקמה אין חכמה : אם אין
 רשת אין כונה : אם אין כונה אין רשת : אם אין קמה אין תורה : אם אין
 תורה אין קמה : כל ט סל אחר מטתון מעיל לג במחיות האחר ומטלים
 אוקו ואמרם דבריו ביעת וכבינה הוא שגבן פילוסופי דין
 מאד : ואמר והכירהו כענין על תבונה מי שענין ביה השען : וזה שהרעת יצא על
 ונקמה אחר : ואמרם הוא השען המושכלת אחר טענים אם טעניה הטרמה ושכל

המחיל את הקדשים והמבזה את המזבחות והמער בריהו של אברהם
 זכינו והמליכין כנו חבירו ברבים והמקלה פנים בתורה אשם שיש ביד
 תורה ומעשים טובים אין לו חלק לעולם הבא
 מלבין פני חבירו מי
 שמקיים מצוה מקלה
 פנים בתורה שעבר מיצת התורה בעתה היא והוא הספיקה כמו שאמרת עליה והנפש אשר
 העסה ביד רמה ושפן מקלה פנים בתורה יקלה ויעזי וזה לשונם פני זה והוא כגמר פיהו וזה
 המקלה פנים בתורה העובר על דברי תורה בערסיהו כיהניקים כן יאשיהו מושב ביהו המושך לו
 עגלה וזה אמרו כל הדברי אשר אמר חסדי בהם שעושה אותן אין לו חלק לעולם הבא אמרו מה אמר
 מקיימין אם קטעושה תשובה אין לו רב שעמד לפני התקנות אלא פסלו עשה פשוטה ומי
 בייסורין רל שהתמזר החטאים ההם אשר זכו בהם אין לו חלק לעולם הבא משאר החטאים שהייסורין
 עם המיתה לא יסגור אותם לעולם

ה' יסמנו אנו הן קל לראש וגו' להסתורת והוי מקבל כל האדם בשמחה
 קלות ידע ונלח הוא היישוב והערת יאמי ביהו הסמוכה סתעמוד לפני אדם צדק המעלה שיש עמך
 לגבולק ושמם אותו ועמוד לפני כ אשר ירצה ופשהיה עם סחור השיעב רל עם יעיר השם לו
 העשה אכל הנקי עמך עמו אחר כן אמר לא העגוג עמו אכ אמ אשר לו תקשוב שמה שהיהחך
 מההעגוג עם יעיר השם יחייב שתקבל אותו כעם כעם מן כעם זעופים לא כן המנה אכ
 שהקבל כל אדם קטן עגול כן חוקך ועבר כל איש ממין האדם בשמחה וזה המעגוג עגול
 מדברי הרב שהוא מפרש משת מקבל מהקבל פנים וכאילו הוא מקבל התקור כן מקבלת העלמות
 אשר הוא כן הארמית העגס נגד אין עבר וכן אמר בזה הענין עברי עלשן פגשה והקבלה אומר
 פגשט פלג בשמחה מן בזהה ובלשון הוא פירש הנה ורעה

ה' שקיבה אנו שחוק יקלית ראש מדעילין את האדם לשמחה מסורה סיג לתורה
 מעשרות סיג לעומר נדרים סיג לפרישות סיג לחסיה שהיקה
 אדם ששדור החכם נרכים על רב ויקיימיה יעלה ביה ההמטג ממה שימטג ממנו
 ויתחין לו הקטן ההוא ויקל עליו הפרישות רל השמירה כן הטמאות כמו שאמרת בקנה נגדי עם
 הארץ מידם לפישים

הוא היה אולי חביב אדם שטברא במלם חיבה יתורה נרדעת לו שטברא ביניה שט כו
 במלם אלהים עטה את האדם
 חביבין ישראל שטקראו בנים למקום
 חיבה יתורה נרדעת להם שטקראו בנים למקום שט בנים אתם ליין להיכם
 חביבין ישראל שטקראו להם כלי חמדה שבו טברא העולם שט
 כי לקח טוב נתתי לכם תורתו ואל העויוכו
 אמר שהודעת מי שייטיבו לו
 שיצגו אדם לאיש מנו אדם על דבר כהמנהג ולא יודיעהו שיעבר מה שעשה עמו שהוא
 טיב
 נבזה בעיניו

הוא היה אולי הפל יסגוי והרשות נתנה ובטוב השלים נהן והפל לפי חוב

שיהיה שלב כיום שבדרך יסוד שיש מקום להיטה אמנם הכוונה איך חיל מושב שיהיה
הואיל ובה מיונה לוי אקיינה ואט כירכא כמטה רכוב משוג. הוחת שלב שבשלמים נבחר
להיות חזי מצות שטה על כל מעלתו ושלמותו איך יכרך שישנו כיו שבוטעושה נפשו והנחוק
עצמה וקדמה

הוא היה אומלל מל רמי בן לכן חזר ונחל תהי מעליג לכל רמי שחין לך אדם
שחין לך שעה ואין לך דבר שחין לך מקום

יהי סגור אפסד סגור יהיה לכל אדם שת שיהיה להחיק את להשיל דאפי כירב מועט
ל ריטס חיי יבנה אומלל מאד מאד הרי שער רוח שתקונה אנוס רמה

טב זמנן שחין הקדמה שהשכנה הוה מן שלות המדות והוה ממנוט כין הקדמה
וספלות הוה ואין לה טב אחר רק שטה ולעמה כלסון שרבו שמות רבים ובה רוח שיעט
רמה ונאה רב ומשמות החכמי לך רוח אבה ונסות הרוח וכבר בארנו בסוף הרובני
שהיחס צריך שיהיה לך מיה שיעה לזאת מן הקדמות שר שישמור באמצע המושג של צר
הסיג לא במיחה הזאת לכה בין שער המדות אל כגמה לגדל חסון זאת המדה אינל
הקסירי ורשקב נבזהה רחוק ממנה מן הקצה באחרון נענו אל שפלות הרוח לגמרי ער
שלי ישמחו נפשו מוקם לגמה כלל והנה ראוי נפסד מספרי המדות ויטעמו
למחר מן החסוכים ונחמל לך הי זמן ויהי כשמתן כן כל ימדי אה לו כהייתי קול כשבינה יהיה
מקומי נפחות שבמקומות הספיה בין חכמת הנגד והו ספיה סחודי וכעלי מוקן ואט הייתי
שדב במקומי ונחמל מאכסי הספיה קס להסוף ויהי טרל ענני ובה יפיעי אשר הייתי כ
שפל בעניי מאד גר שגלה שרונתו והשתן עלי ונחמתי להחזק תבנת העונה כנפסד ויהי ה
לא טובה נפשי למישהו כלל ולא התעורר מיה כח ויסמתי שמחה גדולה כשקענה לגבול
שלי יכריכי כווי החיסר תהו ולי הקצשה נפשי אלה ואין ספק שזאת תכלית שפלות
הרוח ער שיקרח מן הקמה ואט דוס עתה קסת מה סדכו חכמי מסמ השנה ונגה הקמה
ומפני זה יטה להתקרב אל השפלה ואלי מאד מאד היי שפל רוח משחרו שיטא האוס אל הענה
לבה כלסון שיהיה אצל מן הקמה אחר טהיא קרובה אליה משג שהשנה ממוצק כמד
שיכרנ אמר כסמ הענה מה שטתה חמה כר לרשה עשיתה שטה נקב לגולה
דכוי ראשית חכמה יתקן מן אוד החימה שיהיה מן גדולה מן החמה זהו סיסת מיחיתה
ואלי נקב שנה ידאת מן כלל שיהיה יי תחכא בטול השנה אס מן השנה יחד גדולה מן
החכמה הרבה ויהי רב זה סמ סתמה סגביא שטי כבביאוי ומשולט כמרכוס כל מקום
שמה מרמז צמחתי סלהקפה שר אהה מרמז שגמחתי מן כמל בתורה הו הגדול קבור
יהנרא ואחריו שטה משפט גי יתס ולמה שטי כבביאוי וסמ כן כה אמר רס
ועבא שוק ער וקדוש שמך מרוס וקדוש אסטון ואומי ויהי רכו ושפל רוח
והיטול כמחבי סולו לחוב כשרות ביה שמך ישלון לעני וסמ סמיה אבו
יתוקים גרין אלמנה אגביס כמקון קסטן יש לך ללמוד ממוטה כביט עה אשר
שעלמי כו המעלה הסכליות ומשגת המדות טולס מוסה למדקות הטבואה אב כחמה
איכ כעבודה איכ טתה וסינרו הסס של כל האדם במיחה הענה והאיפי מטה
נענו מוזר מכל האדם אשר על פני האדמה ואנו עשנו מאד מוסה של נעמנו לכר הקצה
האחרון וכן רמינאמו יחד ועמנו מה וכן דוד משיח להי יעקב ועגיס זמירות יסרו
יהוה מלך נבדר גדלה מלכותו וחזקה חרבן ושיעמד הסס לנו על ידי מטה רכוב עה
והוא הסלב אשר מן מישקב כמו שביאח החכמי והוא נביא הגדול שבספדים קטס

מט

אומה מן שטיף הברחה הנפרדות במידות מבלתי ספיקים אמת דעת אכלה
במידות רשת נזות ההטגה היא אשר תראה בטה והוא הרשת וברשת גם כן ואשר
לג טבין קה טבין וכאין יאמר שאיל לא שכל מוטכל אין רשת לג ואם לא יהיה
רשת טכל לא טבין מוטכל ט ברשת טבין והטגה זה הדבר אשר מוט מן הספרים
המחברים כן טן מסון ואומה אמת מייסדים דרך היטרה אליו לבר

הוא היה אומר כל שחברתי מודנה מעטין למה הוא רחוק לאין קל
טענין מדוכין וטרטין משטין והדוח באתה ושקדוק והוספת טר
פנין טנה היה כערטר כערה ולא יראה כי ימו טוכ וטן מרדים
במבר ארץ מודה ולא תשב אכל כל מעטין מחברים
מחמתה למה הוא רחוק לאין טענין מעטין וטרטין מדוכין ואשר
כל הרחוק טכטול כוחה וטככות כן אין מדיין אמת ממקומה טנה היה
כנץ טהול של טלג מים וכל יכל יטל טרטיין ולא יראה כי ימו חוס
זה היה טלה רשן ופנתה בטרחה לא יראק ולא ימיט מעטות טרי
ר אשר חסמה אומה קיבן וטמה טיה קן קן גופי הלכות וקדשת
זכ מטריו טפריחה ורחמה

פרק רביעי

זמא חוס מן זמן חפש הלמד מכל המוס טט מכל טולמו
הטפלי מן זמן גבר הפוכט ונת יטרו טט טוכ אור ופני
העבור המוסל כדומה מקור שיר מן זמן שניד השמח במוקן טט גיט
טעין כי תוכל אטרך וטוכן מטרך בעקס הזה וטוכן וטעין
מסר מן זמן מסבר המסבר ונת המרות טט כי מסברי אטבר ונת יטרו
זה מסבר וטבר זמטן שיטיט בעיקר הקדמים

כן שזמי חוסה מן רץ למדמה קלה וטרחה מן השבחה שמוטה גלחה מרה
ושבחה גלחה טבחה טטבר מרה מרה וטט טבחה טבחה
כטר כקדק עי זה המדומה כמן שחמי טעין העטידי מסטהודין וטבר השטידי
חכמי טנה על חדות טען מורה יש בו זיכח על משנה וריטה והוא אמר מן יכול משה טעט
ערים וידע טאין מדעילה טעל יהיה כהס רין עדי מקלט ער טיכרל טעל האחר
שבראץ וטל וט זרע היה משה רבנו טנה שזן טעט ערים טעטבר הימן קולעות ער

שהיו מכוונות ולרשתי צב שדברי בה לא יאוונו לרוב חכמי התורה הגדולים ואפשר לבסוף
 חזרתי מהסכמתי ואחר כך מקלתי שאספתי לקודמין או למצויין דע שזה חזק שלע קעשה
 התורה קודמם לרפורטו כלל לא רחשבהו כלל לחיותו וכיוצא ואלו כל מי שיהנה בעולם
 הזה בכבוד התורה על חיו בעולם הבא והתעוררו כל בני אדם בזה הלכין הנגלה והשליכוהו
 אחריו גמס ונתנו בפשוט דברים על יביטם ואני אפרסם וקבע להם חוקים על יחידים ועל
 הקהלות והכאן בני אדם בסלמת גדולה קרה וראוי שיפחדו החכמי והתלמידים והאנשים
 המהבסקין בתורה והתורה אומרתם וכל זה טעם אין בתורה לבד שיוצאת חוקת וכל
 קצלים שיטטן עליהם כלל שאמרנו נשעטן ברבי רבנוט יל ולא נמצא אליהם שיהיו
 לקחין מבני אדם ולא היו מקבצין ממין לשיבוי העבירות היקרות ולא לראשי
 צדיות ולא לרייטן ולא למרכיבי תורה ולא לאחד מן הגדולים ולא לשאר בני אדם
 מימין מן העם אבל נמצא בכל דבר ודבר ובכל קהלה והיו יש בהם שט בתבליט העניות
 ועשיר גדול בתבליט העשיר יחלילה לן שאומרו ולשורה החזקה הם שהם לא היו צמלי
 חסד ונרעו ערכה אבל השב ההוא אליו פשוט ירו לקחת היו מילמין מקומה והבוספט
 לא שלג קיה עשה אבל היה מסתפק במיעוטם שהיה מתפצם אס ברוחב אס ברוריק
 והיה בן לוי שברי אדם שהתורה נעשתה מזה וכבר ידעת שהלל הקין היה חוטב עצים
 והיה למור לפני שמועה ואבטלין והוא שט בתבליט העשות ומשלנו היתה ידעת תלמידיו
 אשר נמשעו במטה היהוטיק והקטן שבגמוריו דכן ימחן בן זכאי וזקן בזה ספר
 למסכיל שאינו היה מורה לאנשי דרך ליהנות מקין לא היו מנחין אותו לחטוב עצים
 והגבה בן דוסא יצאתה בתקול וזמיה כל העולם נזק בסביל חטבה בני מעשה בני דיל
 קב מחובין מערב שבת לערב שבת ולא מבקש בני אדם וכשהיו באין בעלי הדין לפני
 היה אור להם תגלי מי שידלה בגימוריו מזה לן כדי בעילתו וזקן לבס ולא היו ישרו
 שברורות לא אכזרים ולא בלתי צמלי חסדים ולא מיאנו הם מן החכמים העניים
 שהיה מנגה לאנשי דורן כשלא היו מעשירין וזמנו חלילה לטס אבל הם בעצמם
 היו מומינים בטס ובמדת מטה אשר בה זכה האדם לחיי העולם הבא ולא היו מוערין
 לעצמם לפקס ממין מבני אדם והיו רואין שלקיחתם הוא חילול השם בעיני ההמון
 מפני שחשב שהתורה מלאכה ממלאכות אשר יחיה האדם ותבזה בעיניהן ויהיה
 מי שעשה את דבר בזה וואמנם הטעו אילו המתגברים להלך על האמור
 ועל הפסוקי הששנתי והנבלי בתקיות בני אדם ברצונם או בעל טחם המעשיים
 אשר ימיאנו בתגמור מועשי בעלי מומין בגמרתם או זקנים באו בימיהם ער שו
 אפסד להם לעשות מלאכה שאין תבולה וא לקחת ממין מוחכי ואם לא מה יעשו
 היומנו זה לא יורה התורה ואתה תמצא המעשה אשר קבצו ראיה מיתר היתה
 באטות סודר מרחוק תביא לחמה כבעל מים שלא היה יכול לעשות מלאכה וזכר
 עם היסולת לא המיכיה אליו התורה וכן רב יוסף עה היה מולר עצים למקום
 למקום והיה אנו גדולה מלאכה שמחממת בעליה לל עם טורה ויבדיו כי בהילט
 השטס הכבדים היה מתחמם צעו בלא ספק והיה משיב זה ושימח בן והנה
 נהנה כמה שחלק לו השם כמה שאיכלו ממעליה ההספקור ושמועתי משועצע
 טבלים באמדם החיכה ליהנות יהנה כלישיע והחזיקה שלא ליהנות אל יהנה
 כשמוץ החמתי ויה אינו דומה לזה כלל אבל זה וזכרנו הטעמה מהמבוא רזיה
 מימינו מפני שהוא מכוונר ואינו מקום שיטעה האדם בו שלישיע לא היה מקבל
 ממין מבני אדם כל שכן שלא מקט מהם וקובע להם חוקים חלילה לטס ואמנם
 היה מקבל סבור לבר כשהיה מאכסן אותו בעברו עליו בבית איתנו והיה זנוכל לחמו
 כלילה ההוא או ביום ההוא והיה שם לעסקיו ושימוץ לא נבגם טבית אדם ולא

כאשר

כמון שאמרו יושב בצדקת החקמונה ועם כל זה אמר לב נשבר ונרכזו אלהים לא תבזה והרבה
 מאילן המילות אמרו רות על תבנית השנה ויהי שאמרו בצנה כגונה אמרו כל אדם
 שיש בו צמות כאלו שבו כתיב הכו מושבת יין כל צבה לב וכו' הריש לא תבז
 תעשה אל בתיך ואמרו שהחוטא כגונה כמי שבעל על העריות אמר תעבת יין כל
 צבה לב ואמרו כל המושבת הל' עשן ואמרו שהמתעב הוא בעיניו איכל ה'ס טעבנה
 זרה שצמה והביאון רמיה מזומן הרלו לכם מן האדם אשר נצמה באפן כלמ' צבה רוח
 כי צמה נחשב הנא אל מקרי צמה לאו במקו נחשב הוא ואמרו שהמתעב רז מני
 להוצא באמרו כל שיש בו צמות הריה רמיה להורגן באשירה כתיב הכו ואשירהו ק
 תגרען וכו' הריש ורמי הקומה גרועים ואמרו שהה'ס לא יחיה המתעבים
 לתביית המתים באמרו כל אדם שיש בו צמות הריה אין עפרן עגב' ש'ק הקייס
 והג' שרוב עפר כזה שטעשה עפר בחיין ל' העניים הם אושר יחיי והפליג בזה
 ואמרו כל אדם שיש בו צמות הריה שכינה מילת עליו ש'ט נצבה ממרחק י'דע
 והרבה מדבריהם באמרו שהיכרעת עונש המתעבים אמרו נלשיה ולספחה נלבהת
 ואין סאת לא צבה ט' הנצמות הנטיאות כאלו אמרו למתעב הספחה נסוד
 מה שאמ' בשמחה מוצן דאית ביה ובשמתא מוצן דאית ליה ל' סאין רמיה להייה
 האדם שפ' רוח לגמרי מסט שאיט רמיה מן הקבלות ושיענהו על דבר משל מורכבה
 נששים ל' כשנשים צמנה בקצה האחד וישפלות הכוח בקצה האחר יהיו ביניהן
 ארבעה וששים חלקים שיהיה האדם עומר ברקן שלשה נששים ואיט דרסה במיימם
 ביות המדה לבד לבנוח מן הגמנה שאם יחסך חלק אחד ויקרב אל הגמנה יונג יכנס
 תחת השממה חק היה דעת רבא בענה אכל רב נחמן אמר נפסק שאין רמיה שיהיה
 למרס לזמנה ל' א' מן הגמנה לאו חלק צדק ולא חלק קטן מסט שאין כטמו מושג
 חט אשר ישים האדם תעבת יין אין רמיה להתקרב אליו אמר בזה השעין אמר רב נחמן
 ב' יסחק לא מינה ולא מקצתה מי מוצי דכתי' תעבת יין כל צבה לב ולמיזוק
 זה החט הארור אמר זה סאר מוצר הוי ספל רוח שמתקין אנג' רמה ל' שאמרו
 צריך להוכיח עשך עד שתרחיק הגמנה בחשבך באחרית הצנה והנא שוב רמה

ה ייהטן בן ברוקא כל המחלל טע' שמים בסתר נעדרעין קומטו כגלוי אחד
 שצנצ' ואחד מזיד בחילול השם

אהר' ירע מן הסג' ששע' יש לו חט ומקט' י' צדור כעמ' כקרבן והטס צ' ט' וטל' ל'
 כחטאנו אסר קטא' אכל איט' במזיד חלילה לנושר השם להטות בן המזיד והשע' כרבר
 מן הרבים אכל כוננו הנה כרילול השם בן אס' מזיד צו שע' נעדרעין ממט' כגלוי עליו
 צו היה מזיד עונש מזיד ואס' היה שע' עונש שע' אכל ש'ט השעשים כגלוי

ה יסמיעל כנג' אומ' הלמד על מנה' ללמד מספיקין ביהו ללמוד וללמד
 והלמד על מנה' לעשות מספיקין ביהו ללמוד וללמד לשמור ולעשות
 ה' צדוק אומ' אל העש' עטרה להתגדל בהם ולא קנדרוס
 לאכנול מהם וכך היה הלל אומ' ודושתמש בנג' חלק הא' פל העמות
 מדברי תורה נטל חיינו מן העולם

יחרי אושר הסכמותי שלח
 להרב בזאת הימנה מסג'

במחנות יחידות לשמחה וסוד החסידים המשמחים אותה והסוד אשר חבן מה וכן חילול
הסך הטענה

ו' יחזיקו בנ אומי החושך שיבאון קץ הדין פרוק ממוטג איבה ונזול
והכרתה שזו והגם לבן במחנה שזוה רשע עם הח
גם לבן המקביר להורות מכלי יונה ושחר

הזו היה אומי מל תהי רן יחידה שזין רן יחיד לא אחר ואל תזכור קסל
רשתי שהן רשאים ולא אלה
זהו רצו התורה והזהירך הנה ממנה על סר המוסר לא על צד האיסור ואם כשאלתה
עלך חכירך ברשת נק הדישת לא תבגיהם לקבל סברתך משני שהן מכירין אם יש
לם לקבלה וזיג ברשתך להכבית לקבל רשתך

ו' יזכר אומי כל המקיים את התורה חשני סוסן לקיימה מעורר וכל
המכניח התורה מעורר סוסן לטולה חשני

יחזי את אשר יעסוק בהנה והוא עני ורל תוכי יזכר לנפסן לעסוק בה
לסוף יעסוק מעורר ומאשר יהיה לו מה שיטרידוהו סן הקריאה ומי שלא יעסוק במנה
מסט המוסר להתעסקו במאכל ובמשנה ובמנהגה לסוף יתרוסס ויזכר לו הזקן עד סיהיה
סיבה ביטולן בקריאה טרדהו בלם למחבר

ו' חזיר אומי הוי משט עסק יעסוק בתורה והוי ספל רוח בעני כל
האדם וזם בטולה קן התורה יש לך בעלים הרבה סגור וזם
עסקת יש לי סבר הרבה ליהן לך

אזו/ משני הסתורה והתמיד על
התורה והוי משט רוח בעני כל
האדם אל שלא תהיה ספל בעני הקדל לבד קן בעני כל אדם עד כשמשך עם מי זה
אדם סיהיה סיפורך עמו כאילו גרל מוקר במשנה יותר מוקר ויה סולס לברוך קן ק
האמה כמו שכזאת וטעין בעללים הרבה כקודך הוא שיש רבד הרבה מכלתין
יזכרנו לוי שנתעסק בהם ונטלנו תעסק במנה יטרידך הזקן באחד סן הזכר להם

ו' ליזכר בן יעקב אומי העושה מימה אחת קונה לו פרקליט אחד
והעושה עבירה אחד קונה קטיצור אחד תשובה ימעשים סעדים
לשני הסמרטות

פרקליט הוא האיש המליץ טוב על האדם למלך קל
וקטיצור הוא הסך זה והוא המליץ האדם למלך
ומסורל להמית וזו/ שהתעוברה אחר המעשים הרעים או המעשים הטובים בתמילת
העטין כל אחד משטוף השנינים האלה מועטין מבואי מכות וחלמים בהם

ו' יזכר הסנדל אומי כל כנסיה שהיא לשים שמים סופה להמקיס

היה קובל משום אדם יפדכו בזה אלה חסדי כשהתלמיד חכם שיידיה להחזיק עך שלא
 יבט לבת אדם והרשות בידו וואה ירעה להתאספן אצל בני אדם בעברן עליו לטורח
 התכונות הדרך הרכות בידו מפני שסבר הזהירו מלמסל אצל בני אדם שלא לטורח וואה
 תלמיד חכם המדבר סעודתו בכל מקום וואה כל סעודה שאינה שלמטה אסור להעני
 ממנה ולמה אנקיר בזה הענין וואה מחבור המעשה אסור התבאר בתלמוד והודין
 שאדם אחר היה לו פנים יהיו ענין בן הקבוצים וכל אשה היה רוצה אחר בכל יום
 היה מוצא פירותו מתמעטין והולכין ולא היה ספק אצלן שאחר מן הקבוצים נמן שיצא מן
 והיה מיטעב מזה כל ימי הכסיו עד שכסו מניג אהן שבט ויבימוקין ער שיבטן ואסור
 הבימוקין ומדרך בני אדם כשיאספן הבימוקין שיפיל מן הקבוצין מן המאנס ומן
 העבובים ימותו לאכיל מפני שהם הסקר וטב העחוס בעצמן למישוע למיכאיהם וכל
 ר' טרפסן במקרה יוס אחר למה ההוא וסב וליקט מן הבימוקין שנעל והיה אובל וזוה
 וכן בעל הסס והסב שהם שגב ממנו כל השטה ולא היה מקל אחר אכל קס עליו
 דזלתי והתחוק עליו וסב אקמ בשק אחר וסב אחר על גבו להטליט בער וסעודה
 ר' טרפסן בן יצחק וואה אנו לעוסק סבה הקבוצ וטעמוש בעל הסס הענין וברח לרעור
 שהטו קט גמל והיה ר' טרפסן מטעם כל ימיו מן הינס ההוא ומתאכל כל מה שאירע
 על ליביל שיסמן בעבוד התורה ויהא היה עשיר גדול והיה יכול לול הכיחט ואל
 אמן על כך וסך משנת והיה נמנע על ולא היה צריך להודיע שהוא ר' טרפסן והיה
 מיכיל שבימיו במחנה בערה וואה כל ימיו שלמות צדיק היה מיטעב על רכב זה
 והיה אהיל ששומעוהו בעבודה שלמה שיכל המיטעב בעבודה שלמה וכן על
 חסד לקבל הבא ויעקר מן העולם וכן פנה רבו הקרוס עלה אונצרות בשנת רעסן
 וואה כל מי שיידיה לקחת פרטתו יבא ויתפרם וכלב שיהיה תלמיד חכם וכו' וכו'
 ונתן בן שמוס יסוד ביום סקור יהא על היה מכיר אוקר וואה לו ר' טרפסן
 אהיל בזה אסרסן אהיל על סגל וסעורב ול אעפ שאין על חסדה מן שיפרט היה טמחה
 וסך טמח סקור סב הארץ שרות מהם ונתן על יחוד כך נהרדט אסוד קינתו ברבי
 וואה אהיל סטהם סב תוקן עבסין וואה על הסוקקין זה סאירט על אול יתקן ס שמוס
 תלמיד הוא טמח חסה ליתגת בעבוד התורה כשיסוק להסוד מזה וועי במחמה ויקר
 ויהא השבן ס' וסב המעשים החיל שיסוק כל חוקן בזה השבן ומהם הדבר
 אסוד התורה אוקר המעשה לתלמיד חסדי שיתג מוקן לודס לעשות על בנס סחונה בעבודתן
 והיה ססר סל גוס ירעה וועסה זה יש על ססר עטן זהו מטיל מלואו לבס תלמידי ססדי
 וסמחוס סמחהם לעפ סמחה ויקט להם במחלת השוק חיל סב חוקו שוקב להם
 הקס כמי סקבס המונות לסן והמעשרות על לי מה שבו סקבלה כ שיה הסעולת
 הדי יעשו וזוה הסוקר קסס על קסס על יך הסבור ויעפ שאין סס חכמה וכר
 והוא תלמיד חכם להקת סבס הודין עבד וכן הקהילה התורה מתלמידי
 חסדי סגל חקן המלכות מן הקבלות וקססערה החיל וחוקי המעשרה בכל גיש ודגיש
 והס העקרון גוקלעא יססס בעבוד הקהל וכן בעין היבויח וכיוסו בנס וקפי התלמיד
 חסב בשל חוקן על יתויב רבו מכל זה וכן היה בזה רבנא זקב בן לוי לל לויס סמעלס
 וכו' על גגת וסרסיה שפיה חייב בעבודס אספיה זהוכס והוא שיסטר מית סגבורס
 סוס וכר מכל מה סזסרט מפני שהיה תלמיד חסב וואעפ שהיה טורן בוס ההוא אפי' שט
 סביסרל וזהו דין תורה כמי ססעודה תורה מייצית השקל מן הסכני מן סמחה בעיקרון
 סדמה לזה

ר' יצחק אהיל כל החסדי אה
 התורה גרסן מוכבד על הכריות וכו'
 המורה אה התורה גרסן מחוקל על הכריות
 סגור התורה הודין

כהריות

יזכר זמנו לא בקנה המושק לבד משני שהסידור מרובה אחר שאין המורה על וזין מקנה
לכאשר ידע החסידים זה לא רוח לפלגת לא בחכמה ובנוספת המעלות והדווחן זמנם כול
של דרך האמת ולא פיוזר ממנו בעיניו קצתים לא זמן קצר מזור וקרוב יכיר שגרי
אפשר זולתן ואחרים הוציאו זמנם כולו בגשמיות לבד ויצאת ממנו כל עומת שבא ט ית
והפסידוהו כולו הפסד עולמי וההמון כולם יתפג כולם בזאת השמילה ויאמר שהכרה
החושונה הפסירה בעולם והכה האחרונה הדווחה והענין הזה עשה אומר שלמה
שיקר בקהלת המוחה העולם עגות בקפסדן וכיזרו שזוין ליוח וקטין אחר המנה מן
הדבר אשר יבסר מוטט הנה וזה כולו אמת ושהבין הספר ההוא בזאת הבחינה
והבאר האמת

ל' שמיטין בן לעזר אומ' אל תרצה את רבך כשעת כעסו ואל תגחמנו
כשעה שמהו מוטל לפניו ואל תשאל לו כשעה נדרו ואל תשתהדר
לראוהו כשעת קלקלהו
זה מבואר והס' העיני' מוסרם בתיקן כע
אדם בהסגל הדב' ממקומו המושל

שמאל הקטן אומ' כשחול מוכר אל תשחח ובהסגלו אל יגל לבך טן ידעה
יין ורע בעיניו והשיב משליו אפן
חכמי אפן לא נמארוק אפן מלמד
שמחין על כל שמונה וישע סכילה
אמ' זאת היסודות וכל החס' היה מוכיח בזאת המידה ומזהיר בראת העברה

לישע בן אכניה אומ' הלמד ילד למה הוא רומה לריו כהנבה של עיר חרש
והלמד זקן למה הוא רומה לריו כהנבה של עיר מחוק
יזמ' שהלמוד בימי הילדות יתקיים ואיט נקל לשיכרו
והענין מן הלמד בזקנה בהס' זה מבואר נראה לעין

ל' יהודה איש כפר הכבלי אומ' הלמד מן הקטנים למה הוא רומה לאוכר
ענבים קהות ושוחה יין נעשה והלמד מן הקטנים למה הוא רומה לאיכל
ענבים כשחלות ושוחה יין יסן
ל' אומ' אל יסתכל בקטן
לא כמה שיש בו יש קטן חרש מלא יסן וישן וישן חרש אין בו

יזמ' ל' יס' כי חכמת הבגדים יש בו סקיות וסאילת בלש' מוזקקות ולא עיליות
מן הקיטיות כי לא צריכ' להם הימים לשנות העמודים ולהס' הספיקות ואל' לא הבין היין
בקטן כי יש קטן חרש וב' יין יסן וקטן יסן יסן כי יש לבגדים שסאילתהו
והסאילתהו זכרה לא התקרב בהן סקן ביין יסן שטבל' מן השמרים ויש זקנה שאין להם
חכמה כלל וזין יכיר למה שאין להם חכמה מובלבלת

ל' לעזר הקשר אומ' הקטנה והתאמה והכבד מו' יזמין את האדם מן השולל
יזמ' הקטנה והתאמה וההבד' הסבד מוכיחין את האדם מן השולל והעז
זוכר כי ביאל' המדות מן בואר תפסד ועמונת המנה בהס' ולא יציע ל' לא מעלות
המדות ולא מעלת שכלות

ושמחה לטוב שמים אין סופה להשקיים **ל' ארבעה עשר** **ב' שמחה אומ**
 יהי כבוד חבירך חביב עליך כשורך **ו' סבד חבירך כמחא רבך** **ו' ויחד**
 רבך כמחא שמים **ל' יהודה אומי הוי זהיר בתלמוד ששגגת**
 תלמוד עולה זרין **ל' שמעון אומי שלשה פתים הם** **כ' תורה**
 וכהר כהונה **ו' נבחר שם טוב על צביון** **ל' צוה עשה רצונך**
 כרצונך **כ' שיעשה רצונך כרצונך** **ב' טל רצונך מפני רצונך כר' י**
 ש' בטל רצונך אחרים מפני רצונך

ענינת התורה והן ההנהגה והמלכות כהונה זכה בה צדק מולכות זכה בה
 רוד כתר תורה מונח למי שירצה להעטור בה אומי ושמו תאומן שזה הכתר פתח מוטעם
 המחרים אינו כן אבל גדול משטתו ובג' יהיו הטעם ש' כי מלבס ימלטן ומקצט
 יחוקקו יחוק כ' שרים ישורן אכל כתר שם טוב הוא נקצט מואת התורה ל' יגיעתה
 והלועשה כ' בהן יגיע הטוב האמיתי

ל' נהוראי אומי הוי גולה למקום תורה ואל תאמר שיהיא תבוא אחר
שחבירך יקיימה בידך ואל כיתך אל תישטן
 יומן בקש מקום הקריאה
 והלמך כ' ש' זולתך
 יתכן לך הקריאה ותתקיים ולא תישטן על כונתך ותאומי שויך כריך לחביריך ויתגמרי שיעורך

ל' ינאי אומי אין בדיע לא משלות רשעים ואף לא מיסורי הצדיקים
ל' מנה בן חרש אומי הוי מקדים לשלום האדם והוי זנב לאריות
ולא ראם לשתלים
 יאומי שהיות האדם תלמיד למי שהוא חכם ממנו יתר
 טוב לו ויותר רוח מהיותו רב לפנות ממנו כי נשטן
 המאסן חסיד ונשטן השיט יחסר ואתה הבן ממה שביאורו כסנהרין שהן שוין ומיטעם
 נשטן בקרש לא מלידין ואש יסימה שלעשירים ושלשה סנה אחר נשטעם מיטיבה צדוק
 וראו שהן הוסיפו על בזה המעלה

ל' ישקב אומי העולם הזה רחוק לפרוזודור לסני העולם הבא התקן ענינה
לפרוזודור כרי שהבטם לטריקלין
 פרוזודור טריקלין הויסל ופרוזודור
 ב'ה' השער והמוסל מבואר והכונה
 יחשה שבעולם הזה יקנה המעלות שבהן יזכה לעולם הבא

הוח היה אומי יפה שעה אחת בהתשובה נבמעשים טובים בעולם הזה מכול
חיי העולם הבא יפה שעה אחת שלקורת רוח בעולם הבא מכול חיי העולם
הזה
 כבר זכרנו בסמך העשירי מהלכות הצובה שאין אחר המות לא תשלמות
 ולא תוספת אומי ישלם האדם ניוסיף מעלה בזה העולם ואם זה
 רוח שלמה באומי כי אין מעשה נרעת וחכמה בשיאול אשר ממה הנלך שמה אכל על השעין
 ההוא אשר ילך האדם אליו ישאר לעולם ומה כריך שישתל האדם ב'ה' הזמן הקצר ולדך

אחד כשיחזק ויאמר מלכה היה שמים וארץ ויהי קיים ויקח החיים והחיים
יחד מאמר לכל ענין לקורי עך צורת זה מצוות טובה סרוק ושמשך יספיד רב גתל
ומתקן יתן רב צרל ול המפסידן מי שיפסיד נסמן ולו יהיה טלם במיטת וכן המתקן
מתקן נסמן אחד כדך לטקנה ולהפסידה וסמיל הוא תכלית החזקת חכמה מצוות
אשר ויהי שעה מצוות שבוזתה בתולת חיבתה זה

עשרה דורות מאדם ועד נח להודיע כמה חזק אפיס ולענין ספר
הדורות היו מבניסין ופאין עד שהביא עליהם מות מי המכור

עשרה דורות מעז ועד מכהה והודיע כמה חזק אפיס ולענין
כמה הדורות היו מבניסין ופאין עד שבא אברהם אבינו ויקח עליו ספר
מלך הדורות הם רבי ומה פלג המלך פלג של סדר ומה זה ומה טעמו
משנן אשר שעה מצוות טובת מוסר לזרז אמת ולענין ששנן 7
במעלות המדות ומעלות סכלות טזחך סוגת המסכתה

עשרה נבימות טעמה ומהם חכמת ועמד כמות להודיע כמה
חזק טעמה חכמת

במדות ועשרה של היס עשר מסות הביא הקנה של המדות
במדות ועשרה של היס עשר נבימות כסן וכתבתו במדבר טל ויטן

השעה נבימות טעמה
ומהם וביטן ככל רבי השנן
החזקת הקדוה לאומר לך מאדך הטיט הרשב אשר נמיטו מאדך טעמן במאן
טל והוא יסד ואששן לגי צדל וזה נסיק צדל והוא חסד ויהי רשב במדך
הסלטי חסס קמסרטיס ענין בטקח טרה טרשה הרבני העמק באורכה
מלביב החמיטי טזחך קג לטשה וסר טקוש מהחל טרה השטיס המילי
ש טרה ל הטכיעת רחוס חל צד ענין פקוחט טרה גב השמיעי גרס
קג וחרי הפקוחט חקנה התשיט הדקת כגן יטעני והוא ומחן אל רש
בניטך על העמר ועל מחוק רכר הודיע הטפסן חזך היה קטה בבניך הרב הזה
זירט בבניטך הרב הזה חוזר חלו שטיק מדת הטס קאטה העשירי שקודת
יסדן חבל הטטה נטיס אשר נבטן לעמקטיט במדקיס תק היטיטס משטך
מסות והי כל מסה ומסה מוחתה לעמקטיט קגו בוסקו וטיט נטיס כגן ספן ולטן
התנה סל מסה ומסה חקן שהיו במדקיס לר מלכר מכת קכטיט טלו כוזר טל
זה לז טהווי ירע טלו עטו חזק יסדל אכל היז נמיטוסי אככל ולז חזק מיכשדן
מחסי וכן ביחוד החסדי וכל חסוד החסוד כח השנן ורז כרס ולז יכל
מסרי לטעות מיס מן היחוד חזייה טקוק משך אומס לברס וחזו ככסרס
זטווי בבוקר וכחור חסכבין וחזו במדב והסלתי כוס ההווי חזק אקן
חזק כרס ומחוקנה יסדל לו חזק חוזר וחזו טטחן כי היה בחרטומיס
וכל מדקיס וחזו בבד חן במדך נבטן אשר סס בני יסדל לא היה כרס וחזו
בארכה ויעל החסכה על כל ארץ מיטיט וחזו בחושך וכל בני יסדל היה חוזר
וכן מסות במדות חבל הטטה נטיס טהיך על היס חס קטה היחסיק

בחי הקנה

בשחן

הוא היה חזקו הירורים למות והמנוח והחיים ליהוה לירע
לחודש נולדו יורש שיהוה ל' הוא פירש הוא הכרח הוא עבד הוה
דין הוא בעל דין הוא שטח לרין ברך הוא סמך ופניו לו שמוה
וזה סברה וזה מטווא פנים וזה מקח סומך והכל שדל קרב סתם
בד לסי חשבון וזה יסך שיש בסאול בית מיטס שער
בדרך וזה טיור וזה סתק וזה טנד ועל כחך וזה חז' וזה
סתק וזה מת וזה סתק וזה עתיד ליהוה דין חשבון ועל סוף
חז' לירע להודיע ולהיודע חכה כן סוף ע'
המחירים להיוצר ונאמר גורמים נעמה ויחזק
וואסר יחין אחר המות וילמד לטלט כימת האיל' שהוא היורס הוא הכרח וואס
הוא הדין והוא שער לרין חכה כן שהוא הסופט נעה ואת הכל בחיים ובמורת
וכסוף ציטיט השולם והוא קב שער לרין אשר חזק לשלם הכו כגמול ובכח
אצל לג מקח נעמה כמז טעמה גב סתרה אשר לג ישא פנים לג יקח נעמה וכן
שטיטן שהוא לג יקח סוחר להטות רין כי זה הסטות ראוי שידחק מן הסס מזה
שלא יכחיד וואס לא ירומה מין יערן לג הסוחר מה יהיה הסוחר ואל שטיט
מה שבאמר נעמה לג יקח סוחר הטעמה כמז טעמה האדם יקח טעות ורעה
אחת טעם יחזק לג הסס יגל זכר על העבודה יהיו לזב טעותין ויחסר לג מאסר
טעותין טעמה אחת מן יחזר' אכל יענס על אחת הרעה החזקה ויקבלהן הסס
על החוכמה האין פנים נוצר נעמן לג יקח סוחר נחמ כמז לג ישא סג טעמה
יקחל כמשה על רב מנעט כמז טעמה חסה נעה על חט הכעס כמז טעמה ו
בפיק' הקורמים נעמן עסק הרטע על כמר אב וואס ונבוכדנאצר על כמר
חטק כמז טעמה כמר דסנהרין והוא טעין לג חסוה פנים וכין מהחזקין
טעם כמר וזה נעמן וזה שרפן כן שהוא זכר עטיט טעמים אין בחדה לואס
זה טעמין וזה הכל כמר טעמים וזה וזה על כרך וזה חוטא' וז טעם' וז
יהיה חז' סוחר וזה סוחרה לוא טעמים טעם עיטיט טק כטות החזק
והין הסדן טעם כמר טעמה כמר טעמים

בני עמון
מחמדות נברא השנים ומה בל מוקד וקול
כחמדת וחר היה יכר והכחחות חז' ורפס ע'
מן החטאים שמחברין את הסודס טעמה כחמדות מחמדות ויהיו
טעם טעם לרין סמך יחין את הסודס טעמה כחמדות מחמדות
טעמותם סגל וזה טעם כחמדות כחמדות ויחמך הגיכחס וטעמה
והחטיות כחמדות וישפ טעם החמדות כחמדות וזה טעם כחמדות וזה
ויאמר להים יהין טעמים ווארץ כן לא נהין כחמדות ויהיה יכול לספר כחמדות

ויטן מוטי זה עטך עמך ולא סמנך בקלי

עטרה נסים נטמן בבית המקדש לוי הפילה מיטה מדיח בטר הקודש ולי
הסריח בטר הקודש מעולם ולי נחמה זכוב בבית המטבחים ולי מיריע
קרי לכהן גדול ביום הפסחים ולי כמו גשמים את עמי המערה ולי
נצרה הרח את עמוד העטף ולי נמצא סמול בעמוד ובטני הלחם ובלחם
הפנים עומדים עמוסים ומסתחנים חוהים ולי היין נרש ושקרב
ביושלים מעולם ולי אחר גורם לחבדן צר לי המקום כשעולים
ביושלים

כבר ירשת טהמזבח מוטה באמצע העזרה ואת עתה
למור זה במקומו והוא מקולה לשמים ועש כל זה למיין
מכבן הגשמי איש המערה ולא היה מספר הכוח עמך העטף העולה מן הקרבנות וכל
בעת הקרבה היה המזבח נח והיו עומדים בעזרה כל אחר בטר חבדן ובעת ההשתחוונה
לא היו לרצים זה את זה לרוב מוראם וישיב במקום ההוא

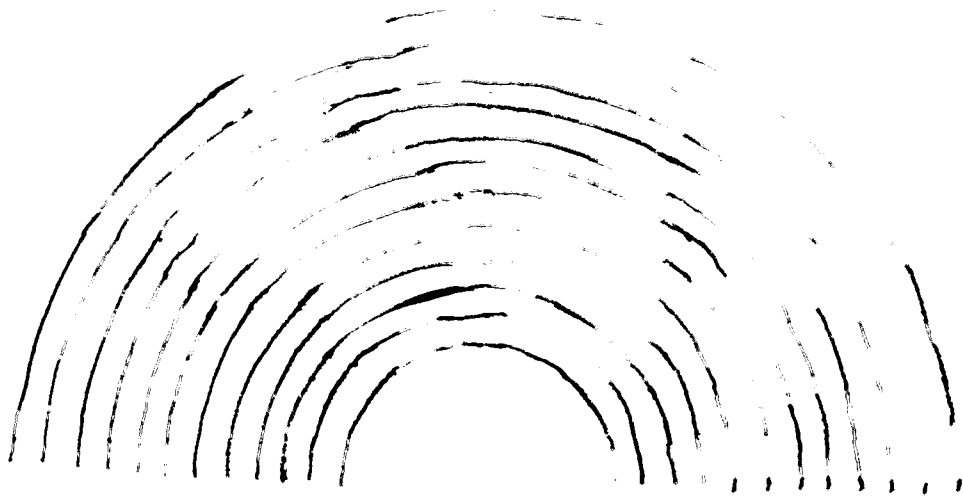
עטרה דברים נבראו בין השמיים פי הארץ ופי הבאר ופי המזון
והקשת והמן והטמיר והמיטה והכתב והמכתב והלחות ויש מוטי
את המזון ואת המטה ואת המטה ואת המטה ויש מוטי
את המטה ואת המטה

כבר זמתי לך בעק הסמיני טהם לך
יאמיט ברחש נרסן כבל שתי אכל ממילת
עשיית הרבים הם בטוב שישם מה כל מה שיעשה יהיה הרב שיעשה מאורי והוא הרב
הטבטי או יהיה חידש לגימם מחוקים והוא הקדמת הכל טהה על כן אמר שכיס הטטי הם בטוב הארץ
שהשקע קרח ושרתו ולבאר שידעו המים ולמקן שהרוב וכן השאר והטוב הוא הרבה הטובה
לפני ית כחו טהה ולא טרע והוא ממדי וזרה לך את לריות הארץ והמטב הוא הכתיבה שיע
הלחות כבו טומו והמכתב מסרב עליהם הוא וזויל האוהו אחר העלמות טולס המטח בטבטי הוטי
ההק מטטה יחי מאטיה למה יחד זילן העשדה רע טלא יקוס למור טאין טם מוסת שהוסס בטבטי
זיל הרבין קן איל אכל אמר טאילן טעבטן כן השמחה לבר ושאר העלמות והמוסמט הוסמן בטבטי
הרב יאמר על דרך טיחס טיכ בהחלק המים הוסס בטבטי שילקן יס סוף למסה והיין ליהושע וכן
לליה וללישע ויש רביעין טטבטו השמט הוסס בטבטי שיעמוד במקום סל טרב יהושע עליה
וכן סאר העלמות מלבד איל העשדה שהוסמן בטבטי הרבין כן השמחה והטמיר הוא
שדן קטן מוטב האטבט זבולת טבטו עליהם וכו טה שלמה עה את בית המקדש וטבת הוא
הכל שיקח הטבר הרב החס ער שיעשה בו מה שיעשה

שבעה דברים נגולס וטבטה ברחם חכם מיט מדבר לטע מי טהוא גדול
מיטו ברחמיה ואיט נטנס לרן דברי חבדו ואיט נבדל להטיב טומו כעטין
ימיטיב כהלכה ואומר על ראשין ראשין ועל אחרין אחרין ועל מיה טולא טחט
אומי לא טחטתי ומורה על היותה וחליפיהם בטולס

הטב מטטת רבילת איל
המילת טטבטת הרב
אמט בוט הוא האיש טאין ל לר
נעלות טכלת ולא מעלת המדות אל לא חמיה ולא מוסר ואין ל גב קטן הישית לא סמילן

הבוקר כמסורתו שלמנוב ויבוקר המים . השיט אשר הבקשג עבשה כקובה ער
 ששב כדמותה מקובב' והיה הדרך כמיל' הוא נקב במים . והמים מימין ומשמאל וממערב
 והוא מומד הפוקק נקבת במטין ראש פרזין . והטלשיי . סקרקשג עקשה ונקשה
 להם בגמורן הלג כיבשה בערך הים ולג טשור בקרקעית טור הנהרות טרן חומר וטי
 והרביעית סדרך המצביים היו בגומר מדסן . והעו זומור חומר מים רבס . והחמישית
 טבקע לרסס רבס כמספר השבטים טרן קשת עגול על זמת היגרה

והוא זומור לעזר יס סקה לעזרס . והשטיי . טקפמו המים וטקסו כמבס
 ועלן אמ שבת ראשי מצבס על המים . כל טקסו המים ער שטבן טרן שיטבן
 יעשיהם עליהם . והשטיי . שלג טקפא טקפיות טור המים הטקפואין . כל חתכה אחת
 אבל היו חתכות רבות כמיל' הם אבבס סידרו קיסתם על קיסתם והוא זומור אותה פגורת
 והשטיי . טקפסה כזכוכית זון כשנהס . כל בהיר ער שירמה
 קיסתה זוקק טתה . והוא ש חסבת מים עבז טחקים . כל שיטקבין המים מהס . טעס
 השמים לעזר טהנו כהיר . והשטיי . טהין טקפואים בענת טהין טקליס אחר טקפין מהין
 טותה אוחס . והשטיי . טהין טקפואים בענת טהין טקליס אחר טקפין מהין
 מה טטתן ער שלג היו יורדין לערין . והוא זומור קפוא כמזר טקליס . כל הדבר הטקול
 היה טקפס טב' יס . ומסאטן כקבלה צב טהמיסרייס טאו עליהם המכות על הים יומ
 מכות זיכרס . אבל כולס היו מהשפיה מיטן ההס אשר יודך במצבים וטקלון לריכס
 קיס עליהם ועל קה רמך באמורן אלה הס ה . המכיס את מצרים ככל מכת במדבר .
 כל במדבר יס טוק' אבל השפיה טסיותת טטסו אונותיו את המוקס כגס דבזי הכמעס
 צב . הדמטנה על יס סוק' באמורס המבלי אן קבסס במצרים . והשטיי . במרה נהוא
 זומור וילטן השב על משה לעזר מה טשתה . והשטיי . במדבר יסן טטקטן המן
 והוא זומור מי יתן מנהיג בוד הין . והרביעית . מרותה בהנה המן על הכוקר
 והחמישית . מרותה בבקטס אוחן בוס השבת . כמו טאמל ניהי בוס השטיי ייסת קן הש
 טקשג וט מוטק . השטיי . ברפדים על המים כמו טן . והשטיי . בחורכ במעשה
 בהעגל . והשטיי . בתעמיה בהיורג מספיקין במקוס ההנו מאמרת והתעמט
 והוא זומורס ניהי השב כמתמוטגיס . והשטיי . בקברות התעמה טקטס הנטר
 והוא זומור והמספסקה . והשטיי . במדבר פוקן כעפין המוצלים וטס נאמר

על חיותה האחרונה במטה שולח נחשו לבית דין ועל פירוח
 שביעית חרב בא לשלם על עמי הדין ועל שנות הדין ועל
 המוריס במטה שולח בחובה חיה רעה בא לשלם על
 סכנות שולח ועל חילול השם גלות בא לשלם על שכי
 עין ועל גילוי ערוה ועל שכיבות רמים ועל השמדת הארץ
 רשב שלבמות היא שרה יה הסנה במשט מטר ימטר בקצרת
 המקומות ובקצתם לג ימטר רשב שלמה נמה הוא שימטר מרם במלכותה
 וקטנות ומידות שיתחזק להם עד קהשמת הארץ ולו תרע טעם הידיעה לטורת העולם
 דרשב שלבמה טעם ימטר כל ויטען העמות והקמים באומר והיו שמוך אשר
 על המטר נחשת ושני הדין הוא איתר המטעם ושני מים רבים בטר
 המטעם ושנות הדין שידן כמה שאיל חודי

במרכבה פרוס הדבר מרובה בביעית ובמדינת ובמדינת שביעית
 ובמדינת הרג סבול סנה וסנה בביעית חשני ממשך שני סכסליות
 בביעית חשני ממשך שני סכסליות ובמדינת שביעית חשני פירוח
 שביעית ובמדינת הרג סבול סנה וסנה חשני גזול מתנות שנים

טב בחרט שגמל דמות בוד ורשם כיר הכמות החוקים מן התבונה ורשם
 התבונה שבטנה השלשית והשביעית מרובא ממשך ומשך גמול לב כל טעם ואחר כן
 היה מרובא ממשך ומשך לשנים וזהו ממשך שני מקום ממשך שיש שהיה מרובא כבי ארמי
 השמחה ומתנות שנים היה לטט טכמה ופיומה והשרט והשפלות ט כר ויטעם זה כולו כי טב
 טעם שכן הארמה ומי טעם איל החוקים טעם ומי טעם טעם גזול

ארבע מדות במה האומר שלי שלי וסוף שלי זו מידה בביעית ויש אומר
 זו מדה כהם שלי שלי וסוף שלי עם הארץ שלי שלי וסוף שלי
 חסיד שלי שלי וסוף שלי רשע
 טב האומר לך בזה המאמר שהחסיד
 הוא שיורה בפעולות הטובות ול
 שיטה לומר משהו קמות משט והתבאר לך גב שרשע גב יקרא מי שיש לך מעשה הטוב
 אל שיטה בפעולות אל הקסה האחר המוסר פני סגורט בפני רבתי כי זה אשתי ידעתי
 שיטה לך ממוג וממוך זמלע יש לך תענה מקתמו רשע

ארבע מדות בריעות טח ולעום וטח לרמות יטח הססור בביעית קסיה
 ולעום וקסה לרמות יטח ססור בהססור קסה ולעום וטח לרמות חסיד
 טח ולעום וקסה לרמות רשע
 הסגל דרך קרה הכסף כסבלנות
 יהרה שר שיקרב להפטר בהקטנה
 לרוב הכנים חסיד וקרא מי שיש לך הטעם רשע

ארבע מדות בלמדים מזהר ללמוד ומזהר ללמד יטח ססור בהססור

הוא שחם כן הטוב וכן הרע זהו הנק' כד' לדמותו סודו אשר לא יזרע בה דבר מן
דברים והיו נקראות קרה כד' שהטוב בזמנה ורע המלך הוא האיש שיש
לג משגות המדות אבל אין לו משגות סלמות ול שיש לו דרך ארץ ואין בו תורה
זהו הנק' עם הארץ' לו שהיו טוב ליישוב הארץ ולק' בני המדינה משג' שיש לו מדות
שהעייב בהם חבדנו עם זולתו כמון שכונתו במתת חיבורו' וגלם הוא
איש שיש לו משגות סלמות ומשגות המדות וא שואין סלימות ולא הולכות על סוד
קראוי' חכמי' הם שרובין וכיבולין והתערב בן חסדן ומסג' זה נק' גולם
לדמותו על סוד יששק המזמן והיה בן הצודה המלכותית' וא שייחסר
הסלימה והתיקון כסמן וס' ית' כשישגה הנפש גולמה והגיעה לה' סודם קודם
שישחיקו ויקודם ויחרטם ויסת' בן מה סודן לשת' וישלם תיקו' והן לפג'
זה נקראוי' גלמי' כלי מדות' כמון שהטוב בבי' והוא מילה שבר' גולמי' הוא שיש
ול החמד של קודם הגע העש' בה' ואשר' לו הגע לזה סודת סלימות קראוי'
גולם לדמותו כחומר הנמי' והיה מסג' לקבל סודת אחרת ישוב בה יותר שיש
ורע' הוא האיש שיצט' לו שט' הקי' מן המשגות על הס' למות וכמו שיס' י'
וחס' הוא האיש החס' כשיס' במשג' ול' במשגות המדות ער שיטה אל הק' י'
האחר משג' כמון שכונתו כפון רביעי' ויהיו משג' מרובין מחכמות ומסג' י'
נק' חס' לעספתו כ' השלמה ברב' יקרא חס' יהיה השלמה ההי' טוב או ברע'
ואת' הג' שבהם ית' לו א' השכונ' משגות והם צוקבין גרמי' ומסג' זה יס' אלהים
שכן איש' התלמוד והלימוד והמשג' הארבעה מהן משגות המדות
הוא אי' מרע כפי' שגדול מדתו ואי' נבם לתוך דברי חכד' אבל יסוד
ע' שישלם רבין ולא יפאר במה שלו ירע' והוא חמד' על מה שלו שמו' ומח'
לא שמו' ולא יתק' אבל כשישמע הזמות מורה' ונש' במה שאיפשר לו לרדות
ולתק' ולהטעות לא ירע' לעשות' וזהו חמד' ומורה על האמת' והשלמה
משגות השכליות הודות כי כשיטתן מטשה במלכות המטשה לא יבהל וישמר
מסופק באמת' אבל יאש' מזהה למקום הטעות ניבחרה' וזהו חמד' וואי'
גהל להטי' זהו חמד' יהיה סלמות ההשג' וטוב החכמות למחמד המטשה
זהן הש' הדברים' המשג' הסי' שישלם במה שיס' לשומר ברב' ההון
לא יס' משג' למחמד' בחכמת הטוב' ולא טעה טיבנית' בחכמות למחמד' י'
וכד' כזה חס' יהיה דמו השמות' ג' יטה משג' השו' חס' ישול כפי' טיב'
שטכע' מוסת' יטה עפי' מה שטכע' ונאר' לא ישול סודה סיבה יסודית ויהי סיבה
מיד' התכלית וזהו חמד' שחל כפי' ומיטיב סה' זה לא יהיה אלא חמד'
ובמה יטה' המשג' השלישית' שיס' הגמור ויקדים מה שדומ'
לחד' מן ויחמד' מה שדומ' לחמד' שזה הדרך מושג' במחמד' חמד' והוא
חמד' חס' חו' על ראשון ראשון ועל אחרון אחרון' ויהי חס' כמלם
חס' ומסג' שהוא בלתי שלם כמון שכונתו ולא הקי' לזאת המשג' י'

שכמה חיי' כד' שחוקת בחין של שכמה ציפי שבירה מן כד' ק'
משג' מן מן איתן משג' רעב של סלמות כמו מן כד' רשון
מחוקתו שכפי' גמור שדו' רשד' רעב של מוסת' וסל' סודות
כד' וסוד' יסוד' חת' חורה רעב של כלי' כמו' רכר כד' ושקל'

תמ' רבי

ממנו והוא איש הגלים וזו מלאך אלהים וכבר בואר הכתוב קריאת האיש שימיוצגו על
 כל המעלות סכליות ומעלות המדות מלאך יין והוא אמרו כי שפתו כהן ישמחן דעת והנה
 יסקו מפייהו כי מלאך יין צבאות הוא והרעת הוא כולל כל המעלות הסכליות מסב שלוח
 ישלם כי אם אחרים ואלו ומה יבטחו ראייה על שלימותן במעלות המדות
 שפי היה שבוחרתן בפרק שביעי שזהו כוונה התורה וליה אמר וכל נתיבותיה שלום וכבר
 בוארנו שם גב שלום הוא מעלות המדות ואלו אחריו כן כי מלאך יין צבאות הוא

ארכע מדות ביוצרי להט חברים ספג ומשפך יסמדת ינפה ספג
שהוא ספג את הכל משפך שיכנס בין ומיוצרי בון יסמדת שמדענה
את היץ יקולטת את הטמאים נפה שיוצרה את הקמח יקולטת מרת
 הסולה דימה האיש הזכרן שיכור כל מה שיטמע לוי יבריל בון האמת והשקר לספג והוא צמר הים שכולעת הכל ודימה גב מי שיבין לאלתר ולו יזכור דבר כלל לא האמיתי ולא שאינו אמיתי למשפך ודימה מי שיזכור הדברים הרעים והרעת שאינו אמיתי וישבר הדברים האמיתיים אשר עליהם המעשה במשמרת שלג יסאיר בה רק הטמאים ויסאיר הזך ודימה האיש שעשין בו פסק מזה לענה אשר מוצאה העפר והאמץ לנקבה וישארה הסולת ויאת נפה משאירה הסולת לבד להיזהר מוצאה הקמח הרק אשר אין בה ציף ודימאיה הגב הוא הסולה

כל אהבה שהיא הלמה ברבר בעל דבר ובעילה אהבה שאינו הלמה ברבר
איה בעילה לעולם מי זו היא אהבה שהיא הלמה ברבר
זו אהבה אמתן והמר ושאונה הלמה ברבר זו אהבה רוד ויהיבן
פי איל היבוי בר כל אהבה שהיא הלמה ברבר בעל דבר יכו ואתה יודע שאילו הסיבה הגשמיות יבעלו ויסמו ויהיו סור המהרס סור סיבתו ידעב זה שמהיה סיבת אהבה שנין אלו והוא מדע האמיתי האהבה היא אי אפשר סורה לעולם מעב ססיבתה כדמדת המצוי

כל מחלוקת שהיא לטם שמים סופה להתקיים ושאונה לטם שמים אין סופה להתקיים
מי זו היא מחלוקת שהיא לטם עי שמים זו מחלוקת האל ושאונה ושאונה לטם שמים זו מחלוקת קרח ושרה כל הקדוה אתה הרבים אין חט בא על ידו יכל המחטיא את הרבים אין מספיקון צדו לעשיית הטיבה משה יכה ויפכה את הרבים וזכות הרבים הלוי בו טענת צדקה יין עשה ומשפטיו עב ישראל ירחאל וחת הרבים הלוי בו טע על חטאות ידעם בן טבט אשר חטא ואשר החטיא את ישראל זה כולו מבואר שאילו העינינו על צד הצדק והשמש כי מי שיחלוק לא לבנות סתרה יכרי רביו אלו לרבותו לרשת האמת אם יתקיימו דבריו לא יספיקו וכל מי שמדויטר בט ארס יצלהו הטם כשידעוהו קן החט וימי שיהנה בט ארס ישעיהו הטם כשידעוהו קן הרשוכה וזה

קטנה לטחנה וקטנה לאמר יצא הסדר בלחן מהר לטחנה וקטנה לזכור
חכם קטנה לטחנה ומהר לאמר זה הלחן רע
 הסתכל מיד לא קרא העבן
 הסתכל מיד לא קרא העבן
 סבלה וקראו חכם ולא קראו הקסה להכין השניעה יב השכחה רשע משב שאינו ברוך ואינו מן ק
 המעלות אשר אפשר לקנותו כמו שבארנו בפסוק השני .

אירבע מדות בנהגו צדקה ריטה שיקן ולא יתנו אחרים עיני רעה בשל אחרים
יתנו אחרים והוא לא יתן עיני רעה בשלן יתן ויתנו אחרים חסיה לא יתן
ולא יתנו אחרים רשע
 הסתכל מיד קרא רב הירחמיה אשר
 לא יספיק לו מה שירחם הוא לברו ער
 שירחמו אחרים צב חסיה וקראו האכיר רשע .

אירבע מדות בהולכי לבית המדרש הולכי עושה סבר הליכה בירי טטה
ואינו הולך סבר רשעה בירי הולך יעושה חסיה לא הולך ולא עושה רשע
 אמרו בהלכי לבית המדרש ריטה בו בהלכה לבית המדרש יש בו מדת מדות הסתכל מיד
 קרא המורה לקנות המעלות חסיה והמסתכל והמתבטל מקנהם וכשרתע המעלות השכלית ומעלות
 המורה ותרע כל טין כיהם אם רעה אמור החכמה והמעשה אשר יקרא טובות ותוספת של המיוצג
 משב אשר הוא מעטות החסידים המפורסמים ותרע התוספת והחסיד אשר שיהן רע לא שאמר
 בן הקדושה יומד ראה בטה הרע והאמר יקרא חנטי או פועל בלתי עבן יהמסלבו שקדיהות ייתר טוב
 צמור בלא ספק ירע המורה רע צמור והערר ההקדשה בהמה לעצם שהמו רע אבל אינו במה
 הרגמה ויקרא חט או פועל בלתי עבן והיציאה מן הזהירות משב לכה העיר ההקדשה מן הראוי לו
 לעלמין וכשתבין זה הענין תלע שדי שייצו מן הזהירות מעט יקרא חסיד כמו שהקדמו
 יעיר ההקדשה יקרא חנטי ולמה אמרו בגזיר מאשר חטא כמו שבארנו בפסוק הרביעי ומכ
 מה שהקדמוהו ובארנוהו תרע כי מוטא ארס ראוי שיקרא בור ומי ראוי שיקרא עס
 האקין ומי ראוי שיקרא חסיד ומי ראוי שיקרא רשע אינו שבעה שמור
 נפלים של טבעה אטשים לפי מה שיש עבן מן המעלות ומן הפחיתות השכליות אשר
 למידות לפי מה שקדם לנו מן השי' וכבר שמן טמנות לפי עיני האיש כמו שיש לו פחיתות
 שלמדות והוא הנן רשע כמו שבארנו ויהיה לו מעלה שכלות ושתמש בה ברעות שזה
 יקרא רשע ערוס אצל החכמי ואם יהיה רשע יזיק בנ ארס לל שיהיו בבלג
 פחיתות מרדתי עיטשים יזיקו בנ ארס השיות והאכזריות וכיוצא בהן זה יקרא רשע
 וכן מי שהיו אצל מעלות שכליות ופחיתות מדות יזיק בהן חכם להרע כליו טיול הפסוק
 כמו שהן כן חכמי המה להרע ולהטיב לא ירעו לל שמעלות השכליות הם ישתמשו בהן
 במעלות הרעות ולא בטובות וכל האיש אשר יבדקו בו המעלות כולם השכליות ומעלות
 המדות עד שלא תהיה מעלה שכלית ומעלות המדות שאינם בו וזה נחמד משב והפילוסופי
 יאמרו שמיצמת ארס כן רחוק מאד אבל אינו נמנע וכשימצא כן יקראוהו איש
 להים וכן יקרא בלשוננו איש להיק ואומר אט שהאיש שהוא כן יקרא מלאך יין
 שאשר אמו יושל מלאך יין מן הצמור ואכל הפילוסופי שנמנע שמיצא ארס שנקבין
 בו הפחיתות כולם עד סופם השכליות ואשר למידות עד שלא תהיה לו מעלה כלל
 וכשימצא וזה רחוק הם כוננו בטיס אחרת כריות הרעות המזיקות וכן קראו שלמה
 רוב שכל אשר קבץ השכלות וההיזק אילו צב חמשה פחיות מוקטנות הארבעה לעצמי
 והם רשע ערוס ולטיע רע וחכם להרע ורוב שכל ואחר לגדולה ואין צדק

לטענת רש"י אכ"ר טכטמים
 הוא היה אוח' בן חמש טכט
 למקחו בן עשר למטה בן שלם שצרה למינות בן חמש שצרה
 להלמד בן שמונה שצרה לחופה בן שצרה לרדקה בן שלשים לפז
 בן ארבעים לבנה בן חמשים לעינה בן ששים לזקנה בן שבעים
 לסיבה בן שמונים לצבורות בן תשעים לשיח בן מאה סאדור מרת
 עבר ובטל קן השלים
 הוא היה אוח' עד פניס לצוהב
 ובוט כניס לין שרן יהי רש"י מלפנין ין אלהיט ואלהי אבותי
 שהבנה עירך במהרה בימינו וכן חלקיט במחצת

אשפ שאח' ען פגה לגינה צרה פגוה בעצמות המורים וכינצא בהס יסאיל
 יאק המדממש בןסר הפתחצות במקומן טרין הסב ובאמתעט במזמר העבא ועב טקט יעפול
 אכל כנגאי שמהיה כונטר האמת והוא יסן אכ"ר טכטמים ומן הטובה שחין הטס זארק
 החזקה הוא טייט להס סכרת פניס וכן אמר טהחזקת דרש אברהם שיק כתיב ען חזקת
 ונמל חסדי אלו וספסר תריה יחזק על פניס לבנה תחטוק וטאיל אלו טאטו סיס
 חשגה הבסרת ין אלהי סאטר חבטער דאר המטה בן חטג כחצות עירך במהרה בימינו

בן כג אוח' הסר בה יהשר בה סמאי וסולא בה ומינה לא תחוש טאין לה
 חידה נזכה הינה בן הי הי ויהי יכוס כשרא אגרא

יהי על המדה סיהקור ויהסר בה דיקאא בה מסב טיהכל בה יחמ ובה
 תרין רל תרין האמת והמנה ככך הבכל רבא ודא נחזא ונחז כר אלו סיב וכאן טר
 כלה חטעק בה ער ער הקדנה ונא תקור ממנה לזולתה וואי בן קא הוא אמי לפי מרה
 טיהטער כמדה יהיה סכר וואי כלה יתקיים מן החקמה מה טיעוד כמדה ונחל
 ודא מן החלמד אכל חטעק והמנהגה וין לה קיימא ונא חטעק בה וואי כפידוס מוואה
 אק חכמי כמדה ל מה כלמורתי כוקה היא עמדה ל ומסב זה יסר להטיל אומה עב
 הגמירי אמי דרוק מרה בטלמירי

נטלים השקת פי יאה המספסר הקדוה מסבת אבוק מלסן שרבי ללסן עק
 משר כירסה הרב קארל רב משה בן מייזקן דל ומשפחה רביג שמח בן
 רבן דל חסב קארל

פון ר' מאיר ווארט מכלל המספסר

ר' מאיר
 אוח' כל העוסק בענה לטמה חסה ודכר
 פוסה וילא עור אלו סכל העולם סול כרדי הוא
 לוי נקרא ריב ויהוב אוח' מן המזקוס איהב את הכדוה מטמח אלה
 המזקוס מטמח את הכדוה מלכטיהו ענה וירחה ומכסרתי להיווק

התשובה : היה הכומר אין קושי בן סתובין מה שכתבתם בענין השמיני

מי שיש בידו טליתת רבדים טליתת הלוחות מותר ליהנותן של אברהם אבינו וכל
מי שיש בידו טליתת רבדים רביע הלוחות מותר ליהנותן של אברהם אבינו וכל
טליתת רבדים רביע טליתת הלוחות מותר ליהנותן של אברהם אבינו וכל
טליתת רבדים רביע טליתת הלוחות מותר ליהנותן של אברהם אבינו וכל
טליתת רבדים רביע טליתת הלוחות מותר ליהנותן של אברהם אבינו וכל
טליתת רבדים רביע טליתת הלוחות מותר ליהנותן של אברהם אבינו וכל
טליתת רבדים רביע טליתת הלוחות מותר ליהנותן של אברהם אבינו וכל
טליתת רבדים רביע טליתת הלוחות מותר ליהנותן של אברהם אבינו וכל

במקום שכתבתם בענין טליתת זה והשלים בטוב ומהו החריטות לטובת המזון הוא כן רפה ורוב התורה
זהו כי הנפש רחבה והתורה והיה רוח גבורה והשלים המעלות ההם נמשכות לאברהם
אבינו ומשם זה יקרא בלמי שימיונו לן אילן המעלות תגמולין משם שהתבאר במדותין
וכל מי שימיונו לן אילן הטליתת פתיחות הוא תגמולין בלעם אחר שהתבאר במדותין ויש
הוא המזון והתורה שהתבאר בלן אילן המעלות טליתת אבינו והשמיניות והן לבלעם
בזה וזה בזה נמשך אדם בזה וזה המעלות טליתת אברהם הוא אמת למלך שבו
אם מחוש ועד שזון נמשך אדם אמת מכל אשר לן זה טליתת ההסתפקות והוא שיצא
אדם ממקו גלות ולן יהודין ממנו אפי' ברוב מושג' וכל זה וזהו חומר למה ביום ביום
מימינו הנה נא ירעה כי אשה ישתקחה את' וכל כפי' שלם הסתכל לעולם בעתה
הסתכלות טליתת רחן היום הקוץ וזו טליתת הדקות' ועד אחר על הארץ אחר טליתת
הנה שפוחין כירך' מורה שטורה לרשון להתבאר מזה' וכי יבין טליתת ממשן טורה
לעולם נשן' ושיעור' ער טליתת ממשן מזהו אחרת בעבור שמשקל הפיר הסען שהירע
על יסודו ער' וזו טליתת מושג' הקדמות' והוא אמת ירע הרוב מזה טליתת אברהם
על אחרת בלן' הקטן בעבורה הוא אחר ואת' ער' והתפרסם לבלעם
הקטן הרב טליתת על המזון והוא אמת הוא מזה גורם גורם אשר טליתת
טליתת מזה יקרא' והוא אמת ית' טליתת טליתת כן פטור' ואמת רב תגמולין
על אמת טליתת טליתת הטליתת לטליתת ער' ויש טליתת ממשן מזה ועל
הטליתת רב המזון אשר הינה והיה הינה טוב כפינו לא היה מזה בן שמיניות
האדם איה חן ער' רעמ' ט' הטליתת לא יזן יטו לטליתת טליתת' אבל יזהירו ממשן לטליתת
הטליתת הן הן לטליתת ישראל ברוב כללם' והטליתת אמתן טליתת טליתת היה' ואין
טליתת טליתת טליתת רעמ' כזאת וקיה טליתת' ואמתן אמתן אמתן טליתת
אמת' ל' ואמתן הביאן על כללם מאמתן ואמה להם תורדים לטליתת טליתת ממשן
טהיה איש רדים טליתת היה סיבה מות ישראל בטליתת' והוא גב' איש מזה
בעשותן והטליתת לטליתת הרע' והבוא ראיה על תגמולין אברהם אבינו ער'
מאמתן להטליתת אמת' יש כמזן בקראן קרע אברהם אמת'

יהודה בן תימון אולי הרי פו כבוד וקל כבוד ורין כסבי קפוד כאור

בן כבוד ויין סוד ואלו תורה סגן כבוד חכמים ויחלה ותמימים יגדלו
טוב ויין טוב ואלו תורה סגן כי לך טוב נתי ליב תורתו אל תשזכר

וזהו אנוש סגן אלפי ומירוש סמך איך קרא אשר ימרו נמתוך
סוף לפי שמצאן אחיקופל לרוד שהיה עסק במורה יחיד וזמנו לו ולמה אזהר לומר נחיה
והלא כבר נזהר על הכרס ונזמנו טוב פעם אחר מצאן שהיה נבט לבית המדרש
בין נמה זקופה אצל והלא כבר נזמנו ומקדשי תרומה שיכרך על עמס ליכס שיכר
גדולה כרי שהיה אימת סמים עליו וכן קראו אזהר בבית אלהים נהל בקצת לשון איש
ישר ויש אזהר בראש ליכס סה בל כחן לפי סגן טוב עם הדרת חן וזהו אנוש כפצו
הטוב כמותי מירשי כמו אנוש חכמים וירושם נמה דרך קצר ויחול עשנו
לאחיתופל רב יאלנה בסבל שני רבים ויין כבוד לא תורה כגמל לא לתורה והכי קראו
אין כבוד בא על עמס אלו על שבקי תורה אפנה חכמים יגדלו ולמה הם נחלקן כבוד
בסבל התורה שהם למודים וירשם אזהר נחלה ואין טוב לא תורה

כך היו רסה של תורה שת במידה תוכל ומים תטהר ושל הארץ תישן וחי
צער תחיה ובעתה אזהר עמל אסריב וטוב לך אסריב בעולם הזה וטוב
לך לעולם הבא אל תבקש גדולה ואל תחמוד כבוד ואל תלמדך עשה ואל
תתננה לטובתן חכמים שטולחנה גדול מסולחנה וסתר גדול מספרם
ומצן היו בעל מלאכת שיסילם לה סכר פעולה

שת במלך המלך כגמל ושי אין לו מה לעכול אלו שת במלך אל תרעב מלעבור
בענה ואל תרמוד כבוד לתבכר סגורך שממך זה נראה כמו שהעשה שלג לשמה
שטולחנה גדול מסולחנה הוא סכר שיתקבל על לימודה טלחה

גדולה תורה מן הסהנה ומן המלכות שהמלכות בטלשים השלוחה והסהנה
בעשרים ויחכמה והתורה נקנית בארבעים ושמירה רבים בייטוב
במקראו במשנה במלמה בסמינת הארון בעריכה שמים בבית הלב
בשכחות הלב באימה ביראה ברכמה בענה בסמוט חכמים יבדוקין
הבירים וסלמה התלמידים במיעוט שינה במיעוט סהנה במיעוט ל

תבנה במיעוט דרך ארץ באזהר יפסי כלב טוב באומנת חכמים
עכפלה הייסודין שהמלכות בטלשים מעלת והסהנה בעשמי ארבעה
בב טרשן במקום אחר שהמלכות בטלשים מעלת

אזתה הכרובי כפוש שמול בשכשו חלך יסול וזה להם דען כי כר וטר משפט המולך
וכשנבחר לשם המיסו שיהם ל מעלת רבים עם אונתן שטגיות בסגורין מלך לארן ולר
דען אונתן יכר מעלת כהנה באומה כהנה סוף לבו צבנה עליו כמו שאלה בספר
יוס אסך עמדה לשבן יין להיך כרוב ולהן בעל וסוכין ומתוך קלת האסו טלוחם
והרהר לבו הונא כו להי קני בשמחה לפי סוף השטנה סנה מער סעך לא מתוך שמחה
כייטיב צבסיב בייטוב הרעת במיעוט סהנה דאמו חר לא תמידו לע סמחין ולא כמנן

מורה

צדיק ישר ונאמן מחקרו קץ החט ומקצתו לחסות ונהנה מחט עיבור
והוסיף בנה נבונה סגל עינה ותוסיף את בנה ולי גבורה

פי' רש פ"ה

זוהי לרבים הנהגה להיות צדיק חסיד בלתי קץ כגו' הוא ע' כלמי שנבחר בשבילי וכן היו אומ' כן
זה כל האדם נקרא רשע כרסנו ול' מה יקח רישע אהוב אהוב רשע ישלח אהובך וזוהי טעם
רב לזרובך רוחך אהוב את המקום שעשה לזרובך אהוב את הבית שדברך ומלמדך ועמלך
טוב ומעבדו הנהגה ודבשנהו להיות צדיק הולך בדרכיו ונאמן ששה של חסיד עשה לבגס
מיסורה הרין ישר עדיף מיסורה ונהנה מחט עינה ותוסיף כרסנו לעל מהאי קרא רשע יקרא
והוסיף רשע יספיד ליה ל' עינה ותוסיף כגו' עינה נבונה יאמ' לעמדי להיות לבג האדם לעבד
תוסיף עליו כגו'

נהנה לו חסות ומיטלה וחי קיר דין ומעלין לו מן הסמים רזי הורה
ועשה כמעין המהגבר וכנהר שאינו פוסק והולך והיו צנוע ורך רוח
ומחיל על עלכותו וקדושתו ומדומותו על כל המעשים כולם

מחיל על עלבון מעבד על מרדתי מדיב ענה מעלבונו שלמנה מעלבון שעלבון
את המורה שהיא עלבון על סגן עסקן סה

אמ' ר' יהושע בן לוי ככל יום ויום בנה קול ירחאת מהר חורב ומכרית ואומרת
זו להס' לבריות מעלבונו שלמה ככל מי שאינו עוסק בתלמוד תורה הרי
זה גזוק סג' נוס זהב באה חזיר אשה יפה וסרת טעם ואומ' והלחור
מעשה אלהים המה והמכתב מכתב אלהים הוא חרות על הלחות אל תקרי
חרות אלא חיות שאין לה בן חורן מדינה של אלהים אלא מי שעוסק
בתלמוד תורה וכל השוסק בתלמוד תורה הרי זה מתעלה סג' ומתנהג

בדיוק מורה כמי ונעזר בו אביו ומתקדו ופיר
בזה אביו נשק זהב פיה חזיר שאינו משמר
אלה הולך ישמר באספה וממנוס כר הלוי חסד שהיו חסר מעשה שלמה שהיו ממנוס במורה הוסיף
אין לו בן חורן מדינה של אלהים לב' סגן חסד מסבין ומשוסקן לפע' ומתעלה עליו סגן סגן
ל' תורה במדינה חסד יוכן סיס' עינה שלמה לזולה יתעלה אל במה יא סלעטס סמיר להאי

יהלמה מחבירן סרן אהר' הולכה אחת' פסוק אחר רבד אחר אפי' אית אחר
צדיק לנהג בו כבוד טכן מיניו כדוד מלך ישראל שלא ילך מאחיתופל אחר
טע' רבדים בלבד וקראו רבו ומלשון סג' ואמה אנוש כערכי מלשני ומיחדשי
והוא רבדים קל וחומר ומה רוד מלך ישראל שלא ללך מחבי מאחיתופל
אלא טע' רבדים בלבד וקראו רבו ומלשני יהלמה מחבירן פסוק אחר פלכה
אחת' פסוק אחר רבד אחר אפי' אית אחר של אחרת כמה וכמה שצריך לנהג

יוצר לשבת הגדול של שבועות

אמונה

שקדו אצלך אמן

גדו ירכוס קנה יקנמן

יה כסמחה רוב הקדש

אלפי טען להתקדש

בה מלך פנחה כבודה בהונחה

כה יפיה ומה נעמית הללו אותה

גב על כל מחמדים חמורה ואהיפה

באר חפרנה טרס ומנרבי שיאובה

דכיה להטווח המעמיק למאבור

מיתולמה טילוט וכך עמוליעבור

השה יב לבג יחשנה הקנה

אל תגי ימין וסמיל ואל רגור מקנה

ושדניה כמגדלות יחנמה כמחיתך

אמדיה אמדי טעס יהו מדכמיתך

זהב יססה וכל כלי מחמסה

בה תסס גמני הבטר והדס

חמד אבג כסף טפה ספיר ויהלום

קטינה נסח בה תלט והקליות

טעניה כי רגועס יחפכו מיכירך

והוסיבר לבטה אל עיר מבכירך

יהירנה משכנותיה תחמוד ויהאסר

מיכותיה לבכור של גרגרתי תקשר

כי נעים לשימחה בסוד מזימיתך

מקול מיכסס להפחיע כגמחיתך

למטוב מזנה מקרה שמיצה

שילחיה משהלים לעמס חמין

מתנה נהונה מדדבר ישימין

מדבביתס קדש

יין פס סיט בקודש

ככנסתה לחיפה ריכו הכל להאונה

הי טיב סחרה מסדר כפה ימחריץ רבואתה

מאוסתה בעס ולמלכס האובה

יקרה היא מסעט וכל חפכו לא יטו בה

רדיה ירנו לניה חן וכבור

אורה ימי כדיתה וכסמולה עונטר ופורה

שמיע כג מיסרה תוכרת הוים קונה

סלסילה ותרוממך רבכר כי תחבקה

מעטרה שליטים העין כיקדיתך

כי ליה חן הס לראשיר ועטקי לגנדרותך

זלס יהיו כעיטב כפי הדרת הוים

ימיצו חן יטכל טיב כעיט מלהו וארס

קטינה רצע כמראה הקלום

דרכיה ריכו טעס וכל תהיכותו שילום

החין כמיסרה ויכלמו יכמיר

אל תעזביה ותשמרך אהבה ותכרך

מעלה תהדרך כי טיב וישר

עין חניס הוא למחזיקי בה ותומי מאוש

סלסילה ומפנה כבוד מרומימיתך

רפאות יהי לשכך ושיקני לעכמותך

לרעה ולחבין אמרי מיטל וקלייפה

קטן אחד מן שני ויבדלו ויאמר ברוך אברהם ללא עלין קונה שמים וארץ
 וישראל קטן אחד מן שני שני עבד עמו מן עבד יעבור עם זקנות
 ואומר לקדושים אשר במצח המה ואדירי כל חסדי עם
 המוקדש קטן אחד מן שני מוקדש מן סגנו ידיר ואומר ויביאם אל צבאל
 קדשן מן זה קנה ימיו ויבאם סברא הקנה בשולמו לאו בראם אלא לסבחו
 ולתפלתו שני כל התקרא בשמי לטבדו בראהו ויבדלו זה עשיתיו ואומר
 מן יחלק לעולם ועד

אמר ל עין רגוה בן שקסיה רבה הקנה רזפות את ישראל לפיכך הנה להם
 הנה נביאות שני מן הפך למען צדקו וצדו הנה ויאמר
 אמר ל לעיר וכן ואמר קדוש על ישראל ועל רבן קאם

המשה קטנים קנה הקנה תורה מן שני מן קטן האשית קדוש שבראיה קודם לעולם
 מימי טבעשלה כמחשבה לפעול לבקשות עליו אמר ותקיים העולם בשביל המנה שמים וארץ
 קטן אחד שהם עמדים שלשנים שני מה מן השמים כסמי והארץ היום כגל יתאם כן
 ארץ ומה להן ארץ שני ממה המצא קטן ארץ אברהם קטן שבראם הקנה
 לבך להיות שלמי קטנים שלשנים ותקיים בטבול שני ברוך אברהם ללא עליון קונה שמים וארץ
 ילמה מימי שהיא קירב את הבריות תחת כנפי השכינה ומה יקון למוטב וישראל קטן אחד
 מן שני שנקראו קטן שני עם זו קנה מן שני שהשלים מתקיים לטבול שני לקדושים אשר
 במצח המה וצדו כל חסדי עם שהם שיק אדירה שלמה בית המקדש קטן ארץ מן
 שני מקדש מן סגנו ידיר שריון לא מיצו בו קטן לא משני שני מקדש ולכן הלא אומר ויביאם
 אל צבאל קדשן מן זה קנה ימיו מה סגן מקדש בקטן את סגן מקדש בקטן ויבאם
 צמגמים יש ברבר ועי השעין נראה בעיניו שהבריות לא נברבה
 כמקנה שהרי במסכה פסחים בפרק האשה לא טבול אלא
 כי תמה ושמים וארץ מישראל ויביאם לשמים
 וארץ מאומה פסוק שני באברהם קונה
 שמים וארץ הכי צמגין יאמר ל
 הכסה על היהב אמה מן אפגיות
 יסלה שברא הקנה לא
 בראם אלא לפגור
 ילשחן

נשלמו איתן הפימשים עם המנסות הכמות
 שבה יתלה לנכב כמירבות

מדינתו והידין תקנת טהלים ומתן כבוד ל' אלי עזר גדול סבבולם והמקון
לא כדן פור' וזלא כדן פסח' וזלא ג'הן כסדת זלא מדין חזק הסטר
וסוכה לטולם' וזלא ז'גן יזה כסוד לטולם' וז'סותם יש לטן רג הככבשות
פזק יזה פול יזה פול' יס מחותן כ'לה פול'

ב'ש'ט'ז' כחודש טהנן שטודת הוכחות ולטולה' כז'ס' טבת כחודש
חכמי גתן טגולה' וזרח והועי'פ' הל' על כל חזמה גר'ט'ן
כמולה' ומק' כ'ת המזמן יודע גולה' ומזמן כולם זלא חכ'ן לקבלה' וז'ח
מזן כ'ידין טודת כ'יה מ'טולה' והוא כ'כ' צמח על כל כ'ט' כ'ידין טגולה'
כקול כ'דן וכזן וז'ה' ח'ט' כ'כ' יזה וז'כ'ס' ל'ה מ'כ'כ'ת מ'מולה'
ז'ל מ'כ'כ'ה כ'כ'ן ט'ט'ה כ'ג'ולה' כ'מ'כ'כ'ה ז'כ'ד ח'ז'ן כ'ד' כ'ד' כ'מ'ן כ'מ'ן
והט'ה והז'כ'ן כל ט'מ'י מ'טולה' וז'ה' כ'כ'ן כ'מ'ן מ'כ'כ'ה ג'חולה' וז'מ'ן ס'י'ב'
כ'מ'ק'ו'כ'ן כ'ז'כ' המולה' והכ'ט'ס ר'ז'ט' ל'ה'ק' ט'מ'י ז'כ'מ'ה' וז'כ'כ' כ'ח'מ'ן
הג'ל' ט'גולה' וז'ט'ן ז'כ'כ' כ'ד'י'ז'ק' מ'כ'כ'ה ט'גולה' וז'ז'ז'ן מ'ז'ח' מ'ז'כ'
אז'ר' ח'ל'ח'ה' וז'כ'ל' מ'ר ט'מ'ח'ט'ט' וז'ל' ג'כ'ט'ה ח'מ'ט'ע'לה' ל'ז' ז'כ'כ'ה ט'וק'
ז'ז'ח' ט'כ'ר ז'י'ז'ן מ'כ'כ'ר וז'ח'לה' ה'מ'ז'ח'ס ח'יו וז'מ'ח'ס י'ז'ר'ו ט'מ'ח'ה' י'ז'ח'
ק'ול ה'ט'ט' וז'מ'ח'ר' כ'ז'כ' כ'כ'מ'ה' וז'כ'ז'כ'ס כ'י ז'י'ז'ן ה'כ'ן ל'ח'ז'ה' וז'כ'לה'
ז'ל'ז' ח'ק'ה כ'ז'כ'ר כ'ז' ל'ס'כ'לה' ט'וק' ל'ח'מ'ן ר'כ'ר ז'ז'ה' ט'מ'ט' וז'כ'כ'לה'
ז'ז'ל' ז'כ'ר כ'מ'ט'ן ז'ה'ס ט'ן ט'מ'כ'לה' וז'ח'ג'ט' ז'ל' ח'ש'ע'ל' מ'ז'ס' ח'ז'כ'מ'ה'
ז'כ'ח'ט' ט'מ'ר ה'כ'כ'ז'ת ל'ז'י' ז'ז'ה' ט'ולה' וז'ק'כ'ל' מ'מ'ז'ה' כ'מ'כ'כ'ה י'כ'ז'כ'ה'
ג'חולה' וז'ט'ט'ר'ה' כ'כ'י'די' ז'כ'ד ח'ז'ר ט'ולה' וז'ל' י'מ'ז'ח'ס ט'י'ט'ה' ק'ז'י' כ'ז'ה'
ל'ז' מ'ט'לה' וז'ז'ן כ'מ'ז'ח'ס ל'ז' ח'ז'ל'ט'ן ל'פ'ן ל'ק'לה' ז'כ'כ'ר ח'כ'ס כ'כ'ר מ'ר'
ל'כ'ח'לה' וז'ח'ח'ס כ'ע'י'ח'ס ס'לה' וז'מ'ז'ח'ה' ל'ז'ט'ר'ל' ח'ר'
ז'ע'ז'ר'ה' ז'כ'י' וז'כ'כ'י'ה' ה'פ'ז'ח'ה' מ'כ'כ'ה' ח'מ'לה' ל'כ'ז'ט' ז'ז'ח'ה' ז'ז'ק'י' ז'ז'ח'ל'
ז'ט'ח' וז'ק'ב'ז'ה' כ'כ'י' כל' ז'ט'ט' ל'ז' ט'ח'קה' כל'כ' כל' ז'כ'ד ל'ז' ט'מ'ז'ח'ה'
כ'ז'ה' כ'ד'כ'ן וז'מ'ס'מ'ז'ה' פ'י'ע'ז'מ'ח'י'ה' ס'מ'י' ר'ק'ה' וז'ק'ט'ז'ה' וז'ה'ז' ז'ז'כ'י'ה' מ'ז'ח'ה'
ז'ה'ז' כ'ז'ס'לה' וז'מ'כ'כ'ז'ה' וז'ז'ח' ח'ט'מ'ז'ה' וז'ה'ז' מ'כ'כ'ה' וז'ה'ז' מ'ז'ח'י'כ'ה' כ'ר'
ט'ט'ט' וז'כ'כ'ה' ז'ט'ר' ח'מ'ס ט'ח'כ'ה' וז'ח'ז'ח'ה' ז'מ'ז'ה' ח'ז'ן וז'ח'ר'ר' מ'כ'כ'ה'

לכך תמך כמזבח ובמזבח
מוסר ביראה משגיח תדריך
חסידים תדריך ומשך תמשיך
טובים חסידים שומרי מצוות ואלו גלוים
שפלים תעביר ואלו גלוים
סמוכים לך בכל פינתך
מסוגלות רשע יבחר מטיבנותך
כל חסידך ועבדך ותעבב כמזבח
שומקן מסכת המזבח מיוטה
פולחן וטובים חסידים פורח
טובים טעמי וחסידים מרפת
כרמיה למחור ולמחור פנינה
כבוד יער המזבח והסתובנה
קבץ תבחר ויבנים האהים
סוד גמול וצדק סוף ימים וגו'
חוסיה חסמה נתיבותך תיכר
מזרחות חיים הכינותך וחסד
שחר ואיכרן השמר מחוקים
שחר אמרי ומה גמול השמקן
מחולק להקניה ולשומריה סבה
הר מהסוד כי את כי והתעבה
וז בסמכותה יסב הקודש
אורי טעם והמקור

אז תבין ידעת יין ודעת להי המזבח
דרך חטאים הסוד והסוד
מזרחת יין בבית רשע ומה צדק יבנה
חדר חרדים סלעים וחכמים
כמעט בני עקר אמרי וירפוק טעמי
כנעני חסידך מקדש כביעתך
חס הנכב לא תפחד תכב ובר טעמי
חמורה תחמוד מסופה רשע
כי חיה הם למזכרתם חסד סוד מוסר
עמקיים מסוד חסידך וירפוק
טובים טובים חסידך וחסד וחסד רשע
יראה יין חוסית חסמה ותבונה
תחול חסמה ידעת יין חסמה קודש כינה
טעמי דרך חיים ומקדשים
טוב טעמי דרך חיים מוסר סוד חסיד
צדק ומשפט תבין והמקור
בדרך חסמה חריות חרבותי כחטמי יסוד
אחרי לא יפיל סן תוקם
כמה כל אמרי כי אין בהם טעמי ושקם
השנה ורעה מפינה וחממה
לי שיה וחסיה ותי כיתה לי גבחה
מחממה קודש
יין סב סב מקודש

כך
גודר רמקתין סנהדרין גמולי טעמי בבית חסידים שיי
כנענה וטעמי ויין נראה סוד את כסוד וטעמי מוסר
סלמתי מסמול ומוסר בין האוירים וקבול סוד ותעטף חרוב טעמי

חטא
ויסג

שְׂמִינָה וְיִרְכְּבֵים וְיִמְחֲלֵים נְטִינֵים כְּמִסְפַּר חֲבָרִים
 כְּסִינֵי נְרִינֵי וְיִמְחֲלֵים נְטִינֵים גִּיחְרִין הַנְּטִבֵים כְּמִסְפַּר חֲבָרִים
 חֲסִידֵי הַרְוֵה הַמְּיֻחָה בְּהִיבֹתָ שְׂמִינֵה כְּמִסְפַּר הַמִּיחֻחֵה וְבִהֵם נִאֲמָרִים
 וְהַמְּוִטִינֵיךְ וְהַמְּוִרִינֵיךְ עַד חֲסִידֵיךְ בְּתַעֲמֹם נִחְקָרִים
 וְהַרְשִׁים לֹא רִישֹׁתָ בְּזוֹל הַסְּלִיחַ דְּזִמְמֹתָ מִקְּפֵץ עַל גְּבֻשֹׁתָ מְדֻלָּג עַל הַרִים
 וְעַתָּה קָרָא מִיָּדֵיךְ רַעְוָה אֲחִינֹתָ וְיִסְמָה נְטִינֹתָ בְּרִטֵי וְשִׁבְרִים
 וְהַדְּרִיר לְפִידִין וְלַעֲזִין וְשִׁבְרִין וְהַסִּיב בְּחִסְרִין נְטִינֹתָ לְעֲגָרִים
 אֵינִי הַיּוֹסֵפֶת אֵינִי הַזֹּהֲרֵיךְ אֵינִי הַחֲרֻבִיךְ בְּרִדְךָ הַיִּשְׂרָאֵלִי
 לִיחָד לֹא אֵינִי פְעַמִּים בַּיּוֹם לְהַתְּפִילָה יוֹם יוֹם עֲרֹבִים וְשִׁחְרִים
 לְעֹבְדֵיךְ וְלִאֲהַבֵיךְ כָּלֵב וְלִרְבִּקָה בֵּן לְתַמְכָּה בְּגֵלוֹךְ פְּעַמִּים וְאֲשֵׁרִים
 לְקָדֵשׁ הַנְּעִימֵיךְ לִיחָדָה מִזְעֻמֵיךְ וְלִישִׁבֵּעַ בְּשִׁמֵיךְ כָּלִי שִׂימָה וְשִׁקָרִים
 לְשִׁחַק רִינֵיךְ וְלִמְדָה עֲרֻקָה וְלִשְׂמִיךְ רִתְהֵיךְ וְלַעֲטוֹת מִאֲמָרִים
 רַבִּינֵי שֶׁסֶּם מִיָּמָיךְ עַלֵי לִבְגָם שֶׁלֵּפָה וְכַתְּבָה עַל סִפֵּי מִזְנוּחָה וְשִׁעֲרִים
 וְנִטְעַמְתָּ תְּמִיד לְכַנֵּךְ וְלִהְלִימָה וְהַכְּרֹסָה הַזֵּדִידָה בְּמִזְנֵה נְגִמִים
 בְּכֹר בְּנֵים הַמֵּרָה וְנִיטְעוֹת הַמֵּרָה וְכַסְּעֵנִי תַעֲרָה וְהַמְּוִל בְּבִסְרִים
 וְתַעֲרָה פֶּטֶר חֲמִידָה וְהַטְּבֵה תְּסַמִּידָה וְהַהֲלֵל הַגְּמִידָה בַּיּוֹם נְסַפְרִים
 וְשֶׁל כְּנָפֵי בְּרִדְךָ גִּיחְלִים תַעֲשֶׂה לָךְ וְהַלִּיחָה לֵל וְרָךְ יַעֲנִים בְּרַבִּים
 קָבַע בְּרַבָּה מִזִּין בֵּינִי וּבְרַפְזִין וְלֹא הִרְצֵא רִזִּין בְּעֵנֵי כְּפֻמִּים
 עֲבֹט עֲנֵי הַשֵּׁב יִצְחָךְ אֵל יִשְׂרָאֵל וְהַגְּזֵל תִּשְׁבֵּךְ יַעֲשִׂיךְ מִסְרָרִים
 הִיחָה לְשֵׁב עֲנֵי לְשִׁכְלוֹ וְלִשְׁנֵי וְתַקִּים מִפְּעֵנִי בְּפֶטֶס נְהַרִים
 וְהַלְּמִיד וְהַלְּמִיד וְהַלְּמִיד תִּכְבֵּד וְתַשִּׁיב כָּלִי אֲיֹבָד וְתַקְרִים בְּכֹרִים
 וְהַדְּלִים הַחֹסֶם וְהַמְּכֹלִים הַנְּחֵם וְהַחֲוִלִים הַשִּׁירִים וְתַקְבֹּד נְגִמִים
 וְלַפְתּוֹת וְלִהְיֶה לְאֲבִינֵי מִחֲתָה וְלִשְׁמִידָה לְמִינֵה עֲמֻלָּךְ נִאֲסֵרִים
 לְכַנֵּךְ מִחֲמִסֵּה כְּבֹלָה וְנִרְחִיבָה וְלִשְׁרִיחָה מִכְּלִיסָה לֵאמֹרִים וְאֲשֵׁרִים
 לְעֵנֵי יוֹם מִנְעֵרָה בְּהַטְּקֵט וְכַבְּטָה וְלִרְעֵךְ וְלִשְׂמִיחָה וְלִאֲהַבֵיךְ הַגְּרִים
 וְהַבְּרָקָה לְעֵטוֹתָ סְפִידָה וְבַמְּסִיתָ וְיִמְסִיחָה מִנְעֻמִּסֵּה לְהַקִּים וְלִפְרִים
 וְהַלְּמִיד שְׂעִטְנוֹתֵים לְהַר וְלִהְלֵעִים וְהַיִּכְרָת רִינֵים וְהַהֲבָה הַחֲבֹרִים
 וְהַנְּמִיחָה וְעֵטוֹתָ וְזִין קִיבֻסֵי חֲרִיבָה וְיִרְאֵתָ לֹא תֵאָוֶה וְחַכְמִים וְהַדְּרִים

מטורטרת ושיב המעורר טבה חתמים מלויכי השרת וכל מלכוד
בה נענדה וכל סודות שורה בה נענדה וכל זקן ושיבה היין
מהרת בשלש עשרה מרות נגזרת וכל ורסט ושורש בעולם נברות
וכל בה כהלה ומסורת נעיל ומילט מוטט בושרת

ומה לשעלה הבא עהוד יה אכמריאל לטנס מודכע נהרי ישראל
מלהטיב על מכותנ ביה זבול ידעל ויקים וישמור מטיח ונזנול וולו טני
טרפיה ימין ושמאל ויפיל משמי מרחם טד סרל וישמור
כמימי טרליל ויקום חזק וישעיה זכריה ויחזקל ובערן גן ישות ט
קדשן הל ויבדוק יושב לפניו כמלמד ושואל ונחמלים יסנבבוהו כוס
מפן רת ה יקחמיל וטעמי תרה חרטה יהי רודט ושואל וישמור זתפבל
בן שאלמיל ויקדיט לשין קבטי מטה וחשמיל ל ויבדוקי אוממור
העולם עבט שגב ויטדל ישגן לעטי אמן אין כל ומה יסמה למיכיל
ויבדיל וישלח מתוך שלוקה להסרה ולהקמול וימחמם טס טרי על כל
ל יצל ישקב וישמח ויטדל

בבן יצור בורח עולם טרץ חיש השונעת עולם יטב סקדס כמי עולם
אשר ברו ל מעולם ובעטח תהלותהין לכל באי עולם נסח בכל אססי
שולם וימחרו ברוק להי עולם מהעולם ושר העולם כמינו וכמי קב וכמי
כל ביה ישראל ומחרו אמן

אזהרה דרבני

לפי משנה	היה במזמור נענה
ירא הל נמנה	רבני הישרים

והוא יסוף ושמחה והיא ידכה שמה והוא יקן חמה להבן נמהרים
אספר תושיות מתקונה לשירת ונציב הלפיות לאשר העברים
ומזכיר מימה עטה ברת משנן ומחסה ושל פטעי יססה קילה נמרים

וְזִיחוֹ מִתַּעֲטֵס וְיִחָזֵק מִיִּזְעֵס
וְחֹזֵק מִתַּעֲטֵס וְיִגַּם מִדְּוֵלֵס
וְיִחָזֵק מִתַּעֲטֵס כְּסִימָץ נִחְתָּמָה
וְיִהְיֶה לֹא יִרְעַץ בְּנִמְכָר עַל זָדוֹן
וְיִבְזֹל וְכִסִּיּוֹת וְשִׁלְחָה נֶדַח חֲמִיּוֹת וְהַבְּזֵל שִׁטְעֵרִים
וְרִעַץ כְּעִמְהָ חֲרוּפָה וְסוּחַ שְׂגוּלָה שְׂחֹפָה וְשִׁחַח לְהַחֲשֵׁה לְלוֹא הַמָּה טְהוּרִים
וְטִהַרְתָּ הַחַוֵּת בְּמֵימֵי הַמַּקְוֹת וְעַד כִּי כֹל הַמְּצוּת הַסַּפְּוִרִים
וְעִהֲרֵת הַטּוֹמָאָה סְקָרְפֵן הַעֲרֻמָּה וְקָרְפֵן חֲטָאָה וְמוֹסְפֵן עֲטָרִים
וְיִזְרַע עֵשׂ נִוְלָה וְהָיָה עַם נִתְלָה וְחָכְסֵי הַמּוֹסְלָה וְשִׁדְרֵי הַנּוֹדִים
וְיִירֵד וְיִעַר לְחֶסֶד וְהַכּוֹמֵד לְסִטּוֹ וְיִגַּם קֵן הַסַּפְּוֹר לְשִׁלְחַת בִּיעֵרִים
וְיִגַּם טְוִמָּה לְהַסְלִיחַ בְּשִׁרְץ וְנִבְלֹת וְיִהְיֶה מִמּוֹסְלָה וְמוֹסְקִים נֶגְרִים
וְהַסִּטְטֵי שׁוֹכְבֵי וְמוֹקְרֵה מַחֲשָׁבָה וְיִבּוֹס נִעְזָבֵת וְיִאֲגִרֵת סוֹרִים
וְהַחֲלוּץ מִחֻקָּה וְלֹאֵשֶׁת נִטְפָה וְקוּץ סָה מִחֻקָּה בְּמִבְּוֵסֵי גְבֻרִים
וְרִעַץ מִשְׁתֵּי כִכֵּה וְחֹזֵק שִׁירָה וְדַבֵּיָה וְהַלְמוֹסֵת עֲרִיָה וְנֶעֱרַךְ מִי קָרִים
וְשִׁחָה וְהַחֲלוּלִים וְהַחֲשֵׁנָה לְמוֹסְלִים וְבִיּוֹסֵס לְהַסְלִים סִכְרֵי הַטַּעֲפִים
בְּכִחוֹת וְקָלָלוֹת וְחֹסֵס וְנִרְלוֹת וְסִיר וְכִבְּוִסֵי גְרוּחֹת וְיִבְזֹל לְחַוֵּרִים
וְחִיּוֹרֵי חַוֵּרָה שְׂרָה וְמוֹרֵס מִחֲדָה וְטִיבֹל וְזִלְזָה וְיִדְעֵי הַמּוֹקְרִים
וְשִׁרָה לְסוֹרֵסֵה וְחֻקָּה לְהַחֲשֵׁה וְמוֹטְטֵד הַחֲשֵׁה וְהַחֲשֵׁה לְחַיִּים
וְשִׁירֵי סִחְלוֹת לְמוֹלֵי מַשְׁחָה וְשִׁיר הַחֲחָה וְלִחְוֵרֵי כָּל הַחֲחָרִים
וְשִׁיר כִּי תִסְגֵר וְכִכְבֵּה תִקַּח וְחַתֵּת נִבְלָה לְעַד וְמוֹסְרֵי לְטַעֲפִים
וְחֵי כִכְבֵּה תִסְקָל וְחַמֵּסֵת תִּסְקָל כִּיִּץ לְחַיִּים קוֹל לְשִׁבְהָ לְחַוֵּרִים
וְחַוֵּרִים וְשִׁיר חַוֵּרֵי סִמְחָה חַוֵּרִים וְכִכְבֵּה יִדְעֵס לְהַטַּעֲפֵי שִׁקְרִים
וְסִמְחָה תִּסְגֵר וְחַוֵּרֵי יִסֵּס רַב וְחַיִּים וְכִכְבֵּה יִדְעֵס לְחַתֵּת לְטַעֲפִים
וְכִכְבֵּה יִדְעֵס טְהוּרָה מִתַּעֲטֵס מִדְּוֵלֵת תִּסְסֵה וְיִזְרַח נִסְפָּוִרִים
וְחַוֵּרֵי כִכְבֵּה תִסְסֵה כִכְבֵּה וְיִדְעֵס עַל־כִּכְבֵּה תִסְסֵה כִכְבֵּה
וְהַסְוֵתֵה תִסְקָה לְחִטֵּץ תִּטְקָה וְשִׁטְיֵת חֲשָׁה לְחַסִּד חֲשִׁמוּרִים
וְחַתֵּן כֹּל שִׁטְטֵר טָקִי יִהְיֶה לְכֹתֵר וְיִזְרַח שִׁמְחָה וְלוֹא יַעֲבֹר דְּבָרִים
וְיִטַּע יֵרֵךְ רַחֵם מִסְחָה מִלְחָמָה וְכָל תִּפְסֹל אֵימָה כָּלֵב הַתַּעֲפִים

דלמוד כחוקה לבעה כדעה ליהוש והחלמה ולי שש גרים
שמור מידות שש וקצו מעט שש ורואיך וטמיז תקדש בחורים
ומעט ממשטר קצו וידר מעט ובהמה שש ורואיך גו שרם
תקדש מרטי קצו מעט הטיז והכרס בחטוני והחלה הרם
חיון מר ומרטי ורטי לר המרטי והסככות תטמוט סטחים וטורים
והסמט מר החות ורטיה שש טיחה בחלה והבמות וטולות מבררם
ולקט מקדש תפרי הכרד שחוכט לכל הכרד ורטיה נארם
ורלימו הסט בהשק ובהשק וקץ טן תלבט נרבות וטורים
שמח וממור המח במחוקת המח והמח במח ומחוקת של וטורים
יפגול כי יטח יטוח כחט והפסה כחלי חט המכות ומחורים
ורואיך וטביטי תקדש כרז יטיז ומקרא טכטי ככר וק טורים
ויה וקדש חרטה ויה סמור תטה וספכה וטרכה מחורים נבחרים
טרכים סמור תפץ שכות נהר תפרי טץ חדר ופכה המורים
יכף הקס של בחלמה וטול יכחמה יכחל ורטיה וטורים
וירב הכותים וטטיים וטיים ופכה הסמים ומקטר טטורים
וטלוח טלוח ולקטי ורטיה וכח וטלוח טטיים טטורים
ולטיק ולכחל ולטיח טר וטול ולטול ולקט ולקט ומורים
וטן ילוד שש זה ורטיה ורטיה והטיק והמה ולקט טטורים
וירכס ולחמה טר כטה וטת לכה הפכות טטורים מורמים
והבניה החטיבן ורטיה הנחבן וטיק החטיבן ולטיחה ולמורים
חטיבה ומחמה קטיחה טטה וטיה החטיבה וטיה טטורים
לסלחים ומכות וטולה וטרכות וטילטי מחנות במחורים טוכרים
והשמוד לטה וטר טבת ולח וטריה הקהל וטופטיים עם טטורים
למחוקות ריכות טטיות והטרכות ורטיה מרבע מכות לטיק טטורים
מקטב ומכנה ורטיה חטיבה ומותנות כחונה ורטיה וטטורים
והסך שות ולחמה וטר חטיבה להטלות ורטיחה ורטיה טטי מחורים
לחטיים חמטיים ורטיה קחטיים ולטכול טטורים כטיים טטורים
וטבת בהמחה וטבר שש חמה וטיחור מרמה ומקרא ככורים

ולא תעשוך שכירך וולא תלקט קצירך וולא תחסוס שורך בדיטון העמרים
ולא תפאר זירך וולא תבלה פאתך וולא תונה עמיתך במקח ודברים
ולא תבא חטאון אשר לבו מזון וולא תחטוב לסטון כחטמות נרים
ולא תקוס עמך וכל ונקוס ממך וולא תלץ עמך פעולת נטכרים
ולא תטור מיבות וולא תטור מיבות וולא ימחזי מיבות נבנים על הורים
ולא תשמע רברי נבוי שקר מורה וולא תהיה אחרי מיסיתים נבערים
ועבר לא תסגיר וענים לא תכיר ועלמה לא תזכיר שם ולהים אחרים
וכספם לא תחמוד ועל דם לא תצנור והחרל ללמוד שבועה לטקרים
נכור חקיי של רל וולא תבא עט רל ומנטך החבל להרבות במקחירים
ומימות לא תטה נחור בה פן הגטה ורץ יתום מיטה אולמנה וגרים
ולא תקח שורה וולא יעיד אחר וולא תאכל יחד נפשות וכסירים
ולא תחמוד גזילה אשר היא כמפילה וולא תאכל גזילה וזכרי השעמרים
ולא תאכל טריפה והועבה הרופה וולא תקטץ מיפה להפקיע שערים
ולא תעטה רשות במדת קרקעות ומסקל פלשות תמון ומסורים
ולא תקן אכל במדפית טן אכל וולא תרוץ רגלך מילטני בסתרים
ולא תהיה יר עם רשעים ודערים וולא תגזי רעים ונחים סגורים
עירי טיורי שכרהו וולא תשיב לקהלו לאלמנה לתת יתום עם גרים
טנה טבעה חור יכניכל חכור ספירים לא תקטר וולא תבטור נזירים
ולא תדע הלמד להיטיב כי להרוב וולא תדמה כחך וולא יעלה סירים
ולא תאכל הלוי ילדס כרמלי כטרה רבאי לי כראשית הקצירים
ולא תאכל טרלים כעיס הלולים וולא תהיה גדולים יהלים נארים
ולא תהיה כעטה לאיש ענן וקטה וולא תקן מיטה כעירים ישכרים
ולא יעלה מיטתו כמעולה של מזכרו וולא תדבר כסרי באחר השערים
יהכלים המושט והרמץ הרושט והגזרפנו באיש ער אחר ועשרים
ולא תזכיר להיץ כטי ססר נרוץ ויר ועל חרוץ והיטב ישכרים
יכרי לא תסרץ בזכר על חרוץ ולכך לא תאמץ לתת מקסורים
ונטיב לא האיה וולא יראה שאיה וולא ילן שראיה כטי ליל כמורים
יהלכי כריסם יהלכי חגים ותדחה שלמיסם להתיר נאסרים
יכי יגנ כטי ככל טמא נאסר וולא תאכל מעטר ונגב פטערים
וייטב וייצחר ובכורות בקרב והרמת ירב ומכמר הנררים
ולא תאכל כל דם תמיהי התקדם והחלב יהדה שט איה נאסרים

מילה ממוחית ומילה תורחתי ומילה חוקוועי תמימים וישרים
 תביינה מהיר ותספינה יחיר ובמזוהיר וזהיר כזהר המאורים
 ולזהר יקרב בשמים עקב רוב ובאור הנערב ישרים מכתורים
 שרי סוכן מיטנה ולמשך כנה קרת חנה מוחס העלינו כנגה
 שלש פעמים בשנה

כהוב במחנה שלש פעמים בשנה ימיה כל זכרה את
 פט זין ילדיך במקום אשר יבחר כרך המיסות וכרך הסבנות
 וכרך הסיבות ולא ימיה את פט זין דיקס
 הגיו מיסות עשה

סדר מיסות לג' השנה

בצל

שרי ארסה ויחזקו לא יכסה במיסות לא העניה ונגד משרים
 כמובים באמינה בעדה נאמינה וכימי השנה במספר נקרים
 יקרה מיסותים עהרים ויסבותם לכה האיהנה בערי קטורים
 סמי נא לקחיה אחוה רעיהי וסמי הוחתי ולקחי מוסרים
 כמי תרי זרב' סמוסי נברורים
 חסוקה ומוב סדוק מלהב
 ככמה טבה במנה ורבה
 ונבשיין קדמתך בסיו
 לא השפוח סבל ברשע ובסול
 ונר עליכה לכה העבה
 וסר מיסות שחור וזל חזק כסו
 ובישה לא תמנה שעה כן יברעך
 יפנט לא תנקס חסד וזה חכס
 ויסקר לא תענה זיתוס לא הענה
 והגולה תנה ונחיה לא הבנה
 אלהים לא תקול וחס לא תחול
 וזל שקר חרט חסו יודע
 וזל תחור בבכער מליקת ורמסך
 וזל תכחוד חרט שונרים וחסורים
 וזל תעשיק רשע וזל תאחר ברורים

והוא תשביד כנגד וזהו תשחית וקטל וזהו תחוס שיטת וכלות הסודים
וזהו תכחות להם ביה למחיהם וזהו תשטה בהם כחות נשברים
זהו תוך חתם בחוקות חסדותם וזהו תחיה אותם וזהו תחין זרם
מזהבם זהו יסכנו נס וזהו תחנתו נמשכית לא תהנו בהבל טוחו כוחהם
זהו תסאיר שטה כשיר שלי תזנה והי' זהו תבנה אכל תחיה תחיה
זהו עש טובין בידך זהו ירפין יפיתה תל מין כמה עשר זרם
תמוזי תעור ותזנכי תכור זהו יבוא ממזר סוד עם נבחרים
זהו תודות סודותם ותכודים וקמים וזהו תמים דמים וה' סכ מכמירם
זהו תחיה גטותם כדוקים וענים זהו תנחם אלים לכל ירחו עדים
זהו תדרוש של מה אשר אין עמן אמת ותמכטפה תכחה אשר עתה יעשים
זהו תשיג צבל כמדתה סוכן זבל וזהו תשחית שף יכלו תכנות מ' סודים
זהו תחול בנה ותכנות של תשנה זהו תשיב חסדך כלמה ותחיהם
זהו תסב אמתה כנות טומנותה וזויה אה אמתה וגלות המקורם
זהו תמיה אים זר ספולת אים זר זהו יאכל מקור קדשים חוקרים
זהו תמיה קדשה בסוד שמה קדושה זהו זה של אשה לבסי הגברים
זהו ילסוך אטבים לבסי הששים זהו זהו קדושים טבנים נבחרים
זהו תודה כחי כוחות השבירי זהו תמורק עברי יכל אים כן חורין
זהו יכה נשים וסוסים וערשים זהו ישיב הששים ר' ארץ תחיהם
זהו יסור לבנו סוסים מחסבן וספור החסבן ותחיהת אדברים
זהו תחמוד עברי כמחוסתה עברי זהו תחשב חסרי סבוחו למעגלים
זהו תחשב אדומי סבוחו לחסדי זהו יבוא כפמי פיננשים וגזורים
זהו תחיה סודית אשר תהן כבדית כמות אמה עברית כראשי אברים
זהו יסגור גבירה ותטהר כחתימה זהו ימסור לחוקה בית חסדים
זהו יגיש חמה סוחה וסמה ימשכב שיטהו סודתו מה אררים
זהו יכש עבדים אסמיותה לסקן ותמחה קוץ כסירה ואחרים
זהו יגדל פרע זהו יסרוס קרב זהו יתול תרע ימקדש מכסרים
זהו יגוז שנתו לחבין חסד אכל של מה עגיו מטי אין דן קוברים
יכבר לא יסא ולפנד ירטה יגיל שתיסא כחין מחדרים
יכבר לא יכנה גחולקו תוסה ועד למסכה ויחדה כמאזורים
זהו יאכל סהו סודותו ד' סוד אכל הוא חתן כטינה כעצמים
זהו יאויסלו כר סכיד ותנשכנ' יכל מה לא יכא בוטלי תחיהם

והבטל ארמית ביעתו להמיות
 והגונב אים בשדה יודים
 ואחר כל טבל אשר חלב ואכל
 ישכרין ביהנים לאוהי עינים
 ושכר תפלינת לילה ותרנית
 יסבה לא יעשה בחיטך שמי יכסה
 ואיש נר יתעטש בעברתי אשתעטש
 והשחט מחוץ והמשלה בחוץ
 ועובר על דם ברית תהי אחריתו להמיות
 והטקיא ויטש בבואו למקדש
 והאויכל רבל יבואהו חבל
 ויה אוכל תרומה רבואהו מהומה
 ומדבל יוסר עיבוליוס הנאסר
 ויה העובר ביהוה אכבר
 והמזה אהיו לפירע ושתיו
 ואלה התורות יסודות נגמרות
 כלה מיסות עשה ומיסות לא העשה
 ימהר א עליון חכבן עש אכיון
 ויקיס את סוכ וינה חטט
 ויהו מהי מספר בקיס ישיע עבר
 יכראט הומיות רבן כל פניה
 ויא כל עש טעג ברעה יביוג
 ישל הר הגליל טהרר בחליל
 שיכביו לגבוליו מהרה התר עליו
 רגליו

והגונב במדמות קשוות עבדים
 ואוכל חלב ודם יהי כקר פרים
 והוא חק יאכל באש הכיורים
 וקיהיה שנים לאוכל טהרים
 ואוכל מהרעה בומים נשמרים
 ואיש אוכל ועשה ביום הספרים
 ואיש אדני ואטס למשפט המורים
 ושאט רחוק במימי כפרים
 ואין תקוה ואחרית בשלח האסורים
 והאויכל נקדש בטומאת הכשרים
 ויצע להכל ויאחיהו צורים
 וכף כי יטמא בעפרו מאמרים
 לשמים ומחוסר בגים נפדים
 ומאריך ואבר מחוסר כפרים
 וטמא האהו לשמים בחרים
 ולהנה פארוה כנסים תמרים
 בעזית צור מחסה ומן ליטרים
 ויבנה הר ציץ ועמק הסגרים
 ויהן עוי למלכ יקרעט ירים
 וכתקוע שיפר יטמא נם הרים
 וממענות אריות ומחרו נגרים
 לקול המין חוגג בשמחה יכשרים
 ויא רחפון כליל ויא יעלו פרים
 ינשירר גואליו כשיליס פנמי

כפרים ברוחך שלש פעמים בשנה יהיה כל יסוד את פעם
 אהיה במקום אשר יבנה סגן המצות וסגן השעשועת ירחן
 תסיכות ולא יבאה אר פעם יר הרים

אז שם מאות שלש עשרה מיסות פירוש שמשן ירחן טבן אהיבוס שפרים
 ענינים הרבים בכל לב טמרים לחפשיהם דרשים את אלה המוסר
 לנג איה מעשיו ירמסה כגו יתהלע משאלותיו אמיות טהורות

ולא יאכל סעודת ברוך ובמדינת	ולא יכיר להיכרית פ ססושי המורים
ולא יאכל מנת כליל כל יחת	ולא יזכר משחת באלים גם פרים
וזר לא יתגלע ראות קודם גבלע	ישמא פן יבולע בסאון ודברים
ולא ישבט אורח נוהיה לטורח	ולא יהיה סדרח ורועיו המורים
ולוי היקן שבחה לא יתקן	ולא תקח אס קן של פט המורים
ויריב המסיר במינות לא תשיך	ואורח לא יהסיר בארץ לא סדרים
ולא תמייט רבת במינות גבול שמה	והיק מנת מנתה ומאסה תמרים
ובית לא יסר במינות לא יחד	ומינות לא תסכר שתיס טומרים
ומינות לא תבער ומינות לא תטקח	ומינות לא ימכר שדה מערס פרים
ומינות כלמים ורכב ורחים	ואבט מיזעס כבסי מסחרים
ומינות לא תנה לעולה לא תנה	להכות לא תנסי להכות גמורים
ומינות לא תחבול על כהה תסבול	והילך לא יבול ותפרח כהמרים
ומינות לא תגרע לשולם לא תערע	והוק מיזמי סס רע ופס עלולות רברים
והוק לא תסיפי והוק לא תחלפי	והוק לא תחטפי פאת ראוי בוע בני
והוק לא תבזי והוק לא תגזר	והוק לא יסגרו טבועיה ואסרים
והוק לא תאכלי והוק לא תשתי	והוק לא תתני למתים גגורים
ובתעיות העבט במסרים תשפוט	ישרת הרייט יפרסת סיטורים
ובל שרשיות כפיין תנסינה	אשר הם כפיות מקיס ואורי נהרים

ואחר יסבעים הם תריצים במיעשיהם	ואלה סקוריהם במכתב נזירים
אשר יתן דרשו למיולך כרוב רשעו	והמגרה ישעו אשר יחד ורים
ומסיה תמהיל וכן יולל וסובא	ימכה ומקולל ומדוח שרים
והדובר סרה כסס שבחה זרה	יבטל אוכליה וירשעו סקרים
ועט היסחה לפחד תפחה	יעם עיר הנרחת כרוב נקרים
וטבוא מירעת רבסה תולעת	יאטה נרבעת לכהמות הוערים
והבוא של אחוסה ועל כלה טנוסה	ישל כהמה אכנסה והבוא של היכרים
יבא על אשת איים מואר ירפיה ויבאיש	והרעות מבאיש טנהס נביארים
יבא של יולדתו יבה בט יבה כהג	יבט יבת אטרטו יבא של איות הורים
ישל אשה ובה יבה טנה יבה כמה	ישל טה כסכהה למלאות נשמרים
ישל אשת אביו ושל אשת אחיו	יאס אחותו וחמיו כל אלה ארמרים
ומינסט כגות כהן ומספט זומכיהן	ומספט כועליהן להסמיר ולהחרים

לוי תגבוב מים צנבים
לוי תענה כזבים

כן תאכר כעצבים
ויתפחד כן כעצבים חותקים

הי סור ישיעני פיו פה ויחמד

זין יחטב לעולם נסר

לוי תחמוד

יחנך לפני יחמוד

בני מלך סור יסור צמור

כן סורך זר ויחמוד

צמורה ל תאחז ותצמוד

וכל השם רחמים

כי נגלה ל מלים

מקורות מתייחמים
תערוס סלומך על שם קדושי בנים סגולים

בני מדרש סתבת שלם עליו ועל עמך ישראל ועל יחסם

אלה מושג וסבת חסד וסלומך ואלה מושג

וקרית על לבוא ומתגלגל מלים

מין ומחיה והל הקדוש

אהה

ביתנו ככל השמים אהבת אהבתך בני ויחמוד

מכל הילטנות קרסנתו במיחודך וקיימתו קרסני

לשבוחך וימך הצול הקדוש עליון קדושת ומשך רען זין לקי

במהרה שבת למטה ו מועדים ולמחה ומקום וזמנים ולסוף

את יום השבת הזה ו את יום חג הסוכות הזה זמן זמן תעלה

מקדש קדוש דיבר לישיבה מרחים וקייטו ויהי אבותינו יפלה

ויבוא צעו ויראה וירסה וישמע וישקר ויזכר וסרענו וזכר

אמורתי זמן יחטוב שדך חסדן משיח בן חוד שבת וזמן

עמך ביה יטחול לענך לתובה לחן וחסד ולחמים וקייטן ביום השבת

פיה בזה חג הסוכות הזה זמנינו זין אלהינו בו לתובה ופוקרית

כי לתובה והזשיענו כי לחיים טובים בדר יתובה ורחמים וחסד והענו

וחסד שליט והזשיענו כי אלה שיענו כי ל חוק חטן ורחום אהה

והשיענו זין אלהינו את ברסת מועדך לחיים ולסמחה

חלולס כאכר ומחה ורסה למכינו כן תבחינו סלה קרסנינו במיחודך

דן חלוקינו במחוקך שכעינו משובך כמחיינו ביחוסתך וטובד יכינו

לשכך במחה והטחולנו זין אלהנו במחבה ובסוף במחמה ובסוף

שבתות מועדי קדש בני מקדש השבת יטחול והזמנים

יפה ומחיים ושיי סגלה וקייט צמד

וְתָרַן לִנְיָ אֱלֹהֵינוּ כְּמִתְבָּרַךְ מִיְעָרֵינוּ לְסַמְיָה וְרָעָה וְזָמַנָּה לְשִׁטְיוֹן מִתָּה
 יִישׁ אֶת הַטְּבוּעוֹת הַזֹּה זְמַן מִתָּה מִתְבָּרַךְ מִיְעָרֵינוּ מִקְרָא קֹדֶשׁ זִכְרָה לִיְצִיאַת מִצְרַיִם
 כִּי בָּנוּ בְרִית וְאִתְּנוּ קִדְשָׁהּ מִכָּל הַעַמִּים יִמְיָעָרֵינוּ קִדְשָׁהּ בְּסַמְיָה וּבְשִׁטְיוֹן
 הַתְּחִלָּה בְּאֵי מִקְרָשׁ יִסְרָאֵל וְהַיְמִינָה יוֹמֵי שְׁמַיִתָּה וְסוּמָן יִקָּן

יְבוּיָה שִׁינָן מִמְּרָן שְׁמַיִתָּה גַב כֵּן וּבְנִצְעָה עַל שְׁתֵּי כַפְרוֹת
 יִמְיָכֵה יִשְׁלָה יִיבֹא בְּבוֹנֵה יִיִשְׁלָם וְאִם טַעַה יִלְגַּא הַיְסָר מִיָּד
 יִאִם זִכְרָה קוֹיָה טַעַה בְּהַטִּיב וּמְטִיב יוֹמֵי

בְּיָוֵי אֱמִיהָ אֲשֶׁר עָרַן מִיְעָרֵינוּ לְסַמְיָה לְעַמִּנוּ יִסְרָאֵל לְאֻמָּה וּלְכַרְיָה בְּאֵי מִקְרָשׁ
 יִסְרָאֵל וְהַיְמִינָה יוֹמֵי שְׁמַיִתָּה

יְבַשְׂרָהוּת יוֹמֵי הַיְמִינָה בְּנִצְעָה כְּכֹדֵה הַשְּׁמַיִתָּה יוֹמֵי טִיב לְהוֹדוֹת וְאִם
 הוּא טַעַה יוֹמֵי מִיְמִינָה שִׁיב וְהוֹיָם שִׁיִּמְנוּ טַעַמִּתָּה יוֹמֵי יָהּ הַרְשִׁיב

אזכור

מִקְרָשׁ כְּלָאֵי אֱלֹ
 שְׁתֵּי הָיִי טִיבֵינוּ יִסְרָאֵל
 אֲיִכְרָה

עֲוֹנוֹת הַקְּלִיָּה עַם קְרִמֵינוּ
 בְּיָם הָיָה מִיְדְבָר סִינַי

יָדָה עֲבָרֵי טָרֵעַ בְּשִׁמְיוֹ
 יִסְקֹדֵי מִסְפָּר כָּל עַמִּי
 צוּרֵי הַרְיָו כָּל אִישׁ יוֹמֵי
 כִּי בָנוּ בְּיָם וְהָאֵל
 וְיִשְׁרָף עַנְהָ אֵין כָּל

מִכֹּת עֲבָרוֹת הַיְמִינָה הַפְּטִיָּם
 כְּלָתֵי הַטֹּה רַבִּיָּה שְׁטִיָּם
 מוֹיָם יִצְאֵלְכֶם עַד הַיְמִינָה
 כֹּלֵם מִיְשִׁיעַ אִתְּנוּ
 וְאִתְּנוּ הַלֵּל לְאֵל

יְבַרְכֵתֶם עַל הַר סִינַי
 וְהָיָה כְּהוֹיָנוּ וְזָקְנוּ
 עַל הַתְּחִלָּה אִתְּנוּ עֲוֹנוֹ
 כִּי מִיָּד וְיִשְׁלָמָה

כָּל הַעַם נִקְרָשׁ בְּקִדְוִישָׁהּ
 כֹּלֵם נִשְׁמָרוּ מִיָּסָה
 לְעִדְתֵי הַיָּהּ מִיְרָשָׁה
 לֹא הָיָה מִיְסָה

אֲיִכְרָה

יָאֵם הַיּוֹם שֶׁכָּבַד אֹתוֹ וַיִּכְלֵוּ וַיִּבְרַכּוּ אֶת־עַן שְׁמֵנו
 נֶאֱמַר מִכְבָּדֵן כִּי שְׁלִים טוֹב יֵאָדָּם עִיב כְּבֹד מִלְּפָנֶיךָ
 כְּתוּבָה לְכָל־שְׁלֵמוֹתָיִם שֶׁכָּבַדְנוּ אֶת־עַן כְּרִיבְנוּ וַיִּזְמַר יִקְרָא עַל־נוֹ
 וְהָיָה כְּמוֹכָה לְכָל־עַם

קָדוֹשׁ עַל־הַטָּהוֹר לְשִׁמּוֹשׁ יִשְׁכַּח

וַיִּבְרָךְ

הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל־יִבְרָאִים וַיִּכְלֵוּ אֱלֹהִים בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי
 מִלְּאֻמָּתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁכַּח בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי כִּי־לֹא־מִכְבָּדֵן
 אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּבְרַךְ אֱלֹהִים אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדְּשׁ אִיהוּ כִּי כֹן שָׁבַח מִכָּל־
 מִלְּאֻמָּתוֹ אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לְעֲשׂוֹתָ כִּי־אֵלֶּיךָ בִּרְיָ הַגָּפֶן כִּי־אֵלֶּיךָ
 אֲשֶׁר בָּרַח בְּנוֹ מִכָּל־עַם וְרִיבְמִינֵנו מִכָּל־לִטְוֵן וְקָדְשֵׁנו כְּמִצְוֹתָיִם וְתָתֵן לָנוּ
 יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאֵהֱבָה שְׂכָרְתָה לְמַעַרְבָה וְנִינְעָדִים לְשִׁמְחָה וְתַעֲמִיד וְנִינְעָדִים
 לְשִׁמּוֹן אֶת־יִים הַשָּׁבַח הַזֶּה וְאֵת־יִים חַג הַשְּׁבוּעוֹת הַזֶּה זְמַן מִדָּן תִּזְכְּרוּנוּ
 מִקְרָא קוֹדֶשׁ זִכְרֵךְ לִיִּצְיָאֵת מִצְרַיִם כִּי כֹנֵן בְּרַחֲמֵיךָ וְאִוְרָנוּ קָדְשֵׁךָ מִכָּל־
 הָעַמִּים וְשִׂכְרְתָה יִמִּינֵךְ קָדְשֵׁךָ בְּאֵהֱבָה וְכִרְסָן בְּשִׁמְחָה וְכִבְשִׁיזֵן הַגְּבֻלָּתָנוּ
 כִּי־מִקְדָּשׁ הַשָּׁבַח וְיִשְׂרָאֵל וְהַזְּמִינֵנו

יִאֲמַר שְׁהַחֲיִינוּ

אֵם הַלְלֵנוּ לְהַיִּית בְּמִצְוֵי־שִׁבְחָה

בְּרִיךְ

אֶת־עַן אֱלֹהֵינוּ מִלְּךְ הַשָּׁמַיִם בִּרְיָ הַגָּפֶן כִּי־אֵלֶּיךָ
 אֲשֶׁר בָּרַח בְּנוֹ מִכָּל־עַם וְרִיבְמִינֵנו מִכָּל־לִטְוֵן וְקָדְשֵׁנו
 כְּמִצְוֹתָיִם וְתָתֵן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאֵהֱבָה מִינְעָדִים לְשִׁמְחָה וְתַעֲמִיד וְנִינְעָדִים
 לְשִׁמּוֹן אֶת־יִים חַג הַשְּׁבוּעוֹת הַזֶּה זְמַן מִדָּן תִּזְכְּרוּנוּ מִקְרָא קוֹדֶשׁ זִכְרֵךְ
 לִיִּצְיָאֵת מִצְרַיִם כִּי כֹנֵן בְּרַחֲמֵיךָ וְאִוְרָנוּ קָדְשֵׁךָ מִכָּל־הָעַמִּים וְנִינְעָדִים
 קָדְשֵׁךָ בְּשִׁמְחָה וְכִבְשִׁיזֵן הַגְּבֻלָּתָנוּ כִּי־מִקְדָּשׁ יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמִינֵנו
 כִּי־אֵלֶּיךָ בִּרְיָ הַגָּפֶן כִּי־אֵלֶּיךָ הַמְּכַבֵּד כֹּן קוֹדֶשׁ לְחֹנֵן
 כֹּן צוֹר לְחֹשֶׁךְ כֹּן יִשְׂרָאֵל יִכְוֵן קָדוֹשׁ שְׂכָרְתָה לְקָדְשֵׁךָ יִים טוֹב
 הַבְּרִיאָה וְאֵת־יִים הַשְּׁבִיעִי הַצְּדוּקָה וְהַקָּדוֹשׁ מִשְׁטֵת יְמֵי הַמַּעֲשֵׂה הַבְּרִיאָה
 וְקָדְשֵׁךָ וְקָדְשֵׁךָ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּקָדְשֵׁךָ כִּי־הַמְּכַבֵּד כֹּן קוֹדֶשׁ לְקוֹדֶשׁ
 וְאֵם שְׁהַחֲיִינוּ יִסְמֵן יִקְרָא

הַלְלֵנוּ לְהַיִּית בְּשִׁבְחָה יְלֵי הַשְּׁבִיעִי

בְּרִיךְ

אֶת־עַן אֱלֹהֵינוּ מִלְּךְ הַשָּׁמַיִם בִּרְיָ הַגָּפֶן כִּי־אֵלֶּיךָ
 אֲשֶׁר בָּרַח בְּנוֹ מִכָּל־עַם וְרִיבְמִינֵנו מִכָּל־לִטְוֵן וְקָדְשֵׁנו כְּמִצְוֹתָיִם

ובני ביתי וחילי
זך אלה להודיש
זרח כסוה להסמיש
חפני להוללות סכר
חכמי מקימה וצמור
טחור לרעק מייחילך
טה עב להסגולך
יודים ביד חתם
כמי לקבל מתנתה
כבי עב לכותי
ככדי צלה למקדשי
לשעבר הקמיר מולגמור
לקדשו מולגב ישמור
מרגש מן מסנייד
מחדש ובכד המקדשי
נבואי מרחם משחר
טחור סקדוה וטחור
סמיכיס לקבל ומתקנים
סמיסם המרחק נבונים
טליץ כחן קדושי
טחור טחור קדושי
טנים בטנים לדיש
טחורם התערב בטעטונם
טחורתי חם בחילך
טחור לשמו כהגלך
קדינת טחור הטספר
קייס וחוק כעס
ראש לחכמי ולטבני

יאתה תהי לי
זיכר מזקמת להביש
זיכור מטה ויקרא לזקט השם
חוקך אלהים ברך
וישגן כל העם יחדיו ויומרו
טעמה לכתוב חילך
ויזמי יין מל מטה חנה ונבי סו חילך
יסבסן כגרי סלחותם
ויזמי יין מל מטה לך מל העם וקדושה
כל סינה בהגשיטי
היד נבונים ליש הסליטי
למד מלילות אחר
והגבילת את העם סביב לאמר
מסיג גבול יד
לא תבט בניד
טחור סקט ובר
ויחד מטה קע הבר
טחור ליש הנבונים
ויזמור יין היד נבונים
טחור נבוא לקדשי
יהי ביס הסליטי
סקודיו מפיין לטחורם
ויזמור מטה את העם
טחור סמכנים בהגחילך
והר סיני טען סוף
קוטי וזמור כביש
וידי קול הטוש
רב מורד במחנה

היוד יפן בדין

טענה וטענה פון בוני

זכור

אז קרום קבל אום טענה
כי מורסם שמוען מורה
בלשן מדעו השלה
הזע עינמו טרסל טענה
אנכי הוז סור קאמל

זה הוז היה לסגולה
הכורה דמים הקולות
כחיה רבר זין וקולות
הזל הסמיע והמוטי
לא ימה רק אל על פני

זכור

סבחה טענה ל אלים
ומלחכי יודים טענה
כולם טביע גב שוליים
על סן של טענה הול
בינו תמיד זות טענה הול

ורכרים טענה הסמיעים
כתרי פרי טענה טענה
מדיו טענה הסביעם
יחד טענה טענה רכיותי
טענה טענה טענה טענה

זכור

אור

ישראל קרטי

ומורס טענה טענה

טע קרמיום ומורסדים
כטום חול טענה
גאות לו וקולה
גזון טענה טענה
דרכה זכור טענה
דולה זכור טענה
הל המול כטענה
הטען זכור טענה
והורים כזר מורל

מתו מדכות קרטי
כמורס טענה
טע טע טע טע טע
וטען מדעיים
גמרים חזק וטענה
הטענה טענה
רמוי זכור טענה
זכור טענה
המון סגל הוז טענה
זאת זכור טענה
וכטחק טענה ל

התקירו לטמיה כמיטרים אלו נגזרה נמשגיומים עריבוס טירוס
 חוסן טולם תהיי כס נזורים מי יתן ילב לבס בתרורים מי ער לירט קהטים
 יטהורים היצאתהו זרע אברהם איהבי ויפחק ויפחאל כהורים קוממיות
 לכה נהלהכס מהיות עברים הודין חזקו ויאמין לכבסם לולמה ילולמך
 מיטרים לטמיה ולעטיה כצויו יארהרים מארץ מצרים במנה סן ד
 היצאתי אתכם מזהרים להיות לו לטע כחמה ברים כפיה עברים פיהו
 אתכם בייחוק רחין מאוברים לקדש ולויה טיה כעכילי אש נהרים
 והאופנים יולר

לסעולתך טברים כמיטרה כטנו יצרים לא יהיה לך אלים אחרים
 תטס המיורים ונטא ברעס וכטיו הטא לא תשא
 לכבר ולטנג בחיבה יחבל פושל לטפת יכור איה יוס הטפת
 ראג יטס חמך ויבלה כטוב יחך כבר איה אבי יאה איה
 ההוד לו יהנצר יציר כמי כטפח לא תרצה
 חמרים וניצורים תשא חולקת ומעלה אה לא תנאה
 זור מיני יתנו יתמיד כחין וכמו לא תצטב
 קוים מינות ותבנה יעודה טקד כמענה לא תענה
 יקנין סכן יאמיר ירבך לא תצדק לא תחמיר
 אלה הדברים הנקראים כמיטרים גיולים ונראים יכל העם יראים
 עזרת

י"ט ליום טיע שלטמעות

אדים

פנהילך בת מודטה ליום לטמיה מקודטה אהץ יעטה
 כחין יסוד יתעני ירעמיר הדים התריפו ית טמים נטעו
 צעטוי קויטוס כציהיך והאריך התרעטה מיטויה כהטמיער יתכין להיך
 ליום ויהי הנקרא שלישי איחכה נהול טמסה שלישי
 ורעת שלישי שלישי קדוש

רבוהו ועלו לעני
שקר מעולם מחשה
שלו לראות גשי
הוסן שכן מקדשים
הנה ומשפט מפרשים
ישירו תהלות אמוני
והעמידים יחד בפקדוני
רגלים מיצוץ העליות
גרולה למשוני תלית

וידר ין על הר סיני
שלוש שמשוע ידשו
ויאמר ין אל משה
תולדותי הנקשרו מקודשים
וגם הכהנים הנגשים
הנבחרים סביבות סיני
ויאמר משה אל ין
העת שנתה כלית
ויאמר ין אל משה לה רר ועליות

סילוק

וידר אב לעבאיש ראש
אל גני טהור ומנוקה כוכל מימים
כירומים ויאמר אליהם הידרדון לקראת מפענח בעלמים
יודבר ויהיו טוב לקיימוליון אלהים זוכר הבריה להולכו מסיליו
כי היום הם למיציאיהם כמיליו כל טיהר ושוקלים יכוננו מסילוליון הרברים
יגעים כב אשריהם בזה ובשתור לסגוליו האלה כולם נבלו כב
חוקיו ימסעליו לאמה לא אמיהם כי כב נסרו ארץ ושמים וחיליו מאי
קנתים ער לא שום כמסלוליו געים כי תשמיה כמילוליו ומפעליו סופר
ושוקל קויצותיו בתלוליו עמי עישה יתנטיה ושום אגוליו פקוד פניו
הספקן לרועיו וגאוליו סופה עין כעין כוטה אלו קורא יהולך מחיל
לחיליו ויבא כמי מנוחית כנהוליו טיה יהלה נתן כמעלוליו תברת

ברית לקוימים טע הארתו הליו

ארה באהורים ואמיץ כגבורים יהיה שימנע לערה
כטרים השתכלו בני סקדועת טעורים וראו שאון כמיונ
בקרטיץ ועירין ין החלתי שימי על פנעם כן שמי כבורהים הטי ק
אזנעם וילכו אולי כהיקים ישרים כי נשבעתי יסא מפי מסרים ייס
אזנעם לעשות שקורים ישרים אלהיך ררטי רגלו כס יתכפי להני איהם
כזה וכבא כבל טוב שרים יהי כחול זרעם כגלים גרורים מיצותתי

לזה נהג משלהביותיך והחלחול מקול כנסתוהיך הפעם
 יסבת סביב מסכתתיך וחם פתחה מדברותיך חזים
 אורה יקר ממשלותיך כמותיך טפוחי משולותיך וזה ושריך
 להסמייע סוד הודתי והתחילת אמונה איכולותיך הפיוולת
 נשימות השמעתה בגזרותיך והשברתה ברותך במתותיך
 וזה נילול הנפה התורה הנפה שלחה בוקמתך הפסידים
 ישרה מהדין קהלותיך והתחלתה ממוקבל מלכותיך וזה כנין
 הודיה מישותיך והתחלתה קניין ראשיתך קול רעד להחריף
 מכניסיך השמעתה בקול כניוסיך הכושר ריקר לפלוסיך
 וייער כל כסיסיך וזה באי בכל מחסיך החיותם יקר עסיסיך
 המר יחרתה לחינפ עסיסיך והטות עליו מעסיסיך כיסן פליך
 איהלך בעודסיך וירא ככודר כגודל ניסיך וכניהה לפידי עסיסיך
 העם אזהביך רחוקיך וחסיך פולסו מלהב גיסיך וייטעו חולביס
 ימספריס קימסיך חודים רואים בקדינות נבדיסיך ויעמודיך
 מוכיטיס כדומר מקורסיך וחילוי מושללה טיכסיך מרחוק
 חוקו לכבחר ולקלסר אומרי מה רבו מעטיך

אוסן

לא יודעים אופנים	גלה היום לזרע איתנים
ייר לסיני כאלפי טמנים	להתחיל עמוסין דה אחוצים
	קרוט
גלה מהימן שימע סירי	והופיע כהיום לזרע ידירי
יהנה שולחו מטנה נגרו	כבה שמים הודי
	קרוט
נפלא פלא מפליא פלאות	ואירכע מינשאותהו כלי תלאות
הכוסיה טט ובשתיס חיות	מתהה זרועותהו קול נשיאות
	קרוט
יפיפיה שר התורה	טימן כטיס רבו נקרא
חזק קול משימיע כגבורה	מדכה לקוטן טכח חזמה
	קרוט קרוט קרוט

די פיה מילת קמייה סך יקומץ סגורם חרתי ואשכח מוטור
פולס הנחות ונהל אפרים מצרים פצוררים ואשר
חוסם של סגרי נטרים ושה קהל קדושי וכני חומר
כדת חמורתי לוי ימה וך מלה מחרים על פני
ואת זכר ולמורה שם קרטי ולמה מה ילן ולפי תירח
חנם בחזקת הרשט אקח בכונה ומכונה ומכונה ונטבעת חי
בארת במהפטי ובכונה טועמתי שמי לטוח סן האטס
תטח ולכוח מה שים

דפיה ויט מוסר מן אחרים אם הטיב חסבתה
כבר יום מקדושי שכולל מרגש חסותי שנות חסותי כיום קדושי
לוח והמקן במקדושי ובקדושי עתה לאטטן
זכור מלהים הטבת לקדושי
מולדתי ביער מחסר כמותי פני קדושי תטח מל מלה פני
כמה מרבות ימים תבנה טוב נשמים והמרת ימים
טובת שחיות להחסימך למשן ירבו ימך
סך מה אכר ומה אקח
שחיות מחלקה ברשח הזכיר מים כלשח שנה לא הרצח
פתיחה החן שמתה אף כנסים גטבים מלשמה סך לא תגנה
צדי לטעות לטוב שחול מים לקטוב
שחם לא תגוב

קדושי תפסות מחסר קדושי צה ולחוד יטך לא תענה ברשך
הצגת כל שחמוד שחוד לפחות ולחמוד מיה לא החמוד
שרי שח ולחסימך שחח בחלק הפנימי לא החמוד משה רשך
שיח ברשך שחך שחך שחך שחך
חמך שחך לחסימך
קדושי

סל

בְּהַלְכֵי יִשְׂרָאֵל וַיְהִי כַּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה

יוֹם הָאֵשֶׁתָּן טַיִט חִזְקָן כָּל הַבְּרִיָּה בְּפָרֹחַ יָמֵי מִנְיָן הָיָה טַיִט
מִתְחַלְלֵי כִּי יִמְכַר יִמְכְּרוּ חַיִּים וְכַיִּים הַבְּרִיָּים כִּי־יִמְכְּרוּ
יִמְכְּרוּ בְּלֶבֶט שֶׁ טָמְאָה הַבְּרִיָּה לְהַכְרִית יִבְנוּ כִּי־יִמְכְּרוּ
גִּבְרָתָם לְשֵׁנֵי כַּעֲבָדִים

וַיְהִי הַיּוֹם הַהוּא וַיִּשְׁמַע יְהוָה טַיִט שָׁנָה

הַשְּׁלֹשִׁים לְיָמֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל מִיִּזְרְעֵל כִּי־יִמְכְּרוּ כִּי־יִמְכְּרוּ
בְּיַמֵּי מִדְבַר סִינַי וַיִּסְמְעוּ מִרְעֵבֵי יָמֵי מִדְבַר סִינַי
וַיִּרְגְּעוּ בְּמִדְבַר יִזְרְעֵל שֶׁ יִשְׂרָאֵל טָגַר הָהָר וַיִּמְשָׁה עָלָה אֵל הַגּוֹלָה
וַיִּקְרָא אֵלָיו יְהוָה מִן הָהָר לֵאמֹר כֹּה אָמַר לְבֵית יִשְׂרָאֵל וְהָרָה לְבֵנֵי יִשְׂרָאֵל
אֲתֶם רֵאשִׁית אֲשֶׁר עָשִׂיתִי לְמִיִּכְרֵים וַאֲשֶׁר אֲתֶכֶם עַל כַּעֲבֵי נְשִׂאִים וַאֲכִיז
אֲתֶכֶם אֵלָיו וְעָתָה אִם שָׁמַע הַשְּׁמַיִם כְּקוֹלִי וְשָׁמַרְתֶּם אֶת בְּרִיתִי וְהִיִּיתֶם
לִי סְגֻלָּה כְּכֹל הַעַמִּים כִּי לֹא כָּל הָאָרֶץ וַאֲתֶם תְּהִי לִי מִחִילָה כְּהַנְסֵי
עַגְוֵי קְדוֹשׁ אֱלֹהֵי הַרְבָּרִים אֲשֶׁר תִּדְבַר אֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּבְרְאוּ

וַיִּקְרָא לְזִקְנֵי הָעָם וַיִּשְׁמַע לְעֲבָדָם אֵת כָּל הַרְבָּרִים הַגּוֹלָה אֲשֶׁר צִוּוּ יְהוָה
וַיִּשְׁמַע כָּל הָעָם וַיִּחְבְּדוּ וַיִּאמְרוּ כָּל אֲשֶׁר דָּבַר יְהוָה נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע מִשָּׁה אֵת דְּבַר־
הָעָם אֵל יְהוָה וַיִּאמֶר יְהוָה אֵל מִשָּׁה הֲנֵנִי אֲנִי בְּנֵי אֵלֶיךָ כַּעֲבַד הַעֲמָן כַּעֲבָד
וַיִּשְׁמַע הָעָם בְּרַבְרֵי עַמָּה עַם כָּר וַאֲמִינֵם לְעוֹלָם וַיִּצְדַּק מִשָּׁה אֵת דְּבַר הָעָם
אֵל יְהוָה וַיִּאמֶר יְהוָה אֵל מִשָּׁה לֹא אֵל הָעָם וְקָדְשָׁתָם הֵינִי וְכַבֵּד יִכְבְּדוּ
שְׁמִי וְיִהְיֶה נְכוֹנִים לְיָמֵי הַשְּׁלֹשִׁים כִּי כִּי־יִשְׁלֹשִׁים יָרַח יִזְן לְעֵינֵי כָּל הָעָם

עַל הַר סִינַי וַהֲגִבְלָה אֵת הָעָם סָבִיב לְאִמְרֵי הַשְּׁמַיִם לְכֹס עֲלוֹת כְּהַר יִגְגַע
בְּקִרְבֵי כָּל הַנְּעֻגֵי כְהַר מִיָּה יִמְדָה לֹא תִגַע בְּיָדֵי כִּי סְקוּל יִסְקֹל אִי יִרְדָּה
יִירָה אִם בְּהִמָּה אִם אִישׁ לֹא יִהְיֶה בְּמִשְׁרָה הַיִּזְבָּל הַמִּיָּה יַעֲלוּ בְהָרָה וַיִּירָה מִשָּׁה
מִן הָהָר אֵל הָעָם וַיִּקְרָשׁ אֵת הָעָם וַיִּסְבְּסוּ שְׁמִי וְיִאמְרוּ אֵל הָעָם הֵינִי
נְכוֹנִים לְשֵׁלֶשֶׁת יָמִים אֵל תִּגְשֵׁנוּ אֵל אֲשֶׁר וַיְהִי כִּי־יִשְׁלֹשִׁים בְּהִיִּית הַבְּרָךְ
וַיְהִי קוֹלָם יִבְרָקִים וַעֲמָן כָּבֵד עַל הָהָר וְקוֹל שׁוֹפָר חֲזָק מֵאִדָּה וַיִּחְדָּד כָּל־
הָעָם אֲשֶׁר בְּמַחְנֵהוּ וַיִּצְוּ מִשָּׁה אֵת הָעָם לְקַבְּלֵת הַגּוֹלָהִים מִן הַמַּחְנֵה
וַיִּתְיַצְבוּ בְּרַחֲמֵי הָהָר וַיְהִי סִינַי עָשָׂן כֹּהֵל מִכַּעֲבֵי אֲשֶׁר יָרַח עָלָיו יְהוָה כַּאֲשֶׁר
וַיִּשָׁל עָשָׂן כַּעֲמָן הַבְּשָׁן וַיִּחְדָּד כָּל הָהָר מֵאִדָּה וַיְהִי קוֹל הַשׁוֹפָר הַזֶּה וַיִּזְקַן

הוא הניעלינו מים וירכר עלינו מקוים אמת ויניב יבון ימים
 באיתות בססור מזמן פריהנו מעני לשכלי נהימן יושר יעמן
 גרהנו בטשה בירח זה להנחילי ניר אבי חויה יטוב הכר היה
 רבת אמת שהם זו שמענו ישל מלכת באהב קבלנו עלי ועל אבותינו
 הביטה ויירני יזכור רחמי הקדומי וחסדי על כל רוח יר' שם
 וקנאלינו מהרה מיד מעניס וזו על הראשון ועל האר
 זרע קודש לשמך מאוים הסדר יהי לנו מקוים רב טוב יקיים
 חי שוק מענה טובך הקס לני מנה באמת יארינה
 טיבך וישעך החס כגבור יודע כי הוא רבת אין לטכר חוק ולא ישבר
 יהי נא חסדך להנחילי שני מקדים משגיבנו אמת שאמה הוא ין להיט
 כי יך טדה ועד יסבורה לנו מאה למסער עלינו לשלם ועד
 לך לבר להאיר חסכינו ואת אמתך ואת אמתך מלכינו
 מילי מיד נפשותינו יסדחינו מהרה בבית תפילתינו מזה אבותינו
 נשא בראש הדיס אולתך ובה תגרכ נריתך ועמך אמת ירשן סמך
 סמוך מהרה קרות מועדי קהולינו יתבוינו לבית שמחת גלילנו מהר גלילנו
 שגנו ויטב חורבותינו כשיבך סכיתינו כנאית את יביתנו
 טנה להפלה עם מוסר כי אתה בלס יגרום אמת מעולך
 צדק בקויל גרויל כמרויך ומדעס של משולם הוא סמך
 קוממיוה לפת נהלינו מהרה יתבוינו לינין ברנה ויקרה שמך הגר עלינו
 רכס מהרה בבית השונאכה והשיסס למקום שכונתך בתאוה שמך
 הגריל עלינו נקרא במהרה
 טמח תבייניב בבית תפילתך לבית וועד המרת לשכרך יאין לנו להיס
 שר יולתך

תהי נא ירך לתשועתינו ואלמך זרושך לגאולתנו הרואי עזרת אבותינו

שורה
 יאוימל החץ ברכו יוכל סרה התפלה יבאנו ימים טובים שלטם שרת
 הורין הלל גביה יקוין ברורה המשה כג אים אין פורתן מין
 יאין מיסיען עליהם יאם הוא שבר קוין שבעה בט אים
 איה סרה הקרוצור וההפטרה
 יוס ראשון קוין ברודש השלטי בפדש יברו בר סיה הפרש
 ימפטיר קורא יבויס הכבוריס כברש כרס ימפטיו כגבוא

לכלת החטאוי ויעמוד השב מרחוק ומטה נגד אל הערפל אשר פס
החוליה : ויאמר ובה אל מטה כה הזמר אל בני ישראל ואת
רואיה כי מן הפנים רבתי עמכם : לא העטין את אלהי כסף וזהב
זהב לא העשו לכם : מזבח אדמה תעשה לי קבחה עליו את עולותי ואת
יונה בקר את צאנך ואת בקרך ככל מקום אשר יזכיר את שמי וכוונ
אליך וברכתך : ואת מזבח אבנים תעשה לי לא תבנה מתקן גזית כי תוכך
הנפת עליה תחלילה : ולא תשלה במגולה של מקדמי אשר לא תגלה

עולותי עליו :

ואמר קדיש נדר נשבע ומפטר קורא בפתח פתח

ובזע הסמיה המקריבכם מעשה חרשה לזין בשבועותיכם מקדמי קדש
יהיה לכם כל מלחמה שצורה לא תעשן : והקריבתי עליה
לרוח צדק לזין פריס בני בקר שנים וזול אשר יעשה כבשים בני שנה
ימנחתם שיה בלילה כסמן שלשה עשרונים לפי האמר שני עשרונים לאיל
האמר : עשרן עשרן וכבש האמר לטבעת הכבשים ששור עדים אחר לכפר
עליכם : מלכר עולה הממיר ומעשרו תשעון תמימים יהיו לכם ונס כיהם :

יפטר בטוב כחלת יחזקל

בשליש שנה צדק בחרמה לחרש ואת שהך הגולה של עמי
עבר טפתו הסמיה וצדקה מדומה אוליה בחרמה לחרש היא
הטבה החמיסיה לגולה המלך יזכור והיה היה דבר יהיה אל יחזקל בן
בדו הסמן בארץ כסדים על עמך כבר יתה עליו שיה יר יהיה : ואת
והנה דעה גדולה בזה מן היספון עמך גדול יאיש מהלקחה נטוה לו סכנו
ויחננה קעין החטימיל מתוך האיש : ומתוכה רמות ארבעה יונה וזה
קרימין דמית אדם לתורה וארבעה פנים לאחת וארבע כנפים לאיש
להם : ויהיה רגל ישרה יכה קוליהם ככה רגל ורגל ימנעים קעין
טרטת קוליהם ויהי אדם מהרת כנפיהם של ארבעת רבעיהם ופניהם
וכנפיהם לארבעתם : הברות אשה אל חזקה כנפיהם לא יסנו כלסמן
איש אל עמך כעני ילכו : ורמיה פניהם פני אדם ופני אשה אל זה ימין
לארבעתן ופני שני מהשניאל לארבעתם ופני שני לארבעתן : וכנפיהם
וכנפיהם כדמיתת הליעלה לאיש שתיים הברות איש וישיהם מיכסות את

מועד משה ידבר והמולדים ישגנו בקול
סיני אל ראש המד ויקרא ימה למטה אל ראש המד ויטל משה
ויאמר ימה אל משה רד המד בשש פן יחרסו אל ימה לראות
ועל מיטת רב ויגם הכהנים הנגשים אל ימה יתקדשו פן
ישרץ בהם ימה ויאמר משה אל ימה לא יוכל העם לעלות אל
הר סיני כי מתי השמירה בנו ואמר הגבל את המד וקדשתי ויחשו
אלו ימה לך רד ועלית מתי ואמר עמד והכהנים והשם אל יחרסו
לעלות אל ימה פן ישרץ פס ויירד משה אל העם ויאמר מולדים
וידבר מולדים את כל הדברים האלה ואמר
אלהיך אשר הוצאתך מארץ מצרים מבית עבדים לא ימה לך
אלהים אחרים על פני לא תעשה לך פסל וכל המדנה אשר כסמים
מזבול ואמר במדך מנחת ואמר במים מנחת ואמר ולא תשתחוה
להם ולא תשכס כי מעבדי ימה אלהיך אל קטו עמך פן אכזת פל
כנס על טלפים ועל דפעים לטמאי וטוטה חסד לאלפים לאהבי
ילט וקדו מדות לא תשא את פס ימה אלהיך וטוטה
כי לא יטקה ימה את אשר יטא את טמו לטוטה זכור את יום השבת
לקדשו כי שבת ימים תעבור ופסית כל מלמכות ויום השביעי שבת
לימה אלהיך לא תעשה כל מלמכה זמה ובתך ובתך ועבדך ואמרת
ובהמוקד יגדך אשר קטפת כי שבת ימים ששה ימה את הסמים
ומה המדך את הים ומת כל אשר בה ויטא ביום השביעי פלס פן
ימה את יום השבת וקדשתי פבר את אביך ואת אמר
למשכן ימריסן ימריסן על המדמה אשר ימה אלהיך טוטה לך
לא תדמח לא תטקה לא תעבד לא תענה ברעך עד שקד
לא תחמד בית רעך לא תחמד משה רעך ועבדך ואמרת ויחרון
יחמוך וכל אשר ולעבד וכל העם חמים את הקולות
ומה הלמידים ומת קול השוער ומת פמר עטן וירא העם ויטעו ו
וישמרו מרחוק ויאמרו אל משה רב מתי עמנו וטעמנה וזר
ואל ידבר עמנו מולדים פן נמות ויאמר משה אל העם אל תדמו כי
למעבר נטות מהם בא המולדים וכעבד תהיה וראתן על פניכם

מתימן יבוא וקרום מהר פאקן סלה כסה שמים הודו ותהלהו מלמה הארץ וונגה
 כבוד תהיה קרעם מירון לו וטס חביץ שזה : לפעו ילך דבר ויבא רשק לרגליו :
 עמד וימדר ארץ ראה ויהר גנים ויהפסנו הררי עד שחו גבשת עולם הליכות
 עולם לו : חכה אין ראיתי אהלי כושן יקצקון יריעות ארץ מדין : הבנהרים
 חרה יין איס בנהרים אסך אס בוס עברתך כי תכב על סוסך מוכבותך ישיבה :
 שריה העור קשיך שבושה מטוח אומר סלה נהרות תפקע ארץ : האין
 יחילו הרים דם מים עבר טק תהום קולו רוס יריבו טטא : שמש ירח עמד
 זבולה לאור חייך יהלכו לנגה כחך חנהך : בזעב תצער ארץ בוקה תרוט
 גנים : יבאת ליטע עמך ליטע את מטיחך מחצת ראשי מבית רשע שרודת
 יכור עד יבואר סלה : טקבת במטיין ראשי פרזו יסערו להפיסע עליכותם כמן
 כמן לאכול טע במסרת : דרסה בוס סוסך חמד מד רביב : שמיעתי ותקצן
 בטע לקיל כללן ספתי יבוא קב בעצמי ותהו מדקן אסר אנה ליום צרה לשלוח
 לשב יצרט : כי תאנה לא תפדה ואין יבול בגמס כחש מעשה זית וסר מורד
 לא שטיה אוכל גזר ממכלה עמך ואין בקר בנסתים : יאני ביהוב אעלהזה
 אצלה באלהי יטעי : יקוה ארע חילי יטעל במותי יתריכט למנסח בנגטותי :
 ימרגמין הפט ייהי בשלמים

כהיו
 א

אומר האיתמר על ידו יתקאל בביא

רוקי יהוה בהלתן שטן לזמן ראשכת חלקיהו כהנמרבא סיפרא ראוריתא
 בבה מוקרטיא בעזרתו תמות אולחא בעלגות ליליא בטר מעלט סיהרא
 ביומו יאשיהו בן אמין מלכא רשכטא רבות יהיה בתמוה בה מטיא לירחא אמר
 נביא ואטא כגו בע צלחא על נהר כבר אידעתהו סמייה ורזית בתמן טבואה
 רשה עלי חרו יקר טכיתא ריגן : בחמסה בה מטיה לירחא הוא שתאך
 חמיסיתא לגלית מלכא יניכין היה מיהוב הוי פתגב טבואה מן קרס יין
 ליחקאל בר בוני כהנא בארשא ריטראיל תב תבינות ראיתמלל שימיה
 במדינה ארע כטיאמי על נהר כבר ושהת שלוהי תמן רור טבואה מן קרס יין
 יארא : נחיה ובהא רוח על שגלח אהי מן עפוטא עקן רב ואיסתא
 משתלכא וקיהורא ליה סחור סחור ומגו שגגו ומגו על שגלח טעין חסמלח
 מגו מיסתא וארבעה וארבעה אפין לירא וארבעה אפין לכל חר
 חר שינתן וארבעה אפין לכרייתא חרמ מיטין אפייא וארבע בריך מארסן

ציוותיה ינה; ואיש אל שבר פנו ילכו אל אשר יהיה שמה הדוח ללכת ילכו
 לא יסכו בלכתן; ורמות החיות מראיהם כגחלי אש בוערות כמראה
 הלפידים היא מההלכה בתוך החיות ועגה לאש ומן האש יוצא ברוך;
 והחיות ריחו ישוב כמראה הבזק; ואראו החיות והנה אישן אחד בארץ
 איטל החיות לארבעה פנו; מראה האופנים ומעשיהם כשן הרשיש ורמות
 אחד לארבעתן ומראיהן ומעשיהן כאשר יהיה האישן בתוך האישן; שר
 איבשה רכשין בלכתם ילכו לא יסכו בלכתן; ועבדן ועגה להם וידאה להם
 עבותם מליאות עינים סביב לארבעתן; ובלכת החיות ילכו האופנים איטל
 ובהנשא החיות מעל הארץ ינשא האופנים; על אשר יהיה טה הדוח ללכת
 ילכו שמה הדוח ללכת והאופנים ינשאן לשמרתם כי רוח החיה באופנים;
 בלכתם ילכו ובעמדם ישמרו ובהנשאם מעל הארץ ינשאן האופנים לעמדם
 כי רוח החיה באופנים; ורמות על ראשי החיה רקיע כשן הקרח הנרא נטוי
 על ראשיהן מלמעלה; יתחת הרקיע כנפיהן ישרות אטה אל אחורה לאיש
 שיהם מכסות להנה ולאיש שיהם מכסות להנה את ציוותיהן; ואשמיע את
 קול כנפיהם כקול מים רבים כקול שרי בלכתם קול המולה כקול מחנה
 בעמדם תפינה כנפיהם; ויהי קול מעל הרקיע אשר מעל ראשם בעמדם
 תפינה כנפיהן; וממעל הרקיע אשר על ראשם כמראה אבן ספיר רמות
 כסא ועל רמות הכסא רמות כמראה אדם מלמעלה; ואראו כקול השמירה
 כמראה אש בית לה סביב ממראה מתנו ולמעלה וממראה מתנו ולמטה
 ראיתי כמראה אש ועגה לו סביב; כמראה הקשת אשר יהיה בענן ביום
 הגשם כן מראה הנגה סביב הוא מראה רמות כבוד יהוה ואראה ואפל על פני

ואשמיע קול מדבר;

וְאֵלֶיךָ יָבֹאוּ וְיִלְווּ סִיחָא

בְּיוֹם שִׁיבָה קוֹרֵיךָ כֹּל הַבְּנוֹת בְּפִי רִיָּה וְהוּא כְּרוֹב כְּעֵנָן
 שְׁמִיעַ עֲצֵת

וְלִפְנֵיהֶם קוֹרֵי בְּיוֹם הַבְּנוֹת בְּיוֹם אֲמִתִּיל יִמְסִי כְּבֹד
 הַגֹּלֵל לְבָקִיךָ יְזוּ הוּא

הַבְּלָה

להבקוק העביוא על שגונגת; יהוה שמעתי שמעך יראתי יהוה
 פעלך בקרב שנים חייבו בקרב שנים מדיע ברעז רחס הזכרו; אלוה

מלך שלמה יין שבמות סקל מטיריית מולוכי מוחזח במיקמוק מסר סקן
גפיהן מן קודם דברא ומחשיל ומשליך להקישא דעל ריטיהון כחיון חסן
טבא דמות כרסייא וטל דמות כרסייא כחיון מיטבא שלוחי מלעילא
כמראה כחיון קסתא הוי כענגא בוכא רמטרא כן חיון דיהמא ליה
סחור סחור הוא חיון דמות יקרא ריין ואיניתטחית על אפי ושמעית קר
דמיתמולל תכאני ונטולתנ רוחא ושמעית כתיי קל זיע סגא דמסמין
ואמרין ברך יקרא ריין מאמר בית שיכיתה על רא יתבך ויסתבן
כמא דלהו רכא וקריסא לשל ולטלמי שלחייא

כיס שיכ דסטיר טרם רבלי למכין וינתקמין

אבויך דאיתמר על ידי חכוק נבייא **צלוהא** דכלי חכוק
נבייא כר איתגלי ליה של אדכא ריהב
דאס יתובן לארדייתא בלכב שליס יסתבין להן חבן כל חוכיהון דחבן קדמיה
הא כאלתא יין שמעתי יין שמעית סמע גבורתך דחילית יין טמה נכרבין
טובך דאת יהב אדכא לרטיפויא דאס יתובן לארדייתא וליא טב דאיתן מתגין
קדמך כגן כתיב דאמחה לחתא עליא לאתפשא מן רטיפויא דעברי על ממך
כרדייא עברי רשות כחמין מוסר וטגה חיהמ יקריה כויהור כראסית
איתגלי וזיקוקין מן מוכבת יקריה עפין תמן צלוה טכיתיה דמות מטמורן
מכט איסטור סתוק דומא וטכין מן קדמיה מסולח מולח מונח וטפין
כאלחכות אטות מימרה תחת כר סלוח בכ ישרל לטעמיה מסתריט
ופר דתען מיר סטא חייבא וכר רבן למיעבר ארדייתא טברית להן טסין ד
ועבוק יסתמיטן מן יד מדינאי של יד גרשן כר יואש הסגריס הא על
מולכן ומסירייתאן דסגומין כמי נברא הנה קנ מן קדמך יין וטל מייא הורה
דעין וכימא מוסר להס פורטות גבורתך מרי איתגלית של מוכבת יקריה
טכיתך לעמך תקוק ושמרון יאוך במתגליחך של טורח וסיכ חיון
יקוך יוט כווייא טעב מיטרא ערי אדכס ההומא קליה וחיליה מוחמא קמן
טמס אה במיעבך טסין ליהוסט במיכד גבען טמסא וסימור
קמו במחריהון שמך במדוך יתעברי סתוק טסין גבורתך יכיה
איתגליתא למיעבך ית שמך ומיעבך ית מסיחך סיכולא מן קדמיהון

והמסין ושיהא חסין וחדכשה צפין לחדה הארבעה צפין לכל חד וחד סימן
וארבעה צפין לברייתא חדא חנין אפייה דארבע כריין חזקין וחמסין ושיהא
צפין וכל מנייה דאפייה דארבע כריין חמס מאה ותרין עשר אפיין
וצפין ורגליהם ורגליהון דיצלין פומן ועסה דרגליהון בעסה דיצלין
סגלון ומזיען עלהא במהכהון ימנכין כעין נחש מיכלהב יודי יודין
להן כדי חכמה מהחנה גפיהון של מדכשה סיטריהון דאפייהון נצפיהון סוף
לחדכשהון חובלות מכותן חדא לקביל חדא צפיהון לא מיהמור
במיוזלהן כריה לקביל אשה אולה ורמות ורמות אפיהון אפי מניסן
ואפי מריה עביר להן מימניה למדכשהון וארבע וחדא עביר להן
מסמולה למדכשהון ואפי נטרה למדכשהון ועשה נצפיהון
נצפיהון פריסין מלכילא לחדא תהון מכותן להון ולחדא מכותן יהון ית
צפיהון ואיט נכריה לקביל אשה אולה לקביל רשעא למייל אולה
לא מיהמורן במיוזלהון ורמות כרייהא חיוזהון כגמורין
דטר צפין כיוון כשריהא חסנה מיטולהכא כין כרייהא חיוזהא לחיטת
ומן חיסנה עפין כקא וחיות וכרייהא במיטולהון למישבר רשות
דיכוכהון ואפרי טכיתה במחמה עולה מיטהון באטמה עיינא למיחון
חיון ומקסן ית שלמה ותיכין כרייהא חדא קולין כחיון כקא וחדא
וחדא כרייהא וחדא צליל חד משהו מלכילא לחס טהיה לקביל כרייהא
לארבעה אפיה ומהא חיון צליליה וטכריהון כעין חסן טכא ורמות
חד למדכשהון וחיון הון נשכריהון כמה רחמ צליל כקא צליל על של
מדכשה סיטריהון במיוזלהון חולין לא מיהמורן במיוזלהון נצפיהם צפיהון
וטרה להן דקיעה ורמה להן וחולין חסן נצפיהון מליין שישן סחור
סחור למדכשהון וכלם ובמיוזל כרייהא חולין צליליה לקיבליהון
וכחיהמה כרייהא מלכילא לחס טהיה חסן צליליה ורמות יתמות
של ריטי כרייהא תקימה כעין צליל חסן מוחסן על ריטיהון מלכילא
והחיה ורמות דקיעה רשל ריטיהון צפיהון מכותן חדא לקביל חדא
לחדא ורמות חסן להן ולחדא ורמות חסן להן ית צפיהון
והחיה ורמות ית קל צפיהון סוף מין סגמין כקילא מן קוס
סדי במיוזלהון קל מילוליהון כר מוח ומכרין ית ריכוכהון קיימין

כד חמוץ מלאכיה רשע כדן להן
לשנותנו אחקרי מטה
מכץ שמייא ודמת ארטא
גדנן מלאכין ורשד אופטנא
כשרות גופיה קמו להן כחרא
שאל יקריב לך רשיההן רשני
סל לך לחין מן סטפריטן
סהל הנה ליבה רמטה וחדי
קרבו מלאכיה ליה כגוסיה דקיריס
רשמו לא רכישו בחוטריה הוא תב
סדי אמר ליה לא תרחל מטה

תיסב אורייתא ותחנות לך

יירב להיס

ימלל יין יתכל דברייא האילן למימח

מרהמא שתחן לי רשעול

בכץ אמר סמוח אורטוס שתחן לי

כן למה אה סמוח קרס קיריס למימוח

גבר אמר מן גיטוס דאברהס א סדיקא

גבר רילוד ראייהא אה וכאהר דיטר היך תיסך

גברי חילא שתחן לי גלי

גלייא קמי בורייך רלית רשומא בירן

ראי אהן לי סופיכין למימחת

ראי אה סליק סוסף למימחה

וסלק מטה לרקישא ואמר למלאכיה

אמא נחיה ליה אמא נחיה

שר באיטבע גבורה תסתב

שר אמסב אורייתא

לית אמא נחיה לית אמא נחיה

דין אכסנא הכא מן הווא
רשיההן רשני מהמנא דבירתי
ואסתסת קאי בן חייתא
כד חמוץ למטה קווס כגדעילה
דאוקין רישקב הנה מזחקה לקיבליה
סמוח מן סרסיה מלסא חייה
מן סרסיה רמולסא רמוח
הנה ל רחוס אסמלגוס דיריה
ואמדין בבנן לא ישלטי כן
ואתן קשיין ליה למגנטא
דכוימרי יהא לך בסעוד
דלא אסתחיה בביואי סמוחך

אמר מטה

אמר מלאכיה רמטה נבייא

אמר מטה

אמרין מלאכיה רמטה נבייא

אמר מטה

אמרין מלאכיה רמטה נבייא

אמר מטה

אמרין מלאכיה רמטה נבייא

אמר מטה

אמרין מלאכיה רמטה נבייא

אמר מטה

אמרין מלאכיה רמטה נבייא

אמר מטה

אמרין מלאכיה רמטה נבייא

אמר מטה

אמרין מלאכיה רמטה נבייא

אמר מטה

אמרין מלאכיה רמטה נבייא

אמר מטה

זכך התשמועץ קל קדמך מיללך
אית לך פטרך שמה לא ינס צווחו תלתיהן
חיי וקיים הוא פטרך רידן
חבל של בטן רסרין באכוסן
חס לך רכסור בנטטה ונטשוע
אנן לא ספרין בלא יהיה לך צווחו תלתיהן
טבחיה ונסכיה גוזריוו בסין

טאים ונהים הוינא כמריה כגן בית גנביה קירים דיתבן
טלקית ריטיי מינקסן
אית לך פטרך שמה לא ינס צווחו תלתיהן
ייזיי שלך נסא מה את מחרקה
יליה מן פרטה הקדמוי מוכך
יחיד הוא להנא תימורד יתן

אנן לא ספרין בלא יהיה לך צווחו תלתיהן
אמר נסא
כר'א אנא ממלא עליסן לחירן
כל סנקליטיין דידי קורין ומוכרטיין
כר אתן ברמות רוחסן
אית לך פטרך שמה לא ינס צווחו תלתיהן

לית חטישין אנחנא של רנא פקעס להתבוקר
לית לך חישוק במלהא רב בידיה מינש
להנא אנחנא פלחין וסגרין רישב יתנא כגן ימא ביבטתגא
אמר עזריה

אנן לא ספרין בלא יהיה לך צווחו תלתיהן
הללך את יין כל גנים
אמר חטבה
שבחוקך כל האומים
אמר מיטאול
כי גבר שליטן חסרן
אמר עזריה

ואמת יין לעולם הללך צווחו תלתיהן
לא תשא

עמי בני ישראל לא תשתבע חר מטבן בטוס מימריה ריזן להסן שר
כען ארוס לא מוזט יין בוס דינא רבא ית מוזן התשתבע בטמיה של סן

ועל דר רבינא לטנא ועבד חסד וטיבו לאלפיך דרין לדיחמי סדיקייך

ולגמרי מיומתיך דאורייתא

אלפא ביתא מוחק

אמר להין נבא

עד הותקן ביניך

דיקדיס דידכון

אית לך פטרין סמיה לא יגס סוחרו תלתיהון

אמר חנניה

אמר מייסאול

אמר שזרה

איהו כרוטון ליטלמי לולכי חתמו

איתבוטגן מה עבדיה לבן

מרחות סמחה בא בית גגוע

בוכנתן דלמיל הוא חתמין

כיה אמן חתמין מן טליעת

סגורא אמן יקדין וביה לא ספדין

אמן לא ספדין בלא יהיה לך סוחרו תלתיהון

אמר להין נבא

לגז אהין נבא יקיתמא

הוא יטוביטבון

אית לך פטרין סמיה לא יגס סוחרו תלתיהון

אמר חנניה

אמר מייסאול

אמר שזרה

דחילתא דסלמך לית הוא בלון

דמות דעל לית אמן פלדין

רע דפטרין תיזודין יתן

אמן לא ספדין בלא יהיה לך סוחרו תלתיהון

אמר להין נבא

ואי לא תמקדין

ולא טיבותסן

אית לך פטרין סמיה לא יגס סוחרו תלתיהון

אמר חנניה

אמר מייסאול

אמר שזרה

נמה אמן אמרין לרד בסמיה

והוא גלי שמעוןמא ומסותרתמא

ועימיה טרי טהורא ומסוכא ליה גליה

אמן לא ספדין בלא יהיה לך סוחרו תלתיהון

אמר להין נבא

שלי ועל טלמי

זריק אבא לבן לגז אהין נבא מספדין

זעיה אבא שליטן דאהין ספדין

רָכַק וּפְיִילָה בְּרִמּוֹן אֲבָדִים
הָלִיץ מִזְמוֹנֵי יַבְיָן גְּמִירָה
וּבָנָה בִּתְמוֹת רִמּוֹנֵי שִׁיחַ לְחֻסְרוֹ
זָכְרִיהָ חֲמוּדָה טִיבָהּ בְּהַחֲזֵק
חֲתוּמֵי בַּהּ מִכִּי קִטְמָה
טוֹבֵהָק דְּלִשְׁטִיחֵן קִצְמוֹרֵן
יִחוּת לְהֵן בְּמִשְׁהָק מִשְׁטֵרֵן
כִּי אֵינְתָּה שֶׁתִּקְרָה דְּרִיקָה
לְהִי אֲחָרִים בְּרִיךְ בְּמִילָה לְחֻקְהֵם
בְּגִטָּה שֶׁשָּׂיָה בְּחִסְרוֹת רִבּוּיָהּ
טְבִילָה צִס לְחִבְהָ חֲמוּסִיהָ וְאֵינְתָּה לִי
צִסָּה דְּחַדִּי סִהְרָה רִבּוּיָהּ קִרְבֵּי
שֶׁבַח בְּשִׂיָה וְהַבְּטָן לִי הַחֲמוּד
שֶׁסִּי מִמּוֹלֵל שִׁחְמוֹתֵיכֶן לְשַׁבֵּן
יָבֵה חֲטִיבָה שֶׁמִּבְּנֵי יוֹדִים מִעַרְבֵי
הַצְּמִיחָה חֲסִיָּה צִסָּה כִּי צִבְרוֹן
מִטָּה לִי בְּמִנְהָ שִׁקְרָה כִּלְדָּן
כִּי אֵינְתָּה טִבְסָה בְּמִזְמוֹתֵיהָ
דְּלִי טְשִׁוָּה בְּמִזְמוֹתֵיהָ שֶׁמִּבְּנֵי
בְּמִדְּלִין חֲמוּרֵי צִסָּה לְהִיָּה
דְּחֻקְהֵן דְּחֻקְהֵן לְהִיָּה חֲמוּרֵי
יִחַי לְחֻקְהֵי חֲמוּרֵי חֲמוּרֵי חֲמוּרֵי
בְּמִדְּלִין וּבְמִזְמוֹתֵיהָ חֲמוּרֵי חֲמוּרֵי
זָכֹר חֲמוּרֵי חֲמוּרֵי חֲמוּרֵי

שָׂמִי בְּיִסְרָאֵל חֲמוּרֵי חֲמוּרֵי חֲמוּרֵי חֲמוּרֵי
חֲמוּרֵי חֲמוּרֵי חֲמוּרֵי חֲמוּרֵי חֲמוּרֵי
חֲמוּרֵי חֲמוּרֵי חֲמוּרֵי חֲמוּרֵי חֲמוּרֵי
חֲמוּרֵי חֲמוּרֵי חֲמוּרֵי חֲמוּרֵי חֲמוּרֵי
חֲמוּרֵי חֲמוּרֵי חֲמוּרֵי חֲמוּרֵי חֲמוּרֵי

יתחמי בבני ישראל עם קטולין דילמא יקומון במדיכין בטכין וילטין
לחוד איטין למיהוי עם קטולין דילמא יקומון במדיכין בטכין וילטין
לחוד איטין למיהוי עם קטולין דילמא יקומון במדיכין בטכין וילטין

בחיליה ארטה בר תגה כד קס בגימטריה דיואב בר ירמיה
בני טורייא ימות ינוב
וצבא הוינא וליה רכונתי
דין יהוב מולכא שלמה בליבוה ואמר
הלא אידבר לך מולכא שלמה
יסרין ומחוזין בבשית קדמוהי
זעו מינ כל רבבייא
חבל שלך שלמא מס כן הווי דינא
טעם יואב במא דמנהא
יתי דינא דתקטילין יתי
כד הווי יואב מהן למיקטיליה ימוח ליוא בריה
לאמר תקד ולאחור תכי ולא תטעב לאמר שנה יול בריה סקל עיבא וקא עלך אב יואב
נה מעביר למולכא שלמה
טהה יואב בטשיטא ההווי
סבול צמך ולא תקטיליני
שנה מולכא שלמה וואמר ליואב
פתח פגמיה יואב ואמר לקטיליה
טוארי תקיה הווי וסייטך חלש
קין בנה רישיה דיואב
רעדו ובבן ואיתעביהו
שמעו כל ישראל דאיתקטיל יואב
תמה מולכא שלמה בליבוה וואמר
לגו תגה

שמי בני ישראל לא תהוין צורין לא חברין ולא שומעין עם צורין ולא יתחמי
בבני ישראל עם צורין ולא יקומון בטכין מן במדיכין וילטין לחוד איטין
למיהוי עם צבויס ארוס ברוכי צבויס סגל טכין על שלמא
לגו תגה

שמי בני ישראל לא תהוין עם מסהדין סהרמא דסקרא לא חברין ולא שומעין

... יתה ינוח רשבתה וקדושת יתה

בבית מלך

עמי בני ישראל הווי זהידין גבר ביקצתו רחמיה וביקצתו רחמיה מן פגול
יסגן יומיבין על ארעא דנין להסך יהב לסן
מטא ביתא

יסמך לאמרתס אכרהי מה נמה מדכחא רחמיה ל' וספיה
בפריע פטוט ירך נסב סכניך ער דאנא מניל קוס דיכוס

גלי ארעך ואסור רוחך
דין הוא ינוח דהוון אמרין
הך תזיל ותימר לטהר אמי
אמתיך יסמך לאמרתס לאמרה
זרקתו עלי גבי מדכחא
מי ומותי כולא בידיה
טופך גבא די יהוון אמרין
ימקיה רענך וכססך אבא
סגב אכזר סב סכניך
לא הוי בני דלא מעטבך אבא
מה רבפה אמר יסמך לאמרתס אכרהי
ניחא רחמא באמי טרה
סכניך אבא תסב לי ואמי שיטה

עמי בני ישראל הווי זהידין גבר ביקצתו רחמיה וביקצתו רחמיה מן פגול
יסגן יומיבין על ארעא דנין להסך יהב לסן
מטא ביתא
מה נמה מדכחא רחמיה ל' וספיה
בפריע פטוט ירך נסב סכניך ער דאנא מניל קוס דיכוס
היך גבר רעבד שיחתיא רבדיה
אב לא חס וכדיה לא עב
ותשרט מיט ותזיל לביה
וסקיד יהיה וסן אמר ליה
וסגש קטמי ותובליה לאמי
ומורה גמא ליה דהיכדין במר בני
אנא אומר עליה ליהא חניא
ותהי סגב רחא חס לבריה
דהיכוס יהי ורחא סמאיכט
רחא גמא מן ירך נסיב גרמי
טופך דכחא כי קידים מסל קוזמוס
היך נסקיין תרנין בליבא שלימוא
בבע מיטך לא תסאיכט
טח רלין ביוס קרבט
ואשחוט אנא ואומר אמין
נמה דאחט לך קוס שיכוד
בבע מיטך חס על טלייח
גבר רחמיה עימיה מרחב בביתיה
דאנא הוא פדיק ואשרוק ירך
ליה אחרין כמחה חליה דדמי ליה
לג רבט

עמי בני ישראל לא תהיין קטולין ולא חברין ולא שמתין עב קטולין ולא

הגדול והקדוש שנקרא סמך שליו קטני פיר סגולה לחיה במקדשך
 וכן יהי זמן מולדך מצד המזלך מורה ישן ב שחשוב ומשקם
 עליו וכן מן המזלך במזמור הרבים והשמים מורה ורעיון סגולה במזלך
 וכן מן המזלך מורה מן המזלך המורה עליו סגולה מולדך ומזלך
 עליו מן המזלך והשם והשם עליו לכו לכו מן המזלך מן המזלך
 הקדוש והשם והשם מן המזלך מן המזלך והשם והשם מן המזלך
 שצד בנה וליחודו בית מקדשך בסמכות שנים ושם נשמה ושם
 מהקדושה חובותיך המזלך סגולה ומזלך סגולה ומזלך יום
 הסגולה מזה המזלך יום זה השבועות הזה נשמה ומזלך ולענין
 בחובה במזלך רצונך סגולה סגולה עליון בתורתך של יד מזה

שמן חם סגולה במזלך

יבנה הסגולה שני שבטים בני שנה המזלך ושם
 שש חכמים סגולה מורה כללה בסגולה ומזלך עליו
 שנה בסגולה עליון המזלך והשם

יבנים הסגולה במקדשך מורה חרטה ליון בסגולה מורה מקדשך
 קודם יהיה לכו מן המזלך שנה לכו ומזלך שנה לכו
 ביוח ליון שנים בני סגולה ומזלך סגולה בני שנה ומזלך
 וסגולה מורה סגולה שנה ושם שנה ושם ומזלך ומזלך
 לשם יום סגולה ושם ושם המזלך סגולה
 יסגולה במזלך סגולה ומזלך סגולה ושם מן המזלך
 שנים מזה שנים ומזלך מזה שנים ומזלך שנים ומזלך
 וקודשן מזה שנים מזה שנים ומזלך שנים ומזלך שנים ומזלך

מזלך ומזלך ומזלך מזה שנים ומזלך שנים ומזלך שנים ומזלך
 לכו שנה עליון במזלך מזה שנים ומזלך שנים ומזלך שנים ומזלך
 ביוח סגולה ומזלך בית מקדשך עליון ומזלך סגולה ומזלך
 ומזלך סגולה ומזלך שנים ומזלך שנים ומזלך שנים ומזלך שנים ומזלך
 סגולה ומזלך שנים ומזלך שנים ומזלך שנים ומזלך שנים ומזלך שנים ומזלך
 ובשנים ומזלך שנים ומזלך שנים ומזלך שנים ומזלך שנים ומזלך שנים ומזלך
 בסגולה ומזלך ומזלך שנים ומזלך שנים ומזלך שנים ומזלך שנים ומזלך שנים ומזלך
 המזלך ומזלך שנים ומזלך שנים ומזלך שנים ומזלך שנים ומזלך שנים ומזלך שנים ומזלך

עם מוסר שמונת וסוף חן וחסד כפי שנתן דיורו עם מוסר
 סמוך וסוף חן וחסד כפי שנתן דיורו עם מוסר
 עם מוסר שמונת וסוף חן וחסד כפי שנתן דיורו עם מוסר
 ומוסר לו כל צדקה וחסד חן וחסד

כל המוסר
 עם מוסר שמונת וסוף חן וחסד כפי שנתן דיורו עם מוסר
 עם מוסר שמונת וסוף חן וחסד כפי שנתן דיורו עם מוסר
 עם מוסר שמונת וסוף חן וחסד כפי שנתן דיורו עם מוסר
 עם מוסר שמונת וסוף חן וחסד כפי שנתן דיורו עם מוסר
 עם מוסר שמונת וסוף חן וחסד כפי שנתן דיורו עם מוסר

והקנייה נאמר עד סוף השם ומשם קודם וכוונת הכתוב כפי שנתן
 ומשם נבואה במחלת יחזקאל ויהי כעצמות ומשפחה אחת כל
 יהיה בתען שכן וכו'

יום שיש קודם כל הכבוד בעל דעה רבני ויום הוא שבת הנהגות
 כי ימרב ויחזק כבוד בענין פונות ומשם קודם וכוונת הכתוב
 כיום והתורה ומשם קודם כבוד בענין חכמה רבנה להבין
 והתקדש חמדי וסוף חן וחסד כפי שנתן דיורו עם מוסר
 הוא אין כבוד וסוף חן וחסד כפי שנתן דיורו עם מוסר
 יוסף בדרך ויהלל קדוש עד לשלש

תפלה מוסק של שבעה

סוף ומחיה על הקדוש

בחינת מכל העמים חכמת חונקת וריבית כפי ורמזות
 מכל המלכות קדושתו במחונקת וקדושתו מכל
 לשכונתו השמך הגדול וסוף חן וחסד כפי שנתן דיורו עם מוסר
 בחינת מוסר וחסד כפי שנתן דיורו עם מוסר
 עם מוסר שמונת וסוף חן וחסד כפי שנתן דיורו עם מוסר
 עם מוסר שמונת וסוף חן וחסד כפי שנתן דיורו עם מוסר
 עם מוסר שמונת וסוף חן וחסד כפי שנתן דיורו עם מוסר

הקנייה

במחשבים ושתים לכל אחד ואחד עשרה כתרם כהובים באמצעיהם
מונחה ידי מדע מנהל חנה כחב נחמה אחרות בסם קרסן
וכסם יסודי כלה נקמו טבעים ועמו בחר מטבעים וכמו משולח
למשלה מטבעים יסודיה בסימנה ובמסורה ובקדוקות חקורות
כריז ממתנה כריזי נפשות עטיסת הדין סלה ונה וידעה ונבונה
הדין ומליטה תעמלת וסמחה פדק הלכות תשרי עטויטס
והקדוקים הקדוקים סופרים יחד סעבס בסוד שליטים ונתנה במחנה
יחד לזרע המקדש קבולה בשיטי בחדש השליטי ונתנה
לזרע וטידן חמטיה ומחריה חקן בתוכה וחשיד עליה שימים ומדן
שיר ענין על זאת שירותה רבה תפיץ ונחה אין כל יסודן תורה
תמימה הנחיל מדן לטיבטיס כדי להכניס בן ערך לעולמי עולמים
תורה המימה נתתי לסס חלקי ונחלתי כדי שאמתן ספר טוב
במולס הזה וחלק טוב לעולם הפא רברי אמת ומדן יסוד וספר
טוב יחול עושיהם לעולם ועד

אז שש מאות ושלש עשרה מינות פירוט עונשן ימקן סכין אהובים
שמרוס עמוסס חקרוס בכל לב נכרוס ולחפטיהם דרסוס
את מלה תזכור לטן ולה מעוניטן ותריסה בגו ותמלא מסמלתטיטן
אמרת טהורות מזקקות טבעתים ימופות ככסה ומובחנות
סרהב שליטס שטיי ותחונס עליו בקבלת כלה כמכת
כרתן תואר כלה מואר נתעלה בקבלת יוס זה עשרת הדברות
מליטן ולהי מבותיטן מלך רחמן וכל

וביום שש מומדן
אזהרות הרבנן

הנחלת תורה לשמוך וכאוב את כן מותס ייסרתה
ביחיטך סתבת וברות הייס ובאמצעותך חקקת מוסמות
צודל עונטיס ואזהרות הרבה מוסמות עטה ומיסמות

אתה
מוסר

מיט כמתנת ידו כברכת זיל מלהיב אשר גרן לך והשיעור זיל
 מלהיט את ברכת מועדיך לחיים ולשמחה ולשלום באשר ומוחזק ורצת
 לבריתן כן תבריתן סלה קדשינו במינותיך ותן חלקינו בתורתך
 שבעיני מטובך שמחיתנו בשיעורך ויחד לבית לעבדך במוחזק
 והתחילתנו זיל מלהיט במוחזק ובשטן בסמחה ובשטן שבתות
 מועדי קדשך ותדעה לפעך אה תעלה שמחזק בתמידת יום
 וסדרנות מוספין וסדרן מוסק בלי מקדש השבת וישראל והזמנים
 כזה ומוריס נשים שלום

ובמסריה החזן את התעלה בקול להשמיעה לרבים טהונו מעניע
 ושב רמדין סמסון אנו-מוחזקת ראשית ואחר ההזכרה
 חוזר לסדר התעלה למקום שססן יליט וליה אבותיט ופול
 ואולי היום ראמיטט ובמחזקת יום אחרון טהן לקדש
 מעלת כות לט שטלה גמילת חסדים והתורה טלה חסד
 וקנה טשטענות ובמוחזקת יום טוב מברילין טמלה
 ועל הכנס סדר מוספין שבת ואנש שאין שבת ימי המעשה
 לסגן אבל אין מוספין לא על האור ולא על הכשמים יום
 טלמור יום טוב הטן מסרנו כן אין טסלן על טהן

אזהרה דאליהן

ראשית לשמך נחמה מינות עטה ומינות לך
 תענה במספר במספר הם שלט מוחזק וכשים
 וחמיט כנגד ימות החמה גם מינות עטה מוחזקים ומרכבים
 וטימנה כנגד אברים טבחרים רוח וחלד העדת כנגד שלמות טסן
 וטשן טמחזקת לט טחיים והטוב והמוחזק והרע
 הורה לט עשדת הדמוות וקטרת לט עשדה כעדים וכשט
 לחיות תקוקים וטט טולמות הנחלתם על ידי טמקן נחשם וכין טט
 כחובים הנחשם זירוז מוקדמו ותקנים תורה וטבויים טחנה
 וסמבבים מטחולטים אחר עטר חקרי פולמות וסדרים טטה ועליהם
 תלמוד שלטים וטטה טעמדים טלג טלסת מוחזקים ויהי טידן
 חמטה ומוחזק יחיד טטה בטשים וטחזק לשט מוסר בת מוסבעים
 וטחזק טחנה בוחזקות בטמדים וטטט וקם טטה וטחזק

לשני ולגר כל חובר חבר ורודש אל מת מעטן ומכסה ומעביר למולך
 יוצר שנים הם הנעבת נפשו ואל הדדוש מהם סן לשחרת
 תורש טבל ועלה וראי ורמאי ומתקן ענין ומשימות יד ואל תאכל
 על הדס רחן שמירת שבת ומורא מקדש מקיחש הארץ
 סן תמולא זמה זכות ומישור להתחיל במן ונתיב רמה לעשות מואהבה
 ואורחות יפות ומעשים טובים כלי לעשות עול במדה
 כמוטקל ובמטובה הין צחק להומין ומרת האמות אכן ואכן מכיס ואיפה
 ואיפה מצבית דפת לטען הרע להחזיק משה ודובר טרוס מיט
 מת רשון גרוסה וחולה זונה להכדיל משאר סהטס וכפן גחול להת
 זרעו באיפה בתולה בשאר לא יטמוא במת מיטה יטמוא
 כעשות מוס ולא כעשות בהמה מן ילדי כותן הם יאכלו בלחמן ואם
 צע כעומאה ויצע בקורש הוא יבת

סדר ה

שם המיומר שלא לקלל ושלא להזכיר בשם מלהים אחרים
 בת סין כי תזנה מיתמה בשדישה ואם תחולל זרע לזן
 תאכל בקורש גרישת טמאים אל מחוץ למחנה ונגזל הגז
 וכיחש בעמיתו מושלס קרן וחומש ומשילות רבדי נזירות לטומאה
 ולתגלות וכל מטרת גפן מארצנו ועד זג הטברה הער על
 בטד לויים להרים תרומה ממששה נחלתם וכיסוי הדס מקצצ ומטין
 מהל והסט ומטן וטפול יוס ומחנסך כפרה זכיחה בטיר
 למכור בתורה תביא השקר שלא לשמור חן חק דת עדים ומסית ומדיח
 ועיר הנהחת לשורשה באט טומאת מדבע ספיקות יסוד
 הטסרטה ומעטד ומטין נקרפן טבואים יוש חלק כחלק וממסר אכר
 ופרשת המולך ומטין גבול רשון כל עד זומס לשגש וגדילים
 לפטות ומשפט מהנבה נטומה גבן סהר מזונה לשלח חקן ולהביא ישת
 תגור מוכרי גאדומי עד דור שלישי מילה ושדישה ורחימה
 רמי טומאה ורמי טהרה וכל הסגרת עבה אל מדעני וקדש מקדישה ונגט
 נפס מחוין נגחה נגישה רין יוס מו ימחס חישט כעעט עב כענין

טמאים לנפש אדם לעשות פסח טעם הדמות בסוד חנוכה ושיבת
העולם ישיבת שני המזרח על חוש סוף גרול למולח ידי מלפני תורת
מבין כל מעשה יום הסעודים לעשות כתיקון ולספר על
גפסיות על אחת בשנה לקום מוטע טעם וליהוד טעם זקן מזמרה שלח מלך
רכיל ושלח לעמוד על רס ריע מימות רץ החובל בתבירו לחייב
בתחומה רבדים נזק צער חסוי טבת ובנותה ונענה משה הרה לטום דמי מולדת
טקומה וטעמה להחיות מלב וטעמה עם נחשת להביו מיל אטע
טרת לעט וכמות קעקע קרחה והקפת ראש והשחתת סוה זקן
שרך נמסליו בנר בהמה בהמה ונתן זונה ומחיר כלב לתעב מדם
קודם ששלח בוי בקמת ריע שלח להטק חרמט ושכר הבוי במס
שלח לטול אל כלי צוויית בוסר הכס להטאיר כג שולחת וחובט דיתים שלח
לפני מחרייו קורב בחול חרב או במת או בעצם אדם או בקבר
יטמו טבעת ימים להזות עליו מוי טרה בוס הסליטי ובוס הטביעי ראיות
טעמי להסטר ולהחליט בהרת וצבת סוה וספחת טחין ומכנה
טקלי ראש זקן קרחה ועמה וכל כופק לטוה תורה צדק וטעמים
בגר הסתי והערב לקרוע ולטחוק ולטבס טינת

סדר ד

מיטרת אל מחוץ למחנה לטוה מיטרת בסוף זרין
ואחוב וטע תולפת טחיותה יטוה וטרוח אחד
הגלות טיער ראשן נזקטן עצבת טינול ראש בהנות ירין
וזעליו וקטנה צדטן לחטוי ברמס קירות בתים לטהרם מנגע וטע
נתייטס ולהטליך אל חת טוויית טומאות הזב רזה וטה זברה
זיוולדת לטהרם סקטן לט אט אט יראה קדי יבוה במס לעת מיטרת
שרב של ראש בהטם שלח לשלות טרע וכל יטכוך טעט שר
יבוה בוהל סטפיר קטקטת בטעטות המים וטעק טמוה לטקין ולחכור
מנתר נתייטט טסל ומספה וליהי מסכה לילים וטסילים
עט לילים כל יטלו על לב מורח וקכו סביר זכ ואת אט החקת חימוד בתים
והמחות טטיס לעזוב טכמה ולהניח טוה להסקיר לקט וטע

החצר וטהי כהינות פתח לכהים ונכבד לחוות הכמות הפתח
כספנות המון נספך ומכסה לחול ושחבת וספנות וטהי כהבים
בן אה וקצה קנה וקצמן מור טטה ושחלת ומלכנה ולמנה
וריקנות ספנים צב כיום הספנת סולא וספר חיש ורמסין שני משפחה
ספק ספק כגרי קודם ולבדד מלמסורת מודים והמדיה לספון
כמה ומספנה טהים וספר וחוסן ומעיל וסוף סוכב טור הקודש סמנת
ומספנים מיספנה ומכני בר ומספנות

סדר ז

מוסר לטהוה בחסד לחנכו באיסיס ביום הקמור ט
במחבת ובמרחשות בחלות ובחוקים בסולת ושמן ומנה
ולכנה ובמחבתה בלי להקטיד לטה כל סוד וכל דפס
כטיח ומספיק שרה נחוד חס יחטמה בסתנה פקדון ירטה למור דבר
סמיתת קוד מנה מו רמה מו ירטה חס לוי קטר וטיח טנה
בית דין הסמנת בסרי וסר הכח טל כל הסמנות חס חמי וחטס הדי
מקדן חסין נכני וחטנה ספק ובמרה מורכבת ומפטי מורכבת
ובמנה וסין מורמה וטרה קולפה ומספיה חספטי וטהור
במהמה וטיסופ וכל המרה כמנה חלב וטה כליה ויהיה הכבר
וחסיה סחיתה סוף כספן והספנות והמחירים סמנות סוף
כספר וספוד נסבל כלי טור מן מטיין ובר וטור וסריס מכל ומספיקה
וכל ורש ורש צט כספר קודם יקודש ומנה יספס סמנה ככל חס
מליקה וספיה ככל טחנות כל חוק על גחט וכל חוק שר
מובט וקבט סמחיה וקבט סמחיה ורמחין קרב וספיה ומנה
סיה וסוף יסריס המספיה וספוד המספיה קולחת
מובט כלי וספיה חס לחבת חס וכו' וחייב את חרב טנה
מחוסה סיה חוטס כמנה יסוף טהי וטנה סדר טפורה
ומספין וספד וחמנה סולא ומסין לב וסולא וספין יס משפ חיל טס
מסר סולא וספסב וכל סוד כסר והמחין קטק סדר חמור
וטהוה כטה והמפנת סופר כיום הספיה סמות עבר עב טנה

הסביבה ויש מקום מרחוק יהיה לו סבך עולם עד ביובל
 שנת החמישים ביובל לשנה למחנה ולמסעדה זאת גמולה לחיץ שילוח
 המזכר ליסויתתה החיית רצן ותירוש ויסקר עשדים וארבעה מתגורת
 סוחט ומעלה בחיץ לחיבו כרת חוק עולם שילוח
 לטעמים תעבבן עבד שילוח לחמול בססח כהנע לססול במחמין חלום
 בטעם

סדר ה

לוי ביום שמחתך ויחל תנוג מיט את עמיתו צר יתנס
 ומחמנה טס מוקף לחרד טחריה וערבית ובתי חיריס
 חומה עגור ומטעיהו בדרך תשיציהו קוללה הסמנה
 בססר קולט ומכה רשהו בסתד' טוסקר רס המוס במודס רמו יססר
 חייו על הסיהס טרוע קולטי ומענק וסתות נהמוק וכרות שילוח
 לעבוד טבבור טוד ושילוח לגן סבד סוק' סג' למעסר מבית ומעסר טיע מחסר
 על מדינתך תבין יתר לחסור ולססות יחית מאפל' ספירי
 שביטית פרט כס חית לטכד ולמטב ויתרס לחיה נסח תטבית
 בהמסר ביום שמחתך וצר ועבד וחמה סוקר יגחון' מזכה מדימה ולכנות
 באסנס שליסות חלוקן רת עליהס באר היטיב' חסת ללויס מנת חוק
 סוד' כי ביטדמול לו ינחול נחלה כי יתבה הדרך לסוות מעסר טיע' ק'
 יסרהו בססר ויסרהו לשיר קודס' יתקן הססר בכל חמת נססן'
 טבוק וכסוק וכיין נססר' טדק עיסור ותנומה בטנה הסל' טית וגי' יר
 ותנית כשיעריך להטביע חלום' חלות טנ' ל בססנת ימי סוק
 כשי עץ סוד וסוקילוס שרבי נחל' חמה חולל חסת כחוס' מרוב חר' ירת
 בססות תמרים' וימיה טמנה טסר חלילה יסר' לעמוד כר'ן
 חת סחול' וצר חנוכה כעקה כל חטבית מחפלי' סחלי' סהו שליך ביוס'
 חוסר'ן' מוקב סלום וחוק סלום וססנע לסת עב' להיך וסעירי עמדה
 זרה וסעירי רגל'ס וסעירי חוסי' חרטיס וסעירי יוס הססמרים'
 דת המלומים וססולי' המוקד טין ושילוח לחרות כסור
 ובחמור ירד' טהי'ה דסס' חלרה הגמנה וסיקור' גס פרמנת כסר'ן

קדשן במהרה במידת המון

יוח לק בתמוה

יוס הס שבו חיוול חסד בסי סדי טכדי חרשי טס
כל מכסול הסודים חנה סר כל חממה של ס צבי
מסר חנה יבי חושבר חסד ס טעטה טקל בחודים בחודים ודי חרתי
מחשבן בייטב יוס חריל חתי ליטב יספור חרב חרתי יסכ יומקן טיג
כוס חיס יוסב כחי קקן חסדיס

חנה צבור

כטי רכונ חסד שמוטן חטיהק בסנהיס חסדיס חקן סרן חרביס יוס
קנחוקן סן סודיס חסדיס חסדיס סודיס חסדיס סודיס סודיס סודיס סודיס
ס סודיס חסדיס חסדיס חסדיס חסדיס חסדיס חסדיס חסדיס חסדיס
חסדיס חסדיס חסדיס חסדיס חסדיס חסדיס חסדיס חסדיס

חנה חרתי

חנה חרתי חסדיס חסדיס חסדיס חסדיס חסדיס חסדיס חסדיס חסדיס
חנה חרתי חסדיס חסדיס חסדיס חסדיס חסדיס חסדיס חסדיס חסדיס
חנה חרתי חסדיס חסדיס חסדיס חסדיס חסדיס חסדיס חסדיס חסדיס

חנה חרתי

חנה חרתי חסדיס חסדיס חסדיס חסדיס חסדיס חסדיס חסדיס חסדיס
חנה חרתי חסדיס חסדיס חסדיס חסדיס חסדיס חסדיס חסדיס חסדיס

חנה חרתי

חנה חרתי חסדיס חסדיס חסדיס חסדיס חסדיס חסדיס חסדיס חסדיס
חנה חרתי חסדיס חסדיס חסדיס חסדיס חסדיס חסדיס חסדיס חסדיס

חנה חרתי

הכבוד תמומי שלמי לרצונו הזכור בעמך ובמזרח תמיד אמתך נשבור

במי שואתך לברך ברחמי נשבור

מוריס אמתך לק שמה הוא יל להיט ולתי אכנהיט על

טובתיך אשר משל רחמיך וחסדיך אשר מימי קדם

פנח אשר פץ למנומי חברך סודך סודתי סודי נירון פיתוח טס המסורט

של מסחי לחברך פנהי אחר ההכל ונשבר שברך סקמה קירב ומלמי

טיסרן פעיהי סגרון כי בס מה אהרן אהרן יזכור שידור

ישוכב טובביס לשבתינו יתס בסתקתן ואסרעה ואשקמה בטוב

להודיתן בום הטוב שמך להיט ולתי אכנהיט

טיס שלום

ציער שמי ולטומי הולך קוממיות כס אמתס אולך רועז סקטב היט

סרביט מתהלך שימה ליום סקה ויולך תמומיס הסליך בסחוב

יהסילך הקוהי הוא מולך הסוולך ובשר לאכוליה ושלמו ימי אכלך

אכלך הנה טלס המעבר טוטך תס וסלס המץ בעיר שבך

לגבולס משוטריס ברסה וטלס שר השלס

במי המברך מה פעי ושלל בטלס

סליחות ל"ז בהמוז

לך יזכר רחוקה בעוונותיך גברי אכחות גדירות עינמו

יזכרות כי בטבעה עטר בתמוך גטהסרו הלוחות

גליטו מוכיה הבחיה וחשך ממיטן אורה ריעטקצבר ונגזרה גדירה

כי בטבעה עטר בתמוך גטיסה הלוחה

הרסו אויבינו ההיכל וברחה טכינה בזויות היכל ונחסרנו ביד דריס

להתאכל כי בטבעה עטר בתמוך חשמד סלס בהיכל

דוררנו מועיר אל עיה זנגלכה מונן רב ויעיר חרבה משוטיטן ואש בה

הבעיר כי בטבעה עטר בתמוך הובקעה העיר

טפס במקרטיטן סר המוטמיר ונטל מחקן וכלה איסעה ויכמד ישן טעסנך

כן איתי שכל סקס על ביהכל
ידלה עד צות מודמים רוס יחס בני גמון ומים ברחק ובמוטפט בסדר
בדיכל מוטפט בצחנת חרמים רשטן
בדי מולך אנהב ירקת ומטפט
ולכול שיניס

לכס גמות עני התאזר ליטע יטא וייצגים עזר לקץ מטעם ושטח חבקות
לכן עלי התמכור לארבעים יוס גזירה גזר לאכותינן טלוא יטסן לחזן
גזר במדבר שאומה להרדים בטלטיס ושניה כמנדריס
לשה יטנן קרנית מוערים ויטקה
בדי
על המושדים

מוערים טרסה ברחים טרסה נחלי בחנה מוער לכל ירח אץ לי לטרסה
מורטה בן לי ליתנה מוער גדול ביוס זה היות למי מנה מריתי סבב עמנה
מולומי מי עכל חרב הבית בראשונה בראשונה יטיבנו החריב
נהמנחי יסוד מקבחו זכר והמנחי יזה קרב עת טוכי לבית מנחתי כמן
אטר הבטיחי בדי מטען ימנח לבידיקיס
על ירושלים

טבעה לי בוד בודץ צייה נחליה מטעם ער גן ערן טמות פרי לחמה
טנגתי על סמו בבביה טלוגתי על חנם בבביה טנהיה נמימות מסרתי
מסד טרייה טנה טנון לשומיה טעב טניה טניה מלומי חלחלה
ונגמט טגליס ממתה היתה טעליס מומור טחומי והיו טעלי טעלי ונתזה
בבנין ירושלים בדי להי רוד ובנה ירושלים

אית צמח
סלה אנה ל מסתער סיכך טענים טבעה איתי לטת סוד נחלי אוסור
והיזר סומת טבוד טס בטער סיחוט נמיטא ביותר סער ולוי ויתר
טלטה בתער ביתר סיסח ולטיט אופלה טמיט כמעט מופלה טיח
הרטנס אופלה טר יטוב טומע תפלה בדי טומע תפלה
רצה

של טומלי אופליס טטה טר טעתי נטיינן עיטיה עיפתה עלי המטיחן
עליה ערה טעטה טער טעטה טעטה טל טנברי על מורטה העיר
טחרטה טחרטה טחרטה טסא טבוד תמיה כוט לחזן

שנה ומה שיש זכותי ביום כוונתי שיזכר לי אמונה ומה בינה
כצד חסד וטוב ומנוח ממנו ומה לא רחוק סודי ומה אבך
סיבה ומחולש נהיה קס נחמך לא מוסתים ולא גשלותם ולכונתם

סליחה אחרת

במר יחידתי מסכה לכותי ישרתי סביני עמחך נקירת
באמונה מורה ומר לא מרד עלי סודי ויעורר
גדל מרד נמי בעלתי איש שוכני לקחת מהטת חיותי
דימתי מוכל עשב לשל חנף יושב ויסמע נין ויק שב
המר הסוסר במדחנות ובטולן כל שמחות מיד נטבתך הלוחות
ובמור למרד הרבה לשמחת והתעורר מטובה העיני מרד התעטבה
דמותי מזהה חנות אשר טענתי צמת סרה והסתחיתתי איני
חרה משו ביר והעלה צר סביבי וסענני ביר מויבי
טוחק רשב הער ובמור מורה הסעיד ומרד המספיה הער
ירחתי כהמחיל טנת בלא מורמה ומנת חקני במלכותי כראשית
סלך שב על קיומי שבתו להכעיסן והמקנמן להשג ברית סיוחן
למנוקלות המרד קרני ובמסוק הכימני העירה והמחתי ספר נטורה
מטורות בל משמיר קוצתי לטב והמסמיר כעת נטול הממיר
ניחתי מחוקטי להגירה ממנהני רעה כי רכן ממוריה
סרעני נטול ממירי מותי סומתי מחוקטי לשמתי חות חסד סומתי
כרך במו צדי ומקור סך טמון נכריס מסר מקוסן מונקריס
שנה יהי וסל ומקור לכל יוסל והשמיר סלס בהיכל
סומתי ומסותי קמתי והכסה בהס קמתי מני קץ ושמתי
קל מויבי כטמדיס ומחריזה חניול מקצמדיס סקוד שלי כטמדיס
חטמי סת יורה נגזר מהגונה כמנהי וסרה חסכטמדיס המורה
סומתי חסד הסכותי כוס זה שמכותי ומחוקטי שלי למכותי
נבוה ולסך סומתי חנין ומנות מסר ממנוק ולסך חוס ומנוק

ענין הענין באב

מושגבם אב מושגבין בשמחה ובמשיח ובמחן יבגטיעה טלשמחה יבבגין
 טלשמחה וסבונג טחל תשעה באב להיות אסורין להסתפר ולבגם טר התענות
 ואחר התענות קרוב לשבת מותרין מוטב כבוד השבת יורה ויורה שיש להם
 שיש להם להענות מותרין לבגם ולחיות ולהנהיג לבגלן טיה אינן אסורין לשנות
 קטן הוא פושעה באב בלבד אבל ביום השבת באב לא להיזהר להחיות כדמיון פרי
 לזכור בערב פריה הנה ביה אהנו לבגל יגלו טכילה בלמה טעם אחר בשעה
 יכן מי שאיננו יכול לצר מים וכלו ימי אבנו בשבע שחל ט באב לה ית בעצמה הרי
 לא יספיקו לנו יבגם ולצו ירחין ער לאחר התענות יכן הוא ברבוי הקניינים יל
 פצבין ט באב צריך אדם להפסיק ספוריו מבער יום ובשורה המפסיק בה אסור
 לאכול בשר ולשנות יין ואסור לאכול שתי רבשילין והאיכל בשר ושיתת יין עליו ו
 הכרה איה יתהו שונתה על עניניהם ואין מוטבין על השולח ואין מימין ית
 איה לאו כל אחר ואחר מברך על ענינו ויושבין על הצורך בעלמית רבש טבלים
 יין נוצתו יבשר מלח ששהא במלחיו טלשה ימים מותרין אפי' בשעה המפסיקין בה
 יינן טהנין לאכול בצום באבלים אבל בשעה שאוכל חיים טט שמת ומעלה ער
 שילתג אפי' בשורה שלמה פושעה יתשעה באב שחל להיות בשבת
 אי צאה בשבת יטחה לאחר השבת מייסב ואוכל על שילתג בשר ושורה יין ומבטי
 יהימין יה עב יה אך צדיקן לישב בעצמותה טעם וכט באב אסורין ברחייה
 יבגלילת הסטיל ובהשמיש המטה יהולסין את מועלתו וסגל ליהן נובגרב קורס
 רבול עבית כלל הקבר לא נאסר לא מוטב ופטרל סלעמ בלבד וטבסין לבת הטנת
 טהין יחיסין יאס חל ט באב במזמאי שבת טבסין לבית הטנת במעגלן מוטב כבוד
 השבת וכצדקין להעלה חסות עביות חולסין והבא לדרך בט באב הרי יה טעם מעגלי
 יטקווא בא לבדו הילין וט באב שחל להיות בשבת ונרחה לאחר השבת אעפ שיהו
 אוכל ושורה ומחר ברחייה יבסיכה ובעולת הסטיל יש אונ שהוא אסור בהשמיש
 המטה כדמריט גבי אבל אעפ שאין אכילה בשבת רפרים שביענה טהג יוש
 אונ טלג נאסר בהשמיש המטה טספ טלג נאסר בשאר רפרים ואינן חמה אטלות
 ישנה לאכול חרשה אכילת ישנה מקילין בה ואינה רלה בשבת כלל אכילת חרשה
 אעפ שאינה טהגת בשבת ממי יש אכילת עליה שהדי טולה למעין שבעה ואינר
 מטבקות ורחייה שהיא אסורה בט באב בין רחייט כל גוסן בין רחייט זובר
 אחד בין טבו ידיו וקליו בין ברמין בין ביטין יוש שירין טיפה במים מערב תשעה
 באב ולמחר מעבירין אותה על טהין ועל עיניהו והטענה מותר לנ לחנוין יהיו
 ריעה אם בא לקרות אין לברר אשה יער יכן בשחרית מותר לשפור מים על ראשי
 איטבעותיו לרחין מעט שלט טעמים טיפג חור רעה השורה עליהן יכן
 סיכה האסורה בתשעה באב בין סיכה כל גוסן בין סיכה אבר אחר יאס היה הטעין
 בראשו סך כדרכו יאיט חושט יחולה אן יולדת אוכלין ושיתין ורחייה
 וסכין וטעלין כרסן ואעפ שימאטלן את הקטעס מלמדי וקידגלן אלתן להלין
 את מעגליהן וממעין אותן מרחייה יסיכה ואין שואלין טלס יה את יה במטעיה
 באב ועם הצורך שרגן טלס או אס טפי אדם יתן טלס לר כיוו הרי יה מטיב ל
 בטסה רפה ותשעה באב שחל להיות בגיוצאי שבת אין אונ ויהי טעם

לך יגורתי ממולכות - טענת יתקבלה כבוד
חלילה לך להסתך - זאת חרשת חרספך

כרם לטיהב כמה סכות
קנמה יין במסך

לא מלך יושב

החיצה מיושב

ישראל סושקת בקולה
ובעציה דברה יסי מכלולה

צרה כמבכורה יחול סמולה
כי שרי המר לה

אני מכל בתורה פייה

ומכל עלמות עליהי ונהגליתי

ומירחתי שטימותי מאנסה נקדמותי

נפגותי ונרבותי נפגותי טחנותי

לצבי גפריון רשתי איטישני

ופאר שגרת וסבד הלבישני

ומכבדי הסטיטני ובגסר הכפיטני

שכני טכחני מאסני גטישני

יישיפה היקה סקוד מירי מר מדריה

כלה מקוטטה בקיטורי עיטריה

היולה מסבדיה וטאון רדייה

שנייה ציץ סרטה בדיה

היסתרה במולכות וסבהנה גרולה

וכרוח הקורש לוכטה והמסלה

ומאויביה זוללה עלובה כלה

ציץ היא רחש אין לה

חירטה מחרסיה גלמורה וסורה

כלה שזינתה לחתנה נאסרה

ואס רחבי עור למולכות ולסורה

סוכ לא תחכי למדבה המיטרה

יאת כטימנה נטרסן שטתנותיה

לא מיסמה הסובה לתנזכותיה

ילקץ הסתס לשתות חטבותיה

שחקן של מטבתיה

קניהיך אלהי שריטונתי

ואק צב זאת ההייה הכטיחה הקותי

להי הודיני הטיכני כהר נחלהי

ואי אומרה הנה ליטונתי

אכילג החמין אס הוא יוס טיט; אי יוס
קמישי יאס לאו אוק אכילג מלביט חטות
לשגך אכילג מלביט למשגך חס
שליט יאכילג לאו טרע
יכול

ולא הבייתים מחזרת

שמענו עמים וססד יאזתגן בוסר עיסן

סילוק

ותאמר לנחם מינמותך ולבנות בית הסוחרך במכון
לשבתי וקבלה בדרוסי ותידמה סביבתך ותשמיע
מהם קדושתך המזויר זולת

צדק	לומר הקצין	מדי דוכרי מה צדק	יצוני ירביין
	ביט יקוד	למה מה נטש סוכות	ובכחה מה יחזיק
גרש חיל חזמה	לכן נטשי חזמה		ועיטו יבכיו
טקב שמוגדולך	להים אל ומיך		כיהנה איושן
דלתי באין סודש ושנה	כדור קרנה כנה		מקדוה לטוד ואין
הן קויתי מרפא	ולא חשתי שיה		ולא חשתי שיה
ובקודש קול הרימוך	וסוד שלי השרימוך		תגרי כלי דין
הל המרחם	מתי נחם		סבורה ולו מיין
מחמדוי חסן	לכן סמדי חסן		יקרני משה ומשה
חנה ברטי צחל	וסוד שלי כסחל		דוד חסן שלי
טילטלי קבמלי	ונהם של זכרלי		כאריה של טרפן
סת שדך ואמיץ שבותי	ואחזק כר חתי		ישמוד הים מזעשן
יסרתני בגרנות	וכחתי בכל חרנות		ובשקיתני סוס משכרת
כובול כדקים קגלי	לכן לשן מילי		ונפטי נעברה
לשתי הוותי	חסי וכהי חזותי		אל מדיץ אחרת
מנועתי סנגמרה	חזרה		לשוקס מהיה צברת
כאור הקוטה במשורה	לשבו סס ולכוחה		ובשבועות יסא
סודת גב לרטיע	לסוק חמטיס יבטיע		ובזבל יסא
שבותי במודך	הזם כמה בסך		כלוא ולו מיסא
שברו זמני ושהוה	ואין מוסה ואוה		למשודר בכל קסה

ולא ידעך לך ואין מכיריך על הכנס שהיה הם אסתיך לטענות כולם לא עברך על
באות ובמציאות ט' באב מכיריך על הכנה
כגא נר ובשמים

הכל
אנחו בחוכמה כי באנחה שנונה יורה על חמורה
אשר לחבל נהמכה לכן מקובלת קוצלה איכה
איכה אומר גאון ערדיטן כי הכעסנו לחודיטן ככה נבנה לבוודיטן
מכיה משקייטן
אוי כח כי חטאנו והרש הדשטן לכן כל דוחה באיתטן
ונבכה על עמוכטן
גולה גולה חמורה אשר היטה חמורה דרכי חלמות יהנורה
טעטן רנדה
היו טובהים אוחט מוכניס ובדחות אותם משניכ וייטו וויטוד טעניס
אשר הדחות מוכניס
זוכה דוהר הנאמה דיו יקר הורה חט חטמה והקדירה
והסחיר גופה ונסרה
טומאותה טומאות טרה כי כחטה בתעורה ידו יחד נר בתעורה
יסגור בית השכורה
כל סבדיס תמוהי און בחורים נבולהן לח נמן טובה והוסמן
ובטהי נהיה נהמן
ממחה מיגר בית מוסמן והוא במקטממן החטימן טעוד בניקוח
חטיכמן דמה צריס להסכמן
סלה סוכן וטסמן ובנימדיס הדכמן של מלה שדותי ובסן הסלימן
כאשר לח אכית להמלימן
כירטה כחמה כדויה וסטה של טדויה סרין השטה יסודותיה
הסחיות כל מחמדיה
קדמות קהל שרותי ולא חכו סמות הנרה רמה חוהטן כי לו לעומת

אנחנו על טהרה בבל הוא מקדוה קלה ומזמור לגסה להים באין צנים וכל הוא מזמור עבד ונפול
מבבל הארץ יאנו שלם יצוה יבנו לטוב יאהב הקדש יקרא יה אלהי נפול סידרה ואין אנו נאנו
יאה בריה לא בער ביה ולא בשחרית שהרי כל המדרשות בטלים משום שט פוקדו יי ישראל
מישחו לב מינוה יי ברה כואוה עיטס גונמ קריש צגינה ויש מקדוה שגהפן לגמ הקבל
בער ביה ושחרית משום שט צב כי איעק ואשוה סהב תבלתי

ובשיהררה בהשעה בצב כי צרכין מואה ברכות כסדר שאר הימים ויש אנו שד
מברכין טעמיה ל כל ירכי שהרי הולטין יחפין ומברכין על התנורה
יקניין פרש המיד כסדרה ואין צרכין לשנה משנה והלמוד ואין אנו ברימיה יין מלך
לא מנהילין ברך שאמר יהי כבוד וגמ פסוקי קרימיה ואין אנו שירנה ויושב עמר
החין ומחפלי בשפה רפה ואין אנו זמירות ושלש עשרה מרות ואנו בעט יחסי
וכשהחין מסרה שניה עשרה מארכין בק ינתה גוין אנו ברה כהנה משום רכה
ובברישה כפיס אענה עיני מבי ואין נפול על פנה יאה הוא יס המישו דין
אנו ל הנדהג ולא יודעי ולא אביג החמין ומימימין סת בריי ואין אנו צלה לין ולא
נהגה מלכות ואין מערין הספר על הדוכן כשזר הימים לא מוכה הטבת מקבל על
זרועותיו רחוק מן הדוכן כיס אחר שלבית הטבת שכיין שגל ישראל כביכול הטבת
והנהגה גל ממקדום ואנו הטל הבג צנה יקניין ברה ספיק היס צב אנו
השטשי הוא המטוי ככבוא ואין מהילין לקדנה ולהילת הפש לא מהילין יקניין
הגור בעס ער מי יבריל יאנו קריש על לעילא ואין אנו השיבונג ומטוי ככבוי
בישמי אסוק אסיפס ומברך לשנה אשר ברה ככבואי ולהחיה כיבר ער קנין דור יאנו
תלה ומרידין סת לעמך ואין אנו יהלג ואנו ובא לטוב ואתה הדיש ואין אנו יאנו
ברית ואנו יקרא יה אל יה יכל סידרה קריש צגינה יבשעה באב אין מע
הפילין משום רכה לשנה לגבייל יין סאר תרה אפר אבל בזמן שיש אשר אין סאר
יבשעה באב כרג השל עפר על ראש ייש אנו שאין במעין מלהטר תפילין שדין
אכילת ישנה כאכילת חרשה ואפי אכילת חרשה אין במעין להנה תפילין לא ייס
ראשן בלב מיס ואחר הוא ליה כאכילת ישנה ומותר להנה תפילין כל שכן בישעה
באב שמותר להנה תפילין שהרי היא אכילת ישנה ומימישנה מכנה טעם אבל להרשנה
בצינות מותר והכל שדין ברה ומי שאירש אבל לב מיס הרי הוא בטב
בשחרית לבית הטבת עם הימור אבל בער ביה ומינה לא טהג כן ותשעה באב

שחלה בו ברית מילה משבבין אותה ער הפלת המנה שהיא שעת נחמה ואין מוקד ימין
למול בשחרית שהיא שעה אכילת ומינות מילה קבל יסרל בשמחה רכה שש אנו
על אחרת ואין אכילת במקום שמחה ושאר העצות שחל בהם ברית מילה מוהילין אנו
מיד לאחר הפלת שחרית ואין צרכין לעבב ואנו סלחות אבל אין נפול על טנה
אין אנו זכור ברית והגינה וסס שלין שמכרכין עליו ברה המילה יש אנו שכינתין אנו
ער הערב ושונה אורג אמן שלהטק יאה רגמי משום ברה אין לרש שימי ומשכ
לעצות בשון וכבר הטעמין מוכיג מעט להטק ואי מושנס שלא טרה טעמה זמן ככר
טגס אבל להסקות ממע להטק אינג רגמי משום רחוק למיסק כרה הוא רחמדין
צב ייס הספרים שאנו זמן ברפלה ואין אנו זמן על הכוס להטק וטענות משום
רחוק למיסק ויש אנו שמכרכין ברה מילה בלא יין כחין שאינו יכול לטעם כוכי

ללא ירמה יה	ובלבם אומר	עך היסוד שרן
ולא השומר מחיה	ומעדי הכבוד	השלוש המצוות
שרם ועדיה	יהצננו כזה הודי	קרבו ביום אדי
וזכור מה היה	מה רבו צוטי	רמה יין רמה יין
שכחי רבים	שם שט נמך	שונב לאולמך
לנה ארס	דרייה לאסנה	הרסה ותבנה
נדרר פריס	יבסיץ ינובן	גרחים ינובן
ומודינות קבס	ובגנים יאמר	צמוליס אד אומר

עזרה

ובתעלה שרבות בליל הששה באב מתפללין בסדר כשאר הימים ומין החזק
 מיטגים ונעביה קנע לא מתפלל בששה לשה כדרך שמתפללין בבית
 המב, ויש נהפון ליטב על המדץ מתמילת המלה שרבות ויש ש נהפון
 שלא לטב על המדץ לא לאחר המלה למש' כשהן קניין מעולה קינת
 ובשמונה ששה בין יחיד בין יסבור כשימצעו על ירושלים עירך שבת
 שחרית ומועדה אומ' על ירושלים עירך ברחמים וכל' ואחר כך אומ'

יהן להינן עליונו על ישראל עמד ועל ירושלים עירך ועל ציון
 משכן הבגוד ועל העיר האבילה החריבה והשוממה

הנצחה

ולישדל עמך עת ולזרע יעקב ירושה הורשעה נערה יין לה יג
 כישעה והקייסה מומדץ רחיה נטה עליה סוכת שלומך כנהר שלום וכנהר
 שזוקה כבוד צגים כי באש היסה ובאש אמה עמד לבנהה כאומר ואב
 אהיה לה נאס יין חומת אש סביב ולכבוד אהיה בתוכה ב"י מנחם ציון
 עירו ואבילי עמן ובונה ירושלים

את ימחך רוד במהרה תעמיק וכל

ומיזכרין עטט כשאר הענות ובתעלה שרבות לאחר המלה למש' אומ' קריש ער לעילא
 נישבין על המדץ נקניין מעלה קינת איפה ישפה בעצמות נפש ואומ' קינת ומה כר

לעבוד ולמחור אהבתיך והקדוה שלהן בעגלךך ירושלים וכל המוסיק להחשוב
 באפלות ירושלים ויספן ק שמחה נץ השמים רבתי שמחן ונת ירושלים וגיל בה על
 מאהביה שיספן אתה שחמתי כל המאגבלים עליה וכל המתאבל עליה רוח
 בגחמותה וכל סאיתן מתעבל עליה ואת חזקה בגחמותה ה' ירושלים בגחמות כיון
 וכבנין ירושלים וישים חסדיך עב הנשואי הסמוט לחיים ברושם אמן
 יש מקומות שבהן לתקוע בטקע ברח אלא לתקוע תגדת פעם אחת והטעם
 לפי שברך וגיל עלי משה בבר לקבל למנות באחרונה ונה לתקוע בשופר
 והעבור כרח בגל המחנה הרי משה עלי בחר להקדים שיטן יתנן עור פאטר תנן
 כנגל ועמד טס ארבעים יום וזוהי שנה היה לול מעובר ושלמן בשנה מתרי
 הוא יום הספורים הביוח למחות האחרונה רבנה לתקוע בשופר והעבור כרח בגל
 המחנה הרי משה ירך נץ החר והביוח את הלחות והיה זותן היום שמחה וגיל
 לישראל על שנתרסה להם לישראל הקבה ומזונתה שנה קצב הקבה זותן היום לישראל
 כשה וסליחה טכו נטרסה לישראל קבלו את התורה בשמחה ועל כן תקוען גם
 במזמורי יום הספורים תגדת פעם אחת זיטר לעקיעמת הללן ששנה משה פמים
 הללן שקבל לחות אחרונה פעליתן לפניהם וכדירדת למחרהן
 כעלה ערבות למחר תעלה להם חלום קריש שר לפילת
 ויוסכין על המדיון וקדיון קעלת איה
 ופומר החין נאום וכא לכין וזוהי קרוש וזיטן איה
 זמי זמה ברית חזמי קריש

יה להטעה באב

אמן כפתינן איה איכו פעמי כיוספתנן אונט ודי
 הסמן שניספתנן איה אטנו כי טלוי הביספתנן
 איה איכדי הרופתנן ארוסת הרופתנן איה איה חזמן כרופתנן
 איה חרפתנן חרפתנן איכו ברחה יעלשן אפרוחס' לחיה
 תהיה כאיס טרהס ואורך זרחס' זכור איהחס נגונט ברחה
 קען אברהס' באי קען אברהס
 איה צבור
 טחלהיט בני בלי סה כורים במחטכס כמוספליה עמוק עוכרים
 מנה בריק סוללה בריס' בילה בשמחת טור איכרים בילה בעמה
 זין נברים בתורה וק חוכרים' בכה בלא הן נמכרים בריש

מדן

והיה היום נשכח בטהרה ויהי יום משיח היום משכב בית המילה ליה משהלך בליל
בן יתבי בטהרה ויהי יום נשכח בטהרה ויהי יום משיח היום משכב בית המילה ליה משהלך בליל
המילה משהלך בליל ויהי יום נשכח בטהרה ויהי יום משיח היום משכב בית המילה ליה משהלך בליל
אם נשכח בטהרה ויהי יום נשכח בטהרה ויהי יום משיח היום משכב בית המילה ליה משהלך בליל
היה יום נשכח בטהרה ויהי יום נשכח בטהרה ויהי יום משיח היום משכב בית המילה ליה משהלך בליל
ביום הספורים ויהי יום נשכח בטהרה ויהי יום משיח היום משכב בית המילה ליה משהלך בליל
דומדי התם חובת היום היה יום נשכח בטהרה ויהי יום משיח היום משכב בית המילה ליה משהלך בליל
זה שבו שנה שמוח מחמת הנבוא רמיה ליה או מחמת רב אחר הנח מלשונות וליל
למחמת בליל יהי יום נשכח בטהרה ויהי יום משיח היום משכב בית המילה ליה משהלך בליל
מילה סב יתחן והכל חוץ שנים שלמילה הוה ויהי יום נשכח בטהרה ויהי יום משיח היום משכב בית המילה ליה משהלך בליל
לקטום יתחן הדבר קטום שיאורע ברית מילה ליל הנשכח ויהי יום נשכח בטהרה ויהי יום משיח היום משכב בית המילה ליה משהלך בליל
אם נשכח בטהרה ויהי יום נשכח בטהרה ויהי יום משיח היום משכב בית המילה ליה משהלך בליל
לגדלים ביה ויהי יום נשכח בטהרה ויהי יום משיח היום משכב בית המילה ליה משהלך בליל
יורדים טקטום הנשכח הוה ויהי יום נשכח בטהרה ויהי יום משיח היום משכב בית המילה ליה משהלך בליל
ל יתחן לטוב ויהי יום נשכח בטהרה ויהי יום משיח היום משכב בית המילה ליה משהלך בליל
וקטום בליל שנה ויהי יום נשכח בטהרה ויהי יום משיח היום משכב בית המילה ליה משהלך בליל
יהי ביה לטוב ויהי יום נשכח בטהרה ויהי יום משיח היום משכב בית המילה ליה משהלך בליל
אין לך סוף גדול מזה ויהי יום נשכח בטהרה ויהי יום משיח היום משכב בית המילה ליה משהלך בליל
היום הוה יום נשכח בטהרה ויהי יום משיח היום משכב בית המילה ליה משהלך בליל
למקום דמזו לא הוה ברחה קטום שילה ויהי יום נשכח בטהרה ויהי יום משיח היום משכב בית המילה ליה משהלך בליל
מדינות בליל ויהי יום נשכח בטהרה ויהי יום משיח היום משכב בית המילה ליה משהלך בליל
וכברים חרשים סכידים וישכחות ומחיות מדענות ומסלילות

בשנה טוב

ובמקום כהן לבית הסטות והמחלות והנה וכן לדין ויהי יום נשכח בטהרה ויהי יום משיח היום משכב בית המילה ליה משהלך בליל
ביתו ויהי יום נשכח בטהרה ויהי יום משיח היום משכב בית המילה ליה משהלך בליל
ויהי יום נשכח בטהרה ויהי יום משיח היום משכב בית המילה ליה משהלך בליל
בנה ויהי יום נשכח בטהרה ויהי יום משיח היום משכב בית המילה ליה משהלך בליל
קדיש שר לטוב ויהי יום נשכח בטהרה ויהי יום משיח היום משכב בית המילה ליה משהלך בליל
במקום הוה שנה יתחן ומבד לטוב ולחריה בסוד שחרית ומחירות סת
למדין ויהי יום נשכח בטהרה ויהי יום משיח היום משכב בית המילה ליה משהלך בליל
שחרית ויהי יום נשכח בטהרה ויהי יום משיח היום משכב בית המילה ליה משהלך בליל
ומה שנה בין גול למסד ויהי יום נשכח בטהרה ויהי יום משיח היום משכב בית המילה ליה משהלך בליל
על פניה ויהי יום נשכח בטהרה ויהי יום משיח היום משכב בית המילה ליה משהלך בליל
או רחב אינו חודר ויהי יום נשכח בטהרה ויהי יום משיח היום משכב בית המילה ליה משהלך בליל
מחמת סוד הידים ומחיות השנה כמב ים נהגין ויהי יום נשכח בטהרה ויהי יום משיח היום משכב בית המילה ליה משהלך בליל
למדין שר שנה ויהי יום נשכח בטהרה ויהי יום משיח היום משכב בית המילה ליה משהלך בליל
לפי ששך השנים בשנה היה ויהי יום נשכח בטהרה ויהי יום משיח היום משכב בית המילה ליה משהלך בליל

והבלטן זכרה דת שביעי שיוולטן כי לא סבלתן סבלתן ייסור מלא ונהיטן
הזי זריל למה תהיה כיוטן ל' שמה ואל תישן ל' זכור ישת תואר להיגאר
גוואל ישראל ב'וי גוואל ישראל עננת יין עננת
תפאיתן

עברת חסך לי ליוס י' חלקי ואבייה בנאיתם בחירס חרטיס
מקרוב עמי בצורס חסדי מקנס שקרב תמו ליידיס חסב לקיידיס צבול
סמית לצויה חט סמויבן ליידיס פורק אין מירס מודס רופש ק'
מחלי ורסא חילי למה תהיה כריש כמח לי ואל תרסמני מחלי זכור
רובע מחוללי רסא חולי ב'וי רסא חולי עכו ישראל
ב'ך עליטן

בנטיטן טוכיס נאלחו ללא רבר טוכ מבצר טוד ואדכל מורס טוכ נר
צולה ארס נרבר טוכ רספי קסה בעמק סבר טוכעו בדבר ער תטיעי
דובר טוממנה מטלוח רוכר ליטוק המדבר המדבר באיטונס
בטנס מטונס למה תהיה כבטונס מבעיר עטנס זכור בריר
ראטונס כטל מבך הטנס ב'וי מבך הטנס

תקע בשופר
שורית ירי עב כמדו ליעב יקן עול כבול מתימיי להתעב יקן להבעיר
ישועתי בעב יסב כמודב טבור גריי מטיי יסכן מדיעי בעטור עיר
ללעב יקן נחת ותיעב בזלשמת רעב רעב יעק יסדי ל מדען
הדרי ל' למה תהיה כיוסר ל' הקיסה ואל תזנת ל' זכור יס שבטי ישראל
נקבץ נרחי ישראל ב'וי מקבץ נרחי ישראל
הטיבה שופטיטן

נטיס כלה נבו להתחנה כי שגינת קנה אוחס ליחרה כי בעולות מילט
זכור ל' המדה כי במסלול חר דליין חירה כלו בעתידה כהוסקד שיט
לחרה כל ציה בידו אחורה כגלה יהודה יהודה קהלה טסט
באדבעת שטיי טסט למה תהיה כקמיס להשפט בעמק יהוטיט
זכור קוטיט טסט אוחב המטסט ב'וי מלך אוחב ידקה ומטסט
ולמילטייט

טריס לא מיטמו מדעה כנשרדו לשמנה מבצר יספת אודרות נשרדו להטות
מדין דליס נאדרו לרסא נרטיס רסות סרדו לזמזומס לא גר

לנכרים וְאֵינֶם מוֹמְתִים וְחַיִּיתֶם לְמִצְוֹתַי לֵאמֹה הָיִה
כִּלְאֵי יוֹסֵף לְהוֹשִׁיעַ שְׂמוֹתַי וַיִּדְרַךְ מוֹמְתִים זְכוֹר לְשִׁקְדוֹת בֶּן מוֹתֵי כְּטוֹר
מִחַיֵּה הַמֵּתִים בְּאֵי מִחַיֵּה הַמֵּתִים

סַע יִתְּנוּ לָךְ לְדוֹר וָדוֹר

יְהוּמִים צַב צָרִים נִחְשָׁבֵנּוּ מִמֵּתִים גַּד גְּדוּת לְהַפְסִיט הַאֲוִמְנוֹת צַב צַמֵּר
אוֹמֵר וּמִמֵּתִים צַב צַבִּי הַאֲוִמִּי נִאֲמַנְתָּ גִרַע גִּרַע שְׁלִישִׁי מִמֵּתִים צַב צַבֵּה
הַמֵּתִים גְּלוּתָהּ גְּלוּתָהּ וְסוּחָה לְמֵתִים אֲמִנְתָּן כְּאֲלֻמְנוֹת עֲנִיָּה
לְדוֹשׁ סוֹשֵׁר מוֹתֵבן כְּהַדוֹשׁ לְמֵה תֵּהִי כְּשׁוֹמֵר בְּרַחֲוֹק קָדוֹשׁ וְאוֹתָהּ קָדוֹשׁ
זְכוֹר שֶׁקָּבַע בְּבֶטֶן מִקְדוֹשׁ הַלְּקָדוֹשׁ בְּאֵי הַלְּקָדוֹשׁ
אֲתָה חוֹטֵן

מִיָּמִינְךָ רֵבֶךְ רֵבֶכְךָ וְרֵבֶכְךָ כְּבֹאֵן רֵבֶךְ רֵי עֵינֶיךָ לָךְ וַיּוֹבֵאֵן רֵבֶכְךָ רֵבֶכְךָ
כְּהוֹבֵאֵן רֵבֶכְךָ רֵבֶכְךָ כְּמֵאֲרֵב חוֹבֵאֵן רֵבֶכְךָ רֵבֶכְךָ מִבְּכֹת תִּמְחֵן כְּבֵן זֶן
דוֹהֵרִי קֶץ תְּבוֹמֵן יְהִיבִי דוֹלֵקִים אֲשֶׁר יִלְבֹּאֵן בְּמַחִיר יְבוֹמֵן
זְכוֹר זֶמֶן שְׂרֵה וְחֵן מִיִּדְרַעֲתָ חוֹטֵן הַדַּעֲתָ בְּאֵי חוֹטֵן הַדַּעֲתָ
הַשִּׁיבִיטָ

עַל הַאֲוִכְלִים הַלְּעָג הַחֵלֶט הַשְׂבִּיעַנֵי הַחֹמֶץ וּמִלְחֵם בְּרֵלֶט הַיִּיטֵי הַלְּחֹמִי יִין
כְּהַבֵּה לֶטֶן הַכִּיּוֹ הַהֶגְרָמִים אֲדִי וְהַלְּטֵן הִיָּה הוֹרֵם אֵב וְאֵם חִילוֹטֵן הַשְׂאֲרֵת
וְהַסֵּב לְטַחֲלִיטֵן הִיָּן הַמִּסְרִים לְטַחֲלִיטֵן וְלֹא הוֹמֵט לֶטֶן לֶטֶן רַעֲוֹת חֲסֵבָה
לְעֵגֶר כֵּס יִשִּׁיבָה לְמֵה תֵּהִי כְּרֹעֶה שְׂבֹא וְעֲרַח נִשְׁבָּה זְכוֹר רִצְוֵה וְשׁוֹבָה
הַדַּעֲתָ בְּתַשׁוּבָה בְּאֵי הַרְוֵה בְּתַשׁוּבָה

סֵלָה לֶטֶן

מִסְרִים וַעֲרַח שֵׁם שֵׁם נִשְׂוֵאֵי רַחֵם וְאוֹמֵר כְּמִיָּמֵן כֵּן יִשְׂרִיץ לְחֵם וְתוֹבֵנוּ רַחֵם
בְּחֵטְאֵי נִאֲסָקָה זֶהֱסִי וַעֲרַם הוֹר בְּתַמְנָה מִקְדָּחוֹת פִּירָם וַיַּחֲמוֹס טוֹר שׁוֹהֵב
מִשְׁטָרִי בְּשִׁישִׁי יַחֵם וַיִּשְׂבֹּא קוֹל נִגְהֵם בְּקוֹדְרוֹ שִׁבְעֵה לְחֵם בְּעֵרֵב
לְמִלְחָה תִּמְחֵר נְהַלִּי שִׁלְחָה לְמֵה תֵּהִי כְּבֹז לְשִׁלְחָה וְהֵם עֲמָךְ לֹא זְכוֹר בְּרוֹסֵת
כְּטֵן וְסִלְחָה הַמִּדְבָּה לְסִלְחָה בְּאֵי חֵטֵן הַמִּדְבָּה לְסִלְחָה
רַחֵם נָא בְּעַנְיָתִי

אֲבוֹתַי וְכֹן וְחֵטְאֵם תִּבְלֹטֵן זֹאת הַשָּׁה בְּכֵן כְּסוּל וְקוֹץ טִבְלֹטֵן זְכוֹר צִמְתָּ
סִפִּיר קִבְלֹטֵן זְכוֹר לְהַכְרִיעַ בְּפִלֵם זְכוֹת הַר קִבְלֹטֵן יִזְנֵה וְהוֹבִלֵטֵן עַל חֲבֵרָה

אירע לכל כי מודעת זאת
אכנה לך ראש מחולי

אכתורך שיר כסודי מחולי
אל תטבח יצקת אדיל

אלפי שמוך אשר מסר לי
ישראל למעט ברחמי לא הלכתי

ושכבתי ופני מהם נהסבתי קצנתי והיללתי
איכה תפארתי מראשונתי הטלכתי

ישראל שחילי בותי מואסו נגורשך מתחלתי
וכלו אבן קטוב רברי תחלתי מוספני וירי כברה על אונחתי

למיטה למטה ער עפר ארמתי איכה תפארתתי
תפארתתי מראשונתי השליכתי וכתבתי כסא הכבוד סלס המוליכתי

ובחללי הנאמי אשר חודי נמולכתי נב אס בחוקותי תלכתי
למה תריבו אלי כולכם חזקו עלי רבויכם מירכס היתה זאת לכם

בילע שופטיי במועצות עוותתי
וינמר לאמך מטרס להבטיעתי

וסניס הסתור מהס כסר עוותתי
חלה ונתתי גשמיוכס בעתם

סחי ומאוס שמוכי כלה באסני וישטמוני
באחומיין מהרה וישטמוני

גדע חס קרנע ונמולמס הקציר
מזי רשב עשי בקציר

רחק קשתו וכלה בחרץ
פרצני טולט עטרה פרוץ

היה יורכס עומס ומשגביס
הנצרכס חושקכס תושבנסי

ויחמוס פנה צדק מולימה
מכבוריה הדיונה כרנה מנימומה בטיני ורדסן מוסב תמוסה מואה

זנה שליטן קרית מוערדיס
מזי בקטי זאת פץ והגליס

חשב שמונת אום לקט כטוטיץ
קיינוד חוסתה העלה ככבטיץ

טבנע נכסן דיברי רוכני
והאביל טערי חיל עמיררת הגליס

אס לא כי יר ילן עטרה זאת
אכרעה לך בך לחתל מחולי

אכנין מזי יתנך כמה לי
מליץ לנענוד יהודה וישראל

לאמר מי יהן מיציון יטועת ישראל
ישראל למעט ברחמי לא הלכתי

ושכבתי ופני מהם נהסבתי קצנתי והיללתי
איכה תפארתתי מראשונתי הטלכתי

ישראל שחילי בותי מואסו נגורשך מתחלתי
וכלו אבן קטוב רברי תחלתי מוספני וירי כברה על אונחתי

למיטה למטה ער עפר ארמתי איכה תפארתתי
תפארתתי מראשונתי השליכתי וכתבתי כסא הכבוד סלס המוליכתי

ובחללי הנאמי אשר חודי נמולכתי נב אס בחוקותי תלכתי
למה תריבו אלי כולכם חזקו עלי רבויכם מירכס היתה זאת לכם

בילע שופטיי במועצות עוותתי
וינמר לאמך מטרס להבטיעתי

וסניס הסתור מהס כסר עוותתי
חלה ונתתי גשמיוכס בעתם

סחי ומאוס שמוכי כלה באסני וישטמוני
באחומיין מהרה וישטמוני

גדע חס קרנע ונמולמס הקציר
מזי רשב עשי בקציר

רחק קשתו וכלה בחרץ
פרצני טולט עטרה פרוץ

היה יורכס עומס ומשגביס
הנצרכס חושקכס תושבנסי

ויחמוס פנה צדק מולימה
מכבוריה הדיונה כרנה מנימומה בטיני ורדסן מוסב תמוסה מואה

זנה שליטן קרית מוערדיס
מזי בקטי זאת פץ והגליס

חשב שמונת אום לקט כטוטיץ
קיינוד חוסתה העלה ככבטיץ

טבנע נכסן דיברי רוכני
והאביל טערי חיל עמיררת הגליס

באחומיין מהרה וישטמוני
באחומיין מהרה וישטמוני

בטיני ורדסן מוסב תמוסה מואה
באחומיין מהרה וישטמוני

באחומיין מהרה וישטמוני
באחומיין מהרה וישטמוני

באחומיין מהרה וישטמוני
באחומיין מהרה וישטמוני

באחומיין מהרה וישטמוני
באחומיין מהרה וישטמוני

באחומיין מהרה וישטמוני
באחומיין מהרה וישטמוני

עור ערו עריים	אשר שנתה לשברוך	ובכן שיטת
איכה פתחה בפתוך	לסג בור	ולא זכרת
נהלת יבני סוף	אשר סגת ליטבאין	ובכן עשקט
איכה קראת סקדיוחך	לקנות בור	ולא זכרת
קצו רכב רבותים	אשר רצת לרשוק	ובכן קצנ
איכה שאת כסועך	לשלוח בור	ולא זכרת
הקוק תולתל תעור	אשר תבנת לתמיחך	ובכן תענ

זכור יין מה היה לנ

לנ שיחותי	מטט נתינת נרה
ובכן במד נפס ארה	אכבה ואכבה על פי נרה
למה תתת עול נרה	מחנך וער חנך ארה
ער חנך שמים	מחלה ארת שא מים
מאור ינס מחריכי פשמים	מברזן מי יתן ראשי מים
אבחין בבבי ליל מדבר	אכנה ליל מוליל ומדבר ממדבר
אכבה אתי עולת מדבר	אסנך מי יתנ במדבר
אגזע ואנטל כנוקק זית	אגרה בי כל בני בית
אגרוס שיחמד בשל הבית	אדטה מי יתנ יתנני שמיר וסיה
ארה בכל לב להמיסיהן	אדטה מולין פס לומיסהן
אדנך חננה ולא אמיסמהן	אקרא מי ידעתי ואמיסמהן
אדעב ואתהסכה כמנסן במיילי	אהגה פנה פנים לתנות עמולי
אההן חרס וספר מלהגיה למולי	איסריח מי יתן ויכרען מולי
אורח מושעטי צנבי עלי	אוריע בבסטי ובמעלי
אומולין מזלות בקרעי מועלי	אסונה מי יתן לי שומע לי

אזרה כהנסרה האכונה	אזרה כהייתי נוחתנה
אזיל סלגיה בבריסה השליטה	אשגוב מי יתן לי אבר כונה
אח נפסע מקרית עוז מל סע	אחו בלי מים כוקק לעסוד
אחז קמות לקיסר ושוללות לכסוד	אשיחה מי יכילני עיר מיסוד
אטיע אהלי אסרטן בצלמות	אטוסה ואשכונה ער חצר מות
אטפל את המרכס למות	אטהה מי צבר יחיה ולא יראה מות
איילותי לעזרת תרתי לחזות	אינמותי בכל שנה אומרת היא שנה זמת

לה וחמט מוחות גולה סוד מוכני
יטבן מבביב מנחן מיתוב
חוב ורעב וזיה דרבי סירתנס
בקר וסוד קצע מהליס

וסע מוחבי אומר ונתי מטכע
ובאובע מיתוב
סר אל עץ והתהלכי בתוככ
וסע טכען מהחורלס

לחוק יס סוסיבן נפשות סקוליס
לחמט סלול חנה סחוס
חרץ הסמול הכותס וסרעסען

במסמס סחוס יין ליה
וסר למלחכך סח מני סע
וסמול מכות ווס לוי תסמיע

מה אשדך יס יס יך עס גרין כנסנ
כל חיתי טסוח טוקותס כחוסנסן
טב חין חץ הלכות סחוח חות

חמור כל סנס טל כן טכ
ומה חיס וסמול חס
וחרדט לסלוח נמתי מי רוחת

סמול חס יס סבן עכות
סמול חס יס סבן עכות
סמול חס יס סבן עכות

והטפני וסחתי חק חל חשטה חות ולס
מבטס ומסחורץ לה סמית חמורי
לרעה וולו רעב נע ונעט פני

לוי חוס טר מוסר חות וסל
טסה חוס קודק סבי סחוס

עס טכ עק סקד חיילה
כנסב וסע עב ווס ער חלה
וחסי ססבי כגיה כמחוק

וסל סנה וסנה חוסה יגן על חק
סען חסי חסי וססס חרין
וסלעס קעג טיט סי חרין

חמט חמט חס ווס חרין
וחני סחוב קוק מוחרץ ורומי
וחסך היחוב סמח חס חלן עמ

חסי חוס הסקט והרין
חיה חול חריתה חוס רשיט
גחה חרין חריתה סרין

וחקח חרין חריתה חוס רשיט
כסמיל וססור חסי כס חרין
חמור חיס גער חרין חרין סח

חסי כנה סטס וסמבחה
חסי כנה סטס וסמבחה
חסי כנה סטס וסמבחה

חסי כנה סטס וסמבחה
וחסי כנה סטס וסמבחה
וחסי כנה סטס וסמבחה

חסי כנה סטס וסמבחה
חסי כנה סטס וסמבחה
חסי כנה סטס וסמבחה

חסי כנה סטס וסמבחה
חסי כנה סטס וסמבחה
חסי כנה סטס וסמבחה

חסי כנה סטס וסמבחה
חסי כנה סטס וסמבחה
חסי כנה סטס וסמבחה

חסי כנה סטס וסמבחה
חסי כנה סטס וסמבחה
חסי כנה סטס וסמבחה

מה אעידך מזוהרה מילה ירצה נטונה ביר מדיב ומהנצה מפי עליין לא תפא
 מרמוזות מדוחי אקונן מרמזי כמיין מתרוטן מה יהאונן
 ברודים מוטטון בלי להרב ושכינה עלה מקרב וכסודך איש
 באחיו במפני הרב

נטקד גול עול פורכונ ויתעב שי ערכונ
 נביאיין נואסן בעפעסיה ואכזרו עליין ארך אפיה
 נבן נרן ראש במהמוריי ~~מפילטן במכמורייטן~~ נחן פטענן ומריין
 זקנה טינה לזנא ~~אכלוס והותטנן~~ נב ואברתם נגיס
 סלה שמי קטורה בעק ואפער פה ואשאק
 ספקו טוטטני כה ואשתהונן ואישק חוס ואתהונן
 סורו טמא שחן מהאטימנן כהנן כבזל שמיין
 טיבה מטינטי טימח מיטורריס ורודסיי קול מנטדיס לעולל והנטיאדיס
 על אלה עסקונן בחירוסיהם הגרילן טאין גירוסיהם
 עשה עברו ויחרה נעק אה מדן מענה
 עריין עק וכבוד עלה ועשור מעלה נעלה
 על יד פסק נואמים וטח לא אעזבה בבה זועמים
 פיצו נעשון פיהם מיבאר טחת ואטרן עליין בהוכחת
 פט פאר חוסה מינוני הקמיל והדים מעני
 פירטה פירטה מוי כי סענה המור מתנה בעון תגרה
 נעלה עטרת ער מיטעב ויט בשבעה דרכים עינים והתוורו את עזנם
 צדיק צר צעדיי לספור ובעקלתי יוסר ואכפור
 צעק צדי וסיכר מעבור ובחללי ערך לטיכר
 צרן צדיי וסע רודטיי כהעלות כיה עלי לגרסן

על הר סיין טבאן להכריתי וצור טח אחמול על שאריתי
 וזכרתי את בריתי

קראתי קטוב חרפה מוני על הלחי מכיס בניי
 קומי קראי כי לא יכלס על יתר למקטאיי טלס קלי טימעט אל השלס
 קליס קחונן ושלמה מראיין הסת בגיס מוראיין
 אמה יין קץ אל הבזב ער מהו כהורט אעזב
 ראה רגז מסת אטטיי ואומר בהטטיי בעטיי
 קראתי שמך יין
 קרבת כוס אקראר
 והארץ תעזב
 רבת יין ריבי נפטיי

זכרה זאת כי נבאר נרדי וכלה כץ מכבוד רדי זכור שני ומרודי
 זנח זועב ולב הקטיח ובהתעברו שב משיח זכור הזכור ותטוח
 זכו זקיע ופעלס זכיא כי כן פרץ גרר נבוא זאת אשיב אל לבי
 אבותינן זעקו וכלן מריבה וטח על רעתין כי רבה ונתתי
 את שריב חרבה

חט תן כי טען בטמונן תמווד בציץ כי נחתמונן חסדי יין כי לא תמונן
 חרש חורטיס לקקד קיר יקריס כור בסוף חסדוקריס חרטיס לבקריס
 חטך חזץ מעיסי איסי קיר כעור בעשטי חלקי יין אמרה נפשי
 עבריס הסמוט מלגרור פרץ ותוכחה קטנה סץ בהרץ
 והשימתי אע את הארץ

טומאתה כמולה ונבה קן וליא נבנצאמור מיקן טוב יין לקון
 טבעו טירותינן ימים וכל שער טחן ושמס טוב ויחיל ורומס
 טוביס טעיס נכלן כהוס יסו למיעול וכמעלוי חר כי לפעול טוב לגבר כי יטא שול
 נבמטינן טדק אסר נברא כי כמו ברהת וכמזרה נב
 ואתב אנה

ידי ירה כי אור כסרה ועל כל אלה הונחט כמני
 ישבו יאניס בני על חוסיהו כי כבד שלי אסיהן יהן בעשר סיהן
 ידי יסודי שרנו כי מרי וקטבתי נ יתן למכהן ליחי
 עורני יועב כחרט כקריץ וגיטן שמיט בארץ און תרסה הארץ
 כל כבוד תוארנין הובלס ונך אורחותיו חסר כולס כי לא יזנח לעולם
 כלן כמעט כי בי טחס ועל הרעה הוא טחס כי חס הענה וריחס
 טולה כעסו והצית להבו ותבלית טטה מאומי כי כן כי לא שבה מלכנ
 טיסי נפרעות יוסכות טמה בכל טנה מזכרות אטמה

כל ימי הטמה
 לא אלים לחיבי צליו ועל בני העבור צליו לרכא תחת רגליו
 לאמונתם לטת כמהו מטב ישן גרן סתחו טקבר להטות מיסטט גבר
 לא למחות סץ שב קרובן ואיך מתעב הוציא חרבן לענות אים בריטן
 טדיס לכוריס הוציא מטעריס ות כהאניס הטועריס
 לעולל הטעאריס
 ממדות קצילה סרב ננהי קיניס כהגא והי מי זה אמר ותהי

כספן ברוח פתולכה יודעת
 ועשה חמק פנתה ולא חבב
 והחוקר והחולשן כהני שיקלם
 והלשונה והשפתנה בחודי
 ויסן ממוסן לכסר פנדול
 ונעלה רב החובל
 וחין מתברכל סבהי אדכל
 כי כלייה מוייכסי בבית זכור
 ויסא כסבל סבל כקן סבל
 כי הסביסן ללא קטג
 וטהר מן קינה מטמורת ולקנה
 וססן על חרש סיפס
 ונחנס ותלשת פהן ססת
 והכני כעודקן וככעצון
 ועשה ממופען כהנת בית מושן
 כהחכמהי חנה מבל אוב
 ונעלה על קינה מטמורת יסכוב
 ולא כובר לי שפדנת מוריינה
 ויסנה פרוס ושפיינה מטמורת משפיינה
 והדיון על חרב וחכות
 ומדמורת נכבות יסמה יחכות
 כי לא החמיטן בהשס וסלוח
 ואין ססן ממוקח ברוס ממוקח
 ופנד עלו הושפת
 וככעפדי חרץ נחנת מטמורת נכות
 חקונגני ביסר כשרב
 ורין לא סרב מאכלה שרב
 כהאנייה וחנייה
 ונעשה מחנה סקרל נתיח
 וסוס מני תחנה

ונחות כבו ומתנה נכסת
 וסוהקמן נעשה ונעשה הסיסן
 ונעלה חרש סכסר חרש
 חני חממה חממה לחליל זה לא
 שבר סן חוקנמה כמוקדי
 טוממורה החכיסה נבל
 ושן אמך נגליך כמכל
 יוד פרי סבית זכור
 ססוד הסינת לחיכול וטכול
 כל נעמה קונגן קינה
 וכל חנות קינה
 לא לחרש עץ ססת
 כמיזוק מוסר הססת
 כמחרש הסמיט כל חית טשן
 וסוד פלי עקן טכ נעבען
 כסוד פול שק ונכוב
 דחמותי מר נכקן כמינס ושקוב
 סלה כל אכריי מונה הוריינה
 מרוב מרדה ומריינה
 על צבי חרשן חורסיס והמריסן משנות
 והרבותי כומותה והשנות
 פרוסה ואין צר כווח
 והחכמה ברית מוח
 כדיון המדין כי סיח מרתי
 ומחר עבדי וקמרת קיעס עליה נחנת
 קחוחי כסר לי חלק קידב
 וככה נר הדיון כמיסב
 ראה כי הוספתי באנייה
 וקהלי כסוק ושבת מענייה
 סמוטן כי נהמוט בשחנה

כדמין
 כדקין
 אכיה
 סופ
 ספטה
 לסיס
 יקיס
 חרשה
 יסכוב
 כלנה
 חמה
 חזיר
 הססן
 טעניה
 יחיקל

וישידו כי שקר בנז בלי טס
 ולא נשמוע שור כפן וזוהר אנו הטס
 בלא חמדה היונה הז לים ויורה
 ולא פדיוה שר ישור דיה בנז וקטורה
 באלך במסוכן ורדי עקן ריחן
 ישורב לקדיחן שמוע עמדה אלה

נטוה קדמה וחר זקק להטס
 רבטה קרן טבוזה ומלכות מלהירטס
 שור שמועה הגאחה מיקונורה
 אהלי טסה כמשי גלרן מוי עטורה
 ומקיס ירשנהוי הטיב במחון
 אחר עטר סמיס בהליוחן

מיריחן
 טיביחן לוכר קהלי
 ירחי בררין להטו אהלי
 יקטס ישכר וירמז וכיס יהמין
 מי יחן ראשי לים טיט עיט ינרה מוס אכבה בנז
 טפטי

איהוביס נאמיטס	אכרן ביר מעטס	בני ריעיי	אכבה במד טפטי
איסה גמולי בהילי	גלן מזבולי	רררי ריעיי	אכבה במד טפטי
איסה המיוטס	העלן מוסמוטס	מיומייני ריעיי	אכבה במד טפטי
איסה זכוס	זולרן ביר	חביבי ריעיי	אכבה במד טפטי
איסה טסוס	טורסן ביר	זרירי ריעיי	אכבה במד טפטי
איסה כהנוי	כלן ביר	לקוחיי ריעיי	אכבה במד טפטי
איסה מואמיטס	מעגו ביר	טגריי ריעיי	אכבה במד טפטי
איסה כגוליס	סורסו ביר	עמוסיי ריעיי	אכבה במד טפטי
איסה פחדיס	מולטן ביר	צנועיי ריעיי	אכבה במד טפטי
איסה קרוטיס	קולטן ביר	רחומיי ריעיי	אכבה במד טפטי
איסה שלימיס	נאמחון ביר	תמימי ריעיי	אכבה במד טפטי

זכור יין וזה היה לך

עיט עיט ינרה מוס
 עה ישקק נירא יין מוטמיס
 ביר כורני לכל הכל
 רחוסה שבעיס כרל בה הכל
 וקולט לעין כל טפס
 חשבון חמשים ושתיס ביר מדי ופרס

מי יחן ראשי לים
 עלה רבט פטמיס
 כי מוסרתי בזיקיס ובטבל
 גולה וסורה ישמתי כאכל
 אחי כי היכרי טהרס
 זיין עופי טררס

יבין
צמול
דליהו
מיצויהו

ולא נהן לי רחמים וחיטה
סמוען כי יצאתי בשבייה
והנשתי לשמה וערכוביח
הבוא המורח נחשכי נחזיח
ודיח סקדסי תריח
לו מלה צטוטן ושכבה חימה
יברתי מיטפטיך מיטולב ומתגמחה
נחמה לפתה מוחלי
זרען בריתהו בדברות כבהלי
אבל

ומקדיה חנה נעה כפר יוחנה
ונשדפה דת מוחה שבייה
ומהסתר חביה גלת בית חוביה
וכרטיח עיכמו עיטן תמדיח
ומיטולח כך המורח שוליי חמות גזיח
עברן נשור נסקה לי רבסי רביס כהמה
רומה ונחמה שר קץ נחמה
שנוידת מיצסה לקול פתחי לי
רוטישתי לחשכונב ארכפסי וסט למיץ

זמני שבמתי ברבון סרה
ביולה קדינהו נישר למיכה המטה
שודד גרד ימאן באסס חסיד
דוב שכל בקקן בן שמן וישר הכסיד
וכל הביא סתע ובוטעות הפטייר
ויצס סיכך קקן סנג רל ונטייר
פומגיי יומת פסקה מוחסרת
חשרי קרני דאס לו היות נוסרת
נמקן ניוב ברע שונג כהוסר
ישב ברז פיקדינה ססר
בניי כי אב וואס הקול כליל
לרכא כטולה שאג דהיליל
יסאונז מי יולך ארס ליסרסה
נחפשה של מה קקן נבואה חרופה
ואינע סכונה בערה שרייס לנסל
שיט סקקן לזיה מהאסל
אין פחר וחיל באונרו מרוד
צור צרו קרני מן צמ בני

וגרדו ירישתי במזואסי עטרה
ורמוזן מידיוחן קולות עטרה
כבגרי באנבי שלח מיט בקסיד
וטאלס מסתחן שמיט קול היסיד
וכצנג מליל באוני לשטר אונתס השיר
נירוס מימרחק שמיט קול השיר
במשאונת סווא ווטד פניסות
היה לך להשמייע כמז קול חסו סרת
כחולל בהיזיד בלי היות מושיער
כי אין לייבב קול הקט שוסר
ואייה קרן שור בארס להסליל
ייסכר קנה קול החליל
והטב חלוליס ואין ערקה שרופה
כי פסן לך מיט זמר מקול המצריסה
כי בטאסוק טר שאיירס פייסל
נירוס מימרחק שמיט קול הסלסל
ויצגבו שלש מאות נער כעץ לחרוד
מאם מיוסן קול צעבי כרוד

רחוקה כנהיץ ברבות כנות
 ורחוקה כשם כנים וכות
 טיחה לרפוק אל הטיחטיים
 ורחוקה יתמיד לא נספטיים
 טולט טי' ומחיה עשית בהר הדיתי' ורחוקה מתקול מופי' סת שונך עגותי'
 תולת מחה הדתים למרומים
 ורחוקה וכמה ארך לי למרומים
 תעבולות עטמה לגדן גינה'
 ורחוקה וכמה מדליצתי'
 ככתוב מלכה ואשונה אל מקומי עד אשר יאשיך
 ובקסן טביי כהר להם ישחרתטי
 חנה אלך ואתה אישך ואתה חובה
 נאמיצן בני

אלך ואזיל רחוקה כמים של בני כי גלן' אחיה מי יתן
 ראשי כמים

אנה ארך ואתה רחוקה של דודי כי גלן' קטיני מקור רחוקה
 אנה ארך ואתה סקול יללה של ותיקיי כי גלן' ואככה יומס ולילה
 אה' ורחוקה רחוקה של חסתי כי גלן' את חרלי בת עמי
 אה' ואתה בחפנות של רחדי כי גלן' וסץ קדמך רחוקה
 אה' ואתה אמרתי של רחתי כי גלן' וסץ קדמך רחוקה
 אה' ואתה ינה של גדי כי גלן' ואל החסון סרחו ורחוקה
 אה' ואתה בטעמי של עמוסי כי גלן' ואיך קדמך בטעמי
 אה' ואתה בהידך של טעמי כי גלן' איכה ישבה כדך
 אה' ואתה מקול יללה של ריעי כי גלן' כפה תבכה בלילה
 אה' ואתה לך כמים של תחיתי כי גלן' עד יסקיה וידך יין

חסמים
 ויקדנך ירחיק של חסיהו ולא כחמנ
 ולא חכה ולא היסב סגד וספרו של
 דמה

אולי קוטנו מאלין כן טמנה עטרה המחיל לדרוש מאלין
 בני חס כעברם חנו עלין' ולא הזכר לו סוגני מופעין
 גם בכל מלכי ישראל אשר קמו לגרור' ולא קס כמורה מימיו מבגור
 רסן כן חטי לייצני הדור'
 אשר אחר הדלת קמו לסרות
 האזכרים זרע טיחור'
 כיתצו הטוב פרחם מטיחור

יפץ שלוח לבית המכון
ליהנות כי יגיע ויבאנה מלכות יוק
שניקני כמה שנים ואלו המעשים
שבדין אפסנו במעל מועל
רחמי קמה בסולתון ישמעל
שלול עמולין חלוט הממוט
ומדיחה מוטבותין הגלוט

מדי כי טמח למולי טמחון
כמה טרות הטבות קרבן
מדי כי פרו בעדי נוטל
קמד חי מהצטל
מדי כי טחוריס הטבודן שולית
טוקק טורס לממד שולית

זכור יין כזה היה טג
כטרה טכונה טמה אלך ומטוב ברחמיס מולי

ברחה טכונה כוריות היסל
ורחותה הנטיס המודן מטכות
ורחותה מחודיהס מל היסל יין
ורחותה הטכס מולקטיס עכיס
ורחותה מטמחוריס מול הקצות
ורחותה טטכטיס באדמות טומחון
ורחותה מקבחותס טעליס על תלמי טדה
ורחותה ומכוריס מל המדיס
ורחותה מוקטריס על הקטבות
ורחותה ורחמטיס המה יחדין טכד עקל
ורחותה חלה מממד חיה יין
ורחותה מטטריס נגס נורדיס
ורחותה דרע מכאן בני פתנה
ורחותה כי צבתן כנה טיון
ורחותה מטוטטי ורח מוריס יין
ורחותה וטמה טריין טורדיס
ורחותה כי מלס חטי גטביס
ורחותה כחך ורחמה כחך מלל מזהב טחור
ורחותה כי חין חיס ומין מטטע

אריק
כחטבה וטה כהיסל
כמה מהיסל לפודה במטכות
מלטה מטורה וטמח על תמלי
מחה מטמח ולחוב מן הטיחוריס
הלטה מרחוב לעינה הקצות
מק הקצות ולחמה טטה כמדן
קזה ורה מחחמה רדה
חורה מטורה מל המדיס
טטה סק המדיס מל הקטבות
יבחה סק הקטבות מל הקטוביס
כמסה בעטוריס מל סהטי יין
לכטה סק הסהטיס מל הטטריס
סק הטטריס ליתקיס חטנה
טטה מיוטקיס מל צמוריהס כטביין
טלוקה ממכטיסות מל צרודיין
טבה סק הקטוריס מל הסדיס
כנה מטטריס מל סת מתטביס
כנה מחטי גטביס מל זרע חמת כול כחך ורחמה כחך מלל מזהב טחור
קדחה כטמל הטט הטט והקטע

היחבקה

דול עמתי ברעב ונחוסה יצר היות רמש חמור בשמוטכ ססק זמא מהל למה
 חיי קהלי משיחור וחיכך ספספ בהויתת יסליכך מפי מהל למה לוי
 טפוחי בשולה בעברי ולמקלי דמשיחתי מוטייעה ארזכ המוקף גיבא מהל למה
 ידי נטיה רחמינות נגה פולד יליד יהי פטיחות זמא מהל למה לויכ
 כוכר מוכה הפני מחדד נויס פמורף יגד הקנה כמיס זמא מהל למה לויכ
 לי הכה מוכה טהיס קל יתו עוידך הפליט זמא מהל למה לויכ
 מוכיחי היה ארך מפיס נטו וכוז מיעשה קל ופסיס זמא מהל למה לויכ
 נפחתי נגרך הוכחה פיוחרה ופי נמה מנצח קר יהודה זמא מהל למה לויכ
 סח מיניקהל וחכשע בגלל חטמות ירעש זמא מהל למה לויכ
 שנתו מי יטר מן מי יטשה בגלל חטמות פיטשה זמא מהל למה לויכ
 פעלתי שני פעלי זכב ונתקשו עלי מוטל זכב זמא מהל למה לויכ
 סגתי ססל הסמל לסעור ונתקשה עלי מוכיחל סעור זמא מהל למה לויכ
 קילש עטרה טכטיס ביד גרזן פמר לחלחל חובגד וי גרזן זמא מהל למה לויכ
 רוטשה טחולו אטרי טמרה לחבול ופבתי טל נמרות ככל זמא מהל לויכ
 טל מיטור הפקדון טכטיס שמותי אטל בטרי ופטיח נפשות זמא מהל למה לויכ
 תפק טכטור טמיס בעוסל וברק ושייס עיממי ופויחן זמא מהל למה לויכ
 סה קול יטמה מויסל מוזונות גריטשה סיסיס ומיחזות
 לכבות כרך משיס לומסות נגוסס מוכה טמחן למקור
 טבייה הרטה הזאת רשה קיטר לכטיק להגמיס ולהזות
 לכן שומן שטיס על זנוק
 מוהלה אחרתי יש פליטה
 להביטת

בא גודתי וליכש מהדתי	ובא דמיתת וביטת מהדתי
בא היית עושק ומחטמיס	ובא וחיטתתי מל תמדיס לטמיס
בא טעקתי אליה התי	ובא חמדתי נביטתתי הפי ופתי
בא טסה ולכוח מיטת זמרי החמסין	ובא שפתי ופתישיל נפחתי חמסין
בא טגלתי לוי נאמתי עליה קינות	ובא לשת גלתי נהתי קדמו למקונ
בא מסרתי טכטי קדטי	ובא נמתי מה ירדתי גטי
בא שוכתי טחומיט להטוס	ובא עליה פיטתי התי מוכה
בא פול בא אוחה לרי טוק	ובא יס חסיס רוק מליטטי יטטיק

ויצרל שפן והשיב ימץ אחד
 זכר אמרין כוס דה להקיס
 חשך תוארן כאינן החוקים
 טובים ורעיה נקראן בשולחן מלואן
 ירי שם הארץ רמים במלואן
 כילה המזוני ללכה ארס והדיים למשן
 לא שמע לחוזה וישב מחודיים כי צדקה נקודה לסכנך למישרי במישרי
 מיהטאות סהיות מיוזות
 נען ענגוים לחומן להבנות
 סודו העידן ער לא שאייה
 סני קרב קירב ולא עלהה לו שאייה
 נירח היודים למדך יאטייהן
 חץ אחד חץ נקדים הין ללה ציב
 צור צדוק ושמנהן כמטרה לחיים
 נידקן כי שלם מאות חיים
 קליה ימטו רדסן אחרין אדן כדמא שיהן
 ישר מימי עמס מעשין העידן
 רח ספתו הפסה מפיהן
 שישי נקח כי קמא זשא
 הם כרה הטוב שם זן כפוטשע
 הם ביקרה אחר כוס מקידן לשהות
 במינער שנת השמחה טעם הקהל לאמת
 הלה עשרים וששים מהרוס שרות ספסרו לן כל איכה בעשרים
 ושהים אורחות

טהים נשים בנת אס אחת
 ותטאלנה אחת אל אחת
 ושהיין ל שיהן כאחת
 ותקוננה אחת אל אחת
 ושמוהן שומדן ויהלה
 ויהושע ונהליבה

כי מחלוקת בית ובית נסכה נחה איננה בו הייתה סיבר אנורה
 מהלה לאהליכה

בעמדי ענתה זקנה הנה מלומדי נקשתה בענה ויקרדי
 גליתו החלה מושל מדינותי ושבתה כי תגארי לי מדינותי
 רמיתו לארס ולישמנה בתעמנות לחלי יין עמנות
 הזכחי מביאי אל בית היין השותים במזחקי יין
 נים אלה שפן בייץ פהן ובימא מעכבי מיה רייץ
 איה אהל לאהליב
 איה אהל לאהליב
 איה אהל לאהליב
 איה אהל לאהליב
 איה אהל לאהליב

מסמדיש'ים חס יהי' במקדש יין סין
ובבית ל' מסמדיש'ים ב'ס' גדולי' ותמונות' ב'מ'ס'

וה' כ'ש'ר' ב'

י'ת'ע' ס'ז'ר' כ'צ'ר' ו'ת'ר'ש'ה'
ב'כ'ן' ט'מ'ו'ט' ח'מ'ר'ה' נ'ע'ר'ש'ה'
ו'ה'י'ח' ל'ח' ח'ר'ד'ה' ו'ג'ר'ד'ש'ה'
ע'ר' ח'ז'ק'י' ל'ש'ב'ה' ח'ר'ש'ה'
ו'ח'ס'פ'ר' ב'י'ר'ו'ט'ל'
ו'ח'ב'ב'ה' ח'ו'מ'ו'ת'

ה'ח'ס' ס'י'ן'
י'ח'ס'י'

ב'ח'ט'ו'י'ת'ן' ח'ר'ב' מ'ק'ד'ש'
כ'ש'ר' ט'ח'ו'מ'ה' ל'ה' ק'ס'ר'ה' מ'ס'פ'ר'
ו'כ'ש'ו'מ'ת'י'ט'ן' ט'ט'ר'ח' ה'י'כ'ל'
ר'ט'ב'ן' ט'מ'י'ם' ט'ט'ו'ח' ק'י'ט'
ו'ז'ק'ר' מ'ז'ל'ו'ת' י'ז'ר'ן' ר'מ'ו'ש'ה'
כ'י'מ'ה' ו'ס'י'ל' ק'ד'ר'ו' ט'ג'ה'ס'
ז'ש'ק'ר' ב'נ'י' ח'ל'ו' ט'ג'ם'
ח'ד'ש'ה' ט'מ'ק'ן' ל'ח' ה'ט'ה' ח'ו'י'ן'
ר'ט'ב'ן' ט'מ'י'ם' ט'י'ן' ח'ז'ק'ת' ס'ט'ו'ס'
ו'ס'ט'ב'י'ם' ח'ס'פ'ר' ט'ג'ה'ס'
כ'י' ס'ט'ט'י'ן' ל'ט'ב'ח' ח'ז'ב'ר'
ט'ל' ט' ס'ט'ר' ט'ח'ר' ט'ח'ו' ק'ר'ט'י'ן'
כ'י' ד'ס' ח'ח'י'ם' ט'ט'ט'ר' כ'מ'י'ם'
כ'י' ח'ח'ט'ל'ט'ן' כ'י'ח'י' ט'ח'ו'
כ'י' ס'ח'ט'ט'ט'ן' ט'ק'ו'מ'ה' ל'ח'ר'ו'ס'
ט'ל' ט'ן' ט'מ'ו'ה' ק'ד'ר'ו' ט'ג'ה'
כ'י' ט'ט'ר' ט'ט'ן' מ'ו'ת' מ'ח'י'ם'
כ'י' ט'ט'ר'כ'י'ס' י'ט'ר'ו'ט'ן' ט'ר'י'ט'
כ'י' ט'ט'ר' ח'ד'ק' י'ט'ו'ט'ן' כ'מ'י'ם'
ו'ח'ז'ב'ל'י' ח'ד'ק'י' מ'ו'ל'ח' ח'כ'ט'ן' י'ט'ס'
כ'י'ג'ר' ט'ט'ר'ט'ט'ט'ט'ן' ח'ח'ט'ו'ת'
ט'י' ט'ט'ט'ט' ט'מ'ח'ז'י'ט'ן' כ'מ'י'ס'ט'ו'ה' ר'ש'ה'
ט'ר'י' ט'ט'ט'ט'ן' כ'י'ד' ט'ט'ט'ט'ט'ן'
ו'ח'ח'ו'מ'ר' ל'י'ט'י'ן' ט'ט'ט'ט'ט'ן' ח'ח'י'ם' ט'ט'ט'ט'ט'ן'

בא קרנותי שחרית ים פה וכח רבתי ופנה מה לי פה

כח שלמים ופנה פנה הייתי משפנה וכח תנתי חל תנני פנה

חטאת במלה חלקיט בכל אלה

ששבה בבשורת וחסית כלמותי כי לאלהיך

חטאתי אמתך וחבותיך

תאכלנה נשים פרים עוללי טפוחים

חס תפלתה רחמינות המודדים טפוחים טפוחים

חס העקרה פנות רחם ותקטורה לסוסי פרחים

חס וטמן לטק לחיך כסמחון פרחים

חס ופחותה קר רשמותך וטמן את בני פרחים

חס ופחותה קר לך וטמן את בניך והחזר חברי מנתק נתיני

חס ופחותה כסר חמות לבנה במשנת נתיני

חס ועדי כנה בנתיני על חיק חמות נתיני

חס הנחמה רחמינות שוליים ברחמינות קדיה נתיני

חס תקדנה בטמול רחם ויסמחן שדים חס על בני פרחים

חס תפלתה שחט אולם קטנים בערב מלוחים

חס תלוטנה רחם במיני פרחים ורחמינות מלוחים

חס רחמינות מוחלת פחה ורחמינות נתיני על חזק רחמינות

חס רחמינות רחם היכל שחט חלפים פרחים

חס רחמינות שם כל חזקה הנפשות סודים פרחים

חס רחמינות על דם נקי שחט לך בהכנה נתיני

חס רחמינות נפשות מדוקרים מרחי רחמינות נתיני

חס רחמינות על חן חזקה נתיני קבץ נתיני יודים מנתיני

חס רחמינות שלש נתיני יודים על סופה חזקה נתיני

חס רחמינות רכות נתיני סבולות כמלות על ידי רב טפוחים

חס רחמינות כן טפוחים בגנת מרחים מטפוחים

חס רחמינות הנפשות הנפשות והפחותים כסמחון פרחים

רחמינות חזקה למחנה נתיני יודים על כל טפוחים

רחמינות יודים מה שהתקדמה מרחיבים ופה חזקה

טפוחים לך מרחיבים חס רחמינות נתיני פרחים

חיל סדסי משל חולק קצוולתן
ולא חדירי סמן לא זוכה תהלתן
לגליט פתח ביתו משולתן

זמרי טחוק המחסין המושג
תבט עור לרבי חסד וזין ריבס טעם
כח המדליטן מן דמיונה הכסם

והסרטיט על המדחנות המדחנות
ושל נח מן תבט שגודי המטע וטיס
לפני המדחנות המדחנות

הסליס המדחנות המדחנות
והמדיס המדחנות המדחנות
רץ נבו ומדחנות טענת

והמדחנות המדחנות המדחנות
למחור טענת וטב המדחנות
ועידער טענת המדחנות

בסחנת המדחנות כרבי בל
סדחן המדחנות המדחנות
אמור למדחנות המדחנות

מדיבת זזה ביתו ומחלתו טענתו
אזיה מי יתן זמסי מוס עלסן אמנת
טענת מוס אמנת טבטי

ימיר אמנת
המדחנות אין קץ
והמדחנות אין קץ

והמדחנות אין קץ
והמדחנות אין קץ
והמדחנות אין קץ

והמדחנות אין קץ
והמדחנות אין קץ
והמדחנות אין קץ

והמדחנות אין קץ
והמדחנות אין קץ
והמדחנות אין קץ

והמדחנות אין קץ
והמדחנות אין קץ
והמדחנות אין קץ

והמדחנות אין קץ
והמדחנות אין קץ
והמדחנות אין קץ

והמדחנות אין קץ
והמדחנות אין קץ
והמדחנות אין קץ

הדרת מלכותך הגולה ל עליך
והמולך עלינו כהדרה לעולם ועד
זוהי תקוה תרחם ייך
כי עתה חתמה כי בן מועד
של מלה ועל מלה של מלה וזו בוכיה
שני שני יורה מים

לאחרי תרשישים מרץ
וישבעתה עולם מוסב חרץ
כלי הטה אש בין בדי מרץ
ראשי הבריה נגנון בין הסוכות
מרבבים יסוד ער תחס מלחכות
קודש הקדשים מכותי קודש בחד
ושחטה והיללתה מהלי שזרה
מסה כה מלכה השמיעת בהירד
עבדת המורקך טוטה ביד יד
כל כלי חמדה וזו עב המוסר
ולך הסח והצבחה נגזר
פני הסבא וזן מוסרן
עגבהי שמים לקדמה הוטפן
יטין נבועז להשתבר כנעלן
עטרה שולחנת זהב טלול
ולשוכיהם נמן מיה מרץ מרן
ולמוסר טענר לקדישים הונחלן
נדפס עמדיס נגן ממעמד
כנהסן מסוכות מתוך מחמוד
וקריס קראן ימי השמד
נחוסה ים ועטרה כוזרות
נהגן לכל והנב שבורות
ושני המאוזות מוז קוזרות

מוטטה ה מוטטה אסך במרכבה
כהודין למרץ זוגה הדיקיש כבה
חולס של גים ולטה מסוכים בא
ליונה המורד משה מרדן
הטללים שוד לבסכה לז ירדן
בליס רעיס מושל במותי עב רודן
כל כלי החכה וכלי הקהב
קויסן ושוסן מבית הקהב
בימנת הפחד שחחו עוקרי רהב
יום אסך נקדמו מהמיה ומכוכה
להקת מוקדמים כמשה מיציה נכוכה
דיבור פיעח ושגן אחרין זויסב
טס עמנני ומזאבי והיסימן הכרובים
ופכליהם היו מונתה מסוכים
הנה כבג הקים בית ימדה חטובים

החל טרם מעשה	מוקדם ורדח חרות	כמות המורה
החזר בימים	כבריק ומרים	הנהגה המורים
החזרו להידין	הנה חרות	חוק ימים חזק
הידין ימים	הנה מעב	פר בוק מורה
הנה חזק חזק	כי שר חזק	משהט רבוק
הנה חזק חזק	החזק חזק	הנה חזק חזק
הנה חזק חזק	הנה חזק חזק	הנה חזק חזק
הנה חזק חזק	הנה חזק חזק	הנה חזק חזק
הנה חזק חזק	הנה חזק חזק	הנה חזק חזק
הנה חזק חזק	הנה חזק חזק	הנה חזק חזק
הנה חזק חזק	הנה חזק חזק	הנה חזק חזק
הנה חזק חזק	הנה חזק חזק	הנה חזק חזק
הנה חזק חזק	הנה חזק חזק	הנה חזק חזק
הנה חזק חזק	הנה חזק חזק	הנה חזק חזק
הנה חזק חזק	הנה חזק חזק	הנה חזק חזק
הנה חזק חזק	הנה חזק חזק	הנה חזק חזק
הנה חזק חזק	הנה חזק חזק	הנה חזק חזק
הנה חזק חזק	הנה חזק חזק	הנה חזק חזק
הנה חזק חזק	הנה חזק חזק	הנה חזק חזק
הנה חזק חזק	הנה חזק חזק	הנה חזק חזק
הנה חזק חזק	הנה חזק חזק	הנה חזק חזק
הנה חזק חזק	הנה חזק חזק	הנה חזק חזק
הנה חזק חזק	הנה חזק חזק	הנה חזק חזק
הנה חזק חזק	הנה חזק חזק	הנה חזק חזק
הנה חזק חזק	הנה חזק חזק	הנה חזק חזק

מורה

וחיך מנחם	רפיק פרוכה	לפי מקרה
וחיך מנחם	רפיק בתפלות	מילה בתפלות
וחיך מנחם	רפיק לשים	מילה בתפלות
וחיך מנחם	רפיק טעמה כמות	מילה בתפלות
וחיך מנחם	רפיק לרעה	מילה בתפלות
וחיך מנחם	רפיק במורה	מילה בתפלות
וחיך מנחם	רפיק בתורה	מילה בתפלות
וחיך מנחם	רפיק הושרשה דיד	מילה בתפלות
וחיך מנחם	רפיק רחוקה מייסובה	מילה בתפלות
וחיך מנחם	רפיק שמה כפסוקים	מילה בתפלות
וחיך מנחם	רפיק במכה בכל מלה	מילה בתפלות

יין ככל בחקותיך ישובנו חסד וחמתך משיך
 יחסים כי בחסותך ובגנותך חכמתך יחוסים
 ופניך לרעה לכל סביבותיך

תהלה כס קדשך ותשב קבוצת בית מקדשך למשכן יין
 למשכן כב מחזור השמיים ועליך יודח יין
 למשכן כן התנחם רבנו עם הנפלים יין
 למשכן יין קדשך תעמוד לברוך יין
 למשכן יהי תעמוד בידך יין
 רבנים בידך רוח טווחיך יין
 יודע כל מי כי הם בט לחי והמר פניך של מקדשך השמים למשכן יין

מבלים תנחם	מונה להנחם	מנכי מנחם
נחמת להנחם	מחיס ורישם	חך בטבעה רשם
נסיבם טחנה	רשוד מחנה	בטבעה וטחנה
נר מור מנחם	חלל מנחם	נר חיך ינחם
פי סיסע קנר	מורד ליהיב	בולקין קנר ביות יין
וחיך ינחם היסל	ובקר וחבל	גנה דר דר וחבל
כי רוח חסד	חך סך מולכה	רנח ונחמך
נר מור מנחם	חלל מנחם	רפד חיך ינחם

כחמיהה וס' ססוק יהיו בכל גני
 נהא בלקח לונגי מקרב גני
 בימים ההם ובשת ההיו
 ספר יהיה בגלות והחטונה
 עשדה לך יגלו בחטונה
 במים ההם ובשת ההיו
 שמוחם תפול חרב משימים
 צח משרש ועד תטע יהוש המים במים ומתים יקחון ויחיו מיומים
 בימים ההם ובשת ההיו
 קול יהגן שוקדי יום יום
 רעב יהיה מדבעים וחמשה יום
 בימים ההם ובשת ההיו
 שבין יהיה בתעבים ומחה לך
 טבמחמת רביעית יעטן כסלע הלק
 בימים ההם ובשת ההיו
 תמורד יהין טלטה בבגיה
 רגמורת מכהן נגמם מנהיה
 ככתג' כל הנטימה תהלל יה הלל יה . נגמם/עמתי
 על העיר הזאת להשישה למוטע ולמטן דוד עברי .
 ונמל' כי נחם יין ציון נחם כל חרבמטה ויטס
 מודבה פגרון וערבמה כגן יין טסין ושמחה
 ימנעו כה נגרה וקול זמרה .

ויאמרון לכו ונבחרים קנני
 לבזה נטש למחשבת גני
 בחורש השמיני הוא חורש מחטין
 ופון למדבר תנא שוטנה
 וכלא יהיה כראשונה האחרונה
 בחורש התשיעי הוא חורש סלך
 ודכ רשטיהלך כנחלי מים
 צח משרש ועד תטע יהוש המים במים ומתים יקחון ויחיו מיומים
 בחורש העשירי הוא חורש טבת
 מאי נא לט' ט' פטה יום
 ושם יתהלל ברוך יין יום יום
 בחורש ששתי עשר הוא חורש טט
 ובלובשיי טדיין מוחה לך
 ושם מוזק ילדוקה לך
 בחורש טטה עשר הוא חורש מוד
 תטבי ומנחם עט' פחמיה
 ושם כל הנטימה תהלל יה
 ככתג' כל הנטימה תהלל יה הלל יה . נגמם/עמתי
 על העיר הזאת להשישה למוטע ולמטן דוד עברי .
 ונמל' כי נחם יין ציון נחם כל חרבמטה ויטס
 מודבה פגרון וערבמה כגן יין טסין ושמחה
 ימנעו כה נגרה וקול זמרה .

ס' ס' ס'
ס' ס' ס'
ס' ס' ס'
ס' ס' ס'

עגוטי עקל מולמות . מוכל חסידותיך למולמות . בימי ק'
 נלוהיין לשמות . כמו טהיה עומדוולתן . לתעמורתן
 ור' עקל' ולי' בן בודותיק שיה' מזורית רבד להרבנות כהן טהיה
 מצביותן . במסר טחסר כוה' שיה' . עמ' ישובן לן מלח' ולי' ע' בגין ק'
 מנהד חסדן להגולדתן . להספסר נטטה טחוסר מודא ל' דתן . ישובן ור' מולמות

פ ק צ
צדק בקננה

בנקדי נמנוס	רעה למוס	קץ יום ממוס
מנה קדיס	תעט ותקדיס	קול בנקדיס
עלדי להרעי	נענה רעה	קץ הדי מורחה
על ידי מנהס	עין הנחס	רחוס נחוס
עמח ותעבי	עלס להטיבי	טובי טובי
הוכן והנער	שמח מונער	שמח וביער
חרטיס מרענה	הוס יסועת לרענה	הנחומיס להביעה
על ידי מנהס	עין הנחס	תשוב תחוס

בחורט הראשון הוא חורט טוסן	ההס ובשת ההיא
מחנה מורענה עשר טן מנהס בן עמיל מנהוס ימול	מחנה מורענה עשר טן
במקשת מורבל ימח טוכן וכגרי טקס ירעני בחיטוכן	במקשת מורבל ימח טוכן
בחורט הטיני הוא חורט אייר	בימים ההס ובשת ההיא
תעלה עתה קרח לשין כל השטיס	נגזיס צלך בערירי טחויטיס
מערבות מונחב ער נחל הטיטיס	דגלי מוסק יהן מקוסטיס
בחורט הסלישי הוא חורט סיין	בימים ההס ובשת ההיא
ורעט גרוח בחומות יעבר	הס יקוחו אשר מחנו במדבר
ותגה הארץ וסוד רז יחבר	ועל חש הדיס יחסיסיס תבר
בחורט הרביעי הוא חורט תמוך	בימים ההס ובשת ההיא
ומוך מבלעדי טחויס יעג	זעס ושברה כל תגיסא
וריוח והיסלה לחשוטיס תמדיס	חוסן נחסיסין ימחור לך סא
בחורט החמישי הוא חורט חב	בימים ההס ובשת ההיא
זהר הדיתיס יבקע בעצרתו	טהור יעט כגרי טקמות
כמות השמש בגבורתו	ימח מטיח בגרולתו
בחורט השישי הוא חורט מולל	בימים ההס ובשת ההיא
וירח עמח מוכל נגבריל	כסדתן יכרין בן בן שאלתיל
והזו יסאירן אחר מאויבי	לשכון מורחמת טקמות
בחורט הסבישי הוא חורט הנער	בימים ההס ובשת ההיא

מחולק לטלטה עטר ופולק יבשיה במחוק יטול חלק טבשה טבטים
מספן יטול חלק וחמישה מנתין יטולתן חלק וכל חלק וחלק
יהו מחולק חלק משמונה ימה חלק במחוק חין סוף לחלק
כחמשה טמוט נטר סבחר מוח חלק חכל לחבר ימור בחוק
טטרים וחמישה לתקנים ירחיב חוק טבשים מיל יטיק והכטיין
בריל מחנה חלקי כחטלית מרובעת במדת האוקה טטרים
וחמישה חוקי מספן ימור וטבטים כלי חוקי רחוב שטרת חוקים
פל מחוק חמישה וטטרים חוקי ומקטב יכיל לרטים כלי סוף במודת
במחוק ורחוב לטוף וקדמוה רימה יעקן ולטטיה בטוף רכות כמק
מק טטרים וחמישה חוקי חמשת חוקים פל חמשת חוקים לרטי
חוקה היא העיר תערתיה בגיה לתוף כחמשה סן חמשה
וחמשה חמשה סן צובה שורה ומחברת והטבת ער למפל
מחמשת טטרים נטר סמו הכבוד מיספן רכל ל המוקוס מוטבת גטה
ל וחמשה טטרים רחוב לימין חומה מוחמשת וטת חומרת
וק מוקטות חומת הט סבחר וזה טתם בטרה חלקת בס
מחוק טותי המק טתם שטר טטטי שטר טת חוקטות מדי חור ט
כחורט בחמשת חוקטות יכחח הסומחומת בחמשת רבטות
גיטתו טטרין סן חוקי וטבטים מוטטרים טן
נטיח החיים בטק חקן ומחוק טטים וטמחמשת טחורי חקן טלטים
נטיח מוטות כחוקי חקן מחוק רחט מחמשת טטה מחוקי יטמחוק
חור טתם טן ומחוקי טתטי טתטי כקן סן יחוקי כחמשת טמחוק
חוקי בחמשת טת מחוקי יחמחוק וזה חוקי חלח טמות
חור יבטטין טל חוקי חוקי בטקין סטי מחוקי חוקי יבטטין כלי טלימות
חור יבטטין טטי שחחוקי דחך יחוס טרטי בחמחוקי חין חלקי טן
ובחמחוקי חין החמטיטים כלי חין מטטמחוקי טורט טטיח בחמחוקי
וחמחוקי מחמחוקי טר טמחמחוקי ירטיח רחט בכח בחמחוקי
חטת וביסר בחוקי חקיים וחמכסן מחוקי חקיים מטמחוקי מחמחוקי
חקיים וכולה חוקי חקיים וחמכסנה בחקיים יטחוק טוטיח מחוקי חין
חקיים וכל חקיים יטר חוקי מחמחוקיים מיטיח חמחוקי מחמחוקיים מחוקי
כח חקיים טחמטי טחחוקיים וחמחוקי לטטרים וטחחוקיים חקיים טחחוקיים

והוא איש איש כל שבועתו וכל אחר ואחר קטב מדות
סדורה וקדשה הקדושת והבנות היכל קדושת ממונה ועל
עשר המדות קדושת רבת קדושות וקדושת כבוד השמים דין ודמות
מזה יבשר מושיבונת בלי למדול כל להמדת לחיי שך תמי עשי מדות
להעביר חושך וחסמות כי ביה השף עשינות לכל יסוב רחוק
מדמות וכל זרע זרע במדף כן יסמ ירטיב של המדף יהי
שיטהב במדף והדיוח וחס מן המדף כלשה יקיש טודת במדף
ירשט כלבנק על המדף קנה השיבות כמדות המדף וכליות חסיה
כליות בעדף מדעיד בקנה ומתנגדות למדף כלי לקבור
גודות ולזרות כדרך כל המדף כי כל דבר ודבר מוכן בעדף
נשף סדק המדמות כמז פני שמה נמכל ין עשף וקלישר
ושקף ימכל ולחוד שית יסד כל מאכל בקדף ובחורה יהא נמכל
ולא יקב ויבאש המדף כי בעשה וסדק ודח ימכל ועל המדף
הדמו מושיבונת וכל שמה של סעש כל עשף מכל והיה שדף למאכל
ושמה של עשה נשף ולשמות כל מדף וכל והנה קה סל דדח שדף
המסוכל ושם סדק כל ימכל לחס ובעשכ מושת כל המדף
דחס כי העבר חרין כל יחס שטיה רבנות וטבב כל דחס כלי
פירי יכשר ונהס יידי כן מעיד בעשכ ונהס יידינות
ששש סגול מדען כחש ונת דחל מושיבונת מושיבונת ומשענה
הידען כחשף רחשף למעשן שם גודים ומחוליס להיוצרך
לשמה כחשף ונהס ידען ייבראן כחשף חרשים ונהס
יהיו שמה דבסי חרשים ושולה חרשים המיוששים ונקדכ
מתכוונת מדבשה חרשים וספר המונה למן חרשים ובניהם שבעה
חשים מושיבונת עמוק המרת למן מושיבונת חסר מוקה מושיבונת
כחשף לשד כחשף חרשים ונכר יין להים וכל קדושים וממוש שני בני
הישר מושיבונת ומדונה שמה שטיהם חרשים ספר הישר למן
חרשים ונהס יעשף משיח לחרשים ולמשיח קרש מושיבונת

כונתה מל מחבנותיהם רשים ככנה רעבי מושיבונתים עש זכרה
חסידה מושיבונתים והחולק כחלה כבי חולק כחולק על פי הקדול

ישחק בה לפניהם
 ויהחיל מקרין לנגח בו סקרנות
 וזה בגאות אפיקי כעצמו ויבנה את עשונתו וימחזק בגור
 אשר במהגו ויגוס ממשר לכן עמי ערפי ויריף ויברח מפני
 וימחזק בסבך בקיטור עשונתו בעמי בוסס שושנתי וישלה ריח
 קטורה עד שמי מעשונתו וכל גן תשושן בעיטינין ופת קול תשושן
 ממרומיין הפיחי גז יזלו בשמיין להריכתו בן ריח סמיין
 ישוררו עטן ותקע ויסובבוהו לאות ולסימן וימחזק עון וחיל ויומקן
 ויסוב של בריח מזומק ויסא לקראתו מיומק וילפתו שנייה בו בזמן
 ויתמורזור אליו מזומק ויסביבו סקרנות סמומק ודג לנגחנות
 וספיריו ישחיו לזמן ולשחטן בו יתמקן זה קרנתו למחולק ישקמן
 וזה ספיריו למחולק יקומק ומתקך כך שניהם ישלימק לטבתס
 ולשחטס ולהחרימס ויתגנו למחולק לעב נומק ויביטן לקיץ וזמן
 והוא מעולמיס נקרא סר עולמיס ובר ביה שג
 עולמיס עיל לקיסס כל עולמיס לטבור בית העולמיס המכונן עד
 לא עולמיס חתן לרור ורור כונט מעולמיס מכון לשפת עולמיס
 וכו' ישקן לעולמיס ויטב בו משיחן ועמון לשולמי עולמיס

ככתוב תבוימון ותטעמון בהר גולגת מסך לסמך פשלת יין
 מקרס יין כונט יריך ונמז' בנה בנתי בית זבל לק מסן לסמך
 עולמיס ונמז' כה אמר יין שמי לירוסלם ברחמיס ביה יבנה
 בה נמס יין טבאות וקן יגנה על ירושלם ונמז' כה אמר

יין טבאות שבתו אל סיין ושכנתו בתוך ירושלם ונקראה ירושלם שיר המזמור והכ יין
 טבאות עד הקודש ונמז' כגדול ישועות מלכ ונמז' חסר למשיחן לרור ולרעננה
 שולם ונמז' יין להיס אל השכטב משיחך זכרה לחסר דוד עברך ונמז' כה נחם יין
 יצן נחם כל הרבותיה וישס מדכה כעך ושדמה כן יין ששקן ושמחה ימימנה
 מנה יקול זמרה ונמז' טס מימיה קקן לרור ערמתי נר למשיחי

ונמז' רחם והוא כמג' לעיל כמסלה ט' בנב ונמז' את זמח כול ונמז'
 קריש ל עד לעלא

הדים . הנה יגו במזמור ספרו למעשיך מעיריך על כרחו ומוחך
בשרידי בטנן מוכיחו וחי יוכל לעמוד נכחו יחסוך כמו מוח
להגביה זמנו וכל חיותו שדי יסכין לקטן בני וואחרי כן יוריד בגורת
זמנו דיטכן מעופפים באיבו לכל ינזקו מחיות היוטמות בקדוכם כי
רחמך הוא בכל מדות סבן ויוסב כחוק במסיבך עד כמו יוס מוחן
לשחק בן ויגלה לשם קדונו ונגדו ייכף לויחך ושיור
בהמות יחידן כי שור לשחק ביהן לשעוריס שגד לויחך להנחך
למן במחך מולמטה יחוללו לו דגם גדולים ומלמטה
יסלילו לו מואלים הודך וסבחו ממוללים תחתיו חרוד חרש
ספירין מכהא גלגל חרס יסד חרף שלי טייט חרש כדוסר ער
חרף ועשהן חרס יתח כסיד ממולה סגד חרש כר
מולה למימא כיוח והיסלה מנחיריך יסא עטף מרתח ער
מי בטן מעמדך בעמק סן ומדאג היות ורומסן ומהס יטובע וירושן
יחסוב תהוס לשיבה בן לבטן בעשעפי שחר מכונה בעיטס
בטלס מואת ושיעס עיטס בדיח שקולתן ותעיטס טניס והוא כחוק
עליהס במחטים מוכן למשחה כחמים לכן טניס והוד
מכוס סבך וגדול זמנו סמוכה בסיהן בחיל גדולי מסביב כטבערת
היס הגדול וכמו יוס הגדול יאמר מוך הגדול ליתבט מאכל דגני
גדול חסלח כוהשר הגדול וואתן גדודיס המון גדול לסרוס ער
חרס גדול למשכו כמכה בבחו הגדול יירמחו בן כחמים
ויחטוב לתבן כחול מרמחים ועד ירתחו בן רמחים ולקש נחטבו לך
תחתים יורנו בן חיס קשת חלא יכריחטג בן קשת ולשץ קטנן
נמוטה ויקלשן בן אכניס כסלע וקש נחטב לך אכני קלש וואן
יחה לשייה לבלע ויעביה רמטן כחול אלים ומשואתו עגרו
ממולים ומשנו בחיל טבילים ויחודע ל משגן ויתן כחול קול
עמו לשלוח בן מחן עמו להתפט כלי לשמן כממארו ילין עמן
ואן ימטך במעיין צגס ויכד עלין יוטבי צגס לחסותן טן
כגעס ויעמוד טס לעינתס מוזמנס נגר שורדך מטוממנס
וייטבן כשן מוזמנס ואחר כואחר עטן טניהס ורנח לך
יכמו בינהס וקדוטיס יראוס כעינהס איך יטבן כעינהס ויכור

נבחר הלבטן שפיית כל גופה פבד ידביץ עמו טט בטוב מדעה
 כחפה ערדו ידעה
 להי סלבו טוקפו וגרול מזסן עמנוסי מעיס להדיח מלכ ידרוס יתעד
 מלפנד קבוצ טחולי טלולה מוס מדי מרד בטעל מוס
 מוסב טחונתי טחונתי בחזיקן עידיי טחונתי מוסמדי מוסין טחונתי ויחול
 כל המוניי מדי טבן חות רחוק יול
 טסח בטח יטרול להוס יטעני טגלה לדרוס טדכן יטען לידעני ווייט
 טמע יודיעני
 סוד יול ליראי טמון חוכרהי סוקר מרוסיית מרדית וסוקר הורה מוסרהי
 חות מדי טופץ ריכטהי
 טט טט מרוסק ומרוסיי פליק ליהטן כחוק להי המוסטי וילמדהי
 כחוח מוסטי
 טקודי יוס יוס מוסטי פנת לטמור חלכור בטלפת מוסטי
 וילמדהי דעה
 טק טפרי טחונתי מוסב העוסק לרוממהי ככונט ימדה ומטע קודט
 טמריט חוך ריכטהי יודיעני
 קודטיי טוסה ריכט טטה כחוק כחוס להפליי
 גחולי הן גוס סוד חוך
 רטה מוסרה מוס וול טט ריכטהי חוך טר טטעני
 וסטוק מוסטי טוסני
 טכטי יטרול ימדיי מוסקולי טוסט כחוק דליי חויי כחונט עמו לטעול
 קי חויי כחוק יטולי
 וטקוד טקוד כח מוסטי מוסרהי חוך פליטן העי ומוסת לוכונטי טט
 גודי טטטי פל מוסב להכטי חוסני חין די טטי
 חוס יוס מוסטה טעולה הקרטה טטי רחוק חסינה כחונט להעלה
 חוייט חין די טקה
 ריכונט הרחסי וטה להטכד מוס חלכונט דין חוס חויי טט לטטן
 כטטיית מוסקודי וקדי יול יחולטן כח
 חוס כחרי רטה כחב יקו גחודי מוסטה טמור כחודט כחודטי
 יטל חוס כטטיי

7

8

9

10

11

12

בזכות הדין באשמוות בכוקר מצד ואבר כל סודיך סיד המעלות
 רבה צדונו מעורר צעיר אנו ורש שקטתין צעקתי לך
 עני עת רדתך באשמוות הכוקר סוד אול אכוסה כי קדיתך
 סיד המעלות מעשמוקים קדוהתך קדוהתך בכל לב מעודי
 ומעגבי קדוהי סבת והבן נבי באשמוות הכוקר קדבני לשוכך
 ומול שרלת לבני סיד המעלות לדור יין לא צבה לב רס יין
 וסל ירמה בעמידתך רחסך לא יכז ולי יסוק עינותי באשמוות
 הכוקר רחס לבנות ביתך סיד המעלות זכור יין לדור את כל עונותי
 טובה יין את שבתותי וחיי מושיעים שירותך ליספק
 ולתוסף במעשמיים באשמוות הכוקר טברך ועיד בקול נעים
 סיד המעלות הנה מה טוב ומה נעים תבענה שפתי לך
 תהלתי יין תען לשוני ומדותך בקול המוני באשמוות הכוקר
 חגגתיך לכפר שונני סיד המעלות ברס את יין כל עברי יין
 מלך יושב

<p> ואל תמורד עלי חיקי כפעלי ואל נא אל תסלס לי גמורתי במסכותי לבני לא מעידי עלי פסעי ורוב רשעי ומעלי אסוריי מנתנתך מי ורעלי ביום צרה לדי אנוס ולמי לי וחטאותי לשונותי ואיכלי אדיי ברזח ורחקן מנגבלי לבבי בי עלי כל חט פלילי דאיתים על ימיני ושמואל ולי נמוע ולי נכגע עמולי בהאנחי טעה שיחי וקולי </p>	<p> אָהִי אל הריני כמעלי במחולתי גמול עלי וחחיה גמון נפשי לך וספיל וזקרב דזה לב אנו טב ונעסב הלס צע בלא יץ פויץ וכוה אעסה וין אענה לשורה דרונני הס לחול סניי ועיניי חטאיי לך ירחק כי שכיניי טמוא לב אנו טוב וסוסב ירעמים בעלותי על לבני מקסי טרה מי טרה ונהדק לך עיני בתחנוני יין </p>
--	--

חשיב קיים מוקיך והמתק יטלנו מואוויים מהר ובמדת טוב ירע

ירדס ואלו יעטנ

היה... אכל כעב יעוסן קהל גדול וחיל רב מכל קצוות יוססן

ולכן ואלו יעטנ

ירמו הוד להיטן והדרך העושים סביונן ומיטתים סגורן

חזקו ונתחזקה לשנות במאמרו להזמירן קדוש

המזמיר

זוהר

מרחמי כי רחמתנו מואמירך מואמירי כי האמרתנו

במיצודה הבאתנו ומיטת הוצאתנו מרחמי יין כי דליתנו

תמחו הכל זאת חרטה לחבר

מי זה מורך הכבוד

מה דורך מורך סקורטתן כבה

כי לילן המלכה

כיתמומי... גמס גמס

נתת לירי אריך עם להתגוסס

הן יקטלנו במחמתנו לא אסקר

עם נסח ישראל לא יסקר

מטע רסן מרחמך רחמיך הטקיע

והחטכילים יזהיר כוהר הדיקיע

בססר וזהב יש כוהר מוקוס

שליך כל היוט... יצטרך

יין שטה אל המחר

באזר וצנני... יצטרך

נתנת כסוך מואס

מת אחים גם יתר מה יפה

ואני ביין ארטה

גיבורי שליך כביתנו למאמור

דין העבד טיוב לו לעבוד

סאלוט עטנה ורבה

מתיק בסחק מין לו לשחכה

זכר ביון לבטן בחיטו מתעסס

היה למה נרבה רשות ורבה

טוהר מהבטע כעט ובמור מוקר

כשרון אבי לא מוחק עיני הבקיע

להבי ואורי יסקיע

מיטב השלום כמיטב... יצטרך

נרביי מה יקר רחמיים לדקיע

סרעטי מרחם לך מסחר

מתהלל ליום מחר

סוד טלו להוכיט יחד

קדף כעממותי שטי

רדות עבונן במולדותי כיה רטה

ענוני לי ושמחרי ונגרי
ספק ריני קרע מעל סדיני
כסה עשוקי וואל תיסן לקטיי
קסוב נא להקטני אל אמונה
רסא נא אל משיזבתי והואל
שילומי האסוקה בראש ובסוקה
תמיתני ממוקה מענוני
ועת תחיה נבילתי ותקום

וחטאתי עלי פתח מלונני
ומחטאתי ומסטיני דליני
רמה עניי וואל תרמה ענוני
ושיחי לך בקראי תשנני
ורסן מומעון קרסך דינוני
ותנה ירל עדי בוא מענוני
ותרינני למענך וואל למענני
אלהי אל הביטיני כריני

סלח לני
אלהיני

שילומי שליץ ישיני מנסלה
ובסרה גרמלה בניכס בגולה
אל דמי לנס פני סוכן זפורה
ער יכונן ומיני ירושלים תהלה
יריד יהוב מוסל מלהב חרובה
על סרוס הוואלת להצילה מהפיכה
יסמחמוך חרו בחימה שפוכה
חל פני הל להמחימס ארוכה
אחלי ימהר ומחיש פרות סורה ונגולה
ער יכונן
שקוד הנחטן ליכוד סוכן שיחוקים
ענתה הרביתה זרע לך להקיס
והנב ערי אוברכי סקוס
ספו מן תלמות ובלמות המוציקים
סיחה אל הגרע ועשית תפילה
ער יכונן
תם ארך התעלה מולבוא בסודס
ועת צרה לישקב ואתה למה לך נרס
וכני קניני
השון על ששבדס
העשנים ער עפר וידל כבודס
ועלך הדבר כי הם לך לסגולה
ער יכונן
רמה אל והביטיה כי איץ לי מכור
ישחאל לא ירע ואברהם לא הכור
לשודתי קומה ופני אויבך תהכי
כי איץ בלוק ואלך הגאולה
ער יכונן

ל
מלך

מנת חלקי וימר חזקי וחזקי
נחינו נא במוח הטובה
סלח חובי והיישר את לבבי
שנה נאקי לשנך בדוסקי
פריני מעט צור גאונ
צורי שניצבי משוט לבי סקוני
קדונית לך אלק טחוח
ראה כי זכרך יה הוך לבבי
טעיני נא ריני אל אמונה
תנהלני בעוד מרת נבואי
ויס הביא יצודיך במשפט

אל מלך
אלהינו

אלהי אל הביטיני בדיני
בחסרך מחיני נא כל ששני
גאול רוחי ומחט טהרני
ראוב נפטי לאין נח נפטי
המזה רוח לאין כח נח
נמה אנענה ביום קומך להי
זכרתני גמולתני חסדי
חמול פלי נסא רוב רגע מעללי
טבול גופי וחט פי וכפי
יבואוני חסדיך ואחיה
כמוכ לבב אני נכחב ונראוב
לך זרתי לדרך ונרתי
מגמותי מדימותי למותי
נפגותי נמנעתי ואחור
סכליי הס יפג לטני מרי

ומכעתי עם גחתי וחילי
לשנך והטן את טכילי
אסד תועה כמו רועה מחילי
ראה צורי ראה צירי וחילי
איילותי בגלותי ואללי
ושמחתני במנחתי ואכלי
כלי כח לשנך בטאלי
ובזמתי כמון יומי וליילי
תניטב לך תסודת מהללי
ותרגנני ימי חלדי וחילי
אלהי אל תדיניני כמעלי

והטילך אחרי גוך זרני
זחנני כחמדיך ארני
והרב כפסיני מעוני
וכל ימיי ענן אסמי לעני
למז גופי וגם נפטי באוני
וכי תשיפוט הלא תרם לטוני
גמולתך עשות חובי ואוני
ואל תביא במשפט חטבני
ומקסה יוס עוהנב פריני
והוטינה ימיך ועניני
ואין לי אב ואת אבי וקוני
ורמנתי כמז לחס מזוני
תבערה ומעמיס תסוכבה
נפגותי נגדל עטבונ
ואשמותי כבוטת יענני

מוֹבְטוֹחַ אֲנִי בִּרְחֻמֶיךָ וְחֶסְדֶיךָ
 נַפְטִי אֲחִיתֶיךָ טוֹמַעַת פְּתִיחוֹת
 נִטְוֵה עֵץ וּפְטִיעַ עֲבִירוֹת
 שִׁיחוֹה נָא עֲרֹכְנִי
 טוֹבֵב טַחֲחוֹת וְחַת סֶטֶךְ תְּסוֹבֵבֵנִי
 שְׁלִיךְ מִעֲנֹרֵי הַשָּׁלֶכֶתִי יְהוָה
 שִׁדִּי וְחֲעֲנִי וְרִיבָה רִיבִי
 פְּטִיעֵי תְּמַחָה וְתַעֲבִיר אֲשִׁמִּים
 פִּרְעֵנִי מִשָּׂחָה וּמִצַּחֲלֵי תַמִּים
 שְׂמִיחָה לֶךְ רַחֵם בְּקֶרְבִּי
 צַרְצַרְתְּ תַמְעֲגֵבֵנִי צוֹרֵי נִמְסָגְבִי
 קָרוֹב אֲנִי לְכָל קְרוֹמֶיךָ וְחֶסְדֶיךָ
 קָבֵלֵנִי בְּרִצּוֹן טִי וְחֶסְדֶיךָ
 רַחֲמוּךָ יֵאָז וְחֶסְדֶיךָ מִשְׁתַּלֵּם
 רַחֵם עָלַי חֶסֶד וְנֶבֶלֶם
 שִׁשְׂרֵי תְּפִלָּה פְּנִימִי וְחֵי צֶן
 שִׁי כַתְּמִים מִן הַצֶּן
 תַּחֲרוֹת טַלְמִים חֲבָחִי שִׁמְחָה
 תַּחֲרוֹתֵי תְּפִלָּה וְתַשְׁלֵת הַשְּׂמִחָה
 אֲנִי בִּרְחֻמֶיךָ שִׁכְבֹּתִי וְאִישִׁיטָה
 חֲזַקְנִי וְחֲמִיכְנִי עֲזָרָה הִישִׁטָה
 כִּסְיִיטָה
 תְּמִיחָה

שְׂבִיבָה שְׂפִיחָה בְּאֶרֶץ נֹכְרִייהָ
 מִיִּם עֲזָבָה לֶךְ צוֹפִייהָ
 וְחֶסֶד שְׂפִירִיהָ תְּהִיָה שְׁלִישִׁייהָ
 בְּלִייהָ רַבַּת צִיץ הִנֵּה מִשִּׁיחוֹתֶיךָ
 לְחֵמָה לְבַחַת תַּשְׁכַּחֲתֶיךָ יֵאָז חֲטָטֶךָ

אני עירך	סחר על רכונך	אקיימה משנת לטעם	גבורותיך
אטכונה לטקדים	לרחום הרחוק	אטמורות קדמותי	לטיח בגבורתיך
בארעבי	בקרוב ועודה נבחר	בששנותי	לכו גודל שבחך
בשרי	אזכירה פלאי כוחך	ביראה ובדעה	סלה אנכחך
גבורותיך	שחקים מספרים במהבה	גרולתך	תבל ויושבי בה
גאון קולך	מדגזז ויסי והחרבה	גערותך	מייבשת תהום רבה
רוע איה	ולטען למודים	רבותי	חכמה אנשים מלומדים
קדוק מנשים	נראים ונחמדים	רוח פגום	וכולך מחמדים
קן מקצתם	ועודה וחספם	הרובי	ישישים ויורעי ספר
הבינותי	מדעתם לחטב ולספר	הטען	לשונם באומרי טעם
וטוב רעבים	בקר לקדם	ולחלות סעך	וזהי קדם
ויושבי	תעלעת תעלתי מקדם	ורחמיך	אבקט וזהי אדם
זכור	אזכור ימות שולם	זכור רחמיך	ורחמיך מנעולם
זך בריותיך	בחסר מולם	זירים	תסידים וזהי ספעולם
חטן ורחום	נמטה נפלמות	חוקר כליות	ורכ עלילות
חושט	טמנות וסתרי מספלות	חוטן	ומסליו נדוה ההלות
טבחלי	הציץ יבחרוך נאומים	טפסרי	הרב ישורחך רעבים
טכוס	מרכבה ורכבות טנאומים	טנעם	ימתחך וברעך מתחננים
יורדי	הים וירעי ניסוך	יצרן	באיים גודל מנעסוך
יושבי	אהלים מבטן עמוסוך	ייחורך	מייחדים בקרב מנעסוך
כח	גבורותיך מי ימחל	כנעליותיך	להשמיט תהלות וזהי
כליותי	ולבי יסרני יום וליל	כבוד	שמך לנכח וזהי
לילה	אקום אליך אהחטן	לחט	סזקן לפי מתבונן
לשקוד	על רחמתך אהלונן	לחסות	בסל כנפיך ולהתעונן
מי	אנכי ומי עבדך	מבטו	טפתי שרך נגדך

עזרינו אלהי ישיעינו
 כי עליך עינינו
 עליך עינינו פנה אלינו כהמון רחמיך
 נשקוהיך קשוב למשן
 שמך קבל נא שמועה שמך על רבר כבוד שמך
 כי עליך עינינו
 עליך עינינו רוח ברלוחינו
 שימנע געייתנו תמחה אטמותינו
 והכילינו וכפר על חטאותינו
 כי עליך עינינו

ה'ן שבושה בקולנו תהיינה מזנך קשובות לקול תחנונו
 הקול קול ישקב קול ישקב קורא מתהוה קול
 ישקב קורא מינומך קול ישקב מב קורא מבור תחתיות קול ישקב
 קורא מב קול ישקב מבין קול ישקב מבין קול ישקב
 קול ישקב מבין קוראים קול ישקב מבין קול ישקב מבין
 קול ישקב מבין קוראים זכור הבטחה שהבטחת לישקב
 אל תיראי תולעת ישקב בזאת יכופר פני ישקב גמול יין עברך
 דרך כוכב מישקב הבאים ישרש ישקב וירד מישקב זכור
 אלה ישקב חרל נא מי יקום ישקב טיבן אהליך ישקב יור
 מוסטיך לישקב כי לא נחש בישקב לא הביט אין בישקב מי
 מנה עפר ישקב נביכע יין בגאון ישקב נגלה אל בית אלהי ישקב
 סלח נא מי יקום ישקב נסה אטיב שיבות אלהי ישקב פרד יין
 אה ישקב נה ישועה ישקב קרא שמי ישקב רט לישקב
 רציה יין ארצך שבה טוביה ישקב נב יין אה צאון ישקב תתן אמת
 לישקב ראה כי חרל תפארת ישראל
 קרן ישראל אהלת יר מישראל אסס עמור ועזוב מישראל יאין עזר
 לישקב גמול ישקב נחש שיאמר הושיע ישראל נחש שיאמר
 הושיע ישראל נחש שיכלה קרנת ביום אקראך
 אמרה אל תירא
 חוסה יי פל ענך

לך קוינטן יין מלכינטן הוא יושיענטן

לכל תכלה יש קיץ וואיץ קיץ לפודצי כלל שנותיי וואיץ מותנס למחצי

טכנתי בגלות טכונטה בבוצי וואיץ תופטי משונט להוציאו

ער אנה יין תאריך קיצי מתי קול התור ישמעט בארצי שמך

בגט נקרא אל תניחטן למיה לפיכח

מחויציס לחויציס סובלי מעמס בזחס גזוזדיס נתונטיס למרמס

ער אנה יין איצטק חמס דה כמה טניס פעמדיס למס

ישמעטל באריה ניץ בתחמס דה ינחטן גזה יקחטן

למה לפיכח

הקולך זה הקול גולת אריאל פעמדי ניכהלי בתולת יטיראל

לעת הרסוס בספר רנייל בענת ההיאו ישמור מיכיל

ויקרא על הר וכא ליסיץ גואל אמץ אמץ כן יעטה היל

בימות עיניהטן כן תשימחייטן

למה לפיכח תמה

וכשיבמו הענות שמינטן לג יוס סיני ולג יוס חמישי

שמור החץ ומחור

ראנחטי לא נרש מה בעטיה כי עליך עיניטן עליך עיניטן

והתאטן בחטונטיס פדנס יבבי נבתרנטוס גאה אדוני

האדונטיס אל הזכור לטן עוזנות ראסונטיס כי עליך עיניטן

עליך עיניטן רסקטן הדומיך העתד לטן בהמוץ רחמיך וולמעטן וולמעטן

ברית התומיך מהר יקדמוטן רחמיך כי עליך עיניטן

עליך עיניטן זוללטן למעור חוסה כרוב חמיך לטן תסעור טוסך

יטיב חרץ אסך כי דלונטן מודר כי עליך עיניטן

עליך עיניטן יה ל מחורלליטן כרוב חמיך פנה אליטן לפלתי כרונט

מטלליטן חניטן יין חניטן כי עליך עיניטן

עליך עיניטן מהחה הושיעייטן נא אל תרשיעטן סכות נא סיועייטן

זוהי התפלה חובה על גזירות מלכות למען
 רחמיך יבטל כל גזירות קשות מעליך ומעל כל עמך
 ישראל אמן

יהי רצון

מלפניך ייין מלחיתך ומלחית אבותיך שיהי קץ זה
 קץ לסבי עמך בית ישראל ושת סוף לגלותיך
 ולאכליך ואחרית ימי ענייך ומחוריך כי כבר עליך הטעבור
 ומחך ענל המלכות עליך והטע היום חלבים ודלים ונמשטים
 ברכות הזמנים ונצברים בסגות השנים ומיין לטן לא מנהל ולו
 מחזיק בידים כאשר ומרת כי מי יחמוד עליך ירושלים או מי יגור
 לך או מי יסור לביאחל לטלום לך ומיין מי צרור צרד או מי יעמוד
 בפדץ בפדיך ומיין עוד נביו וחזה ומיין קודח בסמך בומה
 מחמוד להחזיק בך כי כולנו כסוף תעיין מיטן מיטן פנינו כר
 גבר אחרי ביטן וכל מיטן בסדירות לבן וכל רייטן עונות אבותיך
 החוטאים ער טהוסטן עליהם שונות חרשים וכל נתיסרטן
 סל המסחות אשר עבר עליך וכל הדמיון לטן כל המזרות אשר
 המזרות וזאת יין משום לטן וכל המזרות אשר
 את לבין הזונה ולחם טוחותיך מזונן על כן תעליטנו יבג
 ידיתמן נחנה כשאחל מימי המלכות לטן וכדייתוך סוף בתוך
 וחסות ליתבנו וכמוץ הדיס כן רוסטן ישוננו כרח ישוננו וכל
 מקדש יין לא הדשנתנו וכל מחובר וזנך לא שוננת תפולתיך
 כי מיטן שונותיך הכדיון ביטן ובין ישונתך וזאת צדיך פול
 כל חבו עליך כי וזאת נשית ואנחנו הדשנתן לך יין המדקה ולטן
 בוסת הפנים כהיום הזה לייין מלחיתך החמים והסליחות כי מדרגן
 בן וזך יין חסר כי וזאת תטלם לאיש כמעשהך ועתה יין להיס
 גמול ישראל קדושו הלשונם תאנף בנן תמסוך אסך לרור ורור
 חלילה לא לשלמים יזנח יין וכל תוסף לרמת עוד לא אסס לכסוך
 חסוך וכל כל רחמיך וכל עמך חסריך כי המה חרשים לסקרים

לח
 יחלע

אלהי ישראל נסמך מוריה ויהיה לו
 נאמי לבבנו מהגואל לבנות העיר והמוראל כי זאת הפנים בישראל
 שבטפלינו זכר לנו לא מואסטן ולא געלנו והלא ממוצרים גמולנו
 ומבית עבדים הצילנו ולא אברה הקוהינו באבור גויה ולא נגודנו
 לנו בסוב העפר אל הארץ כטהיה כי לא קצרה יר יין מהושינו ק
 ברכת מוצר אליו הבוח ונפש נענה יטביע כל תפלה כל תחנה לפנו
 ציע ומספטינו לאור גנים ירציע האת אלה לא הסקודר יין הגוי אשר
 כזה לא תרחס טוב מחרון אסך והנחס על הרעה לעמך למה
 לך מינה עב זרע אברהם אהבך אשר הודיע סס כבוד מלכותך
 ייחודך בעולם וניסתו בעשר נסיונות ומצוות אותן נאמן לסנך
 נשךד בנן לפנוך לטחטן כטה תמיד ולמה לך משקת עס דרע
 יחוק הנשךד על גבי מזבח למוענך למה לך קננה עב דרע יעקב
 אלס נס ינסב אהלים החקוק בססא פבוך אל יחר משך בהם כי קנין
 שמים ומדף קרחת מותס דכור ערוך קנת קדס גמולה סבט נחולך
 הד ניין זה סכנת בן אל הנאץ למען סמך אל הנבל ססא פבוך דכור
 אל תסר ברוך אהבך התר יוסר בראסיה סלה סלה אהבך
 ישקב מחול מחול קרוס ישראל ונא מלך הטן זרחס נשךד
 מססא רץ וסב על ססא רחמים ורחס פולטן למוטן זכות אבותינו
 אברהם יצחק יעקב ולמען כל החסידים הנשדים בלבותם ולמען כל
 הסרופים על קדס סמך ולמען כל הנבחים על אשר נשדס לפנוך
 כאלים וכבשים ולמען כל אשר נססך רמו על יחוסך דס פפסוך
 אבותים בריקים אשר לטמך הערו למות נפסס ותחך החרב נהגס
 ראסס אחריך יסוגו ועליך כל היוס מורגן יקדימו לענך עולה וזבחס
 מאנשים זבוחים ויעטין לדיח ניהחיס את הראש ואת הנתחיס והס
 במיתתס ששים ושמחיס זה יאמר אני וליכור ישראל בראני מקרב
 פנמי חלבי ורמי ואתן בכורי פטיני פרי בטיני חטאת נפשי וקסס
 מהתעלסת ברמים מהבוססה ומאבות לבנים מורטה מסיני לעשות

לנין

לך במחולות את הנדחות הגדולות להורות להלל לשבח לפאר לרומם
להדר ולפלות לרומם על כל ברכות ותהלות והמותרה בתשלוח
ותחנות מדבה פרות וסליחות ותחנות ואשר עשה עמך כל הימים
את התסוד ואת הרחמים טובי אלך כפיס ושפכי נוכח פניך לך
כמים ואמרי לפניך ער מתי אתה לא תרחס את ירושלים
יין להי יסדאל למען כיץ לא תחטה ולמען ירושלים לא תגטה כי
לרחמיך עינינו תליות מהן עליך ראיות וזכות מצדל רוד בנין
לתליות טירות חתמות ערים נאמנים וטובות קיימות בסמך
המיוחד רברי הנביאים לכולם פה אחר נתנו לנו קץ וזמן וער
בטחק נאמן כי לא לנח ישכח כיץ והבית הידמו מבית המולך
השליץ נבט יהיה בראש ההדים ונטיא מעבנות והל לנו ל למחשנות
ולקץ הימים אל תנחית אל לארך אפך תקחנן וחיט עתידות כיי
פנינו מולך מונרות ואנחנו היודעים ועדים כי אין קץ לפני מונרך
רחמיך ולא מונרך מונרים כי ארכנו לנו הימים והמזנים ועד ערבים
רבת טבענו בהם מדורות פתנים רבת טבעה נעטינו הלעג השאננים
והברז למיזנים ~~מחרץ אפך~~
תשוב וראה כי אדלת יד ואפס שכך ועזוב והנה השת אשר
יאתה לך להטיע נבה יודע שכן רחמיך כי אין בנן מנשים ונעם
גמור חסיד כץ הארץ חנה יין ער מתי לא הרחם על טמך המחולל
ועל הבית אשר נבנה לשם קדשך ולכלי מקדשך אשר הם בגולה
ולארץ עוזך הטמוץ בארץ ולזרע ידירך בני טעמועין הנמנים
למטיסה כל רחמייהם ילענן להם איך טכחת המון מייעך ורחמיך
על בן יקירך הנמץ כהוא מזמור כל מדמיהם וכולם והם נבזים
ושפלים בגרים ואותם לרחמים כל רבים עמים עורס מועליהם
התטיעון מכה ויחם יכונם בכל מכה קטה ואדוכה וכל מוסר וכודי
מדי רעב ולחומי רטף מקטב מרירי ועל כל זאת גרעיס ועודגיס
רמועקיס ומיטעיסים להימדיק דינך כי מעיר הקדש טקדונו ועל

אבינו שבשמים צדיק וטהר חסיד וטהר כל מעשיך באמונה יגורלך
רחמיך על בנך אשר המה בדרך טוביהם וזכור לנן יין אלהיך
שהקדשת עמך בית ישראל מהנך שבעים לשונות ומתוכן הפרשת
טבט לך ומטבט לך הפרשת סף גדול לעמוד ולשרת לפניך
ולתפלל על עמך ישראל ולכפר עליהם ונתתם בעונותי
טובו נגדכם מחייבן והוטרף העונותינן ונצורנן ריקס מוכר
טוב וואץ לנן כי אם תפלותינן היומאים המקדשות לבינן כי אמת
בממים ורחמים בדרך עיפה למים דימקדים לפניך מוכוב לב
וטובים ביחיינן לפניך ברומע הלב זכור מוצמ שפתך כי ימך
אחר ומטה ידן עמך והחזקת בן ונתתם בנך בני טעשוניך
עמוסי זרועותיך וקיים עלינן מהדה מוצמ שפתך למענן
למענן מעשה כי איך יחל וכבודי לאחר לאו חתן שמחיינן כימות
עינתנן טנות ראינן רנה שלח הצומל לעתלינן והשלינן
שמחים על אדמותינן ואור סיכיתך שיכן בימותינן והחזק
בבימיך בתוכינן ובדברך יחיו מיתנינן יקיינן וירטנן עפרותינן
ושמחת עולם תהיה על ראשינן כמסר אמת ובריי יין ישוע
ובאו ציץ ברנה ושמחת עולם על ראשם שטן ושמחה יטינן
ונסן ציץ ואמחה ועור אמרת כי ההרים ימוטין והצבעות תמוטינה
וחסדי מותך לא ימוש וברית שלומי לא תמוט אמר מרחמך יין
ועור אמרת וטבתי שבות יעקב ורחמתי על בית ישראל וקנאתי
לשם קדשי ועור אמרת ולא ילמדו איש את רעהן ואיש את
אחיו לאמר ~~דענן את יין כי פנלה~~
ירטנן אותי למקטנם ועד גדולם נאם יין בגדלח לעננם
ולחטמתם לא אכפור עוד ורבות כאלה הבטחורת
וכחמות אשר כרתה לשאריתינן כמזור בימים ההם וכעת ההיא
נאם יין יבוקש את שץ ישראל ואינינן ואת חטאות יהודה ולדך

להם שלמי נרבה לרצון להם לפני יין

אבא **חבט** בטרקת עבדיו וחסידיו ומשך הערו למוות נפטם עליך
והוא חסן על נפטם ועל זרעם וקצנ ומאסן בחיי העולם הזה
ומאסן ונבחהטן כפי דווק ונגען דמוי אמת ורמוי חכמים ותלמידיהם
ורמוי חסידים וחסידות רמוי מולמדים ותלמידיהם רמוי יונקי טדים
שב גומליהם רמוי חרבים וכולותיהם ונהרגן כולם כוחד של קידוש
טפך הקדול וליה חוללהו וארץ אל הפסי רמוי ואל יהי מקום
~~לפוקס~~ **שד** יטקיה וירא יין מרמיה ~~והוא~~
והואו חסדופה בוט העמנה למדמוס כל עוברי דרך ~~והוא~~
טרופת ~~בדוק~~ **חסידיו** ועבדיו ומשך טעמן רמוי כמים
כומסד הפטיקסן פיד חכו כל תמה הדטטן גריוס עמון כי דס עבדיו
יקנס וטקס יטב לשיך הפטר מרמוסן שמוך ומה מלה המרמור
זכר ומה פטיש **שבר** חולה העקדות תרמה והכנס ורוס ומה יתר
חסדופה ~~שד~~ **המסכת** מוסיקה לומר רלוטן יתליטע ירוך
הטישה ~~שד~~ **שפטי** למהו תשמוד כרוזק העלים לשנתות ביסה
טפך ~~המסכת~~ **שד** ~~שפטי~~ לשיך ועל ~~שפטי~~ משך בסמך לוי
קדור לחלוט ~~שד~~ **שפטי** לשיך ון סמוך למה יחמוד הקגיס מיה
חלויש ~~שד~~ **שפטי** ~~שפטי~~ וסברו ~~שפטי~~ ~~שפטי~~ ודחוס יהיו ~~שפטי~~
שמוך ~~שפטי~~ **שפטי** ~~שפטי~~ ~~שפטי~~ ~~שפטי~~ ~~שפטי~~ ~~שפטי~~ ~~שפטי~~ ~~שפטי~~ ~~שפטי~~
כל ~~שפטי~~ **שפטי** ~~שפטי~~ ~~שפטי~~ ~~שפטי~~ ~~שפטי~~ ~~שפטי~~ ~~שפטי~~ ~~שפטי~~ ~~שפטי~~
~~שפטי~~ ~~שפטי~~ ~~שפטי~~ ~~שפטי~~ ~~שפטי~~ ~~שפטי~~ ~~שפטי~~ ~~שפטי~~ ~~שפטי~~
~~שפטי~~ ~~שפטי~~ ~~שפטי~~ ~~שפטי~~ ~~שפטי~~ ~~שפטי~~ ~~שפטי~~ ~~שפטי~~ ~~שפטי~~
והחכס על ~~שפטי~~ **שפטי** ~~שפטי~~ ~~שפטי~~ ~~שפטי~~ ~~שפטי~~ ~~שפטי~~ ~~שפטי~~ ~~שפטי~~
כי ומה ~~שפטי~~ **שפטי** ~~שפטי~~ ~~שפטי~~ ~~שפטי~~ ~~שפטי~~ ~~שפטי~~ ~~שפטי~~ ~~שפטי~~
שפטי ~~שפטי~~ **שפטי** ~~שפטי~~ ~~שפטי~~ ~~שפטי~~ ~~שפטי~~ ~~שפטי~~ ~~שפטי~~ ~~שפטי~~
וכמה שפטי ~~שפטי~~ **שפטי** ~~שפטי~~ ~~שפטי~~ ~~שפטי~~ ~~שפטי~~ ~~שפטי~~ ~~שפטי~~ ~~שפטי~~
פטי כטיות ובבלי מודרות ומהה מרמיה ~~שפטי~~ ~~שפטי~~ ~~שפטי~~ ~~שפטי~~ ~~שפטי~~

בְּקוֹל צַעֲקָתָם בְּיוֹם הַזֶּה בְּיַד גְּבוּרַת יִשְׂרָאֵל
וּמִקֶּדֶץ הַגֵּת

אֵתָּה זָכַר מַעֲשֵׂה עוֹלָם וּפְקֹדָה כָּל יְצוּרֵי קֹדֶשׁ לְפָנֶיךָ נִגְלוּ כִּי
תַעֲלֹמוֹת וְהַמּוֹץ נִסְתָּרוֹת שִׁחַבְרָאֲשִׁית כִּי מִן שִׂכְחָה לְפָנֶיךָ
כִּסּוּ כְבוֹדְךָ וּמִן נִסְתַּר מִנְּגַד פְּיָנֶיךָ אֵתָּה זָכַר אֵת כָּל הַמַּעֲשֵׂל וְגַם כָּל
הַיִּצּוֹר לֹא נִבְחַר מִמֶּךָ הַכֹּל גָּלוּ לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עוֹסֵה וּמַבִּיט עַד
סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת כִּי תִבְיֹא חֵק זְכָרְךָ לְהַפְקֹד כָּל רוּחַ וְנַפְשׁוֹ כִּי כָל הַדּוֹרֵיךָ
לְעוֹלָם לֹא יִכְסְלוּ וְלֹא תִכְלִים לְנַפְחָם כָּל הַחוֹסִים בְּךָ כִּי זִכַּר כָּל הַמַּעֲשֵׂים
לְפָנֶיךָ בָּרוּךְ וְאֵתָּה רוּחַ מַעֲשֵׂה כּוֹלֵם וְגַם אֵת נַח בְּאַהֲבָה זְכַרְתָּ וְהַפְקֹדָה
בְּפַקְדוֹת יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים בְּהַבְיֹאךָ אֵת מִי הַמְּבֹרָךְ לְשַׁחַת כָּל בָּשָׂר מִפְּנֵי
רוּחַ מַעֲלֵלֵיהֶם עַל כֵּן זָכַרְנוּ בָּרוּךְ לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְהַדְכּוֹת זְרַעוֹ כַּעֲשֵׂרוֹת
תָּבֵל וְיִמְצֵאוּךָ כַּחֹל הַיָּם כַּכְתוּב בְּתוֹרַתְךָ וַיִּזְכּוּ אֱלֹהִים אֵת נַח וְאֵת
כָּל הַחַיָּה וְאֵת כָּל הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר אָמַן בְּתֵבָה וַיַּעֲבֹר אֱלֹהִים רוּחַ עַל הָאָרֶץ
וַיִּשׁוּב הַמַּיִם וְכַתוּב וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֵת נַאֲקָתָם וַיִּזְכּוּ אֱלֹהִים אֵת בְּרִיתוֹ
אֵת אַבְרָהָם אֵת יִצְחָק וְאֵת יַעֲקֹב וְכַתוּב וַיִּזְכְּרֵנִי אֵת בְּרִיתוֹ יַעֲקֹב וְאֵת אֵת
בְּרִיתוֹ יִצְחָק וְאֵת אֵת בְּרִיתוֹ אַבְרָהָם אֲזַכֵּר וְהָאֵל אֲזַכֵּר וְכַתוּב קִדְשֵׁךָ
כַּתוּב לְאֹמֶר זִכַּר עֲשֵׂה לְעַלְמוֹתַי חֲנֹן וְרַחֲמִים יְיָ טָרַף נֶהֱפֵן לִירֵאָיו יִזְכּוּ
לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ וְכַתוּב זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ רַב עוֹף לֹלָה רוּחַ וְכַתוּב וַיִּזְכּוּ
לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ וַיִּנְחַם כְּרוֹב חֲסָדִים וְעַל יְדֵי עַבְדֶּיךָ הַנְּבִיאִים נִאֲמַר הַלּוֹךְ
וְקָרָאתָ בְּאָזְנוֹ יְרוּשָׁלַם לְאֹמֶר כֹּה אָמַר יְיָ זְכַרְתִּי לְךָ חֶסֶד נְעֻרַיִךְ וְאַהֲבַת
כְּלוּלֵהֶיךָ לְכַתֵּךְ אַחֲרָיִי בְּמַדְבַּר בְּאֵרֶץ לֹא זָרָה וְכַתוּב וְזָכַרְתִּי אֵת אֵת
בְּרִיתוֹ אֲוֹתֶךָ בֵּינֵי נְעֻרַיִךְ וְהַקִּימוֹתִי לְךָ בְּרִית עוֹלָם וְכַתוּב הִבֵּן יְקִיד
לִי אֶפְרַיִם אֵם יֶלֶד טַעֲשׁוֹנִים כִּי מִדֵּי דַבְּרֵי בֶן זָכוֹר אֲזַכְרֶנּוּ עוֹד עַל כֵּן
הַמּוֹן מוֹשֵׁי וְלֹךְ רַחֵם אֲדַחֲמֶנּוּ נֹאֵם יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
זוֹכְרֵינוּ בְּזָכְרֶךָ טוֹב לְפָנֶיךָ וּפְקֹדֵינוּ בְּפַקְדוֹת יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים מִטְּמוֹ
קֹדֶשׁ וְזָכַר לְנֶפֶשׁ אֱלֹהֵינוּ אֵת הַבְּרִית וְאֵת הַחֶסֶד וְאֵת הַטְּבוּעָה אֲשֶׁר
נִטְבַּעַת לְאַבְרָהָם בְּהַר הַמּוֹרִיָּה וְתַרְזֵה לְפָנֶיךָ עֲקִידַת שִׁעְקָד אַבְרָהָם

המזבחה כי מולח למשך ומשחיר . ויומר בעת ההיא אביו אתכם
ובנה קבני אתכם כי מתן אתכם לטם ולהלה בכל עמי הארץ בשופי ׀
זה שבותיכם לעיניכם אמר יי' .

אלה ומדת ובהלה העשה ובהנה רבות עמך . זוכרני יי' בר-עון
עמך ופוקדני בישועתך לראות בטובת בחיריך לטמוח בטמחת
גוייך להתהלל עב נחלתך . כי אתה שומע תפלה ומזבח יצקה ואנחנו
לא נרע מה עשה כי עליך עינינו . ושמע תפלתנו וכיפתה יי'
המדינה כמה טוב כי שומע אל מציונים יי' ואת חסירי לא בזה . וכתוב
כי לא בזה ולא שקץ עינות עני ולא הסתיר פניו ממנו ובשופני ארלין
שמע . וחדש בקרבינו רוח נבון לעבודך בלב נאמן . וראה דמענותינו
בטסוק היץ ושברץ רוחינו ככל הקרבנות . ואנחותינו כקומץ מנחת
הדל . ושיח טפתותינו כשירי הלנים ושירי מלאכים . והשתחויותינו
לפני ארץ בריקך ככל כריעות וקידות והשתחויות משרתיך .
במרום רוח פיטן כקטורה טרם נקראו הענינו באור פניך . יהיין
לרצון אמרי פיטן והציון לביטן לפניך יי'
בוריטן וגואליטן .

זה סדר השלש תענות כבוד עשה ברומא יוס' ה' כ' כפיך
ס' פ' לפרט כטעם טעמי הקהל לבת במ' .

ראה נא בענייני וריבה דיכונן וגואליטן מולכונן מהרה לחשן
שמך כי גואל וחזק אתה .

בדי ששנה את מברכה אביטן בהר המוריה הוא יענה ואתכם
וישמע בקול יצחקבס ביום הזה . ב'וי גואל ישראל . ושנן אמן
והחן אמר תקען .

בדי ששנה את מברכה אביטן בהר המוריה הוא יענה ואתכם וישמע

עשן נידא העס ניטענן ניעמדין מרחוק . . . וברברי קרסך כתוב
למחר עלה אלהים בתרועה ילן בקול שופר . . . וכתנ' בחינוכרות וקול
שופר הרישן לשני המולך ילן . . . וכהל' תקענן בחרש שופר בסמא ליוס
תגיטן כי חק הוא מטפט לאלהי ישקב' . . . וכתנ' הללויה הללו ל' מקדסין
הללוהן בקיש ענון . . . הללוהן בגבורותין הללוהן כרוב גודלן . . . הללוהן
בתקע שופר . . . הללוהן בגבל ונגור . . . הללוהן בתקע ומחול' . . . הללוהן
במינס ונעב' . . . הללוהן בסל' כלי שמע' . . . הללוהן בכלי כלי תרועה כל'
הבשמה תהלל יה הללויה . . . ועל ידי עבריך הנביאים נאמר כר'
יוטבי תבל ושוכני ארץ כנענו עם הדיס תרוון וכתקוע שופר
השמוענן . . . וכתוב והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול וכמו המזכרים
בארץ מסור והברחים בארץ מצרים והסתחוו לילן כהר הרקודס
בירושלם . . . וכתנ' גילן עליהם יראה וינא כבדן חסן וילן מלהים בשופר
יתקע והלך בסערות תימץ . . . ילן שבמות צן עליהם . . . ילן שבמות צן
עליס . . . ילן שבמות צן עליטן ועל כל עמון יסדחול בסלחון
אלהיטן ויהי אבותיטן תקע בשופר גדול לחירותיטן ושון
עם לקבץ גליהיטן וקרב פחדיטן מבץ הגוים וטפוחותיטן כנס מ'
מידכתי ארץ . . . והביאייטן ילן מלהיטן ליניץ שירך ברטה
ולירושלם בית מקדסך בשימות עולם . . . וטע עשטה לספך ארד
קורבנות חובותיטן כמיטה עליטן בתורתך על ידי מטה עבוד
מפי סבודך כאמור . . . וביום שימחתם ומאעריכם ובראשי ק'
חרטיכם ותקעטם בחינוכרות על עולותיכם ועל קבחי טולמיכם
והיו לכם לזכרץ לפני מלהיכם אט ילן מלהיכם . . .
בדי טענה את יהושטע בגלגל הוא יענה אתכם וישימע בקול
צעקתכם ביום הזה . . . כי שומע קול שופר אתה הוא מענה
ומחזין תרועה ואין רמה לך . . . בלי שומע תרועה . . .
ועונן אמן . . . והחזן מוסי תקענן . . .
בדי טענה את יהושטע בגלגל הוא יענה אתכם וישימע בקול

אבינו את יצחק בן של צבי המזבח וכבש רחמיך לעשות רצונך
בלב שלם כן יבטח רחמיך את כעסך ובטובך הגדול
תשיב חרץ אפך מפיך ומורכך ומחלתך ומעמך ישרל וזכור
לנ יין את הדבר שהבטחתנו במרוץ על ידי משה עבדך מפי
כבודך באומר רחמי להם ברית ראשונים אשר היומרת
אותם מורץ מצרים לעיני הגוים להיות להם ללהים אנ

יין

בדי ששנה את אבותיכם על ים סוף הוא יענה אתכם ויטהע
באל יעקתכם ביום הזה כי זכור הנטכחות אתה הור
מישלים ואין שכחה לפני כסא כבודך ושקירת יצחק לזרען תזכור
במי זכור הנטכחות

והחץ מלמ הדיען

בדי ששנה את אבותיכם על ים סוף הוא יענה אתכם ויטהע
באל יעקתכם ביום הזה כי זכור הנטכחות אתה הוא מעולם
ואין שכחה לפני כסא כבודך ושקירת יצחק לזרען תזכור
במי זכור הנטכחות
ומקעץ רה

אהח נגליה בענן כבודך על עש קדשך לזכר עמם מן השמים
השמועה קולך ונגליה עליהם בערפלי טוהה
וגם כל העולם כולו חל מלענך ובריות ברוסיה חרדו ממך בהגלותך
מלביט על הר סיני ללמד עליהם תורה ומצות והשמיים את הור
קולך והברות קדשך מלהבות אש בקולות וברקים עליהם נגליית
ובקול שופר עליהם הופעת כסאו בתורתך ויהי ביום השלישי
בהיות הכוקר ויהי קולות וברקים וענן כבוד על ההר וקול שופר
חזק מורד ויחרד כל העם אשר במחנה וכמו ויהי קול השופר
החזק וחזק מורד משה ידבר והאולהים יעננו בקול וכמו וכר
העם רואים את הקולות ואת הלפידים ואת קול השופר ואת ההר

מי יעמוד כי עמך הסליחה למען תורא קניתי יין קוהה נפשי
גלדתי מחלתי נפשי ליין מטומאים לסקר טומאים לסקר יתקל
ישראל אל יין כי שם יין התסר והדבה עמו פדות והוא יפדה את ישראל
מכל עונותיו

ענין יין ענין ביום טוב השני יין כי בצרה גדולה מנחמ ואל
העלם מדבר משמוע תפילותיו ואל תתעלם מבקשתיו
היה נא קרוב לסימנין טרה נקרא אתה תענה ברצ טל והיה
טרה יקראו ואתה תענה עורס מדברים ואני משמוע

בני שיענה את יונה במוצי הדגה הוא יענה אתכם וישמוע
באול בעקתכם ביום הזה בלוי העונה בעת צרה
ושמך אמץ והחץ מומ הדשן

בני שיענה את יונה במוצי הדגה הוא יענה אתכם וישמוע בקול
בעקתכם ביום הזה בלוי העונה בעת צרה
והחץ מומ הדגה

והיה כר מלכי חסד קמו בעלה לעב כי ישעך קלמי

בני שיענה את רור ואת שלמה בנג בירושלים הוא יענה אתכם וישמוע
באול בעקתכם ביום הזה בלוי המורה על המוצץ
ושמך אמץ והחץ מומ הקשן

בני שיענה את רור ואת שלמה בנג בירושלים הוא יענה אתכם וישמוע
באול בעקתכם ביום הזה בלוי המורה על המוצץ
והחץ מומ תחת ימיהם וכו'

וכן הסמים יעזרינו למען רחמי יעבטנו ביום צרותנו
אמן כן יהי רצון

ששקתכס ביום הזה כי שומע קול שופר אהה הוא מעולם ומאדץ תרועה
ואץ רומה לך ב"י שומע תרועה
והקשן תר

אל יין ביצרתה לי קראתי וישנני יין הצילה נפסי מטפת שוקר
מולטן רחמייה מה יתן לך ומה יסוף לך לטען רחמייה
חצי צמד טעני עט גחלי רחמים אויה לי כי צרתי מטך עט אהר
קדר רבת טבעה לה נפסי עט שומע טרלס אמי טרלס נכי ארבר
המה למולחמה

ב"י טענה את שמואל במדבסה הוא יענה אהכס וישמע בקול
ששקתכס ביום הזה ב"י שומע טענה
והקשן ממנו חרשן

ב"י טענה את שמואל במדבסה הוא יענה אהכס וישמע בקול
ששקתכס ביום הזה ב"י שומע טענה
והקשן דר

אש"א עיני מל ההדים מואין יבוא עזרי עזרי מעט יין ענשה שמים
וואץ מל יתן לחוט הגליב מל ינס שומריך הנה לא ינס
ולחייטן שומר יסדמל יין שומריך יין סלך על יר ימינך ינס
הטמיט לא יכבה ויכח בלילה יין יסמירך מכל רע ישמור את טענך
יין ושמור סאתך ובומר מעשה וער טרלס

ב"י טענה את אליהו בהר הכרמל הוא יענה אהכס וישמע בקול
ששקתכס ביום הזה ב"י שומע שומע תרועה
והקשן ממנו חרשן

ב"י טענה את אליהו בהר הכרמל הוא יענה אהכס וישמע בקול
ששקתכס ביום הזה ב"י שומע תרועה
והקשן תר

בזמעימקים קראתיך יין יין טענה בקולי תהיינה אזנך
קטובות לקול החנוני אס עננה תשמור יה יין

ייתגבא	ויתרומם	ויתפסוד	ייתבח
הכונן	והתבונן	והסתונן	והכונן
והבטחה	ומזויין	מה מזה	והבטחה
ומי הביטר	וכח מי	ומי הביטר	ומי הביטר
והבט אל	והעורה	גבורות ל	והבט אל
חקור פעלין	אל תשלח	רק אלין	חקור פעלין
כי תרוח	במוסלח	בסוף וברוח	כי תרוח
ייתבח	ויתרומם	ויתפסוד	ייתבח

יִצְרָא לְקַדִּישׁ שְׁמֵיךְ מִי יוֹאב בְּרַ בְּנֵיךְ זָל

יה מלכי	מזנה מבכי	ענייה סרערה לא נחמה
ורבי של	לבה וגעל	ענייה סרערה לא נחמה
מסר גרמי	יגה יתקד	ענייה סרערה לא נחמה
ברוב יתקד	יגה יתקד	ענייה סרערה לא נחמה
יתגדל ויתקדס שמה רבא בעלמא		

והחתר בני	תמונתה ובנה	מת הר ציץ אשר שמוס
כי על זה	בשרי רזה	ולכי רזה ורומס
ומז מורך	ולכבודך	אל בית ל נרומס
הסב טבותי	ומחלתי	רפוא נא וזותי קומס
וחליי מבי	אל ימטלוכי	יגה יתקד

יתגדל

מטני קופת	מטני קופת	מטני קופת
רשת לרגל	רשת לרגל	רשת לרגל
וקימתם	וקימתם	וקימתם
להס זות יוס	להס זות יוס	להס זות יוס
תן להס	תן להס	תן להס
יתגדל	יתגדל	יתגדל

רעות לקדים לבי יהודה זלבה

יה	שמך	אחזקתך	ולא אכסה
המוצאתי	והאמזתי	ולא אשואל	ולא אנטה
ומוך אומר	כלי חומר	מלי יומך	מה תעשה
דרסתיהן	פגסתיהן	למגדל עז	נצור מחסה
הבהיר	בומר משהיר	באין מסך	ולא מכסה
יטתבח	ויתסמר	ויתרומס	ויתגטא
הרר כבודך	ושגז ירך	מספרים	השימים
בעת עלותם	ובעת פגותם	ובעת שחותם	אפים
ומלואכים	נהלכים	בתוך אבני	אפי ומים
יעידוך	ויודוך	בדוא ניב	טיפתים
כי תסבול	ולא תבול	כלי זרוע	ידיים
ותחתיות	ועליות	והחיות	והכסא
יטתבח	ויתסמר	ויתרומס	ויתגטא
ומי ימלל	כבוד מחולל	השחקים	באמרתך
חי עולם	אשר נעלם	בגובה רום	מעונותך
ובדעותך	סבן בוע	במהלך שנת	טיכנתך
וטס מדמות	לנבואות	להביט מל	גדולתך
ואין תבנית	ואין תבנית	ואין קץ	לתבונתך
רק מראין	בעין נביאין	כמלך רם	ומתגטא
יטתבח	ויתסמר	ויתרומס	ויתגטא
דבר גבורות	כלי ספורות	ומי יספר	תהלותיך
אשרי איס	אשר יחיס	להזכיר עז	גדולותיך
ויסמך	כל תומר	עולם על	גבורותיך
וישריט	שוב ורצוא	להצדיק דין	עלילותיך
ויורה על	אשר יפעל	כי למעגל	פעולותיך
כי יטי יוס	לל איוס	ודין על כל	המעשה

הריק לכל את ברבתי
כבוד מלא כל הארץ

לא שירי
ברכי יי

נשני מותה ומי ישיבני
המדה וכל חי לא ירונני
קרוי לכל וירעני
למלך על כל הארץ

ברוך אמרם ל שליין קונה שמים וארץ
יהוי בואחד
חי העולם
ומיחד מעשיין
יי אחר

ולא ירעני מיך ומה הוא
העלם יעלי יי ומה
ול שליין יקר מזה
השמים והארץ

ברוך אמרם
קנה ותמונה
שם עצמותן
אשר מהיה
בראשית ברא

ואין ראשית לקדמותן
ואין דמץ למימימותן
מושל עולם בגבורתן
ברא מלהים אדם על הארץ

ברוך אמרם
במה מקדם
בלי תחלה
הוא ראשון
ולפע יום

וכגאמותן חוב שחקים
על קצת ארץ וים חוקים
כל מפסי ארץ הוא הקים
מה אדמה שמיך בכל הארץ

ברוך אמרם
ביט נבונתי
יהוי בשמו
לה ליהים
נורה בפיני

ויהנבאן ולי יספני
באשנב שכל בו נסוקפני
ומשר יחיו ויסופני
כי יין בקרב הארץ

ברוך אמרם
על הנביאים
מראות להים
והנולדים
לחושך נרע

בחרתני	בחרתני	בכור ענוני ביר זרתי
כהורטת	עגלית	לאכזיבני בין הבתרים
יבחדיוני	בחר לבני	במורדס בוז שערין נבית
ולקלחת	מאדמות	טרס ירחן שאול כבשתי
במראה	אשר הרואה	חטיבה גרחה נופלת ומימה

יתגדל

חזק עמך	ייהי נעמך	עלי נחסרך יקדמני
חיש קיס	חמה לחטי	פנה אלי וחנני
זרע יכין	ייהי נכין	לפניך ותציבני
זכור רב	כמרוכ	של אשר יחלתני
קרב מחר	עדתך וטהר	מכל טומאה כהבטחתני
קומה והעיר	שם העיר	מיום יין שמה

יתגדל

ממך יין	יממך לטיני	דברי נבואי כל חודיני
מלכיס יראת	ויבוא	להשתחוה למלכיס
נפלאות	ונראות	תחזינה עיניני
בשונך לינין	ברחמים ובחזיון	זרע מרוכי יין המה

יתגדל

סלה תססן	בתוכיני והכין	בית קדשיני ותפארתני
לער תקומס	ונב תרומוס	קרן רדוד משיחוני
השב אשר	בחרת תאשר	מכל כבשתיני
לי	אשר יחילי	ושמון למשגב לי ותומה

יתגדל

יך נחמני	וחל נרסה	ואחרי לכהר יואב מביתאיל זלה
ועל בלי מה	תולה ארמה	והמוציא כל בחכמתך
		ושמים תכן בדרתך

משיח יין	רביד ומחזני	לביץ עיזך תשלחנ
כל איש יחמוץ	ולקץ הימים	הל ברשת יחיטינג
אז ישירו ויזמרו	יב מזך	הגל המרץ
לסוכני עפר	בלי מספר	יקיים הל את בריתו
ולשלותם	מקברותם	ולביום אל ארמותו
ויטב קול	יומר הכל	הקייטן שומרי אמונתו
ולביץ יסוכנו	וכס יטבון	ויביטן מעיר בעטוב המרץ
בהך	אברהם	
הם		

השנת לקדיש

קחל מהלל יגדל קחל מהלל יגדל קחל מהלל יגדל יגדל מהלל
היום ושיר חדש כל יענה תמיד ויתגדל תמיד ויתגדל
תמיד ויתגדל ויתקדש סמוך ויתקדש במחנה
תמיד ויתגדל

כלו לך רושי לך רושי לבי נגב שיני ולזכרך כל תמות נפטי
תמות נפטי ואתנה פני לדבירך ולחר מרוס קרטי מרוס
קרטי חרב וחר שיץ ולשוקר שיץ יפה מכלל
שיץ יפה מכלל שיץ יפה מכלל יפה יפה אסד נחרט
עב נענה תמיד ויתגדל

די צורך כל איש לך כל איש מספרו ילוח כי רב מואד צב שדי
עב קדיש עב קדיש חס של כרוב יראה מי יעמידו לפי
רמות תרטיש רמות תרטיש יוכל ולא יראה בלי סבוד נהגך
מכל יחרל נהגך מכל יחרל נהגך מכל יחרל יחרל מכל
מבוא בתוך מקדש ובתוך סנה תמיד ויתגדל
אחר ואין עמו ואין עמו סיני וכל יכול כי הוא צדל בת רעולמו

איש הלהים קרוי הוא
הוא עשהו ויכונה
ולא קס נביא עור כמוהו
כי אין כמוהו בכל הארץ

ברוך בנב נבחר
האיש מטה
ידעו להים
הוא בכבודו
אברם

תורת ומות היתה בפיהו
לך חק ומשפט נסה נסוה
בכל ביתו נאמן הוא
כי הוא נטה נמדים וארץ

ברוך ירד יין
לשם יטה
על יד עבוד
חקים ומדות
אברם

משיבת נפש נטן לשמן
טמדות לשר רבר יוס בזמן
ומעמיד בס את עולמו
עור כל ימי הארץ

ברוך ירד רמה
לא יחליטה
מטפטים צדיקים
יהיו לשר
אברם

ודומה כל ולא נראה
איש מחריש חלן מטמאה
ירד וקבלן ולא יראהו
המה מטפטים בארץ

ברוך מי שאלמים
יורע כל
ואין איש ידים
ואמרו נביאיי
אברם

כבוד ירד יטיב לו
אם אמת קובעים הגי כולו
הצור תגדים פטרן
חסר יין מלאה הארץ

ברוך יצחוק חוקק
והרשעים
וכפי חסד
אובה במשפט
אברם

בואל יבוא ויצאליטן

ברוך אל עם מפוזר
ולאחיו מוזר

כְּמוֹתָהּ

הָלַח חֲלוֹק מִדְּרוֹשׁ חֲלוֹק דְּמוֹת תְּרוֹשׁ

כְּמוֹתָהּ

וּמִדְּרוֹשׁ לֶךְ כְּפִי וּמִדְּרוֹשׁ עַל אִפְסֵי

כְּמוֹתָהּ

וּשְׂפוֹךְ מִן עַל רֹאשׁוֹ

עַד וּמִסְתַּח כִּי בְּנִשְׁמֹת כָּל חַי

וְחִרְתָּ לָהֶם מִדְּתִיבָה זְלֵבָה

אֶפְתָּח נֹחַ שְׂפִתַי וְאֶעֱנֶה בְּדִין לֵאלֹהֵי חַי אֲשִׁיר בְּנִסּוֹעַ הַמִּדְּבָר

מִהַחֲלוֹל וְחֲלוֹל עַתָּה יִשְׁעִיבֵנּוּ יִוָּחַל וְכִי לִכְיִן צִוְּיָהּ לְקָרָא מִן בְּדִין

הַפֶּה וְדָף יִשַׁע לְתַפְלֵהוּךָ תִּשְׁעַן וְיִשְׁרָחֵל כְּנִשְׁעַן וְלִשְׁתִּין מִלֵּס תְּדִין

תְּסִיב שְׂבוּיָהּ לְחַי צִוְּיָהּ וְתִשְׁלַם כְּדִינָה וְכִסֵּר מִהַרְן

יִפְרֹץ מִן מִיבֵךְ יִרְוֶה הַמִּיבֵךְ יִסֵּר תְּרִיב וְתִיבֵךְ שׁוֹבֵן לְבִסְרִין

כִּן עֲבֹר צִוְּיָהּ וְלִטְנֵי לֵאמֹר מִנְּעָה וְחִוְלִים יָצַב וְיִתְרִין

חֲזָקִי נֹחַ מִלְּהִי וְעַם יָצַק וְהִי וְשִׁיר כְּנֵס וְהִי בְּנִסּוֹעַ הַמִּדְּבָר

וּמִסְתַּח נֹחַ

יַעֲזִירָן כָּל עֲבָרִין לְגִדּוֹלֶךָ כִּי מִיֵּן חֲקֵךְ לְהַלְלוֹךְ וְשִׁירֶךָ

כִּי שִׁחַק וְחִיּוֹת וְשִׁרְסִים הֵלֵךְ לְמִן חֲקֹר מִיֵּשׁוּא יִקְרַךְ

חֲסִידֶיךָ כְּבֹקֵךְ שִׁיר שׁוֹכֵס תִּמְחֹר זְכָח עֲבוֹדַת בַּת דְּבִירֶךָ

קְדוֹשֵׁי לִי תִטֵּן טַבַּח וְתִמְחֹר וּבְרַחֵם מִתְּ יֵין הַמִּסְתַּח וְהִי תִבְחָ

וְשִׁירֶךָ בְּדִין יֵין הַמִּבְוֹר לְשִׁירֶיךָ וְעַד

ועולמון תולה במן אוטכול לו מינולל ימות אשר בטמון אשר בטמון
יתברכן הכל עטייר ודל ירך טני נגמול ירך טני נגמול
ירך טני נגמול נגמול טני השב אשר טני נגם טני
תמיר ותגדל

רשות לקדיש לטן עזרה אל
צמאה עטי ללהים לל חי
לכי ובטדי ירנן לל חי
כחמה
יזחר ברמני ואמר חי מני
כחמה
ברו כל בחכמה בעינה וכחמה
כחמה
רס עלכל סבורן כל פה יחו הודן
כחמה
הבריל טני איזן חוקים להורות
כחמה
מה זה יצחק נמשל למבן רן
כחמה
בלב יצר חטוב ברמות חמת עטטוב
כחמה
טניס וטטוב ומורכט טנו
כחמה
על כל חסידך תחדט עידך
כחמה
זכור וזהבת קדומים והתזה טדמים
כחמה
רמה וזהבת חמת טני
לא כי בנך חמת ובני החי

אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמַר יְהוָה יִן מִי יַעֲמֹד אִם עֲוֹנוֹת שֶׁנִּבְנֵנו בְּנֵי יִן עֲשִׂיר־
 לַמֶּשֶׁן שִׁמְךָ כִּי רַבּוֹ מִשְׁעֲבוֹתֵינוּ לְךָ חֲטָאנוּ חֲטָאנוּ עִם אֲבוֹתֵינוּ
 הַעֲוִינוּ וְהִרְשִׁיעֵנו כִּי רַבּוֹ פְּשָׁעֵינוּ נִגְדְךָ וְחַטְאוֹתֵינוּ עֲנֵתָ בְּנֵי כִּי
 פְּשָׁעֵינוּ אֲתָנוּ וְעֲוֹנוֹתֵינוּ יִרְעֹס יִרְעֹס יִן רְשָׁעֵינוּ עֲוֹן אֲבוֹתֵינוּ כִּי
 חֲטָאנוּ לְךָ לְךָ לְבָרְךָ חֲטָאנוּ וְהִרְעָ בְּעֵינֶיךָ עֲשִׂינוּ לַמֶּשֶׁן תִּכְדֹּר
 בְּדַבְרְךָ תִּזְכֶּה בְּשִׁפְטֶיךָ אֵל תֵּבֹא בְּמִשְׁפַּח עַמֵּנוּ כִּי לֹא יִצְרַח לְפָנֶיךָ כָּל
 חַי כִּי רַחוּם אַתָּה כִּי כֵן דִּבְרְךָ עֲשִׂיתָ חֲנֻם כְּבֹל הַזֶּה וְדָוִד לְךָ יִן
 הַצְּדָקָה וְלֹא בֹשֶׁת הַפְּנִים כְּהַיּוֹם הַזֶּה מִקּוֹה יִשְׂרָאֵל מִזְשִׁיעַ בְּעֵת
 צָרָה לְמָה תִּהְיֶה כֶּצֶד בְּאַרְץ וּכְבוֹרָתָ נָטָה לְלֶעַז לְמָה תִּהְיֶה פְּאִישׁ
 נִדְהֵס וּכְבָבוֹ לֹא יִוָּכַל לְהִנְשִׁיעַ וְאַתָּה כְּקֹדְפֵינוּ יִן וְשִׁמְךָ עֲלֵינוּ נִקְרָא
 אֵל תִּנְיָו אֵין כְּמוֹךָ בְּאֵלֵהֶם יִן וְאֵין כְּמִעֲשִׂיךָ מִי לֹא כְּמוֹךָ נִשְׂאָה
 עֲוֹן וְעַל שֵׁשׁ לְשִׁמְךָ לְשִׁמְךָ נִחַלְתָּנוּ לֹא הִחֲזִיק לַעֲדָ אִפְּנֵי כִי חִפָּץ חֶסֶד
 הוּא תִּשְׁכַּח תְּרַחֲמֵנוּ תִּכְבֹּשׁ עֲוֹנוֹתֵינוּ וְתִשְׁלַח בְּמִצְוֹתֵינוּ כָּל
 חֲטָאוֹתֵינוּ תִּתֵּן אֲמֵת לִישְׁכַּב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אִשְׁדֵּן נִשְׁכַּעַת לְאַבְרָהָם מִימֵי
 קִדְּס

אֲתָנוּ עַל שִׁמְךָ יִן עֲשִׂיתָ לַמֶּשֶׁן שִׁמְךָ
 כִּי לֹא עַל צְדָקוֹתֵינוּ אֲנִיחֵנוּ מִסִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
 יִן שִׁמְךָ יִן סִלְחָה יִן הַקְּשִׁיבָה וְעֲשִׂיתָ אֵל תִּתְּנֵנוּ לְמַעַן לֵהִי כִי שִׁמְךָ
 נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמְךָ

מִלֶּךְ יִשְׁכַּב עַל כֶּסֶף חֲמוּסִים מִתְנַהֵף בְּחִסְדֹּתָי וּמִחֹל שֶׁן עַמּוֹן
 מִעֲבִיר רֹאשׁוֹן רֹאשׁוֹן וּמִרְבֵּה מִתְעַדָּה לְחֲטָאִים וְסִלְיָה
 לְפִשְׁעֵינוּ עֲשִׂיתָ צְדָקוֹת עִם בְּסֵר וְרוּחַ וְלֹא כִרְעָתָם תִּגְמֹוּל
 לְהַרְיָתָנוּ לֹאמֵר שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה חֲכָמִים לֵנוּ בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה
 שְׁהִירְעָתָ לַעֲבֹנוּ מִקֹּדֶס וְכֵן כְּעֹב וְיִרְדֵּן יִן בְּעֵן וְיִתְיַצֵּב עַמּוֹן שִׁס
 וְיִקְרָא בְּשֵׁם יִן וְשֵׁם נִאֲמַר וְיִעֲבֹר יִן עַל פְּנֵינוּ וְיִקְרָא יִן יִן לְ
 רַחוּם וְחֲנִן אֵיךְ אֵפִיס וְרַב חֶסֶד וְאַמֵּת נִצְרָה חֶסֶד לְאַלְפִים נִשְׂאָה
 עֲוֹן וְפִשְׁעֵנוּ וְחֲטָאֵנוּ וְנָקָה לֹא יִנָּקָה וְסִלְחָתָ לַעֲוֹנוֹנוּ וְלְחַטְאוֹתֵינוּ וְנִחַלְתָּנוּ
 סִלְחָ לֵנוּ אֲבִינוּ כִּי חֲטָאנוּ מִחֹל לֵנוּ מִלֵּבֵנוּ כִּי פְּשָׁעֵנוּ כִּי עַמְךָ

רשות לשימת ליהודית עם ספור לך לעזר נע

אמה לא סלחך לא למען תכלכלי

גרייה ותשוי עקלי יסודות

ורבכלי

לזאת בוזת בלבר סלחך לכעבור

תביט תבחדתך ועוזן

תקכלי

נשי מולמות מולך ותכלי לשחחבי

סחוקים ועמם סס כבודך

תהללי

זמנך מורד קצר ורבה ועצמה

מולמסך ונר מותי כנפסך

תהתלי

רדי לב כנקה כנקה ותכלי ותעני

לחיים בלי מות ויבדות בלי

כלי

הבמה

יין תאנה לנצח יטען אפך בציץ מרעיתך למה יין תעמוד כרחוק
 תגלים לעתות בצרה למה פנך תפתיר תטבח פנינו ולחכינו
 שגרה למה תיטע יין הקיצה מל תזנה לנצח השבח חנות ל אס
 קפץ בוצה רחמיין סלה כי רגע באפן חיים ברינוג בערב ירלין
 ככי ולבקר רנה רחום וחטן יין ארך מפסי ורב חסד לא לנצח
 יריב ולא לעולם יטור לא כחטמינו יעשה לנו ולא כענוכתינו
 יגמול עלינו כי כגבה שמים על הארץ יגביר חסדו עלינו כרחוק
 מזרח ממוערב ירחיק ממנו את פשעינו כרחם אב על בנו
 ירחם יין עלינו יא מלהים צבאות השיבנו והאר פנך ונטשנה
 זכור לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך אשר נשבעת להם בך
 ותדבר אליהם ארבה את זרעם ככוכבי השמים וכל האר
 הזאת אשר אמרתני אתן לזרעם ונחלו לעולם וינחם יין צר
 הרעה אשר רבר לעשות לעמו

ותאנו על שמך
 כי לא על צדקותינו

זכור לעבדיך לאברהם ליצחק ולישקב אל תפן אל קשי השם
 הנה ואל רשע ואל חטאת זכור רחמיך יין וחסדיך כי
 מעולם הנה זכור עדת קדש אמת שבט נחלתך הר ציון
 זה שבעת בן זכור יין תרשת עבדיך שונתינו בחיזקנו כל רבים
 במים זכור יין חיבת ירושלים ומהבת ציון אל תשכח לנצח
 זכרנו יין ברצון שמך ופקדינו ביטונותך זכור יין לבני אדם את
 יום ירושלים האומרים ערו ערו ער היסוד בה

- זכור יין מה היה לנו הביטה וראה את חרשתינו
הביטה וראה את חרשתינו	הביטה וראה את חרשתינו
הביטה וקבץ את גליותינו	הביטה וראה את חרשתינו
הביטה והצבה את השפלותינו	הביטה ושימנו את חרשתינו
הביטה ושימנו את זעזעתינו	הביטה ורענו את חרשתינו
הביטה וטהר את טומאותינו	הביטה והעלה את ידדתינו

סימן זלג וכו'
 לרי

הסליחה למען תורה למען שמך וכן נסלחת לשוננו
כי רב הוא

סלח

פר הנזה: אמר

גא לשון העם הזה כגודל חסדך וכאשר נשאת לעם הזה
מוצרים ועד הנה ויאמר וכן סלחת כדברך שוב מחר
מעך והנחם על הדעה לעמך שוב למען עבדך שבטי נחלתך
שובה וכן ער מתי והנחם על עבדך שובה וכן את שובתינו כאפיקים
בנגב שובנו אלהי ישעינו והער כעסך עמנו שובה וכן חלצנו
נפשינו הושיענו למען שמך שובה ישראל ער וכן אלהיך פטלת
בעונך קחו עמכם רבים ושובו אל וכן ויאמרו אלמ כל תשא עון
נקח טוב ונשלמה פרים שפתינו תשב אנוש ער דבא ותאמר שובו
בני אדם וקדשו לבבכם ואל בגדיכם ושובו אלין אלהיכם כי חסד
ורחום הוא ארך מפני רב חסד ונחם על הדעה דרשו וכן בהמנו
קדמונו בהיותנו קרוב יעזוב רשע דרכו ואיש מנון מחטבותיו וישוב
אל וכן וירחמנו ואל אלהינו כי ירבה לסלוח שובנו בעם שובנו
ארסא משוכותיכם הנו מתאנו לה באתה וכן אלהינו ארסא משוכות
מיהם נרבה כי שב אפי מומי נאם עשה נאם וכן שובנו ע י בבר
לבבכם ביום ונבנו ובמספר כי לא אחסוך בזכות המות נאם וכן
אלהים והשיבו וחיו אמור אלהים חיו אנו נאם וכן אלהים אס אחסוך
בזכות הרשע כי אס בטוב רשע מדרבן נחיה שובנו שובנו מדרבניכם
הרעים ולמה תמנותן בית ישראל ומה באלהיך תשוב חסד ומשפט
שמור וקנה אל אלהיך תמיד קנה אל וכן ושמור דרכו וירדמוק
לויית מוצץ בהפרת רשעים תראה לכן ונשובה אל וכן כי הוא טרה
ויראנו יך ויחבשנו הסולח לכל ענינו הרוסא לכל תחלואינו
הנואל משחת חיינו המעטרינו חסד ונחמים המטביע בשוננו
עדינו תתחדש פגוד בעדרינו והוא רחום יכפר עון ולא ישחית
והרבה להשיב אפן ולא יער כל חמתו אשר הדאיתנו צרות רבות
ורעות תשוב תחיינו ומתהנמות הארץ תשוב תעלינו הלא אמר
תשוב תחיינו ועמך ישמחו בך השיבנו וכן אליך ונשובה חרש
ימינו כקדס למה לנחח תשכתינו העזבנו לאורך ימים למר

נשבע להם וחק עלינו ורחם עלינו כמה שכתוב וחק יין מותם וירחמם
 ויפן מליהם למשן בריתו את ובריהם את יצחק ואת ישקב ואלו אפר
 השחיתים ולא הסליכה מעל פניו עד עתה עטה עמו כמה שהבטחתנו
 וזאת גם זאת בריתם במדף מויביהם לא מואסתים ולא געלותים לבלותם
 להפך בריתי אתם כי את יין אלהים עטה למענך ואל תשחיתנו כאשר
 אמרת לא אעשה חרין מפי ולא מסוב לשחת מקרים כי לא אגבי ולא גויש
 בקרבך קדושי ולא מבוא בעיר שמע נאקתינו כמה שכתוב וישמע אלהים
 את נאקתם ויזכור אלהים את בריתו את ובריהם את יצחק ואת
 ישקב ראה בענינו כמה שכתוב וירא אלהים את בני ישראל וידע אלהים
 ראה בצרותינו כמה שכתוב וירא בנר להם בשמוע את רנתם

מהוונן על שמך
 כי לא על צדקותינו

אלהים

לנו מחסה ועוז עזרה בצרות נמוצא מזור הבה לנו עזרת
 מיס וטווא תטושת מיה באלהים נעשה חיל והוא יבוס
 צרינו כך צרינו נגח ובטימך נבוס קמינו מדאינו יין מסוד וישעך הן
 לנו האירה פנך על עברך הוטיענו בתסודך ואל תסתר פנך משבירי
 כי צר לנו מהר עטנו אל הרחק ממונו כי צרה קרובה כי אין עזר קומה
 אלהים ריבה ריבך זכור חרפתך מע נבל כל היום קומה יין אל ישן
 אנוש וישענו גוים על פנך קומה יין ויסענו אויבך ויגסנו מטנאיך
 מפנך קומה יין למתקדך מיה וארון נמך קומה יין ל שא ידוב אל
 השכח ענוים עזרינו אלהי ישעינו על דבר כבוד שמך והצילנו וספר
 על חטותינו למשן שמך נשא עינינו אל המדיה כי אין יבוא עזרינו
 עזרינו מועה יין עושה שמים וארץ אל יין למוט בגלינו ואל יגס
 שומדינו הנה לא יגס ולא יסן שומד ישראל יין ושמדנו מכל רע
 ישמור את נפשינו יין ישמרה צאתנו ובואינו מעתה ועד עולם
 שומדינו כאיטיון בת עין בכל כנסך תסתירנו תסתירנו מסון
 מדעים מהגטת כושלי אן למשן שמך יין תחיינו בצדקתך הוציאו
 מצרה נפשינו ראה ענינו ועמלינו ושא לכל חטאותינו ראה אויבינו
 כי רבו וטנאה חמוס שמונו שמרה נפשינו והצילנו אל נבוס

כס יין נן להם
 לנו מחסה

הביטה	והסר את כל ימיתיו	הביטה	ויהי
הביטה	ומולא את מטי אלהותו	הביטה	ויהי
הביטה	ושימעה את נאקו תינו	הביטה	ויהי
הביטה	וראה את עבדינו	הביטה	ויהי
הביטה	ושימעה את צעקתינו	הביטה	ויהי
הביטה	והטה את רגלנו	הביטה	ויהי
הביטה	והחזין את תפלתנו	הביטה	ויהי

את תחנתנו

היינו חרפה לטובינו לטע וקלס לסביבותינו היינו מוטל בגנים
מנוד ראש בלוחמים היינו ביהומים אשר אין להם מבוא למנוח
אשר אין להם מטרם היינו כחרט אשר לא שומע וכאלה לרג
יפתח פיו היינו שחוק לכל העמים נגינתם כל היום כל היום
כלמדתנו נגדינו ובושת פנינו סתנו כל רואינו ילשינו לנו
פנינו בטטה ינישו ראש ער אנה ין תשכחנו נכח ער אנה
תבתיך את פניך ממנו אל תמאץ למשן שמך אל תגב כסא
כבודך זכור ואל תסר בריתך ממנו אל תקצנה ין ער מאד
ומל לפד תזכור שן הן הבט נא עמך כולנו אל תזכור לנו עונות
ראשונות מהר יקרמונו רחמנו כי דלנו מאד חטאות בעורינו
ופשענו אל תזכור כחסדך זכור לנו אתה למשן טובך ין זכור
נא לנו ברית אבות באשר אמרת וזכרת את בריתי ישקב ואף את
בריתי ישחך ונאך את בריתי אברהם יצחק ויהוארץ מזכור זכור
נא לנו ברית ראשונות באשר אמרת וזכרת להם ברית ראשונות
אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים לשיני האים להיות להם ללהים
אני ין זכור נא לנו ברית בעוריים באשר אמרת וזכרת את
בריתי אונק בימי בעורייך והקימותי לך ברית עולם זכור נא
לנו חסד בעוריים באשר אמרת הלך נקראת באזני ירושלים לאמר
כה אמר ין זכרת לך חסד בעורייך אהבת כלולותיך לפניך ממרי
במדרב בארץ לא זרועה ורחם עלינו כמה שכתוב כי ל לחוס
לן ליהיך לא יסב ולא יסתירך ולא יספת ברית אבותיך אשר

ונרפא הושיענו ונרפאנו כי תהלתינו אמת והעלה רפנומה שלימה
 לכל מכותינו כי לא חסא רחמן אמת ליין היטושי על עמך ברמך
 סלה מגדל שון שם יין בן ירוץ צדיק ונשגב כי בן ישמח לבינו כי
 בטיס קדשן בטחנו נפשינו חכמה ליין עזרינו ומצוינו הוא ירהי
 חסדך יין עלינו כאשר יחלט לך וצדקתך להים עד מרום אשר
 עשית גדולות להים מי כמוך צדקתך כהררי לא מוטפטיב תהום
 רבה ארס ובהמה תושיע יין ישראל נשע ביין תשועת עולמים לך
 תבושין ולא תכלמן עד עולמי עד גיבטחו בך יורעי שמך כי לך
 עזבת דורשיך יין בטחו ביין עדי עד כי ביה יין צוד עולמים בטח ביין
 ועטיה טוב שיכון ארץ ורעה ממנה יין צבאות אשרי ארס בוטחו בך
 בטחו ביין בכל עת עם שפטו לפטו לבבם להים מחסה לטג סלה
 ולכן יחפה יין לחנכס ולכן ירום לרחמם כי להי מוטפטיב יין אשרי
 כל חוכי לו ברנך הגבר אשר יבטח ביין והיה יין מבטחו אשרי הגבר
 אשר שם יין מבטחו ולא פנה אל רבכים וטטי כזב אלה ברכב ואלה
 בסוסים ואתנו בטיס יין להינן נזכיר המה פרעו ונפלו ואתנו
 קמנו ונתעורר יין הושיעה המלך יעננו ביום קראינו הושיעה את
 עמך וברך את נחלתך ורעם ונשואם עד העולם הושיענו יין להינן
 וקבצנו והצילנו מן הנאים להודות לשים קדשך להשתבח בתהלתך
 מתאנן על שמך כי לא על צדקותינן
 וכל

רציה
 יין ארצך שבת שבת יעקב נשאת עון עמך כסית כל
 חטאתם סלה אספת כל עבדת השיבות מחרון אפך
 בך בטחו אבותינו בטחו ותפלטמו בך בטחו אבותינו
 ותפלטמו בך בטחו פלטינו אליך זעקו אבותינו ונמלטו אליך
 זעקנו מלטינו בך בטחו אבותינו ולא בושין בך בטחנו אל תבישנו
 אל תבישנו אבינו אל תכלימנו להינן אל תבישנו אדונונו ואל
 תכלימנו מולפנינו אל תבישנו יוצרינו ואל תכלימנו בוראינו אל
 תבישנו בתפלתינו ואל תכלימנו בתחינתינו אל תבישנו במשאלותינו

יין סביב

חסינו כִּי תוֹסֵף וְיִשְׁתַּדֵּר יִצְרוּנוֹ כִּי קוֹיִנוֹךָ פָּדָה אֱלֹהִים אֶת יִשְׂרָאֵל מִיַּד
 צְרוּתָיו וְהוֹצֵא יְסִידָה אֶת יִשְׂרָאֵל מִכָּל שְׁנוּתָיו פָּדָה יָן נַפְשֵׁי עַמּוּתָיו
 וְלֹא יִאֲשָׁמוּ כָּל הַחוֹסִים בּוֹ יָן חָנִּיט לֶךְ קוֹיֵנִי הִיָּה זְרוּשָׁה לְפָנֶיךָ רִים
 מֵעַד יִשְׁתַּדְּלוּ בְּעֵת צָרָה חָנִּיט יָן חָנִּיט כִּי כָךְ חָסִיה נַפְשֵׁי וְכִי־כֹל
 כְּנִפְיֶךָ נְחִסָּה עַד יִעֲבֹר הַחוּת הִנֵּה כְּעֵיט עֹבְרִים מֵאֵל יָד מֵרֵעֵהֶם
 כְּעֵיט טִפְחָה מֵאֵל יָד גְּבִירָתָה כֵּן עֵיטֵנִי מֵאֵל יָן אֱלֹהִינִי עַד שִׁיחֲנִינִי
 חָנִּיט יָן חָנִּיט כִּי רַב טַבְעֵנִי כּוֹץ רַב־תְּשֻׁבָה לֵה נַפְשֵׁינִי הַלְעָג
 הַטּוֹמְנִים הַבּוֹךְ לְגִמְיוֹנִים קָרוֹב יָן לְנִשְׁכָּרֵי לֵב וְאֵת רִבְאֵי רוּחַ יוֹשִׁיעַ
 פָּנָה מֵאֵל תְּפִלַּת הַשָּׁרֵשׁ וְלֹא בִּזְה אֵת תְּפִלָּתִי כִּי טָמְנָה מֵאֵל אֲבִיוֹנִי יָן
 וְלֹא רָאִית מִסִּדְּרִי לֹא בִּזְה כִּי לֹא בִּזְה וְלֹא טָקֵץ עֲנָתָה עַנֵּי וְלֹא הַסְתִּיר
 טָנוּ מִמֶּנִּי וּבְטוֹנֵנִי מִלִּין שִׁמְעֵי זַכְחֵי אֱלֹהִים רוּחַ טָמְנָה לֵב טָמְנָה
 וְנִרְכָּה אֱלֹהִים לֹא תִבְזֶה כִּי כֹה מִמֶּד יָן רַס וְנִטְוֹ שׁוֹכֵן עַד וְקָדוֹשׁ
 טָמֹן מִרוּס וְקָדוֹשׁ אֲשַׁכֵּן וְאֵת רַב־אֵל וְשָׁפֵל רוּחַ לְהַחְיִית לֵב שְׁפִלִים
 וְלְהַחְיִית לֵב נִרְכָּאִים וְאֵת כָּל אֱלֹהֵי יָדֵי עֲשִׂתָה וְיִהְיֶה כָּל אֱלֹהֵי נֶאֱמַר יָן
 וְאֵל זֶה אֲבִיט מֵאֵל עֲנֵי וְנִבְּה רוּחַ וְחִרְדַּת עַל דְּבָרֵי יַחַל יִשְׂרָאֵל מֵאֵל יָן כִּי
 עַשׂ יָן הַחֲסֵד וְהַרְבֵּה עֲמֹן פְּדוּת יַחַל יִשְׂרָאֵל מֵאֵל יָן מִעֲתָה וְעַד עַלְמַי

מִתְחַנֵּן עַל שִׁמְךָ
 כִּי לֹא עַל צְרוּתֵיךָ

חֲנִינִי

ס'מ' נ'ג
 ח'מ' ע'א

אֱלֹהִים כַּחֲסֵדְךָ כְּרוֹב רַחֲמֵיךָ מִחָה פְּטִיעֵי
 מִחָה פְּטִיעֵי לְמַעַן כְּאִשֶׁר אָמַרְתָּ אֲנִי
 אֲנִי הוּא מִזְחָה פְּטִיעֵי לְמַעַן וְחֲטָאוֹתֶיךָ לֹא אֶזְכֹּר מִחָה פְּטִיעֵי
 כְּעַב וְכַעֲנֵן כְּאִשֶׁר אָמַרְתָּ מִחִיתִי כְּעַב פְּטִיעֵי וְכַעֲנֵן חֲטָאוֹתֶיךָ
 שׁוֹבָה אֵלַי כִּי גִאֲלִיתִי הַרֵב כְּבִסִּינִי מִשְׁוֹנֵינִי וּמִחֲטָאוֹתֵינִי תִטְהַרִינִי
 תְּחַטְּאִינִי בְּאֵזוֹב וְתִטְהַר תְּכַבְּסִינִי וּמִשִּׁלֵּג נִלְבֵּן בְּלֶבֶן חֲטָאִינִי כִמֹּה
 שְׂמֵתוֹב לֵכֵן נֵא וְנִכְחָה יִאֲמַר יָן אִם יִהְיֶה חֲטָאִיכֶם כְּשִׁטָּה כְּשִׁלֵּג יִלְבִּיט
 אִם יִאֲדִימֶן כְּתוֹלֵעַ כְּצִמְזֵר יִהְיֶה עֲשֵׂה לְמַעַן כְּאִשֶׁר אָמַרְתָּ לְמַעַן
 לְמַעַן אֲעֲשֶׂה כִּי אֵיךְ יַחַל וְכִבְדִּי לְאַחַר לֹא אֲחַן עֲשֵׂה לְמַעַן צִיץ
 וְיִרוּשָׁלַם כְּאִשֶׁר אָמַרְתָּ לְמַעַן צִיץ לֹא אֲחַטֶּה וְלְמַעַן יִרוּשָׁלַם לֹא
 אֲשַׁקוּט עַד יֵצֵא כְּנֶגְהָ צְדָקָה וְיִשְׁוֹעַתָּה כְּלִפִּיד יִבְעַר רַפְאִינִי יָן

יודרי בור אל אמתך חי חי הוא יודך כמותי ביום מכ לבס
 יודיע אל אמתך חוסה יין של עמך ואל תטן בחולתך לחוסה
 למטול בס גנים רמה יאמרן בעמים איה אלהיהם יודיע
 בגנים לפיטן נקמת דם שבדיך הספן לא לטן יין לא לטן כי
 לסמך וץ סבור על חסוך ושל אמתך רמה יאמרן הגנים איה
 נא ליהיה רמה יאמרן הגנים איה נא מוטייש למר
 יאמרן הגנים איה נא מקויהם ומקוי אבותיהם
 ואלהינן בטמים

להינן שבטמים	חנינן
להינן שבטמים	חן על פליטתינן
להינן שבטמים	חוס וחס עלינן
להינן שבטמים	חס על שאריתנן
להינן שבטמים	עשה עמנו לשטן שמך
להינן שבטמים	בטל מזונך וקדש קדושתך
להינן שבטמים	חיס עלינן בשורת טובות
להינן שבטמים	חיס עלינן שנה טובה
להינן שבטמים	בטל מזונך וקדש קדושתך
להינן שבטמים	יש
להינן שבטמים	סלח רפנוה שלימה לחלי עמך
להינן שבטמים	עמך מעסה מחולתך
להינן שבטמים	טוב רב וחוב ורעב ומטחית ומגפן

להינן שבטמים	מבני בריקך
להינן שבטמים	זכור כי עשר אמתנן
להינן שבטמים	קרע רוע גזר דיננן
להינן שבטמים	מחוק שטר חובותינן
להינן שבטמים	סלח ומחול לעמנותינן
להינן שבטמים	מחה והעבר פטעני ותאוותינן מנגד עיניך
להינן שבטמים	החזירנו בתשובה שלימה לפנך
להינן שבטמים	אל תטיבין ריקס מלפנך

ואל תבלימום בפקדותיך מל יבטח בנ קוצץ על להים סבאות מול
 יכלמו בנ מפקדתיך מל ישרואל עשה עמנו מות לטוב וירד
 סונונו ויבטח כי מזה על שורתנו ונחמנו ייב סמוך תכור
 טלס טלס ט בך טוח סתרו טערים נכוא גוי צדק טוחו
 ממונים סלח לסונונו כמה סבתב בימים פהס נכסת פהיו
 נאס על יבנקס את שן ישרואל וויטנו ואת חטאות יהרה מל
 תמימותה כי מסלח למסד מונויר ימין על חומרה ימין על עשירה
 מל ינה אורח מספטיך על קונוך לסמך חוסר תמות נכס עשיר
 מויתר כלילה ינה רחי בקרבי מסחרך כי כוסד מספטיך למרץ
 צדק למח יושב תבל עכשנ ביץ מיסלה וויץ מעמד כונו
 במעמקי מים וטבות טענתנו מל תטענו טבות מים וור
 תבלטנו מסנה ואל תמוט עלינו כמד סיה ס לא יטוט על את עמו
 מעמד סמך הטרול כי הווייל על לשנות אותנו לו לשם הנה
 יטועתי וקטח ולא אמר כי נני וזמרת יה על זיהי לי ליטועה
 מזרה יסרל יקביטו וסמך כנשד ערירי וטוא נס למים ומסך
 נדתי יסרל מננות ינה קבץ מוודב טבות המרץ כנה
 יחטלס על נדתי יסרל יטס פטיה כרונך את סיו תבנה חומות
 ירושלים מן תחפץ זכתי סך שנה וכליל מן יעלן על מזבך טיס
 מהאט על סמך ס לא על סוקותנו

למען
 יחלסן ירירע הוטישה ימירך ופנינו מעטנו חנה
 מלהים רכט טב מטיחך לא אמות כי אחיה נאסר
 מעשי יה יסרל יה ולמות לא נענו כי אין במות זכך בסואל
 מי יודה לה היסוסר בקר חסוך ומנוקב כועדין היוודע במסך
 טלוב חסוקקב כארץ נטיה הלמותים תעשה טלוב חס יטאיים
 יקומו יודע סלה לא מותים יהלל יה ולא כל יודי רמה ונחמנו
 נכך יה מנשה ושר טלס מה כטע כרמיט כדתיט מל סמרת
 היודך עש הקנד אמורכי כי לא סוואל תודך מות יהללך ולא יטבר

סוף זמן נסן לבי
 אהים

לְהִיטְבִישׁוּם
 לְהִיטְבִישׁוּם
 לְהִיטְבִישׁוּם
 לְהִיטְבִישׁוּם
 לְהִיטְבִישׁוּם
 לְהִיטְבִישׁוּם
 לְהִיטְבִישׁוּם
 לְהִיטְבִישׁוּם
 לְהִיטְבִישׁוּם
 לְהִיטְבִישׁוּם
 לְהִיטְבִישׁוּם
 לְהִיטְבִישׁוּם
 לְהִיטְבִישׁוּם

זוכרינו בזכרון טוב לפניך
 כתבינו בספר החיים
 כתבינו בספר זכויות
 כתבינו בספר ישועות ורחמות
 כתבינו בספר פרנסה וכלכלה
 כתבינו בספר שליחה ומחילה וכפרה
 הצמיח לנו ישועה בקרוב
 שימך קולנו ורחם ורחם עלינו
 קבל ברחמים וברצון את תפלתינו
 עשה למענך ולא למענטנו
 עשה למען שמך הגדול הגבור והנורא
 עשה למען רחמיך הרבים וחסדיך
 הגדולים ורחם עלינו

יְיָ אֱלֹהִים אֵל תְּשַׁחַת עַמֶּךָ וְנִחַלְתֶּךָ מִיַּד אֲשֵׁר פָּדִיתָ בְּגִדְלֶךָ אֲשֶׁר
 הוֹצֵאתָ מִמִּצְרָיִם מִיַּד מִצְרַיִם כִּי מִצְרַיִם מִצְרַיִם אַתָּה מִקֹּדֶם תְּרַחֵם צִיּוֹן כִּי
 עָתָה לְחַטְאֵנוּ כִּי בָּא מוֹעֵד אַתָּה יְיָ לְעוֹלָם תִּשָּׁב כְּסֶאֱךָ לְדֹרֹת
 דָּוִד אַתָּה יְיָ אֵל תְּרַחֵם אֲשֵׁר עָשִׂיתָ לְעַזְרָתֵנוּ חוֹשֶׁה חוֹשֶׁה
 לְעַזְרָתֵנוּ מֵאֱלֹהֵי הַטּוֹעֵתֵינוּ אַתָּה יְיָ לֹא תִכְלֹא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנּוּ
 תִּסְרַךְ וְאִמְתַּךְ תִּמְיֹד יִצְרוּנוּ וְאַתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל
 כִּי אַתָּה אֲבִינוּ כִּי אֲבָהֶם לֹא יִדְעֵנוּ יִשְׂרָאֵל לֹא יִכִּירֵנוּ אַתָּה
 יְיָ אֲבִינוּ אֲנֹלֵנוּ מִשְׁעוֹלֵם שִׁמְךָ עָתָה מִקֹּדֶם יֹאמֵר יְיָ עֲמֵה
 אֲרוּמֵם עָתָה אֲנִישׁא רְאוּ עָתָה כִּי אֲנִי הוּא וְאֵין אֱלֹהִים
 עִמָּדִי אֲנִי אֲמִית וְאַחִיָּה מִחַיִּתִּי וְאֵין אֲרִסָּא וְאֵין מִיָּדִי מִיָּדִי
 וְעַד זְקֻנָּה אֲנִי הוּא וְעַד שִׁיבָה אֲנִי אֲסָבּוּל אֲנִי עֲשִׂיתִי וְאֵין
 אֲשִׁיא אֲנִי אֲסָבּוּל וְאֲמַלֵּט בּוֹרָא עוֹלָם בְּמִדַּת רַחֲמִים וּבְחֶסֶד
 בְּעִמּוֹן לְהוֹדִיעַ גְּדֻלּוֹ הַדָּרַת כְּבוֹדְךָ שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה
 מוֹעֵד נִחַלְתֶּךָ וְכִטֵּל כְּעַס וְכִטֵּל כָּל גְּזִירוֹת קְשׁוֹת מֵעֲלֵינוּ וּמֵעַל
 כָּל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים

ענינ	לפנתם בשיטת	כשיעניתה
ענינ	ליהנות בגלגל	כשיעניתה
ענינ	לשמור במצפה	כשיעניתה
ענינ	לרוד ושלמה בנ בירושלם	כשיעניתה
ענינ	לליהן בהר הכרמל	כשיעניתה
ענינ	ללישע ביריחו	כשיעניתה
ענינ	לחזקיהו בתורת	כשיעניתה
ענינ	ליונה במועי הדעה	כשיעניתה
ענינ	לחנה מישל ועזריה פתוך בבטן האש	כשיעניתה
ענינ	לדניל בגוב מדיות	כשיעניתה
ענינ	למחריכו ואסתר בשושן הבירה	כשיעניתה
ענינ	לעזרה בגולה	כשיעניתה
ענינ	למלכיה כחן גדול	כשיעניתה
ענינ	לחשמונא ובניו	כשיעניתה
ענינ	לחסידים הישרים והתמימים	כשיעניתה

רחמי

ענינ רחמינא חטינ רחמינא ארשען
 רחמ/ ואסכלט רחמ/ ומרודת רחמ/
 חטינ וארשען ואסכלט ומרודת קמר רחמ/ ולא נטרינ
 סקירך רחמ/ ולא הלכין באורחם רחמ/ ולא נבדיין
 ריעותך רחמ/ ועברין על מימרכ רחמ/ ולא בכו ולא
 בעבדין טבין אתינ למיקרי קמר רחמ/ ריקטן מפל טב
 אתינ למיקרי קמר רחמ/ ושלימין מפל כיש אתינ
 למיקרי קבע רחמ/ בחוטבא יתירא אתינ למיקרי קמר
 רחמ/ עיביר בריל שמך רבא רחמ/ ולא תיתי בדינא כהן
 רחמ/ רמי דיינת לן לית בן דזכי רחמ/ ולא תרוטט כחובין
 רחמ/ ולא תשלם לן פתאן רחמ/ ולא תפגע מינן באורחתן
 רחמ/ ולא תגמול לן כעבדי ידן רחמ/ הב לן ליבא תופתא

רחמנא רחם עך גשמינך כדיל גישבור
גוסלך על פניה גאמול גוש ורחם
גישכך גאמול

למקדמיים בתפלה בל תבית תפלה ען יקוננו מה הושילה תפלה
יגשי בקול יצקה מייחלי ליצקה עיננו לא יכלו מיצקה
קוראי ממשקים גאמול גאמול גאמול גאמול גאמול גאמול
ירצוק ברמשה גאמול מורדי רמשה שוקד בשיערי רמשה
משכימים בבקשות ומעריבים בלחישות פסע והשילס מכל
גזירות קשות זכור ליצן גפרטות כגסיות ומדן שזרע
להפריח ברשע עמדותינו היבשות חרבן בית התכל
זלזול ישי כלולא קטנא תקנא לסקוד על בע עמי גוסל גאמול גאמול
חשובי משוט יצלה זרנו בגולה קבץ להשיס גאמול
בצרה ממכלה

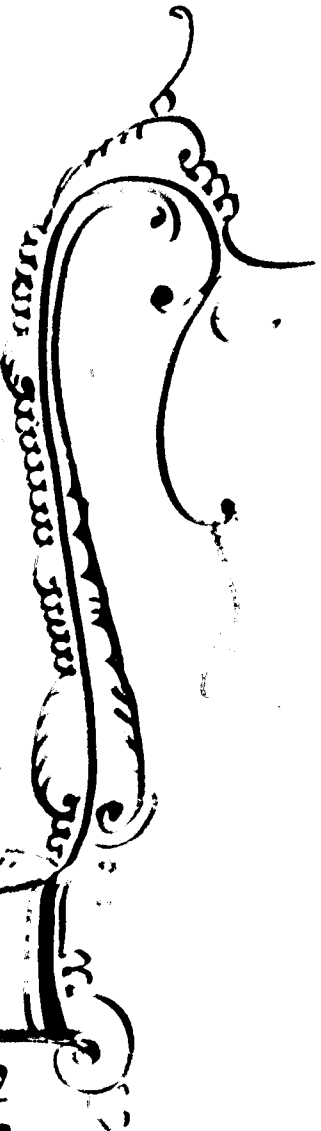
מתן

גמסי ממית ומחיה מסיק מן שצול לחי על מחיה
כרה בר חטי מצנה לחיה מצנה מני גמסי
לכיכיה גאמול רמריר גפיל בקול יתבר קולריו גאמול
בסך גאמול וחטינן קמין בא רמי גפטינן גאמול גאמול
עבר גאמול ומרורטן קמך פא ביותא גאמול גאמול
במטן מינן בחמין גפישין גאמול לכיכין גאמול גאמול
גאמול גאמול גאמול גאמול גאמול גאמול

מה

גפתח געמא קרמיה רמרנא באי דין מלול
גאמול גאמול גאמול גאמול גאמול גאמול
לית בנא לאגנא עלנא חרוב בית חיינא גאמול גאמול
גאמול גאמול גאמול גאמול גאמול גאמול
למיבלע יתנא בר חיון בנא ומטפסות ליבנא לא גאמול גאמול
רמסנא חובנא הוות כל רא עלינא ומשנא לטנה חובין
מוספינא ומקיה דינא ומשוק קיינא ופרו מיטת זמנא

רחמ/ הב כלבן למיטרע חחלתך רחמ/ אהרד אסך בחמי צבן
 רחמ/ גלייז קמך דרשיש אטן מעלס רחמ/ גלייז קמך
 רחמ/ אטן מעלס רחמ/ ברך ועבדך אטן רחמ/ לית ברך
 רחמ/ חטי לאכנה רחמ/ ברך חטי אכנה חייס רחמ/ לית עבדך
 רחמ/ מריר קמיה מריה רחמ/ עבדך מריר מריה תאיב
 רחמ/ גער ביה כיצרא ביטא מיטן רחמ/ ולא תמסריטן בורה
 רחמ/ גלייז קמך ולא יכליטן למיקס ביה רחמ/ גלייז
 קמך דאיהו דנורא וואטן רביטרא רחמ/ ממולך עלן יצרא
 טבא רחמ/ סייע בידך למיטרע חחלתך רחמ/ פרוק חיי
 וואחיי מיתיי רחמ/ פרוק חיי דביש להו במיתיי רחמ/ אעדי
 מיטן צרי דמותא רחמ/ אעדי מיטן צרי דכפנא רחמ/ אעדי
 מיטן צרי דרוחא רחמ/ אעדי מיטן צרי דכל מרשען
 רחמ/ אעדי מיטן צרי דכל שקא רחמ/ פרוקיטן דסתא כפנא
 רחמ/ ותהי שתא דרא טנת פרוקנא לעמך ישרא רחמ/ ותהי
 שנתא דרא טנת רעוא מקמך רחמ/ לה קריטן וואת שנטן
 רחמ/ שתח תרעי שמיא לכלותין רחמ/ ושמי שמוא לכנותין
 רחמ/ שמיא לקלין וקבליה לכלותין רחמ/ ותמול כלותין
 תסרא ורחמי קמך

מלכא

רמוז רחמנא וחננא רחס עלן
 מלכא רמוז רחמנא חוס עלן
 מלכא רמוז רחמנא וחננא פרוקיטן מן כל שקא
 מלכא רמוז רחמנא וחננא שזביטן מע כל מרשען
 מלכא אידבר לן קיימיה דאברהם אבונן בריל גיטנא
 מלכא אידבר לן קיימיה דיצחק שקיזה בריל גיטנא
 רחמנא אידבר לן קיימיה דישקב בורא בריל גיטנא
 רחמנא אידבר לן בריל גיטנא
 רחמנא אידבר לן לימיטן בריל גיטנא

הלה

על כי אין אלהי בקרבי מוצאות רעות וצרות סביבי
 מי יתן ידעתי מוצא מחמד תמימי אקדמה ואסובה
 בכל החובות מסיבי בשוקים ובחובות וכישרים ובכל מוטבי אפוא
 ער תבנתנו אספיה לו כאבי אערה לסגן משפטי ודיני איברי
 ברית נאר וכבה שביבי הוריד תפארתו ונזר מטאבי טיב
 רשפי קשתי וגרע חרבי ענה ולא פגע השיבני מיט אורי כמידי
 שפל רס כהן ונביא לחיות נתן נבלת סבי ורובי בתולותי ובחוריי
 הוליד בשבי ואטמות הטיס מקום ייטובי ובאבני גזית גרד נתיבי
 ובכל זאת לא שב מחרץ להטיבי הדיק אחרי חרב בטא מלעיבי ררך
 קטנת וכמטרה היציבי האריה מענית וחרט על גבי לחיי נר
 למורטיס ולמכיס גני מחרטי עדין נגדי לחייבי משמר לעומד
 מוטמר מעמיד ומביא כמה וכמה אסכול ואין פתבי לו יטיק
 במואקנס כעסי ותובי כי מחול יכבד לכן גבר עוצבי בתוב ולא מתוב
 טטטט להראיבי רעה אחר רעה לקראתי להתריבי מרוב לטבי ומחורב
 להדעיבי מנמד למכרסס ולרוב משע לבא מה כתי ליחל ומה להמריך
 קצבי מה תפץ בתים לו מות תטיבי כי לכה וסדל סספי קחבי וכל
 מתמרדי למס עובר לאורכי ואנ בכל עבודה ער תמדי בתובי אס
 כתי כנבנים וחס נחשית תחטיבי ואזעק חמס ואין לישאות ממנוכי
 בלעורס האנה כי אלהי גיבו תמסוך ונסך פור עתקיי לשונכי
 ותתעטק רחי ויתחמץ לבבי ועיני בכל קמות מואץ תחייבי מרני
 תבוא מלי לדבר על לבי מרחח אמרי סך להכמית תגובי לרחבונט
 לנטיברי לב במסלחת תטיבי ואמר לספן תט וחתמק הכי ולהסמיע
 לסוממה האריבי הרחיבי

מתי
מדי

ומסי ממית ומחיה מטיק מן שאול לחיי עלמא מהר
 שטטג ופדינג מכל גזרות קטנת והוטייעה כחמיך מטיק
 צדקת ושמן
 רבשמיא לך מתחטטן כבד שביא ומתחטטן למדיה צדקת

ד' אהתקין מרנא למסמח ספרנא כתב חושבנא רייתון
 קומתנא ודבר ליבנא מדירשיטנא דלית משיטון בנא וואי
 כדינא אנתית בהרן מרנא חבל שלנא מה הנה לנא כחדון
 כולנא נטימע קלנא וממדיר לבנא נכווח למרנא ונמסר
 קרמזהי במטון פדוקנא חטיץ ומדורין וקטרעך הדנון
 מלבו רמא סמוך יתנא וקבל סלונא את לה כרינא ותמרי
 ותשימע קלנא וסקדע לנא שטרי

חובנא

מחזיק

ורופא ומלא רחמים יושב בסתר מדומים
 ונחפה שר סוף כל הדומים חוקר נסתרות וידע
 כל נעלמים הביטה נזכר מהבת טלשת קדומים וחוסה והמלא
 על מוצאימו רחמים הנרחים והמוכדים ושוקדים כן העמים
 ותפלה עורבים ומשרבים ומשכימים ומחכים לישועתך לילות
 וימים מתי תגלה קץ שלומים ואין נביא וחזקה לבטל
 לעגומים קומה ומה ותשימע קול ממדומים סתרו שיעים
 ויבא נדע המימים העדה והקייצה וקומה לעזרת
 חמדים כי כל חבל ונמא ומה על העמים חלילה לך מי
 נעלמים לשבח לנצח ולנצח לעלומים מקם מהרה ביר
 עולמים ושי תטקיע כס תגומים כי נבדנן נבזרנן ער
 לאין מקומים שר תטקיע ותנא

בן ממדומים

הלא

אמרית לך בניטנא דישראל וס אנטיינא לך
 אנטיינא לך ימיני לא שילנא לי להיכלא ונשמיא
 ער חבנא לך היכלא רבארנא אי כצית למינדע ראית לי
 משטקין מיכית השמעית כבלי הממוקדטיא בשורנו
 רשמעית יומי קל רמנען לאו יוני נהן מנא הוא תבימנא
 נהימנא על מוקדטיא במחנא על היכלא כבינא על בני
 דגול מסתורי

הלא

מחזור

בתחלת שנת החדש בברכת הענין
 וכל יום ויום
 תורה

שירתם חתונה
 שירם ביהושע
 שירם ויחזקאל
 שירם ברת בנות
 שירם בני אהרן
 שירם בני קהן
 שירם בני לוי
 שירם בני ישראל
 שירם בני שבעה
 שירם בני יעקב
 שירם בני יוסף
 שירם בני ישראל
 שירם בני ישראל
 שירם בני ישראל
 שירם בני ישראל

והנזכר ששם אברהם ונח וישראל
 ונח וישראל

מחזור

לשבת וכל יום ויום
 וכל יום ויום

בני שביו כבסמא מתסדן ועמך בית ישראל ברחמי ופתחמי הכל
 שאלתי ובעתתי ולא נהדו ריחן יען קצת
 רבשמואל לך מתחטיטן בעבורה דמות ונתי למידיה עשיתי ונתי
 ובחשוכא שדיטן מדיטן נספין קשוקטן מי שיש ונלא ליקר
 לן לריכניך מרן עביר בריל קיימא רחמיך למצרתן

מדן

17
 ציון עיינא למרא תליא נתיבא נתיבא קרית מלתי וקרי דארימא
 איתקרי והוא סומכי וסוכרי טיכנתיה בן משה ונטי לכלא כרי
 וקרי התבטרי ותבטרי התבטרי
 על כל מליך ולטלמין הוא מליך וכל מקלין הוא במליך וליית
 עימיה טפיה מליך צה ברמיה עלן מליך ובאורמיה נבליך
 ותיכור לסיך הא מליך יתה ליק

כה
אלה
ג

עביר גבנן וגלי דמימנן שתייה סגאן ואתוהי רבבן
 מימנן לקדמך עולבן דפסן טען ומילי שפונתן ריחן ליקר
 יתקן

תורה

דמימנן כבייא בטורי וכרתי ונתיב שמשא מרה לך אפקה
 אור ואפקה מרה ביה דמקדמה אכרמה וכל יימס
 הורחא תחול טונא כבייא וכן קוממה
 במטותא מרי אקיל לי מיטנאי ענה לה מרה וכן קוז ומתי לה ענה עביר
 רישא דקטינאי חוכך גרמו לך טיך תקוה עליך קיימא קיס ליק ענה
 דמיטן זמנך

מדי

רבשמואל בגוש חטיטן קדמך עבדיטן על מימנך גלא
 עבדיטן רישמך איתייה נשמיטן לקל צוהבנו אהבן למיקת
 מי טמא קמך קיימא נשכח לחובבן

מדי

דמימנן חטיטן קדמך עבדיטן על מימנך ונא עבדיטן
 ומתייה נשמיטן לקל צוהבנו עביר ומתייה בריל
 יתקן ונתיב טנא כמנבן

ביום צרה ירחוק מידו הרץ כי הנה ילץ פודה ומחשיב לם
 ברחמים יסנה יין הקדח ילץ יסנה דרשוהו בכל
 לבבך וקדש לבבך ואל בגדיס סוכני מלי
 ומטובה מליס יאמר
 קדוש

מחממת
מחממת

ענין ראש השנה

באחד בתשרי ראש השנה דסת' ובחדש הטביעי באחד לחדש מקרא קודש יהיה
 לבב כל מלאכת עבודה לא תעשין יום תרועה יהיה לבב ייש טנהאצן
 לאכול בלי רה דבש ומיני מתקה ואין אוכל בשול שיש בו חומץ ומיני קיוהא
 כל עיקר ואומ/אוכל מתקה ובשול שמץ כדי שיהא כל השנה כולה מתקה
 ועריבה ולא יהיה בה דבר רע ייש טנהאצן לשחוט כל אחד ואחד טבבות
 תרעול ומחזרין אוחץ בתיוקן על כל אחד ואחד ואומ/ תחת זה זה חילתה זה זה
 יצא זה למיתה ויבטם על כן על לחיים ושחחטין אינתן ומשגריץ אוחץ ליהומים
 ולעבידי ואומ/ תהא כוסר נפטינג יהא כפרה עלתג ייש מן החכמים
 ובעלי בתי טאה בערב יום הכפורים עושין כן ייש שמחזירין אלם
 וכבטיה כל זה נחט לטובה הוא ייש מן היחידים שמתענן שרב רה לכו
 שבאין ליכנס לרין והימים האל ימי תעלה ותהגנטיה ועת רצון דבתו דרשן יין
 בהמצאו קדוהו בהיותו קדוב ייש כגדולי הדור שמתענן ברה שהדי כל
 נרץ הוא והוא יום תחילת הרין ייש אומ/ טוחן חמי להגנות ברה וכן הוא
 מסודר בקבלה לבן אכל משמנים וסות ממתקים ושלחו מנת לאין טבון ע כי קדוש
 היום לארועטג ואל תעטבן כי חרות יין היוג מענדוס "

יִשְׁכַּח עֲבוּרֵי יָמָיו בְּטוֹב יוֹם שְׂמֵרָה הַיְהוּדִי וְהַנּוֹרָא נִחְשָׁה דְרִבְיָנָה
וְנִתְקַדְּשָׁה גִּבּוֹר גַּם עֲשֵׂת אֲמוּנָתוֹ וְדָרְסוּ כָּל הַמּוֹעֵי לִבּוֹ וְנִשְׁמָה מִלֵּךְ
יֵן דְרִשְׁוֹהוּ כָּל לִבְבָם וְקִדְשׁוּ לִבְכָבָהּ וְאֵל בְּגֵרִים סְדֵרֵן
אֵל וְאִשְׁמָה אֵלֶיךָ יוֹמֵךְ

קִדְשׁ

הֵן קִדְשׁ יָמֵי תְּשׁוּבָה פֶּת לְשׁוּבָה רִשְׁעֵי וְאִשְׁמָה הַסִּיּוֹבֵג יֵן מִלֵּךְ
וְנִשְׁמָה וְעֵמֶה טוֹבֵן מִחֵט וּמִעֲבִירָה וְהַבְּיָאֵר בְּיָדֶם תְּשׁוּבָה
זְכוּי מִלֵּיךְ רַחֵם נִשְׁמָה זֶה הַעֲשֵׂת אֵלֶיךָ בְּרָאוֹן לְטוֹב כָּל אִישׁ
קִחְטָאֵךְ דְרִשְׁךָ יֵן בְּהַמְדָּמֵךְ

חֹלֵךְ טַב לְרִיב טַרְס יִשְׁמָה הַיִּסֵּס לְשׁוּבָה קְדָמוֹהֵךְ בְּהִיזְהֵן קְרוֹב
טַהֲרֵךְ לִבְבָם וְהַנְּסִחֵךְ מִמִּדְעָה וְהַרְבֵּן חֶסֶד וְהַשְׁמַר
טַהֲרֵךְ מִשְׁפָּט וְשִׁיךְ מִדָּקָה יִחִישׁ הֵל גְּאוּרֵיכֶם אֵם טוֹב תְּסוֹבֵךְ
כָּל לִבְבָם וְלִשְׁךָ יִחִישׁ יֵן לְהַנְּבִים

טוֹב רַחֲמֵיךָ טַבָּה שְׁשִׁיךְ תְּטַלֵּךְ בְּמִדְוֹלוֹת יָם כָּל חֲטָאוֹתֶיךָ שְׁכִיבֵךְ
לְהִי יִשְׁפִּיךְ לְמַה תִּשְׁתַּיֵּךְ פֶּתֶךְ וְכַבֻּדֶךְ לְמַתְנוּדִים וְבָאִים
שִׁיךְ טוֹב לְמוֹעַן שְׁבִדֵיךְ מִדְרֵךְ כָּל בְּרִיךְ וְחֹךְ חֵץ שְׁשִׁיךְ
נָא אֵל תְּחֻזֵךְ לְמַה יֵן תְּשׁוּבָה בְּחֻזֵךְ

נִמְתִּי לְבָנֵי אֱמֵךְ לְקַנְיָה אֵם יִסִּירֵךְ מִקִּדְשֵׁךְ לֵב הַחַוְנָה טַרְס קְדָמוֹ
וְאֵם אֲשֶׁרָה סְלִחָתִי לְמַחֲרָה וְשׁוּבָה וְלֹא יִסָּה פְּשָׁעֶיךָ מִחֻזֵיךְ
הֵן גִּישׁוֹךְ לְמַעַבֵּי לְמַעַבֵּי אֲשֶׁרָה שְׁמִרְחֻקֵךְ מִכָּל פְּשָׁעִים
וְלִפְנֵי הֵן טַהֲרֵשׁ טוֹבֵךְ טוֹבֵךְ מִדְרִבְיָם הַרְעֵם

שְׁדָדֵךְ חֲטָאוֹתֶיךָ רַחֵם מִעֲנֵשׁ בָּאֵם לְשִׁיךְ בְּחַנּוּטִים אֵל תְּזַכֵּר
לֵב עֲבוּרֵיךְ רַחֲמֵיךָ שִׁיךְ מִחֵט וְהַנְּסִחֵךְ מִלֵּךְ תְּשׁוּבָה אֵל תְּבַקֵּה חֵישׁ
טַהֲרֵךְ מִחֵט כִּי־יִשְׁמָה חֻזָּה סְדֵרֵךְ לְדַעַן הַזֶּה קְרוֹב לְבָן
גְּאוּרֵיךְ יִשְׁמָה וְכַבֻּדֶיךָ חֲטָאוֹתֶיךָ וְאֵל נִמְתִּי בְרִשְׁעֵי נִשְׁמָה שִׁיךְ
וְשׁוּבָה עַל שְׁשִׁיךְ

רַחֲמֵיךָ נִבְמַחֵךְ עַל־שֵׁם וְהַקְּסִמְתִּי לְקוֹל סִיּוֹלֵיכֶם אֲרַפָּא מִטְּוֹבוֹתֶיכֶם
טוֹבֵךְ אֵל כְּבִיבֵךְ מִדָּה סְלִיחָה תְּבַקֵּשׁ וְכַבֻּדֶיךָ טַס יֵן לְמוֹעַן

הַעֲבֵר

מלך גדול וקדוש אלה
מעשיך ואימותך על כל שגרותה ויראונך כל המעשים
ויסתחוו לפניך כל הברואים ויעשו כעצם מעגדה אחת למען
רצונך בלבב טלס כמה שידענו על להיט שיהיה לנו לעבדך
עוז בידך ונבנה בימינו ונבנה נראה על כל מה שגרותה
ובטן מן כבוד על לעמך ויהיה ליקחך ומקנה טובה
להורשיך וסתחן פה למינהלים לך שמחה למרצן שישע לשוןך
ונמחות קרן לדוד עבדך ועריכות נר לכן ישי משיחך במהרה
בימינו ונח צדיקים יראו וישמחו וישירים ויגלו ויחיו
ברנה יגלו ויולדה תקטף פיה

~~ותמלוקך~~
מעשיך על ירושלים שער ועל ביתך ויבן כבודך כבוד ברמי
קדשך ומלך על לעולם אלהיך ויון דוד ודוד הולנה ומנוב
ויגבה על עבדות במשפט והל הקדוש נקדש

בצדקה בתי המלך הקדוש
בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו ורצית בנו
ורוממתנו מכל הלזונות קדשתנו במצותך
וקרבתנו מלכנו לעבדתיך ושמן הגדול הגבור והנרא עלינו
קראת ותתן לנו על להיט באהבה שבתות למנוחה מועדים
לשמחה ורגעם וזמנם לששון את יום השבת הזה ואת יום
הזכרון הזה זכרון תרועה מקרא קדש זיכר ליציאת מצרים
אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבוא ויגע ויראה וירצ

וישמע ויפקד ויזכר זכרוננו וזכרון אבותינו זכרון ירושלים שער
וזכרון משיח בן דוד עבדך וזכרון כל עמך ישראל לפניך לטובה לתן
ולחסד ולרחמים ולרצון ביום השבת הזה ביום הזכרון הזה
זכרנו על אלהינו כו לטובה ופקדוננו כו לטובה ומושיענו כו לחיים
טובים בדבר ישועה ורחמים וחסד ורחמינו ורחמינו עלנו ומושיענו

ובהפילה שחרית בערב דה אין נמוגין מלפני על
 פניהן וזה הוא יום שינוי אורח העולם
 הוריתני ואורח וידתי מביטן הדחמץ ואל תתקנה טוהר
 רומה לשאר ערבי ימים טובים שהרי הסכימו לומר בן
 החטנים ועקר הימים הלל ימי השעם ותעלה
 ותחטנה בן ובמחנה מושללן כשאר הימים
 ואין נשללן על פניהן ובתפלת ערבית אומר
 והוא רחוק ברם ומשד ברבד וזה הוא שמת
 אומר אומר כלה

ואומר החן קדיש עד לשלש ומתפללן
 בלחש

(שיש ששתי תפוחי ופי צד תהליך)

ברכה
 אלהינו ואלהינו ואלהינו ואלהינו ואלהינו ואלהינו ואלהינו ואלהינו
 ייחוק ואלהינו ישקב הל הגדול הגבור ל עלין גמול
 חסדים טובים וקונה את הכל זוכר חסדי אבות ומבוי ציל לבני
 בניה למען שמו באהבה זוכרינו לחיים מלך חפץ
 בחיים וכתבינו בספר החיים למענה ל חי גואל ומושיע ומנץ
 בלי מען אברהם אלה גבור לעולם יין מחיה מתים

אלה ורב להושיע מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים
 ברחמים רבים סומך נופלים ורופא חולים מתיר אסורים
 ומקיים אמונתו לישיע עפר מי כמור בעל גבורות מוי רומה לך
 מלך ממית ומחיה מצמיח לט ישועה בקרוב מי
 כמור אב הרחמים זכור ויסוריך ברחמים ממית ומחיה ונאמן אלה
 להחיות מתים בלי מחיה המתים

ודור נגיד גדלך ולנצח נצחים קדושתך טקדיש
 ושבתך אלהינו משיב לא ימוש לעולם ועד פי ל

וחסד ורחמים עלינו ושל כל ישראל עמך ברכינו אבינו כולל
 באחד באור פניך כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורה חיים
 אהבה וחסד צדקה ברכה ישועה ורחמים ושלוש טובה יהיה בעיניך
 לכתך את כל עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך
 בספר חיים ברכה ושלוש פריסה טובים וישועה
 ונתמה יין וחסד נזכר ונכתב לסגור את כל עמך ישראל לחיים
 ולשלוש באי המזכר את עמך ישראל בשלוש

ואומ/ החן קדיש גמור . ואם חל רה בטבת אומ/ קורס קדיש
 ויכול ומען אבות ברבר כחך כל הטבתות וחיותם באי מקדש
 הטבת . ואינן אומ/ וחס הזכרן

קידוש על הכוס לרה ואם חל להיות
 בטבת

השמיים והארץ וכל טבאום ויכל אלהים ביום
 הטביעי מלאכתו אשר עשה וישבות ביום הטביעי
 מכל מלאכתו אשר עשה ויברך אלהים את יום הטביעי ויקדש אותו
 כי בו נטבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות באי אמה
 ברא פרי קצץ באי אמה אשר בחר בנג מכל עם ורוממנו
 מכל לשון וקדושתו במצותיו ותען לנו יי אלהינו באהבה טבתות
 למענה ויום הזכרן הזה זכרן תרועה מקרא קודש זיכר ליצואיה
 מצרים כי בנג פחת ואותנו קדשת מכל העמים וטבתות ומעשר
 קדשך באהבה וברצון בטמחה ובטטון התחלתנו ורצונו אמרת
 וצוים לער ומבלעדיך אין לנו מלך אלה אמה באי מלך על כל הארץ
 מקדש הטבת וישראל ויום הזכרן

באי אמה שהחיינו וקיימנו והקטענו לזמן
 הזה

בו לחיים טובים ברב יסודו ורחמים וחסד וחסד וחסד עלינו
והושיענו כי אלה עינינו כי ל מלך חנן ורחום וחסד

להיט ואלהי אבותינו מלך על כל העולם כולו כבודו
הנשא על כל הארץ ביקר והופע בהר גאון עזר על כל יושבי
הארץ וידע כל פועל כי שגלו ויבין כל יצר כי אתה יצרתנו
ויאמר כל אשר נשמה באנו יין להי ישרא מלך ומלכותו בכל מטה
והטיאנו יין להי את ברפת מועדי לחיים ולשמחה

ולשלוס באשר אמת ודבית וברכינו כן הברכינו סלה קדשינו קד
במינותיך וקח חלקינו במדותיך שבעינו מטובך שמחיתנו ביטונותיך
וטהר לבנו לעבדך באמת והנחילנו יין להי כהנה וירצו בשמחה
וברצון סמכות ו מועדי קדשך והפד את אמת וקיים לשך ומכלעדיך
אין לנו מלך לא אתה בלי מלך על כל הארץ מקדש הסבת ו ישרא

ויס בזכרנו
יין להי בעמך ישרא ואל תפלתם שעה והשב העבודה
לדבר בוער ואישי ישרא ותפלתם מהרה באהבה
תקבל ברצון וקחי רצון תמיד שפלות ישרא עמך ותחזינה עינינו
בטובך רצון וליחוסל עזר ברחמים כמון בלי המחזיר ברחמי
שכוננו רצון מודים אנחנו לך שאמנה הוא יין ולהי ואלהי
אבותינו על חיינו המסורים בידך ועל נשמותינו הסקודות לך ועל נשך
ועל נסך טבול יוס ויוס עמנו ועל נשמותינו וטובותיך טבול עת שרב
ובקר וסמרים הטוב כי כל רתמיך המרחם כי לא תמון חסדיך ומעולם
קיינו לך לא הכלמותנו יין ולהי ווא עזבתנו ולא הסתרת פניך ממנו

זכור רחמיך וקבלי את טעמי סלה דבר וחרב ורעב ומסחות
ומאסה וכל מחלה מעלינו ומשל כל בני בריתך על טעם יתבן
ויתרומם שמעך מלכות תמיד כל החיים יודינך סלה ויהללך לטמך
הטוב באמת וסתוב לחיים טובים כל בני בריתך בלי
הטוב טעם נלך גאה להודות טיה טלום טובה וברכה רץ

אכרע

אקוד לטט מלכי
שוקט ישד הוא לי כ

אקראה מטעני אבנך
יורה חטאים ברנך

אכרע אקוד

מטעט הוא ללהי ישקב	יוס זה יוס הדן הוא נקרא
ולמישור יישיד השקוב	יוטב על סמון רס נרא
יבציר כל אח ישקוב ישקב	על הוא הנך אט בושרה
התנחמי ספקי על ירך	לכן איה שוכבת תיקי
תרדי בו בעבורת פירך	על במות יצר לב ספקי

אכרע

ובתקונע שופר טמעני	ובתרושת מלך ענרי
הטפילי אוחך הכטעני	ובטברי יס יסרך טברי
הוחילי ללהי ישעי	נודע שרלה לב הסירי
חטע נרחוס הוא אנה ארנך	שוכי שולמית עדין כי
אין לו דמיץ אנה לא שרך	גואל מטחת תייכי

אכרע

איה שיקל איה סופר	ל דרש ספר זיקרא
דודי לו אנטבול הכוסר	ולצדיק דודך הישרה

מעביר דחשן צור מתבך	וממחצות פטיעי ערכי
ומשיס פעמי לדרך	ומכריע מאזט צדקי

אכרע

מיוס דין ער יוס כפרה	ביט נא זאת הל דרשן
לא יטחית בעבור העטרה	ובנתיה טען בקטן

וסימץ ויקץ ויכול יץ קדוש זמץ

ואם חל בשיאר ימיו השבוע

מברך

אתה יי' להיט מולך בעולם בורא פרי הגפן
באוי אמה אשר בחר בנך מכל עם ורוחמנו מכל
לשון וקדשנו במצותיו ותתן לנו יי' אלהינו באהבה מועדים
לשמחה ורחמים וזמנים לששון את יום הזכרון הזה זכרון תרועה
מקרא קודש זיכר ליציאת מצרים כי בנך בחרת ואותנו קדשת
מכל העמים ומועדי קדשך בשמחה ובששון הגדלתנו ורברך
אמת וקיים לעד ומבלעדיך אין לנו מלך לא אתה באוי מלך
על כל הארץ מקדש ישראל ויום הזכרון
וסימץ ויקץ

ובליל יום טוב שייך אין אומ/ שהחיינו לפי ששתיהן קדושה אחת וברבוע
לשתי ספרות לפי ששתיהן משום להם מסנה וברכת המקץ מזכור
יעלה ויבוא בבונה ירושלים ואם טעה ולא הזכיר חנוך ואם נזכר
קודם שפתח בהטוב והמטיב אומ/ באוי אמה אשר נתן יום הזכרון
לעמו למות ולברית באוי מלך על כל הארץ מקדש ישראל ויום הזכרון
ובשבת אומ/ נתחיינו

בשחרית אומ/ הזמירות בטעם כדרך השבת ואומ/ טוב להורות ואם הוא
שבת אומ/ מזמור שיר ליום השבת עומד החץ ואומ/ טעמת
קדיש וברטן בטעם יוצר אור וכן ואם הוא שבת אומ/ אור עולם
אויצ תיים אורות מוחלל אומ/ יהי
וכן סידרא

מלך עמרו לדין ביום הדין שושן גנים ברין
 מלך פילט סוד המעמיקים לסתור במעמקים יחשוף מגלה עמוקים
 מלך צוה מכל רוח עריצי גסי הרוח ויאססם בשיטה רוח
 מלך קיבל מלכי מדמה בסערו משה רומה יסקור על צבא רומה
 מלך רס ונבנה במשפט וענן מלך אוהב משפט מכץ סמון צדק ומשפט
 מלך שושן כצדק לשנו יהודי צדק להליץ בער רודפי צדק
 מלך תקיף בממשלה סמון תורה למעלה ומדכותו בכל משלה
 מלך תיחת חרד מהביטן מדעיד יסור בהביטן בכל משוטט מוכנן
 מלך תר בכל פועל בכל מה יפעל במטה ובמעל
 מלך בעטרה לבטיים יתארר בקדוטיים א נערץ בסוד
 קדוטיים קדוטי

סילוק

עתין ימים יום זה מימים שמו לטפט עמים
 ונריכי עמים ייסוד להוכיח לאומים וברורי מלאומים
 לסקר גלויס וסתומים מעש כל הימים סבג מדען יעבדו מלאומים
 וישצח ממדומים ויבן מעש פגומים וברולי מעמים ובחשטן
 עץ משמים וצדקת שלמים ואשר לפטו נרשמים תגות ברא
 לילוח ימים בשבתו על כל משפט להי המשפט
 לחפס מעששים במשפט ויזכח עמים במשפט כעמוק יהושפט
 וינקרב למשפט ולא יוכלו לקום במשפט כי לא רשעים
 במשפט ולא יינצחו במשפט ויורטעג במשפט ויחוייבן להשפט
 ויש פה משפט יעשה משפט ט כמנהג עושים
 ייטפט טג מצר משפט ויעבה במשפט חלילה לך להי המשפט
 תרין עמך בצדק ועניך במשפט ותוסייע עגנים להתחס על שבין
 במשפט זכור מדבר בצדקה למימנה צדקה
 ומימנה משפט וצדקה וואשר זרע לצדקה ופועל צדקה ואשר

ובכל לב אורתי תקדישני
 גם את נפשי לך ברכי
 הוא גמול חסד עלייכי
 הוא יצילכם מכל צרה
 ולפני הכריעי ברכי
 קומי אורי כי בא אורכי
 אכרע

ויצד ליום ראשון שיר דה

מלך אזור גבורה גדול שמך בגבורה לך זרוע עם גבורה
 מלך בגדי נקם לבש בגדי נקם ליצרי ישיב אל חקם
 מלך גאות לבש ימים מייבש גאות אפיקים מכבש
 מלך בעטרה לבגדים יתאוד קדושים ל עברץ סוד
 קדושים קדוש

מלך רר בבהורא עטה אורה מיספטינו יוציא לאורה
 מלך התמזר עוז ימינו תענוז ומגש אל יעז
 מלך וילבש צדקה ונקדש בצדקה לך יין הצדקה
 מלך זה הדור בלבנות וטובע ישועה בראשו להים ישב על סא קדשו
 מלך חמוץ בגדים ברוחבו ברוחבו יבצר רוח
 מלך טליתו כטלע מיצחית צח ובצח צחות יצחצח
 מיצחיתם פועלים לנצח

מלך ישש קנאה קנא קנא גאה גאה כאיש מלחמות ישיר קנאה
 מלך כל אשתי מדץ ישתחוה למלך של הארץ כי בא לשפוט הארץ
 מלך ליום קומנו לשד כל יצור לפניך ירעד רב ונשו
 שוכן ער

מלך מושל בגבורתו ירשנו הרים בגאותו וכאלים יקרו מעגרתו
 מלך נורא למלכי מדץ מול תחול הארץ מיושב הכרובים תגט הארץ
 מלך שאתנו מי יעזר בך והוא נשוא כל בבת נמץ לישק בך

מֶלֶךְ תְּגַלֶּה אֶרֶץ זָכוֹר לְתַמִּימֵי אֶרֶץ תִּקַּע שׁוֹכְנֵי אֶרֶץ
מֶלֶךְ תִּהְיוּ רַבֵּי נְתַחֲרַת בַּיָּס וּבְחֻרְבָּה וְנִתְגַּדְּלָתָה מִרַבְּבָה
וְנִתְסַמְּרָתָה בְּצַמְחֵי רַבְּבָה

ויצר ליום שיני שלרה

מֶלֶךְ אֶרֶר וְנִנְרָא אֶמִיץ כְּגִבְנָה מֶלֶךְ בְּנִרְא בְּרִינֹת
בְּחֹר בַּעֲלִיּוֹת

מֶלֶךְ צִמָּה בְּמַלְכוּת צִלּוֹל כָּל הַמְּמַלְכוּת כִּי הוּא מְמַלִּיךְ עַל מֶלֶךְ
מֶלֶךְ צִמָּה צִמָּה צִמָּה הַתְּגַלֶּה מֶלֶךְ דֵּר בְּנִבְרָא דְלוֹק אֲנִי
מֶלֶךְ דְּרִיר בְּלִבּוֹשֵׁן הוּר וְהִרְרָ בְּלִבְשׁוֹ כִּי הוּא יִצְמִיחַ לֵטֵן יִשְׁנֵעַ
מֶלֶךְ וְיִרְכַּב עַל כֶּסֶף וְלִכְל רֹאשׁ מִתְנַשֵּׂא מֶלֶךְ זָךְ צְרִיק גִּישׁוֹר זֹכֵר
חֶסֶד לְכָל מִינְשֵׁר מֶלֶךְ הַטֵּן נִרְחֹם נִקְרָא חֹטֵן לְכָל אֱלֹוִי יִקְרָא
כִּי הוּא מְמַלִּיךְ עַל מֶלֶךְ

מֶלֶךְ טִהוֹר כְּעֵצֵס שְׁמַיִם טִיכֵס יָגֵב שֵׁא מִיִּם מֶלֶךְ יִסֵּד עַל בְּלִימָה
יִסְרִי אֲרֵנֵי אֲרֵמָה מֶלֶךְ כְּרִיבִים עֵס כֶּסֶף נִשְׁמֵיִם כְּבוֹדוֹ
מְנַשְׂמֵיִם כִּי הוּא יִצְמִיחַ לֵטֵן יִשְׁנֵעַ

מֶלֶךְ לְפִידֵי אֹוֹר לְפִנֵי לְבָבוֹת אִשׁ אִוְסְטֵנוּ מֶלֶךְ מִלֹּא כָּל הַמֶּלֶךְ
כְּבוֹדוֹ מִי יִכְבֵּן סוֹדוֹ מֶלֶךְ נִבְעֵן מִצֵּן כֶּסֶף קִדְשֵׁן נִגָּה בִּרְרָה
מִקְדָּשֵׁן כִּי הוּא מְמַלִּיךְ עַל מֶלֶךְ

מֶלֶךְ שֵׁס עֲבִים מִרַבְּבֹתֵינוּ עֲטֻרֵיִת תִּיבֵן הַלִּיכֹתֵינוּ מֶלֶךְ שִׁירֵי
אֲרֵמֵלִים יִשְׁרָתוּהֵן עֹשֵׂי דְבָרוֹ יִבְרַכּוּהוּ מֶלֶךְ כְּלִיֵּי שִׁמּוֹת פְּאֹוֹהוּ
לְיוֹצֵר כָּל הַנְּשִׁמּוֹת כִּי הוּא יִצְמִיחַ לֵטֵן יִשְׁנֵעַ

מֶלֶךְ צְבָאוֹת גִּירוֹדִים צְרִקְנֵהוּ מְצִדִים מֶלֶךְ קְדוּחֵי אִשׁ נִצְטִיִס
קְלוֹס עֲנִיָּה מְדִצִים מֶלֶךְ רַחֲמֵסָה הַמּוֹנֵי עִידֵן נִצְוֹא וְשׁוֹב
מֵהִירִים כִּי הוּא מְמַלִּיךְ עַל מֶלֶךְ

עגלה כן צדקה למשנה ולמשנה עשה לובש צדקה כי לא ער
 צדקותיט נצטרקה ולא על טובותיט נפיל נאקה כי לטן הבושת
 ולך הצדקה ניטן לקול צעקה ניזכור חסד וצדקה וימלא רחמים
 וילבש צדקה ויעשה ביעקב משפט וצדקה וינוארר וינשרץ 7
 וינצב וינקרש כל הקדוש הנקדש בצדקה המזויר

כבודו

איהל ביום ברחמים מלך כוחו כל עשותות צעיר וכו'
 גאות ועון התאזר מלך רוק וחלד יחרדו מואימות כ'
 היוצר יחד לבס יחן מלך ומבין אל כל מעשיהם יצדיק מלך
 זכרון הוא תרועת כ' חוק לישראל הוא לזנותם מלך
 טרף נטן ליריאי מלך כל כ' יזכור לעולם בריהו בזכרע טוב כ'
 בלה אל העש לשואות בע כ' לכן אתאט לך מלכיט מלך
 מאהמול קרמטך לחלונך כ' נא זכור חסד שנקלחני כן שלשת אילי כ'
 זכור באי כתיב למד כבו ארמלי כ' שונתם כל תיבז ללן במקום עליו נידדו
 מלאכי מלך

טרם מדין צמור מלתייבם כ' צחקם ברחמים לפקדס כ'
 קשוב קול תקיעה מתוקעי ביום כ' רחמים תעורר למחכיב מלך
 טעה שונעת עם משחריב כ' תיטן בתומיכי בריה ונברכך אלהים
 חיים מלך
 והאופנים זולת

מלך

זמיוץ גמיוס זכור לבוי בטקע ביום תקע גמולי כפדיוס
 מלך זכר ויקרא זכור להעז יקרה תקע נהיילך למקרא
 מלך זכור חסדים זכור לחסידים תקע טפס טעדים
 מלך יושב בפתר מואהל זכור לכסאן מונהל תקע להקהיל קהל
 מלך משפיל רמים זכור לנהאמיס תקע שמתה ושלמים
 מלך ענה ממויצר זכור לעוקדיך בצר תקע לצורחי בצר
 מלך קדוש וגדול זכור להונט לא גדול תקע שופר הקדול

אָמֵן הַרְשׁוּ עָלֵינוּ בְּשׂוֹרֹת טוֹבוֹת
 אָמֵן הַרְשׁוּ עָלֵינוּ בְּשׂוֹרֹת טוֹבוֹת
 אָמֵן שְׁלַח רַחוּמֶיךָ שְׁלִימָה לְחַוְלֵי עַמְּךָ
 אָמֵן כֹּהֵל רֵב וְתֹרֵב וְרַעֲב וּמִשְׁחִית וּמְקַטֵּף מִכֶּנֶף כְּרִיתֶךָ
 אָמֵן זָכֹר כִּי עָשָׂה אֲנִי
 אָמֵן מִחוּץ שְׂטֵר חוֹבֵתֵינוּ
 אָמֵן מַחֵה וְהַעֲבֵר טַעֲמֵינוּ וְחַטֹּאתֵינוּ מִגֵּר עֵינֶיךָ
 אָמֵן הַחֲזִירֵנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלִימָה לְפָנֶיךָ
 אָמֵן זֹכְרֵנוּ בְּזָכְרֶיךָ טוֹב לְפָנֶיךָ
 אָמֵן כְּתֹבֵנוּ בְּסֵפֶר זְכוֹת
 אָמֵן כְּתֹבֵנוּ בְּסֵפֶר פְּרָעָה וּכְלָלָהּ
 אָמֵן הַצְמִיחֵנוּ יְשׁוּעָה בְּקִרְבְּךָ
 אָמֵן קַבֵּל בְּרַחֲמֵי וּבְרִיט אֶת תַּעֲלוּתֵנוּ
 אָמֵן עֲשֵׂה לְמוֹטֵנוּ שִׂמְךָ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא
 אָמֵן עֲשֵׂה לְמוֹטֵנוּ הַחַמִּיד הַרְבִּים וְחַסְדֶּיךָ הַגָּדוֹל וְרַחֲמֵי עָלֵינוּ
 (וְזוֹמָן קָדִישׁ גְּבוּר)

וְקוֹרֵין בְּטוֹרָה חֲמִשָּׁה כֵּן מֵדָה אֵין שְׂחוּטֵן מֵהַסּ וְהָיָה מֵהַסּוּס עַל־הַסּ
 וְהָיָה מֵהַסּ שְׂבוֹתֵי קוֹרֵין וְהָיָה סוֹר הַקְּרִיאוֹת וְהַהַפְּטוֹת יוֹם הַאֲשֵׁן
 קוֹרֵין וַיִּשָּׁן סֵקֶד בְּפִישׁ יוֹרָא עַד וַיְהִי אַחֵר הַדְּבָרִי הַזֶּה וְהַסְּפִירָה קוֹרָא
 בְּפִישׁ פְּנָחַס וּבְחֹרֶשׁ הַטְּכִיעִי וּמִפְּטִיר בְּבִיאָה בְּמִזְמֹר שְׁשִׁיל וַיְהִי
 אִישׁ אַחֵר מִן הַרְמָתִים יוֹם שִׁיבֵי קוֹרֵין בְּעִקְוֵהָ וַיְהִי
 אַחֵר הַדְּבָרִי הַזֶּה מִקִּוּס שְׁהַפְּסִיקוּן וְהַתְּמוּל עַד סוּף הַפְּרִישׁ וּמִפְּטִיר
 קוֹרָא וּבְחֹרֶשׁ כִּזְסֵי אֶתְמוּל וּמִפְּטִיר בְּבִיאָה בִּרְמִי כֵּן אֵמֵר יוֹם מִצְוָה

חוֹ הָיָה קְרִיאת יוֹם הַאֲשֵׁן שֶׁל הַאֵשׁ הַשְּׁבִיעִי

וְהָיָה

טָקֵד אֶת שָׂרָה כְּאִשְׁרָא אֵמֵר וַיֵּשֶׁב יְהוָה לְשָׂרָה כְּאִשְׁרָא
 רַבִּי וְהָיָה וְהָיָה שָׂרָה לְאַבְרָהָם בֶּן לִזְקוּנָתוֹ לְמוֹעֵד
 אִשְׁרָא רַב אֵמֵר וַיִּקְרָא אֶבְרָהָם אֶת שֵׁם בְּנֵי הַטָּלָל לֹן אִשְׁרָא

מֶלֶךְ שְׁמַנְךָ קוֹדֵשׁ שִׁבְחוֹ לְגִידֵךְ בְּקוֹדֵשׁ מֶלֶךְ תָּמִיד מְבָרְכִים
עַם קוֹדֵשׁ בְּסוֹד שְׂדֵי קוֹדֵשׁ מֶלֶךְ גִּיּוֹה בְּמַלְכוּת גִּלְגַּל כָּל
הַמַּמְלָכוֹת כִּי הוּא יִצְמִיחַ לָנוּ יִשְׁעָה

הַמִּזִּיד אוֹפֵן

אֱלֹהֵינוּ

צְבָאוֹת מַחְנֵת רוּחַ קְדוֹשִׁים בִּירְוָה עוֹמְדִים שְׂבַחֲתָה
מִשְׁרָשִׁים גְּרוּדֵי אֲדָמָה לְמַלְכָּה מְקַדְשִׁים יְיָ יִמְלֹךְ לָן
רְגְלֵי מִשְׁרָתִים תְּהִלָּה מִשׁוֹרְרֵים הַמְּוֹנֵם הַמְּוֹנֵם לְקִדְוֵשׁ מִהַדְרִים
וְשִׁלּוֹשׁ קְדוּשָׁה לְמַלְכָּה מִשְׁפָּאֵרִים יְיָ יִמְלֹךְ

זֶה מִלְּזֶה קוֹרְאִים וְקְדוּשָׁה עוֹרְכִים חֲטָמִלִים נִרְאִים הַגְּיוֹנֵם מְטִיבִים
טְבִילֵי טְהָרָה לְמַלְכָּה מְבָרְכִים יְיָ יִמְלֹךְ

יְהוּדֵיךְ יְהוּדֵיךְ נְקִיּוֹת כְּפִים בְּרִיעִים קוֹמָה וְנִשְׁמָאִים יַעֲפִים
לְפָנֶיךָ מֶלֶךְ מִמְּתַקְוִים וְעִים יְיָ יִמְלֹךְ

מִלְּאֲכֵי שֶׁרֶת עֲשִׂי רִבּוֹן בְּעֵדִים לְהַלֵּל שְׂכִינְתְּךָ דוֹרֵךְ
סְמוּכִים לְפָנֶיךָ מַלְכוּת הַדָּרֵךְ יְיָ יִמְלֹךְ

עִירֵי אֲדָמָה מִאֵשׁ חֲצוּבִים פְּלִיאֵי שְׂמֹת מִמְּחַנְתְּךָ נְחִסְבִים
עָט כוֹס בְּרַעַר נְסֻבִים יְיָ יִמְלֹךְ

קְדוּחֵי אֵשׁ גִּלְגַּלֵּי נִצְצִים רִיעִים מְקוֹלוֹת וְלִשְׁמוֹעַ מִפְּנֵי צִיָּים
שְׂלִיחוֹת רִבּוֹן לְעֲשׂוֹת רִצִּים יְיָ יִמְלֹךְ

תְּפָאֲרָתְךָ וְקְדוּשָׁתְךָ מְבָרְכִים כְּתִיּוֹת הַקּוֹדֵשׁ וְאוֹפְנִים קְדוּשׁ וְעִירֵךְ
עוֹרְכִים יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד

וְהַאֲפִיכֵם

וְנִזְמֵן סֹדֵר הַתְּפִלָּה וְמִתְפַּלְלֵן בְּסֹדֵר עֲרֻבֵית וְאֵין אִוְמוֹ הַלֵּל
בְּרָה וְבִינֵם הַכְּפָרִים לְפִי שֶׁהֵן יְמֵי שְׂמֵחָה וְסִפְרֵי תִיִּים וְסִפְרֵי
מִתִּים שְׂמֵחִין לְפָנֶיךָ הַמְּקוֹם לְתֵן רֵן וְחֵשֶׁבֶן וְכָל הַשְּׂעוֹלָה
טוֹעַ נָרֵן בְּהֵם וּבְמִקְוֵים הַלֵּל אִוְמוֹ

אֱבִינוּ

מִלְּכֵינוּ חֲטָאֵנוּ לְפָנֶיךָ אִיִּם אֵין לָנוּ מֶלֶךְ לֹא אֲהֵב
אִמֵּנוּ עֲשֵׂה עֲבוֹדָנוּ לְמַעַן שְׂמֵךְ אִיִּם בְּטוֹל מִמֵּנוּ גְּזֵרוֹת קְשׁוֹת

אבימלך לא ירעתי לא ירעתי מיי עשיה את הדבר הזה וגם אמר
לא הגדת לי וגם אנכי לא שמועתי בלתי פיוס וניקח וניקח
זאן ופקד ויתן לאבימלך ויגרתו שניהם ברית וניצב מצדדים
את שבע כבשות הימין לביהן וימחזק אבימלך את מצדדים מה
הנה שבע כבשות המלה אשר הכנת לברנה ויאמר כי את שבע
כבשות תקח מידי בעבור תהיה לי לעדה כי חסרתני את הבאר הזאת
על כן קרא למקום ההוא באר שבע כי שם נשבעו שניהם ויגרתו
ברית בבאר שבע ויקם אבימלך ופיכול שר זבאן וישבן את
ארץ פלשתים וישע אשל בבאר שבע ויקרא שם בטיס וכן
עלה ויגר מצדדים בארץ פלשתים ימים רבים

ומפטייר קורא בפנתס

ובתדש השביעי באחד לחמש הקורא קדש היה לפני מלך
עבדה לא הענין יחד המדע ודבר לבי ועשייתם ענין וימחזק
ליהוה שר כן פקד נחור אמיל וזוהו כבשים כנג שנה שבע
ומנחתם ונסכיהם בלילה שנתן שלשה עשרים ושר שבע עשרות
לאיל ועשרין אחר ונכש האחר לשבעת הכבשים וישע
אחר לחטאת וכפר ענין וזוהו פקד חטאת ומנחתה וזוהו
התמיד ומנחתה ונשפוט לרית נוחח חטאת וירחי

ומפטייר שישמר

ויקרא מן רחוקים וישע מזהר וקריש וישמר וזוהו
כך ידעה כי או ידעה כן ועחו כן יקח חסרתני וזוהו
כשים שנה אחת חנה וישע השנת סכנה ויהי ופנה ילוי שכל
אין ילדים וזעה האיש ההוא משרו מימים ימינו וזוהו
ליהוה זבאות כשיקח וטס שבע עלי וזוהו וקפתס שופט ויחנה

יִלְדָה לוֹ שָׂרָה יִצְחָק וַיִּמָּל אַבְרָהָם אֶת יִצְחָק בֶּן שָׁמֹנֶת יָמָיו
כַּאֲשֶׁר צִוָּה אֱלֹהִים וַאֲבָרָהָם בֶּן מֵאֹת שָׁנָה כְּהוֹלֵל לוֹ אֶת יִצְחָק
בֶּן וְתֹאמַר שָׂרָה מִי מוֹלֵל לְאַבְרָהָם הַנְּטָקָה בְּנֵי שָׂרָה כִּי יִלְדֶנִי
בֶּן לְזָקֻנִי וַיִּגְדַּל הַיֶּלֶד וַיִּצְמַח וַיִּשָּׂא אַבְרָהָם מִטֹּמֶה גְדוֹל בְּיוֹם
הַצִּמּוּחַ אֶת יִצְחָק וַתֵּרָא אֵל שָׂרָה אֵת כֶּן הַגַּר הַמִּצְרַיִת אֲשֶׁר יִלְדָה
לְאַבְרָהָם מִיִּצְחָק וְתֹאמַר לְאַבְרָהָם גֵּרִשׁ הָאִמָּה הַזֹּאת וְהֵאֵת בְּנָה
כִּי לֹא יִירֶשׁ בֶּן הָאִמָּה הַזֹּאת עִם בְּנֵי עַם יִצְחָק וַיִּרַע הַדָּבָר מְאֹד
בְּעֵינֵי אַבְרָהָם עַל אֹדֶת בֶּן וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֵל אַבְרָהָם אֵל יִרְעֵב
בְּעֵינֶיךָ עַל הַנְּעַר וְעַל אֲמֹתֶיךָ כֹּל אֲשֶׁר תֹּאמַר אֵלֶיךָ שָׂרָה שְׂמֹעַ
בְּקוֹלָהּ כִּי בִיִּצְחָק יִקְרָא לָךְ זָרַע וְעַם אֵת בֶּן הָאִמָּה לְגִי אֲשִׁימֶנּוּ
כִּי זָרַע הוּא וַיִּשְׁכַּח אַבְרָהָם בְּבֹקֶר וַיִּקַּח לֶחֶם וְחֻמֹּת מִיַּם וַיִּתֵּן אֵל
הַגַּר שֵׁם עַל טַעְמָהּ וְהֵאֵת הַיֶּלֶד וַיִּטְוֶלְהָ וַתֵּלֶךְ וַתִּהְיֶה בְּמִדְבַר בְּאֵר
שָׁבַע וַיִּכְלֹךְ הַמַּיִם מִן הַחֻמֹּת וַתִּטְוֶלְהָ אֵת הַיֶּלֶד תַּתָּה אֶתֶר הַשִּׁיחִים
וַתֵּלֶךְ וַתִּשָּׁב לָהּ מִבְּאֵר הַרְחֹק כְּמִטְחֹו קִשְׁתָּהּ כִּי אָמְרָה אֵל אֲרָמָה
בְּמוֹת הַיֶּלֶד וַתֵּשֶׂא אֵת קוֹלָהּ וַתִּבְרַךְ וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֵת קוֹל הַנְּעַר
וַיִּקְרָא מִלֶּאךְ אֱלֹהִים אֵל הַגַּר מִן הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר לָהּ מֵהַלֵּךְ הַגַּר
אֵל תִּדְרֹא כִּי שְׂמֹעַ אֱלֹהִים אֵת קוֹל הַנְּעַר כַּאֲשֶׁר הוּא שֵׁם וְקוֹמֵי טָוִי
וְהַנְּעַר וְהַחֲזִיקִי אֵת יָדְךָ בֶּן כִּי לְגִי גְדוֹל אֲשִׁימֶנּוּ וַיִּסְתַּחֲרֶנּוּ
אֱלֹהִים אֵת עֵינֶיהָ וַתֵּרָא בְּאֵר מַיִם וַתֵּלֶךְ וַתִּמְלֹא אֵת הַחֻמֹּת מִיַּם
וַתִּשָּׂק אֵת הַנְּעַר וַיְהִי אֱלֹהִים אֵת הַנְּעַר וַיִּגְדַּל וַיִּשְׁכַּח
בְּמִדְבַר וַיְהִי לִיבָה קִשְׁתָּהּ וַיִּשְׁכַּח בְּמִדְבַר פֶּאֶרַח וַתִּסָּח לוֹ צִנּוֹן
אִשָּׁה מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
וַיְהִי בְּעֵשֶׂר הַיָּמִים וַיֹּאמֶר
אֲבִימֶלֶךְ נְפוֹכֹל טָוִי בְּבֹאוֹ וְהוֹ אַבְרָהָם וַאֲמַר אֱלֹהִים נְפוֹכֶיךָ כְּבוֹד
אֲשֶׁר אָתָּה עֹשֶׂה וַיִּשְׁמַע הַנְּעֻבָּה לִי בְּלֵהִים הֵנָּה וַיִּסַּח וַיִּסָּח
לִי וְלָטִיב מִלְּבָבִי כַּחֲסֵד אֲשֶׁר עָשִׂיתִי עִמָּךְ תַּעֲשֶׂה עִמָּדִי וְעַם
גְּרָתָה כֹּה וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֲנֹכִי אֲוִיבָע וְהוֹכִיחַ אַבְרָהָם אֶת
אֲבִימֶלֶךְ עַל אֹדֶת בְּאֵר הַמַּיִם אֲשֶׁר גְּדוֹל עַבְדֵי אֲבִימֶלֶךְ וַיֹּאמֶר

בְּאֵר

אֵל

עמה כאשר צמלתו בפנים שלטה ואיפה אחת קמח וטבל יין ותביאהו
בית יהוה צלה והנער נער ; וישחטנו את הפז לפני יבואנו את הנער
אל עלי ; ותאמר כי ארני חי נספך ארני אע האשה הנצבת עמוכה
בזה להתפלל אל יהוה ; אל הנער הזה התפללתי ויתן יהוה לי ארני
שאלתי אשר שאלתי מעמך ; וגם אנכי השאלתיהו ליהוה כל הימים
אשר היה הוא שאול ליהוה וישחטנו שם ליהוה :

ותתפלל חנה ותאמר עליו לבי ביהוה רמה ביהוה
רחב פי נל אויבי כי שמחתי בישועתיך ; אין קרוש כיהוה כי אין בלוק
ואין צור כאלהינו ; אל תרבו תרבו צבה צבה יצא שתק מפיהם כי
אל רעות יהוה ולא נתכנן עלילות ; קשת צבים חתים ונכשלים ארון
חיל ; שכעים בלחם נסכרו ורעבים חרלן ער עקרה ילדה שכעה ורבת
בנים אמרלה ; יהוה מומית ומחיה מוריד שאול ויעל ; יהוה מוריש
ומעשיר משפול אה מרומם ; מקים מעפר דל מאשפות ידים אביון
להושיב עם נריבים וכסא כבוד יתחילם כי ליהוה מיצוקי ארץ וישרת
עליהם תבל ; רגלי חסידו ישמור ורשעים בחושך ידמו כי לא בשר
יצבר איש ; יהוה יתתו מריבן עלון בשמים ירעם יהוה ירון ופסי
ארץ יתן ענו למלכו וירם קרן משיחו ;
צמלית

ולו
ק

חסידיו
מריבו
ק

קריאת יום שני שלמוש השנה

קריאת
אחר הדברים האלה והאזהרים נסה את אברהם ויאמר
אליו אברהם ויאמר הנני ; ויאמר קח נא את בנך ארם
יתרה אשר אהבת את יצחק ולקח אל ארץ המדינה והעלהו ; שם
לעלה של אחר הדברים אשר אמר אליך ; וישם אברהם כבוד ויחבש
את חמורו ויקח את שני נעריו עמו ואת יצחק בנן ויבדע עצי עלה
ויקם וילך אל המקום אשר לו האזהרים ; ביום השלישי וישו

עלך

ויהי היום ויזבח אלקנה ונטע לפטגה אשתו ולכל בניה ובנותיה
מנות : ולחנה יתן מנה אחת אפיס כי את חנה אהב ויהוה
סגר את רחמה : וכעסותה צרתה גם כעס בעבור הרעיומה כי
סגר בעד רחמה : וכן יעשה שנה בשנה מדי עלותה בבית יהוה
כן תבעיסנה ותבכה ולא תאכל : ויאמר לה אלקנה אישה חנה
למה תבכי ולמה לא תאכלי ולמה ירע לבכך הלא אנכי טוב לך
מעשרה בעם : ותקם חנה אחרי אכולה בשלה ואחרי שותה ועלי
הכהן יושב על הססא על מזוזת היכל יהוה : והיא מרת נפש ד
ותתפלל על יהוה ובכה תבכה : ותמיד נהג ותאמר יהוה צבאות
אם ראה תראה בעט אמותי וזכרתי ולא תשכח את אמותי ונתתה
לאמותי דע אנשים ונתתני ליהוה כל ימי חיין ומורה לא יעלה על
ראשי : והיה כי הרבקה להתפלל לפני יהוה ועלי שמר את פיה :
וחנה היא מדברת על לבה רק שפניה נעות וקולה לא ישמע ויחטבה
עלי לשכרה : ויאמר אליה עלי עד מתי תצטרף הסידי את יי
מעליך : ותאמר חנה לא אדוני אשה קסת רוח אנכי ונטע לך
שותה ואספר את נפשי לפני יהוה : ואל ותן את אמותי לפני כרת
כלי על כי מרוב שיחי וכעסי דברתי עד הנה : ונטע עלי ויאמר
לכי לשלם ולהי ישראל ותן את שאלתך אשר שאלת מעמך ותאמר
תמצא שפתך חן בעיניך ותלך האשה לרובה ותאכל ופניה לך
היו לה עוד : וישכימו בבקר וישתחוו לפני יהוה וישוכן ויבאן אל
בית הרמותה וירע אלקנה את חנה אשתו ויזכרה יהוה : וירי
לתקופות הימים ותהר חנה ותלך בן ותקדמות שמן שמחול כי
מיהוה שאלתיו : ויעל האיש אלקנה וכל ביתו לזבח ליהוה ונתן
הימים ואת נדרו : וחנה לא עלתה כי אמרה לאישה עד יאמר
הנער והביאתך ונראה את בני יהוה ויטב טס עד שלם : ויאמר
לה אלקנה אישה עשי הטוב בעיני שכי עד צמלך אותך וקם
יהוה את חברו ותטב האשה ותתן את בנה עד צמלה אותו ותעלהו

וּמִפְטִיר קוֹרָא וּבְחַרְטֵי הַשְּׂבִיעִי כְּמִתְבַּרְרָא

וּמִפְטִיר בְּרִמְיָהּ

אָמַר יְהוָה מִצָּח תֵּן בְּמַרְכָּב עִם שְׂרִידֵי חֶרֶב הַלֹּחֵץ
 לְהִרְצִיעַן יִשְׂרָאֵל מִרְחוֹק יְהוָה נִרְאָה לִי וְנִהְיִיתָ עוֹלָם
 אֲהַבְתִּיךָ עַל כֵּן מִשְׁכַּתְיָךְ חֹסֵד עוֹר אֲבַנְךָ וְנִבְנַת בְּתוֹלַת יִשְׂרָאֵל
 עוֹר תַּעֲרִי תַפְיִךְ וַיִּצְאָתָּ בְּמִחְוֹל מִשְׁחָקִים עוֹר תִּטְעֵנִי כְרַמִּים בְּהָרֵי
 שׁוּמְרוֹן נִטְעַן נִטְעִים וְחִלְלִי כִּי יֵשׁ יוֹם קִרְאוֹ נְוִצְרִים בְּהַר אִפְרַיִם
 קוֹמִי וְנִגְעֵלָה צִיּוֹן אֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כִּי כֹה אָמַר יְהוָה רַגְלִי לִיעֲקֹב
 שָׁמְתָה וַיִּבְהַל בְּרֹאשׁ הַגְּזִים הַשְּׂמִיעַן הַלֹּחֵץ וְנִמְרָר הַנּוֹשֵׁעַ יְהוָה אֶת
 עַמְּךָ אֵת שְׂאֵרֵי יִשְׂרָאֵל הֵנִי מֵבִיא אֹתָם מֵאֶרֶץ צִפְתָּן וְקִבְצֵתֶם
 מִירְכַתִּי אֶרֶץ בְּבַעַר וְעַתָּה הִרָה וַיִּזְלַחַת יַחַד קָהֵל גְּרוֹל יִשְׁנֹבֵן הַנֶּה
 בְּבִי יָבוֹן וּבְמַחְנֻנִים אֹבְדִים אֹבְדִים אֵל נְחֹלֵי מִיָּם בְּיַד יִשְׂרָאֵל
 יִכְשְׁלוּ כֹה כִּי הֵייתִי לְיִשְׂרָאֵל לְאֵב וְאִפְרַיִם בְּבִרֵי הַנֶּה
 רַב יְהוָה וְהִצִּירָו בְּאֵיִם מִמְרַחֵק וְאָמְרוּ מִזְרָה יִשְׂרָאֵל יִקְבְּצֵנוּ
 וְשִׁמְרוּ כְרַעַה עֲרֵרוּ כִּי סָדָה יְהוָה אֵת יִשְׂרָאֵל מִיַּד חֹזֵק מִמֶּנּוּ
 וּבָאוּ וְרַגְלֵן בְּמַרְוֵם צִיּוֹן וְנִהְרָו אֵל טוֹב יְהוָה עַל רַגְלֵן וְעַל תִּירוֹשׁ וְעַל
 יִצְהָר וְעַל בְּנֵי צֹמֵן וּבְקָר וְהֵייתָ נֶפֶשׁ כַּגֶּן רוּחַ וְלֹא יוֹסִיפוּ לְרַאכָה
 עוֹר אֵז תִּשְׁמַח בְּתוֹלָה בְּמִחְוֹל וּבְתַרְסֵי וְזָקְנֵם יַחַד וְהַסְכַּתִּי אֲכַלֵּם
 לְשִׁטּוֹן וְנַחֲמַתִּים וְשִׁמְחַתִּים מִיָּגוֹנֵם וְרִדִיתִי נֶפֶשׁ הַכֹּהֲנִים רַגְלֵן
 וְעַמְּרֵי אֵת טוֹבֵי יִשְׂרָאֵל נֶהֱוָה יְהוָה כֹּה אָמַר יְהוָה קוֹל בְּרִמְיָהּ
 שָׁמַע בְּבִי נְהִי תִמְרָרִים רַחֵל מִיִּבְבָּה עַל בְּנֵיהָ לְהִנָּחֵם עַל בְּנֵיהָ כִּי
 אֵינֶנּוּ כֹה אָמַר יְהוָה מִנְעִי קוֹלֵךְ מִבְּכִי וְעֵנֶיךָ מִדְּמֵעֶיךָ
 כִּי יֵשׁ שָׂבַע לְשִׁנְיֹתֶיךָ נֶהֱוָה יְהוָה וְשָׂבַע מֵאֶרֶץ אֲנִיב וְיֵשׁ תְּקוּרָה
 לְאַחֲרֵיתֶךָ נֶהֱוָה יְהוָה וְשָׂבַע בְּגִס לְגְבוּלֵם שָׁמַע שִׁמְעַנִּי אִפְרַיִם
 מִתְנַרְדֵּי יִכְרַתֵנִי וְאֹסֵר כְּעֵגָל לֹא לֹאמַר הַשִּׁיבֵנִי וְאֲשׁוּבָה כִּי אֲתוּ יְהוָה

אברהם את עינו וירא את המקום מרחוק ויאמר אברהם אל עבדיו
שבו לכם פה עם החמר ואני והנער נלכה עד כה ונשתחוה ונשפחה
אלים וניקח אברהם את עבד העלה וישב על יסד וניקח בידו את
האש ואת המזבחת וילכו שניהם יחדיו ויאמר אברהם אל יסד אבן
ויאמר אבי ניאמר הנני בני ניאמר הנה האש והעצים ואיה הפה לעלה
ויאמר אברהם אלהים יראה לו הפה לעלה בני וילכו שניהם יחדיו
ויבאו אל המקום אשר אמר לו האלהים ויבן שם אברהם את המזבח
ויטע את העצים ויעקד את יסד בני וישם אותו על המזבח ממועד
לעצים וישלח אברהם את ידו וניקח את המזבחת לטהר את בניו
ויקרא אליו מלאך יהוה מן השמים ויאמר אברהם ויאמר
הנני ויאמר אל תטלח ירך אל הנער ואל תעש לו מאומה כי עתה
ירצתי כי ירא אלהים אתה ולא חשבת את בני את יתורכי מימי וישא
אברהם את עינו וירא והנה מיל אחד נמשך בסבך בקרניו וילך אברהם
ויקח את האיל ויעלהו לעלה תחת בני ויקרא אברהם את שם
המקום ההוא יהוה יראה אשר יאמר היום בהר יראה ויקרא מלאך
יהוה שנת מן השמים ויאמר כי נשבעתי נאס יהוה כי ישן אשר
עשית את הדבר הזה ולא את בני את יתורכי כי ברך אברכי והרבה
ארכה את זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על שפת הים וירש זרעך
את שער אויביו והתברכו בך כל גווי הארץ עקב אשר שמערת
בכולי וישב אברהם אל עבדיו ויקמו וילכו יחדיו ויל אה שבע
וישב אברהם בנור שבע ויהי אחרי הדברים האלה ויקרא
לאברהם לאמר הנה ילדה מלכה גם היא בנים לתחור אחיך ואת ענין
בכורו ואת בנו אחיו ואת קמואל אבי ארס ואת פטיר ואת חזו וארס
פלרש ואת ירלך ואת בתוואל וכתוואל ילד את רבקה שימנה מלה ילדה
מלכה לתחור אתי אברהם ופלגשו ושמה ראומה ותלד גם היא את
עכר ואת גרס ואת ונחש ואת מעבה ו

א

יין שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך

ברוך

אֱתָהּ ייִן אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לֵאמֹר מְבָרְכֶם לֵאמֹר יִשְׁמַח
 וְאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר לְעֵלְיוֹן גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים
 וְקוֹנֵה אֶת הַכֹּל זוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא צוּמֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמִטַּע שָׂמֶן
 בְּאֹהֲבָה זְכוּרֵנוּ לְחַיִּים מֶלֶךְ חַסֵּד חַיִּים וְפִתְחוּנוּ בְּסֵפֶר
 חַיִּים לְמַעַן לְחַיֵּנוּ לְחַיֵּנוּ עֲזָרָה וּמְדֻשָּׁיִם וּמִסֵּן בְּאֵי מִסֵּן אֲבֹהֵינוּ
 אֱתָהּ גִבּוֹר לְעוֹלָם ייִן מַחִיָּה מִתִּים אֱתָהּ וְרַב לְחַיִּים מִכֹּל
 חַיִּים בְּחַסֵּד מַחִיָּה מִתִּים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹסְעִים וְרוֹפֵא חוֹלִים
 מִזֵּדִים אֲסוּרִים וּמְקַיִים אֲמוּנָתָנוּ לְיִשְׁרָאֵל עֲשֵׂה מִי כַמּוֹךְ בְּעוֹלָם גְּבוּרָתְךָ וּמִי
 דוֹמָה לָךְ מֶלֶךְ מִמִּית וּמַחִיָּה מִמִּית לֵטֵן יְשׁוּעָה בְּקִרְוֹכְךָ
 מִי כַמּוֹךְ אֵב רַחֲמִים זְכוּר יִצְחָק בְּרַחֲמִים מִמִּית וּמַחִיָּה
 וְנִאֲמַר אֱתָהּ לְחַיִּים מִתִּים בְּאֵי מַחִיָּה מִתִּים

לְדוֹר וָדוֹר נְגִיד גְּדוֹלָה וְלִנְסַח בְּחַיִּים קְרוֹבֵינוּ
 נְקִדִּישׁ וְנִשְׁבַּח לְחַיִּים מִשֵּׁנִי לֹא יִמּוֹט לְעוֹלָם וְעַד כִּי לְמֶלֶךְ אֱתָהּ
 וּבָבֶן ייִן שְׂחָרָה ייִן לְחַיִּים עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ וְאֵימֹתֶיךָ עַל
 כָּל מַה שֶּׁבָרַחְתָּ וַיִּירָאוּךָ כָּל הַמַּעֲשֵׂים וַיִּשְׁתַּחֲוּ לְפָנֶיךָ כָּל הַבְּרוּאִים
 וַיִּשְׁטַף כוֹחַ וְאִמְרָה וַחֲזֵק לְעֲשׂוֹת רִצּוֹנְךָ בְּלִבְךָ שׂוֹמֵר שִׁירֵינוּ ייִן
 לְחַיִּים שֶׁהַשְּׁלֵטוֹן לְפָנֶיךָ עַל כִּיּוֹךְ וְגִבּוֹרָה בְּיָמֶיךָ וְשִׁמְךָ נִרְאָה עַל מַה
 שֶׁבָרַחְתָּ ייִן כְּבוֹד ייִן לְעַמְּךָ תְּהִלָּה לְיִרְאוּיֶךָ וְתִקְוָה
 טוֹבָה לְדוֹרֵיךָ וְפִתְחוּן סֵה לְמִיחֻלִּים לָךְ שִׁמְחָה לְאֲדִיָּךְ שִׁטּוֹן לְעִירְךָ
 וְצַמִּיחוֹת קָרוֹן לְחַד עֲבָרָה וְעֲרִיכּוֹת נֵר לְבָן יִשְׁי מוֹשִׁיָּךְ בְּמַהֲרָה
 בְּיָמֶינוּ וְאִזְ צְדִיקִים יִרְאוּ וַיִּשְׂמְחוּ וַיִּשְׂרִים יִשְׂרָאֵל
 וְחַסִּדִּים כְּתוּבָה יִגְדֻלּוּ וְעוֹלָתָהּ וְחַסְדֵיהָ

מִדּוֹךְ אֱתָהּ ייִן לְכַרְךָ עַל

אלהיו כי אחרי שובי נחמתי ואחרי הודעי ספקתי על ירך
 בשתי וגם נכלמתי כי נשאתי חרפה בעירי : הבן יקיר לי אפרים אס
 ילד טעשוני כי מדי דברי בן זכור אזכרנו עוד על כן המון מעי
 לך רחם ארחמנו נאס יהוה :
 גואלינו

סדר הקיעה שופר

לאחר שהטויר בבית אומן הבקי שופר שלמיל פסוק בידו ומבין
ברוך אתה יין אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו
 וצונו לשמוע בקול שופר

בני אמה שהחיינו וקיימנו והדגינו לנו לחן הזה
 ותקע שלשים תקיעות תשיר ג פגמ / תשיר ג פגמים
 תשיר ג פגמים

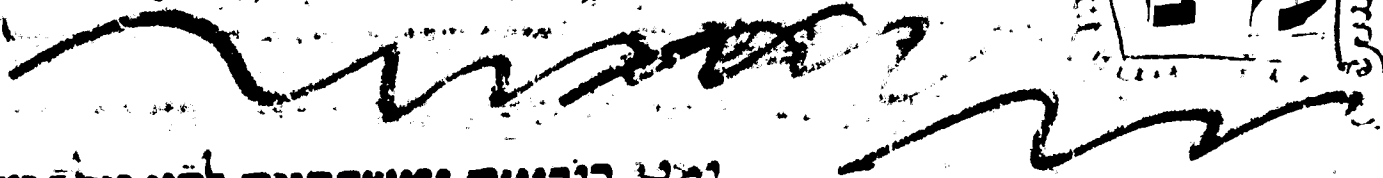
תשיר	תקיעה	שלשה שברים	תרופה	תקיעה
תשיר	תקיעה	שלשה שברים	תקיעה	
תשיר	תקיעה	תרופה	תקיעה	

וכיום שני אין מברכן שהחיינו ואין תוקעין שופר
 בשבת לאחר התקיעות אומר תהלה ומחזיקין ספר תורה
 לארון אומר יהלל כל ואומר החן קדיש עד לעיל
 מתפללין תפלת מוסף בלחש

לכבש ויין כנסכו ושיעיר לכפר ועלת החודש ושני המידין כהלכתן
 ישמחו במלכותך שומרי שבת וקוראי עונג עם מקדשי שביעי
 כולם ישבעו ויתשגרו מטובך ובשביעי רצות בו וקדושתו תמדת
 ימים אונס קדמת זכר למעשה בראשית

לשבר לאדיו הכל לתת גדולה ליוצר בראשית

על יצר

ומה כרעים ומשתחוים לפני מלך מלכ
 המלכים הן כה נטה שמים ויסד הארץ וכסא כבוד בשמים מושג
 ושכינת עוזו בגבהי מרומים הוא יין אלהיט אין עוד מלכרו אמרת
 מלכינו ואין זולתו כבתוב בתורתך וירעה היום והשבות אל לכבר כו
 יין הוא האלהים בשמים מושג ועל הארץ מותחת אין עוד

מוחילה לל אחלה פניו אשאלה ממנו משנה לטון אשר בקהל
 עם אשירה עזון אביעה רגבות בעד מפעליו לארס מערכי לב ומיין
 משנה לטון יין שפתי תפתח ופי יגד תבלתך יהיו לרצון אמרי פי והצנן
 לבי לפעך יין צמדי וגומלי

על

כו נדוה לך יין אלהיט לראות מהרה בתפארת עזוק
 לתון עולם במלכות

שדי וכל בני בשר יקראו בשמך להפגות אריך כל רשעי ארץ יכיר
 יירשע כל יושבי תבל כי לך תכרע כל ברך תשבע כל לשון לפעך יין
 יהיט יכרש ויסוף וילכוד שמך יקר יתג ויקבלו כולם שול מלכותך
 ותמלך עליהם מהרה לשלם ועד כי המלכות שלך היא ולשולמי עד
 תמלך בכבוד כבתוב בתורתך יין ימלך לשלם ועד וסתו לא הביט
 אין ביטקב ולא ראה עמל בישראל יין להיו עמו והרועת מלך כן וכתוב
 ויהי ביטרון מלך כהתאספה ראשי עם יחד שבעי ישראל וברברי
 קדשך סתו לאמר כי לין המלכה ומוטל בגנים וסתו יין מלך גאונות
 לכש לכש יין שז התאזר אף הכן תבל כל המוט וסתו ימלך יין לשלם

כל מעשיך על ירושלים עירך ועל ציון משכן כבודך ככתוב
בדברי קדשך ימלך יין לעולם אלהיך ציון לדוד נדוד הלניה וכו'
ועבה יין צבאות במשפט והל הקדוש נקדש בצדקה כמי
המלך הקדוש

אברהם

בחרתנו מכל העמים והבית אהבתנו ורציתנו בן ורוממתנו
מכל הלשונות קדשתנו כמו צוהתנו וקירבתנו מלכינו
לעבודתך ושבחך הגדול הגבור והנורא עלינו קדמת ותתן לנו על להיות
באהבה שבעות למנוחה ואת יום הזכרון הזה יום תרועת מקדשך קדוש
זיכר ליציאת מצרים ומסע חטאינו עלינו מארצנו ונתרחקנו
מעל ארמתינו ואין אנו יכולין לעשות חובותינו בבית בחירתך בבית
הגדול והקדוש שנקרא שמך עליו משע היד שנשתלחה במקדשך
ובכן יהי רצון מלפניך אב המלך יעקב שתשוב
ותרחם עלינו ועל מקדשך בחמורך הרבים ותבנהו מהרה ותגדלו
כבודו כמינו ואלהינו מלפני אלהינו ואלהינו אלהינו גלה כבוד
מלכותך ומלך עלינו מהרה והושע עלינו לעני כל מי וקדש
פזרנו מבין הגוים ונפוצותינו כנס מירכתי ארץ והביאנו
יין אלהינו לציון עירך ברנה ולירושלים בית מקדשך בסמכות עולם
ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו המורין בסדרך ומוספין
כהלפני ומוספה יום השבת הזה ומוספה יום הזכרון הזה נעשה ונקדים
לפניך באהבה במזות רצונך כמה שכתבת עלינו בתורתך על ידי משה
עבדך מפי כבודך באמור

וכיום השבת שני כפשים בני שנה תמימים ושני עשרונים סולת מנחה
בוללה בשמן ושמן עולה שבת בסבתו על עולה התמיד ונספה

ובחורשי השביעי באחד באחד לחורשי מקרא קודש יהיה לכם כל מלאכת
עבודה לא תעשין יום תרועה יהיה ועשיתם עולה לריח ניחוח ליהן פד
כן בקד אחד מיל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים ומנחתם
ושכיהם כמדת טולטה עשרונים לפד ושני עשרונים לאיל ועשר

אָהָה

זוֹכֵר מַעֲשֵׂה כְבוֹדָה וּפְסוּדָה כָּל יְצוּרֵי קֹדֶשׁ לְפָנֶיךָ בְּגִלּוֹן כָּל
הַעֲלֹמוּת וְהַמָּוֶן נִסְתָּרוֹת שִׁמְכֵר אֲשִׁיתָ כִּי אֵיךְ טִבְחָה
לִפְנֵי כְּסֵא כְבוֹדְךָ וְאֵיךְ נִסְתַּר מִיָּגֶד עֵינֶיךָ אֶתְּהָ זְכוּר אֶת כָּל הַמְּסַעֲרֵי
וְגַם כָּל הַיְצוּרֵי לְפָנֶיךָ לֹא נִבְחַר מִמֶּךָ הַכֹּל גְּלוֹי לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ צוֹפֵה
וּמַבִּיט עַד סֶעֱד כָּל הַדּוֹרוֹת כִּי תִבְיֹא חֵק זְכָרְךָ לְהַסְקֵךְ כָּל רֹחַ וְנַפֶּשׁ
לְהַזְכִּיר מַעֲשֵׂים רַבִּים וְהַמָּוֶן בְּרִיּוֹת לֹאֵץ תְּכַלִּית מִרְאֵשִׁית כְּזוֹרֵת
הַיּוֹרֵעַת וּמִלְפָּנֶיךָ אֲוִתָּה גְּלוֹיָתָה זֶה פִּיִּם תַּחֲלֵת מַעֲשֵׂיךָ זְכָרְךָ לְיוֹם
רֹאשִׁיךָ כִּי חֵק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפֵּט לְלֹהֵי יַעֲקֹב וְעַל הַמְדַיְיגוֹת כִּי יֹאמֵר
אִי זֶה לְחַרְבֵּי וְאִי זֶה לְשִׁלּוֹם אִי זֶה לְרַעַב וְאִי זֶה לְשׂוֹבֵעַ וְכַרְיּוֹת כִּן יִסְקְדוּ
לְהַזְכִּירָה לְחַיִּים וְלַמּוֹת מִי לֹא נִסְקָד בְּיוֹם הַזֶּה וְזִיכָר כָּל הַיְצוּרֵי לְפָנֶיךָ
בְּאֵי מַעֲשֵׂה אִישׁ וּפְסוּדוֹתָן וְעֲלִילוֹת מִיַּעֲרֵי גִבּוֹר מַחֲשַׁבּוֹת אֲרֶס
וְתַחֲכֹלוֹתָיו וְיִצְוֵרִים וּמַעֲלָלֵי אִישׁ אֲשֶׁרֵי אִישׁ לֹא יִשְׁכַּחךָ וְכִן אֲרֶס
יִתְאַמֵּץ בְּךָ כִּי כָל רוּחִיָּה לְעוֹלָם לֹא יִכְשָׁלוּ וְלֹא תִכְלִים לְנַפֵּחַ כָּל
הַחוֹסִים בְּךָ כִּי זִיכָר כָּל הַמַּעֲשֵׂים לְפָנֶיךָ בָּא וְאֲתָה רוּחֵי מַעֲשֵׂה כּוֹלֵם
וְגַם אֶת נַח בְּאַהֲבָה זְכָרָת וְתִסְקְדָהוּ בְּפְסוּדוֹתָי יִשׁוּעָה וְרַחֲמִים כְּבִיָּאֵךְ
אֶת מִי הַמְּבַחֵל לְשַׁחַת כָּל בְּשָׂר מִסַּעַד חַע מִעֲלִילוֹתָי עַל כֵּן זְכָרוֹתָי בְּךָ
לְפָנֶיךָ לְחַיִּים לְחַיִּים זְרֻעַ כְּעֵצוֹת תֵּבֵל וְצִוְּאֵיִן כְּמוֹל הַיָּם
כְּסִמּוֹת בְּמִדְוָתֶיךָ וְיִצְוֵר אֱלֹהִים אֶת נַח וְאֶת כָּל הַמִּיָּה וְזִוֵּת כָּל הַבְּהֵמָה
אֲשֶׁר אֲוֵן כְּנִיבָה וְיִשְׁבַּר לְהִים רוּחַ עַל הָאָרֶץ וְיִשְׁכַּח הַמַּיִם וְנִסְתַּב
וְיִשְׁמַע לְהִים אֶת נַאֲקוֹתָם וְיִזְכּוּר לְהִים אֶת בְּרִיתוֹ אֶת אַבְרָהָם אֶת יִצְחָק
וְאֶת יַעֲקֹב וְכִתְּנֵי וְזְכָרְתִי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאֶת אֶת בְּרִיתִי יִצְחָק וְאֶת אֶת
בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֶזְכּוֹר וְהָאָרֶץ אֶזְכּוֹר וְכַדְבָּרֵי קֹדֶשׁךָ כִּתְּנֵי לֹאמֹר
זָכַר עֲשֵׂה לְעַבְדָּוֹתָיו חֲנוּן וְרַחוּם יְיָ טוֹבָה נָתַן לְיִרְיָאִין וְזָכַר לְעוֹלָם
בְּרִיתוֹ וְכִתְּנֵי זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ רַבֵּי צוּה לְאֱלֹהֵי רוּחַ וְנִסְתַּב וְיִזְכּוֹר
לְהִים בְּרִיתוֹ וְיִתַּחֵס כְּרוֹב חֲסִדִּין וְעַל יְרֵי עַבְרִיָּה הַנְּבִיאִים נֹאמֵר
הַלֹּךְ וְקִרְאתָ בְּאָזְנוֹ יְרוּשָׁלַם לֹאמֹר כִּי אֲמַר יְיָ זָכַרְתִּי לְךָ חֶסֶד עַבְדֶּיךָ
אֲהַבֵת כָּלִילוֹתֶיךָ לְכַתֵּךְ אַחֲרַי בְּמִדְוָתָי בְּאָרֶץ לֹא זְרוּעָה וְכִתְּנֵי וְזְכָרְתִי

להיך ציון לדור ודור הללויה וכתב שמו שיערים ראשיכם והנשיאון
 פתחי עולם ויבוא מלך הכבוד מי זה מלך הכבוד יין עיזון וצבור
 יין צבור מולחמה וכתב שמו שיערים ראשיכם ושמו פתחי עולם ויבוא
 מלך הכבוד מי הוא זה מלך הכבוד יין צבאות הוא מלך הכבוד סלה
 ועל ידי עבדיך הנביאים נאמר כה אמר יין מלך ישראל וגוארון
 יין צבאות את ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין אלהים וכתב ועל
 מוטיבוס בהר ציון לטפוט את הר עשן והיתה ליון המלוכה וכתב
 והיה יין למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יין אחר ושמו אחר
 וכתורתך כתוב לאמר שמע ישראל יין אלהיך יין אחר
 להיך ויהי אבותיך מלוק על כל העולם כולו בכבודך
 והנשיא על כל הארץ ביקרך והוסע בהר גאון ענוך על כל יושבי
 תבל ארצך וידע כל פועל כי אתה פעלתם ויבין כל יצור כי אתה יצרתם
 ויאמרו כל אשר נשמה באפן יין להי ישראל מלך ומלכותם בכל משלה
 והשיאנו יין אלהינו את ברכת מועדיה לתיים ולשמחה
 ולשלום כאשר אמרת ורצית לברכינו כן תברכינו סלה קרשינו במדותיך
 ותן חלדינו בתורתך שבעינו מטובך שמחינו ביסועתך וטהר לבנו
 לעבודך באמת והתקילנו יין אלהינו במהבה וברצון בשמחה ובששון
 שבתות ומועדי קדשך ורברך אמת וקיים לעד ומבלעדיך אין לנו
 מלך לא אתה ותירצה לפטר את תפלת עמוסיך כתמידי יוס וסרפן
 מוסף וסרפנות מוספין באי מלך על כל הארץ קסודי השבת ו
 וישראל יוס הדבר

וכלחש מתולתן אמה זוכר אבל כשמסדי החץ את התפלה
 כקול הקטף תשרית תטות תרת פש אחת ואומרי

היום
 מוסף
 9

הרת עולם והיום יעמוד כל יצורי עולם אם כבעים אם
 כבעים אם כבעים רחמינו כחם אב על כעם אם כעבדים
 עינינו לך תלויית עד שתחננו ותוסיא לאור משפטינו ותקבל ברחמים
 וברצון סדר מלכותיך

עֲבַד בְּצִדְקָה לְדַת טוֹחֵלֶת לְזַכְרֵךְ	סִקֵּר אֵיל בְּנֵת מִצְהָלֶת
צֹר רִמּוֹז לְטָה יַחֲדָה לְמִלְטָה	פָּטַט צִנּוֹר לְשִׁנְיִטָה
רַחֵם זְכוֹת בְּטָה לְזַכְרֵךְ	קִטְטֵה הַיּוֹם בְּצִדְקָה לְסִלְיִטָה
שִׁמּוֹר מִכָּל רַע הַמוֹנֵם	טִיבֵה הַיּוֹם קִרְבָּנֵם
תִּכְתְּבִינִי לְמַעַנְךָ לְזַכְרֵךְ	תִּסְקֹדֵה לְחַיִּים מִטִּיבֵם

כִּן יִכְבְּשׁוּ רַחֲמֵיךָ אֶת כְּעַסֶּךָ וּבְטוֹבְךָ הַגְּדוֹל תִּשְׁיֵב חֲרוֹן אַפֶּיךָ מִשִּׁירָה
 וּמִצִּדְּךָ וּמִחֲלוֹתֶיךָ וּמִמַּעַמְךָ יִשְׁרֹוּל וְזָכוֹר לֵנִי יְיָ אֱלֹהֵינִי אֵת הַדְּבָר
 שֶׁהִכְבַּחְתָּנִי בְּתוֹרַתְךָ עַל יְדֵי מִשֶׁה עֲבָרָה מִפִּי כְּבוֹדְךָ כְּאִמּוֹר וְזָכַרְתִּי
 לְהֵם כְּרִיָּה רַחֲשׁוֹנֵם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם
 לְהִיּוֹת לְהֵם לְאֱלֹהִים אֲנִי יְיָ כִּי יִזְכֹּר הַנְּשַׁכְּחוֹת אֶתְּהָ הוּא מִיַּעֲזוֹלְכֶם
 וְאֵין שִׁבְחָה לְשֵׁנִי כִּסּא כְּבוֹדְךָ וְעַקְדֵיךָ יִצְחָק לְזַרְעֵךָ תִּזְכֹּר בְּיָמֵי
 זָכוֹר הַבְּרִית

ובלחש מתפללין אתה נגליהה אכל כשימסדיר החיץ את ה
 התפלה בקול תוקעין השרת תשת תרת פעב נחת

יאומריך

הַיּוֹם הַרְתָּ עוֹלָם וְהַיּוֹם יַעֲמִיד בְּמוֹטְטֵם כָּל יִצְרֵי עוֹלָם אִם
 כְּבָנִים אִם כְּעַבְדִּים אִם כְּבָנֵי רַחֲמֵינִי כְּרַחֵם אֲבָ עַל
 בְּנֵי אִם כְּעַבְדִּים עֵינֵינִי לֶךְ תְּלוּוֹת עַד שֶׁתַּחַנְנֵנִי וְתוֹצִיא לְאוֹר
 מִטַּפְטִינִי וְתִקְבַּל בְּרַחֲמֵיךָ וּבְרַצוֹן סֹדֶךָ
 זְכוֹנוֹתֵינִי

אֵתָה נְגִלִית כְּעַנֵּן כְּבוֹדְךָ עַל עַם קִדְשְׁךָ לְדַבֵּר עִמָּם מִן
 הַשָּׁמַיִם הַשְּׁמַעְתָּם קוֹלְךָ וְנְגִלִית עֲלֵיהֶם בְּעַרְבֵי עֵינֵיהֶם
 וְגַם כָּל הַעֲנָלִים כִּוּלֵּךְ חָל מִלִּפְנֵיךָ וּבְרִיוֹת בְּרֹאשִׁית חֲרָדוֹ מִמֶּךָ בְּהַגְלוֹתְךָ
 מִלְּבַיִת עַל הַר סִינַי לְלַמֵּד לְעַמְּךָ תּוֹרָה וּמִצְוֹת וְתִשְׁמִיעַם אֶת הַקוֹל
 קוֹלְךָ וְדַבְרֹת קִדְשְׁךָ מִלְּהַכּוֹת אִשׁ בְּקוֹלוֹת וּבְרַקִּים עֲלֵיהֶם נְגִלִית
 וּבְקוֹל שׁוֹפָר עֲלֵיהֶם הוֹפְעֵת כְּכִתְּוֹ בְּתוֹרַתְךָ וַיְהִי בַיּוֹם בְּשִׁלְיִשִּׁי לְךָ

בריתי אותך בימי נעורייך והקימותי לך ברית עולם
 יקיר לי אפרים אם ילד טעשונעים ט מדי דברי בן זכור
 גוד על כן המו מעי לך רחם ארחמנו נאם יי
 להינן ונלהי אבותינן זוכרינן בזכרין טוב לסעך
 בעקרת יטועה ורחמים משימי שמי קדיש וזכור לך
 יי אלהינן את הברית ואת החסד ואת השכונע אשר נשבעת
 לאבותיך אבינן כהר זה מוריה ותיראה לסעך שקירה שיעקד
 אברהם אבינן את יצחק בנן על גבי המזבח וכבש רחמי לטעות
 דינך בלב שלם

בלחש מרלען ער כן יכבשו רחמיך
אב לא תמל כן לא תמל גמולו לטוב ינמל למי לזכר
 רץ בעת נעקד הורה וגם קד ותקן יהא מנסקד לי לזכר
 זבח מוריה חובש לטריה טבחן מיסוא ראיה לדין לזכר
 ישיש ביחומין כבש רחמיין לעשות ריפן מרחמיין לטוב לזכר
 מיהר וקח זיין טיאלך עין סקר והנה איל מונח לזכר
 ענתר מראשיית סקד מבראשיית ימי לכיכור ראשיית נטח לזכר
 קרין הונחו רב אטש בנתן שב נסבך נאחז רשום לזכר
 תיפן שקירתי תירץ עברתו תזכור ידקתן לעמך לזכר
 כן יכבשו וכל
 נכוס שיט אומריין זה

אב לא חס על שן ימינן כשיטה לא עבב כנן
 גמך צואר בלי לסנול קרבנן דרשהו למעט לזכר
 הנה האש והעצים זימץ תמורו שה להעצים
 וטניהם בכל מאד אצים טיטנ כמרצים לזכר
 טבח תראה היום יימץ שקירתי לטן לפדיוס
 כבש כנע למעט איום לעם עמדי לדין כיום זכר
 מיהר ולקח מאכלת עקד רך לאש מאכלת

בְּשׁוֹפָר	תְּדוּל זְכוּתֶךָ	זְרוּמִים דְּרוּמֵי דְעֵנָה
בְּשׁוֹפָר	תְּנַפֵּשׁ חֲדַחְתֶּךָ	חֲתוּמִים חֲתוּמֵי חֲשִׁיכָה
בְּשׁוֹפָר	תְּנַלִּיל טַעֲפֶתְךָ	טַמּוּאִים טַבּוּעֵי טַמּוּן
בְּשׁוֹפָר	תִּישַׁר יִצְיֹאתֶךָ	יְבִישִׁים יְרוּרֵי יֶקֶשׁ
בְּשׁוֹפָר	תִּכְוִין כְּמִיחֶתְךָ	כְּפֻנִים כְּמוֹסֵי כְּלָאִים
בְּשׁוֹפָר	תְּלוּה לִינְתֶךָ	לְכַדִּים לְכַדֵּי לַעֲנָה
בְּשׁוֹפָר	תְּמַלֵּט מִמִּזְקַנְמֶךָ	מִסּוּכִים מִכּוֹס מְרִינֹת
בְּשׁוֹפָר	תְּנַהַל נְבֻלֶתְךָ	נְדֻקִים נְדֻקֵי נְשִׁינָה
בְּשׁוֹפָר	תִּשְׁאֵב שִׁירֶדְתֶּךָ	סְגוּרִים סְעִיפֵי סְלַעִים
בְּשׁוֹפָר	תִּנְעֹלָה עֲמִידֶתְךָ	עֲצוּרִים עֲמֻקֵי עִיסְתָּה
בְּשׁוֹפָר	תִּפְתַּח פְּתִיחֹתֶיךָ	פְּלִיאֵי פְדֻקֵי פְלִילִיָה
בְּשׁוֹפָר	תִּצְהִיר צִוְרֹתֶיךָ	צְלוּלִים צִיָּה צְלֻמוֹת
בְּשׁוֹפָר	תִּקְרַב קִיֲעֶתְךָ	קְדוּרִים קִילְעֵי קְבֻרוֹת
בְּשׁוֹפָר	תִּרְגִּישׁ רֵעֶתְךָ	רְקוּבִים רְקוּבֵי רִמָּה
בְּשׁוֹפָר	תִּשִׁיב שְׂקֵי־טֶתֶךָ	שִׁפּוּטֵי שִׁעֲרֵי שִׁמּוּל
בְּשׁוֹפָר	תִּתֵּן תְּקוּנֶתְךָ	תַּפְחוּ תַכּוּל תּוֹלַעַת

כַּכְתוּב עַל יַד נְבִיאֲךָ לִכֵּן הִנֵּבֵא כֵן אֲרִיס וְנִמְדַת
אֱלֹהִים כִּי אָמַר יְיָ אֱלֹהִים הִנֵּה אֲנִי פֹתַח אֶת קְבֻרוֹתֶיכֶם וְהַעֲלִיתִי
אֶתְכֶם מִקְבֻרוֹתֶיכֶם עַמִּי וְהִבְטַחְתִּי אֶתְכֶם אֶל אֶרֶץ מִצְרָיִם

יִשְׂרָאֵל

אֱלֹהֵינוּ

וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ תִקְרַע בְּשׁוֹפָר גְּדוּל לְחִיחֻתֵינוּ
וְשֵׁא נֶס לְקַבֵּץ גְּלוּיֹתֵינוּ וְקִרַב פְּזוּרֵינוּ מִכַּבֵּין
הַגּוֹיִם וְנַפְרֹצוֹתֵינוּ כִּגַּם מִיַּרְסֵי אֶרֶץ וְהַבְּיָאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לִצִּיּוֹן
עִירָךְ בְּרַנָּה וְלִירוּשָׁלַם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם וְשֵׁם נַעֲשִׂיה
לְפָנֶיךָ אֶת קְדֻבָּנוֹת חוֹבֹתֵינוּ כְּמִצּוֹה עֲלֵינוּ בְּמִדְוָתֶיךָ עַל יְדֵי מִשְׁרָה
עֲבָרָךְ מִסִּי סְבוּרָךְ כְּאִמְדָר וּבִיּוֹם שִׂמְחַתְכֶם וּבְמוֹעֲדֵיכֶם וּבְרֵאשֵׁי
חַרְשֵׁיכֶם וְהִקְעַתֶּם בְּחִצּוֹצְרוֹת עַל עוֹלֹתֵיכֶם וְעַל זְכוּתֵי שְׁלֵמֵיכֶם

בהיות כבדך ויהי קולות וברקים ושון פבר על ההר וקול שופר
 חזק מאד ויחרר כל העם אשר במחנה וכתב ויהי קול
 השופר הולך וחזק מאד משה ירבר והאלהים יענג בקול וכתב
 וכל העם רואים את הקולות ואת הלפידים ואת קול השופר ואת
 ההר שון וירא כל העם וינגעו וינגודו מרחוק וברברי
 קדשך כתב לאמר עלה אלהים בהרשנה ין בקול שופר וכתב
 בתחזרות וקול שופר הריעו לפני המלך ין וכתב תקעו בתקע
 שופר בבסא ליום תענג כי חק לישראל הוא מטעט ללהי ישקב
 וכתב הללניה הללו ל כדרשן הללוהו ברקיע עזו הללוהו
 בגבורתיו הללוהו כרוב גדלו הללוהו בתקע שופר הללוהו
 בגבל וכנר הללוהו בתוף ומחול הללוהו במינס ועוגב הללוהו
 בצלצל שמע הללוהו בצלצל תרועה כל הנשמה תהלל יה
 הללניה ועל ידי עבדיך הנביאים נאמר כל יושבי תבל
 ושוכני ארץ כנענוא נה הרים תראו וכתקוע שופר השמעו
 וכתב והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול ובאון המזכרים בארץ
 בארץ אשור והנדרים בארץ מצרים והשתחוו ליון בהר הקודש
 ובירושלם וכתב ויון עליהם יראה ויצא כבדק חזק ויון ליהם
 בשופר יתקע והלך בספרות תימן ין סבאות ין עליהם ין
 סבאות ין עליהם ין סבאות ין עליהם ין על כל עמך ישראל
 בשלומע

בלחט מודלגן עד מלהיט ונלהי אכנתנג תקע

אסופים אסופי אשפתות	תמיד אשילתם	בשופר
בלעשים בלוי בטד	תבקר בטחונם	בשופר
צננים צנני צנה	תעלה גייתם	בשופר
דחופים דלתי דומה	תדרוש דויתם	בשופר
הדופים הכל הכלים	תהדר הכאתם	בשופר
נבר וגלל ורוסק	תופיע והפתתם	בשופר

חיים אהבה וחסד צדקה ברכה ישועה ורחמים ושילוח וטוב יהיה
כשיטת לברך את עמך ישראל בכל עת ובכל שיער
בשלוש

בספר
ע

חיים ברכה ושילוח פריסה טובה וישועה ורחמה חן
וחסד נזכר ונכתב לפניך אמן וכל עמך ישראל
לחיים ולשילוח באי המברך את עמך ישראל בשילוח

והנה

תוקף קדושת היום כי הוא יום נגד ואיום וכן
תנשא מלכותך ויבין בתוך סודך ותטיב ערליך
באמת אמת כי אתה ריין ומזכית גיורת וער וכותב וחוקה וסוד
ומונה ותזכור כל הנטיחות ותפתח ספר הזכרונות ומאלו יקרד
וחוקה יד כל אדם בו ושופר גדול יתקע וקול רממה ישמע ומלאכים
יחפזו וחיל ורעה יאחזו ויאמרו הנה יום ריץ לשקוד על כבוד
מרום בריך כי לא יזכר כשיטת בריך וכל באי השמים בראש השנה
תעביר לפניך כבני מרון כבנות רועה עררו ומעביר באנן תחרי
שכנו כן תעביר ותספור ותמנה ותסקוד נפש כל חי ותחתוך קצנה
לכל הבריות ותסתוב את גזר דינם ובראש השנה יזכרע וכיום
כפור יפתבון וכיום הושענא רבא יתמוץ וקמה יבראון מי יתיה
ומי ימות מי בקצו ומי לא בקצו מי באש ומי במים מי בתוכ
ומי במולחמה מי ברעש ומי במקפה מי ברבר ומי ברעב מי יעשיר
ומי יעני מי יריס ומי ישפיל מי יגח ומי יגנע מי ישקיט ומי י
יטרה מי ישליך ומי יתווסר

והטובה ותפילה וצדקה מעבידין את רוע גזרה כי

כביה יעבור

והיו לבב לזכרון לפני אלהים אנו יין אלהים כי שומע
קול שופר אלה הוא מעלה ומאזין תרועה ואין דומה לך בלי
שומע תרועה

וכלחש אומ/ריצה וכל אבל כשימסיר החן את התפלה בקול

תוקעין תשרת תשית תרת פעם אחת ואומ/

שפתינו יערב לפניך קול תרועתינו לרס ונשינו
מבין מביט מקשיב קול תרועתינו ותקפ
ברחמים וברצון סדר שופרותינו

יין אלהינו בעמך ישראל ואל תפלתם שעה והטיב
העבירה לרביד ביתך ואישי ישראל ותפלתם מהרה

באהבה תקבל ותבי לרצון תמיד עבדת ישראל ותחזינה עינינו
בשובך לציון ולירושלים עירך ברחמים כמוצא באי המחזיר ברחמים
שכינתו לציון מודים אמתנו לך שאתה הוא יין אלהינו ואלהי
אבותינו על חיינו המסורים בדרך ועל נשמותינו הסקודות לך ועל
נסיך שבכל יום עת שרב ובקר וצהדים הטוב כי לא כלו רחמיך
המרחם כי לא תמו חסדיך ומעולם קוים לך לא הכלמותנו יין אלהינו
ולא עזבתנו ולא הסתרת פניך מומנו

זכור

את כעסך בלה רבו וחרב ורעב ומשחית
מחלה מעלינו ומעל כל בני ביתך
על כולם יתברך
ויתרומם שמך מלכינו תמיד כל החיים יודוך סלה ויהללו לשמך
הטוב באמת וכתוב לחיים טובים כל בני ביתך באי הטוב
שמך ורך נאה להורות אלהינו ואלהי אבותינו ברכינו בברכה
המשולשת בתורה הכתובה על ידי משה עבדך האמורה מפי אהרן
ובניו כהנים עם קדושיך באמור יברכך יין וישמרכך יאר יין פנינו
אליך ויחנך יטא יין פנינו אליך ויטא לך שלום שים שלום
טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל שמך ברכינו
אבינו כולנו כאחד כאור פניך כי כאור פניך נתנו לנו יין אלהינו תורה

מוליץ העמוד יושרה לספר

שלום

על פיו יצא ושל פיו יבא

נשא ידך להיס תייה

עודר ישנך ככל האיים

ספרינו חתום במשפט נקיים
ועדו יין ישנבון ובאנו

שלום

סנה נא לשונות הסלת הערער

קראים בדרך זה השער

צנה ישונות יררו למצער
ליין צריקים יבאנו

שלום

רחמיב זכור לשם כך עלינו

הלכן כצמד יחד ויתרחבנו

טני תולעת כתמים חמיב
מימי שלג טאול חטוק

שלום

בסער תייה חן וברכה

ישר לחוקק עמך ועירך

נח והשקט מדשא וארובה
והמה בכתובה ולא יבאנו

שלום

מלאך הברית לט ויגלוס

נבברות חן בטונה שלום

את סני יין יוס תיראנו

יבוא לבשר ישונות עילוס

תזקו ומדנו אל תיראנו

שלום לבס אל תיראנו

ואזמו החץ קדיש צמוד ואזמו אין כלהיט וקדיש בלא ופקבל

וכיכ שיט אזמו זה במקום ענוטה השלום

וכתוב כי בני ירכו ימיר ויוסינו לך שנות תייה לחיים טובים תסתבינו

להיס תייה מתבנינו בספר החיים כסנו בתורתך ואתם הרבקים ביין

להיבם תייה כולכם הייה

האמצינו היוס הברכיני היוס תגדליני היוס תדרשיני

לעזבה היוס תהדריני היוס תנעריני היוס תזכריני

ברחמיך היוס תחסניני היוס תטהדיני מוכלחט היוס תישריני

בְּשִׂמְךָ כִּן תִּהְיוּ לְפָנֶיךָ וְנִחַח לְרֵצוֹת וְלֹא תִּחְפְּזֵנוּ בְּמִוֶּחֶת
 הַמֵּת כִּי אִם בְּשִׂבְבוּ מִדְּרָכֶיךָ וְחַי וְעַד יוֹם מוֹתֵנוּ תִּחַבֵּה לִּי אִם יִשְׁוֹב
 כִּי תִקְבְּלֵנוּ וְהַתְּפִיחַ הַחַי יוֹצֵרֵנוּ וְיִזְרַע יִצְרָאֵל כִּי הֵם בְּסִדְרֵי וְרָסִי אֲדִירֵי
 יִסְדְּרוּ מִמֶּנֶּכֶךְ וְסוֹסֵנוּ לְעֵבֶד בְּנִשְׁטֵינוּ יִבְיֹחַ לְחַמֵּנוּ מִשִּׁינֵנוּ כְּרָס הַגִּטִּי
 כְּסִיף נֹכַח וְכִסֵּל שֶׁכֶר כְּעֵנָן כֹּהֵל וְעִרְוֹת נִשְׁפָּתֵי סֹמֶךְ עִוְחֵנוּ
 וְכִחְלוֹס יִשְׁנֵנוּ וְהַתְּפִיחַ הַחַי מִלֵּךְ תִּי וְקִיסֵנוּ אִינֵנוּ קִץ לְשִׁנְתֵיךָ וְיִזְרֹן
 קִצְבָה לְאִוְדֵךְ יִמְיֵךְ וְאִינֵנוּ שִׁיעָרֵנוּ לְמִרְסָבוֹת סְבוֹרֵךְ וְאִינֵנוּ פִי־וְשִׁי
 לְשִׁלּוֹם שִׁמְךָ שִׁמְךָ נִמְהָרֵנוּ וְנִמְהָרֵנוּ אֲתָה לְשִׁמְךָ וְשִׁמְיֵנוּ קְרֹמָתֵנוּ
 בְּשִׁמְךָ עֲשֵׂה לְמַעַן שִׁמְךָ וְקִדְשֵׁנוּ שִׁמְךָ עַל מִקְדְּשֵׁי שִׁמְךָ כְּסוֹרֵנוּ
 שִׁיחַ שִׁדְשֵׁי קוֹדֶשׁ הַמִּקְדְּשֵׁי־שִׁיחַ
 כְּסֵנוּ וְקִרְאוּ שִׁמְךָ
 וְחַמֵּנוּ כְּתֵנוּ כְּגִנְעֵנוּ

שְׁנֵי הַשְּׁלֹשֶׁת לַיהוָה וְיוֹם הַכְּפָרִים לַמֶּלֶךְ בְּנִימָן דָּבָל

שְׁלֹשֶׁת לֶפֶס אֵל תִּירָמוּן	שְׁלֹשֶׁת יוֹם תִּירָמוּן
גְּדֻלְתֵיךָ תַּחַת טַבַּעַת מוֹסֵר	כְּמִשְׁפַּטֵּי יוֹם יִשְׁפֹּד כָּל פֶּטֶר
מִטָּה כְּהֵנֵס לֹא נִסְחָר	דָּל לֹא נִחְדָד בְּיַם עַם שֶׁד
וְיִצְדִיק וְרַשָּׁע וְקִדְוֵנוּ וְקִדְשֵׁנוּ	הַכֹּל נִבְנָנוּ בְּרִיץ לְהִתְקַדֵּשׁ
עֲלִיהֵם כְּכַתְּבָה יִשְׁמָנוּ	זֹאת עֲבֹדָתֵנוּ מִשְׁפַּטֵּי קוֹדֶשׁ
טְבוּשֵׁנוּ חוֹתֵם סְפָרִים שִׁחְלָשְׁנוּ	חֶסֶד וּמִשְׁפַּטֵּי אֱמֶת נִבְגַּשְׁנוּ
כּוֹשֵׁל סֶפֶר יוֹלֵךְ וְקִרְמוּנוּ	יִטְרָה לְמִדְוָה נִבְחָה דְרָשְׁנוּ
לְהִצְדִיק עֲמָךְ בְּכֶדֶךָ וְכּוֹפֵר	כְּתוּב זֹאת זְכוּרֵךְ כִּסְפֵךְ

ואם תתורו עונותיכם ותעזבו רשיעיכם לא אדמו עונותיכם
 זהרתי על יד חננה להבין עס זה כי תשובה לא אבזה
 חסד ואמת תבעו ואז נא תרשיעו וכבער תשיעטיעו
 טוב וזכות אהבו ומיט תייט תשאבו ולמקבל תשובה קוו
 יעצו עצות טובות ורחקו ממריבות ומסתח לכה ארובות
 כל בעלי תשובה יונצרו בטובה לאחריתם תהא תקוה
 לנשיאים מרחם הביט ורחם ומורה ועוזב ירוחם
 מתי עס לרוממהו וכל טוב לסיימהו וישוב אל יהוה וירחמהו
 נמתו לכל פושעים ולכל מרשיעים שובו מרדכיכם הרעים
 סורו מרשע כולכם והטיבו מעללכם שובו אלי ואשיבתי
 אליכם

עמדו אלי בסלוליכם והשליכו פשיעיכם ולא מפיל פני בכם
 פצתי במחניי לקבל המונני כי חסיד אני טאם יין
 כווי רבי לעולם ותחנה מסכית מאנלם לא אטור
 לעולם

קרבו אלי קרובים בשער בת רבים שובו בנים שובבים
 רציתי מהם והצללתי חטאותיכם וארפא משויבותיכם
 שוועתינו בטוב הצרח ועזר מקורט שילח

כי אנה יהוה טוב ושלח תקיים חזון נביאיך כי אנה מתאוה תאיוב ורכ חסד לכו
 קוראיך קרוש

המואיר לארץ

לפֶּנֶךָ הַיּוֹם תִּכְבְּדוּן הַיּוֹם תִּלְבְּבוּן הַיּוֹם תִּמְלִטוּן מִכָּל רַע
הַיּוֹם תִּנְקוּן מִעוֹן הַיּוֹם תִּשְׁמְחוּן הַיּוֹם תִּעֲנִינָה הַיּוֹם תִּתְקַדְדוּן
לְחַיִּים וְלִבְרָכָה הַיּוֹם תִּצְדַּקוּן הַיּוֹם תִּקְוִמוּן הַיּוֹם תִּרְחַמוּן
הַיּוֹם תִּשְׁמַע שׁוֹעֲתֵיךָ הַיּוֹם תִּתְמַכְיֶיךָ "

כִּהְיִיתָ הַיּוֹם תִּבְיָאֵיךָ שִׁשִּׁים נְשִׁימָחִים כְּבִיעוֹן
שָׁלַח כְּכַתוּב עַל יַד נְבוֹנִיךָ וְהַבְּיָאוֹתֶיךָ אֵל הַר קָדְשִׁי וְשִׁמְחָתֶיךָ כְּבֵית
תְּפִלָּתִי עוֹלוֹתֶיךָ וְזִבְחֵיךָ לְרִצּוֹן עַל מִזְבְּחִי כִּי בֵיתִי כֵּן הַפֶּלֶא
יִקְרָא לְכָל הַעַמִּים וְכִתְבוּ נִיבְיָנוֹךָ יֵשׁ לַעֲשׂוֹת אֵת כָּל פְּחֻקֵי הָאֱלֹהִים
לִירְאָה אֵת יְיָ אֱלֹהֵיךָ לְטוֹב לָנוּ כָּל הַיָּמִים וְלְחַיִּוֹתֶיךָ כִּהְיִיתָ הַיּוֹם
וְצִדְקָה וְבְרָכָה וְחַיִּים וְשָׁלוֹם יִהְיֶה לָנוּ כִּי הַמְּבַרֵךְ אֵת עַמּוֹךְ לְ
יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם "

וּמִמֶּנּוּ הַחֵץ קָדִישׁ גְּמוּד וּמִמֶּנּוּ אֵץ כְּאֱלֹהֵיךָ וְקָדִישׁ בְּלֹא תִתְקַבַּל
סֹלֶךְ עֲנַץ רֹאשׁ הַטֵּנָה תְּהִלָּה לְאֱלֹהֵי קָדִישׁ מִעֲנָה

וְיִצְרַח לְשִׁבְתָּ רִשׁוּבָה
 וְיִצְרַח לְשִׁבְתָּ רִשׁוּבָה

שׁוֹבָה אֵינִי מִתִּי חֶלְקִי וְנַחֲלָתִי וְהִתְחַזְקִי כְּהַגִּיץ תִּנְחַתִּי
בְּחַרְתִּי אֶתְכֶם מִכָּל עַם לְהִיָּוֶה לִּי לְעַם וְהִנְחַלְתִּי אֶתְכֶם
רַת מוֹנֵעַ גְּלִיתִי לֶכֶס יִדְרִי וְהִרְמִיתִי לֶכֶס סוּרִי סֶהְרִי וְמַעֲדִירִי
שׁוֹבֵן אֱלֹהֵי כֹלְכֶם וְאִשׁוּבָה אֱלֵיכֶם וְאִשְׁיִבָה אַחֲרֵיכֶם
יֵאמֶר קְדוֹשׁ

וְיִצְרַח דְּעָה עֲזָבֵךְ וְלִפְנֵי קְרִבֵךְ וְאֱלֹהֵי שׁוֹבֵךְ
הֲלֹא בְּעַזְבְּכֶם פִּשְׁעֵיכֶם אֶפְרוּשׁ יְדֵי עֲלֵיכֶם וְאֶקְבַּל תְּשׁוּבוֹתֵיכֶם

מוֹתְנֵי יוֹאֵלֵינוּ וְיִלְדֵינוּ וְיִגְדֵינוּ וְיִבְרֵינוּ וְיִמְחֵינוּ וְיִמְחָנוּ לְטֵן עַל כָּרֵן
 עֲמֻלָּנוּ וְעֲשֻׁמָּנוּ וְהַבְּבֵר לְטֵן עַל כָּל חַטּוֹתֵינוּ
 עַל חַט שְׁחַטְנוּנוּ לְטֵנְךָ בְּמוֹתֵינוּ
 עַל חַט שְׁחַטְנוּנוּ לְטֵנְךָ כְּבָלֵי רַעַת
 עַל חַט שְׁחַטְנוּנוּ לְטֵנְךָ בְּרַעַת וּבְמִרְמָה
 עַל חַט שְׁחַטְנוּנוּ לְטֵנְךָ בְּהַחֲמֵד הַלֵּב
 עַל חַט שְׁחַטְנוּנוּ לְטֵנְךָ בְּחָדָע
 עַל חַט שְׁחַטְנוּנוּ לְטֵנְךָ בְּנִזְמוּת שְׂעָמִים
 עַל חַט שְׁחַטְנוּנוּ לְטֵנְךָ בְּיִרְעִים
 עַל חַט שְׁחַטְנוּנוּ לְטֵנְךָ בְּבָחַשׁ וּבַפֶּחַס
 עַל חַט שְׁחַטְנוּנוּ לְטֵנְךָ בְּמִרְמֵי הָעֵץ
 עַל חַט שְׁחַטְנוּנוּ לְטֵנְךָ בְּסִיחַ שְׂפָתֵינוּ
 עַל חַט שְׁחַטְנוּנוּ לְטֵנְךָ בְּסִתְחָן סָה
 עַל חַט שְׁחַטְנוּנוּ לְטֵנְךָ בְּקַסְיֵי יָד
 עַל חַט שְׁחַטְנוּנוּ לְטֵנְךָ בְּשִׁגְגָה
 עַל חַט שְׁחַטְנוּנוּ לְטֵנְךָ חַיִּיבִים עֲלֵיכֶם אֲשֶׁר
 עַל חַט שְׁחַטְנוּנוּ לְטֵנְךָ חַיִּיבִים עֲלֵיכֶם חַטּוֹת
 עַל חַט שְׁחַטְנוּנוּ לְטֵנְךָ חַיִּיבִים עֲלֵיכֶם עֲוֹה
 עַל חַט שְׁחַטְנוּנוּ לְטֵנְךָ חַיִּיבִים עֲלֵיכֶם קָרָבָן
 עַל חַט שְׁחַטְנוּנוּ לְטֵנְךָ חַיִּיבִים עֲלֵיכֶם מִיתָה
 עַל חַט שְׁחַטְנוּנוּ לְטֵנְךָ חַיִּיבִים עֲלֵיכֶם כְּרַת
 עַל חַט שְׁחַטְנוּנוּ לְטֵנְךָ חַיִּיבִים עֲלֵיכֶם מִיתָה וְכְרַת

מִיתָה כִּי־יִשָּׁמֵם וְכָרַת כִּי־יִשָּׁמֵם אֲדַבֵּעַ מִיתוֹת בַּיָּם רִץ סִקִּילָה
 סְרִיסָה הַרְגָה וְחָטָן וּמְלוֹחָה אֲרַבְעִים מִיתוֹת עֲשִׂיהַּ נְמִיכוֹת לֹא תַעֲשֶׂה
 בֵּין שִׁישׁ בֵּין קוֹס וְעֲשִׂיהַּ בֵּין שִׁיאֵץ בֵּין קוֹס וְעֲשִׂיהַּ בֵּין שִׁגְלִים לְטֵן
 בֵּין שִׁיאֵץ גְּלוּס לְטֵן הַגְּלוּס לְטֵן כָּבֵד אֲמַרְנָה לְטֵנְךָ וְשִׁיאֵץ גְּלוּס
 לְטֵן כָּבֵד לְטֵנְךָ גְּלוּס וְיִדְוִעִים כְּרַבֵּר שִׁי הַנְּבַתְרוֹת לֵיזֵן וְהַנְּבַתְרוֹת
 לְטֵן וְלִכְנֵיט עַד שְׁלֹס לְעֲשׂוֹת אֶת כָּל דְּבָרֵי הַתּוֹעָה הַזֹּאת

בטיב הסולח
אחל לכתוב
עונות ופשיעים
ענין יום הכפורים

בערב

יום הכפורים טובל מים כהטעם שצננה ומהפולל ומהוורר
קורס סעגרתו שמן שואמרו חכמים אל מיצות ונידני ערב יום
הכפורים עב חטיבה ' אכל אמרו חכמי מתורה מדי קורס
אכילה סמא תעקד רעתו בעטרה ' ואצפ שיהתורה קורס אכילה ושתיה יתורה
לאחר אכילה ' ואצפ שיהתורה במנחה יתורה ערבית ' ערבית יתורה שחרית
שחרית יתורה במוסף ' כמוסף יתורה במנחה ' במנחה יתורה כנגילה ' והיכן
מומרה טליח צבור במומנצ התפלה ' ניהוד אחר התפלה ..

זה סדר תפלה מנחה בערב יום הכפורים באין לבית הכנסת ואומר תהלה ועמוד
החזן יאמר קדיש ער לעילוי ' ומתפללין תפלה המנחה כדרך החול ער
המכרך את עמו ישראל בשלום ' וקורס שיפסיען טולט פסיעות אומרוץ ..

אלהינו

ואלהי אבותינו הכוה לענין תפלתינו ואור
תהילים מתחנתינו שואץ אנו עני פנים ירדסי
עורה כבד הנה לנו מומד לענין יין אלהינו ואלהי אבותינו צדיקים
אנחנו נולד חטאנו ' אכל אנהנו חטאנו ' אשמונו כגדנו
גולנו דברנו רועי העונונו והרשענו ' דרנו חמוסנו ' טעלנו
שקר ' יעבנו רע ' כזבנו ' לטנו ' מדרנו ' נאצנו ' סדרנו ' ענינו
פסענו ' צרנו קטינו עורה ' רשענו ' שיקתנו ' תיעבנו ' תענונו
היעתנונו ' סרנו מומדותינו ' וממוטעטנו ' הטובים נולד טוה לנו
ומה צדיק על כל הכו עלינו כי אמות עטית ואנחנו הרשענו
מה נאמר לענין יושב מרוס ומה נספר לענין שוכן
שחקים ' הלא כל הנסתרות והתגלות אמה יורע ' אמה יורע רדי
עגלס ותעלומות סתרי כל חי ' אמה חושט כל חרדי בטן ובורן
כליות ולב ' אין כל דבר ואץ נספר מנגד עינינו ' יהי רצון

מלשון

ואחד כך מתחיל החץ והוא רחוס וכי אשר כותבו וכול כדרך כל השנה
ואם הוא שבת אומ/אשר כלה נכנל' כדרך כל השבתות עד פגוש סוכת שלום
ואומ/ אלה מושדי וכי' ונס הוא שבת אומ/ ושמדו וכנל' ואומ/ החץ קדיש עד
לעילא ומתפללין בלחש

יין שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך

ברכה

אתה יין אלהיט ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי
ישראל ואלהי ישקב הל הגדול הגבור והנורא לעליון
גומל חסדים טובים וקונה את הכל זוכר חסדי זכות ומביא גואל
לבני בנהם למען שמו באהבה **זכרינו** לחיים מלך חפץ
בחיים וכתבינו בספר החיים
עוזר ומושיע ומען באי מען אברהם אלהי גבור לעולם יין
מתיה מתיש צתה נרב להושיע מכלכל חיים בחסד מחיה מתים
ברחמים רבים סומך נפלים ורופא חולים מחיה אסורים
ומקיים אמונתו לישיע עפר מי כמורכ בשל גבורות ומי רומה לה
מורח ממית ומחיה ומצמיח לנג יטועה בקרוב מי כמורכ
אב הרחמים זכור ייכוריק ברחמים ממיה ומחיה ונאמן אותה לפחיות
מתים באי מחיה ומתים

ברכה

ורור נגיד גורלך ולטבה נצמים ורושתיך נקדיש
ושבתיך אלהיט מפינו לא ימוט ליוולא ניני כי לא ימול
גדול וקדוש אלהי
וכסן תן פתרה יין אלהיט על כל
מועטיך ואימתך על כל מוה שבראנו ויראוך על המעשיים
וישתחונו לסניך כל הכרואים ויעטיו כולם וצנדה אחת לשטורת
ריסוך בלבב שלם כמה שירענו על ייניג טהשלטון לסניך
טון כירך וגבורר כימיטך ושמך נגרא על כל מה שבראת
וכסן תן כבוד יין לשניך תהלה ליוניאריך ומקנה טובה

יהיו לרצון אמרי כי וכי ושלית צבור אנו/ בפני הקהל נירוי זה להוציא
את הרבים ידי חובתן לאחר שמזנה עשרה ביבות ונאמר כך אנו/
אבינו מלכינו ואנו/ התע קדיש צמור והולכין לבתינו ואוכרין
ושותין מבפור יום ברכת מערב ועד ערב תשבת שבתם וזהו
נירוי שלחמש תפלות שליוה הכפור לסי רבות ושחרית ולמוסף
ולמנחה תוץ מתפלה נעולה שהוא ממזרח אתה כותב יד לפושעים
ולאחר שאכלו ושתו הולכין לבית הכנסת להתפלל תפלה ערבית
וקורס מעריב עומר התע לפני התיבה
ואומר "

כל נדרים

ואסרדים והקדשיות והחרמים ושבועות
וקיימים שדרגת ושאסרנו ושהקדשנו
ושהחרמנו ושיקיימנו ושיקבלנו על גבשותינו בשבועה מיינס
כיום הכפורים שיעבר עד כנס הכפורים הזה הבא עלינו בקולס
חורנו ובאנו לפנינו אבינו שבשמים אם נדר נדרנו אין כאן נדר
אם אסר אסרנו אין כאן אסר אם הקדש הקדשנו אין כאן הקדש
אם חרס חרמנו אין כאן חרס אם שבועה שבוענו אין כאן שבועה
אם קיום קיימנו אין כאן קיום בטל הנדר מעיקרו בטל האיסור
מעיקרו בטל ההקדש מעיקרו בטל החרס מעיקרו בטל החרס
השבועה מעיקרה בטל הקיום מעיקרו אין כאן לא נדר ולא איסור
ולא הקדש ולא חרס ולא שבועה ולא קיום יש כאן סליחה ומחילה
וספירה על כל עונותינו

ב פנא/ אנו/ כן ואמר כך אנו/

בבתוב ונשלח לכל עדה בני ישראל ולגד הגר בתוכם כי לכל העם
בשערה

באי אמה שהחיינו וקיימנו והציענו לזמן הזה
לפי שאי אפשר לאומרו על המס שאין כנס כיום הכפורים וקיימל לן כזמן אפילו
בשוק ולפיכך אנו/ התע בצבור להוציא את הרבים ידי חובתן

ישראל בבל רור ורור ודבר אמת וקיים לעד ומכל ערץ
אין לנו מלך מוחל וסולח לא אהיה כמי מלך מוחל וסולח
לעמונתו ולעונות עמו ישראל ומעביר משמחתו בכל שנה ושנה
מלך על כל הארץ מקדש השבת וישראל ויוס

רצה

הסמרים
יין אלהינו בעמך ישראל ואל תסלתם שנה והטוב
העבודה לדביר ביתך ואישי ישראל ותסלתם מהרה
באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך
והחזינה שינינו בשוכך ליצון ולירושלה עירך ברחמים כמוז
באי המחזיר ברחמים שכינתך ליצון מודים מנחם
לך שאתה הוא יין אלהינו ואלהי אבותינו על חיינו המסורים
בירך ועל נשמותינו הסקודות לך ועל נסיך סבב יוס ויוס עמנו
ועל נפלאותיך וטובותיך סבב עת עת ופקד וצדקים הטיב כי
כל רחמיך המרחם כי לא תמו חסדיך ומעולם קוינו לך ל
הכל מהטג יין אלהינו ולא עזבתנו ולא הסתרת פניך ממנו
זכור רחמיך וכבוש את כעסך כלה דבר וחרב ורעב
ומשחית ומגפה וכל מחלה מעלינו ומעל כל בני בריתך
על כולם יתברך ויתרומם שמך מולכינו תמיד כל החיים
יודוך סלה ויהללו לשמך הטוב באמת וכתוב לחיים טובים
כל בני בריתך באי הטוב שמך וכל נאה להודות שייס
שלוש טובה וברכה תן וחסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך
ברכינו אבינו כולנו כאחד באור פניך כי באור פניך נתת לנו
אלהינו תורת חיים אהבה וחסד צדקה ברכה ישועה ורחמים וחיים
ושלום וטוב יהיה בעיניך לפרך את כל עמך ישראל בכל עת ובכר
שנה בשלומך בספר חיים ברכה ושלוש פרט טובה
וישועה ורחמים תן וחסד נזכר ונכתב לפניך וכל עמך לחיים
ולשלוש באי המסך את עמו ישראל בשלום

ישראל

לדור שיב וסתחון סה למיחלים לה שמחה לארצך שישון לעיניך
וזמירות קרן לדור עבדך ושריכות טר לכן ישי משיחך במהרה
במיטג ומוז צדיקים יראו וישמחו וישירים ישר לוד
יחביבים ברנה יגילי ועולה רחמיץ פיה

תמלוק אהה יין רבדך על
כל מעשיך על ירונס ה על ציון מיטען כמרה ככתו ברברי
קדשך ימלוק יהוה לשלם לבייך ציון לדור ודור הללנה וסתונ
וועבה יין עבדות במשפט והל הקדוש נקדש כצדקה במוי המולך
הקדוש

איה

בחרתנו מפל העמים אהבת אותנו ורצית בנו ורחמתנו
מפל הלשונות קדשותנו במצוותיך וקירבתנו מלכינו
לעבודתך ושמך הגדול והקדוש והגדול עלינו קח את
אלהינו באהבה טבה ו למנוחה ו את יום הכספים הזה לסליחה
ולמחילה ולכספה על כל עונותינו מקרא קודש זיכר ליציאת מצרים
להיטג ויהי אבותינו יעלה ויבוא צע ויראה וירצה

וישמע ויסקר ויזכר זכרוננו וזכרון אבותינו וזכרון ידנאלם עירך וזכרון
משיח בן דוד עבדך וזכרון כל עמך ביה ישראל לסעך לטובתך
לחן ולחסד ולרחמים ולרצון ביום הטבת הזה ביום הכספים
הזה דוכרינו יין אלהינו בן לטובה וסוקרינו בן לברכה והוטיענו
בן לחיים טובים ברבר ישועה ורחמים וחוס וחטט ורחם עלינו
והוטיענו כי אליך פנינו כי אל מלה חטט ורחום אהה

אלהינו ואלהי אבותינו מחול לעונותינו ביום הכספים
הזה קחה והעבד פטיענו ורחמינו מנגד עיניך באמור אנכי
אנכי הוא מוחה פטיענו למעט ורחמינו לא וזכור ונאמן מחיית
כעב פטיענו וכעטן חטאותינו טובה אלי כי אלהיך ונאמן כה
ביום הזה יפטר עליכם לטהר אתכם מפל חטאותיכם לסע יין
תטהרו כי אתה סולח לישראל מפעלה ומוחל לטבטי

על חטאים שאנו חייבים עליהם אשם

ע"ה שח"ע	חטאת
ע"ה שח"ע	חטאת
ע"ה שח"ע	חטאת

מיתה בירי שמים וכתת בירי שמים ארבע מיתות

בית דין סקילה שריפה הרג וחטק ומלקות ארבעים מכות עשה ומכות
לא העשה בין שיש בה קום ועשה בין שאין בה קום ועשה בין ל
שגלויס לט' בין שאינן גלויס לט' הגלויס לט' כבר אמרנו לפעם
ושאינן גלויס לט' כבר לפעם גלויס וירושים כדבר שט' הנסתרות
ליין אלהינן והנגלות לט' ולכעטן עד עולה לעשות את כל דבר
התורה הזאת יהיו לרצון אמרי כי וכו' עשה שלום
לאחר שהתפללן בל"ט מתחילין אהבה צדק ואם חל"י הכפרי בטבת אנו ויכול
ומען אבות ברבו כל וחנות מקדש הטבת ואין צדק לום מקדש הטבת ויסר
יוס הכפריים ואחר כך מתחילין

אהבה

צדק ותשנא רשע	בשבב לך צדק ולא להרשע
גשנן להתורות עלי פטע	רלינן מחט מעטן ומרשע
מן לך שיטנן מיחלות	ובאנן לפעם לחלות
זה הסך לט' מיחלות	חטאותינן היות נמחלות
טוב וסלח נקראת	יוס לצדקינן קראת
כערה להשיית בעטור חקת	לעשירייה אשר ייקרמה
מדתנן בכל פעם ואתה סלחת	טאצננך וטובו שחתה
סלח נא כעל ירי ציד סלחת	עת כי חיינך וסלחתי השחת
פדינן היוס מרוחק	צעקתינן קשוב משחק
קראנך אל תרחק	רשיעני לים הרחק
טרי לפעם בשועי	יערב לפעם שיועי
תיסן לכפר פטיעי	בעטור לחודש השביעי

אֱלֹהֵינוּ

וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ הַבּוֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ וְאֵל מַשְׁעֵלֵם
 מִתְחַנְתֵּינוּ שִׂיחוֹן אֲנִי עֲזֵי פֶטֶחַ יְקָשִׁי עֲנֵה בְּדַבַּר
 הַזֶּה שֶׁנֶּאֱמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אֲחֻנֵנוּ וְלֹא
 חַטָּאת אֲחֻנֵנוּ חַטָּאת חַטָּאת אֲשַׁמֵנוּ בְּדַרְנוּ גִזְלָנוּ דָּבַרנוּ רוּפֵי
 הַעֲנִינֵנוּ וְהַרְשִׁיעֵנוּ וְדָרְנוּ חֲמוּסֵנוּ טַפְלָנוּ שִׁקָר יַעֲצֵנוּ רַע טוֹבֵנוּ
 לִצְנוּ מִרְדְּנוּ טֹאֲמָנוּ סֹרְדָנוּ עֲוִינֵנוּ פִּטְעָנוּ צַרְדָנוּ קָשִׁינוּ עֲנֵה
 רִשְׁעָנוּ שִׁיחָנוּ תִּעֲבָנוּ תַעֲשִׂנוּ תִינַעַתְעָנוּ סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ
 וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שׁוּה לָנוּ וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל הַבּוֹא עֲלֵינוּ
 כִּי אֲמֹת עֲשִׂיתָ וְאַחֲנוּ הַרְשִׁיעָנוּ מִה נֶאֱמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב
 מִרוֹם וּמִה נֶבְסַר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים הֲלֹא כָּל הַנְּסֻתוֹת וְהַנְּגָלוֹת
 אֲתָה יוֹרֵעַ אֲתָה יוֹרֵעַ רְדֵי עוֹלָם וְתַעֲלוּמוֹת סְתָרֵי כָּל חַי אֲתָה
 תַּחֲשִׁיבֵנוּ כָּל יוֹרֵדֵי בַטֵּן וּבֹחֵן כְּלִיּוֹת וְלֹב אֵין כָּל דָּבָר נֶעֱלַם מִמֶּךָ
 וְאֵין יִתֵּר מִמֶּךָ עֲשִׂיךָ יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים וְתַמְחוּל לָנוּ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ וְתַשִּׁיעֵנוּ וְתַסַּעַר
 לָנוּ עַל כָּל חַטּוֹתֵינוּ

<p> עֵת שֶׁל בְּבִלֵי רֶשֶׁת עֵת שֶׁל בְּרֵעַת מִיָּד מִה עֵת שֶׁל בְּנִידוּי סֶה עֵת שֶׁל בְּחֻזֵק יָד עֵת שֶׁל בִּיזָר הַרֵעַ עֵת שֶׁל בְּלֹא יוֹדְעִים עֵת שֶׁל בְּלִשְׁוֹן הַרֵעַ עֵת שֶׁל בְּנִצְנָךְ וּבְמִרְבִּית עֵת שֶׁל בְּעֵינֵים רַמוֹת עֵת שֶׁל בְּצַעֲדֵי תְּגָלִים עֵת שֶׁל בְּרִצּוֹן עֵת שֶׁל בְּתַמְחוּץ לֶפֶט </p>	<p> עֵת שֶׁל בְּאוֹנֵם עֵת שֶׁל בְּגִלְוֵי עֵת שֶׁל בְּהֶרְהוּר הַלֵּב עֵת שֶׁל בְּדַרְוֹן עֵת שֶׁל בְּטוֹמָמוֹת שִׁפְתַיִם עֵת שֶׁל בְּיוֹדְעִים עֵת שֶׁל בְּבַחֲטֵי וּבְבֹזֵב עֵת שֶׁל בְּמִרְאֵית הַדַּעַן עֵת שֶׁל בְּשִׁיחַ שִׁסְתוֹתֵינוּ עֵת שֶׁל בְּסַתְמוֹן סֶה עֵת שֶׁל בְּקַסְפֵי צַת יָד עֵת שֶׁל בְּצַעֲגָה </p>
--	--

265

בתחנון ובתפלה נקדים כמו שהורגת לעצת מקדים מחרצן
 אסף טוב כמו בתורתך כתוב כסל כעצת אלהים תלוטן כיוס
 וידר יין בנגן תעבור על פטע ותמחה אשה מותיבב עמו טכ
 תאזן שינג ותקטיב מאמר בויקרא בטכ יין וטס נאמר
 ויעבור יין על סגן ויקרא יין יין ל רחוק נחטן
 אדק אפיס ורב חסר ואמת נוצר חסר לאחסיס נטוא שן ופטיע
 ומטואה ונקא וסלחת לעונטן וכלחטואתינ ונחלתנ סלח
 לט אבינן כי חטואנ מחול לט מלכינן כי פטיענן כי אמת יין
 טוב וסלח ורב חסר לכל קוראינן כי עמק הסליחה למטן תיורר
 למטן שנק יין וסלחת לעונטן כי

רב הוא

ואומן סליחות כרינוט

רב

ישלה נקדמה לאחסיס בנרבה לקראות יצאה
 חרה חליפות וצבא כי מאוסד יראה עדיך נצבה
 בערב היא בואה ונבנקר היא טבה

יוקט חפיה וצבה אשד רחקה היסתה וכלי שטן תגרה
 לזאת כי אחונה אימנך כי חפיה לבוטה טטזסתה
 ומפטיע אשד תגרה ירה היא המגתה לך היא טבה
 ועינה מבכי ובה בערב היא בואה

וכלב עמה רבדים כרבתך לא לקחה בואה בזכות הודים
 וידה בצוקה טלחה טפתה תחת פדים ערבה וכסה טטחה
 ישתחו השערים שידים לרחמים שתחה פיה בליל ספורים
 לשוק חליפות וצבא בערב היא בואה

סודרת נעריה כמעמרה החנניה קרבן אין בידיה
 לכסר על עונה לבר הטן טסתיה באומרה כלטונה
 אשה וילדיה תהיה לארונה עגיה נמרודיה
 זכרה אלהי לטונה בערב היא בואה

יעלה

תחננו מערב

ויבוא שובב מבוקר

דכוננו ער ערב

יעלה קולו	מבוקר	ויראה פדיונו	ער ערב
תעלה עתותיו	מבוקר	ויראה נשיא חט	ער ערב
יעלה מנוסיו	מערב	ויראה כפדיו	ער ערב
תעלה יחירתיו	מערב	ויראה חסדיו	ער ערב
יעלה זכרונו	מערב	ויראה הגיונו	ער ערב
תעלה רפיקתיו	מערב	ויראה כעדי	ער ערב
תעלה אטקתיו	מערב	ויראה אלו	ער ערב

ואחר כך אומר

אלינו ואלהי אבותינו היה טב פסיות שלוחי עמך בית ישראל
 העלמדים לבקש תפילה ותחנונים מלפניך על עמך בית

ישראל הודו מה שיאמרן הצינים מה שי
 ירעו היוך יפארו באור פנך יהלכו בך לה יברכו עמך בפייהם
 יברכו ומברכות על יפארו עמך בפייהם ישבורין והם בתוך
 ישפירין עיני עמך בם תלוייה ועיניהם לה הלוייה גטיס מור
 שוד להלחמה וטפך כעם וחימה ועם מסביבים אותם כחנמה
 ואתה מן השמים תצית אותם לרמה עין נשיאים לה לשמים לב
 טוכים נוכחך כמים ואתה תשמע מן השמים שלא יכילן כלטום
 ולא יקטן בטונם ואל יבטן במשעם ואל יכלו בם שאונם

ואל יאמרו בפייהם רבר שלא כרונך כי חננוך יין אלהיך המור
 חנונים ומלומדים המה מלומדים כמה שידענו יין אלהיך ארת
 אשר תחן יוחן ואת אשר תרחס ירחס כבתוב בתורתך וחתותי ארת
 אשר אחן ורחמתי את אשר ארחס

א ארך אפים אתה בעל הרחמים טראתה ודרך תשובה
 הוריתה גרלה רחמיך וחסדיך תזכור היום וכל יום
 לזרש ידריך תיפן אלו ברחמים כי אתה הוה בעל הרחמים

המקור בכסא

הזמורה כלכבה

בגרב היא בזה

פתחיה רפקנג
הקיסה הזשקה
ונחלתה יטג נהסבה
כנקה ומכנקה
כי בקונה
הכניסה לתקה
עמנקה ורמכה

סובל הפל בגנתך
מככי וזשקה
וכי מלאו מותטג
ולאחרים נהקה
סקח עינתך ורמה
וה ינונה ריקה
וגת צורריך
תשקה

כס

בגרב היא בזה

את פנתך האר
שכני שרת מי מנה
עם תנא לקבץ את
ויצפונה ותימנה

פורה וגואל ומענן
לקריה הנאמנה
העיר אשר בחרת
הפזורים בכל פנה
מזרחת וימה

ותעמיד רועים שכנה
שבות אהלה ואהליבמה
לארץ לא נשבה

אל עיר קרשך תנהלם
ונסיכיה שמונר
למענך לא השב
וגת צורריך

בגרב היא בזה

מלך

אחר לליל יום כסור

ילירי איתונך

בחירי ל

שנה שושב וזכרה ברית אמדנך

ושוראל

ושנתה כה צדקתה

כעת בואם כרינתך

כיום מחר כי תבוא על שכרי לתנך

כנו יחידו לזכחים

אשר נתן

זכור איתונך

כשושן בין החוחים

אשר פרה

יליר תרח

פיתוך תמונתו יעלה טמוץ בתוכך
 המטיח אותך מן המרחק מראותיך
 מחטבות רשעות המושחתות גבר
 עקבי ארסא משובה
 הכלי ילדתיך ותליט בקרבך
 עקבי משוכתך בערב היא בוא

יושב על כסא רחמיה מתנהג בתסירות מוחל
 עון עמו ומעביר ראשון ראשון מרבה מחילה
 לחטאים וסליחה לפושעים עושה צדקות עם בשר ורוח וְלֹא
 כרעתה תגמול ל הוריתנו לומר שלט עשרה
 וזכור לנו ברית שלט עשרה שהנרעת לענון מקדים וכן פתוב
 ויירד לנו בענון ויתייצב עמו שים ויקרא בשים לנו ושים נאמר
 ויעבור לנו על הגוף ויקרא לנו רחום ורחמן ארך אפים
 ורב חסד ואמת נוסד חסד לארפים נושא עון ופשיע וחטאה
 ונקה וסלחת לעוונות ולחטאיתנו ונתלתנו סלח לנו אבינו כי
 חטאנו מחול לנו אבינו סלח לנו כי פשענו כי אמה לנו טוב וסלח
 ורב חסד לכל קוראיך כי עמך הסליחה למען תורא למען שמך
 לנו וסלחת לשוננו כי רב הוא

אחרת לליל טוב כפור לך יוסף

יהי משיח גאה גאה באופני מרכבה ורוחה כל ולא נראה
 לראול מרכבה סגולתך הבלואה כי צרה מעציבה
 פתחך משיחיה ובית קודש טיבה
 בערב היא בוא

והנחנו לא טרע מה נדבר ומה נעשה
 אגשי חסד ומעשה ואין לנו עזרתה
 זולתך אב רחמן על כל ראש מותנשא
 למען גהי עשה ותבוא אהבת הורים
 צדקה אב המון גנים וזכות נעקד כשה
 כי כלו ואפסו
 ולא מסתור ולא מחסה
 אב רבן ענוט
 נפשינו בעב תבסה
 נתה יושב אהל לים

והעריכם
זכור יצחק
וענתה עם

והדריכם
ומת חוק
צדקתך

ביום מחר כי תבוא

זכור אומן
ברית ענין
יקנתה
אשר הוציא
אשר העלה
והוא הודיר
להדביק
והשרה
זכור בריתך
וענתה עם

אשר אימן
וחדיונין
בחור היל
נצב המוציא
והתחיל
לכן שריר
להחזיק
נצב למד
לעודת
צדקתך

ביום מחר כי תבוא

זכור מסבך
לשרת לך
בעת נזהר
עבור מטחית
ושיר נצמד
בעת שמר
זכור חסדך
וענתה עם

אשר כיהן
באחלה
נצב מזהר
אשר הטחית
ביום מעמד
ויהי מאמר
ומעברך
צדקתך

ביום מחר כי תבוא

זכור משורר
להורות לך
מתעבחות

המשורר
ברוב צדקה
מתעבחות

בתום יוטך מפעלים
~~לשון המזל~~
שכר הפיק דיבורך

כאב המגדל בנים
נאמן הנאמנים
מטיב וקו וחרוטים
פרות לבני איתנים
רת ל מטימי מעותים
טיב למחות האבנים
היותם בך מומינים
רת היל בהגיונים
ענינים האביונים
לעם קרמון טעך

במכלול עון והסמרת
בין ברי ספורת
בגדלי משי וקטורת
להיותה מספרת
ומגישה נעצרת

סקודת המטמרת
לבת נקראת שחר חנרת
ותטימע ממעונתך

טיבתו בתוספת לילה
פשוה והממטלה
לשמך נגדו עלילה

תחלת כל האזרחים
משאות שזו נמדרותים
ולא שמר ברית אחים
לעבדך נצח נצחים
לכונן הנאמנים
לעש קדווי בניך

לקרבן זבתי שלמים
תנבט לזקן ימים
לריוח קטנות סמים
ונאם לו בניאומים
לבלתי נהיה אשמים
נבנים לזרוק דמים
סניהם סאחר שלימים
כטולחן יד איש המים
ונשק לו ממרחמים
ניחרן יהיו תמים
לכל תסבת לעונמים
לכונן הנדעמים
היות תמיד לעינך

כנס ארץ שוכן זבולים
והמו יושב מחילים
בחזיון עולים יחדים
טרי קודש הללוס
נטיעים המעדרים
בטנים ששד דגלים

שייחור אליל
ברית עביר
ושדק אליל
נייחר לך
זכור שניטין
וענתה פס
כרית עביר
ליל
במהלך
את מעטיין
כריתו

ביום מחר כי תבוא

אשר נסקד
בביר טנים
כמו עולה
אשר ירין
במחבת
חובת
לא פנים
ולחבת
אשר נטני
ואת אשר
ושטבת
הקבועה
כריתו

ביום מחר כי תבוא

הנחמס
אשר למר
והכחמת
להסרוח
יוטקונו
נגם נהגל

זכור נשקד
בן זקנים
אשר הועלה
כעת עוקדן
שקור זבת
חובת
כלב טגלס
לשבח
וזי חטני
זכור זכור
סידע
זכור טכועה
וענתה פס

זכור איש תס
כבי נחמד
וכשד תג
להזרוח
במאודותין
מדי נטגל

והוא על ראש עברו במעמקים יגברו
מכל חטאותיכם לפני יין תטהרו

יהי שושי נגדך בקרבן שוי נכמנחה
ען ישי שלחה לקבץ אחר מעיר
וכמים אשר גרו בעון והדר יגברו
מכל חטאותיכם

רוח נא רלותינו והאר את פניך
השקה ממעונך ולספר חטאותינג

ואם להאריס מהרן כצמר יצחרן
מכל חטאותיכם לפני יין תטהרו

ולאחר שאמר הפליחות אדם

סוף

נא לען העם הזה כגדל חסדך וכאמר נטות לעם
הזה ממזרים וער הנה ויאמר יין שלחתי כדבריך ניוז
מחרון זעך והנחה על הוננה לעבדך טוב למען עבדך שבעי י
נחלתך שובה יין ער מתי והנחה על עבדך שוב יין את טיבותינג
כאפיקים בנגב שובינג אלהי ישעינג והסר כעסך עמונג שובה יין
חלצה נפשינג הושיעינג למען שמך שובה ישראל ער יין לאהיך כי
כשלה בעונך קחו עמכם רבים ויזובו אל יין ואמרו אליו כל תשא
שען נקח טוב ונטלמה פריס טפתינג תשב אנושי יגד רכמי ותאמר
שוב בני אדני וקדענו לבבם ואל בגריכם ושובו אל יין לאהיכם כי
חטנו ונחוש הוא ארך אפיים ורח חסד וניחה על מדעתי ודעתי יין ק
בהמצאון קראוהו בהיותו קרוב יגזוב רשע דרנו ואי י יין ק
מחטבותיו וישוב אל יין ויחמהו ואל אל ינו כי ירתי לסוף שובה
בני שובביה ארסא מיטבותיכם הנו והתאנג ר כי אתו יין לאהינג
ארסא מיטבותיכם אזהבם נים יי שוי מימנג וניס ענה נאס יין
שוב עדי ככל לבבם בינוס וכבבי ובה ער כי לא אחרוץ במורתי
המה נאס יין לאהינג ורשינו וחירי וזמורד אליהם חי אני נאס יין לאהינג

לפני יין תטהרו

בְּנֹעַם טִיר נִתְהַלֵּךְ
אֶת כָּל בְּנֵי עוֹלָה
מִחֲרָה מִחֲנֵה כְּגוֹלָה
עֲנִיָּה סוֹעֶרָה וְגוֹלָה
בְּמִטְיָפֵט אֲכִיוֹנֵךְ

לְשִׁמְךָ עוֹטָה פְּלֹאִים
נִפְסָן מִחֲנֵךְ לְבֹאִים
גִּמְהָה עַל כָּל גִּמְהָה
הַיּוֹתֵם שְׂנֵי־הֵם מְלֵאִים
וַיְהִי טְקוּמֵי
וְנִפְלֵ וַיִּירֵד פְּלֹאִים
כִּי־וֹסֵם מִעֲטֵי טְקוּמֵי
לְכַפֵּר אֶת הַחַטָּאִים
וַאֲיֵן לְשִׁמָּה הַטְּלֹאִים
לְבַנֵּי הַנְּרָכָאִים
לְהַעֲבִיר בְּגָדִים
הַטְּקוּדִים וְהַטְּלֹאִים
הַיּוֹסֵם בְּכָל יָמֵיךְ

בְּטִיבֵי
נֶגֶם הַטְּפִיל
נֶגֶם הַמִּית
לְעֵרְתֵךְ
זְרָקְתֵךְ

כִּי־וֹסֵם מִחֲרָה כִּי־תִבּוֹא

אֲשֶׁר קִיָּם
נֶגֶם הַזִּיָּא
בְּמִטְכֹּמְרֵךְ
וְהַטְּלֹאִים
וְקוֹל רֵבָה
אֲשֶׁר נִחְרַב
בְּמִי אֶת־מִוֶּךְ
אֲשֶׁר יִכְהֵן
וַאֲיֵן זְבִיחָה
וְלִמְשַׁנְךָ
לְהַלְבִּיט
הַרְטוּמֵי
כִּי־תַעֲבֹר

כִּי־וֹסֵם מִחֲרָה כִּי־תִבּוֹא

בְּרִיבֵי
אֲשֶׁר הַמְּפִיל
כִּי־וֹסֵם הַזִּמִּית
זְכֹר זְכוּתֵךְ
וְעֲנֵתָה בִּי

זְכֹר מִקְנֵא
פְּרוֹת הַמִּזִּיא
וְבִטְרֵךְ
בְּרִית לְעִיּוֹלָם
בְּרִית כְּהוֹנָה
בְּבֵית נִעְרָב
בְּמִה אֶסְמִיךָ
וַאֲיֵן כְּהֵן
וַאֲיֵן מִטְרָה
וַיִּטָּה לְמוֹשַׁנְךָ
מִחֲהָ שְׁנֵי
וְהַסְתַּמִּי
מִחֲהָ וְתִבּוֹר

לְ מִלְךְ

אֶחָדָה לְלֵיל יָנוֹם כְּפֹר לֵךְ רֹךְ

הַלְּיֹלָה לְשִׁבִי חַט הַחֲרָף כַּחֲקֵקָה בְּסַפְרֵי
אֲשֶׁר בְּאֵמֶת נִסְדָּרָף לֹא תְבוֹשִׁין עַמִּי וְלֹא פִעֵס יַחֲוֹדָף
מִכָּל חַטָּאוֹתֶיכֶם לִפְנֵי יְיָ תִתְהַדָּף

וְהִבֵּט מִטְמִיךְ
בְּרִיבֵי הַטְּיָבָה
וְעַל שְׂדֵי טוֹבָה
וְכַפֵּר עֵץ וְאִשְׁמָה
וְעִיר צִיּוֹן לְעֵלְיוֹן
וְאִשְׁוֹבָה מִמִּשְׁתַּבָּה

רשיות לנשמת שלייה הכעורים להלל יעקב וחי
מאסקולן לזכר עולם יהיה צדיק

ד רך לשוב לך כל חי
נפש ורוח נשמת כל חי
לסגולה מפל העמים
הגדיל יום זה מפל ימים
ירע מאז יוצר כל חי
ובכל לב ישוב לל חי

לשמך עליון מזרה
עושה כל יוצר וכורא
עם זן בחר ארון הפל
וער לא ירה פנת פל
כי יצר לב איש ונספג
לפן יטיב כל איש דרכו
יורק

לסגור הם בעצמים
וירני פטע מסדרים
בזכרם מדות היקרים
מטה עניו מבחר כל חי
ולקרא להם בני ל חי

קהלות עמך בתפלתם
בחמש ענני תאוותם
אנא סלח על חטאותם
כהבטחם על ידי חזקה
לכס עליהם ביום הזה
יורק

התר נא למנוח שמך
פטע ופטע וחטאות עמך
והצמת עם זונה מוסך
והז יורה לשמך כל חי
לעב חוזה בשמך כל חי

ברוך מוסר גלות שבים
והשוקיע במחלות ים
השק להם כל מאותים
וסכות עמך הטוב מהר
ובאור סגור תנהר
יורק

מכון שבתך תשיבנה
על נחלקך תבוננה
כהבטחה לא אמתה
מהרה לעיני כל חי
וירענן יחד אל ל חי

ושכינתך בתוך ציון
ולהאירה מרום חביון
ולתתה על כל צון עליון
וכן תקיים כל נואמך
וכל לטע יקרא בשמך

אם אחפוץ במזות הרטע כי אם בסוב רטע מדרבנן ותיב' טוב טוב
מדרבנן הרעם ולמה תמוזן בית ישראל ואתה באלהיך תשוב
חסד ומשפט שמור וקנה אל אלהיך תמיד קנה אל יין ושמור דר—
וירומקן לרשת ארץ בהכרת רשעים תראה לכן נסובה אל יין כי הוא
טוח וירטאין יך וירבטיין הסולח לכל עוונתן הרופא לכל החלואיין
הגואל מטחת חיינן המענדליין חסד ורחמים המוטביע ביוצב עדייין
תתחדש כנסד בענדיין והוא רחום יכפר עון ולא ישחית והתבר—
להטיב מפן ולא יעיר כל חמתו אשר הדאיתנן צרות רבות ורעות
תשוב תחיינן נמתהזמות הארץ תשוב תגלינן הלא אתה תשוב
תגלינן נעמך יסמחו בך השיבינן יין אלהיך נשובה חרש ימינן סקדס
למה לנצח תטכחינן תעזבינן לאורך ימים למה יין האנה לנצח יעשן
אסך בצמח מרעיתך למה יין תעמוד ברחוק תגליס לעתות בצד
למה ענך תסגיד תטכח עניינן ולחיינן ענה למה תישן יין הקינה
אל הזנח לנצח השכח חגלה ל אם קפץ בנות רחמיו סלה כי רגע
באפן חייס ברטנו מעב ילך כבי ולמך רנה רחום וחסן יין אקך
אפיס ורב חסד לא לנצח יריב ולא לעולם יטוד לא כחטאיינן יעשה
לנו ולא כעונותינן גמול עלינן כי כעבה שמדס על הארץ גביר
חסדו עלינן כרחוק מזרח ממערב ירחיק ממנו את סטעינן
ברחם אכ על בניס ירחס יין עלינן יין אלהיס סבאות השיבינן
והאר סעך ונשעה זכור לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך אשר
נטבעת להס בך ותברך אלהיס ארפה את דרעכס ככוכי השמיים
וכל הארץ הזאת אשר אמרתי אהן לדרעכס ונחלו לעולם וינחם
יין על הרעה אשר רב לעשות לעמון

ואומ/ התן קדיש גמור ואומ/ עלינן לשבת והולכין
לבתיהן לשלוח

ולמחר משכימין והולכין לבית הכנסת ואומ/ הזמירות כנגע
כרך כל השבתות וקודם לנשמת אומ/ זה הרשות

יזמם ולילה נשיטך לב ונפש ; יזרח לנני מור ביום כבוד עניי נפש
חטאנו צוריינו

כחנץ תחפש סתרי מעשיה ; כרחום תפלה עונות עמוסיה
למען נרוץ פ לאור פנך ; ולא נצא ריקה מלפנך
סלח לגוי קדוש

מלבין כשילג חטאי עודה ; מקור חיים וחסד עמך
טבוא עריך זוכר הברית ; נהצינו באורך כנסתך בנחל ברית
חטאנו צוריינו

שר המכפר בער נאץ מדעיה ; סמכינו באורך כסופת מראית
ענינו מבינו ממעמקים ; עורר כאור נגה שושנת עמוסיה
סלח לגוי קדוש

סתח לנני שער ותעלה תפלה ; פנך נחלה שוכן מעלה
במתנינו תנקה וכחט לא נתנדק ; צרפינו כבסה שכעתיס מזנק
חטאנו צוריינו

קדבינו ליטעך כאור שני עפרים ; קוראי קדושת יום הכפורים
רעינו כימי קדס ותוארינו יונהר ; רחום הקטיבה ועשה אל תאחר
סלח לגוי קדוש

שפכנו כמים אבני לבבות ; שחר אור יגה ברוך לבורת
תחטאינו ונבהר ביום סליחתך ; תקטיב סלח נא ותאמר סלחתי
חטאנו צוריינו

המאיר
מוסר

מדיד בעלנייתו ; ברוך שיה כבוד מלכותו
ק בתשובה שית סליחתו ; ברוך שיה כבוד מלכותו
מלכותו בקהל ערתי ; וכבודו הוא אמונתי
ובצום כפנר סליחתתי ; תענה ותאמר סלחתי
קדוש גילה סוד רתך ; בשיכמ

תגדיל על עב אשר כן חתומים
 כי לא תגח לעולמים
 ידעוך רס על כל רמים
 דולקך ארץ כל חי
 אשר מנת חלקו לא חי

ולא תבזה נז עינותי
 רחמים עליה כתחינתה
 ופנה נז אל קול שועתה
 עתה יר נמשביע לכל חי
 רחמים לך נשמת כל חי

ועומר החץ ואומר נשמת כל חי
 וקדיש בנעם
 ואומר זה היוצר

אור ומחילה לשב זקנת
 בעשור סמוכים לבית הווערה
 חניאנן צורנין סלח לנ יוצרינן

גש יוס אחר בימי שנה
 דסקו בתשובה ליוצר אור וסלח
 סלח לגני קדוש ביוס קדוש מרוס וקדוש

הענת תענה ותאמר סלחתי
 וחוטאי בשננה נז אל ימותו מרשע
 חניאנן צורנין

זה צדיק אתה על כל הבא עלינו
 חבנינ באורך וולא נסא נבלמים
 סלח לגני קדוש

טהרינן במעיינך ועשיה עמנן צדקה

חסדך אשר הוא מעולה
 מחד לגלות קץ העולם
 למוקטנב עדי גרוולס
 וכל עב יורה כן אץ גוואל
 פורה ומזניע ישראל

יחיין לרצון ועליות נמך
 וטלוחי וים מבקשים מנך
 ריכונה ישיגן מנך
 בטחונב כן בזכות הוריס
 רצה בב כעולות פריס

ועומר החץ ואומר נשמת כל חי
 וקדיש בנעם
 ואומר זה היוצר

ביוס כבוד וליחה הוריתה
 בסולתך לפונות וחטאי ננה
 חניאנן צורנין סלח לנ יוצרינן

נברו חטאים בנזים אע ישינה
 רוכבו בתחנן למזרחו וסולח
 סלח לגני קדוש ביוס קדוש מרוס וקדוש

המותך האור לסליחתי
 והאיר עיני נ ונהנבתי גיל פשיע
 חניאנן צורנין

זרנו ורשענך כרתינן ומעלינן
 חטאנן לך מלך עולמים
 סלח לגני קדוש

טוב וסלח לך היא הצדקה

יזמה ולילה נשטור לב ונפש ; יזרה לנו אור ביום כבוד ענו נפש
חטאנו צוריתנו

כרנון תרפיש סהרי מעשיה
לנוען נרוץ פ לאור פנך
כרחים תסלח עונות עמיסים
ולא נבא ריקה מולפנך
סלה לגני קדוש

מלבין כשלג חטאי ערה
נבוי ערוך זיכר הכרית
מקור חיים וחסד עמך
נהצנו באורך כנסתך בנחל צדק
חטאנו צוריתנו

שר המכפר בעד צוץ מרעית
ענונו אבינו ממעמקים
סמכינו באורך כבודת מראית
ערה כאור נגה שושנת עמקים
סלה לגני קדוש

סתח לנו שער ותעלה תפלה
צאתינו תנקה וברט לא נתנדק
פנך נחלה שיוכן מעלה
צרפינו כבסה שבעהים מזוקק
חטאנו צוריתנו

קרבינו ליטער כאור שיע עפרים
רעינו כימי קדם ותוארנו יונה
קוראי קרושת יים הכפורים
רחום הקשיבה ועשה אל תאחר
סלה לגני קדוש

שפכנו כמים אבני לבבות
תרטאנו יענה בים סליחתו
שרר אור יצא ברחן לבורת
תקשיב סלה נא ותאמר סלחתי
חטאנו צוריתנו

המאיר
אופן

קדוש

ברור שיה כבוד מלכותו
ק בתשובה שית סליחתו
מלכותו בקהל ערתי וכבודו הוא אמרתי
ובצום כבוד סליחתו תענה ותאמר סלחתי
קדוש גילה סוד רתן
בשיכמ

תגדיל על עב אשר בר חתומים
כי לא תגח לעולמים
ידעוך רס על כל רמים
דולחך ארון כל חי
אשר מנה חלקו לא חי

ולא תבזה נז עינותי
רחמים עליה בתחינתה
ופנה נז אל קול שועתה
ענתה יר ומשביע לכל חי
רוכמים לך נשמות כל חי

ועומר החיץ ואימו נשמות כל חי יקדיש בטעם
ואומן יר היוצר

ביום כבוד וליחה הנריתה
בסולחך לטונות וחטאי נגדה
חנאנך הנריתן סלח לנ יוצריתן

גש יוס אחר בימי נטנה
רסקו בתשובה ליוצר אור וסלח
סלח לגני וקדוש ביוס קדוש מרום וקדוש

הענת תענה ותאמר סלחתי
והוטאי בשננה נא אל ימותו פרטע
חנאנך יוצריתן

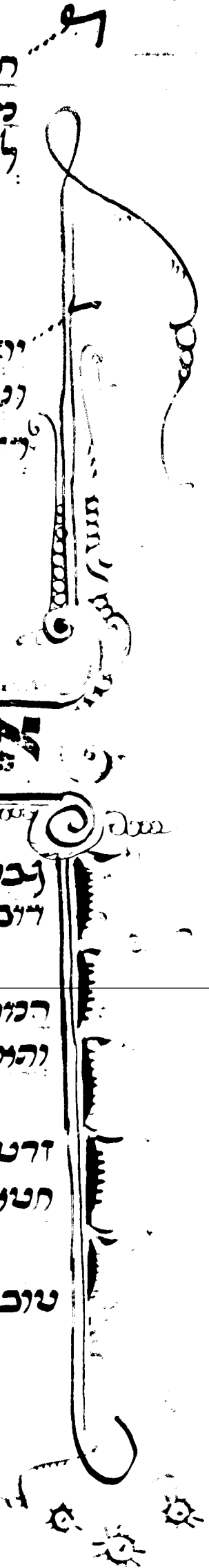
זה צדיק אתה על כל הבא נבליט
חביט באורר ולא נכא נבלמים
סלח לגני קדוש

טהריתן במעיינך ועשה עמנו צדקה
טוב וסלח לך היא הצדקה

חסדך אשר הוא מעולה
מחד לגלות קץ העולם
למוקטב ער גרוילס
וכל עב ודה ב אץ גואר
פורה ומזכיר ישראל

יחיין לרצון ועליות נמך
נטלוח רס מוכטיס ממך
רצונה ישיג ממך
בטהונה בר בזכות הוריס
רצה בב כעולות פריס

סלח

יִסְחַק וְיִלְהִי יִשְׁקֶכֶּה הַל הַגְּדוֹל הַגְּבוֹר וְהַנּוֹרָא לְעֹלְיֹן גִּמְלוֹ חֲסֵדִים
טוֹבִים וְקוֹנֵה אֶת הַכֹּל זוֹכֵר חֲסֵדֵי מַכּוֹת וּמְכַוֵּן גְּמוּלָ לְכֹנֵן כְּנִיָּה לְמַעַן
שִׁמּוֹ בְּאַהֲבָה זְכָרֵינוּ לְחַיִּים מֶלֶךְ חַסֵּד בְּחַיִּים וְכַתְּבֵינוּ
בְּסֵפֶר הַחַיִּים לְמַעַנְךָ לְחַיִּי גְּמוּלָ עֲבִיר וּמוֹשִׁיעַ וּמִן בְּאֵי מִן קְדוֹ
אַבְרָהָם אַתָּה גְּבוֹר לְעוֹלָם יְיָ מַחִיב מֵתִים בְּרַחֲמֵי

רַבִּים כּוֹמֵר טוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים מַתִּיר חַסוּרִים וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתְךָ
לִישׁוּעַ עַם מִי כְּמוֹךָ בְּעַל גְּבוּרוֹת מִי רַחֲמֵי לֵךְ מֶלֶךְ מַמְיֵת וּמַחִיב
מִדְּמִית לֵכֵן יִשׁוּעָה בְּרַחֲמֵי

יִסְדֵּיךָ בְּרַחֲמֵי מַמְיֵת וּמַחִיב וּנְאֻמָּן אַתָּה לְחַיִּים מֵתִים בְּ—
מַחִיב הַמֵּתִים לְדַרְךָ וְדוֹר טָגִיר גְּדוֹלָךְ וְלִכְפֹּר

נִצְחִים קְדִישֵׁיךָ נְקֻדֵי וְשִׁבְרֵךְ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינֵנו לֹא יִמּוּשׁ לְעוֹלָם
וְעַד כִּי אֵל מֶלֶךְ וְקָדוֹשׁ אַתָּה וְכִכֵּן יָן פִּדְיוֹן יְיָ לְהֵינֵנו

עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ וְיִשְׁמַחְךָ עַל כָּל מַה שִׁבְדָּתְךָ וְיִרְאוּךָ עַל כָּל
הַמַּעֲשִׂים וְיִשְׁתַּחֲוּ לְפָנֶיךָ כָּל הַבְּרוּאִים וְיִשְׁטוּ כוֹלֵי אֲבוֹתָ אֶת

לְעִשִׂית הַצִּוְנָךְ בְּלִבְבֵי שֵׁלֵם כִּמָּה שִׁירְעֵנִי יְיָ לְהֵינֵנו שִׁהְיֵנוּ
לְפָנֶיךָ עַד בִּיחָר וְגְבוּרָה בִּימֵינוּ יִשְׁמַח נִרְאָ עַל כָּל מַה שִׁבְדָּתְךָ

וְכִכֵּן יָן כְּבוֹד יְיָ לְעַמְּךָ תְּהִלָּה לְיִרְמִיָּהוּ וְתִקְוֵה טוֹבֵיךָ
לְדוֹרֵיךָ וְסִתְרוּן פֶּה לְמִיחֻלִּים לֵךְ שִׁמְחָה לְאַדְרֵיךָ שִׁשְׁוֹן לְעִירְךָ

וְצַמִּיחוֹת קָדוֹן לְדוֹר עֲבוּרָ וְעֲדִיכוֹת נֵר לֵכֵן יִשִּׁי מְשִׁיחְךָ בְּמַהְרָה
בִּימֵינוּ וְאֵי צְדִיקִים יִרְאוּ וְיִשְׂמְחוּ וְיִשְׁחַדּוּ וְיִשְׂחַדּוּ

וְיִסְדֵּיךָ גְּבוֹר וְנִיבֵל וְעוֹלָתְךָ חַיִּים לְךָ הַיּוֹם
וְיִשְׁחַדּוּ אֶתְךָ אַתָּה יְיָ לְכָל יְיָ

עַד כִּי מַעֲשֵׂיךָ יִשְׂחַדּוּ וְיִשְׂחַדּוּ מִשְׁכֵּן עֲבוּרָ כְּנִיָּה
בְּרַבֵּי קְדֻשָּׁתְךָ יִמְלִיךָ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וְדוֹר הַלְלוּהָ וְיִשְׂחַדּוּ

וְיַעֲבֹד יְיָ צְבָאוֹת כְּמִשְׁפַּחַת יִהְיֶה הַקְּדוֹשׁ נְדַרְשׁ
בְּצִדְקָה בְּאֵי הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ
בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל הַעַמִּים אַהֲבַת אוֹתָנוּ וְרַחֲמֵיךָ

אהבה

בטיבם
 בטיבם
 בטיבם
 בטיבם
 בטיבם
 בטיבם
 בטיבם
 בטיבם
 בטיבם
 בטיבם
 בטיבם
 בטיבם
 בטיבם
 בטיבם
 בטיבם
 בטיבם
 בטיבם
 בטיבם
 בטיבם
 בטיבם
 בטיבם

קדוש קדוש קדוש קדוש קדוש
 קדוש קדוש קדוש קדוש קדוש
 קדוש קדוש קדוש קדוש קדוש
 קדוש קדוש קדוש קדוש קדוש
 קדוש קדוש קדוש קדוש קדוש
 קדוש קדוש קדוש קדוש קדוש
 קדוש קדוש קדוש קדוש קדוש
 קדוש קדוש קדוש קדוש קדוש
 קדוש קדוש קדוש קדוש קדוש
 קדוש קדוש קדוש קדוש קדוש
 קדוש קדוש קדוש קדוש קדוש
 קדוש קדוש קדוש קדוש קדוש
 קדוש קדוש קדוש קדוש קדוש
 קדוש קדוש קדוש קדוש קדוש
 קדוש קדוש קדוש קדוש קדוש
 קדוש קדוש קדוש קדוש קדוש
 קדוש קדוש קדוש קדוש קדוש
 קדוש קדוש קדוש קדוש קדוש
 קדוש קדוש קדוש קדוש קדוש
 קדוש קדוש קדוש קדוש קדוש
 קדוש קדוש קדוש קדוש קדוש
 קדוש קדוש קדוש קדוש קדוש
 קדוש קדוש קדוש קדוש קדוש

מלכותך כבודך עדין . ונבחרו הווי ומנצתי
 מלך בצדקתך לספר ענין חטאתי . ובכבוד ספר סליחתי
 תענה ותאמר סליחתי . והאופנים
 ואומה החן ברבן המאיר למחץ ספר
 ימים טובים

ומתפללך בלחש .

טיפתי תפתח ופי יצא תהלתך .

אתה יין אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי

ברך

וידבר
 וידבר
 וידבר

פיר

וְעַל נְשִׁמוֹתֵינוּ הַסְּקוּדוֹת לֵךְ וְעַל נַסִּיךְ שֶׁכָּבַל יוֹם וַיּוֹד עֲמֻנָה וְעַל
 וְעַל נְסֻלְמוֹתֵינוּ וְטוֹבוֹתֵינוּ כִּסְבֵּל עֵת עֵרֶב וּבֶקֶר וְצַהֲרִים הַטּוֹב כִּי לֹא
 כָּל רַחֲמֵיךָ הַנְּזַחֵם שִׁי לֹא תִמּוּ חֲסֵדֵיךָ וַיִּמְעוּלֶם קִיֵּינִי לֵךְ לֹא
 הַכְּלֻמֹּתַי יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְלֹא עֲזָבָתָנוּ וְלֹא הִסְתַּרְתָּ פְּנֵיךָ מִמּוֹנֵנוּ
 זְכוֹר רַחֲמֵיךָ וְכִבְוֹשֵׁי אֶת כַּעֲסֶךָ כֹּלָה רִכְרֵךְ
 וְחַרְבַּ וְרַעַב וְמוֹטִיחִית וּמַגְפָּה וְכָל מַחֲלָה מוֹעֲלֵינוּ וַיִּמְעַל כָּל בְּנֵי
 בְּרִיתְךָ עַל כֹּהֵל יִתְבַרַךְ וַיִּתְרוֹמֵם שִׁמְךָ מוֹלְפִינוּ תְּמִידָה כָּל
 הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֵלָה וַיִּהְלָלוּ לְשִׁמְךָ הַטּוֹב בְּאֵמֶת
 וּבְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתְךָ בְּאֵי הַטּוֹב שִׁמְךָ וְלֵךְ
 גְּאוּהָ לְהוֹדוֹת שִׁיבֵה שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חַן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים
 עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ בְּרַבֵּינוּ אֲבֵינוּ כְּנֹלָנוּ כְּמַחֲרָ בְּמִוֹד פְּנֵיךָ
 כִּי בְּמִוֹד פְּנֵיךָ נִתְּתָה לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תוֹרַת חַיִּים אֱהַבֵנוּ וְחֶסֶד צְרִיקָה
 בְּרָכָה יִשׁוּעָה וְרַחֲמִים וְשְׁלוֹם וְטוֹב יִהְיֶה בְּעֵינֶיךָ לְבָרַךְ אֶת כָּל עַמְּךָ
 יִשְׂרָאֵל כְּכֹל עֵת וּבְכֹל טַעַם בְּשִׁלְמוֹנֶךָ בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרַבֵּי
 וְשְׁלוֹם פְּרִטָּה טוֹבָה וַיִּשׁוּעָה וְנַחֲמָה חַן וְחֶסֶד נִזְכָּר וְנִבְתָּב לְפָנֶיךָ
 אֲנִי וְכָל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים וְלִשְׁלוֹם בְּאֵי הַמּוֹכֵר אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל

אֱלֹהֵינוּ

וַיֵּהִי אֲבוֹתֵינוּ תְּבוּנָה לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵינוּ וְאֵל תִּתְעַלֵּם
 מִתַּחַתֵּינוּ שׂוֹאץ אֲנִי עַדִּי פֶּעַם וְקָשִׁי עֲנֵה בְרַבֵּי

הַזֶּה שְׂמֹאמֵר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וַיֵּהִי אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא
 חַטָּאנוּ אֲבֵל אֲנַחְנוּ חַטָּאנוּ אֲשִׁמְנוּ בְּגִדְנוּ גְזוּלְנוּ
 רִבְנוּ רָשִׁי וְנִנְיֵנוּ וְהִרְשִׁעְנוּ זָדוּנוּ חֲמוּסֵנוּ טַעֲדוּנוּ שִׁקְרוּ
 וַיִּשְׁעֵנוּ רִיבֵנוּ כִּינְזֵנוּ לִצְנוּ מַרְדְּנוּ נִאֲמַנְנוּ סַרְדְּנוּ עֲמִינוּ פְּשִׁעְנוּ
 צְדָדְנוּ קָשִׁינוּ עֲנָה רָשָׁעֵנוּ שִׁיחַתְנוּ הִיעַבְנוּ תַעֲבִינוּ תַעֲתַעְנוּ
 סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא טוֹה לָנוּ וְאִתָּה צְדִיק
 עַל כָּל הַבָּא עֲלֵינוּ כִּי אִמְתָּ עֲשִׂיתָ וְאֲנַחְנוּ הִרְשִׁעְנוּ
 נִאֲמֹר לְפָנֶיךָ יוֹטֵב מִדָּוִד וְמֵה נִסְפֵר לְפָנֶיךָ טוֹבֵן שִׁחְקִים הֵלֹךְ

ורוממותנו מכל הלשונות קרשנו במינותיך וקירבתנו
מלכינו לעבודתיך ושמך הקדוש הנבור והנורא עלינו קרמת
ונתן לנו בזה שבתות למנוחה ואת יום הספורים הזה
לסליחה ולמחילה ולפסחה על כל גנותינו מקרא קודש זיכר
ליציאת מצרים ויהי אבותינו יעלה ויבוא

יצע ויראה וירצה וישמע וישקד ויזכר זכרוננו וזכרון אבותינו וזכרון
ירושלם עירך וזכרון משיח בן דוד עבדך וזכרון כל עמך ביר
ישראל לפניך לטובה לחן ולחסד ולרחמים ולרחמים ביום השבת
הזה ו ביום הספורים הזה זכרנונו וכן להיטב בו ולטובה וספקדינו בו
לברכה והושיענו בו לחיים טובים ברב ישועה ורחמים וחס וחסנו
ורחה עלינו והושיענו כי מלך עינינו בו ל מלך חסן ורחום ורחם
להיטב ויהי אבותינו מחול לעונותינו ביום הספורים

הזה מחה והעבר פשיענו וחטאותינו מנגד עיניך באמור אנכי
אנכי הוא מוחה פשיעך למעט וחטאותיך לא אזכור ונאמר
בחייתי כעב פשיעך וכעטן חטאותיך טובה אלי כי גמולתיך ונאמן
כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאותיכם לפני
תטהרו כי אתה סולח לישראל מן העולם ומחיל לטובי ישורון
ככל דוד דוד ורחם אמת וקיים לעד ומבלתי ריב אף לנו מחול
וסולח לא אתה באי מלך מחול וסולח לעונותינו ולעונות עמך
ישראל ומעביר חטאותינו ככל שנה ושנה מלך על כל הארץ מקדש

השבת ו ישרל ויום הספורים

ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאותיכם לפני
תטהרו כי אתה סולח לישראל מן העולם ומחיל לטובי ישורון
ככל דוד דוד ורחם אמת וקיים לעד ומבלתי ריב אף לנו מחול
וסולח לא אתה באי מלך מחול וסולח לעונותינו ולעונות עמך
ישראל ומעביר חטאותינו ככל שנה ושנה מלך על כל הארץ מקדש

כל הנסתרות והנגלות אלה יורע
 ונתעלמות סתרי כל חי אלה חופט כל הדרי בטן ובחן כליות וכל
 מין כל רב נשלה ממנה ומין נסתור מנגד עיניך יהי רצון
 מלפניך יי אלהיך ואלהי אבותינו שנתסלח ותמחול לנו על כל
 עונותינו ופשיענו ותכפר לנו על כל חטאותינו

עֲנֵה שׁוֹל	בְּאוֹתָם	עֲנֵה שׁוֹל	בְּבִלְי רֵעֵת
עֲנֵה שׁוֹל	בְּגִלְי	עֲנֵה שׁוֹל	בְּרֵעָה וּבְמִרְמָה
עֲנֵה שׁוֹל	בְּהִתְחַדֵּר הַלֵּב	עֲנֵה שׁוֹל	בְּיַדְדֵי פֶה
עֲנֵה שׁוֹל	בְּהִרְצֵן	עֲנֵה שׁוֹל	בְּמִחְזֵק יָד
עֲנֵה שׁוֹל	בְּטוֹמְאוֹת טַפְסִים	עֲנֵה שׁוֹל	בְּיַסֵּר הָרֵעַ
עֲנֵה שׁוֹל	בְּיִרְעִים	עֲנֵה שׁוֹל	בְּלֹא יוֹרְעִים
עֲנֵה שׁוֹל	בְּכַחַט וּבְכֹזֵב	עֲנֵה שׁוֹל	בְּלִטְיוֹן הָרֵעַ
עֲנֵה שׁוֹל	בְּמִרְמוֹת הַשָּׁן	עֲנֵה שׁוֹל	בְּטַעַן וּבְמִרְבִּית
עֲנֵה שׁוֹל	בְּשִׁיחַ טַפְסוֹתֵינוּ	עֲנֵה שׁוֹל	בְּעֵינַיִם רַחוּת
עֲנֵה שׁוֹל	בְּשִׂמְחֹן פֶּה	עֲנֵה שׁוֹל	בְּצַעֲדֵי קָדְלִים
עֲנֵה שׁוֹל	בְּקִסְיֵי יָד	עֲנֵה שׁוֹל	בְּדַבָּר
עֲנֵה שׁוֹל	בְּטַגְגָה	עֲנֵה שׁוֹל	בְּתַמְחֹץ לֵב

עַל חַטָּאִים שׁוֹמֵן חַיִּיבִים עֲלֵיהֶם אִסֵּר

עֲנֵה שׁוֹמֵן חַטָּאת

עֲנֵה שׁוֹמֵן חַטָּאת

עֲנֵה שׁוֹמֵן חַטָּאת

מִיִּתֵּה בִּידֵי שְׂמִימִים וְכֹתֵה בִּידֵי שְׂמִימִים אֲחַבֵּב מִיִּתֵּה בִּיתֵךְ רִצֵּן סְקִינָה
 שְׂרִישָׁה הַדָּג וְחֶטֶק וְמוֹלָקוֹת אֲחַבֵּבִים מִיִּתֵּה נְשִׂיָה וּמִיִּתֵּה לֹא תִשָּׂא
 בֵּן שִׁישׁ בֶּה קוֹם וְשִׂיָה בֵּן שִׁישׁ בֶּה קוֹם וְשִׂיָה בֵּן שִׁישׁ לֹא
 בֵּן שִׁישׁ גְּלוּיִם לֹא גְּלוּיִם לֹא כִּבֵּר אֲמִדְנוּ לְסַנֵּךְ וְשִׁישׁ גְּלוּיִם
 לֹא כִּבֵּר לְסַנֵּךְ גְּלוּיִם וְיִרְעִים כִּתְּרֵם טַטְּ הַנְּסַתְרוֹת לִינֵן אֲלֵהֵינוּ
 וְהַנְּגִלוֹת לֹא וְלִבְנוֹנוּ עַד עוֹלָם לְעַשׂוֹת אֵת כָּל רִבְרֵי הַתְּנַחֲמֵה

שִׁשִּׁיטוּן בְּרַבְבוֹת יִשְׁעֵהָ
חֲרָשִׁים גַּם יִשְׁעֵהָ

יִנְחִיחֶךָ כְּעַל שְׁשִׁיטָה
בִּנְחִיחֶהָ אֲב טִישְׁעֵהָ

זְכוּרֵינוּ

לְחַיִּים מְלֶכֶת חַפְצֵי בְחַיִּים וּכְתֻבֵינוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים
לְמַעַן לֹא תִי גִזְוֹל עֲזָרָה נְמוּשִׁיטַע נְמִיץ בְּאִי

זְכוּרֵינוּ

מִיָּן אֲבֵרָהֶם
גְּבוּר לְעוֹלָם יִין מְחִיחַ מֵתִים אֲתָה וְרַב לְהוֹשִׁיטַע
מְכַלְכֵל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחִיחַ מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים
סוּמֶךְ נִפְלִים וְרוֹעַא חוֹלִים מֵתִיר אֲסוּרִים וּמְקַיִים אֲמוּנֵרֵנוּ
לִישִׁיטַע עֵפֶר מִי כְמוֹךְ בְּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי רוֹמֵה לֶךְ מֶלֶךְ מִמִּירָת
וּמְחִיחַ מִיִּמִיחַ לֵנוּ יִשׁוּעָה בְּקָרוֹב

יָזַכְנוּ

מִיָּמִים הַנּוֹחַס
יִזְרְעֵנוּ חֲמוּל וְחַס
יָבוּ בְהַחְבוּלוֹת יִשְׁעֵנוּ
וְשׁוֹכְנֵי עֵפֶר יִקְוִים
מוֹשְׁעוֹת עֵינֵינוּ וְעֵקֶד
מוֹשֶׁת הַכְּמוֹס בְּפִיקוֹד
כְּהַבְטָחַת סְבִיבֵת אֵיל

יִזַּכְנוּ בְּיַמֵּי הַמִּינְחָס
יִזְרְעֵנוּ לְפִנְעֵת הַס
יִיְהִי בְתַחַן יִאֲוִים
וּמֵרֵאשִׁת הַרִים יִלִּיט
מֵאֵד בִּירֵס עֵקֶד
מִזְקֵט לְהַכְעִיט בְּסִיקוֹד
כּוֹפֵר הַנִּסְוֵר לְחֵיל

כִּן הַעֲשִׂים חֵיל

פְּחָדוֹ יִחֵיל סוֹטְנֵה
פְּרַחִיו בְּמִשְׁעָנוֹתָם חֲטוּמִים
וְאֵם אֵין מוֹשְׁעִים
וְזָכְרָה לְנִבְזִים וּמֵאֲוִים
רַס קִשִׁט מְעַבְרִיךְ
רִישֵׁה בְּאִי עֲרִיךְ
יִבְמַקֵּשׁ עֵנָן יִאֲוִיטַע

כּוֹרְעֵיךְ בְּעֵינֵה וְלֵיל
פִּינְתֵה הַיּוֹת אֲטוּמִים
פְּלוּטִים מֵרַכֵּל פִּיטוּמִים
וְזָכַר מְבִלִי מִשִּׁיטַע
וּמְעַזְעֵה הַסֵּר כְּעֵסִים
רֵאֵה תְרֵאֵה לְעַבְדֶיךָ
רַחוּם זְכוּר לְעַבְדֶיךָ
יִמָּה בְּמִינְחָלוֹת תִּנְגַּן

אֵה כֵּן הַמְקַטְרָג הִיָּה כּוֹחַ מִן הַיָּד וְהַמְשִׁיחַ כּוֹחַ יִשְׁעֵנוּ וְהַמְשִׁיחַ כּוֹחַ יִשְׁעֵנוּ וְהַמְשִׁיחַ כּוֹחַ יִשְׁעֵנוּ
יִאֲוִים יִמְחִיחַ מִשְׁנֵי קְטִירוֹת הַשֶּׁטֶן וְשׁוֹכְנֵי עֵפֶר יִקְוִים הַחֲבוּלָה לְהֵלֵךְ זְכוּר עֲלֵנוּ יִסְבְּחוּ הַאֲבוֹת מוֹשֶׁר
הַכְּמוֹס שֶׁל הַלֵּוֹ הַשֶּׁן כְּמוֹס עֲמִילֵי לֵי נֶכֶד וְשֵׁלֵב מִזְקֵט שֶׁטֶן בְּסִיקוֹד לְשֶׁן רֵאֵיִה רֵאֵיִה שְׁלֹשְׁתֵּיהֶם
יִזְרְעוּ בְּעֵינֵי הַנּוֹחַס וְהַמְשִׁיחַ לְבִיטֵן שְׁמִי אֲעִירֵךְ אֲפִי וְהַבְּלֵמוֹ אֲחַטוֹס לֶךְ מוֹשְׁעוֹת שֶׁטֶן
שֶׁלֵּוֹ יִשְׁעָה חֲזָק וְעֵפֶר מְכַלְכֵל שֶׁטֶן הַכּוֹסֵל פִּיטוּמִים יִזְכֵּר כֵּן פִּיטוּמִי אֵיל

זֶה מִיָּמֵי הַחֶסֶד הַיָּד לְבַר
אֲחִית בְּשֵׁה יִזַּכְנוּ וְאֵם יִנְחִיחֵנוּ לֵל
זֶה הַכְּפֹלֵרִי שִׁינְדֵשׁ כְּפֹד הִיָּה
יִזְקִיט לְפִנְעֵת הַס וְהַנּוֹחַס שֶׁל לֵב
הַיִּחִיבָה שֶׁעַל כִּתְּה וְשֵׁעֵה טִיָּה לֵב
חֶק לְשִׁיטַע שֶׁכֵּר רַחֲבֵה נִבֵּל יִזַּכְנוּ
יָבוּ בְּמִכְלֵלֵה יִזְרְעֵנוּ וְאֵם חֲבוּלָה
שְׁלֵשְׁבִיחַה שֶׁשֶּׁה לֶךְ חֲבוּלָה שְׁלִישִׁיטוֹ
יִכְנוּ כֵּן בְּמִכְלֵלֵה שֶׁשֶּׁה לֶךְ חֲבוּלָה
וְהַמְשִׁיחַ בְּיָד יִזְקִיט וְאֵם בְּיָקוֹד
יָבֹא הִיָּה בְּמִכְלֵלֵה אֵם עֲבֹרָה נִבֵּל
שִׁיטַע רֵאֵיִה קוֹיִס נִבְרָן יִהִי לְמוֹשֶׁט
כֵּן שֶׁטֶן יִזַּכְנוּ עֲבֹרָה שֶׁל יִזַּכְנוּ מִמִּירָת
לְשֶׁטֶן זֶס הַיָּס נִבְרָן וְקִשְׁרוֹת
לְעוֹר עַל יִזְרְעֵנוּ וְאֵם עֲבֹרָה עַל כֵּן
אֵל רֵגֵן כִּימֵר נִבְרָה קוֹיִס בִּיר יִין
נִבְרָן בְּנִיט יִזַּכְנוּ חֲבוּלָה מִיטוֹרָה
שֶׁשֶּׁה לֶךְ מִלְּמַחֵה עֵב יִזַּכְנוּ אֵהָק
נִבְרָן לְבַר קוֹיִס הַקִּישֵׁה בְּמִכְלֵלֵה
שֶׁל בְּזֹעַת יָבֹא אֵהָרֵן אֵל הַקּוֹרֵט
וְאֵין זֹמַת אֵלֵה יִכְתֹּב הַשְּׁבִיטִים שֶׁל
יִזְזֹת וְשֶׁר רַבֵּל לֵהֵם אֲטוּהֵם וְאֵין
זֹמַת אֵלֵה מִשֶּׁה שֶׁל זֹמַת הַטְּרַחֵה
וְהַשֶּׁטֶן כּוֹיִן שִׁחֲוֹא כּוֹמֵה אֵהָרֵן
הַשֶּׁס כְּעַבֵּב עַל הַיָּד וְהַיָּד עַל
מִיטוֹ הִיָּה בְּמִכְלֵלֵה הַיָּד וְכֵן אֵהָרֵן
לֵא יִהִיָּה בְּמִכְלֵלֵה מוֹשֶׁר אֲפִילֵה אֲוִיטַע
הַמְלֵאכִים שֶׁכְּעַבֵּב כֵּהֵם וְרַחֲמֵה
טְהַחֵס כְּעַבֵּב אֵהָרֵן לֵא הִיָּה שִׁחֲוֹא
בְּבֹנוֹ לְבַר כְּקוֹרֵט נִבְרָן יִזַּכְנוּ
וְמִשְׁלֵל מִשְׁלֵל לְעֵיל שֶׁהִיָּה כְּעַבֵּב עַל
כְּעַבֵּב וְהַקֵּשׁ עַל כְּעַבֵּב שֶׁשֶּׁה לֶךְ קוֹן
שֶׁלֵּוֹ לְהַסְמִיר הַמִּירָת בְּמִשְׁעֵנוּ

שִׁשְׁתֵּי יָמִים וְשֶׁבַע יָמִים
קְרוֹעַת רֵצֵם רַבָּא

ס' שו"ת

שו"ת עמק מדינה שבת ספ"ט
לפי דעה נשען ימים הלל
שהם לה יום הספירה קורא אונים
וגרמא יום ספירה אומר על סם
המקרא שחורף יום גרמא ואונים
יום הספירה יום הספירה ואונים
כמו שציינו את העדים שיש
עמק רבנן שושנה העבוקים
כי אשע טעם בעמק הספירה גרמא
שישן במעלה שישן שבת
שבת קורא יום ספירה שישן
אכסל ושנה גמא לצימא
לסם ספירה בגמא מוט ביה
המקרא בגמא כקן מוסרונה
בתפלה שהם יסוד ששעם מוכר
אבות בתפלה יאשנה במתנה
יתדוניה הדי וירב תהיה לך
מזיק סלוק עשה לך יבן מקשה
על כל קין של קין מה סל קין
זו הפלה שהיא סל קין של סל
וסה הוא הובת סקף מוכרין
הובת ברזא הרפלה ויש ויש
בקשה ויהי נשכר חוץ
סל גמא יסל גמא יסל גמא
בה והבטח בה גמא וסמך גמא
חשב וסבת וסבת וסבת וסבת
וסבת ער וסל חרץ בבטל להשן
באמקס הקורב במעלה המסל
במעלה סל סל סל סל סל
תעלה גמא היסל סל סל
הסל סל סל סל סל סל סל סל
לפי דעה השלם עבד סל סל
מלכות תלל להשן סל סל סל
ועל סל סל סל סל סל סל סל
אכסל סל סל סל סל סל סל סל
הד אמהת ובו סל סל סל
סל סל סל סל סל סל סל סל
סל סל סל סל סל סל סל סל
בר הפגה חוץ אומר זה יום
הספירה כרי שיהא הקב
מחשט יסדק בקורב הפגה
על וסל סל סל סל סל סל סל
במקרא אצור נשנה במתנה
בגמא זה אברהם סל סל
התהלל עש ויהי תמים
במסל למנוח חתומים לען
מסמך סל סל סל סל סל סל סל
אכסל וסל חתומים על סל
החתומים בגמא סל סל סל
אכסל חתומים סל סל סל
הספירה שהיה חתומה על
ב סל סל סל סל סל סל סל
ששטן במשנה סל סל סל
סל סל סל סל סל סל סל סל
מקרא ומתפלל סל סל סל
חלום גמא יסל סל סל סל
עם חכמת בגמא סל סל
ששטן זה סל סל סל סל
למנוח וסל סל סל סל סל

עמק מדינה
במקד חתומה
שורש וענה סיימה

שבת שבתון לקיימה
שזים יחר לצימא
בטחה כחן מוסרותיה
בכסל להשען ירותיה
תנמות המה היוצרים
תבל להאפיל לצרים
שוע ספר המיוצב
שעה סרקס לועב
במוסר לחומי חתומים
באש אורים ותומים
תיבן קא המוסנש
תלומב בסיפור יבוסר
ותחון שרירי נגמך
ניתנו ממקור עמך
ככון למהר לסולמה
נאק שמינה וסלחה

בגת מטין יסודותיה
בס תקנה יתירותיה
תמכה בכפל סמרים
תריסה תת לעצורים
שתילי גבעות ארבע
שיוע פגענות ארבע
ביטה במותה לך בתמים
בצדקו תרוח בתמים
תמזר תשלומי סל
תוקעי בחורש סל
ושכר חמת זעמך
ועלימו יהי נועמך
נאור עמך הסליתה
נה שפתיס היסלחה

ככתוב יין שמינה יין סלחה יין הק שיבה ונשנה אור
תאחר למענה אלהי פי סמך נקרא על שירך ויגל עמך ונאמ
פי עמך הסלחה למען תורא ונאמ פי עמך מקור חיים באורך
נראה אור ונאמ פי אתה יין טוב וסלח נרב חסר לכל קוראייך
ונאמ שובה ישראל ער יין אלהיך פי כשלת בעניך ונאמ קורא
עמכם וצרים ושוכני ארץ יין ואמרו אליו כל השוא ענן נקח טוב
ונשלמה פרים שפתינו

דעתה ל
מזכרות
נשט ש
צורים
ל
ספר
ישל
בהביה

פושל צדקות אס יהי ילוחו לבית עולמו יוסף בחכמה אס יהי
 עמו הלוחץ בחלכו ער יוס מותו
 קינה ברמים ומרמה אס יהי חרובים ימיו רמוג וחספסן בריות
 במוסר ינוב בטיבה טובה ער יוס מותו
 שס טוב אס יקנה משמחות נעים אשר לו יקראו תחת סן לכן מיס
 לירה מוטב יוס מיתה ער יוס מותו
 מי במוץ אוב הרחמים זכור יבוריך
 ברחמים ממית ומחיה ונאמן אמה להחיות מתים בלי מחיה
 המותים

צפה

כסת תמונה כוח בהענשה מיתה
 יוסף העשיר עמיתה ברה מוסר ימיתה
 ולחטקה שרעה שקוב ויסח תולדות יטוב
 מאז מקקמו ברישומך מלטה למען שימך
 המואביק לשר גחל העגס להרעות מחל
 ענן בלי תשור ענב באמה באיטור
 סליחה תבריע רשע סבר פרות ליטע
 ומוערה ומטה ירס ויתרון תנה לעוררס
 רשתה בלי תחזה כוננים סלח נא לענן העש הזה
 כסתוב סלח נא לענן הזה סגורל חסרה וכאשר
 טאות לעש הזה ממסרים וער הנה ונאמן לכן פה אמר

שיטן לקוב
 שער הלב
 למח

צפול ישך
 יוסף צפול

לשר גחל הפלעך שס טמות
 אש לכה

יָלַד בְּטִעַטוֹתָיו תַּעֲבֹב

יוֹסֵד מִלֵּץ יִחַנֵּב

מִבְּחַן תִּרְבֵּה הַטֶּנֶן

מִדֵּט מִזִּדְיָבִי רִיטֵן

מִדֵּט מִשִּׁמְלוֹתָם בְּתַחֲנֵן

מִדֵּט לֵךְ לֵךְ רַחוּם וְחַנּוּן

כִּסְתָן וְשִׁמּוֹר יוֹן עַל פְּטוֹן וְיִקְרָא יוֹן לֵל לֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶדְךָ

וְעִסֵּס וְדַבֵּר חֶסֶד וְאַמֵּת וְנִאֲמַר/בִּימֵי הַהֵם וְכַעַת הַהֵם יִהְיֶה נֶאֱמַר יוֹן

יִבְרָא אֵת עֵץ יִשְׂרָאֵל וְיִחַנֵּב וְאֵת חֲטָאוֹת יִהְיֶה וְלֵךְ תִּמְצִיטוֹת

כִּי מִסְלַח לְאִשֵּׁי חֲטָאוֹת וְנִאֲמַר/וְיִחַנֵּב וְיִזְמֹר כִּרְעֵהוּ מִדְּרַת טַחַת

מִזִּמְתֵי כֹסֶם

כֹּסֶם פְּרִיץ נֶפֶשׁ

פֶּדָה מִטְּבִיעַת רֶסֶס

מִיִּחְלִיךְ בְּשִׁנֵּי וְכֹפֶס

הַחַיִּים בְּעִלְלֵי נֶפֶשׁ

כֹּסֶם פְּרִיץ הַקֹּבֶה שֶׁהֵנָּה
צִיטָה הַכֹּסֶם רִדִּי
כַעֲשֵׂהוּ מִדְּרַת יִחְתַּלְכֵנוּ

כֹּסֶם
לְעֵל

אֵת עֵץ מֵה יִזְסֵה וְיִבְרָא רִיזָן לֵא יִזְסֵה בְּשִׁנֵּי בְּלִחֵי אֵס

תִּבְעֵר הָאֵשׁ וְיִמָּה בְּחִיבֵי יִבֵּשׁ

עַד יוֹם מוֹתוֹ תִּחַסֵּה לוֹ לְהַטְוִיבָה לְהַטְוִיבָה לְהַטְוִיבָה

גִּלְדֵי הוּא לֶךְ חֲטָן כִּמּוֹ אִוֵּר מִשְׁוֹטֵט כֹּל בְּעֵץ רִיחֵךְ בְּסִתֵּךְ

עַד יוֹם מוֹתוֹ עַד יוֹם מוֹתוֹ עַד יוֹם מוֹתוֹ

הַכֵּן יִחִירֵי וְהוּא בְּאִוֵּר נְמִי יִשִּׁיבֵנִי וְעַל גִּנִּי וְעַל אֲדָם יִחַר יִנְשֵׂה קָר

וְאֵץ מִי יִרְטִיעֵנִי עַד יוֹם מוֹתוֹ

זֹאת אֵס הַכֵּן יִחִירֵי לֵא יִהְיֶה יִבֵּר לְחַטָּוִת לִי וְיִבֵּר חַטָּוֹת בְּאִוֵּר חַפְזוֹת

כֹּוֹר חֲטָבֵן בִּדְרֹאן עַד יוֹם מוֹתוֹ

טַחֲוִי מִשְׁאִוֵּר נְמִי טַחֲוִי בְּעִדֵּךְ נְמִי טַחֲוִי בְּמִוֹתֵי יִמֵי חַיֵּי הַיּוֹם וְלִי לְחַטָּוִת

בֹּהֵר וְעִינֵי הַכֵּל עַד יוֹם מוֹתוֹ

כַּחֲלוֹס מִהַקִּיץ טַחֲוִי בְּלִחֵי יִבְעֵתְהוֹן תִּמְזִיר לִי לֵל לֵל לֵל יִטְסֵב יוֹמֵם

לֵא יִנְחֵן עַד יִנְחֵס בְּקֶסֶד עַד יוֹם מוֹתוֹ

מֵה יִתְאֲוִן אֲדָם תִּי רִי אֲסֵד הוּא תִי טַחֲוִי לְעִמּוֹר אֲסֵדִי אֵס יֵהִי

יִטְעֵן בְּרַת אִמֹתָי עַד יוֹם מוֹתוֹ

סוֹפֵן עַל רֹאשׁוֹ מוֹכִיחַ וְלִמָּה יִחַטֵּה עַד חוֹתְמוֹ יִשְׂדֵךְ עַל טַעֲלוֹ

נִמָּה יִטְעֵב רַעֲתֵי עַד יוֹם מוֹתוֹ

בְּעֵצֵי
כִּי חֲסִידוֹן
כַּעֲשֵׂה

הַהוֹלֵה
לְעֵץ חֲסִידוֹן

בוזז חרוב יחריב כמו קרמונים החרוב

ויסב אתי בריב מליצי שיי יקריב

היום בעותחך ספרים חן שמך מסארים

נקדישך ביום ספורים קול ארזים בסופר

במתן אמרי שפר קרב שערים ופר

בנב טפדים יסופר לפלגים בסוכבי מספר

ישחיס ער עפר בינעם ועינים היום יבוסר

נחשב כנב באיתון רחוק בעללי עקלהן

נקדישך בשפת שבתון יושלגו אנרמי טנים

שילכל ימות הטנים יולבנו כתמי שוטנים

וייטבו לתערה טננים בעילול אשר משנים

רחיבו הזכר מעי טננים לאולת מהיות טננים

ועל מבחחימי טננים היום בעותחך ספרים

חן שמך מסארים נקדישך בשבת שבתון

קרוש

בין עינים מסעליך

הא קרוש רורשי לגב חייליך

זכור רחמיך הא נמהלליס בהדרת קורש

חשוב כאילי קורש הא יישיריך עם אופעטי

לבלתי נטווא פנים הא ננפץ אחרית וראש

ענב לשואת המראש הא צדקותיך חי מתגים

דסה בתן ובתחננטי הא

ערוך אליך

איה לחשי ענה נא זעקי רצה נא

גשת המון מייחליך

מדון לקול עמך

הוצי המולת קורש

זרע תבואת קורש

טסרי מריבעי פנים

בבתך כל פינים

מתנשא לכל ראש

סליחה לטובביס רדוש

פרדי כנה רגים

קול שאון מתגים

9

איה

יב מלשן נעמה לה זמרת יהודה

שופר בני שופר

עבדים נסר קריבם נסר מקדש קיים

סנת השנים מטענים צפול יתקן מטענים הלל בצומת ששם שית כשג

חובבי פלגים שט קול הפלג

מליצי קבוצת לגומי טניצי

צמחי שפר התורה שבעה בקל

מקום שמים שיסג שעה

מעלי טנים

יין אל בית ישקב אשר פרה את אברהם לא עתה יכוש ישקב
 ולא עתה פנו יחורו כי בראותו ילדיו מעשה ידי בקרבן
 יקדישו שמי והקדישו את קדושי ישקב ואת אלהי ישראל
 יעריצו ונאמ/יכולך יין לעולם להיך כיין לדור ודור הללויה
 ואתה קדושי יושב תהלות ישראל לנא

אשף

רעי למרחוק שיען באת מרחוק

בפעלו ירי רחוק מספרה אל חק מסופו בלי לרחוק חיים לי לחור
 לשיר פתה ירחוק לוחמי לכל ישחוק וימלא פי שחוק
 נחשב כנג באיתן רחות בפללי שקלתון קדושי
 ונקדישך בשבת שבתון עורכי שיוע לרוב חן ערס ירוב
 עתהתי מז תקרוב שבוחתי כל תארוב עתהתי מז תקרוב
 זומס מז יזרוב עתהתי לחרוב
 היום בעתתך ספרים חן שמך מפארים
 ונקדישך ביום בעתים קדושי

לשיר כשטן כותב ספרים שט
 עם שור ילית ספרים
 שקלמן נחש שקלמן יבב הכע

בלגמ ספרים
 כמרחק שט
 ספרים שט
 בלגמ ספרים
 כמרחק שט
 ספרים שט

קדושי
 כמרחק שט
 ספרים שט

רשע מז הכריעי זכור לי רעי רועה צאן רועי בקרעה טוב להרעי
 בען אורה רועי וקדי נגייה מרועי נא אל יארעי

יין אשף על ירעה

כביש השמי
 טיית מדיעי
 קר מרובעי

מסטין כבל אסור ותקות אסירי בשור
 ונקדישך ביום העשור קדושי
 יסכיתו שובו לביצון גטיס פג ארץ להעביס ארשת רון
 יחלו ראשון ואחרון יטובית אנה וחרץ בזאת יבא אהרן
 רועטיס קרוא בגרן פילוש אטומי חרץ מיסוא מחילה ויחרץ
 נחשב כנג באיתן רחות בפללי שקלתון קדושי
 ונקדישך בשבת שבתון קדושי
 בשבתו בנס ריב יריבך לעיני ריב יין נשב לריב

פילגש אטומי
 כמרחק שט
 ספרים שט

הסבת וטמא מעט
 מחול לנו נא כל פטעים
 חון פליטת אחים וריעים
 נושא עץ וחטאה
 ומכל רוח נבאה
 סמוך נא בחסדך
 והיילי מסתורך
 ענה נא מני לחיטות
 ומלטיני מעדירות קטנות
 פילוליינו ולפניך יערב
 וחוטכיני מיום קרב
 צנה ישועות ישקב
 וכס חרטי לנו היקרב
 קירך אל יכסו
 ומכל סוב יחובטו
 רחמיך מנו לא תכלה
 ורפוינו מכל מחלה
 שמך אל ינחיתנו
 למענך תאיר עינינו

אלה
 ואל תחטיבנו עם רשעים
 אלה
 מלטיני מתלמה
 אלה
 לעם יודעי סודך
 אלה
 ויטור כל משקטות
 אלה
 והושייטינו מושיע ורב
 אלה
 והסר מני השקוב
 אלה
 וסאורס כוז ילבטו
 אלה
 ואל יאכט לנו תקלה
 אלה
 תקדמך ונחה תענינו
 אלה

תאיר הפייליינו
 תשימו שועהינו

תקדמך החינתינו
 אלה

ובסך ילך הכל יסתיר
 שית מוזד מעטן מקום אלפי טען
 אילי טען
 בברקי לכת בקיי הלכת
 ונערץ בסורס
 וחפץ תת טען מקום גטיס בסוסה גאנולי בלא סקר
 רכאי רוח רכאי טסל רוח
 ונקדש במחנה
 שית מוזד מעטן מקום הוגי המולה
 הוכי מיולה

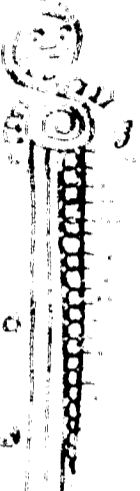
שמואל רבותי לפי
תוקף ישיב אלופים
שואגים ולבדדים נחלפים
תורה ודמיה מאלפים

הל קדוש

ובכן אתה כרחום סלח לנו

אתפכה

מזג יגע ואנה	מזג יגע ואנה
אתה כרחום סלח לנו	אתה כרחום סלח לנו
ואנה הוא הקדושים	ואנה הוא הקדושים
אתה	אתה
ותחננים מצפופים בגרע	ותחננים מצפופים בגרע
אתה	אתה
לתחננים הטי מזנך	לתחננים הטי מזנך
אתה	אתה
בדומה בהסתחיה כושפים	בדומה בהסתחיה כושפים
אתה	אתה
ורברי החינות מביעים	ורברי החינות מביעים
אתה	אתה
שעה מהם נאקה	שעה מהם נאקה
אתה	אתה
ויצטע לחלותך	ויצטע לחלותך
אתה	אתה
ירום שיגני קבלו עליהם	ירום שיגני קבלו עליהם
אתה	אתה
אברים עם נשים	אברים עם נשים
אתה	אתה
וחיש נא לגמולין	וחיש נא לגמולין
אתה	אתה
ונטואים לך שנה	ונטואים לך שנה

בהלך ממנו
 ומוראך עליהם
 מזנהר כבה
 והיא תהלתך
 בטיבם שחקים
 ומוראך עליהם
 מכמוסי רופי
 והיא תהלתך
 במרומי שיע
 ומוראך עליהם
 מטביני רעז
 והיא תהלתך
 בפועחי ברק
 ומוראך עליהם
 מקוראי בתינה
 והיא תהלתך
 בטבילי מים
 ומוראך עליהם
 מהכל ותהן
 מדפדיתי רוח
 ומזביאה יחירה
 ונתתם לך פאר

אשר אימתך
 ובמלפי מלפיה
 וזביתה תהלה
 מחסרי שכל
 אשר אימתך
 ביקרת עתל
 וזביתה תהלה
 מלכודי פח
 אשר אימתך
 בנטיית רוק
 וזביתה תהלה
 מערורי אמת
 אשר אימתך
 בכתפי שיש
 וזביתה תהלה
 מקדומי איין
 מדיחיקי אמת
 אשר אימתך
 בתוליי רוס
 וזביתה תהלה
 מבטר ורם
 מחזיר יבש
 מעייפי חיה
 ונשמעים ברין
 חי לעולמים

כרום ובעתות הודן
 רברו מקים לעבדן

ובן נאדיר מלכית
 להיטג אדיר בניעודן
 צולה אור לעבדן

וְעַרְצָא בְסוּדָא
 זְשָׁקָא לְשַׁנְתָא
 וְנִקְדַּשׁ בְּמַחְנֵה
 טַעְמָא מִכְּנֵלָל
 וְעַרְצָא בְּסוּדָא
 כְּמִיָּהּ לְהַחְרִית
 וְנִקְדַּשׁ בְּמַחְנֵה
 מִשְׁמַיִם לְרוּחַ
 וְעַרְצָא בְּסוּדָא
 סְלִיחָה תְּהִיבֵיהּ
 וְנִקְדַּשׁ בְּמַחְנֵה
 פְּרִיָּדִי אֲגַפִּיָּה
 וְעַרְצָא בְּסוּדָא
 קוֹלָא לְהַשְׁמִיעַ
 וְנִקְדַּשׁ בְּמַחְנֵה
 שְׁמֵי שְׁמַיִם
 שְׁמֵי מַעְנַן
 וְעַרְצָא בְּסוּדָא
 תִּיקָה אֲרַמְיָה
 תִּיקָן חֵלֶד
 יִנְקַדַּשׁ בְּמַחְנֵה

וְיַעֲרֹב יַחַד
 מְקוֹם זֶרְמֵי עֲוֹנוֹת
 חֵן מְזַדְרִילֵיהּ
 מְקוֹם טַעְמֵי קַלָּל
 יִלְאֲטוּ כְּבֵה עֵגֶל
 מְקוֹם כְּרִיתֵי בְרִית
 לְהַסֵּךְ תְּקוּהָ וְאַחְרִיתֵיהּ
 מְקוֹם מִלְּוָכֵי רוּחַ
 נְגַד צְבָא מַעְלָה
 מְקוֹם שִׁיחַ מִתְּאֵוִיָּהּ
 עֲנָת שִׁיחַ פְּטִיעֵיהּ
 מְקוֹם פְּרִיָּדֵי כְּנַפֵּיהּ
 צְנֻפֵי שְׁתֵּיהּ שְׁתֵּיהּ
 מְקוֹם קוֹרְאֵי שְׁמַע
 רְצִינָה וְחֲטִיבָה
 מְקוֹם טוֹבָע וְיִלְוִן
 שֶׁפֶר שְׁחָקִים
 שְׁלוֹם עֲרֻבוֹת
 מְקוֹם הוֹמְכֵי אֲרָץ
 תִּילְוִל יָבִיהּ
 תוֹמְכֵי תֵבֶל

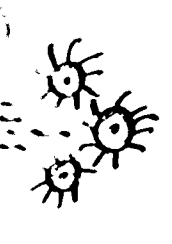
וְהַמְּשִׁיל וְשָׁחַד
 לְאִי וְחִפְצָא תַתָּה שִׁכְנָה
 חֲנֻנֵי דְלִים
 לִ שֵׁת מוֹאֵז מַעְנַן
 יִשְׁרֵת קַגֵּל
 וְחִפְצָא תַתָּה שִׁכְנָה
 לְפָסֵה לְהַסְרִית
 לִ שֵׁת מוֹאֵז מַעְנַן
 נִשְׂאָ וְנַעֲלָה
 וְחִפְצָא תַתָּה שִׁכְנָה
 עֲבֹרָה שֶׁל פְּטִיעֵיהּ
 לִ שֵׁת מוֹאֵז מַעְנַן
 צְבָא רְכוּתֵיהּ
 וְחִפְצָא תַתָּה שִׁכְנָה
 רוּחָה תְּטוּבָה
 לִ שֵׁת מוֹאֵז מַעְנַן
 שִׁירוֹתָ בֵּית זְבוּל
 שְׁקָד מִכְּנָן
 וְחִפְצָא תַתָּה שִׁכְנָה
 תִּלְוִל מְחַקָּה
 תִּיקָן נִשְׂיָה

להזכיר מלך
שיכונן

לְעֵרָא עֲלֵיהֶם בְּאִימִיהּ יִשְׂרָאֵל
 אִימִתְּךָ בְּאַדְרָאֵלִי אִימִן
 בְּמִדְרֵי תְּרַח בְּבִלְוִלֵי קִדְרַת
 מְעַלְוִמֵי צוּשׁ
 מִרְלֵי מַעְנַן
 וְאַבִּיתָה תְּהִלָּה
 מִרְלֵי פוֹעֵל

בְּאִבְרֵי אֲוִמִּיָּה
 וּמִזְרָאֵךְ עֲלֵיהֶם
 מְעַרְי צִיָּה
 וְהִיא תְּהִלְתֵּךְ

אֵשֶׁר

והוא רחום יספר ששן

אמרו

אֱלֹהִים יְיָ מִלֶּךְ כְּעַלְמֵנוּ מִחַיֵּי פְרוּת לְעַמּוֹ לְקַיֵּי
 אֶת רַב־טוֹבוֹנוֹ כִּי סְלִיחָה נַעֲמֵנוּ הוֹדֵי לֵיָן קְרָאוּ בְּשִׁמּוֹ
 אֱמָרוּ לְאֱלֹהִים בְּרוּךְ וּמְהַלֵּל כְּכֹפֶר גְּדוֹל מִחַיֵּי סְלִיחָה לְקַהֲרֵנוּ
 לְבְרָאוֹת לְכֹל גְּדוֹלוֹ מִי מוֹדֵ בְּטַעְמוֹ שִׁירֵנוּ לוֹ זְמִירוֹ לוֹ
 אֱמָרוּ לְאֱלֹהִים גְּאוּל שֶׁ קְדוּשָׁתוֹ בְּסְלִיחָה לְהַקְדִּישֵׁנוּ לְכַוֵּן בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ
 לְכֹן זָרַע אֲבֵרָהּ קְדוּשָׁתוֹ הַתְּהַלְלוּ בְּטֵם קְדוּשָׁתוֹ
 אֱמָרוּ לְאֱלֹהִים רַגְוֹל וּמְהַלֵּל בְּדִקְיַע עֲזוֹנוֹ סוּלַח לְשֵׁן זֶן בְּזֶן
 כְּרַב עוֹזוֹ וּמַעֲזוֹנוֹ לְכֹן אֶתֶם שֶׁ חוֹסֵן דְּרִשָׁתוֹ יָן וְעֲזוֹנוֹ
 אֱמָרוּ לְאֱלֹהִים הַכֹּל בְּמִאֲמוֹר עֲטָה מִי סַעֵל וְשִׁטָּה סוּלַח לְאוֹהֵב עַמּוֹנָה
 לְכֹן שֶׁ בֶן חֶסֶד זְכָרוֹ נִפְלְאוֹתָיו אֲסֵד עֲטָה
 אֱמָרוּ לְאֱלֹהִים וּמִקִּים דָּבָר עֲבָדוֹ עַל אֲרֶץ וְשָׁמַיִם הוֹדֵנוּ סוּלַח לְשֵׁן
 מִחֲדָה אֲסֵד נִקְרָא בְּרַב־סוּדָה זָרַע יִטְרָאוֹל עֲבָדוֹ
 אֱמָרוּ לְאֱלֹהִים זֶה רַקֵּעַ הָאֲרֶץ בְּיִזְטָב עַל חַגֵּי הָאֲרֶץ סוּלַח לְגֵנוּ
 אֶתֶר בְּאֲרֶץ קוֹנָה שָׁמַיִם וְאֲרֶץ הַזֶּה יָן לְהֵיבֵן כָּכֵל הָאֲרֶץ
 אֱמָרוּ לְאֱלֹהִים מִי בְּמוֹעֲזֵנוּ מִטֵּן וְחַוָּץ עֲבָדוֹ וְטוֹב בְּרַחֲמֵי־ס
 לְבִיבֵנוּ לְכֹן כִּי בְּבִרְיָתוֹ זְכָרוֹ לְשִׁלֵּם בִּיָּתוֹ
 אֱמָרוּ לְאֱלֹהִים טוֹהֵר מְדִישׁ כְּמוֹתֵם בְּסְלִיחָה לְקַהֲרֵנוּ סוּלַח זָרַע
 נִקְרָא בְּבִרְיָתוֹ אֲסֵד מִכֹּד הַעֲטָה אֲסֵד בֵּית אֶתֶם אֲבֵרָהּ
 אֱמָרוּ לְאֱלֹהִים יוֹדֵעַ מִיִּסְדֵּי־לְחוּק סוּלַח חַט הַטְּחוּק יוֹדֵיָנוּ לְקַיֵּי
 לְחוּק בְּנִשְׁבַּע לְרוּשֵׁי מַרְחוּק וְיִשְׁמְדִיָּה לִישָׁבֵל לְחוּק
 אֱמָרוּ לְאֱלֹהִים כֹּל יִסוֹד בְּרוּךְ בְּמוֹעֵן סוּלַח לְשֵׁן עוֹלָם טַעֵן וְלֹא־יִזְכֵּר
 עוֹד יֵשֶׁן וְבִישָׁן כִּהְבִּטִיחַ לְשֵׁן בֶּן טַעֵן לְאוֹהֵב וְךָ חוּץ אֲרֶץ כְּטַעֵן
 אֱמָרוּ לְאֱלֹהִים כֹּל בְּטִלְיֵי־שֵׁן סוּלַח לְשֵׁן וְהִיָּה מִסְעֵר וְטַעֵשׁ עוֹד
 לֹא יִסְעֵר לְהַרְמוֹתֵם כְּחוֹל וְחוּץ מִסְעֵר בְּהִיוֹתֵכֶם מוֹתֵי מִסְעֵר
 אֱמָרוּ לְאֱלֹהִים לֹא עֲטָה כֵן לְכֹל גֵּי לְקַח גֵּי מִקְדָּבֵ גֵי סוּלַח עֲנוּת
 גֵי שֶׁ חֶסֶד וְטַעֵן הַגֵּי וְיִתְהַלְכוּ מִטְּוִי אֵל גֵּי

לִכְן יִתְגַּמַּח אִיץ שַׁד מוֹלְבָרִין
 מַעֲטָה אֲנָשׁ תַּחֲרוֹת רַחֲמִין שִׁקָּר טַאֲוִמִין רַבִּים אֲטִמִין
 קוֹבֵר יִמִין וְאִיךָ יִתְגַּמַּח אֲנָשׁ כַּחֲצִיר יִמִין
 מַעֲטָה לְהִיטֵן הַמְּכִיר עַל־מִי עַד וְסוֹפֵר וּמְזַנֵּה עַד דִּין מוֹטֵבֵן
 טַעַר חֶלֶד יִנְסֵה בְּמוֹסַר לִכְן יִתְגַּמַּח הַמְּבִיט לְאֶרֶץ וְתַרְטֵד
 מַעֲטָה אֲנָשׁ יִמְאֹזֵן בְּקֶרֶבֶן שַׁד כְּלָבֵן שֶׁנֶּן בְּחוֹבֵן שִׁטְמָה בְּאִיבֵן
 וְאִיךָ יִתְגַּמַּח כִּי רַחַח עֲבָרָה כֵּן
 מַעֲטָה לְהִיטֵן טוֹטֵן הַדּוֹמֵן יוֹרֵעַ עַל־מִן כִּילֹלֵן בְּטוֹאֲמֵן לַעַד לְהַקְיִמֵן
 לִכְן יִתְגַּמַּח יוֹן עֲבָאוֹת טִמֵן
 מַעֲטָה אֲנָשׁ נִבְנֵם עַמֵן מִזֶּן לְחַמֵן לֹוֹהֵט בְּטוֹאֲמֵן כּוֹעֵם בְּיוֹמֵן
 וְאִיךָ יִתְגַּמַּח לֹא יִפְרֵט עוֹד מְקוֹמֵן
 מַעֲטָה לְהִיטֵן מוֹטֵל בְּמַפְעֵלֵן טוֹרָא עַל זְכוּלֵן סִילוּדֵן כְּרוֹב גְּרוּלֵן
 עוֹדוֹ בְּרוֹב חִילוֹ לִכְן יִתְגַּמַּח שְׂדֵפִים עוֹמְדִים מוֹמַעֵל לֵן
 מַעֲטָה אֲנָשׁ יִטְהַחֲוֵה לְמוֹלֵךְ טַרְסֵן לְמִסְוֹ מוֹהֵלֵךְ חֲבִירֵן
 עֲצֵבִים מוֹטֵלֵךְ זֶה עַמְלֵן לְרִיק יֵלֵךְ
 וְאִיךָ יִתְגַּמַּח כִּי כֶּבֶל בֹּא וּבַחֲטָךְ יֵלֵךְ
 מַעֲטָה לְהִיטֵן פְּאִידֵן בְּטַמִּי מוֹטֵנִי יִנְסֵה וּמְבִיט לְשִׁטְיֵן קִילוֹס
 טַמֵן בְּהַמּוֹטֵנִי רֹוֹהֵה בְּקֶרֶב מוֹטֵנִי לִכְן יִתְגַּמַּח גְּרוּלֵן מַעֲטָה יֵלֵךְ
 מַעֲטָה אֲנָשׁ וּמַבְקֵשׁ חִיל וּמַחֲסֵה הוֹאֵ טַשְׁטֵן יִכְסֵה רֹוֹדֵךְ וּכְוִין
 עַם חוֹמֵסִי אֲזוּל עַנִּי רַחוּמִי וְאִיךָ יִתְגַּמַּח וּבַחֲטָךְ טַמֵן יִכְסֵה
 מַעֲטָה לְהִיטֵן טַהֵר הַנֶּקֶט אֶרֶץ עַל בְּלִי מֵה טוֹכְטֵה בְּלִי הִיֹּוֹת טַמֵּמָה
 תִּיכֵן עַל מֵיֵה אֶרֶמָה תִּנְקָה טַמֵן לְרוֹמָמָה
 לִכְן יִתְגַּמַּח עֲנוּטָה אֹוֹר כְּטִלְמָה
 מַעֲטָה אֲנָשׁ כְּבַעֲוֹנֵךְ בְּאֶרֶץ מְקוֹמֵן לְטוֹטֵט בְּאֶרֶץ אֵה שַׁדֵּן
 הִיֹּוֹת בְּאֶרֶץ אִיִּטֵּט עַל־יֵן אֶרֶץ
 וְאִיךָ יִתְגַּמַּח כִּי אֶרֶס אִיץ עֲרִיק
 בְּאֶרֶץ

מחר

אָמְרוּ לַאֲלֹהִים שְׂרֵי כִישׁוֹן גַּעַר לִכְנוֹן בֵּית הַיַּעַר כִּי כִרְסָמוֹ
 מִיַּעַר יִשְׁנָה אֵל תְּפִלַּת הַעֲרֵעַר אִן יִרְטֵג עֲצֵי הַיַּעַר
 אָמְרוּ לַאֲלֹהִים שְׂרֵי אֵין מִכְלַעְרוֹ הַכֹּל טַעַל יִרוֹ סִילַח לִקְהַל יִרְיָרוֹ
 הַמְּוֹרִידִים עַל טִיבֹו יַחְסְרוֹ הוֹדוּ לֵיטֵן כִּי טִיבֹו כִּי לַעֲנֹלָה חֲסָרוֹ
 אָמְרוּ לַאֲלֹהִים תַּמִּים לֹא יִשְׁעִיג מִצַּרָּה הוֹשִׁיעֵנִי מִכַּפַּר חַטֹּאת פְּשִׁיעֵי
 וּמִזִּזְיוֹן טִיחַ שׁוֹנְעֵיג וְאָמְרוּ הוֹשִׁיעֵנִי לַאֲלֹהִים יִשְׁעֵיג
 אָמְרוּ לַאֲלֹהִים תְּקוּהַ לַאֲלֹהִים עֲנֹלָה רַבֵּוּ נִסְבֵּ לַעֲנֹלָה וְהוֹו מִכֹּל לַעֲנֹלָה
 יֵאָנֶה מִהַלְלִים שִׁמּוֹ לַעֲנֹלָה בְּרִיךְ יְיָ לַאֲלֹהִים יִשְׂרָאֵל מִן הַעֲוָל וְעַד הַעַן

לְיוֹטֵב תְּהִלּוֹת לְרִיבֹב עַרְבוֹת קְרוֹשׁ וּבְרִיךְ		אָמְרוּ לַאֲלֹהִים
אָמְרוּ לַאֲלֹהִים קְרוֹשׁ	שְׂחָקִים מִמַּעַל	וְכֹל צָבָא מִעַל
אָמְרוּ לַאֲלֹהִים בְּרִיךְ	אֲמִנֵּי אֶהְבֶּה	יִצְמַחֵי רִבְבָה
אָמְרוּ לַאֲלֹהִים קְרוֹשׁ	שְׂמִי מִמְּלִיכִים	לְזִכָּר הַבְּרִית
אָמְרוּ לַאֲלֹהִים בְּרִיךְ	לְיוֹטֵב תְּהִלּוֹת	
אָמְרוּ לַאֲלֹהִים קְרוֹשׁ	לְאֲמִיץ וְשֹׁמֵר פֶּחַ	צַבּוּרֵי כַח
אָמְרוּ לַאֲלֹהִים בְּרִיךְ	לְנַחֲשֵׁבָה צַרְקָה	צַרְקָה לִי צַרְקָה
אָמְרוּ לַאֲלֹהִים קְרוֹשׁ	לְכֹל צַר טוֹנֵס	דְּמוּת אֶרְבַּע פְּטֵס
קְרוֹשׁ וּבְרִיךְ	לְעַמִּים בִּצְרָה	הַגְּלִי נִצְמָרָה
לְיוֹטֵב תְּהִלּוֹת		
אָמְרוּ לַאֲלֹהִים קְרוֹשׁ	לְשׁוֹכֵן מַעַלָּה	הַמִּוֶּן צָבָא הַמְּוֹלָה
אָמְרוּ לַאֲלֹהִים בְּרִיךְ	לְהַצִּיר תַּמִּים	הַזֹּלֵךְ רַקֵּה תַּמִּים
אָמְרוּ לַאֲלֹהִים קְרוֹשׁ	טַעַם צַוֵּר מִקְּשִׁיכִים	וְרַצִּים יִשְׁבִּים
קְרוֹשׁ וּבְרִיךְ	יִקְוִי סְלִיחָתְךָ	וְחֹכֵי יִשׁוּעוֹת
לְיוֹטֵב תְּהִלּוֹת		
אָמְרוּ לַאֲלֹהִים קְרוֹשׁ	זְכִי שְׂמִי עַרְבוֹת	זְמִירוֹת רַבּוֹת
אָמְרוּ לַאֲלֹהִים בְּרִיךְ	לֹא לַאֲלֹהִים אֶמֶת	זָרַע מִטֵּב אֶמֶת

אמרו לאלהים מרחיש לעמו הוזהב ומכפר עשני חוקי מטריפה
לחם חוקים ומזמור יום לא הנח לאיש לשחק
אמרו לאלהים מלך לעולמים נא אית ומחיה כל חי לפני יורהו חי
חי והקביר לרישי ואחי אל תגענ במטיחי
אמרו לאלהים נרח וחוק ואיוס והוא לא עלין ומתחיל עון חביין
ומשוררים לפעו בכל יום שירו ליין כל הארץ בטרו מיוס אל יוס
אמרו לאלהים נרח שוכן מזומים סולח פטיני אטימים ומעשבת
בעלמים ואתה מעוניי עמים ספרו בגוים אתה כבורו בכל העמי
אמרו לאלהים סלה משוכח ומחולל בפני כל נשימה יתהלל סולח
לשם יהולל כשישנות ויתפלל כי גדול עלן ומחולל
אמרו לאלהים עליון על כל אלים הנסתר בהוללים סולח ליגם
נגאלים ומעביר ימי ימי לך
אמרו לאלהים פתח יטרעות צפוני ומסתכל בכל פינו סולח לשם
ענו וככל יוס משוררים לפעו הוד והדר לפעו
אמרו לאלהים פלא עשה ער מאר נקרא מלך הכבוד סולח
לעמן עור הלובט הרד והוד הכו ליין כבוד
אמרו לאלהים צור אכברנו במנחה מסיר יצון ואנחה מרחיש
לעמן רוחה בואו שעריו בטומחה הכו ליין כבו שימו שאו מנ
אמרו לאלהים צור עולמים בכס נכון בית עולמי לשבתו מכון
סולח לאומרי תפילתי תכון לנצח נמים מלכותו יכון
חילו מלפניו כל הארץ אה תכון
אמרו לאלהים קרוט יושב בטימים במרוס צריר במים
סולח לשנברי במים מכונן לנחוב פעמים ביוסרין
ירושלם לעדיי שמתו השמים
אמרו לאלהים רם דרך סוס בים לגזרים גזרים ומטלין
ענות בים ער אשר לא יורע אים בעורח
בעזון ים ירעם הים

ליושב

תהלות

קליס ליצורס	רבים ליוצרים	אומרים קדוש
קהלות ישקב	כלי לב שקוב	אומרים ברוך
תליהם מענגל	באוסן וגלגל	אומרים קדוש
רבים לבורחם	לרם אשר בראם	קדוש וברוך

ליושב

תהלות

שוכני שרי	שוכני שרי	אומרים קדוש
שוכרי מקדשים	שוכרי מקדשים	אומרים ברוך
תוקה תרשישים	תוקה תרשישים	אומרים קדוש
תמימים ברכיהם	תמימים ברכיהם	קדוש וברוך

ליושב

תהלות

ובכך התקיים לנצח

כי אמרתך לא תכיל	כי בירתך לא תחלל
כי גזירתך לא תבטל	כי דברך לא תטנה
כי הצותך לא תמיר	כי יסירתך לא תבלה
כי צדקך לא תטער	כי חסדך לא תסיר
כי טיבך לא תמוע	כי ירך לא תקטור
כי סבורך לא תבזה	כי למסך לא תחליף
כי מנהגך לא תעביר	כי נסחך לא תמועט
כי סגולתך לא תאכזר	כי עגולתך לא תצדק
כי סעודתך לא תרסה	כי צדקתך לא תגח
כי קדמתך לא תחזיק	כי רחמיך לא תכלה
כי שבתך לא תטביל	כי תפארתך לא תתים

ובכך אה חטן ורחום לכל פועל

אומרים לפעך	חטן ורחום לכל פועל
אך באים ומשתחוים לפעך	חטן ורחום לכל פועל

חַטְמֵי מַלְאֲכֵי שָׁמַיִם
חֹנֵטֵי וְנֹשְׂאֵי
לְעֹשֵׂה תַזְזִיזִים
לְמַעַל נְטִימֵי

טַעֲמֵי מְדֻמָּדִים
טוֹבֵי אֹהֶלֶיךָ
לְעֹשֵׂה תַזְזִיזִים
לְעֹשֵׂה תַזְזִיזִים

כִּתְיֵי הַמְּדֻמָּדִים
כִּתְיֵי הַמְּדֻמָּדִים
לְעֹשֵׂה תַזְזִיזִים
לְעֹשֵׂה תַזְזִיזִים

מְדֻמָּדִים מְדֻמָּדִים
מְדֻמָּדִים מְדֻמָּדִים
לְעֹשֵׂה תַזְזִיזִים
לְעֹשֵׂה תַזְזִיזִים

מְדֻמָּדִים מְדֻמָּדִים
מְדֻמָּדִים מְדֻמָּדִים
לְעֹשֵׂה תַזְזִיזִים
לְעֹשֵׂה תַזְזִיזִים

מְדֻמָּדִים מְדֻמָּדִים
מְדֻמָּדִים מְדֻמָּדִים
לְעֹשֵׂה תַזְזִיזִים
לְעֹשֵׂה תַזְזִיזִים

מְדֻמָּדִים מְדֻמָּדִים
מְדֻמָּדִים מְדֻמָּדִים
לְעֹשֵׂה תַזְזִיזִים
לְעֹשֵׂה תַזְזִיזִים

מְדֻמָּדִים מְדֻמָּדִים
מְדֻמָּדִים מְדֻמָּדִים
לְעֹשֵׂה תַזְזִיזִים
לְעֹשֵׂה תַזְזִיזִים

מְדֻמָּדִים מְדֻמָּדִים
מְדֻמָּדִים מְדֻמָּדִים
לְעֹשֵׂה תַזְזִיזִים
לְעֹשֵׂה תַזְזִיזִים

באנה

לא תאניפני
בגנול לא תגעילני

בבהל לא תבלעני
ברכר לא תרחיפני
בניכר לא תווכחיני
בחרון לא תחבליני
ביוקש לא תיחתיני
בלעג לא תלסיתני
בנגה לא תנעריני
בשון לא תעלפיני
בצרה לא תצנייתני
ברגז לא תריביני
בתעב לא תבפיני

בהבל לא תהבילני
בזעם לא תזעיפני
בטמיון לא תטיפני
בבעם לא תבליני
במחשפני לא תמניני
בסער לא תסופיני
בסחר לא תסחרני
בדלון לא תדלעיני
בטיור לא תטייפיני

ישיפי בקורט יודעי
טיכר

המכירים

את המיון רחמיך
המכירי טגן שמך

המכירים תהלות תעצומי
המכירים רוב רחמיך
המכירים צדק ציוריך
המכירים עוז עולמיך
המכירים נצח נעימיך
המכירים להודות את שמך
המכירים יותר ימיך
המכירים חקר חכמיך
המכירים נוהק נגאמיך
המכירים היץ דובריך
המכירים בהתאסק ברחמיך

המכירים קושי קיומיך
המכירים פירוש פעמיך
המכירים שכל סיומיך
המכירים מילול מנעימיך
המכירים כנשוואי כמרחמיך
המכירים טוב טעמיך
המכירים זיל דרומיך
המכירים הציון המנעימיך
המכירים ציל צישומיך

המכירים להי אריממך

יבן שיפיה שמרים ממעל לו

מרים אימרים הללו
אוסן יצלצל מביעים סלסולו

אילוי

אַךְ גוֹעִים בְּתַחֲנוּנָה לְפָנֶיךָ
 אַךְ הוֹדִיעִים בְּחַדְכָּךְ יוֹמָם וּלְיָלֵידָה
 אַךְ הוֹצֵאם בְּהַלֵּל וּבְתוֹשֵׁבְחוֹת לְפָנֶיךָ
 אַךְ גְּאוּמֵי רִים סִלַּח נָא לְשׁוֹנֵינֵנוּ
 אַךְ דוֹשְׁקִים בְּתַפִּילָה וּבְתוֹשֵׁבְחוֹת לְפָנֶיךָ חֲטָא גְּרַחוּן לְכֹל פּוֹנֵעַל
 אַךְ חוֹקֵרִים סוּר בְּרִיתְךָ בִּי אֵין בְּלִיבְךָ כִּי אַתָּה רַחוּן לְכֹל פּוֹנֵעַל
 אַךְ טוֹעֵנִים שִׁמְעֵי יִשְׂרָאֵל כִּי אֵין לָנוּ חַסֵּד כַּמֶּלֶךְ חֲטָא גְּרַחוּן וְרַחוּם לְכֹל פּוֹנֵעַל
 אַךְ יוֹדְעִים שֶׁשֶׁ הַמִּסְתַּוֵּרֵי וּבְפִי הַשָּׁמַיִם כַּאֲרָלֵפ
 אַךְ בְּנֵלֵם הַיּוֹם כַּמִּלְאָכִים וְקִדְוִישָׁה לְשׁוֹרְכֵי עוֹרְכֵי חוֹלֵפ
 אַךְ לְבִישִׁיהֶם נְקִיִּים וְכֹלֵם צְמִים וּמִתְעַנֵּם כִּי אַתָּה רַחוּן לְכֹל פּוֹנֵעַ
 אַךְ מַעֲשִׂיהֶם מַעֲרִים וְחַטְאֵיהֶם בְּפִיהֶם מִתְנַעֵם סִלַּח נָא עוֹנֵם
 אַךְ נִקְרְאִים הַיּוֹם סִלַּחְנוּ לָכֵם הַיּוֹם וְנִתְהַרְתֶּם הַיּוֹם כַּאֲרָלֵפ
 אַךְ סְפִירִים כַּחוֹל הַיָּם וְשׁוֹנֵתֵיהֶם תִּשְׁלִיךְ בְּמִצְוֹתֶיךָ כִּי שִׁפְכוּ
 לֵב כִּים חֲטָא גְּרַחוּם לְכֹל פּוֹנֵעַל
 אַךְ עוֹנֵם בְּאֲרֵבֵי קִדְוִשׁוֹת לְפָנֶיךָ חוֹקֵר כְּלִיּוֹת יוֹדֵעַ כֹּל נִסְתָּרוֹת
 כִּי אַתָּה רַחוּם לְכֹל פּוֹנֵעַל
 אַךְ סוֹקֵדִים לְתַיִם וְנִתְהַרְתֶּם בְּמִים חַיִּים מִקּוֹר מִים חַיִּים חֲטָא גְּרַחוּן לְכֹל
 אַךְ צוֹשְׁקִים אֲנֵנוּ לָנָא וְחַט כִּפֵּר נָא סִלַּח נָא לְשִׁרְתֵּנוּ כִּי מִנָּה כֹּחַ
 אַךְ קוֹלֵם בְּרַעֲשֵׁי מַרְעִישִׁים קָדוּשׁ קָדוּשׁ קָדוּשׁ קָדוּשׁ קָדוּשׁ קָדוּשׁ אֲבוֹת
 וּבְנֵים חֲטָא גְּרַחוּם לְכֹל פּוֹנֵעַל
 אַךְ רֹאשֵׁינוּ וְאַחֲרוֹן אַתָּה חֲטָא גְּרַחוּם אַתָּה לְמַעַנְךָ עֲשֵׂה אַתָּה
 כִּי אַתָּה רַחוּם לְכֹל פּוֹנֵעַל
 אַךְ שִׁמְעֵי תְפִילָתֵינוּ בְּקִרְאוֹנוּ אֱלֹהֵיךָ עֵינֵינוּ חֲטָא גְּרַחוּן לְכֹל פּוֹנֵעַל
 אַךְ תּוֹלִים לָךְ עֲשֵׂהָ שִׁמְעֵי תְפִילָתֵיהֶם סִלַּח נָא לְשׁוֹנֵתֵיהֶם
 כִּי אַתָּה רַחוּם לְכֹל פּוֹנֵעַל

בְּקִרְבֵּךְ לֹא תִשְׁמַע בְּצַעֲבֵי כָל תְּרַב

קדוש קדוש קדוש קדושים בשמי
 רב ונשא יושב על חוג הארץ
 קלים לחיץ על פני הארץ
 כבודו מלא כל הארץ
 שמוע רבותים אלפי ווינוהר
 תולה תכל ברוח ירו
 זה אל זה
 זה אל זה

סיליק

ובסך נלך תפלה קדושה כי אתה מזרח וסולח

יערוך אליך מענה לספר גבורות רחמיך להגיד ולספר
 וצורה וארצה עינמו מספר כי אתה בעדים סוסר
 פטע ושן מספר ובסוד ממך כל מסר יתחבה לו לטוב ולהתבסר
 לבלתי ליבוט ולהיחסר כי לא תחפויץ במוות אשר יש לכן סמיה
 עשדות ימי ספר לעשות בהם תשובה מהיות לחסר וואס שט
 יחייך באמורי ספר יעמוד מוליץ ויוטווי ספר ותקטיב ותאמר
 מיצותי כוסר ויוס הכספרים ותספר כי סטמו ספר
 מספר ומכל פטעין לו תספר וכל חטאין תדיח ותסר וינר זק
 לחיים בגליון ספר בסך גטינו לפעך חטאינו לספר במורה
 ועונב להתספר וואס כארס עבדנו בריתך להסר אתה
 רחום ורחמן פטינו אל תחסר בוכות נס אנכי עסר ואסר וסמוז
 בערופה לנו כסר כסר רחום לסוספי לך
 טיחה בטוב וסלח ועמך הסליחה וררלי מעט תסך סליחה
 וואס כפי פעלס אין להס סליחה וואס תסמוז עין יהיו כסומרה

באימה וביראה מכתיריס גדול
זה אל זה שואלים
וכתוב מעריצים ומקדישים ומחילים

גרידי מעונה נטבים יחד
רמזה חקה רער ופחד
זה אל זה

היוטב יחירי של אוסניו
יחיות מעופפות עומדות לפנו
זה אל זה

זוהר הרקיע כעץ חסמוליו
חיל טרה אימה עליו
זה אל זה

טוב שוסן נר עליהם יעוסה
ירודן יססה פנו בלי מתיוסה
זה אל זה

פביר פח הוא מלי זה
לכן טרפס מסארים מזה ומזה
זה אל זה

מלאכי שרת עליהם נגמר
נטא ונטלה שברו לומר
זה אל זה

שרה מכונה אחר קרוש
עיר וקרוש נקרא קרוש
זה אל זה

פלא נפלא מפליא פלאות
צגס לפנו מלאכי סבאות
זה אל זה

סילור אומר לברוך וקרוש
קרוש קרוש קרוש
פונל ישועות נדון נרמות
קרוש קרוש קרוש יפן סבאות

וְחַטְאוֹ לִךְ טוֹמְאִים לְמוֹצָאוֹ לְעֵבֶר חֶסֶד וְחַמּוּם יוֹם תְּפִלָּה
 מִעֲשֵׂימוֹ יֵהִי גְבֻלָּמִים וְכִשְׁמֵרָה מִלִּמְדֵי מַרְוֹמִים כִּי תִזְדַּק בְּרִי
 מִכִּוְתֵימִים אֲשֶׁר מְרִיעֶבֶר חֲתִים יִרְמֹמִים יִפְצְחוּ עַה וְיֵהִי מַרְוֹמִים
 וְיִשְׁמִיעֵנו לְהַאֲדִירָה שִׁיר גְּבוּרִים וְלַהֲגָבִיר כִּנְחָה קוֹל מִרְעִימִים
 מִה אֲדִיר שְׂמֵרָה בְּבֹל הַדּוֹמִים וְגִדְלָה חֶסֶד מִעַל מַרְוֹמִים כִּי לֹא
 תִדְנַח לְעוֹלָמִים וְלֹא תִקְדַּח לְאוֹרְךָ יָמִים וְרָדִי מִטָּה שֶׁ עָבַדְתָּ מַרְוֹמִים
 לְהַעֲרִיץ לְהַקְדִּישׁ לְעֵתֶיךָ יָמִים יִהְיֶה שְׁלוֹשׁ קְדוֹשׁוֹת חוֹתֵמִים

קְדָרָה

זֶה אֵל זֶה יִקְבֹּל זֶה מִזֶּה יֵאֲרִישׁ זֶה לֹא יֵאֲרִישׁ
 זֶה לֹא מִזֶּה בּוֹאוֹ גִּישׁוֹ רִשְׁוֹ הַלֵּב יִשְׁפֹּץ זִישׁ
 חוֹשֵׁי טוֹסֵף יִתְרֵי כְרֵעַן לְחִטֵּי מַהֲרֵי נִצְחֵי סוֹלֵף עוֹבְדֵי פִאֵר
 עֲבֹל קִדְשֵׁי רַסְשֵׁי שְׂטֵנְגֵי שְׁלִשֵׁי תַעֲרִיעֵי תַקְדִּישֵׁי בְּמַהֲבֵר
 בְּאַתְוָה בְּבִיעָה וְכַמִּיעָה בְּגִל עֲרִיץ בְּרִיעָה בְּרִיעָה בְּהוֹר וְהִרֵר
 בְּמִזְבֵּחַ וְכֹחֶךָ בְּזִירָה בְּזִמְרָה בְּחֵן וְכַחֲסֵן בְּטוֹב וְטַעַם בְּרִאָה
 בְּיִחְוָה בְּכַבֹּד וְכֹלֵל בְּלִמָּה יִלְחַח בְּמִשְׁן וְמִלִּיץ בְּטָעֵן וְנַנְחֵח
 בְּשִׁים בְּטָכֵל בְּעוֹז וְשִׁנָּה בְּעִלָּל יִפְאֵר בְּכִלְמֵל וְכַבֵּל בְּקִרְיָה
 יִקְדֹּשֶׁה בְּרֵן וְרַגְשֵׁי בְּשִׁיר וְשִׁבְחָה בְּתַהֲלִיָּה וְתַפְאִירָה בְּסִידֵי שִׁיח
 סִידֵי סִלָּה שִׁים שְׁכָל סִבֵּר שִׁיחָה שִׁישׁ סַגֵּב סַגֵּן סַגֵּל סִאֵי שִׁדְרָה
 סִבּוֹבֵי סַעֲרֵי שִׁפְתֵי שִׁרְפִים סִלְסֵל סִלָּה סַגִּיא סִלָּח סוֹמֵךְ סוֹנֵר
 סוֹבֵל כֹּל וְתַקְדֵּשׁ בְּשִׁלּוֹשׁ קוֹדֵשׁ

כַּסְתֵּב וְקָרָא

וְחַמּוֹ הַחֵץ הַקְדוּשָׁה

כְּהָר

זֶה יִתְנֶה לִךְ הַמִּזְעַ מִשְׁלָה עִם קְבוּצֵי מִטָּה יִתְרֵ כְּהָר
 זֶה יִתְנֶה לִךְ יִשְׁלֹשׁוּ כַמָּה שִׁיב עַל יַד גְּבִימָךְ וְקָרָא זֶה מִן
 זֶה יֵאֲמֹר קִדְשׁ קִדְשׁ קִדְשׁ יֵן עֲבֹמֹת מִלֵּא כֵל הַאֲרִיץ כְּבוֹדוֹ
 לְעַנְמֹתָם בְּרוּךְ יֵאֲמֹר בְּרִיךְ סְבֹרָה יֵן מִמִּקְוָמֵךְ וְכִרְבֵּי

בחינוך היום שמועה יסלחה בנתיים כי אמה מרבה סליחה
בבן גטע היום לסולחה מקוים לרחמיך עוויים לסולחה
לסולחה עונם גטיים לחלייתך להרבות למן
מחילתך כי הוא סבתך וזה עמך ונחלתך רעייתך
יסגולתך מעשה יריך ופעולתך ואין למן לזה זולתך ומוטייע
אין באתך וכנמותה ליצור סלחתי כמחילתך תבטור סלחתי לאופי
חלוקתך יהיריש רחמי גדולתך ויענימו זמר לשלוחך
לשלוחך כגא ובשחקים ולסלוח עניים פול
טואקים כי הם מועטים ריקים לכן כרלים שיער דופקים
סלי גא עונע לפנך צופקים זכור שלטת אבת אשר בר
השוקים וחבל נלה לטמך חקוקים ושבועה אשר למן כטיית
תקים לקוראין מועמקים להוטייע מהיות עוד דחוקים אשר
להצדיק תחן מסוקים להטייב שכותם באפיקים כי הם בעך
ועליך מתפרקים ולחונגם בעני עמוקים להוציא ריג
בעשוקים לקרבם אליך מקרב דחוקים היות כאזור בך דמקים
לנצחך ככל שוטנת העמקים עמקים בעל שך
תחפש צדקה רב להוטייע מדבר בצדקה ולאין זכות ומנעשים
תעטה צדקה כי לט הכושת ורך בצדקה לכן לרומימר מטלים
צדקה במדת טובך אותם לצדקה כי קדוש אמה ותקן ש
בצדקה בסלחך ען שביך בצדקה
הטובב לך עם חתומים כי רחום אמה ומלא רחמים ורך
הסליחות והרחמים ובשבתך על כסא דין תבקש רחמים
ותהפך מדת הדין למדת רחמים להצדיק בעם לך רחומים
לנקותם מטייגה מים בתמים ולאין שוועתם מרחומים
אשר ממוצותך הם ערומים ולשוב אליך הם מערימים

ויזכיר למנוחייכי תאמר לפני
 רודשי הציון דת משיבת נ
 סבה קלע תקולע כמה הנפש
 לכן בכל לב ובכל מאד ובכל נ
 תמיד עד אשלים נפש

אלה
 וברוך יבוא כל בשר תחת כי מושטיך לא במעשה ב
 בידך תואסוף רוח כל ב' שנתה הוא להי הדוחות לכל ב
 גם לרימה הוא רמי כל בשר
 רור שנה בהשחית ועש זמת ב
 הלא בקפצך על חטאות ב
 ובסן אסול בידך ולא בדי ב
 זה אתה הוא להי הדוחות לכל ב
 חי לכל החי קראת בשר
 טהרה עומא כדית במדי
 ילד ימי שמוענן וסמו בנג ב
 כמי עש קדשך יברך כל בשר
 לכן תצא תספור ריחך של כל ב' צול סבנך יראה כל בשר
 ובהטמישך שנת יחס כל בשר

חמור
 על מעשיך ותטמוח במעשיך שפוט בשריך
 עמוסיך ותקדש במעשיך ובסן יתקדש טמך
 ין להיטג עלינו ועל ישראל עמך ועל ירושלה עירך ועל ציון משכן
 סבנך ועל מלכות בית רוד משיחך ועל מכותך והיכלך

ובסן שימכ ישראל ין להיטג ין אחר
האמרים אחר ין להיטג הכנעניי בך עוטי ין אחר

קדשך סתוב לאמר ימלוך נון לעולם אלהיך כיין לרוח

נדרה הללמה

ואחר כך מתחילין

ברוך שיחות תבן את רוח	טוב בברוך טס וירא על כנפי רוח
גם טלס ומטקל עשה לרוח	טוב וברו תנש בזריות הדוח
הלא על סערה העמיד הדוח	טוב ומאונר יוציא את הדוח
זה יס גדול יטיל בו רוח	טוב תיל נזולין יערים הדוח
טוב יפוצץ לא ויעמיד הדוח	טוב יזלו מים מטייב הדוח
כל ליל בידו המסקר כל רוח	טוב לאיכלו תטוב הדוח
מרוקס ככלמו נסח בו נשימות רוח	טוב נשימה זילין תואסר עב רוח
סלול גן נטע מתהלך לרוח	טוב על פני גוא יעביר הדוח
פיץ עבוד מורדים לא ירון רוח	טוב צדקו צור ויכלו מרוח
קדש כל נקרא להי כל רוח	טוב ריחה על פני מים רוח
טלטון טס ליצור לכלוא הדוח	טוב תנה מנגן אנה מודך מדוח
לכן כל מעשיו נשימות רוח	מכן במנטו היא הדוח
יסלרו יסללו ללא כורא רוח	כתיה ואושן יבוא בב רוח

המירה

תהלוטן בידך כל נפש	שגגות ודרתות תורה לך נפש
רצית להמציא כוסר לך	קדוש בעבור תמסך כל נפש
טוב וכתהר קראת ענני נפש	טוב בלא רעה לא טוב לנפש
עבול וכל פועל לא ימלאן הנפש	סיסך וזרים תמלא חית נפש
טובים מכל נהם יצאות נפש	מיתה ממורקת עין חטאות נפש
לך בכל צרה אטפוך את נפש	כספור מוסף למדט כנג נפש
יחר כל הנפשות לך כמות נפש	טהוריק החרלת מכל טמא נפש
חשבון עבוד עת דין תמץ נפש	זכה וטהורה בהיות הנפש

וישמחו לפניך כל הברואים ויששון כולם וגו' ומה אחת לששיות
רצונך בלבב שלם כמה שירצנו וכן להיות שהשלטון לפניך עז
בדרך וגבורה בימינו ושמך נרא על כל מה שבראת

ובכן הן כבוד וכן לשמך תהלה ליריאיך ותקנה טובה
ליריאיך ופתחן פה למיירליס לך שמחה לארצך ששען לעירך
ויכמיתת דין לרור עברך ישריכות נר לבן ישי משימך במהרה
בימינו ואז צדיקים יראו וישמחו וישרים יעלו
וחסידים ברנה יגילו ושולתה תקפוצ פיה

יתמלך אתה
יין לברך שר כל מעשיך של ירושלים עירך ועל ציון מסכן כבודך
ככתוב בדברי קדשך ימלך יין לעולם אלהיך ציון לרור ורור
הללויה וכתוב ויגבה יין צבאות במשפט והל הקדוש נקדש
בצדקה באי המלך הקדוש

בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו ורצית בנו
ורוממתנו מכל הלשונות קדשתנו במצוותך
וקירבתנו מלכינו לעבודתך ושמך הגדול והגיבור והנורא עלינו
קראת והתן לנו יין באהבה שבתות למנוחה ואת יום הפסחים
הזה לסליחה ולמחילה ולספרה של כל שונותינו מקרא קידש ויבר
ליציאת מצרים ולהיט ואלהי אבותינו יעלה

ויבוא צעזע ויראה וירסה וישמע ויסקר ויזכר זכרוננו וזכרונך
אבותינו וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך לטובה לחן ולחסד
ולרחמים ולרצון ביום השבת הזה ביום הפסחים הזה זכרוננו
יין להיותנו בן לטובה ונקדינו בן לטובה והושיענו בן לחיים טובים
ברוך ישועה ורחמים וחסד ורחם עלינו והושיענו כי אלהיך
עינינו כי ל מלך חנון ורחום אהה ולהיט ואלהי אבותינו

וישמחו לפניך
וישמחו לפניך
וישמחו לפניך

יֵשׁוּעַ אֱלֹהֵינוּ
 אֶחָד
 יֵשׁוּעַ אֱלֹהֵינוּ
 אֶחָד
 יֵשׁוּעַ אֱלֹהֵינוּ
 אֶחָד
 יֵשׁוּעַ אֱלֹהֵינוּ
 אֶחָד
 יֵשׁוּעַ אֱלֹהֵינוּ
 אֶחָד
 יֵשׁוּעַ אֱלֹהֵינוּ
 אֶחָד
 יֵשׁוּעַ אֱלֹהֵינוּ
 אֶחָד
 יֵשׁוּעַ אֱלֹהֵינוּ
 אֶחָד
 יֵשׁוּעַ אֱלֹהֵינוּ
 אֶחָד
 יֵשׁוּעַ אֱלֹהֵינוּ
 אֶחָד
 יֵשׁוּעַ אֱלֹהֵינוּ
 אֶחָד

הַגְדִּירִים בְּמַיִם אַחֲרָיִךְ אוֹמְרִים
 הַדְּבָרִים כְּשִׁמְךָ עֲנֵם
 הַהוֹלֵים בְּתַהֲבוֹתָיִךְ אוֹמְרִים
 הַוּוֹשִׁים וְהַסְּדִיקְךָ עֲנֵם
 הַזֹּכִים בְּמוֹסַת אֲבֹתָם אוֹמְרִים
 הַחַתֻּמִּים בְּמַלְאֵת בְּרִיתֶךָ עֲנֵם
 הַטְּפוּלִים בְּמִקְדְּוֶךָ אוֹמְרִים
 הַיְחִידִים וּמְיַחֲדִים שִׁמְךָ עֲנֵם
 הַכְּלֹאִים בְּמִטְוָתָיִךְ אוֹמְרִים
 הַלִּקְוֵים כִּשְׁוֹטֶן מַחֲוִים עֲנֵם
 הַמְּאֻמֵּים בְּנֵי מְאֻמֵּים אוֹמְרִים
 הַנִּתְּנִים כְּחֹתֶם עַל לֶבֶךָ עֲנֵם
 הַסְּגִילִים לְךָ מְכֹל עַם אוֹמְרִים
 הַעֲמֻסִים כְּמִבְטָנְךָ עֲנֵם
 הַעֲלֻמִים כְּמִדְּחָמִים אִמְרֵ
 הַסָּוִן הַטְּבִיחָה שֶׁלִּיךָ עֲנֵם
 הַקְּדוּמִים טִמַּם כְּשִׁמְךָ אִמְרֵ
 הַרְשָׁמִים וּמִיִּבִיטֵם לְךָ שׂוּעָה
 הַסּוֹנֵם בְּרַחֲמֶיךָ אִמְרֵ
 הַתְּלֵוִים לְךָ מְכֹל עַם עֲנֵם

יחזר החזן לתפילה

לְדָוִד
 וְדָוִד נֶגִיד גְּבוּרָה וְלַעֲבָד נִצְמָה קְדוּשַׁתְךָ נִקְדֵּשׁ
 וְשִׁבְתֵּךְ אֱלֹהֵינוּ מוֹפִיטֵנוּ לֹא יִמֹּשׁ לַעֲנָלָה וְעַד כִּי לֹא מִלְּךָ
 יִבְכּוּ מִן שְׂדֵדֶךָ יֵשׁוּעַ אֱלֹהֵינוּ עַל כֵּן
 מִשִּׁיכָךְ וּמִיִּבִיטֵךְ עַל כֵּן מֵה טְבִיחַת יְיָ אֱלֹהֵינוּ כֹּל הַמְּעַשִׂים

מחנה קדוש ושל אש לדוש ואין מלכודת בתהלות קדוש
נגשת בקול נשאות סכ בחיל ואין מל יודע פעלים
סוערות בחימה ועליהם אימה ואין מל שוכן בקול רמזיה
עליהם יחורך ומזימות אש מכבודך ואי מל מטגב לך
פניהם פני ארס ופני שור נגר ארס ואין מל מלמד יושר לארס
צגות בכוסד וחקוק בה נטר ואין מל להגיד לארס יושר
קומתם כאריה וזרועות עוזם כאריה ואי מל שואג כאריה
רב מזר מחנה וטיסר הגינם ואין מלכודת מבין מעט
שוחרות וכורטות ופנים לא רואות ואין מלכודת שוקד ברורות
תומכות סוּך תוקפות ס לטוּך ואין מלכודת אין כמוראך
כמת ברברי קדשך נבין סוּך מוז מועלס אמה

ומוס ויירוי שלגאץ וזה הוא

של עולם קודם כל רבו אין לי פה להשיב ולא מיצר
להרים ראש כי מטב שמונותי עברו ראשי כמטו
כבר יטברו מומט כי עונותי רבו מלמנותי וחטאותי עממו מספר
מומרה אני לפעך יין להי כספית ראש כספית קושה בכניעות
חיל בחלישות כח בטבירות לב בנמיכות רוח בקידה בכריכה
בהסתחווה באימה בבשת ברתת בויע בתילחול ביראה
ובמזרא אומר אני לפעך יין להי מקצת מומעטי הרעים ומררתי
המכוערים ומומעליי המקולקלים לאומרם אי איפטר לברס
אין כי סח לגלותם לא אעמוד חיל לרברס לא ארעב להגדרס
אני כרתי לתבוע עליהם סליחה ומחילה וכפרה מה אני מה חיי
אני הכל וריק אני רמה ותולעה אני עפר ואפר ביש אני מחטואי
ומוכרס אני מפטיטי אין לי סתחן פה להתמודות לפעך גרול שג

מחולל לענותו ביום הכספים הזה מוחה והעבר פטיעין
 וחטאותיו מנגד שניך כמחור אנכי הוא מוחה פטיעין
 למעט וחטאותיך לא אכפור ונאמן מחיתי כעב פטיעין ופטיעין
 חטאותיך שובה ולי כי גאלתיך ונאמן כי ביום הזה יסר עליכם
 לטהר אתכם מכל חטאותיכם לפני יין תטהרו
 עד לא מסך כסוד נבן

אהלה

מתרחים אמנות נמרחים ואין מלכך
 מאהל טפוחים

בנתה בערמה לרקוב ארמה ואין מלכך יועץ בחכמה
 גילית חסך מהחוס בהחיסך רוח על פני תהום ואין מלכך
 מחולל מטיינות תהום

דהדת אור על ארץ בהעבירך תהו מארץ ואין מלכך
 מכהיק פני ארץ

הקפיתם רקיע במטאות למעלה ממנו להתנאות ואין מלכך
 יועץ וכן עטות

ופעלת רמות וסא וקרח הגרא על ראש סא ואין מלכך
 יעש ויהנא

זכחת בחיות וארכבה פניו לפי מזהות ואין מלכך
 שתר להיות

חסבת חסנים סוכבות עם ככל פנים ואין מלכך
 שחזי ומאזן מהם רגים

טעות לשל אש ופנתת לכל רוח ואין מלכך יצר הרע
 יצתה מאש והנא רכרס אש ואין מלכך מחולק נהרי אש

סבך לא חזות וקרוט וברוך מסתחות ואי מל כל חוקר לדאות
 לזהנות בטלהבת ורגל יסדה נסבת ואין מל עליהם לטבת

טַהַרְתִּי וְאִשֵּׁר הַתְּהַרַת אִסְרֹתַי וְאִשֵּׁר אִסְרֹת אֶהְבֶּת
 שִׁנְאוֹתַי וְאִשֵּׁר שִׁנְאוֹת אֶהְבֶּתִי וְאִשֵּׁר הַקְּדוֹת הַחֲמוּרֹתַי וְאִשֵּׁר
 הַחֲמוּרֹת הַיְקוּלֹתַי אִשֵּׁר קִרְבַּת רִיחֹקַתִּי וְאִשֵּׁר רַחֲמֵי קִרְבִּי
 אֲךָ לֹא לְהַכְעִיבֶךָ נִתְכוּוַנְתִּי וּבְעֻזוֹתַי מִיַּחַד בְּאוֹתִי לְבָקֵשׁ רַחֲמֵי־
 מִלְּפָנֶיךָ שִׁמּוֹתַי סַגְּבָלֶךָ וְהַשְׁמַדְתִּי מִיַּחַד כְּזוֹנֵה וְעֲשִׂיתִי לְפָנֶיךָ
 בְּבוֹשִׁית פָּנִים וְכֵן כְּתוּב וּמִיַּחַד אִשֵּׁה זוֹנֵה הִיָּה לְךָ מִזֶּה

הכלל

רבונו של עולם לא על עצמי בלבד אני מתפלל ומתוודה
 כי אם בעד ובעד כל קהילה אלה העומדים לפניך
 וזה על פי שאינו ראוי ולא כשר ולא זכאי להתוודות על עצמי
 כל שכן על אחרים אבל כי רצונך להאריך מעד ומעבד להעביר
 קיסר ומדתך לרחם על ברייתך ובינתך לטובים אלה ומידיים
 לפניך ישועים ומתעוררים על פשעיהם ולא מכסים אותם
 שכן כתוב מיסה פשעיו לא יצליח ומורה ועוד ורחם ומציל
 את נפשו מדינה של גהנם

רבונו

של עולם מנהג בית דינך הצדק לא כמנהג ברתי
 דינך של בני אדם כי מדת בני אדם כשהוא תובע את
 חברו בממוץ וקובעו אל בית דין אז אל השופט אם יספור יצא
 מן הממוץ ואם יורה מתחייב ליתן בית דינך הצדק לא כ
 הוא אם יספור אדם אזי לו ואזי לנפשו ואם מורה ועוד

אמה מרחמיהו

רבונו של עולם לפני חטאינו ופשעינו לא היינו בושיים
 ונבלמים ושל מה היינו מתוודים כי מי איתפטר לך
 לאדם לבקש על חט יהוא לא חטא ולא יוודע עז רחמיהו אלא
 בהעבירך חטאות יריאיהו ולא על עצמי בלבד אני מתוודה כי אם

מוֹשֵׁהוּ עֲצָמוֹן כְּטַעֲמֵי מוֹסֵפֶר בּוֹשֵׁתִי וְגַם נְבִלְמוֹתֵי כְּגִבַּת הַנְּמוֹצָא

בְּמַחְתֶּרֶת

רַבֵּנוּ

שֶׁל עוֹלָם אֵם עֲמִדָּתִי לְפָרֵשׁ אֶת חֲטָאֵי ד' וְלַבְּמִדָּה יִכְלֶה הַנֶּמֶץ וְהֵם לֹא יִכְלוּ עַל אִי זֶה מִהֵם אֲתַבֵּעַ וְעַל אִי זֶה מִהֵם אֲמַקְוֶה עַל הַכֹּלל אִם הַפָּרֵשׁ עַל הַנְּסִתְרוֹת אִם עַל הַנְּגִלוֹת עַל הַרְאִיחוֹת אִם עַל הַמַּחְרוֹנוֹת עַל הַחֲדָשׁוֹת אִם עַל הַיִּשְׁנוֹת עַל הַטְּמוֹנוֹת אִם עַל הַנְּעִלְיוֹת עַל הַנְּזַכְרוֹת אִם עַל הַנְּשִׁכְחוֹת מִזְמַנִּי אֲנִי יוֹדֵעַ בְּעֵצְמוֹי ד'

עַל

שִׂיחַן בִּי לֹא תוֹרָה וְלֹא חֻכְמָה לֹא רֵעַה וְלֹא תְבוּנָה לֹא צְדָקָה וְלֹא יִשְׂרָאֵל וְלֹא גְמִילוּת חֲסִדִים אֲבָל אֲנִי מוֹחֵל וְלֹא יוֹדֵעַ בְּעַד הַלְלוֹת מִבֵּין גְּזֵלָן וְלֹא נֶמֶץ חַיִּיב וְלֹא יָפֵא רַעֵב וְלֹא צָדִיק רַע וְלֹא טִיב וְכֹל מִעֲטִיב רַעִים עֲשִׂיתִי

גְּזֵלָתִי רַבְרַתִּי רִיפִי הַרְעַתִּי הַרְיַעַתִּי הַעֲנִיתִי וְיַעֲתִירִי דָרְתִי דַנְתִּי חֲטָאתִי חֲנֻפְתִּי חֲמֻסַתִּי טַעֲמִיתִי טַמְוֹאֵרִי הַטַּעֲמִיתִי יַעֲסַתִּי עֵינִיתִי רַעֲוִיתִי כַחֲטָאתִי לִצְתִי לִיִּצְבֹּתִי מִרְחִיתִי מִרְחִיתִי מִאִסַתִּי רַבְרַבִּי טַאִסַתִּי טַקְטִיתִי נְלַכְרַתִּי בְּאִמְרֵי פִי סִרְתִי סוֹרְרַתִּי עֲשִׂיתִי פְשַׁעַתִּי צְרַתִּי קִשְׂיִיתִי עֲרָק קִצְרַתִּי בְּתוֹכְחֹתֶיךָ קַלְקַלְתִּי דְרָכֵי רַשָׁעַתִּי שִׁיחַתַּתִּי שִׁיקַרְתִּי תַעֲבִיתִי תַשְׁתַּעַתִּי וְכֹל עֲבִירֹת רַעֲוִה עֲשִׂיתִי וְאִם מִתָּה דָן מוֹרְרִי כְּמַעֲשֵׂי אֲוִי לִי וְוִי לִי אֵהֵם עָלַי אֲנִיָּה עַל נַפְשִׁי וְאִם תִּבְקַשׁ לְנַקּוֹתִי כְּמִטְהַר וְכְמִצְדָּקָה כִּסָּה לֹא יִשְׁאֵר מִזְמַנִּי מִאֲוִיָּה כִּי סָקֵשׁ אֲנִי לִפְנֵי אֵם וְכַעֲבִים עֲשִׂים לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ סִנְאָס מִיַּנְוִסָּה עַל חֲרֵט הַכֹּל הַכֹּלִים אֵין בּוֹ מִמֵּשׁ בְּמִה אֲקַרֵּס אִם מִה רַעֲוִיָּה אֲבַקֵּשׁ סֶבֶן סוֹרֵר וְמִזְרָה הֵייתִי כְּעַבְדִּי מוֹרֵר עַל אֲדוֹנָיִךְ כְּתִלְמִיד חוֹלֵק עַל רַבֵּן אֶת אִסֵּר טַהַרְתִּי טַמְוֹתִי וְאִסֵּר טַמְוֹרְתִּי

נוצר חסד לארפיה נושא שן ופצע וחטאה ונקה וסלחת
 לשוננו ולחטאותינו ונחלתנו סלח לנו אבינו כי חטאנו מחול לנו
 כי פטענו כי אהה יין טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיו כי עמך
 הסליחה למען תרא למען שמך יין וסלחת לשוננו כי רב
 הוא

ואומ/ סליחות כריצונה

שופט

וזוהה במשיפט יעמיק
 על עב עני תעמיו
 במקום עולה תעמיו

כל הארץ
 נא חיים וחסד

וזוה תפלת השחר

עולה הבוקר אשר לשנות התמיד

לובש צדקה מעטה
 אה און בנ מעטיס
 והס ישן לחברון
 לרב לברך ביהרון
 דברה ישיע חברון
 לפע יין תמיד

עולה הבוקר

להטות איש להחיה
 וצמוד עלין וחיה
 על מיצחו תמיד

מטה כלכי חסד
 עמך לזרזק הטוה
 סתוב תיו חיים והיה

עולה הבוקר

אה ציון עיר קדושיי
 בביתך למקדושיי
 להעלות נר תמיד

הטיבה כריצונך
 ונתתה יר וטה
 עריבת נר לבן ישיי

עולה הבוקר

מלך

הצנינו אל תבזה
 ומטמן בשרי רזה

יערב
 חין ערפינו
 יוס ענות אה נפשי

כַּעֲדֵי וּבְעַד כָּל קְהִלָּתְךָ יְיָ הִיטֵן מִלִּפְנֵיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵינוּ
וּבְהֵיטֵן שְׂהַסְלִיחַ וְתִמְחֹל לָנוּ עֲוֹנוֹתֵינוּ וְפִשְׁעֵינוּ וְתִכַּפֵּר לָנוּ עַל
כָּל חַטֹּאתֵינוּ

עַבְדְּךָ הַיְיָ יִשְׂרָאֵל הַשְׂמֵחַ בְּבֵית
לְמַדְתְּ תַפִּילָה וְתַחֲנוּנִים מִלִּפְנֵיךָ עַמְּךָ בֵּית
יִשְׂרָאֵל הוֹרֵם מִה שִׂיאֵמְרוֹ הַבָּיִת מִה שִׂירְכֵרוֹ הַטִּיבָה מִה שִׂישְׂאוֹ
יִירָעַם הַיָּעַר יִשְׁמְרוּ בְּמִזְרַח שַׁעַר יְהֻלָּסֵן בֵּית לָךְ יִבְרָכֵן עַמְּךָ בְּפִיֶּה
יִבְרָכֵן וּמִבְרָכֹת פִּיךָ יִבְרָכֵן עַמְּךָ לְשַׁעַר יַעֲבֹדֶן וְהֵם בְּמִזְרַח
יַעֲבֹדֶן עֵינֵי עַמְּךָ בְּהַלְוִיּוֹת וְשִׁיטֵּהֶם לָךְ תְּלוּיּוֹת גְּטִיִּים מִזְרָח
שׂוֹר לְהִלְחֵמָה וְשִׁפְרָה כָּשֶׁם וְחִימָה וְעַבְדְּךָ מִבְּכִיבִים אֲוֵתֶם כְּחֹמְרָה
וְאֲוֵתָה מִן הַשָּׁמַיִם תִּשְׁמָעֵה אֲוֵתֶם לְרַחֲמֶה עַיִן טַיִּיִּים לָךְ לְשָׁמַיִם
לֵב שׁוֹפֵטִים טֹבֵתָךְ כְּמִיָּה וְאֲוֵתָה תִשְׁמָעֵה מִן הַשָּׁמַיִם שְׁלֹחַ יְכִסְּתֵהוּ
בְּלִטְוֵתָם וְלֹא יִתְקַטֵּוּ בְּשִׁנְיָתָם וְאֵל יִבְרָכֵנוּ בְּמִשְׁנֵינָם וְאֵל יִפְלֹאֵנוּ בְּ—
שְׁאוֹנֵתָם וְאֵל יִאֲמֹר בְּפִיֶּה רַבֵּר שְׁלֹחַ כְּרִצּוֹתָךְ כִּי תִטְוֵנֵךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
הַמָּה חֲנוּנִים וּמְרַחֲמֵיךָ הַמָּה מְרַחֲמֵיִם כְּמָה שִׂירְעֵנָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
אֵת אֲשֶׁר תַּחֲנֵן יִנָּחֵן וְאֵת אֲשֶׁר תִּרְחַם יִרְחַם כְּמִתְנַחֵם בְּתוֹרַתְךָ וְחַנּוּתֵי
אֵת אֲשֶׁר אֲחֻן וְרַחֲמֹתֵי אֵת אֲשֶׁר מִרְחַם

אֲרַךְ אַפִּיִים אֲתָה בְּעַל הַרְחֵמִים נִקְרָאתָ וְיִרְחַם
תְּשׁוּבָה הוֹרִיתָ גְדוּלַת רַחֲמֵיךָ וְחִסְדֵיךָ תִזְכּוֹר לְזַרְע
יִרְדִּיךָ תִיטֵן אֵלֵינוּ בְּרַחֲמִים כִּי אֲתָה הוּא בְּעַל הַרְחֵמִים בְּתַחֲנוּן
וּבְתַפִּילָה נִקְדַּם כְּמוֹן שְׁהוֹרֵעַת לְעַנּוֹ מִקְדָּם מִחֲרָץ אֲסָךְ שׁוֹבֵב כְּמוֹן
בְּמִחְרָץ כְּהוֹבֵב בִּצְלַל כְּפִיךָ נַחֲסָה וְתַהַלְטֵן כִּיֹּס וְיִרַד יְיָ בְּעַנְיָנוּ
תִּשְׁבֹּר עַל כָּל פְּשָׁעֵנוּ וְתִמְחֹל אֲשֵׁם פְּשָׁעֵינוּ עִמּוֹ כִּי תִאֲחֹזֵן שִׁינְעַב
וְתִקְטִיב מִזְמֹר כְּמִיָּה בְּשֵׁם יְיָ וְשֵׁם מִזְמֹר
יְיָ עַל שְׁנוֹ וְיִקְרָא יְיָ לֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֲרַךְ אַפִּיִים וְרַב חֶסֶד וְאֲמִת

זְכוֹר נָא בְרִית כְּרַתָּה

בְּעֲטוּר לַחֲדָשׁ הַשְּׂבִיעִי הַזֶּה

שָׁעָה נָא מוֹדְעוּנִי	כְּגֹקְטֵי עַל חֲלִיךְ
עֲשֵׂה לִּי לְמִשְׁנֵי תַעֲשֵׂה	אֵס לֹא לְמִשְׁנֵי תַעֲשֵׂה
קָרָא נָא יֵישׁ עֲוֹנִי	וְהוֹד קוֹלְךָ הַשְּׂמִיעֵנִי
אֲמִיצֵי חַן בְּעֵינֶיךָ	וְהַעֲבֵר חַטֹּאֵי לְמַעַן
הַצִּי הַזֶּה	וְרַחֵם כִּי עֲמִיךָ

בְּעֲטוּר

וּמִאֵין פִּועֵל יִשְׂרָאֵל	הִטְנֵנִי כֹּא כֹּא צָרָךְ
וּמִעֲשֵׂי אִשָּׁר לֹא יִכְשַׁר	כֹּל מוֹלָא מִהַתְּלוֹת
בְּעֵץ יִשׂוּר תִּישׂוּר	אֲלֹהִים אִשָּׁר עַל אֲנָשִׁים
בְּלִבִּי אֵס נִקְשַׁר	סִלָּה
הַעֲבֵר הַזֶּה	סִלָּח נָא לְעַן

בְּעֲטוּר

לְרֹאשׁ עַד רֹאשׁ מִסְבֹּבִים	אֵס אֲשַׁמְתִּי תַעֲלֶה
סַסְטֹתָה הַוּלָכִים וְכַבִּים	וְצַרְקוֹתֵי נִרְעָבוֹ
עָלֵי בְנֵי שׁוֹבְבִים	עַד מוֹתִי תִמְטוֹרַךְ וְאֵה
וְאֵלֶיךָ חוֹבְבִים	וְהֵס עֲמִיךָ וְנִחַלְתֶּךָ
יִנְטִיתָה מֵת אֲהַבִּים	הַכִּי תִשְׁכַּח יִרְדִּיתָה
הַיָּהָה הַגְּדוּל הַזֶּה	וּמִה חֲרִי

בְּעֲטוּר

לְקוּל צַעֲקַת עַמֶּיךָ	יֵה מַרְיָם הַקְּשִׁיבָה
כַּמְרָס אֶת זַעֲמֶיךָ	אִשָּׁר לְבָשׁוֹ וַיַּעֲנֶן
עֲשֵׂה נָא לְמַעַן שִׁמְךָ	אֵס אֵין צָרָךְ בְּבִטִי
עָלֵי רַלְתֵי רַחֲמֶיךָ	בְּמִקְרָשׁ מִשְׁנֵי חֶסֶדִי
וּמִשְׁטַר שִׁמּוֹי שִׁמּוֹיךָ	חֲזָקִים כְּרָאֵי מוֹיֶסֶךָ
כִּי הַבֵּית הַזֶּה	לֹא יִכְלֹלֶיךָ וְאֵה

בעשיר

כך רשעיו חסיד
כבוד עולו חסד
כרתו שפחת חסד
השולח רוח חסד
פיוס פיוס

בעשור

כה ידקנו הערץ
במוזנס אס יעל
היה רוח לבתי
להטמי כלוא העב
אל ארץ אחרת

לפיהנה על מסעלה
על גליו ועל עולה
הולכו בייחוד עולם
דמעתה מלך אשום
על נפוש ועל מעשה
הנבחר הנבחר

שנה נעדים היום
השבים כל לכה
וחטבו מאכל הארץ
היודים את בניהם
ולבשו חרדות היום

יחריה את טבור סמך

בעשיר

כבדו רוח נפשות
ואשמה על אשמה
ביתו ויהי במעלה
והענין פני עולמו
ס אמן עמי בלב
בתוך בית השלום
לך רוחם שבתך
מזרח על רוב משיבת

ביום
עשור ההוא
ואתה עלי רשע
ואתה מור כלב עשור
כי שנת אגיד
לך לדרך הטובה
אמן לי פה להשיב
רוח מוח להרים ראש
אבל בשהי נבלימת

כי שנת

נשתי לך הימיה
למהר מורד וכליה
באכלה בנותיה

שנת לך יוסיה
ואיך רשעות סנהר
בינס עשור ביום חסד

וְכִתְבֵנוּ עַל מִשְׁמֹרֶת
וְהַעֲלֵה מִשְׁפָּטֶיךָ
וְלֹא חֹלֵב וְנִתְחַרֵת
וְאֶפְסֵל וְנִתְחַרֵת

כִּי בְחַיֵּיךָ הַעֲבֹדָה
הַלֵּל וְנִמְאָה מִלְּבָבֶיךָ
וְנִיץ חַטָּאת וְנִיץ עֲוֹנָה
וְנִסְפֹךְ וְנִיץ רִמְיָה

נפשי

בְּיָדֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי
וְנִתְחַרֵת וְנִתְחַרֵת
וְנִתְחַרֵת וְנִתְחַרֵת
וְנִתְחַרֵת וְנִתְחַרֵת

וְנִתְחַרֵת וְנִתְחַרֵת
וְנִתְחַרֵת וְנִתְחַרֵת
וְנִתְחַרֵת וְנִתְחַרֵת
וְנִתְחַרֵת וְנִתְחַרֵת

נפשי

וְנִתְחַרֵת וְנִתְחַרֵת
וְנִתְחַרֵת וְנִתְחַרֵת
וְנִתְחַרֵת וְנִתְחַרֵת
וְנִתְחַרֵת וְנִתְחַרֵת

וְנִתְחַרֵת וְנִתְחַרֵת
וְנִתְחַרֵת וְנִתְחַרֵת
וְנִתְחַרֵת וְנִתְחַרֵת
וְנִתְחַרֵת וְנִתְחַרֵת

נפשי

וְנִתְחַרֵת וְנִתְחַרֵת
וְנִתְחַרֵת וְנִתְחַרֵת
וְנִתְחַרֵת וְנִתְחַרֵת
וְנִתְחַרֵת וְנִתְחַרֵת

וְנִתְחַרֵת וְנִתְחַרֵת
וְנִתְחַרֵת וְנִתְחַרֵת
וְנִתְחַרֵת וְנִתְחַרֵת
וְנִתְחַרֵת וְנִתְחַרֵת

נפשי

וְנִתְחַרֵת וְנִתְחַרֵת
וְנִתְחַרֵת וְנִתְחַרֵת
וְנִתְחַרֵת וְנִתְחַרֵת
וְנִתְחַרֵת וְנִתְחַרֵת

וְנִתְחַרֵת וְנִתְחַרֵת
וְנִתְחַרֵת וְנִתְחַרֵת
וְנִתְחַרֵת וְנִתְחַרֵת
וְנִתְחַרֵת וְנִתְחַרֵת

נפשי

וְנִתְחַרֵת וְנִתְחַרֵת
וְנִתְחַרֵת וְנִתְחַרֵת
וְנִתְחַרֵת וְנִתְחַרֵת
וְנִתְחַרֵת וְנִתְחַרֵת

וְנִתְחַרֵת וְנִתְחַרֵת
וְנִתְחַרֵת וְנִתְחַרֵת
וְנִתְחַרֵת וְנִתְחַרֵת
וְנִתְחַרֵת וְנִתְחַרֵת

נפשי

בשׂוֹסְבֵי בֵן לִפְתֵי

כִּי שֶׁנֶּט

כִּנְהָ וְהַקְטִיבָה שׂוֹנְעֵתִי

מִזְחָה כְּעַבְ עֹנֵנְתִי
וְהַעֲתֵר וְשִׁים הַיּוֹס
וְאֵם זֶרְהִי וְאֲשִׁמֹתִי
וְיֵאל הַגְּמוּל כְּמֹסְעֵלִי

וְכַעֲנַן חֲטֵאוֹתֵי
בְּגִמְדֵי רְמֵינֵי
זֶרְהִי הַיּוֹס עֹנֵנְתִי
וְיֵאל הַמִּוֵּד כְּמֹסְעֵלִי

כִּי שֶׁנֶּט

חֲמוּל עַל עַבְ בַּחֲרָה
וְיֵוס עֲשׂוֹר הַתְּחַלְתֵּס
לְטַהֵר בֵּן הַלְּבָבוֹת
וְיֵבֵ אֶקְוֵר וְאֶתְמוּנָן

לְךָ מִכָּל הַעַמִּים
מִקְדוֹרֵט מִכָּל יָמִים
לְכַסֵּר בֵּן כָּל אֲשִׁמִּים
כִּי אֲרַבָּה תִּפְלוֹת

שֶׁנֶּט
מִלְךְ

קָמוּתִי לְהַזְרוֹת
וְאֲרַע לְבַחֵר

יֵתֵן לִי בֵיה

נִבְטִי בְּטֹאִילֵתִי
לְשִׁנֵּס זֹאת בִּישׁוּרֵאל
אֵם חֲטֹאֵת כְּשֶׁנֶּט
וְהַקְדִּיבָה כָּל שֶׁנֶּט

לְךָ אֱלֹהֵי הַהִלֵּלִי
וְאֲדַרְשֶׁךָ חֲטֹאֵתִי
טָכֵר לְשִׁנְלוֹתִי
וְנָמִי בְּבִקְשֵׁתִי
לְמַקְדִּיבֵי הַקְדִּיבָן
כִּי לֹא מִסֵּר לְיָדִי
וְאֵם וְהַקְדִּיבָה כָּל שֶׁנֶּט
וְשִׁנְלוֹתִי תִּפְלוֹתִי

נִבְטִי

מִיֵּזְמִין בְּמִיֵּזְמִין
וְהַבִּיא אִישׁ אִתּוֹ זְבָחוֹ
אֵסֵס מִכֵּן מִכֵּסֵּה
תּוֹדֵתִי זְבָחוֹתִי

וְהַקְדִּיבָה לְבִבְיָה
וְנִתְמַסֵּר בְּמִיֵּזְמִין
וְאֵם וְהַקְדִּיבָה כָּל שֶׁנֶּט
וְשִׁנְלוֹתִי תִּפְלוֹתִי

נִבְטִי

יְנַסֵּךְ בְּרִיךְ זְשָׁה
אֵל בְּרִיךְ נְסֻדְרָה
לְהַלְבִּין אֵירֵס רִשְׁטֵי
יְבָרֵךְ לֵא דִיעַ

בִּרְשֵׁי

שֵׁי רִיךְ יֵס הַנְּאִסֵּר
מֵאִכֵּל הָאוֹרָה נְאִסֵּר
בֵּי אֵי נְגִידָה שֵׁר
וְאִמְרָה לֹא מִיִּזְרָעֵי

בְּבֵרֵךְ עֵרֶךְ הַכְּרִיעַ

בִּרְשֵׁי

מִחִיָּל וּנְיָחוּהָ כָּל רִשְׁטֵי
יְנַחֵךְ חֲבֵלֵי פִשְׁטֵי
יִזְעַקְתִּי תִשְׁטֵי
הַקִּישׁ בֵּה לְקוֹל שִׁוְעֵי
מִכָּל חַט לְהַפְרִיעַ

בִּרְשֵׁי

נִזְרָה תָּן לֹא יִזְרָק
זֵרֵי יֵס בֵּי יִזְרָק
יִשְׁפֹּט מִשְׁשֵׁי יִזְרָק
הַנְּמִד כִּיִּלִּיץ לְפָרְעֵי

יְמַחֵה פִשְׁטֵי בְּכִרְעֵי

בִּרְשֵׁי

לֵא מִלֵּךְ

אֵל הַיְיָרֵס
הַרְחֵק דְּרָכֵי אֵירֵס

יִשְׁטֵן

לֵא אֵירֵךְ זְשָׁה
בְּבִקְטוֹרֵת כְּפִיֵס
כְּמִיִּזְרָעֵי בְּמִזְרָבֵי קִדְשֵׁי
תִּשְׁטֵן הַרְשֵׁי לְהַרְשֵׁי

בְּרִיךְ זֵה בְּסִיפָה
וְעֵס מִשְׁנֵי בְּחִסִּיפָה
לְפִיךְ לֵא בְּנִסִּיפָה
בְּעֵרֶךְ אֵבֶר שִׁוְעֵי
לֵא נִמְדֵר בְּקוֹדֵשׁ

וְהַיְיָרֵס כְּתִיבֵי מִשְׁנֵי
הַתִּירֵי אֵצְרֵיֵת נֵלֵךְ
כְּמִזְרָעֵי אֵישׁ וּכְמִזְרָעֵי
כִּשׁ יִזְרָעֵי כִּר בְּרִיךְ
לֵא מִזְרָעֵי לְהַרְשֵׁי

לְפִיךְ יִשְׁטֵן כְּתִירֵי
לְשִׁחֲרֵי בְּרִיךְ יִשְׁטֵן
לֵא יִזְרָעֵי טִיבֵי כְּתִירֵי
לְהַט רְבִיבֵי קִדְשֵׁי
נְגִידָה בְּהַרְשֵׁי קִדְשֵׁי

יִשְׁטֵן הַהִלְהֵלֵיךְ
יִשְׁטֵן דְּרָכֵי גְבוּהֵיךְ

יה זוכרה רחמיך
כסר ייט צמיך
יחיסה על עמך
שמויב עינות נעמך
אנא לכבוד שמך
ועל אבותי הימה

אשר מעולם הימה
בוט רדוש לאימה
מי סליחתך יצמו
ימקור ישע יצמו
בהשמים הימה
יין ויפיוט

וכמו

מילכי זהים צה
ידבר על לב דיה
מלוטנ לא יטה
יה אלהי במטווי
נדרע כי אה מזנה
בנה תר רישך

ישועות עם רישך
בתרומות רישך
בשופטך אה ברשך
להבה אשך
בה ערב רדושך
לש נאי רע יקרע

וכמו

נשמע קולך יונה
תעביר דנה
ישיה רבני לאנט פנה
וכל עם אשך יונה
יסיין אהה העב דנה
שני סבב טעך

ונרצית אל מדי עיך
במנה צוי קוטיך
ירב שלום בניך
יהי למשמע מרשך
כי על מונך
רמי כלם נרצו

וכמו

מלך

הלבנה כשני
לכוד ביה מישיני
בירדט השכני
טראו להים במזקה

בהגן יין אמודיש
ילבי במקדש הירש
בעשור לחידוש
ונשא לב בפסיד

יהי רצון מלפניך

יהי רצון מלפניך

יהי רצון מלפניך

יהי רצון מלפניך

יהי רצון מלפניך

ללא להי הרוחות אשר יקרא בעת ירא משפטיה ותוכחות
 לין אלהי הרהמים והסליחות
 הימצא תן בעת כותן כליות איש מלא מרמה אשר חולל והתגולל
 בדם עין ומי אשמה וסוק שברו בבית קברו יצונו גיטי וסות רמה
 ויתגבר ללא רבר ולא ירע למי ולמה ויטפח יוס בלא פדיוס
 יהי קורר בלא חמה יוס מגלות נפתחות ויזכרו נטיכחות
 לין אלהי

יאיר וצבר אשר חובר במי טיפה ורס נרה אשר נחשב לגר תושב
 וילך לו בלא חמדה ומטעמיו וגם מימיו וקץ ימיו במון מדה
 ואין רגע בלי טגע ולא פגע ולא חדה ואין תמים בלא רמים
 ואין איש משאול נפה אבל נרסה ורן מצא אשר חטא והתמדה
 וקדס שיר ותושבחות פנ ארץ ומזבחות
 לין אלהי

רמך נון אשר יעון במשלתו ומיכבו וסס כסלו ימי חברו
 ברוב חיל ובזהבן הוא יזכר זמן יעבר זרין גברו ומצבו
 ואין יטפח אשר יוכח במכאוב על מטסבו בעת יראו יגס יכאב
 ואין מרסא למכאוב יעת ימס מאור שמש ואין הדר לכוכבו
 וכבבו בשוק אנהות משפחות משפחות
 לין אלהי

הדר תכל כניץ נכל ואחריתה באר שחת לבר לב תס אשר נחתם
 והוא מסט שמי נחת ועל יסכול ולא יכל ולא יקניץ בתוכחת
 וממוקטון תהי נפשו כמו שפחה ברחת ותתנטיא ערי כסא
 ותסור משאול תחת וגנה נעזב כמו אכזב וכאזיר אשר נטיחרת
 תמונות הוארן נמחות יהס על כס משפחות
 לין אלהי

לין אלהי
 מולך

ורויץ לשבנה צנה קרס
מה לך נרדס
הקץ לראות שמיו
והבט אהלי מרומיו
וכוסביהס חותמיו
ושחר מסט אימיו
כן זמן יגביהך

ויצא בחצות הלילות
אשר בלשונב תהלות
לילותיהס תפלות
לא בלבס מסילות
רדס סמלס לתלות

רמונת תזיל עינך
ותמתן למול קונך
והטפל מואד את גמונך
כבר ל מהונך
ויטאו קול המונך

האהיה אשר אהיה
המזמית והמחיה
עמוד למשפטיו ותייה
לאמר מתי ואיה
ואמלס תמיס תהיה

כרוץ כוכבי נהינך
קיס קרא אל אלהיך
ואת מעשה איסבעותיו
תלויס בזרועותיו
סתחי טבעותיו
ויחל את יטועותיו
ידס לכבך כגונך

כנצרות אנטי סימות
ואין תוכס תוך ומרמות
וימותיהס צומות
ולסס ככסאן מקומות
ער יין אלהיך

ותתחרט על פטיעיס
ואל תתחר במדיעיס
וקח הטוב כי נעים
לעת יעלך מוטיעיס
הפץ לקראת אלהיך

אשר כל חסנו פעל
מוריד שאול ויעל
ועזוב מרר ומעל
מה למטה ימה למעל
עס יין אלהיך

הוא לרת שול ייביו דלתיו פתוחות המץ שיחו ומר רוחו

מה לך

מה לך

מה לך

מה לך

הוא לרת שול

וְשׁוֹר מִמְרוֹמֹם רִישׁוֹ
וְשׁוֹב יָבֵנָה מִכֶּן בִּיתָךְ
וְאִשׁוֹר מִי לְשִׁמְךָ
הִנֵּה אֲיֹשׁוּעִתִּי

וְכֹל עֲמִיל יִצְעֵתִי
מִיָּדוֹס מִשֶּׁכֶן יִרְעֵתִי
יֶאֱרִיס רוּחַ תְּרוּעֵתִי
אֲבַנָּח וְלֹא אֶסְחָר
הִנֵּה

אַחֲרַת לְטֹבַת
וְיוֹם כְּפֹר

יִזְבֵּן

שֶׁבֶת וּכְפֹרִים
שָׁמַע אֲשׁוּעַת עַמְּךָ
וְתִרְוַה לְשׁוֹמְרֵים
חֶסֶד וְאֵמֶת נִפְגְּמוּ
צֹאן מִדְּעִירָךְ יִנְחֹנוּ
יִבְאֵנוּ בְּפִי אֵין
יִקְוִימֵן יוֹם הַעֲשׂוֹר
יִחֲסֵי אֲבוֹת יַעֲרִימֵן
רֵאשׁוֹנוֹת יִשְׁמִיעֵנוּ
חַץ עַד עַמְּךָ
בְּעַנְיֵי נַפְשׁ יִשׁוּבֵן
וְיִחַס נֶשְׁכָּר יִחְדָּבֵן
לְשֵׁר בְּצַד יִחְסָבֵן
יִבְסֹס וְיִחְדָּו

אִישׁ בְּאַחֲיוֹ רִמּוֹ
שֶׁל סְלִיחָה יִצְעֵקוּ
בְּלִבֹתֵם יִצְעֵקוּ
צִדִּיק וְאֵמֶת נִשְׁקִי
יִוֹס כְּצֹאן תְּעִיבוּ
וְיִבְוֵל שׁוֹא רֵעִיבוּ
יִטְעֹשׂ אִשֵּׁר שִׁעִיבוּ
יִחְסָרְךָ יִשְׁבִּיעֵנוּ
יִתֵּנוּ עֲדִיהֵם וְיִצְדָּקוּ חֶסֶד
וְתִחַטְטֵנוּ יַעֲרָבֵן
יִחַלֵּה רִבְבֵן מִכֶּסֶד
כִּמּוֹ חִקְקֵי עַבְדְּךָ
הַיּוֹם כְּטוֹב יִתְבָּנֵן
חֶסֶד וְאֵמֶת

קָמִיס לְכַנֵּי אִירוֹנוֹת
מִחֲרוֹז נַחְרוֹ צִירוֹת
מִחִיל לְהֵס שִׁצִּינֹת
וְחֲטֹאִים אֵין לְהַכְיִנֹת
וְיִמְחִי אֵף עֲשֵׂנֹת

יִעֲבֹ מִרְבֵּץ מוֹעֲנוֹת
שׁוֹבְרֵי לֵב מִצִּינֹת
וְהַשֹּׁלֵךְ בְּצוּל יֵס זִירוֹת
בְּסֶפֶר הַזְכִּירוֹת
אֲבִיתֶם אֵתֶם וּמְקוֹ

חֶסֶד וְאֵמֶת
אֲמֵן

סליחות רשות חיים ככיר

שחרית הקודש היום
שבת שר המנוחה

א כי ישתו היום
הוצא כאור צדקינו

הנה מה טוב ומה נעים

בשבת יום מרגועי

בשרי רץ ממשמן

יכשיל מינוח ברכי

מזער רמי והלבי

אם עוני יתאספון

בסידים אל תבוא נפשי

במקרא שבת עונג

שיבוי היום בנים

להלכין את הטאיקס

וקראו לא בחזקה

כי הוא אלהי האלהים

אשר לא ישא פנים

במבצר עיר הקודש

בהייהם מזבחותי

אשר יוסר בן אורי

לכס על שון ישראל

יבא שיטני אשר הערים

מוטה למה אשכח

שעה חין ערכי היום

שמעה את תפילתי

איש בריעו נתאחד

יום ספור המנוחה

על גלגלי ועל גבתי

ופינו ירוץ ונאחד

שבת חיים גם יחד

יסר תענגו ונפשי

וענה בעג כחשי

ריחי צקון ולחשי

חכה פקדון הדיוטי

יחד עברי ראטי

ובקהלם אל תחד

בשפילת נפטיס נענסי

בני טעי עמיניס

אם יהיו כשניס

והרבו לו תחננסי

יאריוט האדיועס

ולא ירח שרחה

עבור בסך איך איכיל

הוך מוסר ההיכל

יסן אדכיון איש מיכיל

לצר ניהן כנאן מישיכיל

לשימס חרבה ועביל

גם שניכס יוס אחר

והט אינך לשיעתי

ואל תחרט לרמיעתי

הנה

הנה

הנה

תכלה מימינו בלתי יחריפה
תכלה מימנו בלתי יחריפה

תכלה מימנו רענות וצרות
תכלה מימנו תחרות ואיבה
סלה לנ
תוכחה

איזני יצוריו אלה
אחלה פני לא אחלי

בטרה תתן בכם
ובטרה ישליכם
גדתי מואד ממעלי
ייצרי קס לשטן לי
רמי תוך גנותי
ביום אשר תקראתי
הה שיחתי רכני
נמה מעשה בקום לא וכו
נאנה אנו בא זקייני
לסני בוא יי
זאת יזכור ימי עלומין
לכלה ירוס לבן
חביריו יניסו אזהו
בבור ישליכנהו

רפני הודני רשעתכם
אכפרה בער חטאתכם
חמתו כאש בוערת
אל ארץ אחרת
ואומר אשיבה לי
והוא יושב ממולי
הלוך וחסור ילך
לבוז אל המלך
וענת מזהבנג
ישקוד ומה אשיבנג
ולמי אנוס לעזרה
הגדול והטברא
אניט כחציר ימין
יום רוח עברה בן
מחנץ לעור מהרה
שם אל ארץ גזרה
קלוי השונה כבב
לא יסא ביוכל
בהרים אלהים חיים
באפיני טימת חיים
ממרים את רברתי
לא קרשתם אורה
לאהיב את תועבותי

טינץ הצוק ונגלס
וישב שם ער עולם
יואל עוד ויססח
וישיב בגודלו ויסח
פה יען רס בעצמה
מה זה בויתם ולמה
לא ריי חרשתם לאמר

אֵלֵינוּ

אחרת לך אברהם אבן עירא

קדם מעונה
אשר פעם ראשונה

גם פעם אחרונה

ולא מצאה היונה

בן ששתים תחת

יבטיב מראה משחת

ובעברי פי פחת

היא ירדה לשחת

ומקול צפור תחת

כמו נגדה מאורטה

רעה גזרו שחקים

ליונת אלה שחקים

ורחמייה כחן

ולולה יום חזיקים

היא תקוטן והם משחקים

אין אמר הדסה לה

השן הוסיפה

וקולה טאוב בכאיבה

ותגלה נגל לבבה

נחסה בבסקה וטיובה

אז בפרט טדי בה

ולטוב אלקן קדמין

מדתו כל שטניה

גם יתקו בפניה

למה לא תחניה

לחיה אל תהניה

ישויבב יונה הגלה

נשי גרול החלה

הבהילה

מנחה לכה הגלה

האשר נרמסה

לכל עין נמוסה

להמלט קן עונה

וכל ענה ראשו נשא

וצעקה יים נתפטה

אשר אין מוטייע לה ולא

והנה באה כולה

וסר ממנה כולה

כי יכול נפל לה

אספחיה למולה

ואם תגובה קחה

כי נפטה מדה לה ולא

שוממה בישימין

וקול צור סקול המין

ימי שבתה בארמון

נראה ער בה חרמון

מלכים השלג בצלמין

מי יתן אבר לה ולא

כנפיה בצרניה

ויץ טסה היה

ער כי בר חסיה

ער מותה בטביה

ווחר דאת תשל כרס

סר תוארו ויהי

סלי וק ית ויגרה

בשרס בוא יתה בעמרה

ערה חסנה רחוק

יהי תמורה לבך

ריב יסוד בלבן רסה

רמחבו וילא תוצה

ואט כסלה ברה

מקור וסחר כי

יבוטר עבדך מלי

יהוטי אשר חטא לי

מנא להי אמא

כגורל חסדך סלח נא

דיכטי ויגה נאט

תמי טיה ויבאט

נמלמה את ערלהו

כי לא תוכל שיאתו

דבר בל ונחומו

פקס מקיס עמון

חץ תשיובה וקוס עלין

לו וילא הסמט מלין

על סכטי ומלכבי

אעלה אל אכבי

רביהו בני ביהווי

אמחטו חוסטי

תסלה רך אל תבנה

לשון פשע פנה

סלח לי

אחרת לך שלמה הקטן יל

למה השיאו עין

מן הבהמה עין

כי אט תולעת

אידך יצבה לביט

אחריהו לקבר

לו מי שטס אלה

יבלע ברמה קרי

ולא יושל הזקב

סדר שיטב נראה

ילמין מוסיא

נפישל לקקין

בתי חומר

ומותי הארה

שיבתי

למי יש לרעה

לצב חומר צביט

מה יקרן לצב

זה יקיה לו חלק

בלא אס ילק מרי

וישקה בלפה

הארה הנכמה

מאין בואך

קינך שט ואכין

ענוה מאנתם לזימור
משיב הגנה באימה
זך אני מפטיע מה
נשמח אשר נתתה
ומורד מוני לקחתה
סתתני באוזלת
שם קדשך מחללת
עונה נפטי אחר
אנא אל נא יחר
פה אפתח ומי ידלי
ארכבה וירוח לי
צדק אמת לקוני
לא אכחר מואדוני
קלונני אעידני
למה איראני
רדף בכח נול
באמרי טלסה בית ל
שוחל אונב ומשונן
לכן צור כי יתן
תירא מל וחבלו
לשבני לאמר לא
מוצן בן כלאהני
שורב זה טימוני
השב גמולו וציה
ש תיה לא יתיה
נערא יצוד באחויית
ימטר אש אפסית

מיצותי ותורותי
אני צור מה עשיתי
פטיעי ומה חטאתי
עמודי היא תשבש
הן אני שכן יבש
סמל לשבור ותרה
היא באש תשרף
הגנה עונה סרה
לנין ואדברה
ברור כי לא אכנה
אפתח טפתי ואשנה
זרותות הגנה מבאיש
אל נא אשא פני אישי
ותבוא כלבו חרבני
פה אל סה ארבר בני
עבדי מיצותך קדושי
ינמור אנו לי ראשי
כח תושבה כלבני
קולו אל האמץ לו
יעצותי ינמי קילי
כי שלוש יפיה לי
תכנו כל מאוני
צמרתו בבור חני
הנעבותיו יתמירו בני
מורה ימית רמזי פני
אמתי פני אחר נברין
עצמתי אשמה ימריני

רוכי פטישיו ומרי
על זאת סמך בשרי
יומר בסמך לי
שמע קול תחנוני
שיגה בהבלי תבל
מיטבה יתקבל
מזבח מין וטובל
ישפוך דמי לב ותבל
ויאמר בהמע סובל
הלא בשמך קלה
להשיג לנפטי ממולה
לא נא יסא נא לה
כי מפני דלה
וזאת היא תהלתך
בין נער טעיתי
ובשחרות ראיתי
נפי בגרה כריתי
להי נעל חטאתי
כי אה רב מעותי
יה נעל פעלתי
ישיר כיהט גוועתי
זמה ביטנא אס דרתי
באורך אה מתי
טמנא כי שטחתי
סמך בשרי ילכו
יאיר אטמנא בחיב
לשמי יענא לי

בכתבן יראני
חיל לידה יאחזני
במקרי בהילך
בשמועני אליך
ותושה אחר יסחר
ויתרעה סט סורח
בדיד יבט קסירח
ינה ויטכיס דבירח
ככל ברב תוילך
שאילתי למולאוה
ולטאת את חטאתה
ממזונה ומחלה
ואין לה לבד תסלה
ירבני מהלילך
נפטי כי ליוקחה
כי היא לנפטי פחה
והטמונתי את טחה
אל נא נוכחה
מה אפעל אליך
סלה לי כי לא אוסק
מסחרך ואוסק
אל טחה ומה ססק
ולטיברה אהי כוסק
את כפי אליך
מתמננא על עוני
ינא כי ירשיעני
לשמי תכזיבני

שמע

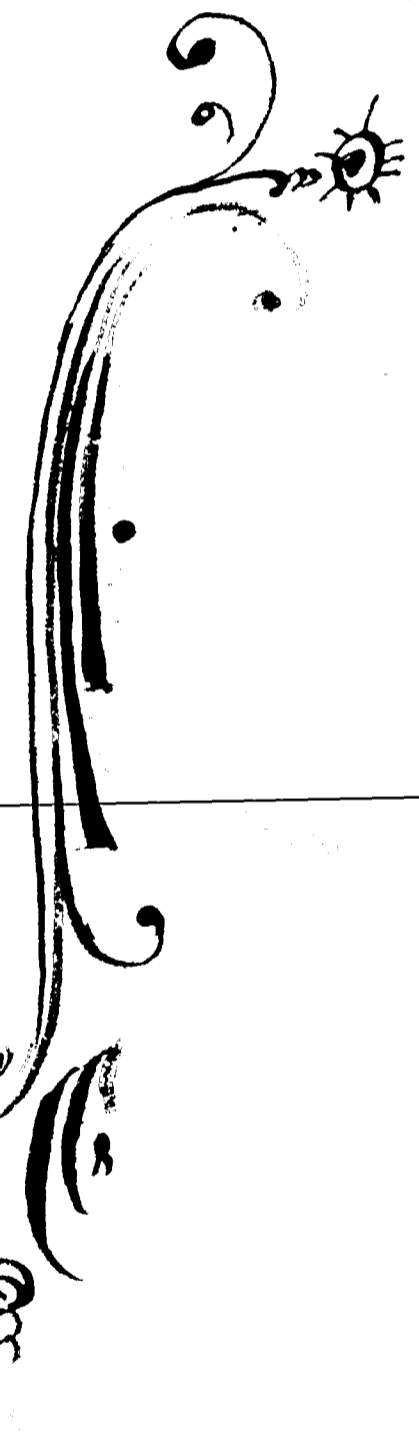
שמע

שמע

שמע

שֵׁן לילה היום
 טוב לא נרצחת
 ואיפה גרוולות תבקש
 נוסל את מרחס
 ואס תתחזמה דגע
 בטרך כאור זרות
 ואס תבא הנפש
 דמך כי אין בידך
 כלל אמת לא חטבת
 ואס לא תטיב ראשיתך
 יעזוב רשע דרכו
 אמלי צור יעמדי
 יהיריח המקושטין
 וטאון לב ככסוס
 הדי על נפשותינג
 כי רח רעינג
 ימה טבקש ומה נדרוש
 אס רבו עונותינג
 דלה עמך מטוחה

יבבדך לא חיה
 יעמל לא קצרת
 ואמה בטרך המוקש
 חסעטע על סת לחס
 הלא תמימא כל נגע
 בעוד יש בן רוח
 נשיאר טייט ורשע
 מאומה מכבודך
 ואמה בולך דיקס
 ואלי לא קטבת
 מה תעשה במחדיותך
 נישוב לנג מלכ
 ומחוזו נסתר
 ודכרו והתאישטין
 לל מרך יפסי
 איו על חטאותינג
 כמו היסוף תעינג
 כי עונות נשיאו ראש
 אמה הוא עוונותינג
 ושיב בנפשותינג תבנות
 עיניך על אמה
 לדוסקיי על דלתיך
 עליך עינג

ואס הקטינג טוקה
 השן ומלתך
 כי אמה ארונינג

סלה לנג
 אחרת לך מטעה דמל

מנהיב לא מנינג
 יכוא ויערתינג

נדי יפיי
 ומה אעשה יודי צורי

משה
 ומה אעשה יודי צורי

כי היו יבקר הזבח
מי ילק לטו שליח ויחיל
הזבח לטו שליח ויחיל
מי ילק לטו שליח ויחיל
מי ילק לטו שליח ויחיל

הטאט

הא שמן בפירותיו נדכיר ונדכיר
ובגלותו להקיים זיכרון
ובגלותו להקיים זיכרון
ובגלותו להקיים זיכרון
ובגלותו להקיים זיכרון

וריעיב

וריעיב הוריעה כזאת וכזאת
מדת הרין הוריעה שטר חונ
גטובה ולזות וממחר הסתגור שמעתי כרוזות מאת על פיתה
זאת וזאת גרה ולחבריה ברמיוזה ישלו לגירדון
ויסגרו מזוזות מכל ומספר יציעו בכל מרוזות ישומו ר
יטריס על זאת חטאט

זאת בשמענו כי כבר נחתם
ענה מה פטיטו בגטבתס ימאז
וכי שנה לא סקר בתורתו למות בנער בפטיס וחניתס
חניתס ירונה בימור מנחתה ועתה בת עמי פורעה שטר
חובותה וזאת חכמים יאכרו מה תהא של תורתס ודברי חכמים
וחידותה חטאט

חידותה יהיו מנחיס בקרן זווית
גמה וטוב כאבות יכס אתס
שקוליה לחטוב ומכיו שנגיר אתמס לקניב
הנה שימוע קי
מזבח טוב טיב ירה והגד לחבריו במר
ובצורה ואויב כח ימיסן יושבן במרונס
ויסיה לקוסטטר הקדישס
לזכה תהא האטשים ביה וטביח טיב חטאט

טבה וס טגור ענה רכן שמעון
חלילה להאטי ימאז אחוה ישמעל
טפרת ויהבתינו טבה זינע
של אחיו עשו מויס כי קרב קיטו
מלאה ימינו קרבם טביח
שורה ביה חטאט

סִדְעֵי רִפּוּי נַח אֲבֵי
עֲמֹרָה יִתְשַׁיְמֵנִי

וְשִׁימָה נַח עֲרֹבֵי
מַעֲרֵי אֶהְלִיךְ שְׁמוֹנֵה

חֲנֻנֵי חֲנֻנֵי

קָדוֹשׁ שׁוֹכֵן שְׁמַיִם

וּמְחַוֵּל נַח עַל עַוְוֵי

וְסִדְעֵי בְּסִדְעֵי הַיָּמִים

הַעֲבֹר בּוֹ חַט וּמִנֵּי

וְלִבְכֵּי וְקִסְפֵּי הַחֶמֶק

וְעִסְפֵּי וְקִסְפֵּי תַנְיָא

וְלִבְכֵּי מִלִּי הַשְּׁמַיִם

הַטִּוֵב לְךָ צִדֵּי הַמַּוֹסֵסִים

וְהַנְּנִי מִסְעֵלֶיךָ שְׁמוֹנֵה

סִלַּח לֵנוּ

אַחֲרַי לְשִׁירָה הַרְיֵנִי מִלִּוְנָה

אֲדָרָה

וְזֶן כִּי אֲנִסְתָּבִי

הַרְאִיתֵנִי צַחֲוֹת רַבּוֹת לְהַכְאִיבֵנִי

אֲנַחָה שׁוֹבְרָתֵנִי לְמִשְׁנֵה חֲרָבִי

וְהַפְּסֵךְ לִבִּי בְּקִרְבִּי

בְּקִרְבִּי נְחַלְתֵּי לִי רוּבֵי עֲצָבוֹנִים

בְּאַתֵּנִי כֹל זֹאת בְּמַתַּח דִּינֵי

בְּזַכְרֵי טְבִיחַת עֲשִׂירֵה זָקָנִים

וְיָקָר דְּמַי בְּעֵינַי

חַטָּאֵנִי צוֹרֵנִי

סִלַּח לֵנוּ וְיִצְרִינֵנוּ

בְּעֵינַי מִהַ יָקָרוּ רִיעִין וְנִדְרֵנוּ

בְּבַחֲשֵׁי לֹא עֲנַנְשִׁי וְנִקְעֵנוּ

בְּשִׁעַן אֲבֹתַי נִקְשִׁי בְּעֵינַי

כֹּהֵנִי וְזָקָנִי בְּעִיד צִוְעֵנוּ

צִוְעֵנוּ בְּיִסּוּרֵי בִיחֻדֵי לֵב לֹא נִעְרַל

וְלִכְלֵ אֲחֵרֵי הַיָּם שְׁמֵרֵי בִּסְ מוֹקְעֵל

יִבֵּת קוֹל מְקוֹנֵנֵת עָלַי סָגַל הַמַּקְעֵל

וְעַל עַמִּי יִדְרוּ צִוְעֵל

חַטָּאֵנִי

חַטָּאֵנִי

צִוְעֵל כֹּהֲפִיל שְׁלִיחֵי הַדְּחִיל דְּרוּשׁ בְּחֻרְרָה לְעַבְדֵי נַחֲסֵי יִיסְרָה

הַצִּיעָה טְקוּדָה חוֹבֵי שְׁעֵל אֲבִיכֵס לְפָרוּעַ מִדָּת כִּי טִי דְבָרֵי

הַמְּוָרָה לְפָנֵי יוֹדְעֵי דָת

הֵן עֲנַנְשִׁי עָלָיו וְעֵנְנֵנוּ לוֹ בְּמַעֲזָרֵינוּ וְאִם הַשְּׁלִיטֵי טְקֵד עֲוֹנוֹ שִׁעַן

עָלֵינוּ בְּצִוְרֵינוּ טְקֵשִׁיבָה אֵל כֹּל דְּבָרֵינוּ

חַטָּאֵנִי

דְּבָרֵינוּ צִוְרֵנוּ בְּשִׁמְעָה הַחֲלוּ לְאִנּוּת בְּשִׁלְחוֹן עֲרוּךְ וְהַאֲלִיטֵנוּ

נְבַחְרִיס לְטִבַּח מִהַאוֹשְׁפִיזָנוּ בְּתַבְרֵר אִם נִגְזַר לְאַבְתֵּנוּ

טוֹסֵף מִהֵיךְ וְזָרוּעֵי תִּזְוֶה בְּלוֹי לְעֶסֶק בֶּה נִגְזְרָה גְזִירָה לְ
חֲנֻמָּה בֶן תִּדְרִיץ לְמוֹת נַפְשׁוֹ הַעֲרָה בְּיוֹם עֲבָרָה
עֲבָרָה בְּמוֹתָּהּ בְּגִזְרֵי מִנְאֻצִים בְּהִתְרַחֵם כְּרִמּוֹן וְנִטְרָה
עֲבָרָה מִנְּצִוּצִים וְזָרוּעֵי רִמְיָה הֲלֹא תִרְדּוּשׁ רִמּוֹן לְקִיּוּצִים מִיַּד צַר
וְכִיּוּד עֲרִיּוּצִים חֲטֹאֵנָה

עֲרִיּוּצִים מִחֲרִיץ בְּקִטְוֵי לִיטָר בְּרִיּוּעֵי אֵת לְ יְהִיָּה בֶן בְּבֹא נִגְרָה
זְקִיּוּעֵי יִקְוֹת שִׁין וְלֹא מִפְּדִין בְּהַמּוֹנֵי כִי קָרָן עוֹר פְּנֵי
שֶׁנֶּה הַקְּבִלָּה לְרִיּוּעֵי וְזָרוּעֵי מִמוֹת הַחֲתוּבָה בְּעוֹנֵשׁיין וְכִרְאוֹתָ
מִיִּצְמָתָ נִטְרָה בְּרִיּוּעֵיין אֲבִי אֲבִי רִמְיָה יִשְׁרָאֵל
חֲטֹאֵנָה חֲטֹאֵנָה

פְּרִיּוּעֵיין גִּלְחָה עֵיבֵב טַבֵּל בְּמִיּוֹצֵי הַחֲמוּה שִׁנְדָּעַת וְהַיּוֹם קָצֵר
לְמַדָּר כִּי טַמּוֹתָ נַחֲבֵשׁ וְנַעֲבִיר שֶׁנֶּה לְעֵבֵב עֵר צַר הַתְּחִיב
לִיּוֹסֵר אֲוֹתוֹ וְלִפְדִיקָה שְׁמוּלָה בְּקִדְוֵשׁ בְּיוֹם לְהַמְדִיק בְּהַיּוֹם יִסְתַּר
נִטְרָה מִתּוֹ וְרִיּוּעֵיין לְאִמּוֹנָה וְזָרוּעֵיין שֶׁנֶּה חֲטֹאֵנָה חֲטֹאֵנָה

צְדִיק שֶׁל צְדִיק וְאֵם שֶׁל בְּנֵי רִמְיָה בְּרִיּוּעֵי עֲשֵׂרֶת חֲכָמֵי חֲרָשִׁים
מִיִּדֵת הַדָּן מִתְרַחֵם לֹא עוֹנֵשׁ בְּהַל קְדוּשָׁתוֹ קְדוּשָׁתוֹ
בְּאֵהָבָה רַבּוֹ יִסְוֵר עֵינָיו לְ עֲדָשׁוֹן וְלִיִּצְמָתָ הַסּוֹסֵר בְּקִרְבֵּי
בֵּת קוֹל יִצְמָתָ בְּעֵת הַתְּחִיבָה כִּי יֵלֵךְ רִמְיָה חֲטֹאֵנָה

רִמְיָה מִהֵי הַרְיָה לְאִמּוֹנָה וְזָרוּעֵיין חֲטֹאֵנָה חֲטֹאֵנָה
יִתְנַחֵם שְׁנֵי הַדָּן עָלָי כְּעִוְוֹתָי זְקִיּוּעֵי מִשְׁעַר שִׁבְתָּהּ
שִׁבְתָּהּ אֵלֶּה וְלִי חֲרָשִׁים הַתְּחִיבָה וְלִי יְהִיָּה הַתְּחִיבָה
עֲשֵׂרֶת בְּעֲשֵׂרֶת אֵלֶּה יֵלֵךְ הַיּוֹם בֶּסֶל לְהוֹמִים מִקְרָב הַמִּחְנֵה
חֲטֹאֵנָה חֲטֹאֵנָה

עַל תּוֹמָם עַל תּוֹמָם
תּוֹמָם וְכִרְיָתָם אֲוֹתָהּ גְזִירָה אִמּוֹנָה עֵינֵיהֶם וְלִיִּצְמָתָ יִשְׁרָאֵל
לְחֵבֵל נַחֲלָתָךְ אֲשֶׁר בְּחֵרָה בְּתוֹכָהֶם עַל שֶׁן יִסְתַּר
יִסְתַּר וְאִוֹסֵר בְּיוֹם הַיּוֹם אֵלֶּה וְיִמְאֵלָה כֹּלָה מִן לְשִׁיבָה
עֲמִיד בְּסֶדֶק לְהִסְגֵּר בְּחֵרָב בְּנֵי בְּלֹבֵשׁ הַתְּחִיבָה מִלֹּא כְּרִיּוּעֵיין

לִי עֲלִיבָה אֲחִי שְׁמִיעוֹן אֲסוּדָה מִזְעֵבָה אֶהְרַג אֶת תְּחִלָּה וְאֵל אֲחֵיהָ
בְּמִימְעָרַי הַחֲרוּצִים כִּי אֵיבְכָה אֶחָד וְהָיִיתִי בְרֵעִי

חטאת אשד ימיא

יִמְצָא גִידֵלִי אֵיבִי לִיחָרֵךְ רֵאשִׁי בֶן רֵבִי יֵלֵךְ יִשְׁמַעֵל מִנְּשִׁיחֵן וְיִשְׁמַעֵל
אֲבִי אֲבִי בְּטוֹרֵי פִי יִשְׁמַעֵל מִסִּירֵי בֵּיד אֲוִיבִי הֵיטֵם מִסְּמוּכֵי
בְּמִסְמוּכֵי אֲשֶׁר שָׁלַל לִי עַל כָּל נִגְלֵי

בְּהִוְרָבָה פֶּן בְּנֵי וְחִלְקוֹ רֵאשִׁי בְּגִדְלֵי בֵּית קוֹל סוֹסְרֵת בְּתֵיבָה פִּתְחֵיהָ
אֲשֶׁר טָפְחֵתִי וְנִצְחֵתִי אֲוִיבִי כָּלֵה

חטאת כלה ואחריהם ר' ישמעאל הונחת ית אונב כראייה ית התחלה

בְּיָחָד בְּבִקְשָׁה אֲבִי אֵרֵךְ יְהִי מִשְׁחָתָה וְאֵל יִמְוֶה לְשִׁחָתָה
לְשִׁחָתָה אֵל יִבְאֵר ר' ישמעאל בְּדִינְךָ חֲלוּשָׁה יְהִי לִבִּי כְּרִיטוֹנָה
אֲבִי אֲמִצְיָהן בְּנֵינְךָ לֹא יִשְׁמַעֵל יְחִיהֵם לְעַמְּךָ חטאת

לְעַמְּךָ מִה בְּצַעַב בְּרַמְזוֹ רֵיוֹ הַפְּשִׁט עֲנִי וְקָרִיבֵי יִבְרַח גַּם לְאֲמִיתָה
יִזְכֶּה עוֹד פֶּן לְחֻמְרוֹ אֲשֶׁר שִׁחָתָה מִנְּשִׁיחֵן מְעַמְּוֹ הַפְּשִׁטִּי

עוֹד פֶּן וְקָרִיבֵת גִּידֵלִי וְהַתְּנִיחֵן מִסְּטִיט וְחִוְלָה
לְקוֹל שְׁמִיעוֹן הַחֹלֵל מִרְמָלִים לְבִטּוֹת וְלִסְרֵי מִמֵּתֵי סִדְרֵי יֵלֵךְ
מִמֵּתֵי מִחֹלֵל חטאת

מִמֵּתֵי טְיִמְוֵה קוֹל טְיִמְוֵה בְּבֵית יְבִיבָה פִּתְחֵיהָ יֵלֵךְ יִשְׁמַעֵל
עוֹד בְּתִקְוָה הַמֵּתֵי וְהַתְּנִיחֵן מִמֵּתֵי כִּי מִי שִׁחָתָה
בְּמִסְחָתֵי וְנָקָה נָקָה בְּעִירֵי הַחַיִּים אֵת לֵן הַדְּוֹשָׁן

וְאַחֲרָיו חֲפִצֵּי אַחֵר ר' עֲדִיבָה לְרִיבֵי וְכִסְמֵי אֲוִיבֵי יִשְׁמַעֵל וְדוֹרֵשׁ
בְּמִדְרָשׁוֹ שֶׁנֶּגְבֹל רָגְלוֹ בְּרֹחַל בָּאָה נִסְטָן חטאת

נִסְטָן שֶׁנֶּגְבֹל רָגְלוֹ הַשֵּׁס בְּמִוְתָיו רֵאשִׁי בְּהִחָרֵךְ יִלְשׁוֹנֵךְ לִיחָרֵךְ
עֲפֻרֹתָיו הַחֹל לְקָרוֹא בְּשִׁמְעֵי לְקָוִים בְּנִתְּוֹתָיו מִיָּמֵת שִׁפְתָיו
שִׁפְתָיו בְּנִתְּוֹתָיו אֲחֵר טְגִיבָה נִסְטָן בְּעִירֵי כוֹסֵר אֲשֶׁר

עֲקִיבָה חִלְקָב וְיִיבֵי וְשֶׁסֶר הַלְּמֵל מִיָּמֵת כְּתִי אֲוִיבֵי לְרִיבֵי
מִסְסֵר אֵת שִׁקְלֵל אֵת סוֹסֵר חטאת

זה יברך

סוף

למשן שמך יין וסלחת לשוני כי רב הוא

אלהי

יְהוָה אֱבוֹתֵינוּ מִחוּל לְעוֹנוֹתֵינוּ בְיוֹם הַפְּסוּקִים
הַזֶּה מִחַה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ וְחַטֹּאתֵינוּ מִנְּגִדָה
שִׁינְךָ וְכִפֶּה אֶת יַעֲרֵנוּ לְהַשְׁתַּעֲבֵר לָךְ וְהַכְּעֵב עֲרֵסֵינוּ לְשִׁיב־
זוּלִיךָ וְחַרֵּשׁ כְּלִי־זִמְנוֹ לְשִׁמּוֹר סְקִידֶיךָ וּמִחוּל אֶת לִבֵּינוּ לִירְאוֹהָ
אֶת שִׁמְךָ כְּבָהֹב מִנִּרְתָךְ יִמּוֹל יִין מִלְהִיב אֶת לִבְךָ וְאֶת לִבֵּנוּ
זֶרְעֶךָ לְאַהֲבָה אֶת יִין לְהִיךָ בְּכֹל לִבְךָ וּבְכֹל נַפְשְׁךָ לְמִשְׁן חַיִּיךָ
אֲנִי לְהִיטֵן סֶלַח לִטֵן מִחוּל לִטֵן כֶּסֶר לִטֵן

כי

אֲנִי בְנִיךָ וְאַתָּה אֲבִי
אֲנִי עַבְדְּךָ וְאַתָּה אֲדוֹנִי
אֲנִי בְרִמְךָ וְאַתָּה שׂוֹמְרִי
אֲנִי פֶטֶס וְאַתָּה רַחוּם וְחַטָּן
אֲנִי מְלִיאֵי עֲוֹנוֹת וְאַתָּה מוֹרֵא רַחֲמִים
יִשְׁנֶהֱיֶיךָ לֹא יִתְמוֹ

מִה נִאֲמַר לְפָנֶיךָ יִיטֵב מְרוֹס וְנִמָּה נִסְפָר לְפָנֶיךָ שׂוֹכֵן שְׂרָחִים הַלֹּחֵץ
כָּל הַמְּסַחֲרֹת וְהַמְּגִלִּים אֶתָּה יוֹדֵעַ אֶתָּה יוֹדֵעַ רְזֵי עוֹלָם וְתַעֲלוֹמוֹת
סִתְרֵי כָל חַי אֶתָּה חוֹפֵשׁ כָּל חֲדָרֵי בָטֵן וּבִחוּן כְּלִי־זִמְנוֹ וְלֹא אֵין כָּל
דָּבָר נִעְלָה מִמֶּךָ וְאֵין נִסְתָר מִנְּגִדָה שִׁינְךָ יְהִי רִצּוֹן
מִלְּפָנֶיךָ יִין אֱלוֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּסַלֵּחַ וְתִמְחֹל לִטֵן עַל כָּל
עוֹנוֹתֵינוּ וְפְשָׁעֵינוּ וְתִכְפֹּר לִטֵן עַל כָּל

חטאותינו

עֵח	שָׁל	בְּאִוְנוֹס
עֵח	שָׁל	בְּגִלוֹי
עֵח	שָׁל	בְּהִרְהוּר הַלֵּב
עֵח	שָׁל	בְּזִדּוֹן
עֵח	שָׁל	בְּטוֹמוֹת שִׁפְתַיִם
עֵח	שָׁל	בְּבִלֵי דַעַת
עֵח	שָׁל	בְּדַעַת וּמְרֻמָּה
עֵח	שָׁל	בְּגִידוֹת סֵה
עֵח	שָׁל	בְּחִזְק יָד
עֵח	שָׁל	בְּיַעַר הָרֵעַ

מענדטי ויגעריי הבטחת לסחוב ולשלהב אייז הקט וזיה
הלהב תשלומו תפונותיי לשלם באהב תחת הנחושית מבין
זנה בתשלוס עליה יבואו מטובא ותשלוס
ר שקיבה וחקירין מו יבוא על זה רנה לבי ונשטי כאובה גס
זה הכל ורעה ופה קטאנג

רבה שבעה זה הלעג והבז לטמיון תמורת מלה הידועים מה
יתנו פדיוס לא ספק ולא מחיה להי עלין כי עליך הנפגט כל
היום פיוס קצר והמלאכה מדונה אשר איניתה
בצר לי זכור הדעים שהיכניתה חזק והפרח כרשא בעמורת
הדויתה ועברה מלי מטופט סיניתה קטאנג

סלה לט
ולאחר כל הסליחות מתחיל החזן
ואומר

אדונינו

ואלהי אבותינו תבוא לסעב תעילתינו ואל
התעלה מתחיתינו שאין אנו עדי טעס
אקטי ענה בדבר הזה שנומור לסעב יא אלהינו ואלהי אבותינו
צדיקים אמתנו ולא חטאנו
בגדנו גדלנו דברנו דופי העוינו והרשיענו זרנו חמסנו טפולנו
שיקר ועצנו רע כוזבנו לחנו מרדנו נאצנו סררנו ענינו
פשיענו צדנו קשינו עורה רשיענו שיחהנו היעבנו חשינו
השתענו סרנו מומכותיך וממטפטיה הטובים ולא שוה לנו ואתה
צדיק על כל הבא עלינו כי זמית פשיית ואנחנו

אדונינו

ואלהי אבותינו אל תעזבנו ואל הטשינו ואל
תכלימנו ואל תער בריתך אהנו קרבינו להתחבר
למדינו מומכותיך הורינו דרכיך הט לבנו ליראה את שמך

לך לא טוֹעַ	כוחו מעֹנֵס	קִצְוֹ נִדְעַר
כָּכֹל וּכְחַצְוֹ יִמְיִן	רַבִּים לִוְחָמִיין	דְּגִיִּים קָמִיין
כְּצִיץ הַשָּׂדֶה	וּקִיֵּצוֹ מִדְּרָה	חֶבְלוֹ מִמְּוֹהָה
כְּרִוּוֹ לְעֵנָה	וְיִצְוֵהוּ רַעְנָה	וְעִמּוֹלֵהוּ זַעֲנָה
	קִצְוֹ	קִצְוֹ
כְּמִלּוֹס מִמְּקִיץ	חֹרֵס וּמִמְּקִיץ	זֶהָא יִקְיץ
וְהַדּוּחַ תִּשׁוּב	שְׁלוֹמֵהוּ קָשׁוּב	חֶטְאוֹתֵיהֶם שׁוּב
כִּי לֹא יִבְרַךְ	יִשִּׁישׁ וְגַם בָּרַךְ	טַבַּע יִבְרַךְ
	קִצְוֹ	קִצְוֹ
רַע מִטְּעוּבֵיין	וְהַדְּהִיחַ אִמְרֵיין	יִצְרַח אִבְרֵיין
כִּי בִשְׂרֵי הַמָּוֶה	יִזְכּוּר בְּרַחֲמֵיהֶם	כֹּלֵל בְּעֵרְמָה
וְרוּחֵהוּ הַנּוֹרָה	כְּעֵטֶן מִהַלָּךְ	לִנְלֵי מִוֹלָךְ
	קִצְוֹ	קִצְוֹ
מִסְּחָר תִּמְוִיָּה	וְיִרְחֹק מִתְּמִידָה	מִדְּרָה בְּלֵי מִעֲמִידָה
לְקַבְּרוֹת יִנְבֹּל	וְסִילּוֹלוֹ מִקְּוֵבֵל	טִימְוֵיִם מִסּוּבֵל
אֲחֵרִיין כְּבֹדֵיין	לֹא יִרְדַּ בְּאוֹבְדֵיין	שִׂמְחָה בְּטוֹדֵיין
	קִצְוֹ	קִצְוֹ
סְפֹרֶת קָנִים	סְקוֹר מִדִּינֵים	עֲמִוּוֹה בְּרִינֵים
מִחֲפָה לְמוֹת	וְאִם יִאָּחַר מוֹת	סְחָר מִמוֹת
חֹמֶר לִיּוֹסֵרֵין	וְאִין יִשֶּׁן לְסִמָּה	סוּוֹה בִּיִּסְרֵין
	קִצְוֹ	קִצְוֹ
טְמִיטָל כְּבֵה־מִוֹת	רַגְזָה בְּאִימִוֹת	קָדַר כְּכֵלִימִוֹת
מִטְּוֵהוּ וְרֵעֵהוּ	יִמְיִן גְּדוּעֵים	רִסְוֵטֵי מִטְּוֵים
שֵׁה יִתְרֵן לְאֵהֵים	וְעִמּוֹל יִדֵּם	סוּמְרֵי מוֹעֲרֵים
	קִצְוֹ	קִצְוֹ
תִּבְחַד הַחֹן	וְגַם עַל בְּרַחֲוֹ	הַחֹהָא מִדִּיחֹן
יִשׁוּב לְאֵרְמִוֹת	גַּם יוֹם מוֹתוֹ	תִּמְוֵה עֲוִוֹתוֹ

לכאזמי

עַתָּה שָׁלוֹם בְּיַדְעֵיךָ	עַתָּה שָׁלוֹם בְּיַדְעֵיךָ
עַתָּה שָׁלוֹם בְּכַחַשׁ וּבְכַזָּב	עַתָּה שָׁלוֹם בְּכַחַשׁ וּבְכַזָּב
עַתָּה שָׁלוֹם בְּמַרְאֵי הַעֵץ	עַתָּה שָׁלוֹם בְּמַרְאֵי הַעֵץ
עַתָּה שָׁלוֹם בְּסִיחַ טַפְתוֹתֶיךָ	עַתָּה שָׁלוֹם בְּסִיחַ טַפְתוֹתֶיךָ
עַתָּה שָׁלוֹם בְּסַתְחָן פֶּה	עַתָּה שָׁלוֹם בְּסַתְחָן פֶּה
עַתָּה שָׁלוֹם בְּקַסְיַת יָד	עַתָּה שָׁלוֹם בְּקַסְיַת יָד
עַתָּה שָׁלוֹם בְּטַעֲגָה	עַתָּה שָׁלוֹם בְּטַעֲגָה

עַל חַטָּאִים שֶׁאֵין חַיִּיבִים עֲלֵיהֶם אִשָּׁה

עַתָּה שָׁחַע חַטָּאת	עַתָּה שָׁחַע חַטָּאת
עַתָּה שָׁחַע קֶדֶץ	עַתָּה שָׁחַע קֶדֶץ
עַתָּה שָׁחַע בְּרָה	עַתָּה שָׁחַע בְּרָה

מִיָּתֶּה בְּיַדֵּי שָׁמַיִם וּכְרַת בְּיַדֵּי שָׁמַיִם אֲרַבֵּעַ מִיָּתוֹרֶת
 בַּיַּת דִּין סְקִילָה שְׂדֵיפָה הַרְגַּ וְחַטָּק וּמִלְקוֹת אַרְבַּעִים מִצוֹת עֲשׂוּ
 וּמִצוֹת לֹא תַעֲשֶׂה בֵּין טֵיטֵי בַּה קוֹס וְעֵשֶׂה בֵּין טֵיטֵי בַּה קוֹס
 וְעֵשֶׂה בֵּין טַעֲלוֹס לֹא בֵּין טֵיטֵי גִלּוֹס לֹא בֵּין טֵיטֵי לֹא בֵּין טֵיטֵי
 לְפַעֲרַ גִּלּוֹס לֹא בֵּין לְפַעֲרַ גִּלּוֹס וְיִדְוֹעִים כְּרַבֵּר טַטֵּ הַנְּסִתְרוֹת
 לִיָּן מִלְּהֵיטֵנּוּ וְהַטְּגִלוֹת לֹא מִלְּבַנְיָנוּ עַד עַלֵּם לְעַשְׂוֹת אֵת כֹּל רַבֵּרֵי

הַתּוֹרָה הַזֹּאת

עֲבָדְךָ אֲמַר לְפָנֶיךָ שְׂגִימוֹת מִי יִבֶּץ מִנְּסִתְרוֹת טָקִיעַ
 טָקִיעַ יִן וְהֵיטֵנּוּ מִכֹּל פְּטִיעֵינּוּ וְטַהֲרִינּוּ מִכֹּל טוֹמְאוֹתֵינוּ
 מִדְּרוֹק טָלִיעַ מִיֵּם טַהוֹרִים וְטַהֲרִינּוּ כִּבְתֹן עַל יָדֵי טְבוּאָה וְזַחְקֵי
 טַלִּיכֵם מִיֵּם טַהוֹרִים וְטַהֲרִתֶּם מִכֹּל חַטָּאוֹתֵיכֶם וּמִכֹּל גִּילּוּלֵיכֶם
 אֲטַהֲרֶנּוּ אֶתְכֶם

הַזִּכְיָה

וְחַטָּאוֹ מִחֻקֶּיךָ	וְאִין לֹא מַעֲקָה	אִיךָ יִטָּה	אֶדֶם
חַדֵּי וְהַבֵּל דְּמוֹת	מִיָּכֵן לְרַמָּה	בְּלֹל מִאֲרַמָּה	
וּכְסֹל עֹבֵר	וְהַחֵל לֹא סוֹכֵר	צִמּוֹת צוֹכֵר	

שׁוֹבֵי שׁוֹבְבִים	לְאִיִּהְבֵי אֲמָרִים	יִשׁוּעַ יְהִי
שׁוֹבֵה יִשְׂרָאֵל	לְבָחָה עִבְ לֵא	יִשׁוּעַ בְּחִירָה זֶה
	אֵל תִּירָא יִשְׁקָב שׁוֹבֵי שׁוֹבְבִים שׁוֹבֵה יִשְׂרָאֵל	
	הִנֵּה לֹא יִנֹּס וְלֹא יִטֵּן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל	
שׁוֹבֵי שׁוֹבְבִים	לְגִמְיֵל גִּמְיֵלִים	יִשׁוּעַ גְּדוּלָה זֶה
שׁוֹבֵה יִשְׂרָאֵל	לְדִרוּשׁ הָאֵל	יִשׁוּעַ דְּגִמְיֵל זֶה
	אֵל תִּירָא יִשְׁקָב	
שׁוֹבֵי שׁוֹבְבִים	לְהַרְלֵי בְּתַמִּים	יִשׁוּעַ הַרְרֵר זֶה
שׁוֹבֵה יִשְׂרָאֵל	לְחִרְוֵי נְגוּמֵל	יִשׁוּעַ חֲנֻנֵה זֶה
	אֵל תִּירָא יִשְׁקָב	
שׁוֹבֵי שׁוֹבְבִים	לְדַכּוֹת כְּתַמִּים	יִשׁוּעַ חֲנֻנֵה זֶה
שׁוֹבֵה יִשְׂרָאֵל	לְחִרְוֵי כְּלִיֹּת וְלֵב	יִשׁוּעַ חֲרֻבָה זֶה
	אֵל תִּירָא יִשְׁקָב	
שׁוֹבֵי שׁוֹבְבִים	לְטַהֵר טַהוּרִים	יִשׁוּעַ טַהוּר זֶה
שׁוֹבֵה יִשְׂרָאֵל	לְיִדְעֵי הָאֵל	יִשׁוּעַ יַחֲדָה זֶה
	אֵל תִּירָא יִשְׁקָב	
שׁוֹבֵי שׁוֹבְבִים	לְכַסֵּר חֲטָאִים	יִשׁוּעַ כְּסָר זֶה
שׁוֹבֵה יִשְׂרָאֵל	לְלַמֵּד יוֹסֵר	יִשׁוּעַ לְבָרִית זֶה
	אֵל תִּירָא יִשְׁקָב	
שׁוֹבֵי שׁוֹבְבִים	לְחִיחֹל פְּשִׁעִים	יִשׁוּעַ מַחְסֵה זֶה
שׁוֹבֵה יִשְׂרָאֵל	לְטַהֵר וְטַמֵּר	יִשׁוּעַ נְיֻמָּץ זֶה
	אֵל תִּירָא יִשְׁקָב	
שׁוֹבֵי שׁוֹבְבִים	לְשִׂמְחָה גִּמְיֵלִים	יִשׁוּעַ שִׂטְוֵן זֶה
שׁוֹבֵה יִשְׂרָאֵל	לְעֵשׂ אֲמֵר יַחַל	יִשׁוּעַ שְׁנֵה זֶה
	אֵל תִּירָא יִשְׁקָב	
שׁוֹבֵי שׁוֹבְבִים	לְפַקִּיד פְּדֻמִים	יִשׁוּעַ פִּאֵר זֶה
שׁוֹבֵה יִשְׂרָאֵל	לְיִסְעֵקִי פְּנֵי לֵא	יִשׁוּעַ עֲהֵלָה זֶה

תנותו ברומיה כחצר בלומיה היות כלא היה

קיצו נקצר

אמרה

לפושעים אכלה פשעים שובה ישראל
בוטתונו ידועים במעשינו הרעים ואיך נשוב

גרתו לגמוליו גשיו מלי שובו שובבי

דוכיית מעגליו רחה מעגלי ואליך נשוב

בלו במחשבה הוריתי תשובה שובה ישראל

ומיאנו להקשיבה והוצתנו משובה ואיך נשוב

זכות קרמונים זכרתו לאמונים שובו שובבי

חפשינו מארמונים חוקר טמונים ואליך נשוב

טורח וכעסים טרדתו מעמונים שובה ישראל

יירשונו עבדים יחתנו מכעבים ואיך נשוב

כלימת אנחה כעב נמחה שובו שובבי

לעשיתנו שמחה להנחילנו סליחה ואליך נשובה

מוחיתו פשיע מעב נשיע שובה ישראל

טימקנו ברשיע נחקנו בוישע ואיך נשוב

סיתו אלוש שוטעכה אכבוש שובו שובבי

עצבותינו תחבוש שונותינו תכבוש ואליך נשובה

פניתי לערער פתחתו שיער שובה ישראל

עומתנו בבושר צרחנו מנושר ואיך נשוב

קבלתי שועה קירבתי ישועה שובו שובבי

רחמינו פורשעה דוכב שפעה ואליך נשובה

שמיץ אגמול שאלמענו אקעגול שובה ישראל

סיחתנו למשול טבדתנו שול ואיך נשוב

תוהלו מחפר הוחקונו מוספר שובו שובבי

תמוכינו כוסר תסלח ותכסר ואליך נשובה

כבתו בודדו קרשן הטיבנו נין מליך זשויבה חדש ימינו מקוס

ככתו על יד נביאך מחיהי כעב פטעני וכעני חטאותי
טובה אלי כי גאלתי

יום מולל עניו דכר ולא נאטס היוס טהיטבת וקריאת טטיט
ככתו בתורתך וירי ייז טעני ויהיטב עמו טיש ויהיט
בטיט ייז וטס נאמר ויעבור ייז על טני ויקרא ייז ייז
חוס וחסני ארך אפיס ורכ חסד נאמה בעבדי סבד טמך
הימצא לט חוס וחסני למענך רחס טא
יה סליחה טמת מוחל וסולח היוס עמך החסד לסן לך גיחול
ככתו בדברי קדשך יחל ישראל אל ייז כי טה ייז החסד
והרבה נעמו פרות

יום פטעניו בלב יס תמצה היוס צדק חפס וחט לא ימצא
ככתו על יד נביאך בימיס ההס ובטת ההיט נאס ייז יכוש
את עון ישראל ימיטיט ואת חטאות יהודה ולא תמצאנה
כי אסלח לאטס אטאיה

יום קבשת לט תחטטיס לסכס היוס רטעניו בייס זה יתפס
ככתו בתורתך כי בייס היוס יקסר עליכס לטהר אתכס
מפול חטאותיכס לסט ייז וטהרו

יום טוונס סאיט חמודות אטס היוס תחטטיטו טימע וחיטו הטי
ככתו בדברי קדשך הטיט אטי וטמטט סקח עיטך וקארי
טוממוטטו והטיט אטיט נאטיט טיט טיט טיט ויהיטו
אטטו מטייליט תחטטיטו לפיכך כי טיט ויהיטו ייז טמט
ייז סליחה ייז תחטטיטו יטטיטו ייז לטענתי גולתי כי טמט
קייט על טיטו וטל נמך טמטיטו סחורי טיטו הימיטו לט טומט
טפלה למענך טמטטו טא ויהיטו

קדוה חס
מחטטיטו כמטיטו טיטו
מקוה חס
מקוה חס
מקוה חס

אל תירא

שׁוֹבוּ שׁוֹבְבֵי־כֹס
שׁוֹבְבֵי יִשְׂרָאֵל

לְקַרְבַּי רְחוּקִים
לְרַבּוֹת מַחֲוִילָה

יְיֹשֵׁב קְדוֹשׁ זֶה
יְיֹשֵׁב רֵצֶן זֶה

אל תירא

שׁוֹבוּ שׁוֹבְבֵי־כֹס
שׁוֹבְבֵי יִשְׂרָאֵל

לְשׁוּמְרֵי טְרוֹמִים
לְתַסְבֹּבֹת לֵב

יְיֹשֵׁב שְׁלֹחַ זֶה
יְיֹשֵׁב תְּמִים זֶה

כַּבְּתוֹבַע שֶׁל יָד נְבוֹיָךְ שׁוֹבְבֵי יִשְׂרָאֵל עַד יֵן מְלֹהֶיךָ כִּי
כַּסּוּלֵת בְּשֶׁנְּךָ וְנֹאמַר קָחוּ עִמָּכֶם רְבִירִים וְשׁוֹבוּ אֵל יֵן וְאִמְרוּ
אֵלֵינוּ כֹּל הַטָּא עֵץ וְקַח טוֹב וְשִׁלְמָה פְּרִים שְׁפִתֵינוּ
סְסוּקִים

רָחֵם אֶתְּךָ לְכַפֵּר פְּשָׁעֵינוּ יְיֹשֵׁב הַיּוֹם בְּיָדֶיךָ אַחַת בְּשִׁנָּה
כַּסְתוֹבַע בְּתוֹרָתְךָ וְהַיּוֹם זֹאת לְכֹס לְחַקֵּת עֲוֹנוֹתֶיךָ
לְכַפֵּר עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִכָּל חַטֹּאוֹתֵיהֶם אַחַת בְּשִׁנָּה וַיַּעַשׂ כַּאֲשֶׁר צִוָּה
יֵן אֵת מִטָּה

יְיֹשֵׁב גְּשִׁתֵינוּ בְּתַסְבֹּלָה לְעַמּוּדֵי הַיּוֹם רֹסְפֵינוּ אִם הַטְּמוּד מִי יַעֲמוּדֵךְ
כַּסְתוֹבַע בְּרַבְרֵי קְדֻשָּׁךְ אִם שְׁמוֹנֹת הַטְּמוּד יֵן מִי יַעֲמוּדֵךְ
יְיֹשֵׁב הַצְּעִינֵנו תְּחִיץ וְתַבֵּץ הַיּוֹם וַיִּרְוִינֵנו שְׁמוֹנֵת וְעַמּוּנֵנו תְּלַבֵּץ
כַּסְתוֹ עַל יָד נְבוֹיָךְ לֹסֵנוּ נָא וְנִסְכַּחַה וְאִמְרוּ יֵן אִם יִהְיֶה
חַטֹּאֵינוּ כַּסְתוֹ יִלְבִּינוּ אִם וַאֲרִימוּ כַּסְתוֹ כַּסְתוֹ יִהְיֶה
יְיֹשֵׁב זֶה נִתְּנָה תּוֹרָה לְעַמּוּדֵינוּ הַיּוֹם חֶבֶד חֵיטָן סֹלַח נָא לְעַן הַעֲסֵם
הַזֶּה כַּחֲעֲבָדֶינוּ כַּסְתוֹ בְּתוֹרָתְךָ סֹלַח נָא לְעַן הַזֶּה כַּעֲדָרֵךְ
חֶסֶדְךָ וְכַאֲשֶׁר נְשִׂימָה לְעַם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד הַנּוֹה יְיֹשֵׁב
נֹאמַר וְאִמְרוּ יֵן סֹלַחְתִּי כְּרַבְרֵךְ בְּעַבְדֵי כְבוֹד שְׁמֵךְ הַמְּצִיא
לֵנוּ מִמִּצְרַיִם וְסֹלַח לְמוֹעֲדֶיךָ סֹלַח נָא

יְיֹשֵׁב נִתְּנָה תּוֹרָה לְעַמּוּדֵינוּ הַיּוֹם יִמְדַע כִּי סֹלַחְתִּי עִמָּךְ
כַּסְתוֹ בְּרַבְרֵי קְדֻשָּׁךְ כִּי עַמְּךָ הַסֹּלַחְתִּי לְמוֹעֵד תִּיחַד
יְיֹשֵׁב כֹּזֵה אֵין כָּבֵל הַיּוֹמִים הַיּוֹם לְמַחְוֹת פְּשָׁעֵינוּ כַּעֲבֵי מְרוֹמֵינוּ

ישורין בכל דוד ודוד ודברך אמת וקיס לעד ומבלעדיך אין לך
מלך מוחל וסולח אלא אתה באי מלך מוחל וסולח לעוונותינו
ולעוונות ישעמו ישראל ומעביר אשמותינו בכל שנה ושנה מלך על

כל הארץ מקדש השבת וישראל ויום הכפורים
אלהינו בעמך ישראל ואל תפלה שנה והשב העבודה
לדבר ביתך ואשי ישראל ותפלה מהרה באהבה תקבל

ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך ותחזינה שינוי
בטיבך לציין וליושלים שוך ברחמים כמוני בלי המחזיר ברחמיו
שכינה לציין מורים אנטנו לך שאתה הוא יין אלהינו
ואהי אבותינו על חיינו המסורים בדרך ועל נשמותינו הפקודות לך
ועל נסוך שבכל יום ויום עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת
שב ופקד יצהרים הטיב כי לא כל רחמיך המעשים כי לא תמו חסדך
ימשולם קיינו לך לא הכלימה יין אלהינו ולא עזבתנו ולא הסתרת
פניך ממנו כבוד רחמים ופניו את כעסך בלה דבר
וחרב ורעב ומשיחות ומענפה יכל מחלה מעלינו ומעל כל בני
בריתך על כולם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד
כל החיים יורוך סלה ויהללו לשמך הטיב באמת יבתיב לחיים
טובים כל בני בריתך בלי הטוב שמך ולך נאה להודות
לאהינו ואלהי אבותינו ברכינו בברכה המושיל שית
בתורה הכתובה על ירי משה עבדך האמירה נפי אהרן ובנו כהנס
עם קרוטיך באמור יברכך יין ויסמךך יאר יין פני אליך ויחברך
ישא יין פני אליך וישם לך שלום שים שלום טיבה וברכה
חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך ברכינו אבינו כולנו
כאחד באור פניך כי באור פניך נתת לנו יין אלהינו תורת חיים אהבה
וחסד צדקה ברכה ושיענה ורחמים יחיים ישלום וטוב יהיה בעיניך
לבך את כל עמך ישראל בשלומך בספר חיים ברכה
ושלום פרנסה טובה וישועה ונחמה חן וחסד נכר ונכתב לפעך

מי א	כמיוך	חונן הרצות	דורש אמרי רשת
מי א	כמיוך	הרויטה בתשובה	האזכיר שובה
מי א	כמיוך	המרכה לסלוח	המוחל וסולח
מי א	כמיוך	גדל ישראל	זך ימתהולל
מי א	כמיוך	רוחא חויל	חובט ומצלה
מי א	כמיוך	מברך השנים	טוב ימים ושנים
מי א	כמיוך	מקבץ נחמי ישראל	יה לישראל
מי א	כמיוך	המילך המשפט	כונן כס משפט
מי א	כמיוך	מכניע זדים	לב לבד מיחדים
מי א	כמיוך	מבטיח לצדיקים	מהבר ומקיס
מי א	כמיוך	להי יור ובינה ירושלים	טובן אור ימים
מי א	כמיוך	טומע תפלה	סלח לתפלה
מי א	כמיוך	סולח לשונות	עלין אמונות
מי א	כמיוך	למדרשי ישראל	פינו תפלה ימלא
מי א	כמיוך	שאיתך לברך בירמה עבוד	צפה נא במאכור
מי א	כמיוך	הטוב לב להודות	רוח רנה ותודות
מי א	כמיוך	כאמור יברכך יי	רס בך המוצי
מי א	כמיוך	פנו ישא יי	שלים לטע במחני
מי א	כמיוך	המברך עמו ישראל בשלים	תקדוש שליט שולם
מי א	כמיוך	וטאמר תפלה עליכם	תבוא ברכה עליכם

ככתו על יד נביאך מי א כמיוך נושא שני יעבר ער

פצע לשארית נחלתנו לא החזיק לער אפס כי חסן חסד הוא וטוב
תשוב תרחמינו תכבוש עונותינו ותשליך במימלות יס כל חטאותיה
כל חטאותינו וכל חטאות עמך ביה ישראל במקום אשר לך
ייכרו ולא יפקדו ולא ישלך על לב מעתה ועד עולם תתן אמרת
לישקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם
כי אמה סולחן לישראל כן השולם ומחלן לשבתי

אבינו	מלכינו	שמך קדוש ורחם עלינו
אבינו	מלכינו	קבל בחמיים וברצון את תפלתנו
אבינו	מלכינו	עשה למענך ולא למענטנו
אבינו	מלכינו	עשה למען שמך הגדול הגבור והנורא
אבינו	מלכינו	עשה למען רחמיך הרבים וחסדיך

הגדולים ורחם עלינו

ואומן החץ קדיש גמור ומוציאין סת ואומן החזן גדלו לנין וקורין בן
 ששה בנן אדם מתחלה פרשת אחרי מות ער כמעשה ארץ מצרים
 ואם הוא שבת קורין שבועה וקדיש ער לעילא ומוציאין ספר תורה
 אחר וקורא בן המפטייר ספרש פיטום ובעשור לחדש ער סוף פיסקא
 ומפטייר בבבוא ביטעני ואמר סלן סלן פגן ררך גאלינו על המרה
 מענין היוס ועסקין ערקה ואומן תהלה ומחזירין סת למקומו ואומן

הפלה מוסקא

מענין החץ ואומן קדיש ער לעילא ואומן
 בלחש

יהי שיעורי תפלתך יפה יגד תהליךך
 אתה יי לאינו ולאוי אבותינו לאוי אברהם אהי יצחק
 ואלהי עקב הלא הגדול הגבור והנורא א עלינו גומל
 חסדים טובה וקונה את הכל זוכר חסדי אבות ומכבד גואל לבני
 בניהם למען שמך באהבה ויכרינו לחיים מולך חסדך
 בחיים וסתכינו בספר החיים למענך א גואל עמנו ומיטיב ומצן
 באי מען אברהם אתה גבור לשלום יי מחיה מתים אתה
 ורב להיטיב מכלול חיים כחכד מחיה מתים אתה ורב להוטיב
 רבים סומך נפלים ורופא חולים מתיר אסורים ומחיים אמתות

ונתרחקנו מעל ארמתינו ואין אנו יכולין לעשות חובותינו
 בבית בחירתך בבית הגדול והקדוש שנקרא שמך עליו מסג
 היר טענותלחה במקדשך ובכך יהי רצון מלפניך
 אב החמץ מלך יעקב שתשוב ותרחם עלינו ועל מקדשך
 ברחמיך הרבים ותבנהו מהרה ותגדל כבודו בימינו
 אבינו מלכינו אלהינו ואלהי אבותינו גלה כבודך
 מלכותך ומלוך עלינו מהרה והוסט והנשא עלינו לפני כול
 מי וקרב פדמינו מבין הגוים ונפיקותינו כגם מירכתי ארץ
 והביאנו יא אלהינו ליצוץ עירך ברנה וליהוישרים
 בית מקדשך בשימחת עולם ויש נעשה לפניך את קרבנך
 חובותינו תמידין כסדך ומוססין כהלכתך ומוסס יוס הטבת
 הזה ומוסס יוס הכסורים הזה נעשה ונקריב לפניך באהבה
 כמיצת רצונך כמה שכתבת עלינו בתורתך על ידי משה
 עבדך מפי כבודך כאמור

וביוס השבת שני כבשים בני שנה תמימים ושני
 עשירונים סולת מנחה בלילה בשמן ושני עולות
 שבת בשבתו על עולת התמיד ונסכה

ובששור לחודש השביעי הזה מקרא קודש יהיה לכם ונעיתם את
 נשיותיכם כל מלאכה לא תעשו והקרבנות עולה ליל ריח
 ניחוח פר בן בקר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה
 תמימים יהיו לכם ומנחתם ונסכיהם כמדובר שלש
 עשירונים לפר ושני עשירונים לאיל ועשרין אלכש ויין כנסכי
 ושעיר לפסח ושני תמידין כהלכתך

ישמחו במלכותך שומרי שבת וקוראי עונג עם מקדשי שביעי
 כולם ושבעו ויתענגו מטיבך ובשביעי רציתו וקדשתי חמדת
 נמים איתו קראת זיכר למעשה באשית

אלהינו ואלהי אבותינו מחול לעונותינו ביום הכסורים הזה

לישינו עפר מי כמור בעל גבורות מי דימה לך מלך ממית
ינחיה מימיח לנו ישועה בקרב מי כמור
אב הרחמים זכור יצורך ברמים ממית ומחיה וכאמץ אתה
להחיות מתים בני מחיה המתים לרוח ידור

נגד צידך ולנצח נצחים קדושתך נקדיש ושבחך אלהינו
מוסיף לא ימוש לעולם ועד כי לא מלך גדול וקדיש אתה
ובכן הן פחדך יין להיט על כל מעשיך ויומיתך
על כל מה שבראת ויוראת על המעשים ויטהוון לקטך כל
הברואים ייעשו כולם אגודה אחת לעשות רצונך כלבב שלם
כמה שירענו יין אלהינו שהטלנו לקטך עני בירך נעבדך
בימינו ושמך נורא על כל שבראת ובכן הן כבוד
יין לעמך תהלה לירואיך ותקוה טובה לירדשיך ושמחין סרה
למיחלים לך שמחה לארצך שטען לשורך וצמיחת קצן לרוח
עברך ושריכות נר לבן ישי משייך במהרה בימינו

ואז צדיקים יראו וישמחו ויטריים ועליו יתפללו ברגה
גלו ועולתה תחשוף מיה

המלוח אתה יין לבך על כול
מעשיך של יין שלם עידך ועל ציון משכן כבודך כמנו כדברי
קדשך ימלוח יין לעולם אלהיך ציון לדוד ידוד הללויה ופטן
ויצבה יין שבאית במשפט והא הקדיש נקדש בצדקה בני המלך

הקדיש

אתה

בחרתנו מכל העמים אהבת איתנו ירצית בנו
ורוממתנו מכל הלשונות קרבתנו במינותיך
וקירבתנו מלפני לעבודתך ישמך הגדול והקדיש עלינו קראת
ותתן לנו אלהינו באהבה את יום השבת הזה את יום הכפורים
הזה לסליחה ולמחילה ולכפרה על כל עונותינו מקרא קודש
דיבר ליציאת מצרים ומעני חטאינו גלינו מארצנו

טוֹבִים כֹּל בְּנֵי בְרִיתְךָ בְּאֵי הַטּוֹב שִׁמְךָ וְלֹךְ נִמְנָה לְהַדְרֹת
 שִׁיב שְׁלוֹם טוֹבָה וְכִרְסָה חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים
 שְׁלִיטֵנּוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עֲמֹךְ בְּרַכְיֵנּוּ אֲכִינֵנּוּ כֹלֵנּוּ סִיחָר סִיחָר
 סִיחָר כִּי בִּמְדַר סִיחָר נִתְּתָה לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ הַנְּתַת חַיִּים אֲהַבְרָה
 חֶסֶד צְדָקָה בְּרַכָּה יִשׁוּעָה וְרַחֲמִים וְשְׁלוֹם וְטוֹב יִהְיֶה בְּעֵינֶיךָ
 לְבָרַךְ אֶת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל תָּמִיד כְּכֹל עֵת וְכָכֹל שְׁעָה בְּשִׁלְיֶיךָ
 בְּסֵפֶר חַיִּים פְּרִיָּה וְשְׁלוֹם פְּרִיָּה טוֹבָה וְיִשׁוּעָה
 וְנִחְמָה חֵן וְחֶסֶד נְדָר וְנִבְטָח לְעֵינֶיךָ אֲנִי וְכָל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
 לְחַיִּים וְשְׁלוֹם בְּאֵי הַמַּעֲרָךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם

אֱלֹהֵינוּ

וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ תְּבוֹא לְעֵינֶיךָ תְּסַלְּתֵנוּ וְאִל הַתְּעַלֵּם
 מִתְּחַטְּתֵינוּ שְׂאִיף אֲנִי עֵינֵי פְּנֵי וְקָשִׁי עֲמֹךְ
 בְּרַב הִיא שְׂמֵנוּ לְעֵינֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אֲנַחְנוּ
 וְלֹא חַטָּאִים אֲבָל אֲנַחְנוּ חַטָּאִים אֲנַחְנוּ בְּגִיטֵנוּ גְדֻלָּתֵנוּ
 דְּבַרנוּ דוֹשֵׁי הַשְׂמִיטָה וְהַדְּשֵׁנוּ יְדֵינוּ חֲמִסָּנוּ טוֹלָנוּ שִׁיחָר
 יִשְׁעָנוּ רַע כֹּחֵנוּ לִשְׁנוּ מִרְדָּנוּ נִיחָנוּ סִרְדָּנוּ עֵינֵינוּ פְּשָׁעָנוּ
 יִשְׁרָנוּ קָשִׁינוּ עֲמֹךְ רַשְׁעָנוּ שִׁיחָתָנוּ הַיִּעֲבָנוּ תְּעִיבֵנוּ תַּעֲתֵנוּ
 סִרְנוּ מִמִּכְוָתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא טוֹבָה לָנוּ וְאַתָּה צְדִיק
 עַל כָּל הַבָּא שְׁלִיטֵנּוּ כֹּחַ אֲמֹת עֲשִׂיתֵנוּ וְאֲנַחְנוּ הַרְשָׁעָנוּ
 מִה נִאֲמַר לְעֵינֶיךָ יוֹשֵׁב מִדֹּשׁ וְמוֹד נְסַפֵּר לְעֵינֶיךָ
 שׁוֹחֵק שִׁחָקִים הִלֵּא כָּל הַנְּסַתְרוֹת וְהַתְּגַלּוֹת אֲתָה יוֹדֵעַ אֲתָה
 יוֹדֵעַ רְדֵי עוֹלָם וְתַעֲלֹמוֹת סִתְרֵי כָּל חַי אֲתָה חוֹשֵׁב כָּל חֲדָרֵי
 בָּטָן וּבִחֵן כְּלִיּוֹת וְלֹכֵי אֵינן כָּל רַב עֲשִׂים מִמֶּךָ וְאֵינן נִבְטָח
 מִתְּגַר עֵינֶיךָ יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 שְׁתַּסְּלַח וְתַמְחֹל לָנוּ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ וְעֲשִׂינֵנוּ וְתַכְסֵּר לָנוּ עַל
 כָּל חַטָּאוֹתֵינוּ

עֵת שָׁלֵם בְּאֵי
 עֵת שָׁלֵם בְּאֵי
 עֵת שָׁלֵם בְּאֵי
 עֵת שָׁלֵם בְּאֵי

מחה והעבר פשיטת וחתמותיך מוטג עיניך באקור
אנכי אנכי הוא מוחה פשיטת למענך וחתמותיך לך
אזכור ונאמו מחיתי כעב פשיטת וכענן חתמותיך
שונה מלי כי גאלתיך ונאמו כי ביום הזה יכפר עליכם
לטהר אתכם מכל חטאותיכם לפני יי' הטהרן כי
אתה סולתן לישראל כן השולם ומזחלן לשכניי ישוען ככל
דוד ודוד ודברך אמת וקיים לעד ומכל עריץ אין לטן מורן
וסולח אלו אתה ותירבה לפניך את הסלת עמוסיך סתמידי
יוס וקריבנות מנספין וסדרתן מוסף בלי מורן מוחר
וסולח לשונותינו ולשונות עמו ישראל ומעביר אשמותינו
ככל שנה וסנה מורן גול כל הארץ מקדש הטהר וישרא
ניס הכסדים

יון להיט בעמך ושרל ואל תפלתה שנה והשב
העבודה לדבר ביתך ואשי ישראל ותפלתה מערה
במהרה תקבל בדין ותבי לדין תמיד שבנות ישראל עמך
ותחיינה עינינו בשופר לדין ולירושלים עדה בחמיה כמורן
בלי המזחיר כדמיון שביתנו לדין

אנחנו לך שונתה המה גול להיט ואל
אנחנו על חיינו המסורים בידך ועל נשמותינו
תשקדנות לך ועל נפסך שבכל יום ויום עמנו ועל נפלאותיך
וטובותיך שבכל עת נרכ ובקר ויבדלים הטוב כי לא בר
רחמיך המרחם כי לא תמו חסדיך ומעונת קייט לך לרן
הכל מתנו יין אלהינו ולא עזבתנו ולא הסתרת פניך ממנו
יכור רחמיך וסבות את כעסך כלה רבר וחרב ורעב
ומטחית ומעשה וכל מחלה מנולנו ומעל כל בני בריתך
על בום יתברך ויתרומם שמך שולטן תמיד כל החיים
יודרך סלה ויהללך לטוב הטוב באמת וכתוב לחיים

מפתח פי בתחננים
להלית פני טיבן מעונם
מיוסף ליום כפיד לזי יחטן הכפן

אֵשֶׁת בַּמַּעֲשֵׂי אֶזְרָח
בְּצַדִּיק לִצְדִיקי הַדָּרָח
גִּטְתוֹ אֵלַיב מִמֶּזְרָח
דְּרוֹכְב לְשִׁמּוֹר זָרָח

הַיֹּלֵךְ לְאִוֶּרֶךְ יִבְוֹא
וְנִאֲמָן מִצִּמְתָּ לִבְנֵי
יֵטָה נֶבְכַל וְתִעֲבֹב
חֲשִׁיק בְּסוֹכֵל וַיֵּאֱהָבֵנּוּ
טִיטִיב מִעֲקוֹמֵן הַטִּיבָה
יִירַעַם עֵתָה הַתְּטִיבָה
כִּיּוֹן בִּלְבַּד יִמְחַשְׁבָה
מִיבֹאוּ מִעֲבַר הַנְּהַר
לְכִיָּא בְּצִלָּךְ לִישִׁיבָה
טִיטִיבָה הַבְּהִיקָה וְתוֹנָה
שִׂיָּאָה זָמִיד פֶּתַח וְתוֹמִיָּה
עַתָּה לְגִירָה בַּה מִיָּהָר
פִּילְטָתוֹ מִמּוֹרֵךְ כְּטִיָּהִים
קִבְעָתוֹ בְּבִירוֹר יִסִּידִים
שׁוֹכְבֵיט בְּצַדִּיקוֹ בְּלִי לִיסָר
רַעֲיָע בְּלִי מִחִסּוֹר

כַּמְנוֹב וּבַעֲשִׂיֹר לְחַדֵּשׁ הַשְּׁבוּעִי מִקְרָא חִידֵשׁ יֵהִי
לְכֵם וְעַנְתֶּם אֶת נַפְשׁוֹתֵיכֶם כָּל מִלְאָכָה לֹא תַעֲשׂוּ
עַקֵּב אִשָּׁר שָׁמַע אֲבִרָהִם בְּקוֹלִי וַיִּשְׁמִיֹר מִשְׁמַרְתִּי מִדְּוַתִּי חֲקוֹתִי
וְתוֹרִיתִי יִנְאֵם זְכוֹר לְאֲבִרָהִם לִישְׁחָק וְלִישְׁרָא עַבְדִּיךָ אִשָּׁר
נִשְׁבַּעְתָּ לְהֵם בְּרַךְ וְתִרְבֵּי אֵלֵיהֶם אֲדַבֵּר אֵת זֶרַעֲכֶם כְּכֹסֶפֶת
הַטַּמִּים וְכָל הַאֲרָץ הַזֹּאת אִשָּׁר אֲמַרְתִּי אֲתָן לְזֶרְעֲכֶם וְנִחַלְוּ
לְעוֹלָם :

לְעוֹלָם יִסְלַח וְיִכַּסֵּר
חֲטֵאֵינוּ מִכְתוּב בְּסֵפֶר
טוֹעַדְנוּ וַיִּדְוֵנוּ עָלֵינוּ שְׁשִׁיעֵנוּ לְסֵפֶר
נִמְצָא פֶּתַח מִעַן סְלִיחָה
יְכֹסֵר
זוֹכְרֵנוּ לְחַיִּים מִלֶּךְ חֶסֶד בְּחַיִּים יִכְתְּבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים לְמַעַן
לֹא חֵי צוֹלָ עֲקָר וּמוֹטִיעַ יִמְעַן בְּאֵי מִעַן אֲבִרָהִם
אֲתָה גְבוּר לְעוֹלָם יִן מַחִיָּה מִהֵים אֲתָה יִרַב לְהוֹטִיעַ

עַתָּה	שָׁל	בְּהַדְהַר הַלֵּב	עַתָּה	שָׁל
עַתָּה	שָׁל	בְּדוּחַן	עַתָּה	שָׁל
עַתָּה	שָׁל	בְּנוֹמְמוֹת שְׁטֵטִים	עַתָּה	שָׁל
עַתָּה	שָׁל	בְּיוֹדְעִים	עַתָּה	שָׁל
עַתָּה	שָׁל	בְּכַחַט וּבְכֹזֵב	עַתָּה	שָׁל
עַתָּה	שָׁל	בְּמַרְאֵית הַעֵץ	עַתָּה	שָׁל
עַתָּה	שָׁל	בְּשִׂיחַ שְׁטֵטוֹתֵינוּ	עַתָּה	שָׁל
עַתָּה	שָׁל	בְּמַמְחֹן פֶּה	עַתָּה	שָׁל
עַתָּה	שָׁל	בְּקִטְצֵי יָד	עַתָּה	שָׁל
עַתָּה	שָׁל	בְּשִׁנְגָה	עַתָּה	שָׁל

עַל חַטָּאִים שֶׁאֵנוּ חוֹשִׁים עֲלֵיהֶם אִשָּׁה

עַתָּה	שָׁחַט	חַטָּאת	עַתָּה	שָׁחַט	עֲוֹלָה
עַתָּה	שָׁחַט	קֹדֶשׁ	עַתָּה	שָׁחַט	מִיתָה
עַתָּה	שָׁחַט	כֹּהֵן	עַתָּה	שָׁחַט	מִיתָה וְכֹהֵן

מִיתָה בִּירֵי שְׁמַיִם וְכֹהֵן בִּירֵי שְׁמַיִם אֲרַבֵּעַ מִיתוֹת
 בַּיַּת דִּין סְקִינָה שְׁרִיטָה הַרְגַּ יַחַטֵּךְ יַמְלִיקֶנָה אֲרַבֵּעִים מִצֹּת עֲשֵׂה
 וּמִצֹּת לֹא תַעֲשֶׂה בֵּין שֵׁשׁ בַּה קֹּם וְעֲשֵׂה בֵּין שְׁלֹשׁ בַּה קֹּם
 וְעֲשֵׂה בֵּין שְׁלֹשִׁים לְטוּ בֵּין שְׁמֹנֶת עֶלְפִים לְטוּ הַגְּלוּיִם לְטוּ סֶבֶר
 אֲמַרְטוּ לְפִנֵּיךְ וְשֹׁמֵר עֲלֵיהֶם לְטוּ סֶבֶר לְפִנֵּיךְ עֲלֵיהֶם וְיִרְוּעִים
 כְּדָבָר שֶׁנֶּאֱמַר הַנְּסִתְרוּת לְלוֹן אֱלֹהֵינוּ יִהְיֶה גְלוּיֹת לְטוּ יִלְבְּטוּ
 עַד עוֹלָם לְעַשׂוֹת אֵת כָּל דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת

וְהָיוּ לְרִצּוֹן

וְלִאֲחֵר שֶׁהִתְפַּלֵּל בְּלִחַשׁ מִתְחִילֵן

בְּרִחַת
 אֲמֵה יִזְן לֵאלֹהֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבֹהֵינוּ לֵאלֹהֵינוּ
 יִצְחָק יֵלֵךְ יִשְׁקֵב הֵלָּה הַגְּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא וְשֹׁלֵן
 קוֹמֵה שְׁמַיִם יִאֲרָץ

מִסוּר רַבֵּי וְעֲבוּרִים מוֹלֵדֵי רַעַת מִבְּיֹטִים

כמוך אב החמים זכור יצורך ברחמים ממידי
ומחיה ומאמן אותה להחיות מתים בלוי מחיה

המתים

איתך

מיץ מס ליטב תהלותיו אותה יושב

בעבורו עמוטן מל תחטב סועתיו ענה תקטב

רעום נמצא בברית	גיוך במלת הברית
קיום תקוה ואחרית	הגליו סיס לבוארית
כפות ביהודין ועולין	הצבת סורס עליך
פוטעים חז יודים מעליך	השוליס היך הגליו
עמוס על גבי נטאות כסאך	זין תארו חקקת בכסאך
סלסול קדושתו אשריך לטאוך	חטאיו היום כנטאוך
נהג נטאות חסר מלהאסימו	טפסת טמך בטמו
מכונס יטראל בטמו	יטען יחדיס בנס הבולל בטמו
כוס ימאז בצנעו דעבן	כהכטורס בחט וענן
להס רחוס יכפר ענן	לאומדי סלח וענן

כפלטב והוא רחוס יכפר ענן ולא יטחית והרבה להטיע
אשר ולא יעור סל חמור וטמו/לכן כה אמר ין מל בית ישקב אשר
מה את אמהס לא טמה יכטי ישקב ולא ענה פני יחורו

כי ברוחתו ילדי ומשטה ידיו בקרבן יקדיטו טמי והקד יטו
את קדוס ישקב ואת להי יטדל יעריס וטמו/ימולק ין לבולס
לפיך ציך לדור דור הללניה

והנה קדוטי יושב תהלות יטדל ל טא

טטאיתי את עיני להי לטרוק הדימו היני
ממעמקים קדוטיך ין פך בעתתי פהמק ל בר
תיטן ביקט עיקולי בקראי ין טמעה בקולי
כל בעלי תטובות גטיס לחנך בכל מחטענ
געוטי תהייעה איתך קטובות

אליה

הזכיר

מכלול חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים סומך נוסלים
 ורופא חולים מחיר אסורים ומקיים אמונתו ליטיב ענה מי
 כמור בשר גבורות מי רומה לך מורך ממית ומחיה מימורח
 לט יטושה בקרב

המדה

בלוית נדרטה
 רחמה העמוה עורטה

כזה ענין חלת
 על כל כנות תתעלות
 נבית אב לבחטו כן
 לא איחר לקרבן
 יחרו בהתהלכס טינהם
 חטא אם חויבו בניהם
 נהבן עואר כפושטיהם
 רמשן אראלים כהכח לטחניהן
 בניהם בהיות רת מסירים
 אמתה היום תחונה מספרים

ביום הכפורים

כמתוב והקדמתם עולה ליון ריח טיחוח פר כן בקד איל אחר
 ככטיס בני טנה טכנה תמימים יהיו רבם ונאמר כי
 ירעקו למשן אשר יצוה את בני ואת ביתו אחריו ושמורו רב
 לשניות צדקה ומשפט למשן הציא נין על אברהם את אשר
 רב טרין נאמר זכור לעבריך לאברהם ליוסח
 וליעקב אל הפן אל קטני העם הזה ואל רשעו ואל
 חטאתו

חטאתו היום העביר
 הרסך מקולט ומעביר
 כחוס חסדך עלינו תגביר
 נחינו באמתך ותקויותינו
 כטל טסביר

לְכָל חַטְאוֹתַי שְׁמַרְךָ נְצַטְוֶה עֵינֵי תוֹלוֹת לְךָ שׁוֹמֵר פְּתוּמִים
לְחַסוֹת בְּךָ שְׁמַרְךָ לֹא פִי חֲסִיתִי בְּךָ
תִּזְכֹּר יְיָ בְּהַרְבֵּהתֶיךָ תִּזְכֹּר לְהַרְבֹּת טוֹבוֹתֶיךָ תִּפְיֵד לְחַמְיִנִי

כִּי קוֹרְאֶיךָ

קְדוֹשׁ

אֱלֹהִים

קְדוֹשׁ יְיָ אֱמִתִּי

לֹא טוֹב וְסֵלָה

בְּנִיחֵי לְחַלּוֹת בְּעַטְוֹת

לֹא טוֹשֵׁא עֵינֵי

גְּמִיחֵי זָבָה גְּמִילָה

וְלִהְיוֹת הַיּוֹם דְּפָקֵנוּ

הַלֹּא לְךָ הַמִּדָּן

הַלֹּא לְךָ הַמִּדָּן טוֹב וְסֵלָה

וְיִזְכֹּר יְיָ מִיָּדְךָ וְיִזְכֹּר

חַטְאוֹת לְךָ חַטְיִנִּי

טוֹב מִדְּרִכֶיךָ מִגִּבּוֹרֵי

יְהוָה וְיִשְׁעֵינוּ יִדְעֵנוּ

כְּבוֹדֵנוּ לְמִצְוֹת פִּי

לְעוֹלָמֵנוּ מִהַ לְעַטְוֹת

מִלִּבֵּנוּ כִּבְּרֵי מִרְחֻמֵּי

נְטוּיָהוּ הַיָּם נִגְדָה

סִמְיֹךְ מִבְּקִשֵׁי מַחֲיִלָה

עַתָּה יִשְׁאוּ נַפְשֵׁנוּ

פִּינְחִים בְּתַחַן פִּיהֶם

צִוֵּה לְפִיִּיךָ צַדִּיקִים

קְדוֹשִׁים מִיְּמֵנוּ קוֹרְאֶיךָ

רַחֵם רַבִּים רַחֲמֶיךָ

שְׂבַע אֵתָה שׁוֹכֵן

אִם לְהַקְדִּישְׁךָ אֲנִי

בְּרַחֲמֶיךָ תִּסְלַח לְעַמְּךָ קְדוֹשׁ

בְּרַחֲמֶיךָ בְּלִי מַחְסוֹר

סִלַּח נָא לְשֵׁן מִיַּחֲלִיד קָדוֹ

גְּמִילֶיךָ גְּמִיחֵי לְגִילָה

רַחֵם אֵת הַיּוֹקֵיךָ

הַיּוֹם זִשְׁקֶיךָ הַמִּדָּן

וְיָמֵךְ פְּטָעִים וְסֵלָה

זְכִינֵנוּ וְשִׁמְעֵנוּ הַשֵּׁן זְשַׁקְתֵּנוּ

חַטְאוֹתֵינוּ לְסִלּוֹחַ קְדוֹשׁ

טוֹבֶיךָ לְהוֹדִיעַ טַעֲמוֹ

יְהוָה רַחֲמֶיךָ יִדְעֵנוּ

כְּרַחוּם לְעַמְּךָ כֹּהֵן

לְכָד בְּךָ לְחַסוֹת

מִיָּדְךָ בְּךָ מִרְחֻמֵּי

נְטוּיָהוּ הַיָּם נִגְדָה

סִמְיֹךְ מִבְּקִשֵׁי שְׂמֵעָה וְסֵלָה

עַתָּה יִשְׁאוּ נַפְשֵׁנוּ

שְׂבַע וְהָאֵל שְׂבַע

צַדִּיקִים רַבִּים וְצַדִּיקִים

קְדוֹשִׁים לְשֵׁן קוֹרְאֶיךָ

רַחֵם לְמַעַן רַחֲמֶיךָ

שְׂבַע בְּבֵל שׁוֹכֵן

אשר ידבר ויחלחלו חמוצות נפשו וקולו רמזי ויחמוצו

טעם המצוינות נא ויחמוצו

ירכיק למחנה הוה יין וסוף הוה יחמוצו ויחמוצו וירכיק

הקטנה קול ויחמוצו ויחמוצו ויחמוצו ויחמוצו

הנה מידה הוה ויחמוצו ויחמוצו ויחמוצו ויחמוצו

והנה מידה הוה ויחמוצו ויחמוצו ויחמוצו ויחמוצו

ואם תהיה יין מי יעמיד

קפוד ויחמוצו יין לסולחה ויחמוצו ויחמוצו ויחמוצו

הסולחה חמוצות ויחמוצו ויחמוצו ויחמוצו ויחמוצו

תברא חנוכה כחסהך למען תהיה ויחמוצו ויחמוצו

טהור להוציא ממסגרת טעמי ויחמוצו ויחמוצו

ירדך שגוים הוחלתי ויחמוצו ויחמוצו ויחמוצו ויחמוצו

ולדבר הוחלתי כחוס יין כחוס ויחמוצו ויחמוצו

המחנה סוף חסרה טעמי ליון למען שמך יין כליית חוקך

לקניחך חשוקך מידה תבקר למשומרים לפקר שומרים לפקר

מי זה האיש ידא את יין מכונה יסתוב ירו ליון מוכנה יחל יסוד

אל יין טעמו יחה נוצר חסד נישע בו אב מאנו פגד טעמו

כי עש יין החסד סוד יין לקטני מעבדות סולחה הוה יחמוצו

טעמו לעדות טולח והרבר עשיר פירות

עיני למחשבות יסודי לב עונה וצדקה כחרי ל שזון והוא יפדה

יפדה את ישראל פנה אלי שועתי במענותי פטעני

לחיות רעב עגנותי סודה עמו מכל שונותי צרות יעביד

מייצירותי צמחתי יוס וליל בחצרותי צונקים לערותי

מכל צרותי

קריב הוא מלחם אמת קחי עמכם דברים ורימוניהו באמת

קוטב לכל אשר יקראוהו באמת ראה רעגז ארבע

מחטיאותי ראה הוסיפו עול להכבד מוטותי רחוק טו

לשמו

זיקי זקנה יסוריה חגיגה חיימה טועני טהרה יסורה יהלכך
כסמי טעמי למודי לשפחה משרתי מוקד נוצנין נבחרת
סביבי טרפי טעמי פיניס טהרה טהרה טהרה
קני קולות רגשות רעש טמוע טמוע מקום תהלה
נבן אמרו ללהים מה נרא

אמרו ללהים אמרת פעלו לפני ולפני חילו סוכר ארויס
בקולו ומתגבר בחילו וסבד מהיכל נבאות
נבאות מיחולו ופקד וטה נהלל מה נרא

אמרו ללהים בונה עולות במים בולל אש ומים שבר
בטמים סביבותי טלג ומים נאמר מקנולות במים
ונקח אש ומים ויחמדו פעמים מה נרא
אמרו ללהים גבור פגמות גדול נראות קורא הורח
ומטמיטים לו זמירות חיות בבסאו פתורות ופתח
מכתירות חומל חנף בתורות מה נרא
אמרו ללהים הר בערבות חושב להבות ואלים ורבו
פבור להרבות אש וחשך סביבות פס חי מסוככו
חבבות וטהבות מה נרא

אמרו ללהים פרוז במשלותם קלים ברימם טביבן די נרא
במחנותם ונלצולה נר רלין במקנותם כאש מבהקת
דמותם שיר ושבח קריאתם רל טוכן מחבנתם מה
אמרו ללהים נמראה אופנים פעין תרשיש מופתים ורמו
פאות מופתים עמודים ומופתים להמליך למלכס
מתפוחים רבי רבבות נבונים ופתר וגדול טתנים מה
אמרו ללהים זיקים בוערות עינים מאירות מתחלפות מראות
ממראות ונגה לפדות מבוטרות מהלכות בין חיות

תסלח למיחוליך תמיד

תדבר וזרקס תעמיד

בבן אמה ברחוק סלח לט

א

מזון שועה חטן

ביום זה הסכת חטן

יין יין ל רחוק חטן

אמה ברחוק סלח לט

גשטג לסער שסנך שיחה

דרוש רחמים וכליחה

יין שמועה יין סלחה

אמה

העתר לט ביום הלא זה

ועינותיך מל תבזה

סלח נא לשון העם הזה

אמה

טעינו בדר נחלקך

יה לזה הנחלקתינו

וסלחת לסוטינו ולחטאותינו ונחלתנו אמה

לכבדנו לקראתך ל

כחמיק פסוח הל

אמה

פס לשקר יסור

מחילה הרב לבני חסידך

טקה מופטע שב ידידיך

אמה

גם מחדים חטון עבדך

פן סא נא חייט יטע

סלח לשון שב פך טיטע

אמה

כנסא ען ועוד סל טטע

כלול בקדויות סל פן

פרינו מחוט טקיטן מעטן

אמה

ומל לפד תוסד עי

רשעינו לים תרחק

קולינו תחזין מטמדי טחוק

אמה

ואתה יין מל תרחק

תן עורכים להטעותיך

טטני פמך ונחלתך

אמה

ואתה תטמז הטמדיס מוטן טביטך

אמה ברחוק סלח לט

לנחא עליהס באימה יעמיטן

א

אימותו בחיצי ברחוק

גיאות גרודים

רממה דקה המוט המורה

ויראה ורעד

אֲשֶׁר יִרְחַק בְּטַסְמֵי עֲרֻבוֹת יְדוּדֵי הַבּוֹת פְּתֵי רֵבְבוֹת
 לֵאמֹן סוּף לְהַרְבוֹת וְהַלְלֵךְ בְּפִיָּה
 וְחִשְׁקָהּ לְהַתְהַלֵּל מִמּוֹאֲסֵי עֲרֻבוֹת נִיאוּצֵי הַרְבוֹת
 סִכְסֵי מַרְיָבוֹת עֹנֹת וְדֵי רַבּוֹת וְהֵיזָא גְרַמְלֵךְ
 אֲשֶׁר יִרְחַק בְּפִלְאֵי אַחֲרָיִם עֲבֹנוֹת אֵלִים קְרוּטָה מִצְמֵלִים
 רוֹגְסִים וּמַהֲלִים וְהַלְלֵךְ בְּפִיָּה
 וְחִשְׁקָהּ לְהַתְהַלֵּל מִשְׁנֹתֶיךָ קְלוֹת שְׂמֹנוֹתֶיךָ עֲנֻקְלוֹתֶיךָ מִנְּכָבֵי
 מִעֲנֻקְלוֹתֶיךָ תִּמְוֵד לְהַלְלֵךְ בְּמִקְהֻלוֹת וְהֵיזָא גְרַמְלֵךְ
 יִשְׂרָפֵי הַקֹּדֶשׁ יִדְעֵי טַבָּךְ
 הַמְּפִירִים אֶת הַמִּזְן רַחֲמֵיךָ

הַמְּפִירִים
 אֲוִמְצַךְ בְּמִמְוֵיךָ הַמְּפִירִים גְּבוּרוֹת דֵּינֵיךָ
 הַמְּפִירִים הֵנָּה וּמִנְּעֻמְךָ בְּמִפִּי קוֹרֵר חוֹתֵמֵיךָ
 הַמְּפִירִים טְהוֹרֵת יְדֵיךָ הַמְּפִירִים סְבֹד לְשִׁמְךָ
 הַמְּפִירִים מַלְכוּת נְעִימֵיךָ הַמְּפִירִים סוֹד עֲנֵךְ
 הַמְּפִירִים שְׂרֵת עֲבֹיךָ הַמְּפִירִים קְרוּטָה רַחֲמֵיךָ
 הַמְּפִירִים שְׁלֵטֵן הַמִּימֵיךָ

וְכֵן שׂוֹפֵים שׂוֹמְדִים מִמְּעַל לָךְ

אֵלֵיךְ
 נִגְזָה עֲבֹנוֹת מִעֵינֶיךָ בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתֶיךָ
 גְּבוּרַת שֵׁם וְשִׁמְךָ חֵדֶךְ שְׂדֵפִים עֲנֻמֵּיךָ מִמְּעַל לָךְ
 וְאֵיךְ לְאֵיךְ שׂוֹמְדִים וְאֵיךְ לְאֵיךְ מִמְּעַל לָךְ
 אֵת שׂוֹכֵן מִעוֹלָם וְהַעֲרִיפוּ וְלִמְקַדְשֵׁיךָ פִּתּוּר מִסֻּלְסָלִים
 דָּר טְבֵנָה וְהוּא בְּאֶחָד הוּא לְבָד בְּיַחְדָּה טְהוֹרָה
 וְעַמּוּךָ הַטָּבֵה הַמְּטוֹר וְשִׁדְךָ וְאֵיךְ לְאֵיךְ

זוֹהָרֵי טְבִיבֵי אֵוֶר בְּעֵינֶיךָ
 טְבִיבֵי קְלוֹלֵי הַיָּם אִישׁוֹנֵיךָ
 חֶסֶד וְאַמֶּת יִקְדְּמוּ פְּנֵיךָ
 בְּשִׂמְחָה יִסָּה פְּנֵיךָ

מה נראה

בְּיַד־חַיִּים וְנִקְרָא לְאִימֵה נְקֻטָּה

אֲמָרוּ לַאֲלֹהִים חֲטָאִים מְלֻאכִים גִּחְוָלִים לֹחֲכִים זֶה בְּיַד

וּמְלֻאכִים עַל נֶבֶד דִּי נֶגַד הַחֹלְכִים שְׂנֵים וּמְלֻאכִים

מה נראה

לְמִנְיָן מִלְכֵי הַמְּלָכִים

אֲמָרוּ לַאֲלֹהִים לְעַטְרֵי שְׂנֵים יִקְרִים מִשְׁפָּטִים אֲסֵד לֵהֵם מִדְּבַעַה

שְׂנֵים וְכָל־כֵּד שְׂנֵים שִׂיר לְמֻלְסֵי שְׂנֵים קְדוּשָׁתְךָ וְבִדְוֶן

מה נראה

שְׂנֵים לְשִׁטְוֵי שְׂנֵים

אֲמָרוּ לַאֲלֹהִים יְהִי בְּמוֹעֲזֵךְ עֵךְ בִּימֵיךְ וּמִשְׁחַרְתֵּי מִחַנְךָ שְׂנֵי־סֵם

וְהִאֲמִינְךָ הַמִּוֹנֵי הַמִּוֹנֵים לְחֶסֶךְ בְּשִׂירֹתֶיךָ לְגִבְךָ לְשׁוֹמֵךְ

מה נראה

מִמוֹעֲזֵךְ

אֲמָרוּ לַאֲלֹהִים כְּרֹבֵלֵךְ אֵשׁ וּמְלֻאכֵי אֵשׁ חֲזֻבִים מֵאֵשׁ טְבוּלִים

בְּנֶהְרֵי אֵשׁ וְרוֹגְשֵׁים מֵאֵשׁ הַרְחֹקֵת מֵאֵשׁ מִבְּהִיקִים

מה נראה

כְּרֹפְדֵי אֵשׁ

אֲמָרוּ לַאֲלֹהִים לֹהֲטֵי בְּרָקִים אֵשׁ מְבַרְקִים פֹּהֵב מִזִּנְקִים

כְּרֹפְדֵי־סֵם מְבַהֲקִים גִּבְרֵי מֶן אֲנִיחֵיךְ דִּלְקִים מִשְׁחָלִים

מה נראה

זִיקִים מִרְחֹקֵי שׁוֹכֵן שְׁחָקִים

אֲמָרוּ לַאֲלֹהִים שְׂדֵי שׁוֹכֵן בְּסִלְתֵךְ אֲחֵד זֵין פִּתְחוֹ בְּמוֹשֵׁב חֲרָרֵךְ

מְבַהֵק אֲחֵד יוֹפֵיעַ מִחֲרָרֵךְ עַל־שֵׁם בְּתִידֵךְ בְּחֹסֶן וְשֵׁם

מה נראה

בְּדִרְךָ

אֲמָרוּ לַאֲלֹהִים הַחֹקֵךְ בְּשִׁלְטֵי־סֵם וְשִׁטְוֵי מִשְׁחָלִים וּמִשְׁחָלֵיךְ אֵשׁ

לֹהֲטֵים חֲזֻבֵים וְנִבְיֵי־סֵם מְרַבִּים שִׂיר וְלֹא מִמוֹעֲזֵי־סֵם

וְיִחַד הַרְחֹק לֹא מִשְׁטֵים תְּהַלֵּה לְשׁוֹפְטֵי עַל שׁוֹפְטֵים

מה

וַיִּבֶן יִלְךְ הַכֹּל יִכְתִּירוּ

יִחַתְךָ בְּאוֹמֵיךְ מְלֻאכִים בְּךָ נְבוּלִים גְּוֵהִים

וּמְלֻאכִים דִּוְהַר לְמִנְיָן מִלְכֵי הַמְּלָכִים וְהַלְוִיִּם

וְחֲשֻׁקְתָּ וְהִתְהַלַּל מִהַבֵּל חֲטוּבִים וְלִשְׁמֵר טְבִים

וְהִיא גְּוֵהִיךְ

זְרוּתָה מִתְחַטְטֵים חֲוִטֵי־סֵם וְטְבִים

אֵשׁ

בְּפִי־סֵם

עֲדוּתֶיךָ מִי יִפְחַד אַחַר מִדּוּתֶיךָ מִי יִחַזֵּק רַב טוֹבוֹתֶיךָ
מִי יִחַזֵּק חֲסֵדֵי אֲוִיחֹתֶיךָ מִי יִפְלֹס מִשְׁקַל רַחֲמוֹתֶיךָ מִי יִשְׁקוּ
יִחְשׁוּב הַמּוֹן אֲוִיחֹתֶיךָ מִי יֵאמֶר נְפִי פְלִאוֹתֶיךָ מִי יִשְׁקוּ
פְקוּדֵי סִגְלוֹתֶיךָ עֲתִיק וְאֵין לְהִתֵּן
טְנוּתֶיךָ מְבֹלָה כֹּל וְאֵין לְבִלּוֹתֶיךָ סוּבֵל מִשָּׂא וְאֵין לְ
לְמַלְאוֹתֶיךָ אֹכֵל וְסוֹבֵב אֵין בְּקִדְבַנְתֶּיךָ שְׁתִּיָּה אֵין לְפִנֵּי
וְרֵטֶן בְּנִסְכֹּתֶיךָ תְּנַמָּה אֵין בְּמַחְנֶיךָ וְנִעִוֹר בְּאוֹהֲלֶיךָ
שִׁינָה אֵין בְּשִׁנֶּיךָ וְמוֹקִיץ בְּמוֹטְכֵנְתֶיךָ
נִשְׂאָה עֵץ וְיִמּוֹסָה בְּעֵלְפֶן מַחְשָׁב חֲשׁוֹן פִּתְסָה
וְעָבָן עוֹבֵר עַל פְּטִיעַ בְּלֹא חֶפֶץ וְרִשָׁע מַחִישׁ יִשְׁעוֹ לְעַם
טְבוֹ פְטִיעַ מִכֹּלֵּל רִשְׁעִים בְּבֹאֲמֹת מוֹטְוֹעִים וְטָבֵר
פּוֹטְעִים מִהַתֵּל מִפְּטִיעִים מִכֹּלֵּל חֲטָאִים בְּשׁוֹב חֲטָאִים
מִטִּיב לְטוֹבִים אִם מִעֲשִׂיהֶם מִטִּיבִים טֵב לְטוֹבִים
אִם בְּכֹל לֵב טְבוֹס רִוְחָה תוֹטְבִים אִם בִּכְוֹל יוֹטְבִים שׁוֹעֵר
קַחְבִּים אִם אֲלֵין קְרִיבִים מִבְּעִיחַ קְרוֹמִים אִם אֲחַי
קוֹרְמִים וְעַד לֹא תֵאמְרָה שֶׁתֵּת תַּעֲבֹל
וְעַד לֹא מִכָּה הַעֲלָה אֲדוּכָה וְעַד לֹא טְרִיָּה הַכִּין רְטִיָּה
וְעַד לֹא תַפְלָה הַכִּין תַפְלָה וְעַד לֹא טַעַן כֵּן כַּחוֹט הַטַּעַן
וְעַד לֹא אֲוֹדֵס מוֹלֵט הַלּוֹכֵן וְרִיב גִּילְעַן וְעַד לֹא מַחְשָׁבָה חִימְרָךְ
טוֹבָבָה וְעַד לֹא יִשִּׁיבָה יִיכֵן תְּטוֹבָה וְעַד לֹא אֵב הַמוֹן
טִעֲנָטֵעַ אֲמוֹן וְעַד לֹא טַעֲקָד כּוֹפֵר טַעֲקָד וְעַד לֹא תֵב
הוֹפֵקָד מַחִילָה טַעֲקָד וְעַד לֹא יִסוֹד טַעֲמֵס שֶׁתֵּת גְּבַעֲנוֹת טַעֲמֵס
יְעַר לֹא רִבֵּר בְּטַעֲמֵס יֵס טַעֲמֵס וְעַד לֹא טַעֲמֵס מוֹאֵץ קִנְיָה
קִנְיָץ אֵץ וְעַד לֹא יוֹצֵרוֹ יִמִּים פִּגְלֵי יִס מִיִּמִּים וְעַד לֹא
טֵלֵי עֲטוֹר עֲטֵי יִס עֲטוֹר וְעַד לֹא כַפּוֹר חֲלִטֵן פִּטְוֵר וְעַד
לֹא עֲטֵר טַעֲטֵ הַטְּבוֹיעַ חֵט בְּרַפֵּשׁ וְעַד לֹא אֲטַמִּים הַצְּלִיחֵל
בַּחֶץ אֲטַמִּים וְעַד לֹא אֲטַמִּים קִידֵשׁ אֲטַמִּים וְעַד לֹא סִלְיָחֵר

ויצרו צדק במחציתם . וככה יענו במחצותם .

סלח נא לשון השם הזה כגדל חסדך .
מזטיע חוסיס הפלא חסדך . זכור רחמך יין וחסדך .
אשר דברת בחזון לחסדך . וכמו נדעת ושתה יסודך .
מוסדותימו עלימו בוסדך . ולמו צולה סודך . והס
נצרו מראש לשוברך . ויחדו היות עיר .
וסהדיך .

בם נעניס . ומהס נרטיס . וכן
מעריציס . רעמו וטיוב אשר . סס ל
מריציס . בם נמלכיס ועוד פניס . והמטיל וסוד באגריס
נצניס . ומראה בזק בבחס פניציס . רוגטיס כמקור
מחצניס . וקדיש וברוך בפיומ מריציס .
עומדיס מומעל דיה מומחתיס .
נסתמוס וניאס מריחיס ומיציניס . ובשביב נהר די נהר נאור
מנצחיס . ובגור הלוק שורכיס נצחיס . טיר המטבחור
לנצח נצחיס . בקריאתה זה לזה שוחחיס . בעביתס זר .
אל זה פניחיס . בצוליס קרושות בקודש מפניחיס .
החן החן החן רע ומוט מע' בסדר
זה וזה/ מע' בנעס . ויחר כן אמו .

החן
על מעשיך ותשמח במעשיך . שפוט בעדשיך
עמוסיך . והוקדש במעשיך . ובן יתקדש
שמך יין אלהינג ועל ישראל עמך ועל ירושלים עירך ועל
ציון מטבן נבדך ועל מלכות בית דוד מטיחך ועל מכותך
והיכרך יין
ובן שמע ישראל יין להינג יין אחד .
באימה ואומדיס .
יין אלהינג .

עמו הסליחה · ועד לא מתרחמים עמו הרחמים · ועד לה
מתקדשים עמו קדושים · כי הוא חוס ורחמן
יש זן מרחמן · כי הוא חטן וחוטן עש שמו מתן כי הוא
טוב ומטיב ומרבה להטיב כי הוא שופט וצדיק · ק
ימצדיק כי הוא שונא באריה · חן בנ אריה · והוא באריה ·
ונטיא באריה · כי הוא גונה כמו שור · מחול תבטרה שור ·
ונסבל בכח שור · במראה רמות שור · כי הוא מצפנה כשור ·
רהק גדולי נטר · ועל כנטי נטר · שואה נטווי נטר · ובמחנה
חדס בהואר הארס · רמות פני ארס · יר כמראה ארס ·
בדוע פנפס · פרודות אעפס · ומוריר אפס · לשוטר
כפס · ומשיקות במורה לכנה · ומחתלות בבנה · עטופי צינית
הכנה · וכחפס הנטפס · חן מרביס · בשער בת רביס ·
נחוק שש קרוביס · מול שור מקרביס · כעובר פני היבר ·
קרביס · שי קרביס · נחוספנס עמוס אפונס · במחנה עפונס
וחט מצפנפס · כנר מוספנס · ואיליס ·
רועפס · חוק מרעפס · באברה עפס · נטו קעעפס ·
ומחנה קדושים · עירין יקדיפין · עשור מקדיפין · לכפור
פאן קדשים · ומחיסת מולאפס · כנעג כל הולכיס · זה בור ·
מולכיס · טוב וסלה גמולכיס · ופפיה שיר ·
כסא · קנן נטו · ויתרש הכסא · להוד מתנטו ·
נכפיר מתנטו · כטן מוזן לכסא · ועל רמות הכסא ·
יושב על כסא · והנה מקום כסא · מאחז פני כסא · לכר
ראש מתנטו · מתחגיס כנר עש זן מתחת לכסא · וזיר ·
נתניס בראש עין נוסא · וטפס נגזר שבטיס ·
יופיעג בצדקתס · גיליסן יוסר כנר תולדותס · למחור ·
שנצות זרונתס · לפקות פטיעי גייותס · ואלה וטימט ·
ממות יודשו לימאת בחלונתס · ויפאן ויפערן בחונותס ·

ותמולך אתה יין לבדך על
כּוּ נַעֲזֹךְ עַל יְרוּשָׁה שִׁדְךָ וְשֵׁל צִיץ מִשָּׁן כְּבוֹד כְּמִעַב
בְּרַבֵּי קִדְשֶׁךָ יִמְלֹךְ יִין לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךָ צִיץ לְדוֹר וְדוֹר
הַלְלוּהָ וְסִתּוֹב וַיִּגְבֶּה יִין צְבָאוֹת בְּמִשְׁפַּט וְהָלַל הַקְּדוֹשׁ
עֲקֹדֶשׁ בְּצִדְקָה בְּיַי הַמְּלֹךְ
הַקְּדוֹשׁ

אֱתָה בְּתַרְתַּנּוּ מִכָּל הַעַמִּים אֲהַבַת אֹתָנִי וְרִצִית בְּנִי
וְרַחֲמֹתֶינִי מִכָּל הַלְשׁוֹנוֹת קִדְשָׁתִי בְּמִצְוֹתַי
וְקִירְבַתִּי מִלְכֵינִי לְעַבְדֹתַיךָ וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר וְהַנְּרָר
עָלֵינוּ קְרָאתָ וְתַעַן לָנוּ יִין אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֵת יוֹם הַשַּׁבָּת
הַזֶּה וְאֵת יוֹם הַכְּסוּדִים הַזֶּה לְסִלְיָהּ וְלִמְחִילָהּ וְלִכְפָּרָה עַל
כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ מִקְרָא קוֹדֶשׁ דָּיֵכָּר לִיְצִיאַת מִצְרַיִם
וּמִסַּבֵּי חַטָּאוֹתֵינוּ גְּלִיטֵנוּ מֵאֲרֻצֵינוּ וְנִתְחַקֵּן
מִנְּעַל אֲרָמוֹתֵינוּ וְאִין אֲנִי יִכְוֹלֵן לְעֲשׂוֹת חֻבוֹתֵינוּ בְּבִירָת
בְּחִירְתֶּךָ בְּבֵית הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ עָלָיו מִסַּבֵּי הַיָּם
שֶׁנִּשְׁתַּלַּח בְּמִקְדָּשְׁךָ וּבָבֶן יְהִי רַעַן מִלְּפָנֶיךָ אֱלֹהֵינוּ
הַרְחֵם מִלֵּךְ יִשְׂרָאֵל שֶׁתִּשׁוּב וְתִרְחַם עָלֵינוּ וְעַל מִקְדָּשְׁךָ בְּרַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים וְתִבְנֶהוּ מִיָּהָר וְתִגְדֵּל כְּבוֹדוֹ בִּימֵינוּ
מִלְכֵינוּ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כְּבוֹד מִלְּפָנֶיךָ וְיִמְלֹךְ
עָלֵינוּ מִיָּהָר וְהַחַטָּא עָלֵינוּ לְעֵינֵינוּ כָּל חַי וְקָרֵב כְּתוּרֵינוּ
מִבֵּין הַגִּזְרִים וְעֲפֻצוֹתֵינוּ כִּגַּם מִיְדֵי אֲרָץ וְהַבִּיאֵנוּ
יִין אֱלֹהֵינוּ לְצִיץ עִירְךָ בְּרַנָּה וְלִירוּשָׁלַם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת
עוֹלָם וְשֵׁם נִעְשָׂה לְפָנֶיךָ אֵת חֻבַּנְת חֻבוֹתֵינוּ תְּמִידִין כְּסוּדֶיךָ
וּמוֹסַפִּין כְּחֻבְתֶּךָ וּמוֹסַף יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה וּמוֹסַף יוֹם הַכְּסוּדִים
הַזֶּה נִעְשָׂה וְנִקְרָא לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה בְּמִצְוֹת רַחוּם כִּמְהָ שִׁמְעוּרָת
עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ כָּל יְדֵי מִטָּה עֲבוּרָךְ מִפִּי כְּבוֹדְךָ כְּאִמּוֹרָה

וּבִיחַ הַשַּׁבָּת שֶׁנִּעְשָׂה בְּצִי שְׁנֵה הַמִּימִיּוֹת וְשֵׁעַ

המזבנים בבית ובמרכים	יא	המזבילים בגבחה וגעשים	יא
המזבנים בריעה חזובה	יא	המזבירים בהר ייה והורים	יא
המזבנים בויפוד והתיקים	יא	המזבירים בזוהר וזושקים	יא
המזבנים בחנן וחוסנים	יא	המזבירים בטום וטועמים	יא
המזבירים ביסוד ויורמים	יא	המזבירים בסמך וכחדים	יא
המזבנים בלחך ולחשים	יא	המזבירים בגלל וממליכים	יא
המזבנים בגעש וטועמים	יא	המזבירים בסוך ושוחחים	יא
המזבירים במך ועמים	יא	המזבירים בשלל ושחחים	יא
המזבירים בחך וזושקים	יא	המזבירים בקדושה וקוראים	יא
המזבנים ברעך והעשים	יא	המזבנים בשאטן ושוחחים	יא
המזבירים בחן ותקפים	יא		

במהב שמוע ישראל יין אלהיט יין אחד

והוא נגד גודל ולבנה נכחים קדושתך נקדיש
 ושבך אלהיט מפיט לא ימוש לעולם ועד כי
 מלך גדול וקדוש מזה יפן חן שחך יין
 אלהינו על כל מעטיך ואימותך על כל מה שבחתי
 וייראוך כל המעשים וישתחו לשנך כל הבחאים ויעשו כולם
 ועודה אחת לעשות רצונך כלב טלם כמה שירענן יין
 אלהינו שהשלטון לשנך עמך בידך וגבחה בימותך ושמן
 נחא על כל מה שבחתי יפן חן שחך יין לשמן
 תהלה לירואיך ומקוה טובה לדורטיך ושחך סה למיחלים
 לך שמחה לארצך שטון לעירך ושמחת קין לדוד עבך
 ועריכות נר לבן ישי בטיחך במהרה בימינו ואת
 צדיקים יראו ויטמחו ויטרים יעלוזו וחסידיהם ברנה יצור
 ועולתה תקפוצ סיה

לשורש ומה מדרש
 מדרש איט ופנים נסרה מזהמול להענים
 סודים להצית סקונים
 ערנת נדן בהענגים סועלי צדק היות בה מתענגים
 מואחרך לא נענים
 קדמות עד לא מאור וטמוש רשמה בעץ וטמוש
 יזמו יטן לסג טמוש
 נעילה מדרבנך תחיש יטומוש
 תכלת לכל עורף
 סבתו בדברי קדשך טען סמוך מזה מזה ומה

דברי נפוחות
 להמרט אלהי הניחוח
 והקצילט לדבר ימות
 בבינה תבונתי ברנה הישרני בחכמה תסערני
 נגוד לא אכבוד כי לך לבד אסגוד בעונך מזה תסקוד ולא אצטר
 בר סבר אמרל בתך קהל אהלל ואליך אתפלל
 בדין צריט אמרלך צאונתן וחסד חקני
 בוטת אל תבואני כלמה אל תאנה רחמיך יקרמוני
 בזני כטעם אל תרעה ציט קודש הסר מני רבר מוקש
 בחץ החנני וברברי תרני במדך תסמוכני
 בניני אמרני ימי הקדק אמרני הייך בשוקי
 בית הסודתך יצמנה רבר תוטבחהך חוקני בזהמחה
 נברה קלה אל יהי במולה נבחות וטען במעלה
 בל אכטל במולי ובל ימטרו קדסולי הכן במדק רגלי

עשרונים סולת מנחה בלילה בשמן ועכו שולת

שבת בשבת על שולת התמיד ועכו

ובשבת לחודש השביעי הזה מקראי קודש יהיה לכם
ושבתות אלה נפשותיהם כל מלציה לא תעשו ופקדונת שולת
ליון ריח נחוח שר בן בקד אחד איל אחד כבשים בני שנה
שבעה תמימים יהיו לכם מנחתם ועכוהם כמדות
שולת עשרונים לשר ושני עשרונים לאיל וששון לבש ויון
כעכו ושני תמידין כהלכתן

ישמחו במלכות שומרי שבת וקודמי שבת

עם מקדשי שביעי כלם ישבעו ויתענגו

מטובך ובשביעי ריחתי וקדשת חמדת ימים

אחת קדוה דובר למעשה בראשית

אחריהם ואחרי ופתיח מחול לעונותיהם ביום הכפורים הזה
מחה והעבד עשיתי וחתונתי מנגד עיניך כאמור אנכי
אנכי החו מורה עשיתי למעט וחתונתי לא חסור וגומר
מתעב עבד עשיתי וטען חתונתי טובה מלי כי גאלתי
האמנות ביום הזה יסר עליכם לטהר אתם מכל חטאותיהם לשני
יון שנה

עשרות עשירי עשירי עשירי

עוד מלשנה בששונה יקרה כושטניס ואין מול
עד לא מכון
ואין מלכך
עד לא מכון
ואין מלכך
עד לא מכון
ואין מלכך
ישיבת כס והדוס כוננה עד לא מחדס

בשיח ועשב מזריע כולל ארמה בקיץ ובחורף תפוח וולח תמוז
גובהי שחק העטיו מאורות יסבא גבולס וריבוס כחוק וולח טבוד
גדל מזרים רחמי עם תנונים גב עיני לרוב וולח יספור
גחז ממוצי חלד גזיות ונשמות גמו ונשמו מוזר וולח יסבא
גמור חומר ואז יעץ בשכל גולס לרקס בשכל וולח איחר
דבר יצר טח יהי סך דלק חרדיו כטר וולח יסבא
דרך גן עזן משכו אלהים לבחט דבר היכול נסור וולח ימות
דבר לו חדל מעץ תאזה ראפה טפטף לחכול וולח סמך
דמה יוצר לכוכן לו עזר דחש דרסו לברך וולח טוב
המזיק לו דרס ונתץ גנין השלה כטר כמוהו וולח הכין
הדחה לו כלילה יופי אז חומר הלא כטר זאת וולח גבריה
הוציח לה שש וכן ליצורים הועלס עמה בחוסה וולח לו
הלעיטה דמס והיא משיכה לפוסר הוערמו ועטו עלים וולח עדי
והחרה חס לעסב ואב לעכסן וערוס לחמול עטר וולח דגל
וערשו כען וירשו נקיק סילס והומר כבודס לחות וולח כלהים
זיכר יסור התחייב סוד לרבע וזאת תשוקתה כטר וולח ג
זהריתן שובר וגם חוסה עדר וסועלס לבחח עולס וולח לאיש
זרע פתח חוס ומולס ספקן זכר בותרן לקונהו וולח טיפ
זבח כבודת כען ועוב חילוכן זכר טפל לרס וולח הטייבן
זיעס רב את כעיר כריח זעק דמו למו וולח בזמן
זעמו לנע זכר ער הטרחה זכך לו אזה וולח יתקד
חי קרא לים והאביד בעגרים חלה קרח לחליל וולח ל
חוסן חמוס עם מורדיו אור חזק מכות איטש וולח למדך
חבלוס קרים וקס תמים רדות חנהל יתחס ארץ וולח הוסימה
חטבן עולה לשחק חלוקים יטפסו חלק להיש עסותס וולח קדימה
טיב למד מוליו איש רס טיהרו כרסו בחטך וולח אט
טרה לסני זרוע אה קדקד טרס מחזיקן בוט וולח טבוא

במה יספן ואמתחוק להללך גבור וחזק שכן נפודה החזק ואלו אמור
 בני המזנוך העימד זכור לטובך אהי מרוך בני כרך ואלו חתוק
 בטפה ברודה אהלך נוח ונסתתני אודה ואלו אספה
 בנת אבקט ממך רחמכ על כמד תשט שחולת עבדך ואלו אשט
 בפתחן פי תגדלני ובמאמר תעטוני בטובך תטני ואלו אסחר
 בעשקי אליך שיחה בזה קודם לשוחחה תריאני לדוחה ואלו אייר
 סקומי לערוך אליך סדר מספרותיך תסתכט במשך מיליך ואלו אקטה
 בדיטר הראיני לאדחן וגב גר פנה אל תפלת הערטר ואלו ארטיע
 בשלום תבטיטני ובמיטוד תריאני עניי כנס עניי ואלו אסתוס
 בתלמוד אהלך ריניי פס קהלך ובמושנה לטען איתולך

ואלו אמתנה
 טבתוב ברברי קרטך לאדם מעשכי לב ומיין
 משנה לטען

לאל אהלה עבני אטאלה ממיטן מענה ר— לטען
 אשר בקהל עם אטידה שחו אביעה רטנות כנגד
 מספלין לאדם מעשכי לב ומיין מענה לטען ין כסתי תעמח ופי
 יעד תהלותך יהיז וליטך ממדי פי תעטן לב לטען ין סדי קואלי
 ב"ה למדני חקך

סלה לטען פה לאדם אסתח פי בכרוך ואלו אאלם
 את מי טעף אז ויעמל ל מולמד הוא ואלו יתלמד
 או מי הדקיט עמון שחקים אשר מתחס כואהל ואלו יתמוטטן
 אדמה יסר ואין איש אמת אדמה על מים ואלו תתסורר
 ביהק טנה לידע יום לפוטל בוחן סגד לטעה ואלו יחליטס
 בן מים למים התמיד קייע בן סרר חכמים ואלו יפדע
 טבטי מינולה עוד הקזה מים בריח גבולס חן ואלו יעבדון

הצבוקו חניכין לבית טבולת חוזה סדר מחינה בתוך ולא ידעה
 ידוע שאמר וטבל ולבש שמחה עמד יתקדש כחוק ולא ימוט
 יתקדש לבש נדון ומקטור והימים שרבו וטבול בבוטל ולא בטול
 עמד בא לשמחה וקדש וטבל שגה בהתקדשו בריס ולא פק
 מל עז ובגד ידיו סמך שוט וטריח הודה ולא בוש

ויברך

היה אומר יוצא הישג הטוהי נמיה פטיעתי
 לפעך את וכוהי אנה הטס כפר נא לחטאים
 ולשונתה ולפטיעים טחטוהי ושעויהי ושעשעיה לפעך אנ
 ובתי האטה בהורה מטה עבדך לאמר כי ביום הזה יכס
 עליכם לטהר אותם מכל חטאותיהם לפע יין השחר
 והכרטה והנש המומדים בעורה שטרידין
 טומשים את הטס הנבד והגרה ימא פיה סבן גריל בקדוהיה
 הין בודנים ומשחמזים וממליך כל עבדי
 ויומדים ברוך טס כבוד מלכותו לעולם ועד והוא היר
 כחבנין לגמיה את הטס כנגד המברכה ואומר להס תטהרו
 ויהי בטונך משור רחמיך וסולח לאיש חסדיך למטן

קדושה שמך

טנה לשער הוורן ליעון מהבן פרחים מזה ומזה
 קנב שיעריו עם גודלתו סלסל והתס כמור
 טנח בקול לין זה לשבח פוד שיט למרחסות
 פטיעין ומטהו עור יורה כפר טמם שיטת מטמיה

פילס עשן מיט

ויברך

היה אומר אנה הטס והמזג שומג ושעשע לפעך
 את ובתי ובני מהין הקדושים כפי קדושתך אנה
 הטס כפר נא לחטאים ולפטיעה ולשחמזים טחטוהי ושעויהי
 ושעשעג לפעך את ובתי ובני מהין הקדושים עם קדושתך

והעם העומדים בעזרה כשהיו שומעים את הסם הנכבד
והנרא מפורש מפי כהן גדול בקדושה
כרעים ומשתחווים ונוסלים על פניהם ואומרים ברוך שם
כבוד מלכותך לעולם ועד והוא היה מתכנין לגמור
את הסם כגד המברכים ואומר להם הנהרץ ואת
בניזבך מעמד החמץ וסוף לשדת יסודך למוטן קדושתך

שמך

שלחו ביד איש והקטיר חלבים שחוטים יסודם במסקר ולא בעד
טיט סרדי יום קדש וטבל שמנה ישג ויתקדש
טי יטל אילים שם מוספין טוב יתקדש ויטבל
טאית השנה כלי בד וקדש טב לשנים לשבועה
תמך כלי קטרה ויטא וקדש תלבושת בר ישגט ולא ילכטה
תבלת יטבל ושג שמנה וקדש תמוד יגש בערכה ולא בערב
תקה לך קטרת טכיס ונרות תמך קדושתן יטלים ולא בחול
תמון העבודות ובו שמת כפיס תת ברסה ליסודך ולא
תאיבו יטטיטו עירי קודש ותחת ישג מעטותך ולא ישג
תואר הקרין כמאת השמש בתקע ות חוקו בטלום ולא פגע
תהלה יבטר ציד ויאמר תמון חטאות שם ולא תמטאנה
תודה יתג כי טירן מוסת תואר חטאיהם בטלום ולא בטע

ביום

טוב היה עושה לכל אוהביו שנבטם בטלום ויטא
בטלום וסך היתה תפלתו טלום גדול ביום
הכפורים במותו בטלום מבית קדש הקדש כל פגע
ובסך יהי ריטון מולטנך יין אלהיט ואלהי אבותיט
שתאמיץ אהבת אמוניך
טתגיש גולת גאולך
שתהדר המון הדורך
שתברך בני בחורך
שתהדרו רוח גאולך
שתוטיט וולדי ויעורך

ככתוב בתורה מיטה עבדך לאמר כי ביום הזה יכסר עול כס
 לטהר אתכם מכל חטאותיכם לפני יי' תטהרו
 ותשכחו והשם העומדים בעזרה כבהיך שומעים את השם
 הנגבד והנראה מעורש מפי סף גדול בקרועה
 היך בורעים ומסתתרים וטפולין על פניהם וזומרים
 ברוך שיש בגודל מלכותו למולד ועד והוא היה מדברין לגמור
 את השם נא המברכים ואומר להם תטהרו ואתה בטובך
 הגדול מעורר רחמיך וסולח לשבט משרתיך למוטן קרוטות שמך

כיר יטבחג ויקח דם בכלי יצוירן ימורסיג ביד ולא יקשה
 כולח למזבח תפוש מחמת אודם נבדה ומלאה רשעים ולא אפר
 כזה הורגיו סה וכלי קטורת צבע לכה בחשני
 כוד ביד שמול ומחמה בימין כיעד לפניו לחרו
 קירב לאיטה בין טתי פרכות קס בין טדיס
 קטורת הכרה טד עטמה ויחא קטה יגייע בהיכל
 קירב דס פ' ולכמות והקליף קדמה יזה בארבע
 קיים אחת למעלה ושבע למטה קדס ודרבן לשנים
 דין ושמך בכך וזבח טעיד היגל והכליף כרת
 דמוס ומצב מול אחן חונה רעות סן מטניהס
 וביעי מזבח סן יחטא בתעורבת רוס טיהרו כשבב
 ויזה וכלה ובה אצל טעיד החי רשעים יורה לא

אמר היה אומר וטא השם חטאן גון פשיטן למנך שמך
 בית ישראל וטא השם כסר נא לחטאים ולעונות
 ולשטים שחטאן וטעמו וטפשיטן לפניך שמך בית ישראל
 ככתוב בתורה מיטה עבדך לאמר כי ביום הזה יכסר עול כס
 לטהר אתכם מכל חטאותיכם לפני יי' תטהרו והכתיב

יבא למזבח עמך
 כלעון יפלו חסד
 טבט עמך עטמה וחסד

הכרה כלעון כזה
 וני העט טלעו בני שתי
 פקטות במחמה לפני

סן סן סלויבט

אזכרה פ' יורה

קטרה זכ ועלה קטרה

ורשעים

ואלהי אבותינו גלוי וידוע לפני כבוד שמיך לפני כיומים
הראשונים לא פתן גדול להקריב קרבן ולא מזבח להעלות
עליך עולה וכליל

אלהינו

ואלהי אבותינו אל העזבים ואל הטישים ואל
הבלימים ואל תשר בריכתך אותנו קדושים ותענות
לחדשנו מינותך הודינו רחבך הט לבינו ליראה את שמך למשך
שמך הגדול סתוב ברברי קדשך למושך שמך יין וסלחת לשוננו
כי רב הוא

אלהינו

ואלהי אבותינו מחול לפונותינו ביום הספורים
הזה מחה והשבר פטעינו וחתמותנו מתגד שינך
וכה יצרינו להשתעבר לך והכנע ערפינו לטוב אליך וחר
כליותינו לשמור שקודריך ומול את לבבינו ליראה את שמך
כסתוב שמדוך ומל יין אלהיך את לבבך ואת לשב דרעך לאהבה
את יין אלהיך בכל לבבך ובכל עשך למשך חייך
מה נאמר לפניך יושב מדרום ומה עשר לפניך
שוכן שחקים הלא כל הטטרות והנגלות אתה יודע
אתה יודע רזי עולם ותעלמות סתרי כל חי אתה חושש

כל חדדי בטן ובוחן כליות ולב איך כל דבר נשלה ממך ודנין
נסתר מתגד שינך יהי רצון מלפניך יין אלהינו ואלהי
אבותינו שחולח והמחול לפני על כל עונותינו ופסעינו והבשר
לפני על כל חטאתינו

ע"ה של באונם	ע"ה של בבלי רשת
ע"ה של בגלוי	ע"ה של בדעת ובמרחק
ע"ה של בהרמז הלב	ע"ה של בוירתי סה
ע"ה של בזדק	ע"ה של בחוזק יד

שתחסן חיילי חוסין	שתזקוקה זרע זוכיין
שהיידע יטועת ידידיך	שתנמר פונמזות טוהיך
שתלזה להקת לקוחיך	שתכליל כבוד מרפיך
שתנשא נדח נשימויך	שתמזלא מוטמולת מיחליך
שהענה עתה עבדיך	שתשמח סגולה טרידיך
שתמדיק טבאות טנופיך	שתשמד פני פדייך
שהרעה רחט רחומיך	שתקנה קהל קנטייך
שתזקוקה הוקק תמימיך	שתטיפע טלוס טבטייך

ותהא הטנה הזאת הבאה שליטן ושל כל ישראל

שמך

חיותיך אוימך העוב תסתח לטן
 שנתה צמחה ושרונה
 שנתה קול שנתה צמחה ושרונה
 שנתה חיים ומוטן שנתה חיים ומוטן
 שנת טובה וטעם ויטעם טעם יהיה בה לא רבר ולא חרב ולא דעב
 שנה שלא יהיה בה לא צמחה ולא יצטן ולא מנהג שנה שלא
 תפול אסה את פני פטנה שנה שלא יצטוכן שמך ישראל זה לזה
 ולא לשם אחר שנה שתבדך את מימי לחמיטן וזאת מימיטן
 מתוך שולחך ביטותיך וברכה כמעטיה ידיטן
 ועל אטפי הטרען היה אומר

יהי רצון מולפניך יין אלהיטן ואלהי אבותיטן שלא ייעטן בתייהס
 קבריהס אטרי השם טכבה לן אטרי השם שייין אלהי
 אמה מה נהדר היה בהן צדקל בימותן נען הקודש בלי פגע
 נען צדוקל היה מבורך בטס ל חי מוטמויטן ליטורען סליחור
 ומחילה נעניד לשם רציה אתכס סכטוב ויטעם אחרץ ארץ
 ידין אל השם ויברכס נירד מעטיוה החטיות והענולה והטלמויט
 אטרי שכן ראתה כל אלה כל אלה בפיית דיטל נען יסודותיך
 ומקדש הקודש של מוטמויטן וטעם הזאת יין אלהיטן

כעפר יסודי	ליוס דיץ בעומדן	גדל טחלתן
גדל טחלתן	מולץ דירתן	כמדת קומותן
מטויה נגמורה	בסוד חכמי תורה	מדי טולא נברא
רבוך בזבל	מסוץ בחבל	דומה להביל
הציפ שתן	נהסבה מראיתן	בשעת מיתותן
וכתנע אסס	ובחרב עם	ברשת נתמטי
מטויה	נגמורה	
זאת רטומון	קרב יומון	גורד ממוקומון
חתוך דיט	קצוב זמטן	לקבר מולוטן
טורח בדאבון	עפר בקבון	מוסן ליוס דיץ וחטבון
מטויה	נגמורה	
צינע ויבולה	ימות ויבולה	סרקב יבולה
סן לכל צבר	טהיוס זעצב	ומחר לקבר
לרצנע יבומטן	טהיוס פודיטן	ומחר אייטטן
מטויה	נגמורה	
מלובלך במשטנה רע	מטוונק ברע	ביסר הרע
טוטק ומתעבר	זבן מותחבר	ושליון יתגבר
סבר הצונן	בדטן מוען	מבקט להדען
מטויה	נגמורה	
צמחותיו קצובים	במוספר נחטבים	יבויין מוכאזבים
פתאום יוקדם	ולמות יורדם	אזוי לבטל ורם
מוסר ואין יטע	מקדה אחר יטע	לצדיק ולרשע
מטויה	נגמורה	
קבורה טביל	מה יתרון לו	מות גורלו
רטוס למות	וביוס המות	חוטך וצלמות
טלמה השטנה	קינה ורמושה	רימה ותורליטה
מטויה	נגמורה	

עֲנֵה שׁוֹל בַּיּוֹמֹת שִׁפְתַּיִם	עֲנֵה שׁוֹל בִּימֵר הָרַע
עֲנֵה שׁוֹל בַּיּוֹדְעִים	עֲנֵה שׁוֹל בְּלֹא יוֹדְעִים
עֲנֵה שׁוֹל בַּבַּחֲטִי וּבַבּוֹב	עֲנֵה שׁוֹל בְּלֶטֶן הָרַע
עֲנֵה שׁוֹל בַּמְרָאוֹת הַטֵּיִן	עֲנֵה שׁוֹל בַּגִּשְׁךְ וּבַמְרָבִית
עֲנֵה שׁוֹל בְּשִׂיחַ שְׁפַתוֹתַיִךְ	עֲנֵה שׁוֹל בְּעֵינַיִם רְמוֹת
עֲנֵה שׁוֹל בַּשְּׂמֵחַץ פֶּה	עֲנֵה שׁוֹל בְּכַעֲדֵי הַגְּלוּיִם
עֲנֵה שׁוֹל בַּקְּסִימַת יָד	עֲנֵה שׁוֹל בְּרִסְוֹן
עֲנֵה שׁוֹל בַּשְּׂצָגָה	עֲנֵה שׁוֹל בַּתְּמַחֵץ לֶבֶב
עַל חַטֹּאִים שׂוֹמֵן חַיִּיבוֹת עַל־יָהּ אֲנִי	
עֲנֵה שׁוֹחֵב חַטֹּאֹת	עֲנֵה שׁוֹחֵב עַגְלָה
עֲנֵה שׁוֹחֵב קֶרֶן	עֲנֵה שׁוֹחֵב מִיתָה
עֲנֵה שׁוֹחֵב בַּת	עֲנֵה שׁוֹחֵב מִיתָה וְכַרְת

מִיתָה בְּדֵי שִׁמּוּס וְכַרְת בִּירֵי שִׁמּוּס אֲרַבְעֵי מִיתוֹת
 בֵּית דִּין סְקִילָה טְרִישָׁה הַגָּז וְחֶטֶק וּמִזְלָזוֹת אֲרַבְעִים מִיתוֹת
 עֲשָׂה וּמִצֻּוֹת לֹא תַעֲשֶׂה בֵּין שֵׁשׁ בָּה קוֹס וְעֲשָׂה בֵּין שִׁנַּיִם
 בָּה קוֹס וְעֲשָׂה בֵּין שְׁגָלוֹת לֹט בֵּין שְׁמֵיטָן גְּלוּיִם לֹט הַגְּלוּיִם
 לֹט כַּבֵּר אֲחֻזָּה לִשְׂבִּיךְ וְשְׁמֵיטָן גְּלוּיִם לֹט כַּבֵּר לִשְׂבִּיךְ גְּלוּיִם
 וַיְדוּעִים כַּבֵּר סֵךְ הַנְּסֻתוֹת לִיּוֹן אֱלֹהֵינוּ וְהַנְּגֻלוֹת לֹט וּלְבִנְיָן
 עַד שְׁוֹרֵס לְעֲשׂוֹת אֵת כָּל דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת

עֲבֹדךָ אֲמֹר לִשְׂבִיךְ שְׂעֻאוֹת מִי יִבֵּן מִנְּסֻתוֹת
 טְקִימָה טְקִימָה וְיִזֵּן אֱלֹהֵינוּ מִכֹּל פְּטָעֵינוּ וְטַהֲרֵינוּ
 מִכֹּל טַמְאוֹתֵינוּ וְזָרוֹק עֲלֵינוּ מִיַּם טַהוֹרִים וְטַהֲרֵנוּ כְּכַתוּב
 עַל יָד נְבוּזַרְדַּן וְזָרוֹק עֲלֵינוּ מִיַּם טַהוֹרִים וְטַהֲרֵנוּ מִכֹּל
 טַמְאוֹתֵינוּ וּמִכֹּל גְּלוּלֵינוּ אֲטַהֵר אֶתְּכֶם

תְּכִיחָה

אֵיךְ יִתְכַסֵּר כָּל מַעֲשֵׂיֶיךָ בְּשֵׁפֶר נִבְתָּבִים בְּסֵפֶר

זכות חפשיה	ברית לא האספתה	שובה ישראל
זמית הישרת	בוד רמה גרפנ	ואיך נשוב
חיל שעה	יתהן מוכס שימעתה	שובו שובבים
חפוי נא במענינו	הנצב במחנינו	ואליך נשוב
שמעתה פשיע	והצמחתה יטע	שובה ישראל
טפלוט ענותינ	ונסתמו עינותינ	ואיך נשוב
יוס מחל הוחש	לשמוע לחש	שובו שובבים
יחלט לך	כי אנהנו פנולך	ואליך נשוב
כי אנו הוא היור	חסר לאלפיס גיס	שובה ישראל
כלמותינ נגדינ	ומקריב אידוינ	ואיך נשוב
לא לעד אקצוק	ולא בריב אחצוק	שובו שובבים
לא תחזיק באף לעד	ותבסר באף	ואליך נשוב
מחיתי פשיע כעב	בניס לחס מוב	שובה ישראל
מה נאמר על פשיעינ	ידענן רשעינ	ואיך נשוב
נבקש שן יאין	עליסם שמותי עין	שובו שובבים
נתבסר סליחות	כי נסו אנהות	ואליך נשוב
שמותי לב חדש	ויס ספוק הזקדש	שובה ישראל
סחרחר לבינ	שקשנן לנבינ	ואיך נשוב
שן השלסתי	לחן גמולסתי	שובו שובבים
שמור נא לחשינ	ביוס שני נפשינ	ואליך נשוב
פי רבר שמועה	לשוטבים תמועה	שובה ישראל
פשיעינ אהנ	ובענונינ נהנ	ואיך נשוב
ציוה בנות צין	ארחיץ פקייץ	שובו שובבים
צנקותינ תקטיב	שבמותינ תטיב	ואליך נשוב
קחו נמוס רברים	ויירסן פברים	שובה ישראל
קדבת ורחקת	ומנגדך נרחקת	ואיך נשוב
רחמי נבמדן	על בני נמחר	שובו שובבים

במלאות ספקן	גע יוס חוקו	טוודר דולקן
אברן שטהונותין	ליוס חשבונותין	תבלית שמוותין
עבר ובטל סך העולם	וקצו ישולם	תוארו יוסלס
	קמורה	כונגיה

ואלהי אבותינו הבוה לסניך תפלתנו ואל תתעלם
 מזהחנתנו נאויין אנו עזי פנס וקסי עורה בדבר
 הזה שטומוד לסניך י"ל אלהינן ואלהי אבותינו צדיקים
 אברן ולא חטאנו אבל אנחנו חטאנו אשמונו
 כגרטן גזלנו דברנו רופי העינין והרשענו זרנו חמוסנו
 טפלטנו שיקר ישנו רע כזבנו לינו מודרנו נאוינו סדרנו
 עיינו פשענו יחדנו קשינו עורה רשענו שיחתנו היעבנו
 העינו תפאענו סרטן מוסחותך ומחושפטיך הטובים וליך
 שיה לנו ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמות עשית ואנחנו
 הרשענו

למשן שמי	כי אתה עמי	שובה ישראל
אמרתן נגזרת	ומנגוד נגזרת	ואיך נשוב
בני למודי	קראתי דודי	שובו שובבים
בסוכך ברחמים	עלינו מנחמתים	ואליך נשובה
גלית אונס	וסקחתי עיני	שובה ישראל
גגלטן ונגלטן	והדבה מעלטן	ואיך נשוב
דרכים עזבו	וסקדס תאהבנו	שובו שובבים
דלת לנו פתח	ימין עלינו מתח	ואליך נשוב
הטייתי ידי	והגדלתי סודי	שובה ישראל
הוסטנו חטאות	מאורח להטות	ואיך נשוב
ואתה עידי	בני ועברי	שובו שובבים
וכרחוס תבסר	וצדיקינו ספר	ואליך נשובה

יום נאמר סגורים להטקית קטעיהם שמי שחוקל

אל תירא

יום סוטן אינן נרטה בן לסלוח לשם קדוש טוב טובים

יום שגן נכס להחזיקו לה חושש טובה שחל

אל תירא

יום פיה חרסות רטיע לעבור על כל פנים טובו טובים

יום זה מוזכר לנקות מרחם משהר טובה ישרא

אל תירא

יום קיחה רבים לשלם בשפרה פריס טובו טובים

יום רחמים לחסד רובע להחזיקו מן טוב טובה שחל

אל תירא

יום טבת טבתו הוא לשם להחיות משפוחים טובו טובים

יום תשובה לגדלים וקטנים להטוב מן כטלים טובה ישרא

כטוב על יד נבואך טובה ישרא נזיל להך ט

כטלת בצמחך ונאמן קדוש טובים וטוב

אל ילן ונאמן אליו כל תטא טן וקח טוב וטעולמה

פריס ששתיהם

טוקים

אשר אטמינן יצול ויקטע היום וטעול לכל עתרת

ולגר הגר כטוב במרחק וטעול לכל עתרת כנ

ישרא ורגר הגר כטוב כי לכל השם בטקנה

יום כוגר יטן תטא וטעול היום שמוך יאמץ ל טוב וטעול

כטוב ברברי קדשך כי אהה ין טוב וטעול ורב חסד

לכל קוראך

יום צעלמ חוקיך טכח וטעול היום רחמינן וטעול ורחך

רטיע נטוב כטוב על יד נבואך יטעול

רטיע רכנ ואיש אץ מחטבותך

רציתי תשן	בטעמינו לב חסן	ואליך נשובה
שמחת ברית	לפי תת אחרית	שובה ישראל
טבתך הקים	ונאדרנו בלא יקום	ואיך נשוב
תחולתי הקדויתי	וצדקי חזיתי	שובו טובבים
תדבר הצלחתי	תאמר סלחתי	ואליך נשובה
במתוב בדברי קדשך השיבנו ייף אליך ונשובה חרש		
ימינו בקדש		

אדיר ומיוחד	לכפרת גני אחר	שובו טובבים
יום בחור מכל שנה	להתם עונות שושנה	שובה ישראל
אל תירא ישקב	שובו שושבים	שובה ישראל
	הנה לא יעם ולא ישן	
	שובו ישראל	

יום גחל עבוד	להשליתינו משהו בוד	שובו טובבים
יום רחור ותמימים	להלכך עונות סתמים	שובה ישראל
	אל תירא	

יום הובן כרי לחטאים	להשליך חטאים	שובו טובבים
יום חרדי ממשים	להצדיק עמוסים	שובה ישראל
	אל תירא	

יום זכות וזכות יזכור	לרחם בן בבוד	שובו טובבים
יום חתום שטרות	לקבל כל עתירות	שובה ישראל
	אל תירא	

יום שוב מקדמו קודש	לזכות יום קודש	שובו טובבים
יום יפוט שונות	לסגות וזדונות	שובה ישראל
	אל תירא	

יום כבוד הוא לכב	לטהר וחתם	שובו טובבים
יום לא כמזחור כל הימים	לשוב עלינו בדחמים	שובה ישראל
	אל תירא	

יום מרת הדין להדמים	להשליך חטאינו בלב ימים	שובו טובבים
---------------------	------------------------	-------------

שוממותיך והעיר אשר נקרא שמך עליה כי לא על צדקותיך
 אבחנו מעילים תחטונו לפניך כי על רחמיך הרבים יין
 שומע יין סלחה יין הקטיבה ועשה אף תאחר לחונןך לרהי
 כי שמך נקרא על עירך ועל שמך
 בעבור כבוד שמך הימצא לנו שומע תפלה
 לחונןך שומע נא בקול תפלתנו

מי ל כמזך	אביר	במועטיך כביר
מי ל כמזך	גולה	עמוקות רוכב צדקות
מי ל כמזך	הצור המים	ומלא רחמים
מי ל כמזך	זוכר חסדים	חומל חסידים
מי ל כמזך	טוב על כל	ינצל ויודע הכל
מי ל כמזך	טובש כעשים	להצדיק עמוסים
מי ל כמזך	מלך עולם	טמא ועולם
מי ל כמזך	סולח חטאות	שונה פלאות
מי ל כמזך	פותח ומטיביע	צדיק ומטיביע
מי ל כמזך	קורא דורות	רוצה עתידות
מי ל כמזך	שומר שבועות	שומע שוננות
מי ל כמזך	מבן עלילות	תקיף תהילה

ככתוב על יד נביאך מי ל כמזך טובא שן ושבו
 על פטיע לשארית נחלתו לא החזיק לער אסו כי חפץ חסד
 הוא תשוב תיחמינו תכבוש עמנוהינו ותטליך במצולות ים
 כל חטאותם כל חטאותינו וכל חטאות עמך בית ישראל
 במקום אשר לא יזכרו ולא יפקדו ולא ישלחו של לב מועתה ועד
 עולם תהן אמת ליעקב חסד לאברהם אשר נטבעת לאבותינו מן
 מימי קדם
 אתה סולחן לישראל מן השמים ומוחלן לסבטי ישראל

ויסוב אל יין וירחמנו ואל אלהינו כי ירבה לסלח
יום דופינינו שאנו היום קטוב תחנונינו ובתחנון סלח נא
כפתוב בתורתך סלח נא לשען העם הזה כגודל חסדך
וכאסוד נטאות לשם הזה מומצרים ועד הנה וטס נאמר
ויאמר יין סלחתי כדברך בעבור כבוד שמך המוצא לנו וסולח
סלח נא למשן שמך
יום היזדנו עך להסר היום יול יכולע וכרחוס כפר
כפתוב בדברי קדשך והוא רחוס יספר שן ולא ישחית והרבה
להשיב אסר ולא יעיר כל חמתך
יום ויעתהינו יסובה ויותעב היום פטיעינו וחטאינו מוחה כעב
כפתוב של יד נביאך מחיתי כעב פטיעך וכעטן חטאותיך
סובה אלי כי גאלתיך
יום ודונינו העבר כעטן היום ענטן כוס דתה בעטן
כפתוב בתורתך ויד יין בעטן ויתיעב עמו טס ויקרא בטס יין
וטס נאמר וישבור יין של פטן ויקרא יין ג רחוס וחטן
יום חטך שטן בעדינו זכור היום סלח לשוננו יחט אל תזכור
כפתוב של יד נביאך אל הזכור לנו עונות ראשוננו מהר יקדמונו
רחמך כי דלונ מואד
יום טעוהינו יסוכח ואין היום נאס יבוקט שן ואין
כפתוב של יד נביאך בימים ההם ובשת ההיא נאס יין יבוקט ארת
שן יסדל ואינינו ואת חטאות יהודה ולא המוצאנה כי אסלח
לאסוד אטאיר
יום ידרטון מיסוק ומהר היום מכל חטאותינו אזהר טהר
כפתוב בתורתך כי ביום הזה יספר עליכם לטהר אתכם מכל
חטאותיכם לשע יין תטהרן
יום כל תשא בתחנון אבטא היום לטיועהינו אחר הטה
כפתוב בדברי קדשך הטה להי אקטר וטימע סקח עיטר וראה

257

יאר יזן ענן אלקי חיים יטו ארץ ארץ חיים

יטו ארץ ארץ חיים יטו ארץ ארץ חיים

יטו ארץ ארץ חיים יטו ארץ ארץ חיים

יטו ארץ ארץ חיים יטו ארץ ארץ חיים

יטו ארץ ארץ חיים יטו ארץ ארץ חיים

יטו ארץ ארץ חיים יטו ארץ ארץ חיים

יטו ארץ ארץ חיים יטו ארץ ארץ חיים

יטו ארץ ארץ חיים יטו ארץ ארץ חיים

יטו ארץ ארץ חיים יטו ארץ ארץ חיים

יטו ארץ ארץ חיים יטו ארץ ארץ חיים

יטו ארץ ארץ חיים יטו ארץ ארץ חיים

יטו ארץ ארץ חיים יטו ארץ ארץ חיים

יטו ארץ ארץ חיים יטו ארץ ארץ חיים

יטו ארץ ארץ חיים יטו ארץ ארץ חיים

יטו ארץ ארץ חיים יטו ארץ ארץ חיים

יטו ארץ ארץ חיים יטו ארץ ארץ חיים

יטו ארץ ארץ חיים יטו ארץ ארץ חיים

יטו ארץ ארץ חיים יטו ארץ ארץ חיים

גואל פוזה ומחייב ומגן ב"י מנן אברהם
 גבור למורש י"ן מחיה מתים אתה ורב והושיע מכלכל חיים
 בחסד מדויה מושיע רבים פומך נשלים ורוס
 חולים מושיע ומחיים ומקיים אמונתו וישיע שפי מי כמור
 בעל צבורות ומי ודמה לך מורך מזמית ומחיה מימיה ל
 ישועה מקדוש מי כמור ויב הרחמים זכור יצורין
 ברחמים מזמית ומחיה ומגן וזכה להחיות מתים ב"י
 מחיה המתים לרור ורור נגיד גורלך ולכס
 נמחים קדושתך נקדיש ושבחך להיט מפינו לא ימוש לעולם
 כי לא מורך גדול וקדוש אתה ובכך תן פחדך
 י"ן אלהיטן על כל מעשיך ואימתך על כל מה שבראת וייראוך
 כל המושטים ויסתחו לפנך כל הברואים וייששו כולם אגדרה
 אחת לעשות רצונך בלבב שלם שמה שידענו י"ן אלהיט
 שהשילטין לפניך פון בורך נבונה בימיך ושמך נדח ער
 כל מה שבראת ובכך תן כבוד י"ן לשמן
 תהלה ליריאיך ותקוה טובה לדורשיך ושתחן פה למיחלים
 לך שמוחה לארצך ססע לעיך ושמחות קרן לדוד עבדך
 ונשיבות נר לבן ישי משיחך במהרה בימיך ואן
 צדיקים יראו וישמחו וישרים יליון וחסידים ברנ
 יגלו ויגלו ויגלו ויגלו

תמולך
 י"ן לבך על כל מעשיך י"ן יוצאים עיך ועין
 מסכן כבודך כמתוב בדברי קדשך ימולך י"ן לעולם
 מלויך ציץ לדוד ורוך הללויה וכתוב
 י"ן טבנות במשפט ואל הקדוש נקדש
 במדקה ב"י המורך הקדוש
 אתה בחרתנו מכל הממיות וזאת אמת ודעית ב"י

בבית תפילתי שולחתי וזבחיהם לרצון על מזבחי כי ביתי ביר
 תפלה יקרא לכל העמים ככתוב ויצונו יין לעשוק
 את כל החוקים האלה ליראה את יין לאהינן לטוב לנו כל הימים
 ולחיותינו כהיום הזה וצדקה וברכה
 וחיים ושלום יהיה לנו

ואומר/ החץ קדים גמור ואומר/ אף כלהינן וקדים
 בלא התקבל

וברפלה
 מנחה אומר/ מה נחון וחס הוא שפת אדם/ אס תשיב ואומר/
 תפלה ושמור האף לשב התיבה ואומר/ וכיף וכול
 סידרה וקדים ער לשלח ואומר/ ויזכירתי ומזכירתי סת
 יקדיץ בנג בני אדם כמקום שיש יקן בסחרית נפ אחרי
 כותף נפ במשפט אדף מדבר ער סוף השש וטלשי הוא
 המעשי ואומר/ החץ קדים ער לשלח ומשני נבואות יונה
 כול ומכר לשב ולחריה ספר המעטות
 ומחזירי סת למחזיק ואומר/ יהלל ואומר/ החץ קדים ער לשלח ומחזירי סת
 מנחה בלחש

יין טפתי תפתח ושי יצד

ברוך
 תהלתך
 אלהי יין אלהינן ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק
 ואלהי יעקב הלא הגדול הגבור והנורא לא עליין גמור
 חסדים נחמים וקונה את הכל זוכר חטאי אבות ומביא צאור
 לבני בניהם למשן טמו בזהבה
 לחיים מולך חפץ בחיים וכתבינן ספר החיים למענך לא רצי

באי המחזיר ברחמייו שכינתו לציין מורייס אינזנו לך שאתה
הוא יין להיטן של חייטן המסודים בדרך ושל כטימותיטן הסקודות לך
ושל טיך שבכל יום ויום עמנו ושל טבלאותיך וטובותיך שבכל עת
ערב ובוקר וצהרים הטוב כי לא כל החמיר המדיחם כי לא תמן
חסדיך ומעלה קויטן לא הכלמותן יין אלהיטן ולא עזבתן ולך
הסתרת פניך מנוטן זכור החמיר וטבטי את בעטן
כלה רבר וחרב ורעב ומשיחית ומעשה וכל מחלה מעליטן
ומשל כל בני בריתך על מולט יתברך ויתרומם שימך
מולטיטן תמיד כל החיים יורוך סלה ויהללך לשימך הטוב באמות
וכתוב לחיים טובים כל בני בריתך באי

הטוב שימך ורך טמה להודות טייס טולוס טובה
וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ושל כל ישראל עמך ברכיטן
אביטן כולטן טאחר באור פניך כי באור פניך נתת לנו יין אלהיטן
תורת חיים אהבה וחסד נרקה ברכה ישועה ורחמים וחייטן
ושלום וטוב יהיה בניטן לברך את כל עמך ישראל בכל עת
ובכל טעה בטולמוך בטער חיים ברכה ושלום
טעסה טובה וישועה ונחמה חן וחסד נזכר ונכתב לפניך חן ושלום
עמך ישראל לחיים ולשלום באי המברך את עמך ישראל
בטולוס

אֱלֹהֵינוּ ואלהי אבותינו ונבוא לפניך תפלתינו ואזלתת טולוס
מתחנניטן טאין אנט עזי טעס וקטי עמך ברבר
הזה טמאנו לפניך יין אלהיטן ואלהי אבותינו טדייקים וטחטי
חטאנו אבל אנטנו חטאנו אטיטנו כגרטן גדלנו
דברנו רופי העמינו והרטיטנו זרטן חמוטן טפלטן טוקר
יעיטנו רע כזבנו ליטנו מחדנו נואיטנו סרטנו עמיטנו טביטנו
סרטנו קטיטנו ערה רטיטנו טיחתנו תיטבנו תטיטנו תיעתענו
סרטנו ממכותיך וממטיטניך הטובים ולא טזה לנו ואתה טדייק

3

ורחמנותנו מכל הלשונות קדושתנו במצוותיך וקדושתנו

מלכותנו לעבודתך ושמך הגדול הגבור והנורא עלינו קדושת

תעך לנך יי אלהינו באהבה את יום השבת הזה ואת יום

הכסודים הזה לסליחה ולרחמים ולכפרה על כל פשעינו

מקרא קודש זכור לימות מצרים להיט ואל

אבותינו ישרה יצוא יציע ויראה ויראה ויטיע ויטיע ויזכר

זכרוננו וזכרון אבותינו זכרון ירושלים צידך וזכרון משיח בן

דוד עמך וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך לטובה ולחסד

ולרחמים ולרחמים ביום השבת הזה ו ביום הכסודים

זכרוננו יי אלהינו בו לטובה ומקדישנו בו לברכה והושיענו

לחיים טובים ברב יצועה ורחמים וחסד וחנינו ורחם עלינו

והושיענו כי מולך עינינו כי ל מולך חסדך ורחום אתה

להיט ואלהי אבותינו מחול לטובותינו ביום

הכסודים הזה מחה והעבר פשעינו וחסונותינו מנגד עיניך

כאמור חבבי אבבי הוא מוחה פשעיך לחסדך וחסונותיך לך

אזכור ונאמו מחיתי כעב פשעיך ונסתן ונסתן טובה מן

כי גאלתיך ונאמן כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מפני

חטאותיכם לפני יי אלהיכם כי מחה סולחן לישראל

מן העולם ומחול לטובתי יטובתי בכל יום ויום ורבך אמרתי

וקיים לפני מלכותיך ויין לנך מולך מחול וסולחן לאי חסד

הולך מחול וסולחן לטובותינו ולחמדותינו ואלהי ישראל מטיב

איש מותינו בכל שנה ושנה ייך של כל המדינה מקדש השבת

ו ייך ואלהי ישראל

ו ייך ואלהי ישראל

ו ייך ואלהי ישראל

ו ייך ואלהי ישראל

ו ייך ואלהי ישראל

ו ייך ואלהי ישראל

בין שוין בה קום ועטה בין טגלים לטן כץ שוין גלים לטן
גלים לטן סבד אמרנו לטער וטאין גלים לטן סבד לטער
גלים וידושים ברבר טט הנטורות לטן אלהינו והטגלות לטן
ולבנינו ער עולם לעשות את כל דברי התורה הזאת

יהיו לרצון אמרי פי
ולאחר שהתפללו בלשון מתהילין בנפש

ברכה יתן אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם ליתן
ישחק ויהי ישקב הל הגדול הגבור והנורא לטן
קונה שמים וארץ

מסוד חכמים וטבנים מולמד רעת מבינים

אסתח פי בתחטנים לחלות שני שוכן מוטנים

מנחה לטן לעזר הקלד

בקול ערב אמנותך ברץ וקרב בן הערבים

אמונת אמונים תירב אוצרי לחנות ערב

באי יגוס בטיחה בקט ממך הסליחה בן הערבים

בסוף לטוחחה בנפת קרבן מנחה

גטין ברין שרת גנות לך בעשרות בן הערבים

גחולה לך ועטרה געיותם תסון כקטורת

ככתוב תבין תפלת קטורת לטער מוטות כפי מנחת

ערב וטאם/ למטן שמך יתן וסלחת לטנו כי רב וטאם

וטאם/ כי שמך הסליחה למטן תורא וטאם/ לטן

אחריש ברין ורב גבורות וחץ ערב

ערכו אטא זכור נא לאום מי מנה

ערודה לרב ומונה זך רומה לטעגנינה

למוגנינה

ברכה לחיים מלך חסד בחיים וטעבינו בסער החיים
למוטער ל חי גואל גודל ומוטיע ומאן באי

הבא שליטן כי אמת עטית ואנחנו הרשענו

מה נאמר לשניך יוטב מרוב ומה נספר לשניך
 שוכן סחקים הלא כל הנסמרות והתגלות אהה יודע
 יודע רזי עולה ותגלויות סתרי כל חי אהה חופט כל חררי
 בטן ובוהן כליות ולב אין כל דבר נפלא ממך ואין נסת
 מנגד עיניך יהי רצון מלפניך יין אלהיך ואלהי אבותיך
 שהגלה ותמחול לנו על כל עונותינו ופשיענו ותספר לנו על כל
 חטאותינו

ע"ה של	באונס
ע"ה של	בגלוי
ע"ה של	בהחור הלב
ע"ה של	בחרון
ע"ה של	בטומאת שפתים
ע"ה של	ביודעים
ע"ה של	בברט ובכזב
ע"ה של	במחצית הפיו
ע"ה של	בשיח שפתותינו
ע"ה של	בפתחון פה
ע"ה של	בקפיצה יד
ע"ה של	בשקצה
על חטאים שאנו חייבים עליהם אכנס	
ע"ה שחע	חטאת
ע"ה שחע	קרבן
ע"ה שחע	כרת
ע"ה של	בבלי רשת
ע"ה של	ברשת ובמחמה
ע"ה של	בגידתי פה
ע"ה של	ברוחק יד
ע"ה של	ביצר הרע
ע"ה של	בלא יודעים
ע"ה של	בלטיון הרע
ע"ה של	בנטיך ובמחבת
ע"ה של	בשיני רמות
ע"ה של	בצערי רגלים
ע"ה של	ברצון
ע"ה של	בתמהון לב
ע"ה שחע	שחע
ע"ה שחע	שחע
ע"ה שחע	שחע

מיתה בירי שמים וסדרת בירי שמים
 ארבע מיתות בית דין סקילה טריפה הרג וחנק ומלקוח
 ארבעים מיתות עשה ומיתות לא העטה בין שיש בהן קום ועטה

מנן אברהם
 אתה ורב להוסיף מכולל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים
 רבים סומך נפלים ורופא חולים מתיר אסורים ומקיים
 אמונתו ליטיב עפר מי כמוך בעל גבורות ומי רומה לך מולך
 מחיית ומחיה מומחה לנו ישועה בקרוב
 לקול מושועך האד סתך לנושעך בין הערבים
 הקרב פרי טעמועך הרואס קץ יטיעך
 ותזכור רוב חסדיך ורבת בחזון לחסדיך בין הערבים
 ותרימה חין סהדיך ותסלה לירעי סודיך
 זרע נהוג כסוף זכרס בשת רצון בין הערבים
 זשקס יהי לרצון זכרס בשת רצון
 סמנו וזני תפלת לך ין שת רצון אלהים ברב
 חסדך סגני סמחה ישעך ונאמן והוא רחום יסר
 סוף חלוי יסודית וחדפה להטיב אסר וולא יעור כל
 חמדת ונאמן זכור רחמיך ין וחסדיך כי
 משלם המה

המה אנא זכור נא
 ערחה לחבל ומנה
 מי כמוך אב הרחמים זכור יסודיך ברחמים מומית וביחיה
 ונאמן אתה להחיות מתים בלי מחיה
 המתים

עב עולס טהרת מזבח ואולס בין הערבים
 טהר בנב סהתסללס טהרת תטיית לכולס
 יוסר סעדינו שימה יוקס סחטינו הרימה בין הערבים
 יערב לך נטימה יזוס יהודה וירושלמימה
 סגוני לחנן טטניס סמד סמך מחנגיס בין הערבים
 ססר למן איסונס סנב אס רב בטניס

עבודה למבד על
 וערכה לבב ס
 ערכי

יוס - עמן מסס

איסונס עמן חס
 טמון לילה

לכהדיב

להקריב לך מנחה לנחך קומה כנחה בין הערבים
 לרצך כסלל וטיחה להנחת כענבה מנחה
 כסנוב וטרסה לין מנחת יהודה וירושלם כימי
 פולש וכשנים קדמוניות ונאמן לכו נא ונכסחה
 יאמר יין אם יהיו חטאים כשנים כסלל ילביג
 ואם יארימו כסולע כנמד יהיו ונאמן לכן כה
 אמר יין אל בית יעקב אשר פרה את אברהם
 לא עשה יבוש יעקב ולא עשה פניו יחרו כי
 בראותו ילדין מעשה ידיו בקרבן יקדישן שמי
 והקדישן את קדוש יעקב ואת להי ישרל יפרישן
 יארה קדוש יושב תהלות ישראל

ל נא

ארץ בתואה נכון אוהל באמחק תכון אחר כן לטכין
 לחשלקה לוכן לשי לאוי לטכין לערי עד טס טכין
 עיהור ארץ יכון עירור ארץ לוכן עהורה כן תכון
 אימיתת אוס נטרת למעבר עירור לנטארת דעקה ריכר
 כזטורת קדוש

זעק זכור זעקה קר איון זעקתי זעקי כרין תחנתי
 רעה רין רחישתי רעה רין רחישתי רחישת רגש רחישתי
 כחנני לך רחישתי ביושר ליעור תחנתי ברך רעוי תהלרתי
 ישר תרן עהרת יוצג כמו שגרת ירין בכוסר פטארת
 רחש כמענה עהרת רענה כמחילת הערת רוחה בעור ותפארת
 כיאת בת מיושרת כמענה לסלח משוררת

דיוה גתיררה כזטורת

יוחג כחונך חנניך יוסלח מעל ימוניך יודניי שמורר שיינוניך
 קלע קושי קנייך קרב אלוך קטיניך קומס קהל אמוניך
 יבוא יוס רנניך ירונו כן המוניך

ובארץ מי כעמך ישראל
הדרת יהוה בארץ מיוחדת
שש כנפים שיש כנפים לאחר

חטמלים וחיות אופני
ובשתים יכסה פניו
כי בגשתו מייבש המים גליו
ובשתים יכסה גליו

נוצות חבורות חבורות להסתוכן
ובשתים יכסה

פאר ושכח למועני כל שומר
וקרא זה אלה ואלה

העבד הגשתם ומוראות
הדוש קרוש קרוש יין נכמות

הוקה שטמני כנפים רפי כנפים
מלא כל הארץ כבוד

והוא אהרן אל קורש הקדושים לבנה עין שש חרשים
מישם היה ראוי מלאכי חרשים יכתיב כבוד
היה יצאת מלבשים יצאת מלבנים יצאת מלבנים

בשמים אין כל
הגול עמו המטול יסוד
ורפארו ענויים יחד
מיכאל

זמירות ישמיעו מכל פניו
טכס אחר קרוש מיוחדו ברפניו
מיכאל

יראה ורעך על כל חולוק
לפן שרה אומה עליו
מיכאל

מלאכי רוס לטורר ולתוסה
שרה בפילורו אברה ינוסה
מיכאל

פירין וקדושים קרושן לומר
מורמים בקול המין במאמה
מיכאל

קלים להוצי בבל יביאות
טילוש קרושה להנאות
מיכאל

הכני יצאת רב הידוי
תנני יד רבא לפי הדוי
מיכאל

סלוק

יהיו נצבים לפניך
 לעם לך קרב לוחשי ארץ חרב
 ליוני רוב יערב
 יושחת לרוב קרב לעבדך ביהמה ערב
 נשף ושחר וערב
 קצץ גאולה יאורה קרב
 למתחננים במנחת ערב
 אמונת אום נוטרה למענך עודד ולטוארת העקה רינה סקטיות
 קרוטי

ובכן אתה כרחם סלח לנו
אתה רחום וחנון
 ביטה בשופכי לך תחנון
 גטותינו לעמור ברנן
 רפקנו דלתין
 הומים כעני צרקה שיואל
 ואתה כרחום עטית היואל
 זכור כי עפר אנחנו
 חסד ורחמים עשה עמינו
 טהדינו מחט כי לך יחלנו
 יום זה ספור קראת
 כפר לנו כי כאשר אמרת
 למענך ולמען דברך אשר נרדה
 מוהל וסולח נקרא שמך
 נשוא שן ורחום לעמך
 סלח נא לעורכים שיוע לעמך
 עזרינו אתה ומטעבינו
 פרינו מכל פשיענו
 צורינו אל תזניחנו
 אתה

קרב נא לשועהינו רינה נא את תחינתינו
 שובינו להיות תפלתינו
 אתה

ובכן שרפוס עומדים מומטל לו
אל אריר תב חילך
 בריוה כל תכן להללו
 גועים בקדושה לסלסלו
 שרפוס עומדים מומטל לו
 מיכל מימין מהללו
 נצבריל משימל ממוהל

יום הכסדרים הזה לסליחה ולמחילה ולכפרה על כל עוונותינו
 מקרא קודש דבר לייבוש מוצרים .
 אלהינו ואלהינו .
 אבותינו יעלה ויבוא געש ויראה וירסס ויטמא ויפקד ויזכר
 זכרוננו וזכרון אבותינו וזכרון ירושלים עירך וזכרון משיח בן
 דוד שבדך וזכרון כל שמך בית ישראל לפניך לטובה לחן ולחסד
 ולרחמים ולרחמים ביום השבת הזה . ביום הכסדרים הזה .
 זכרוננו יי' אלהינו בן לטובה וסגורינו בן לברכה והושיענו בן
 לחיים טובים בדבר ישועה ורחמים וחוס ורחמים עלינו
 והושיענו כי אדיר עינינו כי א מלך חנן ורחום אתה .
 אלהינו ואלהי אבותינו מחול לעוונותינו ביום
 הכסדרים הזה מוחה והעבר פשעינו וחטאותינו מנגד עיניך
 כאמור אנכי הוא מוחה פשעיך לחוטאי וחטאותיך רחם
 אדבר ונאמן מחיתי כשב-פשעיך וכענן חטאותיך שובה אלי
 כי גאלתיך ונאמן כי ביום הזה וטהר אתכם מכל חטאותיכם
 לפני יי' תטהרו .

עליו

עד לא מכץ כסאך נבץ

איפנה		ערוגים	באומר נברצו	ואין מלכה
רוגת רדירים	הגא רדירים	ימי	יער אגודים	עד לא
זכרת גיהים	חלד מצהים	ימי	טוטן צבותים	עד לא
ייצבת גיהים	כמיסיה ושבים	ימי	לשימך מינים	עד לא
מדרת עדים	ניעפים ונערוזים	ימי	סיבל חזוים	עד לא
עקצת פרחים	פאה מפעיהים	ימי	צופה מלחום	עד לא
חיימחה ליהטים	רנאשים בליהוטים	ימי	שיהל רהיטים	עד לא
היכנת שלים	בסער תלדים	ימי	תוכן בלונים	עד לא
ככתו בדברי קדשי נבץ כסאך מאן מעולם אתה				

עמוס יתקדש במועשיו יבכו יתקדש שמך יי' לאהיט
עלינו ועל יטול עמך ועל ירושלים עירך ועל ציון משכן
פבורך ועל מלכות בית דוד משיחך
ועל מכותך והיכלך

לחך ורחק נגיד צודרך ולנצח נבחים קדושתך נקדיש
ושבחך לאהיט מפינו לא ימוש לעולם ועד כי
מלך גדול וקדוש אתה יבנן תן פחדך יי' לאהיט
על כל מששיר ואמתך על כל מה שבחאת וייראוך כו
המועשים ויטהחו לענך כל הכרואים וועטו מלש אגודת
אחת לעשות רצונך בלב שלם כמה שירענו יי' לאהיט
שהטלנו לענך עוז בדרך וצבחה בזמנך ושמך נרא על
כל מה שבחאת יבנן תן פחד יי' לעמך תהלה
ליראוך ותקזה טובה להורטיך אשמלץ פה למינהלים ל
שמחה לארסך שטע לענך וצמיחות קדן לרוד עבדך
ועריכות נר לטן ישי משיחך במהרה בימינו

ואי צדיקים יראו וישמחו ויגידו יי'
וחסידים רנה צילו ועולתה מקסמץ פיה
אתה יי' וצדק נב כ כעשך ש ירושלים עירך ועל ציון
מיטען פבורך ככתוב ברבי קדשך ימלך יי' לאהיט ציון לרוד
ודור הללויה וסתוב וצבה יי' צבאות במישפט יהו
הקדוש נהרש במדקה ביי' המלך
הקדוש

אתה בהדתנו מכל העמים אהבת אותנו ורצית בנו
ורוממותנו מכל הלשונית קדשנו במימותנו
וקירבתנו מלכנו לעבודתך ושמך הגדול הגבור והנורא
עלינו קראת ותטן לנו יי' באהבה את יוס השבת היה ואת

ויהי חסד זכיתי פעלתי כל שכן בסוכות לעשותי ומכילתי ימי
 כותל ודין ואחר אסד זאת וסודותי ואחר גזר ודמה וחתתי
 להודיעה מה לא עוד לעיניכם והכל הנצודים אשר
 הסיחתי ואסד הסיחתי לעבד של זול ריבני אולי לו
 עתה חסד גברתי ועל דעותי אסד עצמו מזה ואני ה
 סה דבר ודן מיסר להדיס ראשי והיוך אעז סג ואחר
 עדי דמך ודניך ילן להי כי זכתי פעלתי ודא חטאתי וזמנה
 ילן להי מודה אני זכתי ססא סודך כי אני חטאתי אסדתי
 והכתי כל דבר בלע אדכתי על עמית בנתי בר בעטתי
 בערתי כדתי אמריך גזלתי גנבתי קנין ריע רבתי דופי
 חטאתי הדטעתי ואמאס ויכורך זרתי זרתי זנתי חרשתי
 רע חסתי חטפתי מחטבות רעות ניסרתי שקד טיגסתי
 מעטיי שמאלי מסעלותי יהרתי וענתי רע כזכתי כחטתי
 כי עסתי כמורך לימרת להרע ליכתי לזכתי לענתי לענתי
 לזכתי וריאוך מריתי גזלתי מאסתי תוכחתי וזכתי
 רבך עאנתי נאמתי עבדתי עאדתי כחטתי סתתי
 סרתי סרתי כרע סענתי עניתי עאמתי עאמתי
 עניתי חטתי גסעתי פרעתי גרבותי אפנתי מעטתי חרתי
 קלקלתי רבתי חטתי ערתי רשעתי רבתי ועיתי רוח סיהתי
 טוכתי טעתי טעתי חטתי חטפתי חטפתי חטפתי
 חן אלה חנות רבתי ושמי דבר סמא כי ואעז סוד
 חנות אלה ופי לפיסי ואוסיה עז על חטאתי עז על שגג פטע
 עז דעתי דה עז ה' במאה אסתי מחור ירבי ועבדתי
 מכסבתי ארוס מוסרתי נאין קץ חטבותי חטתי חטפתי מצינתי
 כזנינתי לא גרע מוסרתי לא גרעתי ביאנתי לא נגדתי מוסרתי
 לא נשכחתי ואחשפתי ער חטבותי חטפתי ואחשפתי חטפתי
 לדיכ נמרה אחת חטות חטות חטות חטות חטות חטות חטות

מלפניך

אֱלֹהֵינוּ עַד שׁוֹלַח מִיְדֵיךָ אֵת כָּרְוֵי וְעַכְשָׁיו שֶׁנִּצְרַת
כְּאִילוֹי לֹא נִצְרַתוּ כִּי מִה אֵת כְּחַיֵּי אֵהָ כִּי פְּמוֹתֵי
יָמָה אֵת כְּחַיֵּי וְהוֹלִיעָה בְּמִוֹתָהּ הַכֹּל וְרִיק בְּרֵאשִׁיתוֹ עֲמַר
יֵאסֵד בְּאַחֲרֵיתוֹ יִהְיֶה אֵת לְפָנֶיךָ כְּכֹלֵי מִלֵּא בּוֹטָה וְכֹל מוֹרָה
יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ שׁוֹלַח אֶת־עַד וְאֵת־חַטָּאתֵי מִדּוֹק כְּחַטָּאתֵי
הַדְּבָרִים אִכְּלֵי לֹא עַל יְדֵי יְסוּרֵיךָ

רְבוֹנוֹ שֶׁל עֵינַיִךְ עֲשֵׂה עִמִּי לְמַעַן שׁוֹמֵר הַצְּדָקָה שׁוֹלַח יְבוֹנֵי
בִּי קוֹיֵךְ וְלֹא יִכְלְמוּ בִּי מִבְּקִשְׁיִיךָ כִּי לֹא עַל עַצְמִי

כְּלָבִי אֵת מִתְנַבֵּי יִמְתַּחֵן מִתְּפִלָּה וּמִתְּפִלָּה כִּי אֵת בְּעַדֵי וּבְעַד
עֲמַר הַרְמִיץ הַרְבֵּה הַזֶּה הַעֲמִידִים לְבָקֵשׁ תְּפִלָּה מִלְּפָנֶיךָ וְאֵת
עַל יְדֵי שׁוֹמֵר יִדְעַע בְּעַצְמִי שִׂימֵעַ רַחוּם לְבָרֵךְ עַל עַצְמִי כִּי
שִׁכַּח עַל אַחֲרֵיתוֹ אֵת נְשִׂינָה עַל חֲסָדֶיךָ וּמִבְּטָחֵי עַל יְצִדְקוֹתֶיךָ
כִּי כִּי הִרְבֵּה לְהַאֲדִיר אֶת־יְדֵי וְלִהְתַּתֵּק בְּרַסְךָ עַם בְּרִייתֶיךָ וְלִגְמוֹל
מִוֹבָה לְחַיִּיבִים יִלְפְּתוּ יְדֵי לְשִׁכִּים אֲלִיךְ שׁוֹלַח יִשׁוּבֵי חֵן
מִלְּפָנֶיךָ יִתֵּן לָהֶם סְלִיחָתָה חֲנוּן וְרַחֲמִים בְּיָדְךָ מִן וְעַבְדֶּיךָ
וְעֲמַר הַסְּלִיחָה יִתְּמִיחֵלָה לְסִלְיָה עַם שׁוֹמֵר וְלִבְּרֵךְ אֶת
שְׂטֵינֵי יִסֵּן יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ וְלִן לְהִיטֵן וְלִן
אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּסַלֵּחַ וְתִמְחַלֵּל לָנוּ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ וְשִׂשְׁעֵינוּ
וְתַפְּרַח לָנוּ עַל כָּל

חַטָּאוֹתֵינוּ

אֱלֹהֵינוּ

יְיָ אֱבוֹתֵינוּ הִיא עַם פְּסוּיִת שׁוֹלֵחַ עֲמַר בֵּית
יִשְׂרָאֵל הַעֲמִידִים לְבָקֵשׁ תְּפִלָּה יִתְּמִיחֵנוּ מִלְּפָנֶיךָ
הַיּוֹרֵה מִה שִׂימְרֵנוּ הַבִּינֵנוּ מִה שִׂימְרֵנוּ הַעֲמִידֵנוּ מִה שִׂימְרֵנוּ
וְיִדְעָה הַיּוֹדֵה יִסְאֵבוּ כְּאִדָּה פֶּטֶר יִתְּמִיחֵנוּ בְּרַחֲמֵיךָ לֹא יִכְרַחֵנוּ
עֲמַר בְּפִיִּי יִכְרַחֵנוּ יִמְחַרְחַחֵנוּ פֶּטֶר יִתְּמִיחֵנוּ עֲמַר בְּעִינֵינוּ

ימינו יעמוד עליהם ההאשמות עם האחרונות השאגות עם הדורות
 הגלויים עם הנסתרות הגורעות עם הכפונות וצבר אשר אלה
 מעולותיו הלא טוב בזמנו הנסל אהה נפשי מה תעשי וגיירי
 מה הסעלי בבוא כעוואה פחרי נרוח יין תשאנו להתוכח ער
 מעשיו לרוץ על מעולותיו ואין אשר פטי אלוין וכי יפקוד מה
 אטיכנו וכחשי מה לא יועילנו וטהרי לא יצולנו כי הנר
 בטימים שווי וטהרי במדומים עד ממהר ריץ אמה שופט צדק
 ודרש מטפטי הוא עד וריץ הוא בעל ריץ ואין לפטנו לא עולה
 ולא טכה ולא מטווא שנים ולא מקח שיחד היצר תמים פעלו
 כי כל רכזי מטופטי אל אמונה ואין עול צדיק וישר הוא ואם
 עונותיו תטימור יה ומעולותיו ישיב לי אני לי בה על נפשי אלו
 על נשמתו אבוי על אחרתי כי הנט כחש יבש לפט אש
 וכחש לפט להבה כעלה ערה לפט רוח כמוץ גבתו סנפה
 סופה

הבנת שולעולם גלוי וידוע לפני כסא כבודך כי הנג
 שבו ומתנחה תוהא ומתחט על עונותיו ועל
 פשעיו וכעדה סבר האשי ומיחתי כסתה כלמה ואכנט עד ארץ
 ואיטפל עד עפר עשיה מכנס עיני וחשכו הדואית בארונות
 ועול וחשך פניי ותכלתה אצתי ואאלס לא אפתח פי ולשוני
 מוודק מולקוחתי ושפתי כל ורמתי ותכבד ירי על אנתו
 ולבני פחחך וחסר עשיתו ורעיוני יבהוטי ותתעטה עלי
 רוחי כי נענה חרב כר העשתי וכרתי כשדו מיסוס ועצמו
 חרה מט חורב ועתה יין להיס להי הצבאות
 הישיעה נא בהמץ החמיר וברז חסדיך על עבדך אשר שוב
 לפני כסא כבודך ויחס עלי הרעה ויתחרט על השאג ויכנט
 על חרפי ויתורה על המרד ופכוש כנסך מעליך והעד אסך
 ממנו ושא לכל חטאותיו וסלח לכל עונותיו ואל תשיבהו ריקה

ואני סליחות למענת בוס פסוק ודיל

הס

דוד פסוקי ושמחה

לשם קדמך תפא

ובמזמרת השיר

טוב עליך

תמוז פסחה דוד

ורעב יושך קוה

והענת לעשני דוד

וענת בוא סימוסך דוד

וענת בפני מסוה

טוב עליך

חולה חס לגודך

ופעב לך לבדך

ארוסתו בידך

רפא ידיו בחסודך

ויטיחתו לגודך

בטיח אב בא ממוז

טוב עליך

קימתו טפל קומס

וסובב דימוס רומס

ולקח דיטר סמס

ויערוס בצר מרומס

וימנה טכונתן טומה

וכל

פסחה חדר קרב

תחת סוף קרב

טעה בן תפלה ירב

מסודר ער שרב

בטל יסא ומי סליחה

סליחה המרעא רוחה

פדי פסחה טליחה

ואור פניך דחה

בחד הליהי חורב

לכפר מחלה לבן

לגלות דא את פניבן

לחבש מושבני קרבן

ולא יפי חסוד ופובן

מטחתי ופר שרבן

ותירנה ותישרב

והנמיתה פפילחה

והנמיתה מושבתן

מטיב בו חתימותן

לדי יום יום ומחודתן

לנזכה תת יחודותן

ימי פירנה פפילחה

טוב עליך

לפניך יעבירוך והם כהוון יעבירוך עיני עמך בם תולדות
ועיניהם לך תולדות גשמים מוזל שור להרחמה ויטעם פנים
וחימה ופש מסבבים אותם כחומה ווחה נץ השמים
תסגור אותם לחמה נץ גשמים לך לשמים לב שופכים
גופך במים ווחה תימנע נץ השמים טולא יטור
בלטוב ולא יפקד בטובה ואל ימנע במסעם וואר
יטמו בם טאונט וואר יאמר בפיהם רבר טולא ברטור כי
חטבך יין להיט המה חרובים וימולמרין המה מולמחים
כמה טידענן יין להיט את אשר תחן יוחן ווחה אשר
הרחם יוחה ככתוב בתורתך וחנותי את אשר אחן ק
וחמות את אשר תרחם

א ארך אפים אלה בעל החמדים נקראת ירחך תשובה
הרחימה גרולת החמין וחסדיך תזכור הזם ובכר
זם לחיפ ידירך תיטן וליטן ברחמים כי ווחה הוא בער
הרחמים בתחנן ובתפלה נקדם כמו טהורטת לשמן מקדם
מחנן אשר טוב כמו בתורתך פהוב בעל סעניך נחומה
ותולטן כזה וידר יין בעטן תעבור על כל פשיע ותמחה
אטם פיותיטט טמן טם תאדן טיוע ותקטיב מאמר
כויקרא בטם יין וטם נאמר ויטבור יין על סגין

ויקרא יין ל החם וחנן ארך אפים ורב חסד ואמת ננים
חסד ללפים נטוא עון ופטע וחטואה ונקה וסולחת
לשונות כי רב הוא וחטואותיטן ונחלתנן סלה לך
אביטן כי הטאנן מחול לך מולבטן כי פטיענן כי ווחה יין
טוב וסלח ורב חסד לכל קודמך כי עמך הסליחה למען
תיזרא ולוטן טמך יין וסולחת
לענותי כי רב
הוא

יבאת לספר מהללוי
ותבוא שור אלון
נאור בטללוי סלוחה
יחט פער וסלחה
ונהליטי מי מנחה
תסין כקטורת מיטות

יתבוא

יה ילכין כסלג
יקה רטיגור כמתעול
וילשונם גפ יקלג
ויריכה חין מפאדני פין

יתבוא

מבקר ער אמיש
הנפסה כפי חרמיש
ונרס יבוא שמיש
סנצווי אל המוש

יתבוא

ניחוחי אשימתי
חלבי אשר בתענתי
יהי נריכה כעולתי

וואמרו הכל אשירו

ותבוא שור

אחרת לכשרת הינני פולסתי

אביעה

כתס עוני

חי געילתי כמשכני

כהכניסי לזור ושרל

ותסארתן בשיר ערב
היונה לעת ערב
תרוה ימיון פנר
אל מחלה פנר
נחין קולו לפנך
כפי מנחת נגרב

חט מארס משני
יכבד וילג מלשטי
כמיסול וקלע מילשטי
הבקר ער ערב

את פנר משחר
את חנאותו הצחר
מיסול חיכו אל תאחר
כפח מנחת הערב

אס אינני להקדימה
נמינני כקומא תבא
להתנחות מחנה

תפלי ותקרב

ליל

לפני שור מיעני

כרוץ טוונות מעדני

נלאייה אשר הענת חתי פכונת

אחרת לה כענין

בה

עמי לא תחטה

ובמקום שולה ואטו

לין מעישי

נשיא הלאה הטומע

הטכיס שחר וזמן

במקום תמיד מיימן

וכי האמין ביה

ולא תטקוט מדעקה

תבין תרץ חוקה

מנחה כמדקה

ויאשי צודיס איתעני

עמוד ושרוך תחטעני

לשחר של קדבני

ויחטבה מדקה

מעישי

לין

והגרו למאה נתן

לשנת שוב חייטן

להמיד ערב מיכטן

כענין לקח מלא חפני

ועקוד למתבה אכני

קהל נשיא פנין

להתר צות פני אדוני

קנדת פמס דקה

מעישי

לין

כיסלל יושב אהל

לרבי פודיס יהל

ואס אין קרבן ליהל

ינברר לל מזבח

הל במקום משוכח

בהתקרב בית זבח

תמודו אנרין שבת

עשה מטעט וימדקה

מעישי

לין

טאלחתי דומיה

ואיך אטייר בשביה

יעל כל זאת אנרה ייה

לט בושות הסטס

מאין שבורת כהטס

ואספן לוי אמועס

כי הוא טעלה כריטס

לך יין המדקה

מעישי

לין

במקדש

והיכליו

הינה שיה תרב

מחשבותי נשכחות ודעתי
והחכמה והעיון והפירוש
נטה וסטה ונכחה ונשכחה
ולא זכרה ונשכחה כידועה
והחכמה והעיון והפירוש
נטה וסטה ונכחה ונשכחה
ולא זכרה ונשכחה כידועה

כח הכחשה ופירוש מדומים
נעלית פבית כחלמים
ובוסך והעדר פכח
על פי מודת פכח
ובמחיר נהדג ר יהודה כח העבדות

כח ופירוש נחמתי כחכמה
לכן כיד מרן נחמתי כחכמה
כח ופירוש ואל תבא
ובקולקול נהדג ר חיים כחכמה

קולקול פכח חיים חיים
וחמדותי הפך חיים
רנן אחזני ודע
וכפסיר פכח חיים ופתיעותי נהדג ר אברהם כח חיים

שוחתי פכח אהרן
רמז נהדג ר אהרן
הנה אהרן הקטנה למעט
ההדחות מדבר אהרן
נהדג אהרן שוחתי חיים

ואינו סליחות פירוש

הדוך פניו צדקו
וכפתי פדוק רבן שישתה פדוקו
פניו יסדל

פניו שפתי
פניו שפתי
פניו שפתי

פניו שפתי
פניו שפתי
פניו שפתי

פניו שפתי
פניו שפתי
פניו שפתי

פניו שפתי
פניו שפתי
פניו שפתי

פניו שפתי
פניו שפתי
פניו שפתי

פניו שפתי
פניו שפתי
פניו שפתי

פניו שפתי
פניו שפתי
פניו שפתי

פניו שפתי
פניו שפתי
פניו שפתי

פניו שפתי
פניו שפתי
פניו שפתי

פניו שפתי
פניו שפתי
פניו שפתי

עֲנֵה שׁוֹל בְּמִרְמֵית הַעֵינַן	עֲנֵה שׁוֹל בְּנֶטְיָךְ וּבְמִרְכֵיבֵי
עֲנֵה שׁוֹל בְּשִׁיחַ שִׁפְתוֹתַי וְנֶטְיָךְ	עֲנֵה שׁוֹל בְּעֵינַיִם רַמּוֹת
עֲנֵה שׁוֹל בְּסִתְרוֹן פֶּה	עֲנֵה שׁוֹל בְּצַעְדֵי הַגְּלוּיִם
עֲנֵה שׁוֹל בְּקַפְיֹת יָד	עֲנֵה שׁוֹל בְּרִצְעֵךְ
עֲנֵה שׁוֹל בְּטַעֲמָה	עֲנֵה שׁוֹל בְּהַמְהִינֵן לִבְבִּי

עַל הַנְּאֻמִּים שִׁיאֲנִי הַיְעִיבִים עֲלֵיהֶם אֲשִׁיהַּ
 עֲנֵה שִׁחַעַת חֲטָאוֹת
 עֲנֵה שִׁחַעַת קִרְבָּן
 עֲנֵה שִׁחַעַת כֶּבֶד
 מִיִּתְהֶה בִּידֵי שָׂמַיִם יִכְרַת בִּידֵי שָׂמַיִם אֲרַבְעֵי מִיִּתְהוֹרֵת
 בֵּית דִּין סְקִילָה שְׂרִיסָה הַרְגַּ יִהְיֶה יִמְלִקוֹת אֲרַבְעִים מִיִּצוֹת
 עֲשֵׂה וּמִיִּצוֹת לֹא תַעֲשֶׂה כִּי שֵׁשׁ בָּהֶן קוֹיָה וְעֲשֵׂה בֵּין שִׁיאֲנִי
 בָּהֶן קוֹיָה וְעֲשֵׂה בֵּין שְׂעָלֵיהֶם לֹא בֵּין שִׁיאֲנִי גְלוּיִם לֹא
 הַגְּלוּיִים לֹא כִּבְרֵי אֲמַרְנֵי לַפֶּטֶךְ יִשְׁאֲלֵנוּ גְלוּיִים לֹא כִּבְרֵי
 לַפֶּטֶךְ גְלוּיִים וְיִדְרֹעֵים כִּי כִּבְרֵי שֵׁשׁ הַנְּסִתְרוֹת לִדְוֵן אֱלֹהִים
 וְהַנְּגִלוֹת לֹא יִלְבַּעְנוּ עַד עוֹלָה לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל רְכֵי הַתְּהִירָה
 הַזֹּאת

וְדָרַךְ עֲבָדְךָ אֲמַר לַפֶּטֶךְ שִׁיאֲנִי מִי יִבֹן מִנְּסִתְרוֹת
 נְקִיטֵי נְקִיטֵי נֶלֶן אֱלֹהִים מִכָּל פְּשִׁעֵינוּ וְעַהְרֵינוּ
 מִכָּל טוֹמְאוֹתַי וְיִדְרוֹק עֲלֵינוּ מִיִּם טְהוֹרִים וְעַהְרֵינוּ כִּבְרֵי
 נֶלֶן יָד עֲבִיאֵךְ וְדָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מִיִּם טְהוֹרִים וְעַהְרַתֶּם מִכָּל
 טוֹמְאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל גְּלוּלֵיכֶם אֲשִׁיהַּ אֶתְכֶם

תְּכִיחָה

אֵיזִם וְיִרְאֵה יָבוֹס הַעֲשׂוֹר לְכָל הַיְעִוְרִים
 אֵין תְּלוֹת פֶּטֶס בּוֹשֶׁת לְכָל פֶּטֶס לְאִבוֹת וּבְנֵים
 אֲשֶׁר יִרְדֵּךְ תַּעֲנֶה אֲמוֹנָה תִּכְבִּיחַ וְחֹתֶמֶךָ וְאֲמַת

ולאחר הסליחות אום החזן

אֱלֹהֵינוּ

וְאֵלֵּי אֲבוֹתֵינוּ יָלֵךְ תַּעֲבִיבֵנוּ וְאֵל תַּנְשִׁיבֵנוּ וְאֵל
הַכְּלִימֵנוּ וְאֵל הַעַר בְּרִיתְךָ אֶתֵּנוּ קִרְבֵּנוּ לְתוֹרַתְךָ
לְמַדְרֵינוּ מִצְוֹתֶיךָ הַזְרוּנוּ רַחֲמֶיךָ הַט לִבֵּנוּ לִירְאָה אֶת שִׁמְךָ
לְמִטַּן שִׁמְךָ הַגְּדוּל כְּבִתּוֹב בְּרַבֵּי קִרְטַן לְמִטַּן שִׁמְךָ יִזְן וְסִלַּחַת
לְפָנֵינוּ כִּי רַב הוּא

אֱלֹהֵינוּ

וְאֵלֵּי אֲבוֹתֵינוּ מִחוּל לְעוֹנֹתֵינוּ כִּי־סֵם הַכַּפּוּרִים
הַזֶּה מִחַה וְהַעֲבַר פְּטִיעֵינוּ וְחַטּוֹתֵינוּ מִנְּגַד
עֵינֶיךָ וְכִיָּה אֶת יַעֲרֵנוּ לְהַשְׁתַּעֲבֵר לָךְ וְהַכְנַע עַרְפֵּינוּ לְשׁוֹב
אֱלֹהֶיךָ וְתַרְשֵׁי כְלִיֹּתֵינוּ לְשִׁמּוֹר סְקִידֶיךָ וְמִיֹּל אֶת לִבֵּינוּ
לִירְאָה אֶת שִׁמְךָ פְּכַתּוֹב בְּתוֹרַתְךָ וְמִיֹּל יִזְן וְהֵיךְ אֶת
לִבְּךָ וְאֶת לִבְּךָ אֶתֵּן לְאַהֲבָה אֶת יִזְן אֱלֹהֶיךָ כִּכֵּל לִבְּךָ וְכִכֵּל
פְּעֻלָּתְךָ לְמִטַּן חַיִּיךָ

בְּרָחָה

בְּחַמּוֹר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מַרְדֵּים וְכִיָּה נִסְפַד לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן
שְׁחָדִים הַלֹּא כָל הַנְּסַתְרוֹת וְהַנְּגַלוֹת אֶתֵּה יוֹדֵעַ
אֶתֵּה יוֹדֵעַ דָּוִד עֲגִלָּה וְהַנְּגַלוֹת סְתָרֵי כָל חַי אֶתֵּה חוֹסֵט כָּל
חַדְרֵי בָטֵן וְבוֹחֵן כְּלִיֹּת וְלֹב אֵין כָּל דָּבָר עֲגִלָּה מִמֶּנּוּ יוֹדֵעַ
נִסְתָּר מִנְּגַד עֵינֶיךָ יֵהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יִזְן אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵּי
אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתִּסְלַח וְתִמְחַלֵּנוּ לְכָל עֲוֹן עַל כָּל עוֹנֹתֵינוּ וְפְטִיעֵנוּ
וְתַכְפֵּר לָנוּ עַל חַטּוֹתֵינוּ

עֲוֹן שֶׁל	בְּחַמּוֹר	עֲוֹן שֶׁל	פְּבִלֵי דַעַת
עֲוֹן שֶׁל	בְּגִלּוֹי	עֲוֹן שֶׁל	בְּרַעַת וְכַמְרָמָה
עֲוֹן שֶׁל	בְּהַחֲזֵר הַלֵּב	עֲוֹן שֶׁל	בְּיִדְרֵי פֶה
עֲוֹן שֶׁל	בְּזִדּוֹן	עֲוֹן שֶׁל	בְּחֻזֶק יָד
עֲוֹן שֶׁל	בְּנִזְמוּת שִׁפְתַיִם	עֲוֹן שֶׁל	כִּי־סֵם הַדַּעַ
עֲוֹן שֶׁל	בְּלִדְעִים	עֲוֹן שֶׁל	כִּלְאֵי יוֹדְעִים
עֲוֹן שֶׁל	בְּכַחַט וְכַבִּז	עֲוֹן שֶׁל	בְּלִטְוֵי הַרַעַ

חַסֵּד מוֹדֵה לְהַחֲדִיטֵי כַחֲסִיד בְּחַסְדֵּי וְהַרְכִּיבֵם וְרַגְעֵי

הַנְּשִׁימָה לְךָ וְיֵלֵהי אֲבוֹתֵינוּ תְבוּחַו לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵינוּ וְזִכְרוֹן
תְּהִלָּתֵם מִתְחַנְתֵּינוּ שִׁמְרֵן מֵעַן מֵעַן פְּנִים וְיָדָי
שְׂוָה בְּדַבַּר הַזֶּה שֶׁנֶּאֱמָר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְיֵלֵהי אֲבוֹתֵינוּ
צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חַטָּאתֵנוּ אֲבָל אֲנַחְנוּ
חַטָּאתֵנוּ אֲנַחְנוּ בְּגִרְתֵנוּ בְּזוֹלָתֵנוּ דְּבַרְנוּ רַפִּי הַטְּוִיֵנוּ
וְהַרְשִׁעְנוּ זָרְנוּ חַמְסֵנוּ טִשְׁלָנוּ סָקַד יִשְׁעֵנוּ רַע כְּזָבְנוּ
לִצְנוּ מִדְּרַגְתֵנוּ נִוְיָעְנוּ סָרְפָנוּ נִיֵנוּ פְּטִיעְנוּ צַדִּיקֵנוּ קִטִּיעְנוּ
שְׂוָה רַשָּׁעֵנוּ שָׁחַתְנוּ תִישָׁבְנוּ תִשְׁפִּיעְנוּ תִשְׁתַּבְּנוּ סָרְפָנוּ
מִמִּצְוֹתֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שׂוָה לָנוּ וְזוֹתָ צַדִּיקֵךָ
עַל כֹּל הַבּוֹא בְּלִיטֵנוּ כִּי זִמְתָּ בְּטִיִת וְאֲנַחְנוּ הַרְשִׁיעְנוּ

אֵינֵהי יוֹם כְּפֹר	לְכָלוֹת פְּטִיעִים	טוֹבָה יִטְרָל
אֲשֶׁרֵנוּ שְׂוָנוּ	וְנִרְחַקְנוּ מִזְבוֹל	וְאִירָ טוֹב
בְּנֵי אֲזַבֵּץ	לְטוֹה רַבִּים	טוֹב טוֹבִים
בְּמִוְחָסֵינוּ רַחֲמֵי	טָקִים נְעִלָה	וְאִירָ טוֹב
בְּמִלְתֵי טוֹבָה	לְבַי לֵב	טוֹבָה יִטְרָל
בְּרַחֲמֵינוּ	מִסּוֹפֵת טוֹבָה	וְאִירָ טוֹב
רַחֲמֵינוּ כָּל עַתָּה	תְּמִיד וְחַיִּי	טוֹב טוֹבִים
רַחֲמֵינוּ מִזְכָּה	מִזְכָּה נִשְׁפֵּעַ	וְאִירָ טוֹב
רַחֲמֵינוּ מִחִירָה	לְנִשְׁפֵּעַ אֱלֹהֵי	טוֹבָה יִטְרָל
רַחֲמֵינוּ רַחֲמֵינוּ	בְּנִקְצוֹת לֵב	וְאִירָ טוֹב
וְכֹוֹב עַל בְּנֵי	חַמְדֵי פְּלִיסָה	טוֹב טוֹבִים
וְכֹוֹב רַחֲמֵינוּ	נְרַבֵּנוּ שְׂפִיעֵנוּ	וְאִירָ טוֹבָה
זִכְרֵנוּ לְבָבֵנוּ	זָךְ וְיִטְרָ מֵנוּ	טוֹבָה יִטְרָל
בְּרַשָּׁנוּ	וְשָׁחַתְנוּ עַד מוֹד	וְאִירָ טוֹב

חוסה על עמודי
לחץ הנפש
בטור להחמיר
רזה לזה מפוחי

היא הרטייטתני
לפני שור
כמו אבן רומה

כחוייטד נופחתי
כדירת בית חבר
כפיו לא מלאותני

נתיב שקולותי
והדעת יסר
ולא פנן בי

למען תכחך
צוורך למלאות
הנני ענה בי

בי כחש בידים
מדחן להנמל
כי אין מענה

טומרים בטורה מוד
וכחטן להחזית

הנטימה לך והצנה פעולך
שקדח לטמאים
שקדח מוחהה
מי תטוא לי תען
הנטימה

בהיות בי הנפש
כמכשול לפני אורח
הוטלתי לרמה
הנטימה

הלא זסה אנו
כך עש עול
כחש וקול
הנטימה

נפשי הרדיפתני
ומחאית העץ
ולא טייה לי
הנטימה

חייך הרטייטני
לכחש כועניקות
טרף לא טעמותי
הנטימה

עליהם ילעג
אמורים יסיבן
ויסימון יד על שם
הנטימה

כחצנ וסומא
על יד שניהם

בעורכך מטפט
בטן וול הארץ
כנת ירדון

גולס יענה
גב היתה לי
גב בעופסה מע

רבה הנפש
תמייתי בגוים
רץ להחטיאות ככל

הבטד ישן
הרהור הלב
הוסעה מני

והנפשי תאמר
ואתה נכספתה
ומענת פירסותי מנך

זה מחזקוס
זה רעומות זה
זוממון זה כזה

חשובים הם במחוד
חומל פירות

כפתוב בתורתך וירד יין בשנן ויתייבב עמך שם
ויקרא בטיס יין נסס נאמר ויעבור יין על פניו
ויקרא יין יין ל רחוס וחתץ ארך אפס ורב
חסד ואמת בעבור כבוד שמך המצא לך
רחוס וחתץ למענך רחס נא

פולל ושוועה צנן שוועה והושיעה קץ חיש כי בזה הטעה

רחשייך יין שמעה כפתוב ברברי קדשך
הטה להי אונך ושמע פקח עיניך ורזה ארך
שומוותיך והעיר אשך נקרא שמך עליה כי לא
על צדקותיך אנתני מסירים תחננני לפניה כי
על חמיר הדבס יין שמעה יין סלחה יין הקטינה
ועטה מל תאחר למשך שמך יין וסלחת לשוועה כירב
הוא בעבור כבוד שמך המצא לך שוועה תפלה
למענך שמע נא תפלהיך

שכניי אמונים הנוח שהיולי ברודים תפריח תשן בער נפשי

היטן ובחמיר תטגח כפתוב על יד נביאך
בין האוקס ולמזבח יסכו הפהנים מטרתני יין ויאמר
חוסה יין על עמך ואל תהן נחלתך למשור
בס כגוים

שמוע סיחה ושבן סלחה תרנינו סדרתן מנחה ונעשו בעליו

המנחה כפתוב על יד נביאך ויהי בשלוח המנחה
ונש"י ויהי הנביא ויאמר יין להי אפתהס יצחק
וישקב וישדל עברך היום יודע פי אתה
להיס בישראל ובברך שטיתי את כל הדמים
המורה

אמן אמונים יפן בשוועה הפני מי ל כחוק

חַרְסַת עֲנוּהִים	אֲכִיס שְׁלִיחִים	טוֹבֵי טוֹבֵיבִים
חֲסִידֵי לֵטֵן צְדִיקִים	וַיִּזְמַן רַב־יָד	וְאֶלֶיךָ טוֹבָה
שִׁבְתָּ אֲנִי	בְּחֶרֶת קֹדֶשׁ	טוֹבָה יִשְׂרָאֵל
תְּמִיד טָהוֹרִים	עַם תְּמִימֵי דָרֶךְ	וְאֶלֶיךָ טוֹב
תּוֹמְכֵיךָ בִּימֵיךָ	זָרוֹעַ תְּסַאֲחֶתְךָ	טוֹבֵי טוֹבֵיבִים
		וְאֶלֶיךָ טוֹבָה

כַּתוּב עַל יַד נְבִיאֵיךָ טוֹבָה יִשְׂרָאֵל עַד חֵץ לֵהֲיָרֶךְ פִּי
כַּכּוֹלֵת בְּשִׁנְךָ וְנִאֲמָר קָרוֹן עַמּוּסָה רַב־יָד וְטוֹבֵי אֵל יִשְׂרָאֵל וְנִאֲמָר־
אֵלֶיךָ כֹּל תִּשׂוּא שֶׁעַן וְקָח טוֹב וְנִסְלַמָּה פְּרִים שִׁסְתֵינִי

וְנִאֲמָר לֵב הַפְּסוּקִים

אֲשִׁיבֶיךָ הַחֲוִינָה בִּיּוֹם זֶה בְּרַחֲמֵיךָ גִּזְרֵל שֶׁנִּשְׁעַנְנָה מִחַה נָא
דַּגּוּל לְמַעַנְךָ סִלַּח נָא
כַּכְּתוּב בְּתוֹרַתְךָ סִלַּח לְעַן הַעֵם הַזֶּה כַּגִּזְרֵל
חֲסִידֶיךָ וְכֹאמְרֵי נְשִׂאוֹת לְעַם הַזֶּה מִמִּדְבָּרִים וְעַד
הַנֶּה: בְּעִבּוֹר כְּבוֹד שְׁמֶיךָ הַמִּצְוָה לֵטֵן מוֹחֵל וְסוֹחֵל
לְמַעַנְךָ סִלַּח נָא
הַקָּטָן סִלַּח וְשֶׁן סִלַּח זָכַר נִפְשֵׁי כִי שָׂחָה חֲטָא לְמַעַנְךָ סִלַּח
כַּכְּתוּב בְּתוֹרַתְךָ לְמַעַן שִׂמּוּךָ יִשְׂרָאֵל וְסִלַּח־
לְשׁוֹנֵי כִי רַב הוּא

טִהַר לִי זֶה יוֹקֵט כִּפּוּר לְעַם הַזֶּה: כִּי בִּיּוֹם הַזֶּה לֵטֵן תִּסְלַח בְּצַדִּיק הַלֹּא
זֶה כַּכְּתוּב עַל יַד נְבִיאֵיךָ הַלֹּא זֶה צוּר
וְכִתְּרֵהוּ שֶׁתַּח חַרְצוּבוֹת רְשָׁעֵי הַתֵּר וְאֶגְדוֹת
מִזְנוֹת וְסִלַּח רִצּוֹנִים חֲסִידִים וְכָל
מִזְנוֹת תִּנְחַמְךָ
מִשְׁוֹמְרֵי בְּשִׁיחַ רֵטֵן נִגְרָא רִצָּה מִהֵם תַּחֲנֹן סִלַּח נָא רַחוּם וְחַנּוּן
עֲבֹד עַל פְּשָׁעֵי בְּחַטָּא

מי ל כמור	דרוש מהם תפלה	צננתם סלוד בתולה
מי ל כמור	ווער סדטורת	הגותם חין עתרת
מי ל כמור	חטן תכיבס לסנך	זושדי בתען חטונך
מי ל כמור	ישר מונחת כפיי	טהר זקוק כפופיי

כונן בדיען לעת ערב להקטיב פילגליטן למנחת פרכ' מי ל כמור
 פבתוב על יד נביאך מי ל כמור נוסח עטן ועובר על
 פטע לטמורית נחלתן לא החזיק לנד זמן כי חספן חסר הוא
 ונאמר יטוב ירחמינו יטבוס שמונתינו ותטילך
 במיננות יס כל חטאותינו כל חטאותינו וכל חטאות עמך
 בית ישראל במקום אשר לא יזכר ולא יסקרו ולא ישרן של לב
 מעתה ועד עולם תען אמת לישקב חסר לאברהם אשר
 נטבעת לאבותינו מימי קדם

בי אתה כולן לישראל קץ השולס ומורחן לטבטי יטורין
 בכל דור ודור הדברך אמת וקיים לפד ומבלטדין
 מי לטן מורך מוחל וסנולח לא אתה ביי מורך מוחל וסנולח
 לטמותינו ולטמות עמו ישראל ומטביר אטמותינו בכר
 טנה וטנה מורך על כל הארץ מקדמי הספת ו
 ישראל ויום הפסודים

רצה יין אלהינו בעמך ישראל ויאל תפלתם טנה והטיב
 הטבודה לרביד ביתך ואטי ישראל ותפלתם

מחרה באהבה תקבל בדיען ותהי לרען תמיד עבודת
 ישראל עמך ותחזינה טיטנג בטובך לציין ולידוטרלס
 עינך בתחמים כמוח ביי המחזיר ברחמיין טכיגרתן
 לציין מוריס אטחנג לך טמותה הוא יין ללהיט
 ויהי אבותינו על חיינו המסודים בינך ועל נטמותינו
 הסקודות לך ועל נסין טככל יוס ויוס עמנו ועל נטמותינו
 וטיבותינו טככל עת ערב וכוקר וצהדים הטוב כי לא כרין

ובמוסקה ובבעילה

תפלה בעירה

ובתפלה בעילה פומח באשרי ועמוד התקן ואומ נכח לנצח וכ
סידרו יקדיש ער לעילא ועמודין להתפלל תפלה
בעילה בלחש

יין ששתי הפתח ופי יציר תהלתך

ברוך אמה יין להיטן ולהי אבותיטן להי אברהם ל
ישחק ולהי ישקב הל הגרול הגבור והטור
ל שליין גומל חסדים טובים וקונה את הפל זוכר
חסדי אבות ומביח גומל לבט בניהם למשן שמו במהבה
זוכרינו לחיים מורך חפץ בחיים ורחוק מינו בספר
החיים למעטך ל חי גומל עזר ומחשיע
בחי קצן אברהם אמה גבור לעולם יין מחיה מתים
אמה ורב להחשיע מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים
רביס סומך נוסלים ורופא חולים מחייר אסורים ומקיים
אמונתהן לישיב עפר מי במורך בעל גבורות ומי רומה לך מורך
מחיה ומחיה מוחמית לטן ישעיה בקרוב מי במורך
אב החתמים זכור יצוריק ברחמים מחיה ומחיה ומחיה אמה
להחיות מתים בחי מחיה המתים לרור ורור
טגיד גורלך ולכצח נצחים קרנשתך נקדיש ושבתך להיטן
מסיטן לא ימוט לעולם ועד פי ל מורך גרול וקדוש אמה
ובכן קן פתוך יין להיטן על כל מעשיך ואימתך על כל מרה
שברחה וייראוך כל המעשיים ויסתחוו לפנך כל הכחמים

מבני ברייתך

זכור כי שער מנחמך	מלבינו	מבינו
קדש רוע גזר דינך	מלבינו	מבינו
מחוק שטר חובותיך	מלבינו	מבינו
סלח ומחול לשונותיך	מלבינו	מבינו
מחה והעבר פשיעתיך ורחמיך עלינו	מלבינו	מבינו

מנצח שינך

המזרינו בהשונה שלימה לפניך	מלבינו	מבינו
אל הטיבנו ריקה מלפניך	מלבינו	מבינו
זכרנו בזכרן טוב לפניך	מלבינו	מבינו
כתבינו בספר החיים	מלבינו	מבינו
כתבינו בספר זכיות	מלבינו	מבינו
כתבינו בספר ישועות ונחמות	מלבינו	מבינו
כתבינו בספר פרנסה וכלכלה	מלבינו	מבינו
כתבינו בספר סליחה ומחילה וסמחה	מלבינו	מבינו
הצמיח לנו ישועה בקרב	מלבינו	מבינו
שמע קולינו ורחם ורחם עלינו	מלבינו	מבינו
קבל ברחמים וברצון את תפלתנו	מלבינו	מבינו
עשה למנוח ורחם למנוח	מלבינו	מבינו
עשה למנוח שמך הגדול הנצור והנצור	מלבינו	מבינו
עשה למנוח רחמיך הרבים וחסדיך	מלבינו	מבינו
הגדולים ורחם עלינו והוסי ענו		

והוסי קדוש צמוד ורחם רב נטרותי צמוץ ריטי
 מתיבתא בלוי במנחה טלויס הכבודים מיץ מומו סליח צבור מטה
 כוננת וסדר עבודה למ בשחרית לאו במוסף בלבד וכן מנאך בטה
 ישיבות ובמנחה מיץ הכהנים נשיאין ספיקן כמון בשחרית

עלינו והודו לנו כי אלהי עינינו כי לא מן הים חנו ורחוק
אלהינו ואלהי אבותינו מחול לשונותינו
ביום הפסחים הזה מזה והעבר פשינו ונחיותינו מנג
ענינו באומר אנכי אנכי הוא מזה פשינו לחטאינו ונחיותינו
לא מזכור ונאמר מחיתי כעב פשינו וכענן חטאותינו
טובה מלי כי גאלתינו ונאמר כי ביום הזה יסיר עלינו
לטהר אותנו מכל חטאותינו לפני תשובה
אמה סולח לישראל קץ העולם ומחול לסיבתי יסורין בכל
רוח רודן קרבך אמת וקיים לעד ומבלתיך אין לנו מן
מחול וסולח לא אמה באי מן מחול וסולח לשונותינו
לשונות עמך ישראל ומעביר חטאותינו בכל שנה וטרה
מן על כל הודך מקדש השבת וישראל מל ויוסי
הכבודים

דינה יין אלהינו בעמך ישראל ומל תפלתם שנה והטיב
השבחה לדביר ביתך ואישי יסורין ומל ותפלתם
מזה במהבה תקבל פושע וטהי אל ען תמיד שבחך
ישראל עמך ותחזיקה עינינו בשוכך לביץ גלי וטולס
פידך בחמים כמוזי באי המחזיר בחמיון שכינתו ו
לביץ מזדים מנחמך לה שאתה הוא יין אלהינו
מחלי אבותינו על חיינו המסורים בידך וטרה נחיותינו
השקודות לה וטרה שכל יום יום עמך וטרה נחיותינו
וטובותיך שכל שנת ערב ובקר וצהרים הטוב כי לא כר
רחמיך המרחם כי לא תמן חסדיך ומשולם קונו לה לו
הסלמותנו יין אלהינו ולא שזבתנו ולא הסתרת פניך ממנו
זכור רחמיך וטרה את כעסך כל
דבר וחרב רעב ומטחית ונאסה וכל מחלה מכליני ומט
ט בני ברוך על כולם יתברך ויתחזק עמך מדכינו

ויעטין כולם ויגדלו מרת לשנות רינתך בלבב שלם
כמה שידענו יין מלהיטן שהשלטין לפניך מזו בידך וגבורה
בימינו ושמך נרא על כל מה שבחיות
ין פמד יין לשמך תהלה לירימיך ותפחה טובה לדודשיך
ושתחן פה למימלים רק שמחה לומר סטין לשירך
והמחיות קדן לדוד עבדך ועריכות נר לבן ישי משיךך
במחיה בימינו וואן צדיקים יראו ויטמחו ויטמחו
יעלהו ומסידים בנה יגלו וטולתה תקטין פיה

והמחיות אתה יין לבדך כל כל מעשיך של ידועים עזר ופול
כין מסכן כבודך פפתוב ברברי קדשך ימלוך יין לשלם להך
כין לדוד דוד מלדיה וסמב ונבבה יין במשעט ורדי
הקדוש נקדש במחקה באוי
המזך הקדוש

צבחות

אתה בחרתנו מכל העמים ומהבת אומתנו ורינתך
בנו ורוממתנו מכל הלשונות קדשתנו
במימותך וקדמתנו מולכיטן לעבודתך ושמך הציון
הגבור והנורא עלינו קדמת ותקן לנו יין מלהיטן במהבה
מה יום השבת הזה ואת יום הכספים הזה לשליון
ולחיותה ולשמה של כל עונותינו מקרא קדוש ויבר
ליציות משרים מלהיטן ומלהי אבותינו יעלה
ויבוא יגיע ויראה וידעה וישמע וישקד ויזכר זכרוננו
וזכרן אבותינו זכרן ירושלם עירך וזכרן משיח בן דוד
שבדך וזכרן כל שמך בית ישראל לפניך לטובה לחן ולחסד
ולרחמים ולדין ביום השבת הזה ביום הכספים הזה
זכרנו יין מלהיטן בו לטובה וסוקדינו בו לברכה והוסיינו
בו לחיים טובים ברבר יסועה ורחמים וחסד וחנינו וחסד

ביום רביעי ט"ו אלול
בבית המדרש

אב

ידרך מנושר

במתן כפסד כל עבוד כרוח תשר

גש לחלף כענן ורחוק כענן

תגליץ לבונו בזה השנה

כמתוב זה השנה לילן צדיקים יבואו בן ותאמר פתחו שערים ויבואו

גני צדיק שומר מצוותים

ומצוותם גשן לפתחך איום

טבח כל היום

עבוד כי סנה יום

בצינינו כבודך יושב כחוס

היום

זכרנו לחיים מורך חפץ בחיים ורחוק מירי

במזל מן אברהם

לחינו שגור מוחשינו ומקץ

מתה גבור לשלום יין מחיה מותים ברחמים רבים סומך נפלים

רחשו חוליס מופר מסורים ומקיים ומזנתו לישינו עמך מי

במורך בעל גבורות נמי רומה לך מורך מתיבת ומחיה מימיתח לך

ישושה פקדונ

הנקרא לאב זרע

ומפנה לסוד ממזקטי רע

זשן חמץ ושירה לא גרע

חוסן ברכה כמטר זרע

כמתוב וזרע יחיק במורץ חדיד וישימו בשנה חדיד מזה שיערים

ויברכהו ילן ותאמר פתחו לי שערי צדק אבוא

בס מודה יה

יה

שמך בני ישרב

ויטעך לך מקרב

גמול נט מקרב

ומחיינו כפול סבה לשנות צרכ

מי כמורך חב דרחמים זכור יצורך ברחמים

מחיות ומחיה ומחפץ מתה ותחיות מתים בזה מחיות

המתים

טבב דין תוארך

יה חקקת בסס יקרה

כשיר תס מחוס מה נראה

לעת קץ מז ויידא

כמתוב ויידא ויאמר מה נראה המחוס הזה אין זה כי אין בית

אלהים וזה שער השמים ותאמר שמו שיערים ראשיכם

כל החיים יודוך סלה ויהללוך לשמך הטוב בנחמה ורחמים לחיים
 טובים כל בני בריך בלוי הטוב שמך ולך נמה להחיות
 שיה שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל
 שמך ברכינו וברכנו כולנו כמחר באור שמך כי באור שמך נתת לנו יין
 להיין תורת חיים מהבה וחסד יצקה ברכה ישועה ורחמים וחיים
 ושלום וטוב יהיה בעיניך לברך אות כל שמך ישראל תמיד
 בכל עת ובכל שעה בשלומך בסמך חיים ברכה ושלום
 פתחה טובה וישועה ונחמה חן וחסד נזכר ונחמה ושלום וטוב
 שמך ישראל לחיים ולשלום בלוי המזבך את שמך ישראל
 בשלום ואלהי אבותינו ואלהי אבותינו ואל תתעלם
 מתחנתנו שמך חן שני פנים נקטי שורה ברבר הזה שנהמור
 לשמך יין ואלהי אבותינו ואלהי אבותינו ואלהי אבותינו ואלהי אבותינו
 חבל אמתך אל חטאתך בברך גדולך דברך
 רועי העוין והרשען ודע תמוסנן טולטן שיקר יעצנן רע
 בזבנן רשען מרדנן נואסנן סרדנן עויןן פשענן צדנן
 קטינן שורה רשענן שחתנן תעבנן תעבנן היענענן סרנן
 ממימותך וממשיפטיך הטובים ואלו שזה לנו ונחמה צדיק על כל
 הבא עלינו כי אמת ואמתך הדשענן מזה נאמר לשמך יושב
 מרום ומה נספר לשמך שוכן שחקים הלא כל הנסתרות והנגלות
 ומה יודע

אלה צותיך לפושעים וימין פרושה להבל שבים
 והלמדנו יי אלהינו להתורה לפנינו על כן
 עונותינו למען הקברינו בהשועה שילימה לפנינו
 באשים וכצדוקים למען רבר ורבר פה בעבור

ויירא אור כל המעשים וישתחוון לפניך כל הכרואים ויששון כולם ויגידו
 זכות לעשות רצונך בלבב שלם כמה שירענו וילאלינו שהשדלנו
 לפניך שוין בידך עבירה בימינו ושמך נורא על כל מה שברואה
 ובסן תן כבוד יין לשמך תהלה לדייך ותקוה לד טובה
 לדורשיך ושתחוון פה למייחלים וך שמחה וארצך שישן לעיניך
 ושמחות קרן לדוד עבדך ושכינת נר לכן ישי משיחך במהרה בימינו
 ומוז צדיקים יראו וישמחו ויטריס יעלוזו וחסידים ברנה
 צילו ושולחה תקסו פיה
 ותמלוק משה יין לברך על כל מעשיך
 על יחולם עיניך ועל עיני מוטן עבדך פפתוב ברמי קרסן
 ימלוק יין לעולם מלהיך עיני לדוד ודוד הללויה וכתוב ועבה יין
 שבמות במטיפט והל הקדוש נקדש במדקה
 באי המלך הקדוש

אהיה בחתנו מופל העמים והבת מותג ורצית ודומותנו
 מכל הלשונות קריתנו במימותיך וקרבתנו מדפינו
 לשבוחתך ושמך הגדול הגבור והנורא עלינו קדוה ותתן לנו יין
 מלהיט במהבה ומה יום השבת הזה ומה יום הכסודים הזה וסליחה
 ולמחילה ולכפרה על כל עונותינו מקרא קודש זיכר ליציאת
 מצרים ומהיטן ומלהי מבותינו ישלה ויבוא יגיע ויראו
 וירעה ויטמע וישד ויזכר זכרוננו וזכרון מבותינו וזכרון יחולם
 עיניך וזכרון משיח בן דוד עבדך וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך
 לטובה ולחן ולחסד ולרחמים ולרצון ביום השבת הזה ו ביום הכסודים
 הזה זכרוננו יין מלהיט בן לטובה ופוקדוננו בן לברכה ומחשיענו
 בן לחיים טובים בדבר ישועה ורחמים וחוס וחטטנו ורחם עלינו
 ומחשיענו כי מליך עינינו פי ל מלך חטטנו ורחום ממה
 מלהיטן ומלהי מבותינו מחול לעונותינו ביום הכסודים הזה
 ממה והעבר פטיענו ומחיותנו מתג עיניך כחומר מנבי ומנבי

וְשֵׁמוֹ סְתוּמֵי שְׁמַיִם וַיְבוֹא מִלֶּקֶד הַכְּבוֹד מִי הוּא זֶה מִלֶּקֶד הַכְּבוֹד — יֵי
צְבָאוֹת הוּא מִלֶּקֶד הַכְּבוֹד סֵלָה וְנִמְמַר יְמִלֹךְ יֵי לְשָׁמַיִם אֱלֹהֵיֶיךָ צִיּוֹן

לְדָוִד וְדָוִד הַלְלוּהָ

וְנִמְמַר קְדוֹשׁ יוֹסֵב הַהִלָּלָה יִסְרָאֵל נָא

מִצְעָרָב עַד עָרֹב אֲנִי צְחָה נִמְצָתִינִי שְׂמִיעָה וְסִלְחָה זְפִיטָה כִּי שָׁמַר

הַסְּלִיחָה סֵרְרָטִי תִמְחַח וְתִסְלַח עֲזָר לִטֵּן שְׁלַח כִּי מִמֶּנּוּ

יֵי טוֹב וְסִלַּח פְּנִיכָס כְּזוֹהַר אִסְהִיר צְרָקִיכָס לְטָגְרֵי יִמְרֵי — כִּי

אִסְלַח לְאַשְׁדּוּ אִסְמִיר שְׂמַע נָא סִלַּח נָא הַיּוֹם נְהַלֵּךְ נִוְרָא וְאִיוֹס —

עֲבוֹד כִּי פִנָּה יוֹס קְדוֹשׁ

קְדוֹמֵן בְּתַחֲטָיִם שְׂמִיעָה לְרַחֲמֵהוּ לְוַחֲסִיעֵנִי שׁוֹבֵיטֵן לְהֵי יִשְׁעֵינִי שְׂמַע

כְּרִסֵּן הַשְּׁלֵמִינִי שׁוֹר בְּשִׁמְלוֹתֵינִי שׁוֹבָה יְלֹא מֵת שְׂבִיתִינִי תִנֵּן לִבִּי

פֶּלֶא לְבַבְכֶם תִּשְׁמַע מִלִּבְכֶם שׁוֹבָה אֱלֹהֵי וְאִסְבָּה אֲרִיכָה שְׂמַע נָא

סִלַּח נָא הַיּוֹם נְהַלֵּךְ נִוְרָא וְאִיוֹס

עֲבוֹד כִּי פִנָּה יוֹס קְדוֹשׁ

יְבָכִי נִגְרִיטֵךְ מִלִּבִּי

סֵלָה יִתֵּן לְךָ הַמִּזְבֵּחַ מִשְׁלָה עַבְדֵי קְבוּצֵי מִטָּה יַחַד כְּפֹלֵס קְדוֹשָׁה לְךָ

יִשְׁלַח בְּמִה שְׂמִיעָה עַל יַד נְבוֹאֵךְ וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְנִמְמַר —

קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יֵי צְבָאוֹת מִלֶּקֶד כָּל הַמִּזְבֵּחַ כְּבוֹדֵךְ לְעֹמֶמֶס בְּרַךְ יוֹמְרוֹ

בְּרַךְ כְּבוֹד יֵי מִזְבֵּחַ אֱמֹר צְבָרֵי קְדוֹשֶׁךָ כְּמוֹב לְאֹמֶר יְמִלֹךְ יֵי לְשָׁמַיִם —

יְמִלֹךְ יֵי לְשָׁמַיִם וְדָוִד הַלְלוּהָ

וְהַקְּדוֹשִׁים עַל מִשְׁבְּחֵיךָ וְהַשְּׂמִיחַ בְּמִשְׁבְּחֵיךָ שְׂמִיעָה בְּרַךְ עַמּוֹסֵיךָ —

וְהַשְּׂמִיחַ בְּמִשְׁבְּחֵיךָ וְבִכְּן יִתְקַדֵּשׁ שִׁמְךָ יֵי אֱלֹהֵינִי עַל־יָנִי

עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ וְעַל יְהוּדָה עִירְךָ וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ וְעַל מַלְכוּת

בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ וְעַל מְכֹנֶךָ וְהִיבֹךְ

לְדָוִד וְדָוִד נִגִּיד גְּזֻלְךָ לְרַחֲמֵיךָ קְדוֹשֶׁיךָ נְקַדִּישׁ וְנִשְׂבַּחְךָ

אֱלֹהֵינִי מְסִינִי לְאֵי מִחוֹשׁ לְשָׁמַיִם וְעַד כִּי לֹא מִלֶּקֶד גְּזֻל וְקְדוֹשׁ

מִמֶּנּוּ וְכִכֵּן פִּחְדֵי יֵי אֱלֹהֵינִי עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ וְאִימַתְךָ עַל כָּל מַה שְׂבַחְתָּ

שֵׁן כְּהוֹב בְּדַמֵּי קַדְשׁוֹ וּמִזֶּהר הָאָרֶץ מִן הַבְּחִימָה
אֵין כִּי הַכֹּל הַכֹּל אֵתָה הַבְּרִלָה אֵנִישׁ מִרְאֵשׁ
וּתְכִירָהוּ לְעַמּוּד לְפִנֵּי כִי מִי יֵאמֹר לֵב מִזֶּה הַפְּעוּל וְנִמָּה
יִתְאַוֵּן אֲדָם חַי עַל חַטָּאוֹ וְהִתְקַן לֵב יֵין
אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֵת יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֵת יוֹם הַפְּסֻחִים
הַזֶּה קִיץ סְלִיחָה וּמַחֲלִילָה וּכְפָרָה עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ
לְמַעַן נִחַרֵּל מִעֲוֹנוֹתֵינוּ וְנִבְרַח מִפְּנֵי לַעֲשׂוֹת רֵעֵנוּ
בְּלִבֵּב טִילָם כְּדָבָר שֶׁנֶּאֱמַר הֲרִסוּ יֵין בְּהַמְזִיזוֹת קְדָאוֹת
בְּהִיזוֹת קְרוֹב וְנֶאֱמַר יַעֲזוֹב רִשְׁעֵי דַמֵּי וְאֵישׁ אֵין
מִחֲטִיבוֹתָיו וַיַּעֲזוֹב אֵל יֵין וַיִּרְחַמְהוּ וְיֵאלֵךְ אֱלֹהֵינוּ כִּי
יִרְבֶּה לְסִלּוּחַ וְיֵאֵתָה אֱלֹהֵי סְלִיחוֹת חַטָּיִם וְדָחוּס אֵין
אֲפִיס וְרַב חֶסֶד וְאַמֶּת וּמִרְבֵּה לְחַטִּיִּים רֹדֵעַ אֵתָה
בְּהַטְיוֹבָה רִשְׁעִים וְאֵין אֵתָה חֹפֵץ בְּמִזְחָתָן כְּדָבָר
שֶׁנֶּאֱמַר חֲפֹזִיץ אֲחַפִּיז מִזֶּה רִשְׁעֵי צָאֵם יֵין אֱלֹהִים

הווי מוחה כסניך למעני וחטותיך לוי מזכור ותמוז מחיתי כשב
כסניך וסניך חטותיך סובה מלי כי גאולתיך ותמוז כי בוס הזה
יסר פליסם לתהר מתסס מכל חטותיכם לסני יין תנחורו מה
נאמר לסניך יושב מוחס נמה נספר לסניך סוכן שחקים הלא כול
הנסתרות והתגלות ומה יודע

אתה נוהג יד לפי שיעים וימין פהישה לקבל שנים
והלמדניו יין אהני להתודות לפניו על כל עונותיו
למען תקבליני בהשובה שילימה לפניו פאישיים
וכציתוחים למען רברג ורבר פה בעבור אמרה אין
קץ לאישי תוכותניו ראץ מספר לזיתוי אטימיה
אתה יודע שאחריתנו רמה ותולעה לפיכך הרביר
סליחתנו מה אנו מה חיינו מה חסרניו מה יצקני
מה בוחניו מה גבורותינו לפניו יין אלהינו ואלה
אבותינו הלא כל הצבורים כאלץ נגדו ואנשי השם
כלא היו וחכמים ככלי מדע ונבונים ככלי השכל
הלא כל מעשינו תורה ובוהו וימי חיינו הכל לפניו

שִׁכַן כְּהוֹב בְּדַבְרֵי קֹדֶשׁ וּמִזֵּהר הָאָרֶץ מִן הַבְּהֵמָה
אֵין כִּי הַכֹּל הַבֵּל אֵתָה הַבְּרִלָה אֲנִישׁ מֵרֵאשִׁי
וְהַכִּדְרוּ לְעִמּוּד לְפִנְיָ כִּי מִי יֵאמֶר לֵב מִזָּה הַפְּעוּל וְנִמָּה
יִהְיֶינָא אֲרֵם חֵי גַבֵּר עַל חֲטָאוֹ וְהִתְקַן לֵב יִן
אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֵת יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֵת יוֹם הַפְּסֻחִים
הַזֶּה קִיץ סְלִיחָה וּמִחִילָה וּכְפָרָה עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ
לְמַעַן נִהְרַל מֵעֲוֹנוֹתֵינוּ וְנִבְרַח נִשְׁוֹב לְעֲשִׂייתֵינוּ
בְּלִבֵּב טִילִם כְּדָבָר שֶׁנֶּאֱמַר דְּרִטְיוֹ יִן בְּהַמִּצְוֹת קִדְמוֹת
בְּהִיחָיו קְרוֹב וְנֶאֱמַר יִעֲזוֹב רֵשַׁע דַּבְּרוֹ וְיֵאֵשׁ אֵין
מִחֲטִיבוֹתָיו וְיִשְׁוֹב אֵל יָא וְיִחַרְמוֹתָו וְיֵאֵל אֱלֹהֵינוּ כִּי
יִרְבֵּה לְסִלּוֹתָו וְיֵאֵתָה אֱלֹהֵה סְלִיחוֹתָו חֲטָאֵינוּ וְיִחַרְמוֹתָו
אֲפִישׁ וְרַב חֶסֶד וְאַמֶּת וּמִדְּבַר לְחֻטִּיב רִוִּיעָה אֵתָה
בְּהַשְׁוֹבָה רִשְׁעִים וְאֵין אֵתָה חֲפִיץ בְּמִיתָתָו כְּדָבָר
שֶׁנֶּאֱמַר חֲחֻבוֹתָו אֲחֻפִּיץ מִזֵּה רִשְׁעֵינוּ נָאִם יִן אֱלֹהִים

הווי מורה כספך למען וחטותיך לווי ונאמר בזה יתי כשב
כספך ובענין חטותיך טובה מלי כי גאולתיך ונאמר כי ביום הזה
יספר פליסם ליהוד ותבסס מכל חטותיכם לפני יין תשחרו מה
נאמר לספך יושב מרחם ומה נספר לספך טובן שחקים הלא כל
הנסתרות והתגלות ומה יודע

אתה נותן יד לפושעים וימין פרישה לקבל שבים
והלמדניו יין אלהי להחזרה לפניך על כל עונותינו
למען הקבלינו בהשגחה שילימה לפניך פאישיים
ובציוחיים למען רבך ודבר פה בעבור אמרה אין
קץ לאישי חובותינו ראין מספר לזיהוי אישמה
אתה יודע שאחריהנו רמה והולעה לפיכך הרבית
סליחותינו מה אנו מה חיינו מה חסרנו מה יצקנו
מה בוחנו מה גבורותינו לפניך יין אלהינו ואלה
אבותינו הלא כל הצבורים כאין נגד ואנשי השם
כלא היו וחכמים ככלי מדע ונבונים פכלי השכל
הלא כל מעשינו הוהו ובוהו וימי חיינו הכל לפניך

דרוש עננינו
הרשיך מים

היום

בחרוך ותענינו
ענה פרוס הים

יענה

ט"ט
כ"י

הכזה יהיה
הטן מחונןך
הלילה נזך הים

היום

לזרע כה יהיה
כי מחונן פעלך
שית מורינו בים

יענה

ט"ט
ט"ט
כ"י

נדענו מחילה
ותומר סלחתי
ותאיר ורגיה

היום

והסר מחילה
כבתי וחסבתי
עלינו נגה

יענה

ט"ט
ט"ט
כ"י

זרזיר מתנים
זכור שבטפלינו
זה יום מימים

היום

חיס לטושינו
כי עז רכז הושפלונו
הסרח לתמימים

יענה

ט"ט
ט"ט
כ"י

חוקר נסתרות
מחול בחמורתך
חוסה וחמול

היום

מחול לרלי דורות
למקומי מולתך
ולבבנו המחול

יענה

ט"ט
ט"ט
כ"י

טהר רוחך
טהר כענה שמים
טובך שבע רצון

היום

ונשא בחירתך
שופכי לב במים
ותסך רצון

יענה

ט"ט
ט"ט
כ"י

ישעך ורחמיך
ימיך הסער
יבוא הודי לגן

היום

נהל רחמיך
מחונןך מחונן
ויחבל פרי קצרינו

יענה

ט"ט
ט"ט
כ"י

הלא בשׁוֹבוֹ מִדְּרָבוֹ וְחִיָּה וְנֹאמַר אֲמֹר אֱלֹהִים הוּא
אֵנִי נָא יְיָ אֱלֹהִים אִם אֶהְיֶיךָ מִזֶּה הַרְשִׁיעַ כִּי אִם
בְּשׁוֹב רִשְׁיָע מִדְּרָבוֹ וְחִיָּה שׁוֹבוֹ שׁוֹבוֹ מִדְּרָבוֹ כִּי
הָרַעִים וְלָמָּה הַמִּזְוֶה בֵּית יִשְׂרָאֵל וְנֹאמַר כִּי לֹא בִּי
אֶהְיֶיךָ בְּמִזְוֶה נָא יְיָ אֱלֹהִים וְהַשִּׁיבוּ וְחִיָּה

המורה

וישׁ נהגצן למה זה קודם להיט

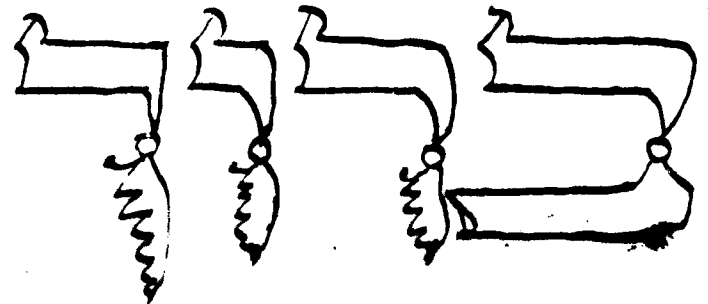
אֵבֶן	מִזְוֶה	מִזְוֶה	מִזְוֶה
מִזְוֶה	מִזְוֶה	מִזְוֶה	מִזְוֶה
מִזְוֶה	מִזְוֶה	מִזְוֶה	מִזְוֶה
מִזְוֶה	מִזְוֶה	מִזְוֶה	מִזְוֶה

הַיּוֹם יִסְנֶה וְהַשְּׂמִיט יִבּוֹא וְנִבְוֹה שְׂעָרֶיךָ
וְנִבְוֹה לְנֹא אֶתְּמַלְּא סִלְחָנִי מִחַטֹּאתַי כִּי רַחֵם נָא כְּבֹדִי

בְּמִזְוֶה	בְּמִזְוֶה	בְּמִזְוֶה
בְּמִזְוֶה	בְּמִזְוֶה	בְּמִזְוֶה
בְּמִזְוֶה	בְּמִזְוֶה	בְּמִזְוֶה
בְּמִזְוֶה	בְּמִזְוֶה	בְּמִזְוֶה
בְּמִזְוֶה	בְּמִזְוֶה	בְּמִזְוֶה
בְּמִזְוֶה	בְּמִזְוֶה	בְּמִזְוֶה
בְּמִזְוֶה	בְּמִזְוֶה	בְּמִזְוֶה
בְּמִזְוֶה	בְּמִזְוֶה	בְּמִזְוֶה

אתה המברך את עמו ישראל בשלח המן:

		היום	ענה צטקתינו
ט"ז	השנה שנת ה'תק"ע	היום	סוף מאבק
ט"ח	השנה שנת ה'תק"א	היום	סוף קיים ואומרי חני
ט"ט	השנה שנת ה'תק"ב	היום	קריה חנה
י'	השנה שנת ה'תק"ג	היום	קבוצת נרחים
י"א	השנה שנת ה'תק"ד	היום	קדווי שמות
י"ב	השנה שנת ה'תק"ה	היום	רנבה לרבות
י"ג	השנה שנת ה'תק"ו	היום	רנב בטימחה
י"ד	השנה שנת ה'תק"ז	היום	רנב למחול
י"ה	השנה שנת ה'תק"ח	היום	שולמים יהושבן
י"ו	השנה שנת ה'תק"ט	היום	שטינג ורדינג
י"ז	השנה שנת ה'ת"ש	היום	טבחן לקוטן
י"ח	השנה שנת ה'תש"א	היום	תורה תשא
י"ט	השנה שנת ה'תש"ב	היום	תמולו מטאלות
כ'	השנה שנת ה'תש"ג	היום	תעבור על פטיע

ואחר כך אנחנו

אלהינו

ואולי אבותינו היה עם פירות שולחי עמך בית
 ישראל העומדים לבקש תפלה ותחנות מולפניך
 על עמך בית ישראל הורס נוח שיאמרן הביעם מה שידבר
 הטיבם מה שיטאלו ירעם היוך יפארן באוד פניך יהלפן בך
 אך יברכין עמך בניהם יברכין יזכרות פניך יברכין עמך

ט"ט
ט"י
כ"א

יִתְּנֵן לִחְתִּי מוֹלַבְטֵן
סִלְחֵתִי מוֹלַבְטֵן
פְּבִירִים יִנְצֵחֵן

כְּבוֹד הַלְבָטֵן
טְבוּרַת בַּת מוֹלַבְטֵן
כְּתֵר יִצְלִיחֵן

היום

ט"ט
ט"י
כ"א

שִׁיר לְשׁוֹמְנִים
יִמְזַרְזֵן לְבָרָה כַחֲמוּה
תְּרַחֲמֵה לְחַלּוֹת

לְסֵפֶר מוֹתֶנְנִים
לְפִידֵי גַחֲמוּה
לְפִידִים וְחַלּוֹת

היום

ט"ט
ט"י
כ"א

קָדָם שֶׁמַּח תְּנַגְּלוּ
מִעֲרָב וְעַר עֲרָב וּבְנֵי־עֲרָב
גַּם הוֹדוּ בְּחַמְמוּה

מִזְעֵרֶיךָ מוֹשֵׁל
מִזְעֵרֶיךָ גַּם הוֹדוּ
מִקְלֵי לְשִׁמּוֹה

היום

ט"ט
ט"י
כ"א

תִּזְכְּרוּ עֲרֵיכֶם
כִּסְעֵי תְּסוּבָה
כֹּל תִּזְכְּרוּ עַל־לֹחַת

גְּבוּרַת שִׁעְרֵיכֶם
גַּחֲמוּה לְהַתְּנַגְּבָה
גַּחֲמוּה תְּהַלּוֹת

היום

ט"ט
ט"י
כ"א

וְהַחֲמוּה עֲנִיתִי
שִׁחֲמוּה שִׁחֲמוּה
וּמִעֵשֶׂר תִּקְיָמוּה

סְבוּת תְּחַנְּתִי
שִׁים כְּרִמּוֹת יִקְרָה
סִלְחֵתִי תְּרַחֲמֵנִי

היום

ט"ט
ט"י
כ"א

כִּנְסֵי יִצְרָל גַּם
גַּחֲמוּה רַחֲמֵי
רַחֲמֵי שׁוֹמְבֵינֵךְ

עֲנִיָּה רַחֲמֵי גַּם
עַל־עַל עֲרֵיכֶם
עֲרֵיכֶם כִּבְעֵי

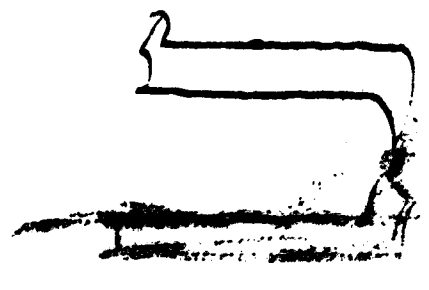
היום

ט"ט
ט"י
כ"א

יִתְּנֵן שִׁמְחוּ בְּיִמּוֹה
וְרַחֲמֵי שׁוֹמְמוֹת מוֹתֶנְנֵיכֶם
מִחֲבִיבֵיכֶם לְשׁוֹמְמֵי הַשָּׁמַיִם

כְּסוּלֵת עֲמֹד
עַל עֲנֵיכֶם
עֲנֵי הַיָּם

1
היום

בין בוטחיה שאמנה אין אומר ואין דברים בלי נשמע קול

שמן שערים

נריבי עב נאספי עב אלהי אברהם

כי נבסוק נבספן ויהי כמיט נרהם

על עונת נבספן ומנס אבר מינהם

ימשיח נשקפן ער ערב התגיהמהם

וחטיהם הרפן ומפשייהם כולהם

יהתורו את נזנות אבותה ואת מיטלהם

שמן

שערים

יום כפורים הוא זה לסליחה נלמחנה

ונם קידש רזה מיטקן בשחז גדלה

קורא לימר כל חונה מוי כפורים הזה

לך יין הגדולה על נפש מיטב מעלה

ופינות דל אל תבזה ואל נא השקף לעולה

ומסוך להם חומה מיסעב ומשמואלם

שמן

שערים

מטורם עלות שמט מטרם יחשך אמת

אלהי חטאי המט המעלות אשר ירדה

נבוא חנה בכבודה יסר שץ ובא תודה

ועב כפנה כחומט הזקנה בהור ופודה

וחן נחמד תחומט יפדים ויהודה

כי חנה אל ואתה מחיה את כולם

שמן

שערים

נבבחה נב ירוב אל ארץ הלכטן

נראש הרים פיסה אחרית יהיה מטן

וחטאת מיטש ודבר ארץ נזירה יסכטן

במקום איש לא עבר כי יסוב אל לחטן

בפיהם יטבורון והם בתווך יטבורון עיני עמך בס תלויות ועיניהם
 לך תלויות גטיים מול שוך להלחמה לטכך כעם יחימה ועם מסבבים
 אותם בחומה ואתה מן השמים הטעמך אותם לרחמה עין נוטאים לך
 לשמים לב שופכים נוכחך כמים ואתה תשימוע קץ השמים שלחן
 יכטלן בלשונם ולא יקטנו בטנוטם ואל ימסין במשעם ואל יכלמו
 בס טאוטם ואל יאמרו בפיהם רבר שלח ברמך כי חטנך יין אלהיך
 המה חנוטם ומלומדיך המה מלומדים כמה שירענן יין אלהיך מרת
 אשר תחן יורדן ואת אשר תחם ירוחם ככתוב בתורתך וחתתי את
 אשר אחן ורחמתי את אשר ארחם ל אחר אפיס אתה בעל
 הרחמים נקראת ודרך תשובה הדיחה גדולת רחמך וחסדיך תקבור
 היום ובכל יום לזרע ידריך היסן אלינו ברחמים כי אתה הוא בעל
 הרחמים בתחטן ובתחילה נקדם כמו שהודעת לענין מקדש מחרון
 אסך טוב כמו בתורתך כתוב בצל כנפיך נחסה ונתלונן כיום ויחד
 יין בעטן תעבור על כל פטיע ותמחה אטס כוהיטב עמו טס האזין
 שיוע ותקטיב מאמר כויקרא בטס יין וטס נאמר ויעבור
 יין על ענין ויקרא יין יין ל רחום ותטן ארך אפיס ורב חסד ואמרת
 נצד חסד לאלפיס נושא עטן ופטיע ויטואה ונקה וסלחת לעוונט
 ולחטאותינו ונחלתנו סלה לנו אבינו כי חטאנו מחול לנו מלכינו כ
 פטיענו כי אתה יין וסלת ורב חסד לכל קוראך כי עמך הסליחה למען
 למען תדא למען שמך יין וסלחת לעוונטנו כי רב הוא

טוב

סליחה לעוונתנו לה בנימן נב

לעני כי ישנוק רוחו וסיחו נאלם	התורות איל ינצח
על עטן גלוי ועלם טערי ידק תבוא	אל יטוב דך נאלם
טאו טערים ראטיסס	וטאו פתחו נאלם
בה דיין וכל חילה	איסר אסרה לענות
אל אביה לשנות	כי טרה טר טלה
ותסא ממהלה	גולה בין הבנות
	נפטה על כי מעלה
	עטן באטו חרונות
	נוטאה במרד קולה

תלויות בני ישראל

שמו

אשר המה מלכות

שמו

גנה ספרירן בעלות
יעלה שיוצ תפלות
ויחשוב סקרין עולות
וישמיע למקהלות
וחטאתה במחלות
ערת קודש ולאומי

השמוט במרומי
אל אלהי בנימי
מישני חלבי ודמי
שימיעתי קול עמי
במחלות תוך ימי
לכו וכלו מימנות

שמו
שמו
שמו

בפיה

שמו בחרו

לשמך אליה כוכרן

הניצב מבית הבירן

בזמן תקן שבר

נחר צרנו בקראו

ויטעו עמנו אודות

כל יומי של חטא

ופינו ישא לבדואו

ואם יעלה עק סימון

נכון וימה אחרי

וחוסתן יאמטי
תנה אל וחטא המטי
מבקר ער אמוטי

ולא תבוא עליי שמוטי

וחיך מתקן יחרה

אודות לקול הקורא

ועל פשע אסד ירא

אחרי בענין יראה

שמענה סלחה וזרה

דבר מבוא השמוטי

שמו
שמו

יום ספרים הזה

עינת שמך אל תבזה

ומי סליחתך הזה

ואתה אלהים תחזה

ואם יסד רע הרה

תמור זבר זבחך

יום ריבן תרבה

ובריבון הטיבה

עלין תמור מוי מריבה

להתם עקן וריבה

להסכיבן למעניבה

בערב סבא השמוטי

ולכנ שמש יטן
מוצולס ועד עולם

ציק היתה כמדבר
ויאמר ברוך מלהים

שערי
שער
מלך
מלך
מלך

בהיכלו במוטנס
לשוונת אבות וננים

שמש יבוא
מלהים יבשר במוצ

בטיב

גני צדיק שומר אמונים
קרבן ויאתי
וכל קרבין יהמי
תפלות ורחן ענין
שמך כן חסד
להסמיטה אס תבעין
חטאים כשנים

פתח שערים ויבוא
נמן ילול ערב
ודע קודש קרב
מלס אחזי הרב
אל מתהלך בקרב
עב נבדות הרב
ילכע אס יהע

שערי

שערי זבול ארמונים
עברי אל גאמונים
עתידות עם תחנונים
צדק מלהי מוטנס

ידירי אל שומרי
התאושטין לקול קומו
ועתחו מלשערי
ובערס חול מורה

חטאת עם ודרנים
וגם לאחרונים

ובמוצולת ים ידה
ואין זכרון לדאמונים

שערי

פתח

ועמי תחנה שיאל
מוצו הבוקר ואל
במוס ונבי להתאר
זולתר אין צואל
וסלדת חט טאל

מישמד היזם פנה
והיכל קודש חנה
מלהים נפטו ענה
וכזאת בטיחו ענה
אנא הוטיעה נא

גילה חי מצב גודלך
 ושייר כי הם פעולך
 לגוי ברות לחבור
 בהוד נמש מילולך
 ולמה נפלו סעך

ושת השמש לבוא
 היצור למשן טובן
 נגמי יבואו לך
 על שם בדר לחבנן
 וישנה לגוי אשר מהבן
 הנבי עומד לסעך

אכול

לך

וכל חטאותם סלחה
 והנם מהם ונתה
 ומלואך הברית סלחה
 וחיט להטמיע בטמחה
 עמי מה חרה לך

השת בעילת שיעים
 יטמיע לבחורים
 שאן ראשיכם שיעים
 ויזה מי פמרים
 וקמאל זרע ישעים
 זה הדרך לבן בן

אכול

לך מלך

סליחה לפקידה

לאיל אהיה: כפי לאל סוגת
 עוקד והנפקד והמזבת
 הבן אשר נולד לך מטרה
 יזוס העלהו לי לעולה ברה

גדל וולא למד עבדות שחק
 אמרה לכה אדון אבל אל יערוך
 ושיני נגדין ממותי הסקר
 ויניח רמות כבוד יהוד ויוקד

שערי ריבץ להסתח

ענה

אומר זמר נא לי ביום היסח

באחרית נוסה בפוקה העטרה
 אם נפטר בן עד מאד נקטרה
 אל הר אשר כבוד לך זייה
 אמור לטרה כי חמודך ירחק
 אלכה ואורחן אשר לו אל חק
 ענה יהי לך באל מטה
 שחר והטכיס לעלות במקד
 יוס השלישי פגעו אל חקד
 ענה והרבון להמשח

עוקד

מבית אלהים חיים
למען צייס ואיים
ינוריה באיים
הכרעס הלויס
ובס אשרוך מאיים
בטריס צבוא שמש

מויז שבתו מנחות
וההיכל והמקבחות
תב כופר וסליחות
ואעסו עבודות נבוחות
המזרח אשפוך טיחות
אילי יחוקקי לחיים

תבן

בינמו

ספרי חזק ורפה
את עמך הנספה
ומדבר פה אל פה
ומזור חליך רטא
גם בחזקין כל צופה
יזרח לך השמש

נאדר בחותמו ספרים
כתוב וחתום לכיפורים
למען אבות ישרים
ורע תשפיל ודל תריס
כהיום לחי ומיטתו יזרח
ולצדקה ולטהרה יזרח

תבן

מלך

אלהים

שמע אנטקת ומחנך
סלחתי זרונך
וסתה בלב טוב ייטך
למרומו במרומים
הקטב טיח המזמים
ותשקיעם בתהומים
בחרין יקה והעמים
תשמיע קול רחמים
איה נופל על פנך

דד מנחם
ובשר ומעט
לך וכולו בעצמותי
מטריס שלות שמוסי
ונפר לוי צבוא אמוס
וכל פשיעה המוס
ומודיק צבא הכמוס
ולשם ספק בחימוס
קוס רמה זה בחימוס

מלך

לך

לשם קני לגמול

ששי רסן פתחה

לבריתך שוכן זבול וסוכת
ושמחה ומקדשה תמקדנה והתעלה
יטן ומליה אמי שולח

זמרה לשירה טועה ונגונה
ואמור לציץ בא זמן היטובה
טוקר

סלח לך

תחנן אחר לשקידה

אבי

אשר פניו לך שונח תרצה ורחמיה היה סולח
בזכות אבותיו בא ובר בוטח ארח אשד זרח כאור
זרח

אחרי בלות טדה וטס הליח
במול והעלה יוס טחוי ריח
צוקו טודס בוכה ומתאנח
אנא ואל באק אותי הוכח
נגר ארוך עמך טוחח
אך ממך צורי בר בורח
כי את לבר טומר אמת פוקח

ילדה לאברהם שתיל פורח
בוטמון כרוקח מעטשה חוקח
תזכור ומלין חסוך הוכח
מזרח

רואג לחטאותי ומר צורח
רמין כמימי ישינך הריח
טיורים והסנגר והפוחח
מזרח

נגח יליר אמות וכמסתח
טב בן שליטי עטרה ביוס קדוח
צדול זכותי בן להתמוחח

הלל והתפטר בטוח הפח
מלתי ולא קמתי להתווכח
ערלה מגוללה ברס רוחח
מזרח

סחץ כברי הכאב טילה
טיטה הטיבהך להנחח
דבר יעצמדין לו אמי זובח
גם חוסרות נרוד כבר פהח
אין בנחלת וול להסתפח
טהור כטבה אמי להסתבח
קוס לך בחר המזר להמטח
עמוד והטיכיס לפטחת טימח

ינחק וטב לך אל זכור מוחח
אך מוחך פרא הלא טילה
כל מוס בר עור נגס פסח
מזרח

אמור ראה מוחך אמי שולח
בבר ואל נא תהיה פוסח
טיכיס ואס לחך ונגס טילה

יירב נעדין כי קראם לאמר
וואמרו לא נחקה רין מהמור
ואני והנער להסתנח
הלכו טניהם לשסוק במלאכה
ראה הנה אס ועיני המערה
המה ביום זה דתך טוכח
וישנה אבין באל חי מחסה
דע כי אסר יחסיף אלהים יעטה
אין יאמיר זבח והזנב
רסקן בטיערי בחמים לסמח
קוים לל וולחמין לטבח
רדטו בנהלת אל להסתפת
הכין עני שולה באין וחיל
והמוץ דמוצין נזלים בחיל
עין במד בוסה ורב טמח
סודן לאומי כי טושנה טנה
היה לחס ולמאכילת חנה
ער לי לאס תבכה ותתיסח
ממאכילת יהמה מדברי
חזק כשת יקר יקוד כבשרי
ואמור לשדה זה ליסחק ריח
ויהמו כל מלאכי מרסבה
מתחננים לחיל בעד טד טמא
אל יהי עוקם בל יח
ואמר לאנבהס ארץ טמים
טוכו לטולס מלאכי מחנה
בו חט בני ישקב אני סולח

אנה הדאיותם סף בראש המור
ננה טוכו פה עס סטוליס לחמור
שוקד
וישנה יסחק לאבין כסה
איה אדנ טה אשר כהלכה
שוקד
כי הוא אשר יראה לטולה השנה
נבנה בני היס לפעין כסא
שוקד
האב להב והבן לזבח
וקיי יין יחליש כח
שוקד
וישקד יסחק כשוקדו איל
ויהי ממור יומס כעסם ליל
שוקד
הבן אשר ילדה לך מטרה
אנה מבקש לה מנחם אנה
שוקד
נא חרדה אבי זאת מואסרי
קח עמך הנטאר מנערי
שוקד
אוסן ושוק טואלים כנרבה
אנה רנה פרוס וכוסר הנה
שוקד
אל תטול ירך אל טליש אפרים
ינס זה קמת לבני ירושלים
שוקד

יצאנו רע כזבנו ליכנו מודנו נאצנו סרנו ענינו פשינו
 צרנו קטינו שרנו שיחננו תיעבנו תשינו תנעננו סרנו
 ממונוהך וממוטפנוך הטובים ולא שיה לנו ואתה צדיק על כל הנביא
 עלינו כי אמת ששית ואמת הרשענו

אמר לפניך ישתה יין אלהינו אשר היסמת את עמך מאדץ מיכרס
 ביד חזקה ותעש לך נס כיום הזה חטאנו רשענו יין ככל צדקותיך
 ישוב נא אפר וחמורך מעירך ירושלים הר קדשך כי בחטאינו ובעונות
 אבותינו ירושלים ועמך לחרפה לכל סביבותינו ועתה שמי אלהינו אל
 תפלה עבורך ואל החטוננו והאר פנוך על מקדשך השמים למשן יין

הטה אלהי אונך ושמי עקה עינך וראה את טומנותי
 והעיר אשר נקרא שמך עליה כי לא על צדקותינו אמתנו מפילים
 החטוננו לפניך כי על רחמיך הרבים יין שמינו יין סלחה יין
 הקטיבה ועשה אל תגחר למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל
 עמך ועל חלקך רעיבי טונך צמיאי צדקך מחבי ישעך
 יכירו וידעו כי ליין אלהינו הרחמים והסליחות ואל ישבבלאש וסן את

תפילה
 ואלוהי
 אשמים וגם כגסים
 נדס בעילת שער
 בחטן בגד פחוסים

חל אור בשלמה עטה
 נדס יבוא סמוס
 גרוהים וקטנים
 טנש
 פתח לבה טונבה
 טישי
 ועבור על פשינו
 טנש
 בחותבך דין הונוא
 אונך לשונותי הטה
 גצנו כדלים
 הטג לנו מחילים
 דלהי תטובה
 השיבנו וטובה
 הסכת מונ שינו
 היכל שן ורשע

גם מחולת מעטה טובח
 וילכו יחדיו בלב בניה
 מסיע מעט זה וזה לוקח
 אמר לעבין קום שטה היכל
 גופי ואל תשרץ ותניח
 ובשת שקדהן עלי מחבת
 אמר להכין אל בט מטבח
 זמדה וזה לזה במר צוות
 חר לא יאהיל זרח
 לו טח לבוש בדיה כמו מולתח
 יר בו ושולס אל יהי קרח
 אז מי לגר שער יהי פותח
 איהו קחה תחתיו ויפתח

האב והבן שר מקס סולח
 בגן מקום נערך ואם נוסח
 איהו שקוד היטב נגם נחת

מזרח

עליו כאכזר קס וכמדעח
 אז צטקו אליס וכל פוסח
 אם זה יתגבל לא יהי זרח

מזרח

מזרח ואמר אל תהי סולח
 מי ישרוך סולחן לכל מזרח
 איהו דיה אנה ואין נגח

ולאחר שזמרהוץ הסליחת

מזרח

השולחן
 אבותינג במדבר עמד מטה רבינג בתפלה לפטר
 נבט רחמים של עמד בית ישראל וכבש חרץ
 אטר מנהלתך וכן אמר בתפלת מלכי ואלהי סלח נא לשון העם הזה
 בגדל חסדך וכאשר נשאת לשם הזה ממוצרים ועד הנה ואתה יי
 ישיבה לו כדרכי טובך ובשרתו ואמרת לו סלחתי כרבך
 וליחולק שירך אמרת לה הנני נשפט אותך נדל אמריך לא חטאתי
 ואני בושט במעשיי ונבלמט בעונותיי הוסיחך
 פנינג מסנ חטאותיינג נכספה קומתינג משני חשינותיינג ואין לנג
 פה להטיב ולא מינח להדים ואם יהיך נגין פנינג ונקשה נדפיינג
 בדבר הזה שגאמר לשנך יין אלהינג ואלהי אבותיינג נדיקים ונגין
 חטאנג אבל אנהנו חטאנג אסתונג נגרינג גדלנג
 דברנג דפי השוינג והרטינג זרנג חמסנג טפלינג שקדנג

ז"ר כבוד להסביר

חסד להגבור

פי' אנבי מעבוד

ט"ט

כמה בתורתך ויחמוד חוב מעבוד כל טובי על סניך וקראתי
בטעם יין לסניך ורחמתי חזת אשר מחן ורחמתי את אשר
ארחם וטעמו ויטעמו יין על סניך ויקראו יין יין לא רחום
וחנן ארך אפים ורב חסד ואמת טעם חסד לא אלהים
טעם עץ ופסע וחטמה וטקה וסלחת לעונתי
ולחטאתיט ונחלתני בשבור כבוד טעם המיטא לנג
חנן ורחום למענך רחם נא

קמנו בתחנן

רחום וחנן

הסכת לקול טיגן

ט"ט

ראה כי חדל מעטת

מיניל כרעת נוטה

אזנך לשועתתיט הטה

ט"ט

כמה ברברי קדנך הטה אלהי אזנך ושמע פקח פינך וראה
את שומעומותיט והעיר אשר נקראו טעם עליה כי לא על ידוקותיך
אנחנו מפילים תחטוביט לענך כי על רחמיך הרבים יין טעמה
יין סלחה יין הקטיבה וטטה אל תאחר למענך אלהי כי טעם
נקראו על עיורך ועל עמך בשבור כבוד טעם המיטא לנג
טעם תפלה למענך טעם נא את

תעלותיט

טעמי רחמים

פתח מבורחמים

וקבל תמימים

ט"ט

טבוא לסניך

טעם רחמיך

אומרי בני ל כמורך

ט"ט

כמה של יד נבואך מי ל כמורך נוטא עץ
ועובר על פסע רשארית נחלת לא החזיק
לצר מפני כי חפץ חסד הוא

והבט מזרחיים

וכפר משמים

דרוק נא מי נוקד

ועטה ואל תמחר

חייס עורדינג

מחול נא זרנינג

טענינג דברים

רנינג ספרים

ירענג ריענינג

מחול לפיענינג

כי עמך הסליחה

למענג שמענה וסודה

למענג ואלו למענינג

חטונ דענינג

סוד פשוטותינג

סוד בספולותינג

נחיינג בסוד אסתנג

וכס על ערתנג

סלח נא במומך

דרומי בטמך

עון ופטיע שא נא

זכור פץ סלח נא

בברית חתומים

ט"ט

וכונר לנג יומהר

ט"ט

למענג ארנינג

ט"ט

בצוס פפרים

ט"ט

ל מוסיענינג

ט"ט

הצלה ורוחה

ט"ט

עטה ואל תענינג

ט"ט

קן פצוב שחילתינג

ט"ט

זכור נא בריתך

ט"ט

לאנטי שלומך

ט"ט

חמול נא ורוסה נא

ט"ט

כמתוב בתורתך סלח נא לעץ העש הזה כגודל חסרך ופאוסר

נפשות לעש הזה ממזמים ישר הנה בשבד כבוד שמך

המיצא לנג מחול וסולח למענג סלח נא

ואל יסוענג סער

ט"ט

סלח לנג טינג

רנינג כנגר

עזבתנו ולא הסתרה פניך ממנו
 זכור רחמיך וכביש את
 כעסך כלה דבר וחרב ורעב ומשחית ומעשה וכל מחלה מועיליך
 ומשל כל בני בריהך על כולם יתברך ויתחזק שמך מלכינו
 תמיד כל החיים ידורך סלה ויהללו לשמך הטוב באמת
 לחיים טובים כל בני בריהך ב"ה הטוב שמך
 ורך נאה להודות

אלהינו

יהוהי מצותינו ברכינו בברכה המיושלת בטובה הכתובה
 על ידי משה עבדך האמורה מפי ומהך ובגין כהמס עבד
 קדושיך באמור יברכך י"ן וישמך יחד י"ן פניו אליך וירגך ישוך
 י"ן פניו אליך וישם לך שלום שים שלום טובה וברכה
 חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך ברכינו אבינו כולנו
 כאחד באור פניך כי באור פניך נתת לנו י"ן אלהינו הודת חיים
 אהבה וחסד נדקה ברכה ישועה ורחמים וחיים ושלום וטוב
 יהיה בעיניך לברך את כל עמך ישראל לחיים ולשלום תמיד בכל
 שנה ובכל שנה בשלומך בפני חיים פרנסה ושלום
 פרנסה טובה וישועה ורחמה חן וחסד נוסד לפניך אנו
 וכל עמך ישראל לחיים ולשלום ב"ה המבורך
 את עמך ישראל בשלום

ואחר כך אומר המעין

אבינו

מלכינו הטוב לפניך
 אבינו מלכינו אין לנו מולך אלהי אמתה

ששה שמות למען שמך

א"מ

בטל ממנו צדירות קטיוה

א"מ

חרט עלינו בשורות טובות

א"מ

חרט עלינו שנה טובה

א"מ

ששה שמות למען שמך

א"מ

ששה שמות למען שמך

א"מ

מי ל כמזך	במחלות שונות	אשכנזי הבלע
מי ל כמזך	וביריות רחוק	דיון קרב
מי ל כמזך	והמחיה פחות	היוצא צדק
מי ל כמזך	חטן סלחה	זרונות רחוק
מי ל כמזך	יה מקדושין	טומאה נקה
מי ל כמזך	לאומדי לפנך	טבש לשונות

כמתב של יד נביאך מי אל כמזך נושא שן ישבר על
פסע לטארית נחלה לא החזיק לעד אפן כי הפץ חסר הוא ונאמ
ישוב ירחמיטן יסבוש פנותיט ותשלך במחלות יס כל הטאות
כל הטאותיט וכל הטאות עמך ביה ישראל במקום אשר לוי
יזכר ולא יסקרו ולא ישלו על לב מעשה ועד עולם תען אמר
לישקב חסר לאברהם אשר טבשת לאבותיט מימי קדם
כי אתה סולחן לישראל מן העולם ומחור
לשכני ישמעך בכל דוד דוד ודבך אמת וקיים לעד ומבלעדך
אין לען מוזך מחול וסולח אלה אתה ב"י מוזך מחול וסולח
לשונותיט ולשונות עמו ישראל ומעביר אשמוהיט בכל שנה ושנה
מוזך של כל הארץ ב"י מקדש הסבה
ישראל ויום הספורים

רצו יין אלהיט בעמך ישראל ואל תפלה שנה והשב
העבודה לרביך ביתך ואיסי ישראל ותפלה מזה
באהבה וקבל ברען ותהי לרען תמיד עבודת ישראל עמך והחדינה
עיניטו בסופך לינין ולידוטרס עירך בחמים כמזך ב"י המחזיר
בחמין שכנתו לינין מורים אנהטן לך שאתה הורג
יין אלהיט ואלהי אבותיט על חייט המסורים בודך ועל נשמותיט
הסקודות לך ועל נסך טבבל יום ויום עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך
טבבל עת ערב ופקר וספרים הטוב כי לא כל רחמיך המרחם כי
לא המז חסדך ומשולס קייט לך ולא נבלמותיט יין אלהיט ולוי

על הכוס ברא פרי הגפן וכרא עני בסמים ובורא
מאורי האש ומברילין בין קודש לחול כמזמאי שבת
ואעפ שחל להיות בחול ושניה על השבת ובמזמאי
שבת מברכין על האור הידומ סף העינים ומן הארבע
וביום הספורים אין מברכין אלא על האור ששבת כלב
ששם שניין יום הספורים

ערב אף הסוכה אין נוספין על פניהן ואם הוא שיני
וחמישי אין אומן ונעה וול הודיתג ואלו הודדי
ולא דיבנו הרחוק ובמזמאי מתפללין כשיאר ימי
החול ואין נוספין על פניהן
תפלה ערבית אף הסוכה

אומן

והוא רחוב ברכן אשה בדברין ואם הוא שבת אומן אשר כלה

סוד וכו'

בבול מחורב בסמך מניצולי חורב שייר להלל
בקול ערב לחוסה עלינו מוצרכ וער ערב
באוי המשרים שרבי

בשגפי ערבות אהלל לרוכב ערבות מוכיט ברית אבות בגנה
ביתו נהרלינו בעבות באוי אהב וקורין קרית שימנ
גאורליס בסוסה מיטבת ררך לסניהס יישרתה השנן ועמחר
איש היסכטה ועלימוז בסך כסת דירי טוק טבחתה חצות
לידה שיש עברתה טפיד על כנה נחת יחר בסי שישרת
וטימחתה כנה רגבים טעלסה לחוק שיבעה נושנה
מוניכי ארבעה לישא נענעג בסי לרס ונשא סוכרת
הנופלה הגרוד שימחות בלב לערוד גלויץ בסלא דור

אלה	סלח רעואה שלימה לחולי עמך
אלה	עצור קצפה מנחלתך
אלה	כלה רבר וחרב ורעב ומשחית ומקטפה מוכני בריתך
אלה	זכור כי עמר אנהג
אלה	קדש רוב גזר ריניט
אלה	מחוק שטר חובותיט
אלה	סלח ומחול לשנותיט
אלה	מחה והעבר שניניט וחטאותיט מנגר פיניך
אלה	החזיריט בתשובה שלימה לפניך
אלה	אל תשיבני ריקס מולפניך
אלה	זכיריט בזכרן טוב לפניך
אלה	חותמיט בספר החיים
אלה	חותמיט בספר זכות
אלה	חותמיט בספר ישועות וניחמות
אלה	חותמיט בספר פרנסה וכלכלה
אלה	חותמיט בספר סליחה ומחילה וספרה
אלה	הסמיח לנו ישועה בקרוב
אלה	שמע קוליט ורחם ורחם עליט
אלה	קבל ברחמים ובחסן את תפילותיט
אלה	עטה למועך ולי למועניט
אלה	עטה למען שמך הגדול הגבור והנורא
אלה	עטה למען רחמיך הרבים וחסדיך הגדולים ורחם עליט והושיעניט

ונפל סליח סמו על פני וואו/רחום וחסן ויוסב החן וואו/מחוי
 ומסי וואו/וואו/לג נרע וקד יש צמוד ומחללן תפלת ערבות
 כמן במול ובסמיה עשה וואו/קדיש צמוד ותקשן בשום
 משדת שם ואת כלג ברב : והלפן למען לשלם ומברלן

לשטין . את יום השבת הזה . את יום חג הסוכות הזה דהן שמחת תורה
 מקרא קודש זיכר ליציאת מצרים . אלהינו ואלהינו .
 אבותינו יעלה ויבוא צניע ורחוק וירצה וישמע ויפקד ויזכר
 זכרוננו וזכרון אבותינו זכרון ירושלים עירך וזכרון משיח בן
 דוד עבדך וזכרון כל עמך בית ישראל לטובה לחן ולחסד ולרחמים
 ולרחמן . ביום השבת הזה . ביום חג הסוכות הזה זכרוננו יין אלהינו
 בו לטובה ופקדינו בו לברכה והושיענינו בו לחיים טובים ברב
 ישיעה ורחמים וחוס וחנון ורחם עלינו והושיענינו כי אליך
 עזיבנו כי לא מולך חטן ורחם אתה . והשיענינו יין אלהינו
 את ברכה מועדיך לחיים ולשמחה ולשלום כאמר אמרת ורצית
 לברכינו כן תברכנו סלה קדשינו במצותיך והן חלקינו בתורתך
 שבעינו מנוצח שמחינו בישועתך ונזהר לבינו לעבוד באמת
 והנחילנו יין אלהינו באהבה וברצון בשמחה ובסטיץ שלמות
 ומועדי קדשך . באי מקדש השבת . ישראל והזמנים
 רצה יין אלהינו בעמך ישראל ואל תפלה
 שנה והשב העבודה לדביר ביתך ואטי ישראל ותפלה
 מהרה באהבה תקבל ברצון וההי לרצון המיד עבודת ישראל
 עמך ותחינה עינינו בשופר לציון ולירושלים עירך ברחמים
 כמחז באי המחזיר ברחמים שיבנתה לציון . מורדים
 אנחנו לך שאתה הוא יין אלהינו על חיינו המסורים בידך ונע
 נשמותינו הפקודות לך ועל נסיר שבכל יום ויום עמו וענ
 נפלאותיך וטובותיך שבכל עה ערב ופקד ונאדים הטוב כי לך
 כלו רחמיך המרחם כי לא תמו חסדיך ומעוללם קוינו לך לך
 הכלמותנו יין אלהינו ולא עזבתנו ולא הסתרת פניך ממונינו ענ
 כולם יתברך ויתרומם שמך מלכינו המיד כל החיים יודוך סלה
 ויהללך לשמך הטוב באמת באי הטוב שמך ולך נאה להודות
 שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו

בזמרוך של משה בבור בילה בנה בסמוכה רבה
 פרצותיה עשר תקים יבוא על גבעה להקים לקבץ נסוחות
 רחוקים בזמרוך של לים וינפיקים יהי מר ישיט
 רחוק מנצחי הלל טקוד עלינו יום וליל ועד חנה יפקו למחלה
 הוקה ישופות דוגאל ביי מלך מר ישאל נמול
 נטובה בטלים ונפיקים לטלום וסחר בלילות כגן מר ימשיך
 ואומ/הטכונג וחומה טרש סוכה טלם ואומ/אלה מנערי
 יאם הוא טבת אומ/ושימורו ואלה מנערי וקדיש נר לשלח
 ומתפללן בלש ואומ/

יין טטה תפתח ופי יגד
 תהלתך

ברוך

אלהי יין אלהיט ואלהי אבותינו אלהי אברהם
 אלהי יצחק ואלהי ישעקב הלא הגדול הגבור והנורא
 לא עליך גומל חסדים טובים וקונה את הכל זוכר חסדי אבות
 ומביא גואל לבני בניהם לחיים ב שמו באהבה מוך גואל טוקר
 ומחשיט ומגן ביי מען אברהם אלהי גבור לשלום
 יין מחיה מתים אלה ורב להושיע מכלל חיים בחד מחד
 מידים ברחמים רבים סומך נשלים ורופא חולים מתיר אסורים
 ופוקים אפונותו עמר נדי סמוך בעל גבורות ומי דומה לך
 מוך מחיית ומחיה מדימיון רגן יטושה בקרב ונאמן אלה להחיות
 מתים ביי מחיה המתים לדודי ורח נמליך רגן
 כי הוא לבדן מרום וקדוש וטבתך הורשיט מטיט לך ימוט לשלום
 ונר כי לא מוך גרול וקדוש אלה ביי הלא וקדוש

אקמה

בחרתני מכלל העמים ורציתני ורציתני
 ורציתני מכלל העמים ורציתני ורציתני
 וקירבתני מכלל העמים ורציתני ורציתני
 ורציתני מכלל העמים ורציתני ורציתני

ושל כל עמך ברכינן אבינן כולנן כאחד באור פניך כי באור
פניך נתת לנו ייך ואלהינן תורת חיים אהבה וחסד נדקה ברכה
ישועה ורחמים וחיים ושלום וטוב יהיה בעיניך לנגיד את כל
עמך ישראל תמיד בכל שנה ובכל שנה בשלומך באי המבורך

את עמך ישראל בשלום
יהי לרצון אורי פי עשה שלום

ואם הוא שבת אור/ויכול נמץ אמת ברבתי וכמה מדליקין ואם לאו

אור/קדיש גמור ועלינו לשבח וקדיש בלא תקבל

תפלת נערי בית למדנאוי שבת ויום טוב

נמץ ומחיה והל הקדוש

איהו בחרתנו מכל העמים אהבת אבותנו ורצית בנו קד
ורובמותנו מכל הלשונות קדמתנו במדמותיך
וקירבתנו מלכינו לעבודתך ושמך הגדול והקדוש פליגי

קדמות

יהוה יישיב ידיו ויחיה ימיהם
יהוה יחיה ימיהם ויחיה ימיהם
יהוה יחיה ימיהם ויחיה ימיהם
יהוה יחיה ימיהם ויחיה ימיהם
יהוה יחיה ימיהם ויחיה ימיהם
יהוה יחיה ימיהם ויחיה ימיהם
יהוה יחיה ימיהם ויחיה ימיהם
יהוה יחיה ימיהם ויחיה ימיהם

קדמות

חסד בטוב ותודה · לסג קהל ונודה · בלחמי ללב ונודה · קדוש

דרוש במו צדק · לטעם בידק · דיעב להיציא בידק · ומליצי יריבה · וכזהב איצא · וחט בצולתטבוט · קדושתך אל אבט

זכר סבך לזרות · להס להורות · לסכך ולקרות · כחן טבוטה · טכעה להסהוכסה · בכל דוד ודוד מזכירה · חסדי דוד זכה · נילול טעטס מזכה

יה הקס סוכתו · ותכץ מלכותו · ומרב גרולתו · מלכותו עד השולם · לדרד ודרטן עד שולם · והוא שרי עד ימולך · מולך ממולך מולך · לדרד ודרד תמולך

מהרה לה צדק יטען · על שם מטיחוטן · ולטבור על טטיטן · בטובך לטן ומגוזך · טטן בטטן טחוזך · ובכל כטטף ימותח · סוכתך עליהם תמותח

טביס בטטולס אחכטה · למזוזות רכטטה · לחופר טכטטה · אקח לה מדר · כי כטוז חוד והדר · וטטו להי אמוד · כמח הומד

קחת טטק טטן טבות · אטטור בטטבות · למטטט ברית אבות · וטמחי רטבה · ודגול מרפכה · בט יוטדו מוטרות · שתוליס בחטרות · לסודה כטטה · תכונכ לסטה · קדוש · וטמח

במדותיו וקדש לנר יין אלהינו בזהב מוערים לשמחה
והגם וזמנים לטעון את יום רג הסוכות הזה זמן שמחתינו
מקרא קודש זכר ליציאת מצרים כנגד בחת ומוחלל קדש
מכל העמים ומוערי קדש בשמחה הנחלתנו באי מקדש

ישראל והזמנים וזמן שהחיינו
וסיפן יין יין קדש זמן
קדש אל להיות במועדי סבת

אתה יין אלה בראו שרי הנפץ באי אלה אשר
נגד מכל עם וזמנים מכל לטעון וקדשנו במדותיו
והתן לנו יין אלהינו בזהב מוערים לשמחה והגם וזמנים לטעון
את יום רג הסוכות הזה זמן שמחתינו מקרא קודש זכר ליציאת
מצרים ממצרים ומוחלל קדש מכל העמים ומוערי
קדש בשמחה הנחלתנו באי מקדש והזמנים
באי שמה בזהב באי באי אלה המבדיל בין
קדש לאלו בין אלו לאלו בין זמנים זמן יום השביעי
לשבע ימי המועד ובקדושתם סבת לקדושת יום טוב הכרית
נאות יום השבת בזהב מקדוש מטעם יום המועד הפרולת
וקדשם אלו שבת שבת ישראל בקדושתך באי המבדיל בין
אשר לאלו וקדש לקדש וזמן שהחיינו

והתן לנו יין אלהינו בזהב מוערים לשמחה והגם וזמנים לטעון
את יום רג הסוכות הזה זמן שמחתינו מקרא קודש זכר ליציאת
מצרים ממצרים ומוחלל קדש מכל העמים ומוערי
קדש בשמחה הנחלתנו באי מקדש והזמנים
באי שמה בזהב באי באי אלה המבדיל בין
קדש לאלו בין אלו לאלו בין זמנים זמן יום השביעי
לשבע ימי המועד ובקדושתם סבת לקדושת יום טוב הכרית
נאות יום השבת בזהב מקדוש מטעם יום המועד הפרולת
וקדשם אלו שבת שבת ישראל בקדושתך באי המבדיל בין
אשר לאלו וקדש לקדש וזמן שהחיינו

זיר תהלה לתורא עלולה למי זאת עולה
ביחד רגס אעלסה כנה רגס עעלסה למולך רס ושאו
גרותי ארבע למספר רובע לחץ על ארבע

תקומת ערדים

בקרית ים סוף בין גזרים

עזרת

ואחרי החץ ברכו המואיר לערץ וכל סדר התפלה ומתפללין שחרית בלחש
פחד ערבית ויום הוא שבת וזמנו ל' אשר שבת וכו' ולמחר טהסדיר
החץ את התפלה בקול נטיל כל אחר ואחר לעבו בידו לנלב בימין ואתרע
בשמאל ומברך ברכה זו

ואחרי

ב'וי איהו אקב' על נטילת לולב ב'וי איהו טהחייט וקיימות

והגיטת לחמן הזה ובוט טע מיץ מברכך טהחייט

ומולך ומביא ומעלה ומוריד ומטטטט

ובטבת אין נטילת את הלולב ויום חליוס טוב וישן שלחך בטבת למחר מברכך
עלי טהחייט טהרי בטבת לא בירכו עליו טהחייט וקודין הלל גמור ולעבודת
בידיהן ומברכך לגמור את ההלל ומטטטטט את הלולב בהודן לין כי טוב תלה
ובסקה ובאמא יין הוטישה נא וכל טבנת ימי התג מברכך על הלולב ועל הסוכה
וקודין הלל גמור בכל יום ויום וימים אחרונים שלחך מיץ מברכך לא עכל
הלולב ולא על הסוכה וצמו את ההלל ומברכך עליו

ברכה זו

ב'וי איהו אשר קדשנו במצותיו וצונו לגמור את

הלל

הלל עבדי יין הללך את טס יין יהי טס יין מברכך
מענה ועד טולס ממוקחת טמוט ועד מברכך מהחול
טס יין רס על כל גוים יין של השמים טבוד מי כין אלהיט הטטטטה
לשבת המטטטלי לרעות בטמוט ובארץ מקימי מועט חל מוטטפת
יריס אביץ ולהוטיבי טס טריכיס טס טריבי עמון מוטיבי עקררת
הבית אס הבניט טמוח הלליה בצאת יסד אור
מוטטריס בית יטקב מעט לוטק היתה יהודה לקדטן יטול מוטטלותין
היס רוח ויטס הירדן יטוב לאחור ההדים קדן טוליס גבנת טבט

יוסף

בהור והדר ותהלה

יוסף סלה

גואל הצמח גאולה רדוף איומתך לטם
ולתהלה

ובלולביהם מוזק לכמחה	הצגים היוס בשמחה
חמול עליהם הושיענו עליהם	זושקים לשגך שיחה
יקר ענת אהובים	טוב בחמיק הרבים
על טיע בת רבים	כדעים ומודי ומיטתחיים
נא שמח עמחה	מחמדם תן להם
עצור על כטעיהם	כי נא חטאתיהם
צור היורע עתירות	פוצחים הלל ותודות
חמס בנושאם וצרות	קול להשמיע אותם לחרות
סבך בניהם וחמס	שוקדים ויוזק מקדישים
תומכים באילי תרסיטיים	תובעים וברוך לחמס

והאופנים
זוהת

בני עפר מי מנה	הושיעה נא
דורסיך בכל שנה	גואל הצליחה נא
ולא תהיה מוטפלת	הקס סוכת הנפלת
חופסה כי בסוכה נאחלת	זכור איומה הנקהלת
יה כפר אטמתם	טוב הצמח סמחתם
למענך חיש פרותם	כלה שנה אטחתם
נהג שמחתם	מולא מטאולתם
עורר פרותם	שמח שנתם
צמת מענכם	כנה לחינכם
חמס המותם	קבל מענכם
	שומר הדורים

ירושלים הללויה . . . הללך את יי' כל צגים שבחיהו כר
האומים כי צבר עלינו חסד ורחמים יי' לעולם הללויה

הודו ליי' כי טוב כי לעולם חסדו . יאמר נא ישראל בללך
יאמר נא בית אהרן בללך . יאמר נא ידני יי' בללך .

המייצר קרואתי יה שגט במדתב יה . יי' לי לא אירד
מה יעשה לי אדם . יי' לי בעזרתי ואני אראה בשונאי

טוב לחסות ביי' מבטוח באדם . טוב לחסות ביי' מבטוח
בגריבים . כל צגים סבבני בשם יי' כי אמילם . סבבני

סבבני בשם יי' כי אמילם . סבבני כדבורים רועבו כוש קוצים
בשם יי' כי אמילם . רחה רחיתי לעבול ליי' עזרני . עזי וזמרת

יה וזמרת יה ויהי לי לישועה . קול רנה נישועה באהל כדקים
ימץ יי' עושה חיל . ימץ יי' רחמיה ימץ יי' עושה חיל . לא אמרה
כי אחיה ואספר מעשי יה . יסר יסרתי גלמות לא יסרתי

סתיו לי ששירי חק וסוד נס אודה יה . זה השער ליי' כדקים
יבואו בך . אהרן כי פניתי ויהי לי לישועה . מודך . אבן

מרוסו הבגדים היתה לדוש סנה . אבן . מות יי' היתה
זאת היא נפלות בעינינו . מות . זה היום עשה יי' נגלה

זעמי אהרן בך . יצאנו יי' הושיעה נא
אנא יי' הושיעה נא . יצאנו יי' הושיעה נא

אנא יי' הצליחה נא . אנא יי' הצליחה נא
ברוך הוא פשם יי' ברפעת צדקת יי' אל יי'

ויחד לנו אסרו רע בעבותים עה קרנות הסופר אלהי אלה ויאמר
אלהי אדוננו הודו ליי' כי טוב כי לעולם חסדו . יהללך יי'

כל מעשיך וחסידיך יבסו את שמך כי לך טוב להודות ונעים
לשמך ולומר כי מעולם ועד עולם אלה אל . בוי מולך מהולל
במעבדות .

ואמרו רדי צמור ומדמיץ סת וקנה בן ה' בט אדם בעג אמור אל הסע

באץ מה לך היס כי תגוס הירדף תשוב לאחור והדרים תרקד
טאלים גבנות ספני צאץ מולפני ארץ חולי ארץ מולפני אלה ישקב
המוסבי הסוד וצג מים חלמויש למעייט מים

לא לבן יין לא לטן כי לטמור נץ כבוד על חסוך
ועל אמוך למה יאמרו הקנים איה נא אלהים ווולחיתן בשמים
כל אשר חפץ עשה עינביהם כסך וזהב מועשה יזי אדם סה להם
ולא ידברו עינים להם ולא יראו ארזים להם ולא ישמעו אנה להם
ולא יריחוץ ידיהם ולא ימוטץ קגליהם ולא יהלכו ולא יתגן כגרום
כמוהם יהיו עוטיהם כל אשר בוטח בהם יסראל בטח ביון עזרם
ומענינם הוא בית אהרץ בטחון ביון עזרם ומענינם הוא

ייראו יין בטחו ביון עזרם

ומענינם הוא

יין קטרט יסך יסך את בית ישראל יברך מרד
בית אהרץ יסך ירמי יין הקטנים עם הגזלים יוסה יין עליכם
עליכם ועל בניכם ברזכים אתם ליון עוטה שמים וארץ השמים
שמים ליון והארץ נהץ לבני אדם לא המותים יהלך יה ולא כול
יודי רומת ומחטן נברך יה מועתה ועד עולם הללויה

אהבתי כי ישמע יין את קולי תחנני כי הטרה
אזנן לי ובימי אקרא אספונ חבלי מות ומיברי יצץ מימון
עדה ויצע למימון ובטס יין אקרא אנא יין מלטה נפטי חטץ יין
יסדוק ווולחיתן מרחס טומור פתאים יין דלותי קלי יהושיע

שוכי נפטי לבונחייכי ט יין גמול עלייכי כי חליפת נפטי ממות
ואת עיני כץ רמוטה ואת קגלי מוחי אההלך לפני יין בודעור
החיים האמוטתי כי אדבר את ענותי מוחד אני אמרתני בחפדי כל
האדם כקב מה אטיב ליון כל תגמולוהי עלי טוס ד

יטונות מימון ובטס יין אקרא נרדיי ליון אטלים נגדה נא לכל
עמו יקד בעיני יין המוותה לחסידיו אנא יין ט אע שבך אע
שבך כן אמוך שחת לחוסריו לך אעבר זבח תודה ובטס יין
אקרא נרדיי ליון אטלים נגדה נא לכל עמו בחירות בית יין מתוכי

וספרתם לכם ממחרת הסבת מיום הביאכם את עמך
 התנופה טבע סבתות תמימות תהיינה : ער ממחרת הסבת הטביעת
 תספרו חמישים יום והקרבנות מנחה חרטה לילין : ממזבחותיכם תביאון
 לחם תנופה טהור טעם עשירונים סולת תהיינה חמץ תיחפנה בכורים
 לילין : והקרבנות על הלחם סבת כבשים תמימים בני שנה ושכך סוף
 אחד ואילים סבים יהיו פולה לילין ומבגש וטענותיכם ~~ועשיתם לילין~~
 ועשיתם טעור פזים אחד לחטאות וסבים כבשים בני שנה לחם
 טלמים : והנה הסוף מוחם על לחם חבובים תעשה לטעין פז
 טעם כבשים קודש יהיו לילין ולכך : קטנותיכם ימים יהיו מקודש
 קודש יהיה לכם כל מלאכת שבחה לוי תעשה קודש עולם בכל מוסבותיכם
 וזרותיכם : וספרתם את קרבן חרשם לא זמנה שנת סוף כדסוף
 ולקט קיפוד לא תלקט לשני ולגר תעזוב מוחם וזני יין מלחים :
 ער כן קורא הטלים : וידבר יין אל מטה לאמר :
 דבר אל בני ישראל לאמר בחרט הטביע פזים לחם יהיה לכם כסוף
 זכר תחנה מקרא קודש : כל מלאכת שבחה לוי תעשה קודש וקרבנות
 מטה לילין : וידבר יין אל מטה לאמר בחרט פזים לחם
 הטביע הזה יום כפודים הוא מקודש לוי יהיה לכם ושנותם ארבע
 טענותיכם והקרבנות מטה לילין : וכל מלאכת לוי תעשה כבשים חיים
 הזה יום כפודים הוא לכם עליכם לשני יין מלחים : כי כל העש
 אשר לא תענה כבשים חיים הזה ועבדתה משמחת ופולחנותי וספר
 תעשה כל מלאכה כבשים חיים הזה והאבותי ואת העשמה ולחם
 פמה : כל מלאכה לא תעשה חוקת עולם לזרותיכם כל מוסבותיכם :
 טבת טענותי הוא לכם וענותי את טענותיכם שתענה לחרט טעור
 מערב וער טרב תעמך טענותי : ער כן קורא הטבים :
 וידבר יין אל מטה לאמר : דבר אל בני ישראל
 לאמר בחמטה עמר יום לחרט הטביע הזה רג הסוכות טבעת ימים
 לילין : כזם המוסף מקרא קודש כל מלאכת שבחה לא תעשה טבעת

והוא הוא שבת קנין ז' ב' ג' ד' ו' ז' ח' ט' י' י"א י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט

שלש הסוכות

יין אל משה לאמר: שור או כבש או עז יולד

והיה שבועת ימים תחת אמוך ומיזם השמיני וחלוקה

ידעה לקרבן אשה ליון: ושור או סוה אוזק ואת כבן לא תשחטך ביום

אחר: וכי תקטרו זבח תודה לדמכם תזבח: ביום ההוא יאמל ליון

תרתרו ממוטן ער במקד אט יין: ושמחתם מצותי ושטיחם אולם אט

יין: ואלו תעלה את שם קדשי ונקדשותי במקד בני ישראל אט יין מקדשם:

המוציא אותם מארץ מצרים להיות להם לחלוקה אט יין:

ויזכר יין אל משה לאמר: רב אל בני ישראל ואמרת אליהם

מזמרי יין אשר תקראו אותם מקראי קודש אלה הם מוציאי: שטר

ימים הששה חלוקה זכום השביעי שבת שבע מקרא קודש פול

חלוקה לחודש שבת היא ליון בכל מושבותם: ער כן קורא השם

אלה מוציאי יין מקראי קודש אשר תקראו אותם

במוצאי: בחדש הראשון בארבעה עשר יום לחודש הזה רב המצות

בין הערבים שבת ליון: ובחמשה עשר יום לחודש הזה רב המצות

ליון שבועת ימים שבת תעלה: ביום הראשון מקרא קודש יהיה

לכם כל מלכות עבודה אלה השם: והקדשים אשה ליון שבועת ימים

ביום השביעי שקרא קודש יום חלוקה עבודת לא תבטל:

ויזכר יין אל משה לאמר: רב אל בני ישראל

ואמרת אליהם: תבטל אל הארץ אשר אט טוחן לכם וקצרתם

את קצרה והבאתם את שומר חמשת קצירם אל הסף: והנקה את

השומר לפני יין לדמכם שמחת השבת ינישן הסף: ועשיתם ביום

הביטם את השומר כבש תמים כן טעם לשולה ליון: ומנחתו סג

עשרתם סלת בלולה בטוח אשה ליון רוח נחוח תבטל יין רביעית ההין:

ולחם וקל וסמל לא תאכל ער עיני היום הזה ער הביטם את קרבן

אלהים חוקת שולס לחודותכם בכל מושבותם: ער כן קורא השם

אל ירושלים למלחמה ונלכדה העיר ונטסו המדים והנשים
 הטכבנה ויצא חצי העיר בגולה ויתר העם לא יבת מן העיר: ויצא
 יין גלחם בגנים ההם כיום הלחמו ביום קרב: ועמדו רגליו ביום
 ההוא על הר הזיתים אשר על פני ירושלים מקדש ועבדו הר
 הדיתים מרחוק מזרחיה נימה צוא גרולה מאד ומש חצי ההר
 עשנה וחיוך נגבה: ונפתם צוא הרי כי נייע צוא הרים אל אצל
 ונפתם כואד נפתם מעני הרעש בימי עזיהו מלך יהודה וכו' יין
 אלהי כל קדשים עמך: והיה ביום ההוא לא יהיה אור יקרור
 וקפאין: והיה יום אחד הוא יודע לזין לא יום ולא לילה והיה לעת
 יהיה אור: והיה ביום ההוא יצאו מים חיים מירושלים חיים אל
 הים הקדמוני וחיים אל הים המזרחי כקוץ ובחורה יהיה: והיה
 יין למלך של כל הארץ ביום ההוא יהיה יין אחד ושמו אחר: יסוב כל
 הארץ סביבה כעצב לרמוץ נגב ירושלים וראמה וישבה תחתיה
 למשער בנימן שר מקום שער הדאשין שר שער הפנים ומערל
 חטמול שר יקבי המלך: וישבו בה וחרס לא תהיה שר וישבה
 ירושלים לבטח: וזאת תהיה העצמה אשר יגוף יין את כל
 השמים אשר יצאו על ירושלים המק בשחו והוא עמוד של רגלין
 ושינו תמונה בחוריהן ולשונם תמוק בעיהם: והיה ביום ההוא
 תהיה מהומות יין רבה בהם והחזיקו איש יד רעהו ועלתה ידו שליד
 רעהו: עם יהודה הרוס בירושלים ואוסף חיל כל הגנים סביב
 וסוף וקרים לחוב מאד: וכן תהיה מעטת הסוס הפר העמו
 והחמור וכל הבהמה אשר יהיה במחנות ההם כעצמה הזאת:
 והיה כל הנותר מכל הגנים הבאים על ירושלים ועל מדי שנה
 בטובה להסתחוות למלך יין יבמות ולחנא את רג הסומת: והיה
 אשר לא יעלה מות משפחות הארץ אל ירושלים להסתחוות
 למלך יין יבמות ולא נגליהם יהיה הגשם: וחס משפחת מזרים
 לא ועלה ולא בנה ולא נגליהם תהיה העצמה אשר יגוף יין את

ד' אית יוסף קאג הסוכות הקה

יוס הסוכות הקה ¹טענה וטקריב לטניך במהבה כמינות רחוק
כמה שמתפת עלינו בתורתך על ידי משה עבדך מיני כבוד
באחור וביוס הסוכות טע טענים טע טענה תמימים וטע עטחנים
סולת מנהה טענה טענין וטע סולת טענה בטענה
על עולת התמיד וטענה

ועתה משה עטד יוס לחיט הטענין מוקדא קודס יהיה לכה כל
מלאכת עבודה לא תעטין ותעטתה רג ליון טענת ימים
והקדמת עולה אטה ריח טחוח ליון פרים טע בקר טלטה
עטד אלים טענים טעניס בני טענה ארבעה עטד תמימים
יהיו ומנחתם וטעניהם כמחזבר טלטה עטרונים לסר וטע
עטרונים לחיל ועטדן לכבש ויין טעטן וטעיר לכפר וטע
תמידין פולטין יטחוח במלכות טעמי טענה וקודמי עטע
עס מוקדמי טענין כולם יטעטן ויחטטן
מיטובך וטעטעני ריח טע וקדטתן חטות
ימים ווחן קדוה קט למעשה ברוחית

אלהינו ואלהי אבותינו מולך רחמיך רחם עלינו טוב ומטיב
הדין לנו טענה עלינו בהמוץ החמיר בגלל אבותינו טעטן
רעונך טענה בותך טענה וטען בית מוקדטך על מכות
והראינו טענינו וטעחיתן בתקונן והטע טענה לתען והטע
יטראל לטניהם והטע טענים לעבודתם וליוס לטידה ולטחוח
וטע טענה וטענה וטעטחוח לטען בטלוש טענין תעלין
כטוב בתורתך טלש טעמים בטענה יראה כל זכורך אית טע
יין אלהיך במקום אטד יבחר ברג המינות וברג הטעטענות
וברג הסוכות ולא יראה אית טע יין ריקס איש כמתנת ידן
כברכת יין אלהיך אטד טען לך והטענין דין אלהינו
אית ברכת מועדך לחיים ולטחוח ולטלוש כאטד אמרת
וריחית לברכינו טע תברכינו סלה קרטינו כמינותיך וטען חלקינו

כל הקנים אשר לא ישרו לחצו מת חצו הסוכות ודמות ומהיה חסות
מזרים וחסות כל הקנים אשר לא ישרו לחצו מת חצו הסוכות
ביום ההוא יהיה על מסלות הסוס קודש לילין והיה הסירות בבית
כמוזקקים לפט המזבח והיה כל סיד בידו ולם וביהודה קודש
לילין סבאות ובאו כל הזבחים ודקדקו בהם ובשילן בהם ויהיה
סעודי עמך בבית יין סבאות ביום ההוא

והוא המוסט' ג' וזולטן ומל' המורה משען היום וזומו מ' שכור וזומו יוסב
ביתך ויהלל וחדרן סת' למדן וזומו החץ וזומו קדיש עד לפילא וזומו סלען
תעלה מוסק לט' ימים טובים כדומוט' שלחג הסוכות
והוא והחץ כען ומוחה והל הקדש

כדומוט' מוסק הסוכות והחפת וזומוט' ור' בית
והוא מוסק מוסק הל' סוכות קדש וזומוט' במזכות
וקדש מוסק מלכות לשבדוק וזומוט' הגדול והקדוש עליו
קדש וזומוט' לט' יין באהבה סמנת למחאה ו' כדומוט' לט' מוסק
וקדש וזומוט' לט' יין מת יום חסבת הוה ד' חת יום חצו הסוכות
הזה זמן שמחתו מוקדח קדש זכר לי' חיות מוסק

ומוט' חמוט' גליט מוסק וזומוט' מוסק
אדמותו וזומוט' יסוף לשלוח ולי' חיות וזומוט' חיות לפטן בבית
בחינתן בבית הגדול והקדוש שטקדו סמוך עליו מוסק היד
שטקדו במקדש ובן יהי דיט' מוסק חב החמוט'
מולך יעקב שיתשנות החס עליוט' זפל מוסק בחמוט' חבוס
וזומוט' מוסק וזומוט' סכוד ביחייט' חבוס מוסק חלוט'
ואלהי חבוסט' גלה סכוד מוסק ומלוך עליוט' מוסק ומוט' ג
וחבוסט' עליוט' לט' כל חי וקדש סקודיט' מוסק חבוסט' וזומוט' ח

סגס מוסק חבוסט' חבוסט' חבוסט' חבוסט' חבוסט' חבוסט'
חבוסט' חבוסט' חבוסט' חבוסט' חבוסט' חבוסט' חבוסט' חבוסט'
חבוסט' חבוסט' חבוסט' חבוסט' חבוסט' חבוסט' חבוסט' חבוסט'
חבוסט' חבוסט' חבוסט' חבוסט' חבוסט' חבוסט' חבוסט' חבוסט'

חלוט'

דמויות ובראות	זה לתנוע
זוכרי סוכה	זוהר להסעיד
חותי יציר טבעת	חיות ארץ עשיות
חופסתה בסוכה	חוזי צפן רענה
טפסרי וראה	טבעת מולהב
טלולים בסוכה	טהור הדור כסא
יטרה תגלים	יראה להס
יסוכבן בסוכה	יופי סנפיון
כחוד יטושן	כחוד יטושן
כחוד יטושן	כחוד יטושן
כחוד יטושן	כחוד יטושן

וואו היינצך כחוד יטושן ומתגלגלן סוכה ומוציאין ספ וקורין בג' בג' ארס בפס' מתגלגל סדר מן כשב. וואו קדיש ער לפולא ומוציאין סת אחר יקורא בג המטני וברמשה עטר יוס להרש בפטת פגמס ומטני בג' וקור ותשלם וזן היא

התשרה כל ומולאוכה אשר גנשה המולך שלמה בית יין ויבא שלמה את קדשי דוד אביו את הכסף ואת הזהב ואת הכלים נטן באוניברות בית יין. אז יקהל שלמה את כל זקני ישראל את כל ראשי המטות נשיאי הזבות לבני ישראל אל המולך שלמה וירושלים להעלות את ארון ברית יין מעד דוד היא ציון ויקהל אל המולך שלמה כל איש ישראל בירח האיתנים בתג הוא הקדש השביעי ויבואו כל זקני ישראל וישאון הכהנים את הארץ וישלן את ארון יין ואת אהל מועד ואת כל כלי הקודש אשר באהל וישלן אנהם הכהנים הלויים וזה המולך שלמה וכל עדה ישראל הנעשרים נעליו אואן ולמני הארץ מזבחים כאן וסקד אשר לא יספרו חלון ינוגן מינוב ויבואו הכהנים את ארון ברית יין אל מקומן אור רביר הבית אל קודש הקדשים אל התה כעפי הכתובים וכי המינים פודשים כנפים אל מקום הארון ויסובו הכתובים על הארץ ושל

בתורתך שבפינו מתוך שמחית בישועתך וטהר לבנו לשבך
 בזהבך והנחילנו יין מלחית באהבה ופירץ בשמחה ובששון
 שבתות ומופדי קדשך ותרצה לפניך את תבלת עמוסיך
 בתמיד יום וסדרנות מוספין וסדרתן מוסף
 בלוי מקדש השבת וישראל והקדושים
 רצה ומחיים ושיה שלם וקדיש צמור

ומו/מיץ

כשמוסריר החץ את התפלה בקול אמו/קדושה רבא בגעס נגמו/אור
 התפלה וכל יום של רב הסוכות עד הושענא רבא אמו/מלפון
 ביעא שנהוסיעמו יום רחוק אמו/אמו מיץ יום שני אמו/כדוסיע
 וחוקתן חלה ומו/קדיש צמור ומו/כדוסיע רעליט לשבת וקדיש
 בלא חסבל והולבין לבתוק לשל
 ומו/אחסידות פוס התפלה ומו/החץ לפני המדע
 ומו/רשות לבית וקדיש עד לעילא ומו/זה
 יום ליום שש סלסכות

אין מי יבין	קדושת הדין
מהלל מנצח	אחסידות מנצח כחלה
בחינה פ אכרוד	מהלל מנצח
בשבתות סוכה	בשבתות מנצח
צדקת אורה	צדקת אורה
דרי סוכה	צדקה לעתים רגל
דהרת קדיש	דעה להתקין במים
דרי סוכה	די להזהיר בקדיש
הרשיות טיחיה	הקוית קדיש
הדת סוכה	הס הס לקרות
ומחילים בזה ובליה	ופטיית אורים
וליוטבי סוכה	והס לחותות ולמוערים

יום רביעי שלחג הוא יום שישי שלחול שלמועד כן קורא וביום
השלישי לוי קורא וביום הרביעי ישראל שלישי קורא וביום
החמישי ישראל רביעי קורא ספיקן שליום ביום השלישי ובין
הרביעי

יום חמישי שלחג הוא יום שלישי לחול שלמועד כן קורא וביום
הרביעי לוי קורא וביום החמישי ישראל שלישי קורא וביום
השישי ישראל רביעי חוזר וקורא ספיקן שליום בול הרביעי ובין החמישי
יום שישי שלחג הוא יום רביעי לחול שלמועד כן קורא ובין החמישי
לוי קורא וביום השישי ישראל שלישי קורא וביום השביעי ישראל
רביעי חוזר וקורא ספיקן שליום ביום החמישי וביום השישי
יום שביעי שלחג הוא יום חמישי שלחול שלמועד והוא יום גרבה
כן קורא וביום השישי לוי קורא וביום השביעי ישראל שלישי
קורא וביום השמיני ישראל רביעי חוזר וקורא ספיקן שליום
ביום השישי וביום השביעי

יש נהגין בקריאת יום גרבה שאין קורין ביום השמיני והטעם
שלהם שפיץ שיום שמיני חשוב תל בפני עינין ודין חשוב
עם הדג אינו נמוסך עם הקריאות שלחג ועמהם ברוב
המספטי ונהגין לקרות כסדר הזה כן קורא ביום השישי
לוי קורא ביום השביעי ישראל שלישי חוזר וקורא על קריאת
של כן ביום השישי ישראל רביעי חוזר וקורא על קריאת כן
שללוי ביום השביעי

יש מנהגים רבים על המנהג הזה ואם שיריך ישראל רביעי לקרוא
ספיקן שליום כשאר הימים ונהגין לקרוא כסדר הזה כן קורא ביום
החמישי לוי קורא ביום השישי ישראל שלישי קורא ביום השביעי
ישראל רביעי חוזר וקורא ספיקן שליום ביום השישי וביום השביעי
זכות שחלה בחול שלמועד קורין כן אדם בשרי כי תשא יזה וזה
וחולא לוי ומסטי קורא ספיקן שליום ספיקן שלמועד ומסטי בחוק כן אדם

בדין מלמעלה : ויזכר יבן הבריס ויראן ראשי הבריס — קץ
 הקודש כל סג הדביר ולא יראו החוסי ויהיו טס ער היוס
 הזה : אין בארץ רק שני לחות האכנים אשר הניח טס מטה
 בחורב אשר כתי יין טס בני ישראל בסאתם ממזרים : ויהי
 הכהנים קץ הקודש והענין מלא את בית יין : ולא יכלו הכהנים
 לעמוד לשרת מפני הענין כי מלא את בית יין : ולא יכלו הכהנים
 אך אמר שלמה יין אמר לשכני בערסל כגרי
 בניה בות זמל לך מכען לשבתך עולמים : ויסב המולך את פניו
 ויברך את כל קהל ישראל וכל ישראל עומד : ויאמר ברוך יין
 אלהי ישראל אשר דבר סודות רוד אבי ובודך מלא לאמר :
 וזומו המפטי : גאלטג ופי התודה כענין היוס : וזומו מי שבירך
 ואשרי יושבי יהלעל וחזרין סת למרין וזומו קדיש שר לעילא ומתפלגין
 תפלת מוסף כמתחולל : וזומו ביוטעט : וזומו את התפלה וזומו קדיש גמור
 ועלית לטבח : וקדיש בלא התקבל והולבץ לבתיהן

לשלם
 זה סוד הקריאות וההפטרות כל ימי הק
 הסוכות

יום טוב ראשון של פסח קודם ה' בטו מוס שור מן טטב : פרט' אמור — אל
 הכהנים : וזומו שבת קודם ה' בטו מוס : ומזקאין סת וחד קודם
 בן המפטייר כפרי הקף בסגרתם ובחמטה עשה יום לרש : ומפטי' ביום כוס
 הנה יום בן שר ולא ידע טעמ' עור
 יום שיני של פסח קודם שור מן טטב טוס מתחולל ומפטי' קודם ובחמטה
 עשר כמתחולל : ומפטי' במלבי' ותשלם
 יום שלישי של פסח הוא יום מוסין שלחל שלחנה קודם בקרבנות הרצף
 בפרט' פגמס : כהן קודם וביום השיני : לני קודם וביום השלישי
 ישראל שלישי וביום הרפוע : ישראל רבועי חזק וקודם ספיקן שלים
 וביום השיני וביום השלישי ..

להיות בשלטי קורא ובוט השלישי ומפני כוחו בן אדם

שום פנך עד והתגדלת והתקדשת

יותר רעך העטוד והוא בשבת

ששופה

עממי טובות אבסר ומהם ברכות לא אחר הביא את כל המעט

בתורה ובגודל העצם והזכרון מעשרותיהם מלכצר אל בית

האוצר אשף לפי רוחי ונתן לי מברכתי ויהי טרה בבית

אם העשרתי מעשרי וטובות יבשרתי וכאשף עין העשרתי

ברוך מרוב מקדוש

רסקן שערי מזוזות וברכות אטיה לם לחנות ובחטני נא בזאת

השליכו סעמיכם להרמות עינים בטוב לחנות אמר יין סבאות

ואטיבה משארותיהם וטעמן וראו כולם אם לא אסתח

לם

זילת חסדה מים וארץ נחלי מים את ארובות הסמים

חלקת פינה בריה אצמיה לם משא ואדוסה והדיקתני לם ברה

טוב אל סדי ירחק לירוד ברם ער

בלי די

יה המולל כל קהלך וימקנה ויבדך עמך ישתח יין לך

טובר חסד הטוב יטיב לך עין טוב את אוצרי הטוב

לעממי מישם יתם כנחלי מים את

הטמים

מטיב לכל אחריות לכל תבת תקומו לתת עמגטוד מדיס בנתן

נא זכור חסדיך לרומם טע סדיך ולכרך את כל מעטה ידיך

ספיקת רבי רבוי רביבים אשריה ממים מרובים והלחיה מים

רביס

עיר ובית נה תחזה והסמח ותמנה

פודה מלהי האלהים אמר אהם אלהים ויהן לך המלהים

ובטבת שלחולו שלמושר עובות שחרית ומנחה כשימזכירן יעלה ייבא בברכת
רצה אין מזכירן כן שלשבת לפי שזמן קצר לשבת בברכת

רצה כל עקר
זה סדר הסוכות מהשבת המוסף שלחולו שלמושר
יום המוסף שלחולו שלמושר והוא יום שלישי שלחולו
ומהו במזמרה

וביום השני פרים בגז בקד שנים עשר אילים שנים שבטיים
שנה ארבעה עשר תמימים וביום השלישי ערים עשרה עשר
אילים שנים שבטיים בגז שנה ארבעה עשר תמימים ומנחה
יום שני לחול שלמושר ומהו זה במזמרה

וביום השלישי פרים עשרה עשר אילים שנים שבטיים בגז שנה ארבעה
עשר תמימים וביום הרביעי פרים עשרה אילים שנים שבטיים בגז שנה
ארבעה עשר תמימים ומנחה
יום שלישי שלחולו שלמושר ומהו זה במזמרה

וביום הרביעי פרים עשרה אילים שנים שבטיים בגז שנה ארבעה עשר
תמימים וביום החמישי פרים תשעה אילים שנים שבטיים בגז שנה
ארבעה עשר תמימים ומנחה
יום רביעי שלחולו שלמושר ומהו זה במזמרה

וביום החמישי פרים תשעה אילים שנים שבטיים בגז שנה ארבעה עשר
תמימים וביום השישי פרים שמונה אילים שנים שבטיים בגז שנה
ארבעה עשר תמימים ומנחה
יום חמישי שלחולו שלמושר ומהו זה במזמרה

וביום השישי פרים שמונה אילים שנים שבטיים בגז שנה ארבעה עשר
תמימים וביום השביעי פרים שישה אילים שנים שבטיים בגז שנה
ארבעה עשר תמימים ומנחה

שנה שלחולו שלמושר שלשכות קודן כט וטוב ראה אתה אומר
אלו כט אדם עד לר המטל גרי בתל אביב ומשני קודם כענין שלום ואם

פסל לך שני לוחות אבנים כראשונים וכתבתי על הלוחות
את הדברים אשר היו על הלוחות הראשונים אשר טפרתי והיה
כמען לבקר ועלית במקדש על הר סיני ונבנת לי טע על ראשי
ההר וואיש לא יעלה עמך עם איש אחר וכל ההלכה עם המצא
והבקר אל ירען אל מול ההר ההוא : ער כמען קודם הטלשי
ויספול שני לוחות אבנים כראשונים וישכס מינה
במקדש ויעל על הר סיני כאשר צוה יין אודת ויקח בידו שני
לוחות אבנים : וירד יין בשען ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יין
וישבד יין על סנד ויקרא יין יין אל לחוס חוטן ארך אפים ורוב
חסר ואמות : נוצר חסר לאלפים נוסאן עין ופסע וחטמה ונקח
לא יקח פוקד עין אבות על בנים ועל בני בנים על סלשים ועל
רבעים : וימהר מטק ויקוד ארצה וישתחו : ויאמר אסר נדך
מימותי חן בניניך יין ילך נא יין פקדוני כי עם קטנה שדך האמוסלות
לשונתינו ולחטאתינו ונחלהנו : ויאמר הנה אנכי כרת ברית נגד
כל עמך אעשה אשר לא נברא בכל הארץ וכל הגוים ודעה כל
העם אשר אתה מקרב את מעשה יין כי נראי הוא אשר את עמך
עמך : ער כמען קודם הכבישי
היום הנני גורש מטעך את האמורי והכנעני והחתי והסדיני והחני
והיבסי : הסמך לך סן תברות ברית ליושב הארץ אשר אתה בו
עליה סן יהיה למוקדס מקדש : כי את מזבחותם תנוצץ ואת מצבותם
תשבץ ואת אסדני תברות : כי לא תשתחוה לאל אחר כי יין קנני
שמך אל קנני הוא : ער כמען קודם החמישי
ברית ליושב הארץ וזנן אחרי אלהים וזננו לאלהים וקדו לך
ואכלת מזבחך : ולקחת מזבחותיך לבנך וזנן בגותך אחרי אלהיך
והזנן את בנך אחרי אלהיך : אלהי מסכה לא תעשה לך : ואת דע
המצות תשמור טבעה ימים תאכל מצות אשר צויתך למען חרש
האביב כי בחרט האביב ימות מזבחים : כל פטר דחם לי וכל מקדש

טעמות

צוּעֵךְ פֶּנֶי טַמְאִים יִחִיז מִיּוֹמָיִם מִטַּעַל

הַטַּמְאִים

קֹדֶשׁ הַטּוֹבִן שְׂרָץ יִטְבִּיעַ פִּי הָאָרֶץ וּמִטְבִּיעַ הָאָרֶץ

וְצִוִּים בְּמִהַר לְחַבֵּשׁ וְעָמַד בְּעֹבֵב לְדַרוֹשׁ וְרוֹב רֶגֶץ וְתִירוֹשׁ

שֶׁסָּה וְשִׁמְרִית יִתֵּן לְעַמֶּךָ כֹּל יִתְמַחֵךְ יִלָּן עֵז לְעַמֶּךָ יִתֵּן

וְעִפְיֵנּוּ מִדֶּלֶת לִקְחֵה וְיִצְלָס וּבְבִית קֹדֶשׁ הַקֹּדְשִׁים

לִיָּךְ סֵלֶם יִלָּן יִבְרַךְ אֶת עַמֶּךָ בְּשֵׁלֶם

קֹדֶשׁ

וְהָיָה יוֹמֵךְ שֶׁלִּשְׁבֵּת וְהָיָה שְׁמִיךָ עֲשֶׂה כְּמֵהַר שְׂמִיךָ וּמִדְּבִירֶיךָ סֵל

וְקֹדֶךְ כִּן בְּבֵן מֵהַר הַיָּמִים הַקְּרִינָה בְּבֵן הַטַּעַל

מִטָּה מִלִּי יִלָּן רַחֵם עָלַי מִיּוֹמָיִם מִלִּי הַטַּעַל אֶת הַטַּעַל

הַיּוֹם וְהַיּוֹם לֹא הִדְרַשְׁתָּ אֶת אֲסֵךְ תִּשְׁלַח עַמִּי וְהָיָה

אֲמַרְתָּ יִשְׁתַּחֲוֶה בְּסֵם נָעַם מִצִּוֹתֶיךָ בְּעֵינַי וְעָשִׂה אִם נָעַם מִצִּוֹתֶיךָ

וְכִי בְּעֵינֶיךָ הִדְרִיעִנִי נָעַם אֶת רִכְבְּךָ וְהִדְרִיעִךְ לְמִשְׁנֵי אֲמִימֶיךָ רֶגֶץ

בְּעֵינֶיךָ וְהָיָה כִּי עָמַד הַיָּמִים הַזֶּה וְיִחַמְדֶּךָ עָלֶיךָ וְהִטְחַחְתִּי לָךְ

וְיִחַמְדֶּךָ מִלִּי אִם אֵין עָמַד הַיָּמִים מִלִּי הַטַּעַל מִיָּד וּבְמִדְּבִירֶיךָ

יִוָּשֶׁעַ אִימֹתַי כִּי מִיִּמֵּיךָ יִתֵּן בְּעֵינֶיךָ אֶת עַמֶּךָ הַלֹּא בְּלִמְדֶךָ עָמַד

וְעָלֶיךָ אֶת עַמֶּךָ מִכֹּל הַטַּעַל אֲסֵךְ עַל סֵם הַמִּדְּבִירֶיךָ

עַל כֵּן קֹדֶשׁ הַטַּעַל וְיִחַמְדֶּךָ יִלָּן מִטָּה נָעַם

אֶת הַרְבֵּי הַזֶּה אֲסֵךְ רַבִּית אֲנִישָׁה כִּי מִיִּמֵּיךָ יִתֵּן בְּעֵינַי וְהָיָה

בְּסֵם וְיִחַמְדֶּךָ הַרְבִּיעִי נָעַם אֶת סְבוּרֶךָ וְיִחַמְדֶּךָ אֶת אֲנִישָׁה כֹּל

טוֹבֵי עַל פְּנֵיךָ וְקִדְמוֹתֶיךָ בְּסֵם יִלָּן לְפָנֶיךָ וְהִטְחַחְתִּי אֶת אֲסֵךְ אֲרִצֶךָ

וְהִטְחַחְתִּי אֶת אֲסֵךְ אֲרִצֶךָ וְיִחַמְדֶּךָ לֹא תוֹכֵךְ לְחַיִּים אֶת פְּנֵי

כִּי לֹא יִחַטֵּה הַמִּדְּבִירֶיךָ וְהָיָה יִלָּן הַטָּה מִקֹּדֶשׁ אֶת וּבְבִית עַל

הַיָּמִים וְהָיָה בְּעֵמֶךָ סְבוּרֶיךָ וְשִׁמְרִיתֶךָ בְּקִדְמוֹתֶיךָ וְשִׁמְרִיתֶיךָ כְּסֵם

עָלֶיךָ עַל פְּנֵיךָ וְהָיָה יִלָּן אֶת פְּנֵי וְהָיָה אֶת אֲחֵרֶיךָ וְעָלֶיךָ

יִחַמְדֶּךָ וְיִחַמְדֶּךָ קֹדֶשׁ הַטַּעַל וְיִחַמְדֶּךָ יִלָּן מִטָּה

68

בגויס שוטה מקנה וקנין יושבי טבא הארץ: שבא ודרן וסוחרי תרשיש
 וכל פבירה יאמרו לך הלשולול שולל אתה פא הלכין בן הקהלה קהלי
 לשואה סבה והב לקחה מקנה וקנין לשולול שולל גדול: לכן
 הנבא בן אדם ואמרת לגנב כה אמר יין יהיה הללו ביום ההוא כשבת עמי
 ישראל לטוח תרעו: ובאת מומקדמך מירכתי ספני אתה ועממיס רבוכ
 אתך חסבי סוסיס כולס קהל גדול וחיל רב: ועלית על עמי ישראל
 כענן. לפסות הארץ באחרית הימים תביה והביאותך על ארצי למען
 רעת הגויס אותי בהקדשי כן לעיניהם גנב: כה אמר יין יהיה
 האתה הוא אשר רבתי בימים קדמונים בוד עברי נבואי ישראל הנבואיס
 בימים ההם טעס להביא אותך עליהם: והיה ביום ההוא ביום בוד
 גנב על אדמות ישראל גוס יין יהיה הגולה חמותי באסי: וכסאותי באש עבתי
 רבתי אס לך בוס ההוא יהיה רעש גדול על אדמות ישראל: ודעפון עפעפ
 דגו היס ועוקה השמיס וחית השדה וכל הרמס הרומס על האדמה אשר
 האדם אשר על פני האדמה וטהרסו ההרס ועפרו המדהמות וכל חומה
 לארץ תפול: וקראתי עליך וכל הרי וורב גוס יין יהיה חרב איש באחיך תביה:
 ונטפנותי אתו ברב וברס נגטס טמטק והכני אלגביש אש נפסיות אמתיר
 עליך ועל אצפון ועל עממיס רביס אשר את: והוקערתני והמקדשתי וטרעתי
 לעיני גויס רבתי וידע כי
 אמי יין:

והוא/ צומלסן יעל התנה מעץ היס. וואו/ מי שבודך ותהלה ויהלעל. ומחזיקן סת לערך ישמור הרין
 וואו/ קדיש עד לעילא והתפללן בלש תפלת מוסק קען ומחיה ודל הקרוש. ואתה בחרתג. וכל
 נא/ו תפלגו כטוור טברות שלמול שלמועד. וואו/ וין כאלהיג. ועליג לסכח וקדיש בלג
 תתקבל והולכין לבתוק לסלס
 ענין הושענא רבא

יבוס הושענא באין לבית הכנסת וואו/ הומויות כטוור הימים ועגמד הרין לפני הארץ יאומת
 קדיש עד לעילא וואו/ יוס אור כטוור ימי החול ימהירין עליג טברת רס בשרית ומטפון
 לעמוד את ההלל כטוור ימיס שלחול שלמועד ומחיה סת וקורין כול בגו אדם בענייג שלס.

בזכר שטר שגד ושה : ופטר חמוד תפדה בשה ואם לא תפדה
ושפחה כל במד צמך תפדה ולא ירמון פטו דיקה : פו כנץ קומה החמישי
ששה זמנים תעבור נבזוס הטביעי תטבות כחריש
ובקציר תטבות : ורג טכונת העשה לך בכורי קציר חטים ורג
האסיף תקופת הטנה : שלש פעמים בטנה יראה כל זכורך ארבע
פע הארץ יין אלהי ישראל : ט חריש גנים מופניך והרחבת ארץ
צבורך ולא עמוד איש את ארצך בשלוחך לראות את פני יין אלהיך
שלש פעמים בטנה : לא תטחט על חמץ דם זבתו ולא ילץ למקד
זבח רג הפסח : ראשית בכורי אדמתך תביא בית יין אלהיך לא
תבטל גדי בחלב אמו :

ואומ קדיש עד לפילא ומזבוח סת את וקורא בו המפני בשינוט סליוס ומפטיהם
ביחזק בן אדם : וזו היא הפטרה

ויאמר דבר יין אלהי לומר : בן אדם טים פטר ארץ גנץ מולך
הנענץ נטיו ראש מוסך ותובל והנבוא עליו : ואמרת
כה אמר יין אלהים הנבי מליך גנץ נטיו ראש מוסך ותובל : ושוכבמין
ותבתי חמים בלחייך והוצאתי אותך ואת כל חילך סוסים ופרטים
לכתי מכלול כולם קהל רב טנה ומנץ תוסטי חרות כולם : פרוס
פטי ופטי אדם כולם נעץ וכובע : גאמר וכל ועסיה בית תעגמור
ירבתי ספץ ואת כל ועסין עמים רבים אהך : הכן והכן לך ואתה וכל
קהליך תטקהלים עליו והיית להם למזמור : מימים רבים תסקד
באחרת הימים תבוא אל ארץ משוכבת מחרב מקובצת מעמים
רבים על הדי ישראל אשר היו לחרבה תמיד נביא מעמים הוצאה
ויטבו לבנת כולם : ועלית כטוואה תבוא כענן לססות הארץ ויהיה אתה
ועבך ועמים רבים אהך : כה אמר יין יהוה והיה בוס הוצא יעל דברים
פל לפך וחטבת מחטבת רעה : ואמרת אשלה על ארץ פרזות אכור
הכחמים יושבי לבנת כולם יושבין באין חומה ובריח ורלהים אין להם :
לשאל סלל ולבון בז להטיב יודך פל חרות נוצבות ואל עש מאוסך :

לחשן תפוחי הושענא

לחשן תפוחי הושענא
הושענא

כדף ויין מושיע הושענא
דלות ולי הושיע הושענא
ומינין ומושיע הושענא
חוסף תושיע הושענא
יבול מלהפטיע הושענא
נשיאיה מלהפטיע הושענא
עגב מלהרשיע הושענא
במויך תושיע הושענא
רב להושיע הושענא
תדימיך תושיע הושענא

המושיע הושענא
גואל ומושיע ה' הושענא
הואל המושיע הושענא
זושף הושיע הושענא
טרויך הושיע הושענא
כל טיח תרשו ותושיע הושענא
טעדיס להשיע הושענא
פומח יד ומשבוע הושענא
קורמיך תושיע הושענא
טוהריך תושיע הושענא

בית הבחירה הושענא
דכיד המרעב הושענא
והר ירוה הושענא
חנה דוד הושענא
יפה נקה מושיע כל הושענא
לינת הדוד הושענא
נה סוהן הושענא
עליית השמים הושענא
ביץ המרמינת הושענא
רצון חובה הושענא
תל תפוח הושענא

הושענא
הושענא
הושענא
הושענא
הושענא
הושענא
הושענא
הושענא
הושענא
הושענא
הושענא
הושענא

בזים למסך הושענא
דכס דודסך הושענא

הושענא
הושענא

להבין שמועצת	הושיענו	כורעך בשמועצת	הושיענו
נפשותנו שמועצת	הושיענו	מפיק נשמועצת	הושיענו
נברות מושיענות	הושיענו	ספורות מושיענות	הושיענו
נדיך נוד מושיענות	הושיענו	פועל ישועות	הושיענו
רצני תשואות	הושיענו	קריית תשואות	הושיענו
החיש לתשועות	הושיענו	שלש שנות	הושיענו

חנה הושיעה נא

חנן חן תמימי ישעך	בצרכי נחל לטעמי	והושיי נא
חנה גאול כנת נשעך	הושיי נא	
חנה הבני לברית נשעך	הושיי נא	
חנה זכור לנו חב ידעך	הושיי נא	
חנה נהמי לך כהסלידך	הושיי נא	
חנה כבוד כח קן ישעך	הושיי נא	
חנה מלוא מסאולות נש	מסאולות נש	הושיי נא
חנה נשגב אשולי נשעך	נשעך	הושיי נא
חנה פתח לנו אונרות רבועך	ציה מהם כהרביעך	הושיי נא
חנה קודמך ברועך	רעם בניזב מדעך	הושיי נא
חנה נשעך תגול ממיטונך	הל תלפית בהושיעך	הושיי נא

חנה הושיעה נא

אליהם בלד נמך	בנאותך ליטע נמך	כך הושיענו
כהושיעתה ציי ואלהים	דחשים ליטע ונאלהים	כך הושיענו
כהושיעתה זכיה מצות עברים	חנן בודס מעבירים	כך הושיענו
כהושיעתה חנון נבאות	רננים מל לחבי נבאות	כך הושיענו
כהושיעתה נבועים כסול גודים	חנן נגוס מעבירים	כך הושיענו
כהושיעתה כנה מסודרת ויושע	לצחה מיטיית ויושע	כך הושיענו
כהושיעתה מומוך הושיעתי אתבני	נאוב הושיעתי אתבני	כך הושיענו

הוֹשֵׁעַ	מוֹדִים לְהַעֲבֹד	הוֹשֵׁעַ	הַיְעָשֶׂה לְהַדְרִיךְ
הוֹשֵׁעַ	חוֹנֵים לְחַסֵּךְ	הוֹשֵׁעַ	זוֹעֲקִים לְהַמְדִּיךְ
הוֹשֵׁעַ	יוֹעֲצִים לְיַחֲדֵךְ	הוֹשֵׁעַ	טוֹשְׁעֵם לְטוֹסֵךְ
הוֹשֵׁעַ	לְמוֹדִים לְלַבֵּךְ	הוֹשֵׁעַ	כּוֹרְעֵם לְסַבֵּךְ
הוֹשֵׁעַ	טַעֲמוּיִם לְנַחֲךְ	הוֹשֵׁעַ	מִהִירִים לְמַלֵּךְ
הוֹשֵׁעַ	שָׂעִים לְעַתֵּךְ	הוֹשֵׁעַ	סַמּוּכִים לְסִלְסֹלֵךְ
הוֹשֵׁעַ	צוֹעֲקִים לְמַלְכֵךְ	הוֹשֵׁעַ	שׁוֹנֵים לְעֹמֵךְ
הוֹשֵׁעַ	רַעֲשִׁים לְהַמְדִּיךְ	הוֹשֵׁעַ	קוֹרְאִים לְקֹדֶשֶׁךְ
הוֹשֵׁעַ	הַמּוֹכֵם לְהַתְקַף	הוֹשֵׁעַ	טוֹעֵים לְנַחֲךְ

הוֹשֵׁעַ

הוֹשֵׁעַ	בָּשָׂר וְרוּחַ וְנַשְׁמָה	הוֹשֵׁעַ	אֵדִים וְסִמָּה
הוֹשֵׁעַ	רַמּוֹת וְרִמָּה וְרִקְמָה	הוֹשֵׁעַ	צַד וְנִסֵּם וְקִדְמָה
הוֹשֵׁעַ	וְעִמָּוֶל כְּבִדְמוֹת טִימָה	הוֹשֵׁעַ	הוֹד לְהַבִּיל רִמָּה
הוֹשֵׁעַ	חֲרוֹטֵי פֶגַע הַרְמָה	הוֹשֵׁעַ	דִּין וְעֹמֵד הַקְדָּמָה
הוֹשֵׁעַ	יִקְבִּים וְקָמָה	הוֹשֵׁעַ	טִיפֵת פְּנֵי טִמָּה
הוֹשֵׁעַ	לְהַבִּיל הַמִּסּוּרֵימָה	הוֹשֵׁעַ	כַּתְּוִים וְשִׁקְמָה
הוֹשֵׁעַ	טִיפֵה לְקִימָה	הוֹשֵׁעַ	מַטְרֹחַת עֵרֶן לְסִמָּה
הוֹשֵׁעַ	עֲרִיבֵם לְעִמָּה	הוֹשֵׁעַ	שִׁיחִים לְקִדְמוֹה
הוֹשֵׁעַ	צַמּוּחִים וְעֹשְׂמָה	הוֹשֵׁעַ	פְּרִיחִים וְהַעֲצִימָה
הוֹשֵׁעַ	חֲבוּבֵי רִשְׁלֵימָה	הוֹשֵׁעַ	קָדִים לְהַרְמָה
הוֹשֵׁעַ	וְהַלֵּיבֵם עַל כְּרִימָה	הוֹשֵׁעַ	שׁוֹמֵים לְהַמְדִּימָה

הוֹשֵׁעַ

הוֹשֵׁעַ	כּוֹחֵם טוֹבוֹת	הוֹשֵׁעַ	אֵל לְחַשְׁפֹּת
הוֹשֵׁעַ	רוֹעֵי עֲרוֹךְ שׁוֹנֵת	הוֹשֵׁעַ	צַיִים בְּשׁוֹנֵת
הוֹשֵׁעַ	וְחִירֹתֵם מוֹשֵׁשׁוֹת	הוֹשֵׁעַ	הַעֵץ שֶׁשׁוֹנֵת
הוֹשֵׁעַ	חֲבוּת מוֹשֵׁשׁוֹת	הוֹשֵׁעַ	זוֹשֶׁךְ לְהַשְׁנֹת
הוֹשֵׁעַ	יִדְעֵי כֵן שִׁנֵּת	הוֹשֵׁעַ	טַעֲמוּם כֵן שִׁנֵּת

מים לכולה לבטן הושי והו' אבי את
 למשן בלול עטות מולחוקת אסד בדם תטה ישועסק' צדפי מעקד
 בלוקקס מים להטקד בר הושי והו' אבי את
 למשן יחיר צודרים רש' אסד מורס לנזיר הוקדש' מוסמט' ק'חי
 הובקעת לי מים למי זאת עולה הושי והו' אבי את
 למשן טוב הודך צדל אסד משועק ערה מחדל בטוב עם מחט צ'
 טאוב מים לנאה כדוסול הושי והו' אבי את
 למשן חיר מוסר צסיד המולמד תורה בכל פל' סיד' מנסך לסעך פטוב
 שתות מים לסגולה מעמים הושי והו' אבי את
 למשן זך עולה בסמה המוקטא והסיד עברה בשדודל יודה מי ולחם
 עפר ומים לעינה ברימות הו' והו' אבי את
 למשן וסדת באמת להב' ופי טפס ברחו נאכל בן סקתו מנען
 נמולאן גבס מים לפיחתי מוי מחוכה הו' והו' אבי את
 למשן הדמד עטות רחוק המוסרין תקובה לכוטך ארץ בבוא מחרקה
 סתוס מעיינות מים לסיס מסל יופ' הו' והו' אבי את
 למשן דודסיד בעך הקולה וסוד הקודס לש' נגלה בלי להקטאל דרסן
 דרפנבים ומים לקחואך כסדה הו' והושי' אבי את
 למשן צמוד בחכמה ובונה המוסר' דברי חסונה מדכונן רתבה מרחבי
 מים לדברי עש' הו' והו' אבי את
 למשן בוי היס בכל לב' טופטו לסבך טוועפה בלא לב' חולל' ממוך
 מטודדות מים לסודרוך בים הו' והו' אבי את
 למשן אומדי צדל טמוך והס נחולתק ועמך' צמיחי ליטעך טאדף עיפה
 למים לעתה רלחן מנחה הו' והו' אבי את

עגן

וזא חל נא דפא נא סלח נא הושיענא והושיענא
 והבליחה נא

טוב וסלח אדמותינן הכולח ברמת לשם זך טלה הושיענא

כחוש עתה סוכבי מזבח עמוסי ערבה להקיף מזבח כן הושיע
 כחוש עתה פליגי מרץ כחוש עתה ציטר פלסות בחרון ונרשע כן הושיע
 כחוש עתה קהלות כבולה כשולחת רחום למינע שולחת כן הושיע
 כחוש עתה טבטי יעקב תשוב ותשיב טבות אהלי יעקב כן הושיע

ומה אל כח הושיענו והושיענו נח אבינו ומה

לביט
 תמיד ברורותיו הנגדלי כח סדקותיו נח אבינו
 פגור מזבול מים לחום אפי חנופה הושיענו והושיענו

נח אבינו ומה
 לחנן כן יחיד ונחן לחונה צונק איה הטוה לעולה בשדחה עבדין
 פירמנו מים לחולה וסודה חנני ומה נח אבינו ומה
 לחנן קדש שוות כרה הנשום ולטובך חכה מיהם פמקלות בשקתות
 לחמה לחמה לחמד חד הושיענו נח אבינו ומה
 לחנן כחק ביתך מוכני כרתן פחד יספי מנוסה במסה על מי מדינת
 להחד הטוב חד ומה נח אבינו ומה

לחנן פחד ביתך גביר לאחיו יחודה אשר צבר בחייו מוספר רובע מודלין
 חל מים ודא לטן כי חס למענך חד ומה נח אבינו ומה
 לחנן טבנו מכול ונחמנו אשר כחוקן כלכל חנן מסוך לגאול וחנני
 לחמה הנטקסה חד ומה נח אבינו ומה

לחנן שמות כמול אבי מרחמים הלחש אורים ותומים מיצוה לבוא במקדש
 בחינת מים לחולת אהבה חד ומה נח אבינו ומה
 לחנן טבחה מחולת מחנים לכמיהי לב הושיעה עטס לדגלה רסה ודת
 פחד מים לטובן אהלין חד ומה נח אבינו ומה

לחנן משחת לך מוס מואהל ירוח הקודש עליך איהל בעברו בידך נבדון
 מים ליזנה תמה חד ומה נח אבינו ומה
 לחנן למד חיות לטובה אות צונק איה טבלאות מוצ על קנזה מולו הספל

והנשיענו והצילנו נא
גטס רבות תגה על עם ערבה סענקה רטאיון של מזבח מנח
הוטענו והוסינו נא והצילנו נא
הטובים מסנה לדורם עפד שך הדרם וקך ישולם נרדם
הוטענו והוסינו נא והצילנו נא
זעקים וך שעות מוחים לישועות חקן כי וך היסועות
הוטענו וקך נא והצילנו נא
טועת עמי שאלים לזעקתם מודס לדים יסלחו עבדך ומרס לחן
הוטענו וקך נא והצילנו נא
כרס עקן ילכסך הלפנים במחול יכסך וקסו כעצמות יחובסך
הוטענו וקך נא והצילנו נא
מועמקום יעסעך ער זכאש הדים והיסיסת ער נזל ברוח כמחזר
הוטענו וקך נא והצילנו נא
סלה רבוחך תגוב שנה כמחזר עטר סנת טובך
הוטענו וקך נא והצילנו נא
סתו לכו חרס הטוב ידור שך לא יסרוך כל טוב ידיו ומחסייע וטוב
הוטענו וקך נא והצילנו נא
קדו סנת רשן וכלה פדה וקך הנה והרפך טוב יסך
הוטענו וקך נא והצילנו נא
סנחתינו בעמימים תבילה בטוב טעמים תוסייע משנטי נמים
הוטענו וקך נא והצילנו נא

יחב נא קהל עדת יסרוך סלח ומחול נענה הוסייענו
אלהי ישיענו

כנינו עברים אלהי יד אדונים באתן לסנך נרונים
הוסייענו אלהי ישיענו
נאיד אדוני האדונים נקגנו עם מדנס רסוננו ומגלוננו זולתך אדונים

הושיעני ממישימי כף עיני ואלה

לישועתי

רחום אלה תפן לרשעי בני העממי והושיעני כי

לך עיני ואלה לישועתי

גומל מחוק חוק שמחת עליי הגול בשמך הרגילי כי לך

עיני ואלה לישועתי

האר פני רגסי ופגמך אלה הושיעה כי לך עיני ואלה

לישועתי

זכור רחמיך ייך וחסדיך חסדך נא משפלות חסידך כי לך עיני

ואלה לישועתי

טובה להודים כבודי נחשבתי יסודתה איך קצבתי כי לך עיני

ואלה לישועתי

כרוב רחמיך פנה אליי ואלתי כדע מעלתי כי לך עיני

ואלה לישועתי

מלא לטובה כל משאלותי נשלחה פים שפתי כי לך עיני

ואלה לישועתי

שמחתי בישועתך כי לך קויתי כדלל במחלותי כל פשתי כי

לך עיני ואלה לישועתי

קץ יום נקם חיי נא ואלתי רחום מזה ומזה העלתי כי לך עיני

ואלה לישועתי

שוכני אלהי ישיעני תטוב ברחמים ותאמר להושיעני כי לך

עיני ואלה לישועתי

קול מבשר מבשר וזמור

מבשר וזמור

ישעך בא קול רודי הנה זה בא

מבשר וזמור

בא בנבות כתיב לעמוד על הדחיות

מבשר וזמור

תחתך הנה יבצע

גמתי בצופר יתקע

רבבות ואלפים בהקבץ . וטעמות יהודה יקבץ
 בבנין היסל לישות . חוקר ידיים רשות
 יטן לפני שמש שמך . ~~ועל~~
 קול חדי בוז הקדי . כפאן בטענות נגד
 להקיס בית האורל . מועתה ועד עולם
 יוס הייטש מוחכיס בן . נאערה וטעמותה בן
 ריוח והיבולה דת והוד . כי לסמוך קן כבוד
 חיים נמוכה והנחה . כהיום הזה כטימורה
 זכר טוב לאנוחיס . כהיום הזה שטיים וטעמותים
 קדוש העליטן ובלב נתחדש . בבנין בית המקדש
 שדי ברכיט ונחיה . זכוריה ברובים תהיו . וחמורו לי ברוך תהיה מן
 כהוב כגרות יטועות מולכן ועושה חסד למטיחור
 לדוד ולקרנן ער שולם . ובחמור יהיו דברי מלה אשר
 התחננה לפני יוס קדובים אל יוס מלהיטן יומם ולידה לעטחור
 מטיטט שמור ומטיטט שמך יטדחל דבר יוס ביהודי . ועמו
 למען רשת כל עמדי הארץ כי יוס הוא האלהים אין עוד
 וחמור הדטיעה את שמך וברך את נחלתך ונעם ונעם
 ער העולם .

כטימורה ספר . וערה לארץ חמור / זה

המחמור

לדוד הבן ליוס בני אלים הבן ליוס כבוד ושון : הבן
 ליוס כבוד שמון השתחוו ליוס כהדרת קודש יקוד
 יוס של חמים אל הכבוד הדמים יוס על מים רמים : קול יוס
 קול יוס כהדר : קול יוס שובר ארזים ויטבר יוס את ארזי הלשון :
 וידקידם כמז טגל לשון ושדיון כמז כי דומים : קול יוס חיים
 להסת מש : קול יוס יחיל מדבר יחיל יוס מדבר קדש : קול יוס יחיל
 אילות ויחטור ישראל נפחיל כלל אומר כבוד : יוס למכור יטב

בהכנינו יין מלכות הוא יושיענו
בגו מלך יגור יסור

בו יסוף שלוח משרי ארצם תובלנה שמחות לעמיות להרביצם
תבאנה בהיכל מלך משרי צבם ויטבקה לבנה בארצם
וואמו הסככות וכן ורחש פורש סוכת טלס וכן זמלה מושרי וואס הוא
סבת אמו ושמרו אלה מושר נקדיט פיר לשלג

והתגלגל בלחש

מלך ומלכה והואל הקדוש
בחרנו מכל השמים והבנת אהבה ורעות בגו ושמחתם
מכל הלשונות ודמותו בדיבורו וקצבתו מולכי
לשמחתך ושמך והקדוש שליט קמתי ומקדילם יתעלה יתגבה
טבתה למנוחה ומועדות לשמחה חיים ודברים לששוע את זכ הטבת
הזה ואת זכ שמותי רג השבת הזה זמן שמחתו עקבאקדושתו
ליציות משרים ואלהי ואלהי אבותינו שלם שבנו ואלהי
ידעה ושמחה ופקד ויזכר ושמחה חסד וכוונתו ושמחה ושמחה
חברו משיח בן דוד שבך חסדו כל עמך פתח שמים לשבך
לעולם לתן ולחסד ולרחמים ולדין טוב הטבת הזה וכן שמותי רג
השבת הזה זכרנו יין אלהי בג לעולם ומוקדינו בלמים
והושיענו בו לחיים טובים בדבר ישועה ורחמים וחסד ומושיע ורחם
עלינו והושיענו כי אלקי בנינו כי אל מלך חסד ורחום וזה
והשיאנו יין אלהי את ברית מועדך

לחיים ולשמחה ולשלום כאשר אמרת ורצית לברכנו כן תברכנו סלה
קדשנו במשמחתך וכן חלקינו במדותך טבצנו ממוכך שמחתך
בישועתך וטהר לבנו לשבך והתחילנו יין אלהי במהבה ובשמחה
בשמחה ובששוע סמנת מועדי קדשך בלי מוקדש ישראל והזמנים
רעה ומודים וחס טלס

בזמית

בין ישראל ו... ובין יום השביעי לששת ימי המעשה ובין
קדושת שבת לקדושת יום טוב הכוללת וזאת יום השביעי הגדול
והקדוש מששת ימי המעשה הכוללת וקדושת וקדושת את עמך
ישראל בקדושתך ביום המזבח בין קדוש לקדוש וזאת שיהיה
וסימן יקנה יין קידוש נב הברכה זמן
קדוש אם חל להיות בטור ימי השבת

ביום אמה ברא פרי הקצף ביום אמה אשר בחר בנג מכל עם ודומות
מכל לשון וקדושתו במזמורתו ותן לנו יי אלהינו באהבה מועדים
לשמחה ותקנה וזמנים ולששון ואת יום שמחת תורה העצמת הזה זמן
שמחתנו מקרא קדוש זה לזמנת מידים כי בנג בחרת וצמתנו
קדושת מכל השמים ומעשר קדושתו בשמחה ובששון הכוללת
מקדוש ישראל והזמנים וזמן שיהיה

ובכל שיע מברכין שהחיינו גם כן ובצד על שתי סבות מטעם לתם מיטה ובפרט
המקן מקור יעלה רבוא בבונה ירושלים וזה טעם ולא הזכיר חזק וזה נוסף קדוש
שפתו בהטוב ומטיב ביום אמה אשר נקן מועדים לשמחה לשון ישראל לעלת ולבד
ביום מקדוש ישראל והאמנים וזמן ברכת השבת

וזמן בחמישה
בשחרית באין לבית הכנסת וזמן הדמיונות בגעש וזמן טוב להודות וזה הוא שבת וזמן
מזמור שיר לתם השבת וזמן בשמחה וקדוש בגעש
וזמן זה היוצר

יונה לשמיני עשרה

כאישן נבחרת חסוך אותה מוכחות ביום השמיני עשרה
בית מעין לשון לחלות את פטר בטה וסוף עיניך
גלה לה יומך וחמול על עמך שישן ושמחה יוטען מעמך
ביום השמיני שמחה הזמיני וסכות נא מעני קדוש

החץ הבו גדל ופנתח החץ את הספר מקודץ בו ה' בני אדם בצרטי דמה
כל הכבוד עד סוף הפרטי וזה הוא שבת קודץ בג' בני
אדם ומחילין כי ימנע ידו היו הקדושה מיום
ראשון שלטמתי

עצרת

ימנע לך חזון העברי או העבריה ועבוד טעם טעמי
זכרונה הטכניות תשלחנן חפטי מעמך וכי תשלחנן
חפטי מעמך לא תשלחנן ריקם והשק תענין לו חפטי מעמך
ומיקנך אשר ברכך יין אלהיך נתן לו וקצת כי שבר היית בארץ
מצרים על כן אנכי מצוך את הדם הזה היום עו כן הדמץ את
הוא שבת והיה כי ימנע חלץ לא אשר מעמך כי מחסך
ואת בזה כי טוב לו עמך ונלקחת את המדע ותתן באזן ובדלת
והיה לך עבד כולם ואת לאחזק תעשה כן לא יקטה בניען
בשלחך אותך חפטי מעמך כי מטנה שם שפר עבוד טעם טעמי
ומכך יין אלהיך בכל אשר תעשה עו כן קודם הכתובים הוא שבת
ומטן מחילין הם היטן שבת

הכבוד אשר יורד במקדך ובמקדך הקדש הקדוש ליון
אלהיך לא תעבוד בבמד סודך ולא תאזן במד סודך
לפי יין אלהיך תאכלנן טנה בטנה במקום אשר יברך יין אותה וביתך
וכי יהיה בר מוס פסח או עור כל מוס רע לא תזבחנן ליון אלהיך
בשעריך תאכלנן הטמא והטהור ירדיו כסבי וסאיל רק את דמו לא
תאכל כל המדץ תטענן כמים עו כן קודם הדמץ

במזר את חרס האבוב ופניית פסח ליון
אלהיך כי בחרט האבוב הדימך יין אלהיך ממוסרם לילה וזכורת
פסח ליון אלהיך סוף ופך במקום אשר יברך יין לשכן שמו טעם לוח
תאכל פלין חמץ ככפת ימים תאכל מיסת לוח פני כי בפרק ימות
מאדף מצרים לחשן תזכור את יום צאתך מאדף מצרים כל ימי חיך

דורשים בתפילת מוספים גסמי נדבות במעמדם יצפה נא עמוד
השקופה עליהם ממדומים וזכור שלשת קדומים והמולח עק
מזכאימון רחמים ואם עקל ברשע חוסה ועבוד על פטע
נושא עין ועובד על פטע

חשקים מליך בכל לב' הדומא לסבורי לב' כותן מקום עין ולב'
חטום תגס לכפר' בריתך לכל תשר' בזכות אמרי שפר'
טוב שוכן רחמה' חישקך נחמה' ועורך ישיב אדמה'
יה שוכן שלות' רב עלילות' עמה כנס גליות'

כל שונתך והמבד' וההוכיך שמחות לחביד' במלכות מטיי' בוד'
לקטורה למעלה לרחום' בית מקדשך הסמוס'
שדלים וך בועש' טוד קהל שרש' ושמעך קוד כפוקת'
נגד סוף עמודים' וטוד דומתך לשחק' סוקדים' ואותך בהתמוד'
מחרים' שיהם לסנוך יערב' וחטום מידם קרב' וממחיתה'
כי לא תקרב'

עטור דוב ברכות' וחיים ארחות' עדי ער מורכות'
סמך למחמדיך' וקיים שלימון אמרך' ואל' יבוטן מסברך'
סוף לחסס ושמע' קוד מבעד להשמע' טובות ונחמות'
במישמע'

קולות אדבנה להחיתה' לעזרתה חוסה' ונודר' המחיטה'
רס על כל רמים' שמח טבטי טעומים' בבג' כמד רמים'
סמך בפיון מתנס' נגדך ברכם משננים' ויחודך בכל יום עונים'
תוקפים והודייה רחמים' רועשים ולוחשים' ואותך'
מועדים ומקדושים' קדוש'

המחיר למד' וכל סוד המטה'
ומתפלל ידבר שלום מען' ומחיה ואל הקדוש בלחש כמד שוכת' וקורין הלל צמוד'
ומברכך לעמוד מתהלה' ונחמו חזן קדוש צמוד ופנתח החזן את המדן והטפס'
סת בידו ונחמו וין כחך טלש פעמים בטטה סמח טבושת סוכות' ונחמו/

הכין

אחר איל אחר פטטים בני שנה טבעה תמונתם : ומתחלה
 וטביהם לפי לאיל ולפטטים פטטים כמטטט : ושיעור הטוב
 אחר מולך שולח המיד ומתחלה וטטה : מלה תעטין ליל פטטט
 לפי מנדריס מנדריס לעולותים ולמנדריס ולפטטים
 ולטלמים : ויאמר משה אל בני ישראל ככל אשר יין את משה :
 ומטטטין במלכות יהי ככלת : מן היא

הפטטה

ככלת טלחה להתפלל אל יין את כל התפלה והתחנה
 הזאת קס מלטי מזבח יין מזבח על ברבן ופטין
 שדמות השמים : וישמך זיכר אל קהל ישראל קול גרו
 למדתי זכר יין אטט טתן מנדריס ככל אשר רב לא
 ככל דבר אחר מיל דבר הטוב אשר רב יין כיד משה פברו : יהי
 יין מלהיטן פמוטן כאשך היה טט מנדריס אל יעזבתן ואל יטטיטן :
 להטות לפטין אילין ללכת ככל דרכן ולשמע מנדריס גחוקין
 ומטטטין אשר טה את אפמטטן : גיהיך רפרי ואלה מנדריס
 לפי יין קרובים אל יין מלהיטן גמס אלה לפטט מנדריס
 ומטטט טמן ישראל דבר גוס מנדריס טת כל פטי מנדריס
 יין הוא מלהיטן ויין טת : והים לפטט טלכ טט גל מנדריס
 בחוקין ולשמע מנדריס פים חזה מנדריס וכל ישראל שמנדריס
 זכר ליל : ויחב טלחה את זמן הפטטטט וטט זכר ליל טת טת
 וטטט אלה וטין מזה וטטטט מנה ויחב טת כיה יין מנדריס
 ישראל : כוט ההוא קרט המולך אתה הך החסר אשר לפי כט ליל
 כי טטה טט את הנלה ואת המנה ואת חלבי הטלמים מנדריס
 הנחוטת אשר לפי יין קטין מהכיל את הפטטה ואת הטטטט
 חלבי הטלמים : ויטט טלחה כטת החיו ואת הדק נכל יטטט
 קהל גרו מלכו חמת טר טל מנדריס לפטטין מלהיטן וטטט
 טטט יוס : כוט הטמט טלח את העט נמטט את הטלחה חלבי

עַד כִּי קוֹרְאֵה הַסֵּב

וְלֹא יִרְאֶה לְךָ שִׁמּוֹחַ כְּבֹל לְבַחךָ שֶׁנִּפְתָּה

יְמֵיךָ וְלֹא יִלְךְ עִיךְ הַבְּסוּד אֲשֶׁר הִזְכַּרְתָּ בְּשֶׁבַח כִּיֹּס הַדְּאוּשֵׁן לְפָנֶיךָ לֹא
תִּסְבַּח לְזִמְחָה אֵת הַשֶּׁסֶח בְּאוֹתָהּ שֶׁעֲרִיךְ אֲשֶׁר יֵין אֱלֹהֶיךָ נִחַס לְךָ : פ
אֵם אֵל הַמִּזְקָס אֲשֶׁר יִבְרַח יֵין אֱלֹהֶיךָ לְסִכָּן שֶׁמֶן שֶׁסֶּה תִּזְכַּח אֵת הַשֶּׁסֶר
בְּשֶׁבַח כְּבוֹד הַשָּׁמַיִם מִזְמֵר יִצְוֶה מִזְמֵרֶיךָ : וְנִשְׁלַח וְאִכְלָה בְּמִזְקָס
אֲשֶׁר יִבְרַח יֵין אֱלֹהֶיךָ בִּן וְפִנְתָּ בְּבוֹדָה וְהִלַּכְתָּ לְאוֹהֲלֶיךָ : שֶׁסֶּה יְמֵיךָ
תִּאֲכַל מִזְמֵר וּבִיזֵם הַשְּׁבִיעַ עֲשֵׂה לֵילֵךְ אֱלֹהֶיךָ לֹא תִשְׁנֶה מִדְּאוּמָה :
עַד כִּי קוֹרְאֵה הַסֵּב

שֶׁנִּפְתָּה שְׁבוּעוֹת תִּסְפַּר לְךָ מִדְּחַל הַרְמוֹשׁ
מִקְדָּה תִּהְיֶה לְסִפּוֹר שְׁבוּעוֹת : וְעֲשִׂיתָ רַגְלֵךְ שְׁבוּעוֹת לֵילֵךְ אֱלֹהֶיךָ מִסֶּה טְרַבֵּת
יִרְךָ אֲשֶׁר תִּתֵּן כְּאֲשֶׁר יִרְכָּךְ יֵין אֱלֹהֶיךָ : וְשִׁמְחֵת לְפָנֶיךָ יֵין אֱלֹהֶיךָ אֲתָה
וּבִנְךָ וּבִתְךָ וְעַבְדְּךָ וְאִמְתְּךָ וְהִלְלֵי אֲשֶׁר בְּשִׁעְרֶיךָ וְהִקְדֵּשׁ וְהִיָּהוֹס וְהִאֲדַלְמֵנָה
אֲשֶׁר בְּקִרְבְּךָ בְּמִזְקָס אֲשֶׁר יִבְרַח יֵין אֱלֹהֶיךָ לְסִכָּן שֶׁמֶן שֶׁסֶּה : וְזִמְחָה כִּי עֲבַר
הָיִיתָ בְּזֵרֵיךָ וְשִׁמְחֵת וְעֲשִׂיתָ אֵת הַחֻקִּים הָאֵלֶּה : עַד כִּי קוֹרְאֵה הַסֵּב

וְהִקְדֵּשׁ : וְשִׁמְחֵת כְּתֵן אֲתָה וּבִנְךָ וּבִתְךָ וְעַבְדְּךָ וְאִמְתְּךָ וְהִקְדֵּשׁ וְהִיָּהוֹס
וְהִאֲדַלְמֵנָה אֲשֶׁר בְּשִׁעְרֶיךָ שְׁבוּעוֹת יְמֵיךָ הַחֹקֵק לֵילֵךְ אֱלֹהֶיךָ בְּמִזְקָס אֲשֶׁר
יִבְרַח יֵין כִּי יִרְכָּךְ יֵין אֱלֹהֶיךָ כְּבֹל הַבּוֹדֶתְךָ וְכֹבֵל מִזְמֵר יִרְךָ וְהִיָּיתָ אֵת
שִׁמְחָה : טָלֵט שְׁעִמִּים בְּשֶׁנָּה יִרְאֶה כֹּל זְכוּרָה אֵת שֶׁסֶּה הַזְּמִיר יֵין אֱלֹהֶיךָ
בְּמִזְקָס אֲשֶׁר יִבְרַח בְּרַגְלֵךְ הַמִּזְמֵר וּבְרַגְלֵךְ הַשְּׁבוּעוֹת וְשֶׁסֶּה הַסּוֹכְחֵת וְלֹא
יִרְאֶה אֵת שֶׁסֶּה יֵין רִיקָה : אִישׁ מִזְמֵר יִרְךָ שְׁבוּעוֹת יֵין אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נִתֵּן לְךָ :
עַד כִּי קוֹרְאֵה הַסֵּב

וְהִקְדֵּשׁ הַמִּזְקָס קָדִישׁ עַד לְפָנֶיךָ וְהִזְכַּרְתָּ עִיךְ קוֹרְאֵה כִּי וְהִמְסַבֵּר
בְּשֶׁסֶה פִּינְהָם וּבִיזֵם הַשְּׁמִימִים שְׁבוּעוֹת עַד סֵק הַשָּׁמַיִם וְהִזְכַּרְתָּ
לְפָנֶיךָ וְלִמְחֵרֶיךָ
וְזֶה הָיְתָה הַשָּׁמַיִם וְהַיָּרֵחַ

הַשְּׁבוּעוֹת הַשְּׁבוּעוֹת הַשְּׁבוּעוֹת לְפָנֶיךָ כֹּל מִדְּחַלְתָּ שְׁבוּעוֹת לְפָנֶיךָ
וְהִזְכַּרְתָּ : וְהִקְדֵּשׁ שְׁבוּעוֹת אֲתָה יִרְךָ שְׁבוּעוֹת לֵילֵךְ עַד

אחד ככשיים בנ שנה שבעה תמימים ומזכותה ונספיהם
כמדובר שלשה עשרונים לפר ושני עשרונים לאיל ועשר
לכשיים כנסנו וטעיד לכפר ושני תמידין כהלסין

ישמחו במלכותך שדמדו טבת וקודמי עונג עס
מקדשיי שביעי כולס ישבען דיתענגן מטובך
ובשביעי רצית בן וקדשתי חמדת ימים מוות קרואת
זכר למעשה בראשית

אלהיטן נאלהי אבותיטן מדרך רחמיך רחם עליטן טוב ומטיב
הדרט לטן טובה עליטן בהמוך רחמיך כגלל אבותיטן שיששך
רצונך בנה ביתך כבתולה ופוטן בית מוקדשך על מכונך
והרחיטן בבניטן ושימחיטן במקוונן והטוב נכונה לתוכן והטוב
ישדאל לטיהס והטוב כתיס לעבודתס ולליס לטידה ולחמדה
וטב נבילה ונשתחווה לפנך כשילוס טעמי קליטן כמתוכס
במרחק שלס טעמיס בטנה יראה כל זכורך את סני יין אלהיך
במקום אשר יבחר טרף המינות וברף הטובנות וברף הסוכרת
ולו יראה את סני יין ריקס חייט כמתנת ידו כפריס יין אלהיך
אשר נתן לך והטיחכך יין אלהיטן את פרת מונדיך
לחייס ולשמחה ולשלוס כמטד חמדת ורצית לברכטן כן קך
תברכטן סלה קדשיטן במינותיך והן חלקיטן במרחק טבעיטן
מטובך שמחיטן ביטונתך ונהל לכיטן לעבך באמת והנחילטן
יין אלהיטן בזהבה וברסך כשמחה ובטעמי טבתתך מופך
קדשך ותריס לפנך את תפלה עמוסיך כתמידו יוס
וכרבתות מוספי וסרלכן מוסף באי מקדש הטבתך יסדאל
והקדוסיס

דסה ומדריס וטיס טלס
כטיסריר החיך את התעלה בקול מומ קדוטה מוסף טלעס
ויומו אהה צבור פד אהה רב לחוסיס ואחד כך חמ

לדוהליהם סמחהם וטובי לב על כל הטובה אשר עשה יי' לך
שבח וליסודי עמך ויהי כבודך שלמה לבנות את בית
י' ואת בית המזבח ואת כל חסדך שלמה אשר חפץ לעשות
והחן והחסד אשר על המורה משפך ביום ופסוק וחסדו וחסדו וחסדו לרוב
והרחץ את לארץ והחן והחסד אשר על המורה וחסדו וחסדו וחסדו
כפץ ומחיה והחן והחסד

בחרתנו מכל העמים והבנת אותנו ורצית בנו ורוממתנו
מכל הלשונות קדשתנו במזבחך וקרבנות מלכינו
לעבודתך ושמך תגדל והקדוש שליט קדוה וחסדך לנו יי' אלהינו
במהבה שמעת למנוחה ומוצרים לשמחה וחסדך וחסדך וחסדך וחסדך
יש הטבת רחוק את יום שמיני רג העצמות הנה חן שמחתנו מן חן
קודם זכר ליצירת מוצרים ומשני המאויין גלינו מארצנו

ועתה חקנו משל חרותנו וחסדך חן יבליך לשלוח וליד חזות ורחמינות
לפניך ביה בחרתנו בית הקדוש שנקרא שמך עליך משני היד
שנשאלה במקדש וכן יהי רצון מלפניך וכן החזק מלך ישקב
שנשאלה עלינו ושל מקדשך בהמין הדכים חסנתך מהרה
ותגדל שמוך במיני מלכנו מלכנו ואלהי אבותינו גלוי

כבוד מלכותך ועולך עלינו מהרה והוסע והנשא עלינו כל
די וקרבנותיך מן הקדש והפירות והבנותיך כנגד מירסת ארץ והבנות
לפניך וחסדך ביום וליד חזות בית מקדשך בהמחה גדלה
והחן והחסד אשר על המורה וחסדך וחסדך וחסדך וחסדך
והחן והחסד אשר על המורה וחסדך וחסדך וחסדך וחסדך
והחן והחסד אשר על המורה וחסדך וחסדך וחסדך וחסדך
והחן והחסד אשר על המורה וחסדך וחסדך וחסדך וחסדך
והחן והחסד אשר על המורה וחסדך וחסדך וחסדך וחסדך

רצונך

גשה נרכות הנקלה לאלוה

במזקת נבוא סלמים המזה

מנה הוא ויבהמות המים

יטב דוחך

במזקת לבך מעלה נשיאים

נהל עמך במזקת נביאים

והיה כעץ שתול על מים

יטב דוחך

כסתוב והיה כעץ שתול על סלג מים אשר פרוץ

ידן בעתו ועלהו לא יבול וכל אשר יעשה יצליח ויאמר מעורר

ישועת מלכך ושועה חסד ולמי שיחן לדוד

ולקרבן ער עולם

יאומ/קריש גמור ועליו נטבתי וקדיש נגא תקבל ואומ/יהי יין אלהינו עמנו

נטבין ויחלך מזכרון משיב החם ער מוסק יום טוב הראשון של פסח ויין נטב ויין

טל ומטר ער ששים יום למקושת השני

וביום שני הוא שמחת תורה באין לבית הכנסת ואומ/הזמירות

כיום והתחיל ועמד לפני המזון ואומ/שימת וקריש כנגשה ער לעילוי חתם סך ואומ/

יורג לעזמות הברכה

הטן אערוכה

יפה לאדיר המלוכה

אדען בשלהי נטובה

וזאת הברכה

אמניץ תרנב לחבה

הרוח בריב רטבה

אומץ יודע טעובה

ויאמר יין מושפטי בא

נטבור ומהים נשימים

ויער מלכי מרדמים

בשרים מעטובה ועלומים

מנה חנב עמים

כרים ויפדים לעמלית

וכי בקדשן מוחולית

באהב שטיט וקבלט

תורה צוה לט

גיה זיוו כהודך

השת חבס לחודך

גרה ובוסס פהודך

ויהי בישודך מודך

גרוחין הסט טעמות

ביחין ערק טעמות

גוסו לחמי קמות

יהי ראובן ואל ימות

הרוח ילן מלהיטך . מטיב הרוח ומוריד הגשמים
 לברכה ולחן ולקולה . לחיים ולחן למות . לטוב
 ולחן לרעב . לרצון ולחן לרצון . מזמית ומחיה מימיה יטועה
 ואין רוחה לך . בלי מחיה המתים .
 ומומו החץ קדושה רבה בגשם נאמו תפלתו
 נאמן/

אל חי יפתח השמים . יטב רוחו יקלו מים .
 בעבור טוב מעט טטה רב נמרץ . ביצוקת נביו מואהלו רץ .
 וואמר יוקח נא מעט מים . יטב רוח .
 רוח רבוה פני האדמה . ביצוקת נביו לאבין רמה .
 ויחסר מה בארות המים . יטב רוח .
 הוד גנים בתוך קולות . ביצוקת נביו היצא מקולות .
 ברהמים בטקנות המים . יטב רוח .
 מים שאחל כניס סדרום . ביצוקת נביו ופניו נבואה .
 אל מהל מונד יחצן מים . יטב רוח .
 כך רץ ותדוש וזית . ביצוקת נביו נאמץ בית .
 הכה כור דיון מים . יטב רוח .
 מלאו טחוק פי בבני עגבים . ביצוקת נביו טס גבנונים .
 חוטבי עצים וטוחבי מים . יטב רוח .
 הדבה לחם לבני יסנד . ביצוקת נביו התפלל בעד .
 טס טקבון ויטאבן מים . יטב רוח .

רודי גנים היום ירוחם . ביצוקת נביו ברחמיך נלחם .
 ויחמד מי יטקט מים . יטב רוח .
 יסן אל להטקות עמון בתוך . ביצוקת נביו טה ססטר .
 טלה לחמך על פני מים . יטב רוח .
 היטיב לחשת ארסת לך . ביצוקת נביו ראשה הוד .
 וואמר להקחי לי מעט מים . יטב רוח .

והגד אומר ברוך
בחרים מחולק חבל
ידהדחשית וד
בשנים חלקן בדיניה
חלקן נשדדן צנה אדיה
תולדתן היטה כפליטן
ולטמלי השד נטת שפדיתן
וכרבי פיו ההגתים
ולאשר אומר ברוך מבעים
רחוץ תגלם שפליך
ברחל ונחושות מונפלך
הדם ארלן ישברך
אין כאל ישודך
ונם יין להדם
משנה אלהי קדם
ברד מוחזקדי אל
וישכנן ישראל
מיגר חטבן התימוך
אשריך ישראל מוי כמוך
צפה ערך טרטי
וינל מטה
וסוכי נשתדלה לה כילי
ואת כל נכחלי
ונם ביד נטר
ואת הנגב ואת הכפר
ומימדים מושמיר ארץ
ויאמר יין ארלן ואת הארץ

ימית צרם ופיוך
כך נדקה מולול
כנפיו מדחבין השדך
כפיר מוסדך מוסחיה
כפטי שנים ולבייה
לכשקת דעה כנון
להאחזן ימים ישריכך
להתדנה בשקן אטפיקינן
לשנים עשר אמונים
מזבאים אחרך להגליך
מזדטר מזבי וסגולך
מחוצ רחמי שרשך
מחבש לכ ישברך
ניהם וטיגבם ויפדם
נעימות בידיך אל
נעלה ונכון מהתגאל
סילה סוד השדמוך
סיבים סילסולם ירימוך
סוד ברכות נמוטה
סקוד הם ומורטי
עזבים ויכלעות כלולי
עזירות נדיר ולגול
עם עברה עבר
עידן וסת כרם
פוך וכונה כפך
כפתי קיימתי ארץ

בהגאסה ראשי שני יחד שבטי ישראל : ויהי ראובן ואל ימות ויהי
 מותו מספר : וזאת ליהודה ויאמר שמוע יין קול יהודה ואל
 נמזר הביאנו ידיו הכל ופזר מיצרין תהיה : ער כן קורא הראשון
 ואלו אמר תומיך ואזריך לאיש חסידך אשר
 נסיתו במסה תריבהך על מי מדינה : האומר לאביו ולאמו לה
 ראיתו ואת אחיו לא הכיר ואת בניו לא ידע כי שמרו אמרתך
 ובריתך ינצרו : ויהי משפטיו ליעקב והדרתך לישראל ישימו
 קטורה בוסר וכליל של מזבחך : כך יין חילו ופועל ידיו תרצה
 מהן מתנס קמין ומשכאין כן יקומין : לבנימין אמר
 ידיו יין יספן למטה שליו חוסה עליו כל היום ופן כתפיו ספן :
 ער כן קורא השני : וליוסא אמר מבדסת יין ארס
 מיצגר שמים משל ומתהום רובצת תחת : ומצגר תבואות שמוע ומצגר
 גרש ירחים : ומראש הדרי קדם ומצגר גבצות טולם : ומצגר
 אדך ומלוואה ודין שוכני סנה רבואה לראש יוסה ולקדקוד
 נזיר אחיו : צמד טוח הדד לו וקרני ראש קרנן בהם שמים יגה
 יקרין אספי אדך והם רבבות אפריים והם אלפי מנשה :
 ער כן קורא השלישי : ולצבולץ אמר שמה זבולץ כצאתך
 ויטטבר באהלך : שמים הד יקראו סם יזמו יזמו זבחי צדך
 כי ספג שמים יטן וטפני טמוט חול : ולגד אמר ברך מחוב
 גר בלביא טכן ונדך אדע אה קדקד : וידא ראשית לו כי סם
 חלקת מחוקק ספן ויתא ראשי שב צדקת יין עשה ומשפטיו סם
 ישראל : ולך אמר ק צד אדיה יטן מן הכסן : ולעמלה אמר
 עמלי טב רבן ומלא ברסת יין ים ורחם ירטה : ולאשר
 אמר ברך מננס אשר יהי דימי אחיו ותוכל בטמן תגד :
 ברזל ונזוסת מעליך וכימך רבאך : אין כאל
 יטורן רוב שמים צמדיך ונמארתו שחקים :
 ער כן קורא הרביעי :

אמר מלכות נבוכ	בגב ירושת הנוכ
וימות שם מוטה עבד יין	כחל יחשלים כהמב
מזיכרה כריש עשית	כוסר לזכר לזמורה
ויקבר אחת	כריק חלים אלקנה
מסת פהביט ידחת	כחיקת שפך יין כחסי יפת
ומוטה כן מואה ושפדל שנה פחות	כחכס כפדון לשלוח
קטב כעין מקודשה	כחכסות ימים כחכסיה
ויכבג כעין ישראלי את מוטה	כוכבין שלשים מלכותה
כמות סוסן להחגיגה	כחייבן קנה כחכמה
ויהו שש כן כן מלכות חכמה	כח מוסר לזאת
ככחו כל יבוא	כחן כחכסיה
ולא קס נבוא	כחן כחכסיה
כחגלם כחכסיה כחכסיה	כחכסיה כחכסיה
לכל האומות והמופתיים	כחכסיה כחכסיה
כל האומות היבולים מיכוקה	כחכסיה כחכסיה
ולכל היד החזקה	כחכסיה כחכסיה

והחן החן יחיד שלום נחמלל כיום אהמול כעין ומחה
 זחנל הקדוש ונחה במרתגן נגמיה את ההלל וכוכן
 עליו לזמור ונחה החן קריש כמור ומדכאין סת וקוכן
 כן ה' כעין ארס כעין וזאת הכרה

כח היד

הכרה אשר מוטה איש האלהים את כעין ישראל לסני
 מוחן : ויאמר יין מוטי כעין וזרח מוטיעין לחן
 הוסיב מחד פאן ונחה מוכבות קודש מימיוט אש דת לחן :
 אנה חובב עמיה כל קדושיך בודך והס רבן לרזליך ישא מוכבותך :
 תורה מוטה לטן מוטה מוכבה קהלה יעקב : ויהי כישורין מלך

למחר סקרו הרבני בערה וקורס שיגמור חוקי תורה
לקרא שחוק החמישי הוא חוק מרשות רב

הוא הגדול הגבול והפירא
ומרשות הרבנים ומפני יקרה
ומרשות רבני פנהרין הקדושה והכחונה
ומרשות רבני ישיבת ואלופי תורה
ומרשות רבני ישיבה ובה
ומרשות רבני וטעמים יוסבי שורה
להורות והלך לרד בבהרה
אסור כי בסיר ובמורה
שהחיינו ודיימנו לידותי הטהורה והקטנה לשמחה בסמכות תורה
המטבחה ופנינו מורה הטהרת חיים עשיר והפורה
המחשבה חוליס בדרך הטובה והישרה המאורבתיים ומחשבת גבורה
לחוביה לשמחה כבוד ואזהרה לשמחה לגביה באהב ובמורה
שכן יודי רבן מוסבי תגבורה חסד חיים רב וחסד וטובה
לד' פל' הנבחר להסלים המורה לאמית לבין רבין סקלמוד תורה
לחוסר רבני להסיר לחוסר במורה לחוסר לחיותו לטובו בטוב אורה
לשיר לכלל ולמחר לקח וסברה למקור לשאון לסגד סגד יקרה
לשיר לטובו לשחק בשם נבוא לקרבן לחמוק לשמחה מכל צרה
לחוסר לשקש לתמוך ברוח טובה ובטוב זה יזכה מואל נבוא
לחיות בטוב ובטוב בני עוסקים בתורה ובחוקי ימי מכות בעין חזק טהורה
ויזכה לשמחה בסמכות בית המורה בנבחה ישיבה מולח חזק טובה נבחר
טבחו את יחוסם וצורך בה מורה שיסך חסד מוסדית תמחר אמר וסרה
שמור נמור נמור ר' סוף חוק המורה מרשות כל הקדוש
הזה והסלים המורה

ומפני הרבני ברם וחכמה טלמורה ומיד שמד חוק המורה וקורס שיקרא מזמור
עליו ואמון י

וזה נמו על כל לב דזה
 וסדרך ישראל מי כמון קדושה חרבות קדושת בערכות קדושת
 קמחוסות ואני רפתי כסבי וולא הורשתי מדך כבי ווי
 לי על שרבי ווד נמו על לוחות מחסבי
 וסדרך ישראל מי כמון שקט מי מנחות כוית להנחות סונך
 במנחות ואני תתי וולא וויית סכתי וולא טעמות על כן
 אמרום ונחמתי ותי וית זחת נחמתי

ויעל מטה מערכות מחוב אל הד נבו רוס הסגה של פט אהן ידוהו
 יין את כל הארץ את הגלש ער דן
 וסליק מטה ממסריו רמחוב לטורח רטב ריש רמחוב רעל אפי ירחן
 יין ית כל ארעא ית הגלש ער דן
 ויעל מטה מערכות מחוב של הד נבו מעודן כסות סלגת עט ורחן
 כתי זה מקום יהיה אוכך מיחוס מוסה וער דן וקוס עלה אל הד
 העברים מוסה כולך מולטעק לבינות
 לדבר דברים

עלה למרום מי עלה למרום מי עלה למרום ויהי חוריד
 עין מבטחה התקבצו מולוכים זהו קלל וזהו וזהו זהו זה
 מי הוא זה ווי זה הוא מחוזק עט כסבי שרין עליו עט
 מטה עלה למרום מטה עלה למרום מטה עלה למרום וזהו חוריד
 עין מבטחה התקבצו

ירד עלה למרום ירד עלה למרום ירד עלה למרום וזהו חוריד עין
 מבטחה התקבצו
 יקותיאל עלה למרום יקותיאל עלה למרום יקותיאל עלה למרום וזהו
 חוריד עין מבטחה התקבצו
 אבי זנוח עלה למרום אבי זנוח עלה למרום אבי זנוח עלה למרום
 וזהו חוריד עין מבטחה התקבצו
 אבי גרוד עלה למרום אבי גרוד עלה למרום אבי גרוד עלה למרום

ישראל מי כמוך אשלי מוטע בן אוכלי מודען
אדץ הדוש ודען ואני בטוא מוד בדת שבך
אדסן ונהגור כחתי של יאוד ואז נמו על שמוט
ומאוד

אסרן ישראל מי כמוך בני קדושים גאולי מקדישים בני
שבי רשים ואני דר בכאן בער דור מומחטן גר
מכאן ומכאן ואז נמו על אדץ ומחטן

אסרן ישראל מי כמוך ההולכים בקה הידרשים בקה
הטוב הקה ואני ואחי ואחותי וכל בני חולתי הארת
מנחתי ואז נמו על כל בני חוסתי

אסרן ישראל מי כמוך קביתם לנץ ורבטי זאת הארץ
לכמוט קבת חלב ודבש ואני חכיתי לכמוט ומזעגתי
מכמוט אלה בעלית הר נבי ואז נמו על שמוט ומוטן

אסרן ישראל מי כמוך טובה אם תשכיר טוב הארץ האכיל
עפיים לא יכח ואני גענתי קלח הדנחתי וסגעתי נאמחתי
יד בבח של חתתי ואז נמו על אדמתי והחתי

אסרן ישראל מי כמוך כי גענש אדמתי לבס כמוט גולה בגאודש
כחש ופיר לם ואת דאדמתי מרענה כמץ בטוב מרענה
אפתי דען אפתי דען ואז נמו על כל נבוי ורענה

אסרן ישראל מי כמוך מרענה גמודים מרענה מרענה מרענה
יהי שבתבר ואני נחלתי רחמי ורחמי לא הוחלתי
ואני גענתי ונחלתי ואז נמו על בני חולתי

אסרן ישראל מי כמוך טבעים בלחם שפרם קלח שמחור
באחיהם ואני שמדתי בחד ונמחור ל התמוהר גולה
אל הוד אהר ואז נמו על חרם ופתי

אסרן ישראל מי כמוך סודיה ועטפה פידות הנטופה פלגים
לכוספה ואני בעדתי הרבה וכל קבית להתמוהר ויטבי

בית הגדול והטב בארזים

וזה כל נטילי גוזה ארץ אפרים ומנשה וזה כל ארץ יהודה
ע"י הים המזרחי

וזה כל נטילי בית ארשא ואפרים ומנשה וזה כל ארשא ויהודה
ע"י יחזק משרבמה

וזה כל נטילי גזק טעולה סודק' מן המדכות' תשור וזרע
הזרחה עטר בחרץ' ע"י הים המזרחי' קחם עולה אל הר
העברים' משה רב לך' אל תוסף להדכות
לדבר דברים

והטב

כל בריות טי' מן מואדמה' וסופם לתולנה ורמה' כי
נטענתי בנסך לא תשלוט רמה' ולא כל האדם
תמות' ואיך אמות

גודרים ונדפים יעמדו משה ומשה ויעטין טירוחך' ואני איש
במך טוחך' כי נטענתי רבתי' ולא ידע איש ארץ
קבורתך' ולא כמות

הן אני כבודי אנהגך ארבעה מילין' ותשיטים בחסוך ירין
גומלים' כי נטענתי ואניחך אצל טולת הקדושים
ולא כמות

זכות יהי לבדסה' כפי מדותם על כל ברסה' כי נטענתי חטימלים
ואדמלים' ואמרו זכר נדיק לבדסה' ולא כמות

טכסרים המיטרתים לשני יין' ואמרו עטף חסד לטבא יין' כי נטענתי
'טמו לקדוחך' ואמרו ברך הבא בשם יין' ולא כמות

כל טע' גן עוף יסתחו לטעך ותבוא' ויטמו איתן ובא מבוני
עם הכוח נבוא' כי נטענתי ולפניך יסתחו טעמי' גן עוף ואמרו

והוא העיר עון מוכחה
אבן סוכן נלה למרום אבן סוכן נלה למרום
המקבץ
ותווי העיר פון מוכחה
שמעיה בן נתנאל נלה למרום שמעיה בן נתנאל נלה למרום
שמעיה בן נתנאל נלה למרום זהו פון מוכחה המקבץ
את ראשון חבבי את שני לא יהיה את שלישי לה תשא אור
רביעי זכור ושמור
המקבץ

את ראשון חבבי ואת שני יתווי רשמי את שלישי
בפני דמיה
המקבץ

מרום נמוך ידעת תמוני נבחרת נמוכי ורמה אבן מות
פן יאמר פן יאמר פן יאמר פן יאמר פן יאמר פן יאמר
הטן כמלהים

פון שני יתווי רשמי נבחרת נמוכי ורמה אבן מות
פן יאמר פן יאמר פן יאמר פן יאמר פן יאמר פן יאמר
הטן כמלהים

פן יאמר פן יאמר פן יאמר פן יאמר פן יאמר פן יאמר
הטן כמלהים

הדת בת משיך פן יאמר פן יאמר פן יאמר פן יאמר פן יאמר
פן יאמר פן יאמר פן יאמר פן יאמר פן יאמר פן יאמר
הטן כמלהים

הבאת אבן רמח צבי להשיך מי חרב מרום באהבה להיבן
ורמה אבן מות פן יאמר פן יאמר פן יאמר פן יאמר פן יאמר
דת מרום הטן כמלהים

אגדלתי והוספתי ונמה ישיבתי וכבן לה נחשכתי ורמה אבן
מות פן יאמר פן יאמר פן יאמר פן יאמר פן יאמר פן יאמר
הטן כמלהים

והטיבו איוס' בעצם היוס' רפרך הוחמדך . וחס בענה כפרך
לדורות יוחמדך . וחיך יוחמדך . זאת לא זאת . אם אין זאת משה
פלה ומות . כי גזירה
היא שתמות .

לא אמות . ושלמה אמות . אם המסות אשר בבנה עשיתי אם ההמץ
אשר בכול עשיתי . אם היה עם צדיק מרמן נקיה . אם אספסופימן
קבלתי . זכור מי יין באומדס . ואל תלכרני בעבורס' . והטיבו
איוס' בעצם היוס' . וקוצים קצוחים . בעל קמוצים . במסך
לחוצים . כמטרה לחצים . זאת לא זאת . למה זאת . אם אין זאת .
משה פלה ומות . כי גזירה
היא שתמות .

ויאמר יין אלוין זאת הארץ אשר טבעתי לאברהם ליצחק ולישקב
לאמר לדעתך אהננה הראיתך בניך ושמנה
לא תעבור .

ויאמר יין לי דא ארעא קיימת לאברהם ליצחק ולישקב לחימו
לפני אהננה אחיך בניך ותקף לא תעבי
ויאמר יין אלך . זאת נחלת צדיק עבד . נטבעתי חוק ולא יעבור
חלילה מזה מועבור . ושמנה לא תעבור . וקום פלה אל המ
העברים . משה רבך
אלפא ביהא .

פיה ציר נאמן . למה אתי מות . כי אמוץ שביתי . כי בהר סיני עליתי .
כי גנזקה חקתי .
טח ציר נאמן . למה אתי מות . כי רתך רדתי . כי השם הוצאתי . ט
וארבעים יום נמתי .
טח ציר נאמן . למה אתי מות . כי זכרך זכתי . כי חיים שנתתי . ט
טהורה חקתי .
והיך תאמר .

זה השפיר לין צדיקים יבואו בן
מלכות משה וישר בניהם שלום ימון לקראתך ברבי שלום כי
נשבעתי פתחם לספר יבוא שלום
שופים כל אחר ואחר לפי כחן יאמרו לך לך זכיה כחן כי נשבעתי
שופים לספר יבוא בל גשכבמה חוקי נבחר ללא בנות
פה אחר יפיוחן עם שולם הזכור לפי שהתחילת את שולם כי נשבעתי
בזחיים והתורה נשמת לך שולם
קדוסי משה ודרי משה יחמד חוטי יבוא בראש שש להשופה שרת
החיים וישר לאקס בישראל כמות כי נשבעתי רגשיה ואחר
יהי שלום בזכותך
שמורה תהיה אינך רת עץ החיים ואתה תבוא בראש חבורתך
בבנין מוצא חיים כי נשבעתי חיי תהי נספר צדקה בחרה
החיים ללא בנות

השופה

ואת הנגב ואת הכר באת ידך ביד התמורים עד ימור
דית ארמוני וית משרא חקל ירחו קרית דקליא עד צופר
ואת הנגב ואת הכר הנשן שפוק המוחבבים שמונים בשדה לשרי
והדחה לו צדיקים להשיב מפני המגפה עד צופר אקום טלה מלך הר
הטברים משה וכוך

אמנות ועל מה אמנות אם אף הם מימי להיכדי ולסוכני
גורו וידידי בואת לא תשכדי כבודתי ואת טאוויני ירעתי
כי אף צדיק יבוא מולכי והשפן אקום בעצם היום בך כי מימי
למופת ולמות יסופח להכהב יופח ואיך ברוי יופח ואת לא ואת
אם אף ואת משה עולה ואת גידה היא
שנאות

לא אמנות ועל מה אמנות אם גבולתי שפולטי כסנה בדיבור פה צופר
פה מל פה למי טס פה ואם שן הוא מרחני ואף טא תקויר קדיך

17

גודי עפרך גמולת פ' קרץ הנט כלה טובה חרץ קהל
היה לשלום

הך זך הכץ לט' המוטל בכל' תלה טיבן מי יבול' דנשיע

הזס לי אחרץ יתק לי רחשין ואחרץ אורסקו כנאסקו אחי אהקן קהל

ותתב מוסק הוא קטען וקטען טס הוא מי חיה ודל ירחמי דנשיע

זה הוא לי אמר' בלה נחוקה ביה ונכטי' למחור היסוד קהל

חוקק לבני אדם חיה' וחס דין יקר המוחמה ושוטק' דנשיע חוכמה דל

כבר פלי רפה בי המות לי העצמה מה אעשה ודל חרטה קהל

לא יחרך ודל יולא ישר ודל סבור כן עורן מוסק דך דנשיע

מה נשחוקה מי נכטי' נפלה עטרת ראשי' ונכר' מי נכטי' קהל

הנח כבוד החיים נכטי' כסא סבור ינשיע יתן דישועה לנכטי'

דנשיע דך לשלום

אלפ' ביה

אם כח אנוש כבודי נחמד ואם קל בקולין פאיוול ינשיע

כעת יביחוק נכטי' מינ' מנשיע' ונכטי' לך יבולטוהך

הנחיד מלך היחולקד קיימק' המוחמד ופוטסה ומרבר ומקייס

דך נכטי' מוסק מה בנשיע' וכס' וס' המיתה הסוך דרורות

ק' קטב ימיר כבוד רחמה דנשיע וחולקל ונכטי' לאחורין

והן נכטי' קטנה ונכטי' כנסה וחייט' חקט' מהות חמשי' נכטי' ונכטי'

זה חלי' כזה לאכר' ודל' כד המוחמה כד המוחמד ונכטי'

חוש והכרן בכל נכטי' חקטי' והנכטי' ורהיטטל קלי טחוש טחוק

טחוק והחך לסכודלפין השד' מי אש' להט' סקט' כלי' החמדיס

ידור השטיבן טחמט' מוחמד' הנכטי' לבל' יחולקל טחוק

כנשיע' חמדי' קדש' חחוק' ונכטי' ונכטי' ונכטי' נכטי'

לכד' נכטי' טחמט' ונכטי' ונכטי' ונכטי' ונכטי' ונכטי'

חלוק' המוחמה כד נכטי' ונכטי' ונכטי' ונכטי' ונכטי'

טחוק' נכטי' כד נכטי' ונכטי' ונכטי' ונכטי' ונכטי'

סודו כד נבין יתנו לנו סודו סודו סודו סודו סודו

סודו סודו סודו סודו סודו סודו סודו סודו

סודו סודו סודו סודו סודו סודו סודו סודו

סודו סודו סודו סודו סודו סודו סודו סודו

סודו סודו סודו סודו סודו סודו סודו סודו

סודו סודו סודו סודו סודו סודו סודו סודו

סודו סודו סודו סודו סודו סודו סודו סודו

סודו סודו סודו סודו סודו סודו סודו סודו

סודו סודו סודו סודו סודו סודו סודו סודו

סודו סודו סודו סודו סודו סודו סודו סודו

סודו סודו סודו סודו סודו סודו סודו סודו

סודו סודו סודו סודו סודו סודו סודו סודו

סודו סודו סודו סודו סודו סודו סודו סודו

סודו

וקבר יתום בחילתו בחדשו רמזוב לקבול בית ספר ולא ידע איש
ית שבורהו פר יומא הדץ
ויקבור אותו בג' כסל' במוותו כל יחקה על דבר פטור במוותה למען
משל באר' זה למען משל באר' זה עד היסוד הזה

פבט

אגטינכס

מלכא מהדר הזה מקיפיה מלכיא דישראל
למשכא בר מוטא מקיפיה רדוד קצב כוכי
חקיה ראשי סומקין וטעריה מותפרא מודחיק בגל ביטריה ורמיה
פריש הכא והכא פתח ואמר יאה לדץ מלכא למרכא רי כתי ובמורתי
טולטן ההש והכא אהל לקפריה דיהוטש למטרח אסכמיה רדוד
קבור בתמנת סרח אחר טורין ואחר טינין סכריה בהמוא זקני
האי הוא אטיעזוסט מהמקן רמטלג לשמיה חולקין טבין וליה טק
רדודין זוכין טוב שריש לארשא רמזבני היכא רדמך רכא רנבואי
מוקי חסרין בהש עתה והוה דהין ארשא קבא הדר אוקמייטן
לתתא והוה לריש טוואי הדר פלגיש ארשא לנאטן ודען לדין
סבירין רמזבני ותי מוזני לקפריה דיהוטש למטרח אסכמיה רדוד
עד היסוד הזה

י"ע

ומדנה בן מואה ועשרים שנה במותו לא פתה שני ולא נס לחה
אמונה ב' מואה ושטרך כד מות לא כהת שמה חל
ומדנה בן מואה ועשרים

שנה דין יקרא באיפה
שנה במותו מנגד ועד זקן במטלחן כרי סודח במטלחן נאמק
כיר ומטיב לסלחן נאמק טר ומטיב לסלחן לא פתה שני חלחן
נס לחה

פבט חור

אגדה

יוכבר מופייסת למזריש מיכריה דמיס חלשא חמיה
למוטה בחייך יוכבר לא חמיה יתה כץ יומא קטל ב'
כל בוכרייא

סבבך בקול ושמענה תבהל לא כדכי הארץ תעש ותחוסק
פיוך לא תבהינה ויוך כל ישונה שלשים וששה חלקי אפך על כל צדיק
שחוקנה עליו חלואים יבנה לחיכאל להביע משה משה
אג צבדיל ופרס סגד ארצן עליה ויעצנאל הנח מירחן מרדא שחוק
קבל וטל שמות סבימל בטריקה ישונג אחרין מוי יקום לי עם מרעיה
תקן מלואי השדת והחכמה מוצן ומצא ובעלמה ונשתה מרעיה כל חי
שמים בנן ומחור אכר חסיד מן הארץ ווארץ במטה ומחור נישר בארס מן
תקפה רוח הקודש לספור ולחוח ולא קב צביו עוד בינורל במשה

וימות שם משה עבר יין בארץ מואב על פי יין
ומית תמן משה עברו דין בארץ מואב על מוח
דין
וקטע טיבס מכה לקרע איתע יימיה נשימות בגן ירדה יין ייסה
נשימות בגן ירדה יין ייסה בטריקה על
פי יין

אזלה כביתא בכל מדינתא פפומה ותיפטר משה עביו
במה יתיה נלוס נהרא צבמו דרבות מן טליותה
צבן וכבן טל סבטיא דישדחל סבמו במרברא דלית להין רטיא
דמנא טעבן בית ישראל ומרין מן יתב למי צבמו פתחה דמשה
הא טורח דתבור וצמל טעבן בגביה וסיני מספר בן ומרין
חי שלי ומרת ארדסא רביא טבמו דאיתסרין מדינ
זב ואיתבהל יהוסט מן פומן דאיתגמול מרדיה דאיתג
יכל שלי ומרת ארדסא רמשה יתב לי חיים למינ

ויקבור מותו בג בארץ מואב מחל בית פער ולא ארס את קבורתו עד
היום הזה

ידע

ויהי יום ויבדל שמי שמימיים ויבדל שמימיים
 בחיך יבדל ויהי חמית יתה כץ ימור רשעיה מיהו לרשעיה
 חזקת יבדל מפי שוכר ימור ימור רשעיה מיהו לרשעיה
 בחיך יבדל ויהי חמית יתה כץ ימור רשעיה מיהו לרשעיה
 חזקת יבדל מפי שוכר ימור ימור רשעיה מיהו לרשעיה
 בחיך יבדל ויהי חמית יתה כץ ימור רשעיה מיהו לרשעיה
 חזקת יבדל מפי שוכר ימור ימור רשעיה מיהו לרשעיה
 בחיך יבדל ויהי חמית יתה כץ ימור רשעיה מיהו לרשעיה
 חזקת יבדל מפי שוכר ימור ימור רשעיה מיהו לרשעיה

ויבדל שמי שמימיים ויבדל שמימיים
 בחיך יבדל ויהי חמית יתה כץ ימור רשעיה מיהו לרשעיה
 חזקת יבדל מפי שוכר ימור ימור רשעיה מיהו לרשעיה
 בחיך יבדל ויהי חמית יתה כץ ימור רשעיה מיהו לרשעיה
 חזקת יבדל מפי שוכר ימור ימור רשעיה מיהו לרשעיה
 בחיך יבדל ויהי חמית יתה כץ ימור רשעיה מיהו לרשעיה
 חזקת יבדל מפי שוכר ימור ימור רשעיה מיהו לרשעיה

ויהו שמי שמימיים ויבדל שמימיים
 בחיך יבדל ויהי חמית יתה כץ ימור רשעיה מיהו לרשעיה
 חזקת יבדל מפי שוכר ימור ימור רשעיה מיהו לרשעיה
 בחיך יבדל ויהי חמית יתה כץ ימור רשעיה מיהו לרשעיה
 חזקת יבדל מפי שוכר ימור ימור רשעיה מיהו לרשעיה
 בחיך יבדל ויהי חמית יתה כץ ימור רשעיה מיהו לרשעיה
 חזקת יבדל מפי שוכר ימור ימור רשעיה מיהו לרשעיה

כר טען כר משה ליה זמן עידבא לכניסו יתה

לכל המדות והמדות אשר שלחן יין וכל המדות
לפרסה ולכל עשרין ולכל מדתן
השלחה יין למעבר במדע רמזים לסימן ולכל עברתה
ולכל מדתה ללכל המדות והמדות שיגשה נגד
פרסן ביהמ"ד ואשרים להמדין יתנה לדורות מפרסן יתנה
לדמות מעדין לכל עברין ולכל מדתן

ולכל היד החזקה ולכל המורה הנחלת אשר עשה לניניו
כל ישראל
ולכל ידו וקיסמו ולכל חזונו רבא רעבר משה לניניו ככל
ישראל

ומהו החן צ' פעמים ולכל היד החזקה נוסבר
ענין אחרין לכל פעם פעם

זכיון להטלים לשלום ונזקה להתחיל ולהטלים לשלום
והעבור שובץ אחרין לכל פעם פעם
חוק זכיון להטלים לשלום ונזקה להתחיל ולהטלים לשלום
ומהו צ' פעמים

ומתחילם התורה וקורין נגל פה בראשית גמלי פה ויהי נזק ויהי נזק ויהי
אחר המעורר והמורה בטה נחמה טלעורר
ומהו קריש נגל פה וקורין המטה למטה פה נגל
ביום השמיני כמתמנה והמטה למטה פה נגל
יהושע ויהי מדתי נחמה
נזק ויהי

ויהי
אחר מדה גדולה נגל פה ויהי נזק ויהי נזק
ט נזק משה נזק למטה המטה נגל פה
ועשה קום עבור את היורד היום אתה וכל המטה נזק ויהי

החן והחן המדויק
במטבחיה עם רב תמים
מזכות כל פעולתיה

סוכה הנפולת חזקת
כמחזקת חזקת
תבין לעד לרור חזקת
יביא על זבחי הימים
לשנך המזד תמים

סה הנמב והתקרא
לשולט הגלי כסח טוח
כי הגל רביעי נקרא
קרוס הוא כסמך הימים
לח יזרח לפעולתיה

מחד שליטן חזשי שבשה
חזיים שליטן יד התקופה
מחפשי הישופה
יחלה פי טחוק תמים
ויחזמוחן כל המזמים

יפדש

יפדש

יפדש

יפדש

על כל
יפדש

בורא פעולתיה בחכמה
וטפל שחק קוממה
ולקיים מיצות תמימה
והז נררי איש מומקומד
להקריב יוס יוס בזמן

ובמיצות סוכה לטן מנה
ולחלב עם מינין פנה
ואתהרע עם לחלב נמנה
והא הוא הגל לפיכך
כי בן יסמח ל עם שמך

חי שחלש נחש לכל חזק
ותכיל נמך מאסון
וטובתה מים כסמך
וכמי ניסוך עם הדריה
נטימות כל חי תהלה יח

מחזקת חזקת חזקת

מחזקת חזקת חזקת

Benjamin Isaac Antoni

והנה יעל התורה מענין
 ענה שקרה ונתקנה עליו העדה פוסק ברוב
 לחד זה ללך ימחוק ין סת למדק והחוקק ישר עד לשר
 כיום וזמנול
 ובמזנת יוס טוב הרצון טלסמיה עמדת נקמ
 בנקטת קהלת ובמזכות מדכאי יוס טוב כזמבללן כסאו ימי החול ומכרילין
 בתעלה ושל כסאור מוסאי טיבות חבל לא על המור ולא על הבטימיה
 יוס טלמור טוב טקרה אסוד דק אין כוסלן על עבה ומה הוא טינת
 מן חמישי אין חמורגמה ולא הנידדי ולא
 אכיתג הרחקן ומה הוא טבה
 אין חמור בחקתך

רשות לשמור רשות לך יפאב וחי
 ול מחסוקל

על שם בחר מכל עמיה
 משך קדם צור שולקום
 חוקים ומצות ופירות
 בראות עמך חבית עברות
 תחת כדך סוכת פדות
 בסוכות תשבן טבעת ימים
 לטוב לטן כל הימים

גואל סוכת סלוס
 שמך טקרה ל חי טילוס
 טליין כזה במותך
 לזכור ניסיו וההבנת
 חסיב זנתן תמות
 לטן כזה לטן לטן
 והבטחות חיי ער

יפחש

ותעליה לעשות ניסים
 כך חסב ערבות חוסים

קרה לטן טנת רסן
 לעם קוראים וך מלחמך